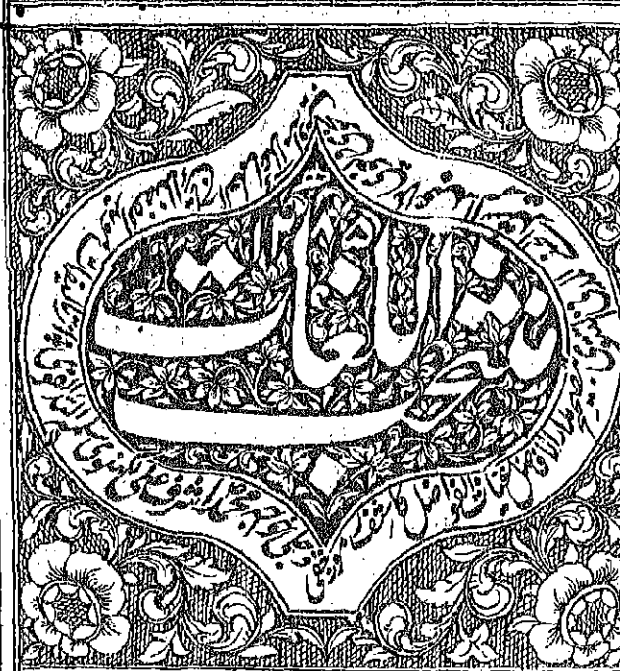

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم

سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

PE13742

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستایش و سپاس الهی که بزرگوار است بی احصا و حمای بی شمشیر و تبار و سوابق فیض و اعطای
در این محضر مجید و خرد و خرد و دان بهیمن در یافت نسجد اگر فی المثل آب انهار داد و ستاخ و بر
اشجار کاغذ و قلم شود و افراد بشیر و اصناف ملکات بد و صحیفه روزگار و جبریده لیل و نهارت کنند بنفوذ
از ان کتاب برخی از ان حساب نتوانند نگاشت قطره از ان دریا و ذره از ان محضر نتوانند برآید
زبان بیان ادا توان نمود و نگذرد قصه کبریا بی جلالت رفیع تر از انست که کند آرای خواص و یام عوام
تواند رسید فضا سی سیه کمالش وسیع تر از ان است که مرغان آویخته نقوش فلکی و حقول ملکای بی
و صبح اندیشه های نابینا در اینجا رخت لبستر می توانند کشید عقل درین شاهراه جگر خون است و دوم درین
و اگر گوییم سبحان الله جانیکه حسیب الله در از ان بی مع التذلل لجزا عتراف نماید و زبان بکلمه الاخصی کشاید
از درایان کوی نادانی دینی سر و پایان بادیه چیرانی را خبر خاموشی چه مجال گفتگو کردن سی خیال محال
آری طاعت را با قدیم چه کار و ممکن را با واجب چه شمار مخلوق را با خالق چه نسبت مملوک را با مالک چه
مناسبت آلوده لوث امکان از مقدس مطلق چه آگاهی و محسوس را و یه عدم را با وجود و بخت چه خبر آ

دل ز کجاوین پر و بال از کجا
من که تو عظیم جلال از کجا

همه سبکیایی بسی به شویست	همه زویش و سبکیایی شویست
بای سخن آنکه در است و است	سنگ پاره ده او سنگ است
پرویش آنکه گمان ازل	مشکل این حرف نکرده اصل
کرارش علم چه در است این	تا بدش ملک چه صحت این

فایده سبکی عقل و برین نهانیت درک و برین بین و برین مقام استدلال است از تاثیر بر موثر و سبب بر سبب و
انتقال از علت معلول و از محسوس بمبدأ عقول و چون عقل برین و بار یکبار یک حیران سراسیمه است
چرخ شمع بدستش داده از صفات خود و آنچه او را آن توان شناخت آگاه گردانید و آید که طبعیان از روح
انسانی اند فرستاده از افعال اقوال آنچه موجب قرب و اتصال بحضرت و بالجلال باشد امر فرموده و از آنچه
موجب حیران از آن است آن سبب تلوث بالوائی امکان باشد نمی نموده نخست آدم خاک را و تعلیم خدای
و علم آدم مؤدب و ممدب ساخته خلقت نبوت و تشریف سلطنت پوشانید و سلسله نظام جهان را
برین دو امر موطوع گردانید و چون حفظ صورت معنی و ضبط ظاهر باطن از نوع بشر متعسر و جمع میان این
دو در تبه اندا علی بن آدم و انسانی مستعد بود اکثر اوقات جمعی را به نبوت و جمعی را به سلطنت مشرف ساخت و کبریا
انقطاع سلسله رسالت و انقراض ویر نبوت با دشان ذوی الاقدار و سلطانین عالم مقدار را بر وجه امر
خلافت و ترتیب حکم سلطنت مقرر داشته تا بید عقل شرع مؤید گردانید و بسبب قاطع در اسمی طبع محکم و در
کارگاه معنی صورت و بارگاه وحدت کثرت را از ایشان و از جمیع اقسام و کافه اهل اسلام تقبیل منافع و مصالح نشان
سعادت و خوشحالی و موافقت نمودند سبحان الذی بیده ملکوت کل شیء و الباقی من جمیع و درود سعادت
و درود بر گزیده کرم که آفریدگار عالم تناسی او گفته و نامش فرین نام خود داشته و او را خاتم رسا و بهترین نبیا
گردانیده و فرین او را نامی صحیح ملل و ادیان ساخته و باقی بیت اطهار و اصحاب اختیار از عا جبرین و انصار
گردید که دایره توحید و نبوت از حد این مبین است و این عین شکر است نام اسلام و الودیه سرکوبت آن غیر الا
تا قیام قیامت برافراشت بحدام استعداد و استحقاق مرقوم توان داشت زبانی دلی لاییت نبوت و دایره
که تو ای که لا اله الا الله صدامی پنج لاییت است و او اند که محمد رسول الله طایفه لاییت دولت او در آن
دالی که گاهی فرمان عزل بنامش صادر گردد و نه آن سلطان که از غلبت سینه ضعف پذیرد و از کثرت
غوغای غیبت گیرد و قهرانی که بسبب قاطع برهان شرقتان سرد عوی گردن کشان و نصحا می

عربانیده و به معارضه و تیرین سوره از سوره قرآن گردن بگذار بگفای که و بطرا در کند کشیده فصیح که حدیث
 نا فصیح او را سزا است بگفتی که کلمه او تیرینت جوامع الکلم او را دو کاملی که قبای کلوا النفس علی قدر
 حقو لکم بر قامت او راست و دعوی انا سید ولد آدم و لا فخر او را بجا است بلند رتبه که منزل احکام
 آیات جت رعایت مصالح و غایات مخصوص نبوت اوست و ختم رسالت و اختتام دعوت
 خاصه بعثت او ستوده صفاتی که عظیم شان آیه بلند پایه و انک لعلی خلق عظیم در شان او جامع
 جمیع فرائضها و قسم آبی در کتاب مجید بجز شریفش قمر زبان شتایشها * * *

توضیح

شمسه پسند مفت اختران	ختم رسل خاتم پیغمبران	احمد رسل که خرو خاک است	هر دو جهان بسنه قمرک است
امی گویا بزبان فصیح	از الف آدم و مسمیح	هم چو الف راست بعد وفا	اولی آخر شده بر انبیا
بود برین گنبد فیروزه خشت	تازه ترخی ز سر روی خشت	رسم شریعت است که در روزگار	پیش از بد میوه پس آرد بهار

اللهم صل علی محمد و علی آله الاکهار و صحبه الاخیار صلوة لا تنقض فی القضاة الشهور و الاعوام و لا تنقطع بالقطار
 التمجید الایام و بسیم علیه و علیه و سلمت لکم اکثر کثیر دعا و ثنای پادشاه اسلام فله الله عظم الله علی مفارک الایام
 و ابدا لکم الی یوم الایام حق جل شانه در کتاب مجید بعد از اطاعت خود و اطاعت رسول برحق اطاعتی
 بر کافه اهل اسلام بلکه بر جمیع انام واجب لازم گردانیده و متناهی ایشان را اعلامی بن محمد صلی و شریعت احمدی
 منقرض و واجب شمرده بتایران بر هر طبقه از طبقات زمان بر هر طایفه از طوایف دوران لازم است
 که پادشاه وقت سلطان زبان خود را که در سایه حمایت از تاب آفتاب حوادث اسوده اند بطرا هر باطن
 انقیاد و اطاعت نمایند در جبر و سر دعا و ثنای او گویند محمد کبریا و آئینه که این ایام سعادت فراهم بوجود یافته
 زینت زینت یافته که فزوده سلاطین روزگار است و صفوه خواص نادار کعبه آمال امانی و قبله اصحاب
 فضل و ایاب معالی است تیرین پیم که تا پاس شهر نیست غراه بلیت بیضا در دفع مناهی رفع ملایه تشنه
 خسار غیش افروخته لاله ازباده ارعوانی و ساغر دست کامی جز داغ سیونی بهره ندیده و تا عموم جان
 و خصوص اگر ارشاد خلد و عام را و حلقه بندگی در آورده سر و سوسن از آزادی غمره پنجه تنگس تهمت آید
 شونج به چشم و بیا است از بیم سیتش مرگان رنجیده و برگ برید لایق به محال نشیند خنجر برگ برید آید
 حکم بانیش در اندک امور بمرجه ایست که در حال استقبال احوال را ماضی سازد و کتاب طافداک

و عرصه حال را از جهه انجم و نقش مردم چون رفته بطریق سپردار و باز و میوه و شیر و آب و از خوف
 خلاف عکس با هم می کشید و به هم گنجم و اوضاع زمان و احوال جهان از زمین می کشید چون زمین
 تنه رستان در آرام در عهد دوستش حکایت ملک شاه و سحر ماضی و دور و در انصافش می و مخاصم بود
 شاید و قاضی و دیادی که خمس انهار در یابار دستش در قیاس سال آخر الزمان آبی بکشت زار جهان داده
 و نتیجه مری و مری از خاندان فتوت و دو دمان مرگش زاده گفت در یک نفس با وجود او ام بلکه بود
 است مجسم گوهر گردون خورشید چون روح مقدس بلکه روحی است اقدس جلیش بر محیط و جنب
 نظام جیش جلوه سراب و گنبد گردون با وسعت و رفعت قصر دوستش کنبه عباب طبعش اگر دیو بهاری
 و ابر آوری را تعلیم چمن آرائی کند قطره شبنم لولوی عمانی و دانه انار با قوت رمانی گردد فروغ ریش
 اگر آفتاب را بر روی بخشد سنگ سیاه لعل بدخانی و خاک پیره طلایی کافی شود ماه اگر کسب نور از ریش
 کردی از کلفت کلفت و ظلمت نسوخت و کدورت محاق این بودی هر طرف چینی که از خلقش سخن
 گذرد و گشتان از انجم است و دخی گلاب فرورد آفلاس فلاش و در عهدش از معالجه فی و کار دانی صاحب عقل
 ساحت و قوت و سعادت با خدمت کیست قیاسش از اجناس هر نماز و نیازی که نه بر سمت محراب پیش پای
 در کاش کند چون سجده بیت مرود و بهر آردی که نه از منسوبان بارگاهش بوند چون کبریت احمد و عظیم
 مفتوح مدار و غیر اگر نه برگرد و کردش و دور میگردد از چرخ میفتادی و تمثل اگر نه در امتثال شال امرش
 منطقه می بست از لطف عدم نرادی قطب فلک که نبات ذاتی و سکون اصل شهرت نزد عزم را سخ
 و بهریم تا پیش نقطه ایست موهوم و نسبت قطره به محیط و مساحت ابعاد اجرام محیط و حل بالا بجل افلاک
 که محو کلامت اهل اوزاک است پیش این تا قوت فکر صائبش امر است معلوم آفتاب جهان تاب که
 روشن کننده عالم اجسام و بالفاظ ارباب به شرق نور و هنر اجماع است در آسمان ضمیر انورش که گیتی
 منصف و خط محور که بقول اختر نشان به غیب کشور به مقام و کوه و در گذر است پیش روی غیب گامش
 قوس است از جاده سداد و صواب بخوبی انور و آثار طریقه از سعادت اولیا و تقادیر اعدای نشانی
 و شکست سکند و جنت سلیمان از بهر و در کوشش استانی رود و پیچ که آفتاب و از آن مطلع جلال به شرق
 اقبال نین از انجم و خفا که از انکار شود ختم تیره درون چون شتاب در کو اودا بهر خراب زوال نهد
 و تکرار دست از نش چون انجم و در شرفه نوزید بر اعظم محو منعدم گردد و زهری غلظت و جلال و خجسته و اقبال

ع لشکری در یک قبا و کشوی در یک بدن به متمشیر بندیش بهند و است حسابدان که لضرب مفرد و کسب
اعلا و اهدار از قسمت قطعی حاصل تنصیف تضعیف بر خسته خاک ظاهر سازد شارجی است حافق مدق که اعظم
تشیخ متن مخالفان را شرحه کند طبعی است مزاج شناس که آب و دمنش بهرم آبی سده مستقیان عناد کشاید
بلالی است که چون شبایم برای انتقام از افق نیام طلعه شود عدو و نافر جام را علامت روز قیامت باشد
اگر چه دیدن بلالی دیوانگان را سودا فراید این بلالی بعکس آن سودا خاتم جنگی تمام از کانس بهر خشم بی مغرور و خایه
بهر گشت سراسر آب لیکش بار برقی است تمام ضیا اما صاعقه دار کمانش بهر گشت کوز پشت که تیرش
چون نصیحت روشن ملان از نایب تاثیر در دل اعدای گیسو جنگی است بزم بزم را که هر دم ترانه
فتح و نصرت بر او کیا دولت میخواند و از هر گوشه آوازه بگوشش بوش میرساند چون بلالی عید سر مایه صد
نشاط جدید چون قوس قزح دلیل باران رحمت و چون قوس النمار مدار آفتاب سعادت تیرش از دوا
که بهشتیاق لقای دشمن از غایت شغف و مان باز کرده بلکه برای استقبال و شش بر بر آورده گاهی که
شهنشاه و کاکب سپاه چون آفتاب جهانبخت بچانه کمان در آید و زعم بدخواه کوتاه و شب اندویش دراز گردد
اگر چه تیر را در قوس بال است اما اینجا حد شرف و جلال است محش که سر و جو بیار دولت و ستون بنای سلطنت
است چون عصای کلیم سبب غرور دشمن بی نور را بیکدم منعدم و متلاشی سازد و کفر و فجوه را چون شجره فرو
بی عون بخلقه ایمان و اسره اطاعت آرد و سماک را مح ازین که باین روح منسوب است بر سماک عزل تقدم دارد
تیرش بر جابران سنان سوره فتح بر خواند فتح کار باید یاد علم شیر بیکش هر گاه نمایان شود خصم بر او حفت که بر بیاید

مثنوی

اگر بزم است رنگین از حساش	اگر بزم است مشکین از کلاش
مهر نو حلقه در گوشش	یکی از نیزه داران آفتابش
سنانش چون علم سازد سرا	شود تیغ ساز از مهره پشت
بکین چرخ اگر رخ بر فروزد	انکه در چشم مهر و موه بسوزد

زهی شهنشاه سلیمان جاه احمد علم ادیس علم بجای یوسف لقا حضرت قدیم مسیحا دم خلیل مقام طاهر کلام
فرشته خصال دریا نوال بسمله و کشف جهان طراز است متمشیر پیشه معاریک و معانی الواف
شهاب الدین محمد صاحب قسرن ثانی شناه جهان آباد شاه غازی خلد الله ذللاله و ابدا بخلاله

مثنوی

<p>سرد و پشیمان بود انا ترس یکدمه شش طرف و هفت خوان دین فلک دولت او اختر است چرخ بد و زلزلش همائی کند جامه سخا را که نقش ساقی است باقی بادا که همین باقی است</p>	<p>نامور و دهر بدانا ترس مرکز نه دایره شاه جهان ملک صدف خاکد رخش گوهر است سر برش دعوی پائی کند باقی بادا که همین باقی است</p>
--	---

و از حسن اتفاقات این دولت عالیله آنکه تاریخ ولادت سراسر سعادتش صاحب قرآن ثانی می شود پس از رفع حروف احاد و جامع اوراق این تاریخ شریف را چنین در سلب نظم کشیده

نظم

<p>شاهنشیر زبانه دانشور یگان دین پرور و عظم شاه جهان که باشد دزدی که عالم پیر از مقدش جوان از پیار و نه نیاید دیگر چو او خدیو بی از پیار و نه کند کن تا عقل بر تو خواند</p>	<p>اسکندر ششمین صاحب قرآن ثانی از جهه رخش بود از قریحان ستانی مقامت از جبینش نور خدا یگانی کامد قرین حکمش تا یکدم آسمانی تاریخ مولدش را صاحب قرآن ثانی</p>
---	--

و این دلیل است که تاریخ جنتی است واضح بر آنکه رتبه صاحب قرآن ثانی نزدیک به جلال این بادشاه ظل الله بود و با ستم و ذلت و استبداد فطری ملقب باین لقب گردیده و تاریخ جلوسش کثیر از آن بحروف بیان علم شده و نظم در آورده

نظم

<p>بر شده بر تخت باقبال و تخت آن شه دین پرور که فیض او باغ جهان خرم و سرسبز شد خضر لقا یوسف مصر دجو د آمده تاریخ جلوسش ز غیب</p>	<p>شاه جهان ثانی صاحب قرآن گشت جهان غیرت باغ جهان از کرم بادشاه کامران عالم پیر از نظر او جوان شاه جهان باشد شاه جهان</p>
--	---

ولایت تمام دارد و بر آنکه در ازل از جامه خانه غیب خلعت شاه جهانی باین بادشاه دین پناه حواله شده بود و

درین زمان سعادت عنوان جلوه ظهور نموده و از آنجا که این پادشاه دین پناه در اطهار تبار شیخ محمدی جاریست و در
 استیصال عدل دین احمدی عازم حق تعالی بپیم این صدق نیست حسن تعقیق چهار پسر سعادت مکرر امتحان
 نموده که چهار چون چار یا سیدالابرار اسیر این پادشاه گامگازند هر چهار چون چهار خضر ضروری الوجود و چون
 فصل مطلوب مقصود چون چهار مرتبه اعداد ناگزیر عالم د چون دوششم و دو گوش مایه سرور بی آدم هر چهار که در
 دولت و قطب آسمان بهشت و بزرگ زوره عظمت خورشید اوج سعادت نظم هر چهار چار کن تکین به بل چار خد
 کعبه دین به تختین شاهزاده و کامگار منظم لطف آفریدگار عنوان هیچکدام دولت دنیا چک کتاب راست مرقم
 چشم مردمی و مردم پروری سودای دل مردی و دلادری اسیر بزم و زرم شهنشاهی تحرم اسرار ظل الهی نبی
 بروردنش پزده سکه دارا شکوه دوم شاهزاده عالم مقدار ابرار ایوان خلافت پیرش گلستان جلالت
 شمع شبستان و انانی فروغ دیده بینائی دولت و اقبال مطایع ساطع شاه شجاع موم شاهزاده گرون و قاف
 منظور الطاف الهی زیب او رنگشاهی سعادت نصایب است نصیب سلطان او رنگشایب چهارم شاهزاده
 گرامی قدر نور مدینه دولت نور هدیه سلطنت خورشید راست فلک خوش سلطان مراد بخش آگاهی قیام قیامت ازین
 جوان بخت ازین شاهزادگی نیست فسر و تخت گلزار جهان خرم و شاد داری و نظر خداوند پیران جوان بخت
 که هست آسمان چتر دین بخت به بنیر پای تخت شاهیش باد به بشارت خیر ظل الهیش باد به خیر باد
 عالم با جمیع با و لا و گراش تا دم صوره و ربع چنین گوینده فقر و زوره حقیر الرشید الحسینی الدینی اصل
 مولد که این کتابی است تحقیق بیان لغات ضروری که فی الواقع مستحق کتب معتبره چون قاموس و صحیح و معراج
 جبارت فارسی هم حاصل پسند تحقیق الفاظ و تنقیح معانی و اعتبار جروق و مظهر مکتوب عنوان باب فصل در بیان
 حرف اول دوم و آخر چنانچه حرف اول باب حرف آخر فصل باشد بی رعایت تاخذ استفاق و اسقاط حروف
 زوائد تا هر قاصی وانی از آن بهره و رشود کتابت موس که مدار و محمد علیه جمهرت و در میان مردم تحقیق و تنقیح شده
 اگر چه بجز است بی پایان محیطی است بیکران آتشلی است براموری که لازم طبع انبانی مان پسند خاطر اهل این دوران
 نیست و این کتاب که بهر است از آن مکان کلی است از آن گلستان عاری است از آن اول آنکه بیان لغت چهار
 کرده که مفصل و شکل ترا از اصل لغت است چنانکه فضلا در حل آن به بیان دیگر محتاج میشوند و دوم آنکه اکثر بیان
 لغت بلفظ مشکته کرده و معلوم نمیشود که کدام معنی از آن معانی مراد است و تجمیع ترا که بعضی جاها بیان لغت
 بلفظ کرده باز جایی دیگر آن لفظ را بهمان لغت تفسیر نموده سرهم آنکه در بعضی جاها اطناب کرده و آنچه تحقیق

[illegible]

اجزاء اوله ذکر شده مفهومی میگردد و اسحق بالفتح زیبا تر التوا بالکسر ملاک کردن آن کما بالکسر و تشدید نای کسره
 نمیکند کردن التوا بالکسر و تشدید نای کسره پیریز کردن التوا بالکسر پیریز گاران التوا بالکسر پیریز شدن و پیریز
 گردانیدن اشتبا بالکسر ناکردن بالفتح شکنها و سبانهایی چیزی جمع کنی بالکسر اجزاء بالکسر و برای اجزاء
 اجزاء بالکسر و برای چیزی و همزه مبدل از یا خبریه دادن و بی نیاز گردانیدن و بی نیاز شدن و جزا دادن اجزاء
 بالکسر و همزه اصلی جزو جزو کردن و بی نیاز کردن حق گذاردن و و قش را دستگیر کردن و دختر زادن و پس
 کردن پس شدن بالفتح پاره های چیزی جمع جزوا جلا بالکسر از خان و مان بیرون کردن و بیرون شدن
 اجتناب بر گردیدن و فرام آوردن اجتراد و لیر شدن اجتران برای چیزی پس کردن اجتناب بنون میوه چیدن
 اجلی بالفتح روشن ترا حبا بالکسر آشامیدن احشای بالفتح و نشین جمع آنچه و شکم باشد از دل
 جگر و سپرز و مانند آن جمع حشا احصا بالکسر شمردن ضبط کردن اجت بالفتح اطراف و جوانب
 جمع جنو بالفتح اجبا بالکسر زنده کردن و در فراخی قیمت شدن و در باران شدن و بالفتح زنده شدن
 جمع حی احفا بالکسر و سوال مبالغه کردن و پیش اصلاح کردن بروت را بسیار گرفتن یا بهر چه نگردانیدن
 احلا بالکسر شمعین کردن احتضا بالکسر و بطا و جمعه بهره مندی شدن احتما خود را از چیزی نگاه داشتن
 احتوا اگر در گرفتن و جمع کردن احلی بالفتح شیرین ترا حری بالفتح سزاوارتر اسحوی بالفتح سیاه
 و گیاهی که بسیار زنده و دیگر دگر تر احضا بالکسر کسی برادری کردن مصدر است از آنخی یواخی و اصل
 اخای بوده یا را بهره که وند قال الشاعر دعوی الاخوان علی الرخا و کثیره و آخا باله جمع اخ نیز آمده و برین
 تقدیر بهره آخرش مقلوب است از داد و اخفا پنهان کردن و آشکارا کردن اخرا برای معجزه کردن
 و رسوا شدن و هلاک کردن اختصا غایب شدن اخلا غالی کردن اخطاطا خطا کردن خطا گرفتن
 کسی او عا بالکسر تشدید دال دعوی کردن آرزو کردن اعتراف نمودن او ثا بالکسر نزدیک آوردن
 او فای بالکسر گرم ساختن او لا بالکسر فرو گذاشتن انداختن کار کسی کشیدن فرو بستن او ا بالفتح
 رسانیدن رسانیدن و این صیغه مصدر نیست اما بمعنی مصدر می آید چون نه است یعنی رویندن رستی
 و عطا بمعنی دادن و پیش کلام بیان بمعنی سخن کردن سخن بیان کردن بیان کرده و بمعنی ادا که بمعنی مصدر آید
 بالکسر اول و تشدید ذال خوانده اند از روی لغوی مادیه و او چون کز یک کتب نکذیا و کذا با و قالبا مصدر از ناقتین
 وزن نیامده و اگر آمده باشد بنحوی این باب مصدر برین وزن مسموع نشده و اسم بمعنی مصدر مطلق است و احتیاج به این

دادا در صفت فقها عبادتی را گویند که در وقت خود واقع شوند و تقاضای عبادتی که بعد از گذشتن وقت کرده شود
 اولی بالفتح نزدیکتر و زودتر و بر تقدیر اول از دلو و بر تقدیر ثانی از دوازده است اولی بالفتح نزدیک تر و دوم
 سیمین مکرره و شوار تر و اولی بفتح ثانی بجهت کسب کردن رنجی شدن و چیزی که آزار دهد و فی الحقیقت آزارها ماله الاوهی
 عن الطریق یعنی ادنی شبهه میان دو کردن چیزی است از راه که خلق الله آزار دهد او را بالکسر یعنی شکستن بدون چیزی
 و انداختن تخم در زمین انداختن سبزه کسی را اولی بالفتح نزدیک تر از جی بالکسر پس داشتن در سبب کردن بالفتح کنار
 جمع جانی بهره یعنی کنار از رخا بخای مخفی فرود گذشتن مسخت دیدن اسپارسانا بست کردن اروا سیلاب کردن
 اروا بالکسر کردن یاری کردن یا رفتن کسی را از راه بالفتح مصیبتنا ارتداد و بر دشمنی نکلدن ارتش ارشوت
 گرفتن ارتضا پسندیدن خوشنودن ارتقا بالافتن آرا بالمد فکر یا جمع رانی اریحا بالفتح نام شهر است
 که حضرت یوشع علیه السلام فتح کرد و از عوایا بالکسر شده شدن از جلی نیکو گشتن از آن از دورا حقیر بودن از راه
 بالکسر بر بردن چیزی یا چیزی محصود است از واری یوانی اصل فریاد بوده و او را بهره کرد و در بعضی مقابل برابر
 نیز آمده از را معیوب کردن کسی و پوشیدن چیزی کسی سستی کردن کاری از کی بالفتح پاکتر اسی
 بفتح ثانی اندوختن کردن علاج کردن در مان علاج اسما بالکسر نام کردن بفتح نام آسمانات و اسمای تشدید
 یا تخفیف آن جمع الجمع وزن صاحب حسن نام زن است که در عرب حسن حروف بوده و اسماء بر تقدیر اول جمع
 اسم است که در اصل سهول بوده الف اولی و ثانی مقلوب از واد است بر تقدیر ثانی و ثالث مفرد است و بخود
 از و سانه یعنی حسن بهره اول مقلوب است از واد بهره عمده و آخر ناکند است اسما بالکسر شب رفتن استوا
 رست شدن آهنگ کردن بخیری دست یافتن برابر شدن کمال جوانی رسیدن استیفا تمام فرا گرفتن
 استیلا دست یافتن استیفا فتوی خواندن استیفا پاک کردن خود را از نجاست شستن رفتن رانی
 خواندن استیفا خاست شدن فرود گذاشتن استیفا ابدیه خواندن طلبان نمودن استیفا کرد
 کردن آب و جز آن پیروی جستجوی بسیار کردن قریه برگشتن استیفا تمام در گرفتن و نهایت چیز
 رسیدن استیفا خواندن خواندن اسد احسان کردن بقال سدی الیه ای حسن استیفا خواندن
 و در خدمت کردن استیفا زندگی خواندن شرم داشتن استیفا آب خواندن و مرضی است مشهور
 استیفا شیرین آمدن بدانکه استیفا بر پشت افتادن استیفا بیرون کردن در اصطلاح نجایان
 بیرون کردن چیزی از حکم یا قبل بکلمه الله به آنچه در معنی است گفتن بکلمه الله تعالی را نیز خوانند

استهوا سرگشته کردن استغنائی نیاز کردن استهرا یا یکی بخواستن استهرا گواری شدن استهرا
 سخریه کردن استهرا بفتح بلد تر و روشن تر و بر تقدیر اول استهراست بی بهره و بی زانی استهرا بهر استهرا
 خردیدن فروختن آینه بی اول شایع است چنانچه شاعر بعضی ثانی استهرا گفته که کردن آینه از کسی استهرا آرد
 کردن استهرا واقع شدن بر چیز و بخار و چیزی سحریدن بخشدن چیزی کسی که بآن شفا یابد و شفا یافتن و سبب
 شفا گردانیدن بهر چیز استهرا بالکسر فزشتن بفتح شفا دهند تر استهرا لغات بدبخت گردانیدن بهر امور
 استهرا بفتح بخندان جمع شقی استهرا بدبخت تر استهرا بفتح آرد و آردن تر استهرا چیزها جمع
 یا بعضی جمع شقی علی اختلاف الاقوال اصفا بالکسر گوش داشتن اصفا بکسر زدن اصفا بفتح صاف
 اصفا بفتح برگزیدن جمع صفا اصفا بکسر زدن استهرا بکار برنج و گشتن لقوه العیة الصلوة والسلام کل
 اصفا بفتح و صفا بالکسر نایب کردن شایب اطلاق کشتن شمشیر چرخ اطلاق گاه کردن از حد و
 اصفا مانده شدن مانده کردن دشوار شدن کار و در مانده کردن کسی را در کار اصفا بالکسر کردن چنانچه گفته اند
 اصفا کشتن شمشیر یا شمشیر بکار بردن کسی که در انداز اصفا از حد گذشتن پیدا کردن اعتناء بسیار داشتن
 و استهرا کردن اصفا بفتح گرانها و بارها استهرا رسانیدن و در گرفتن استهرا از بی بهره و کسی نسبت کردن
 اعتناء بلند شدن و برزگوار شدن غالب شدن و برزیز چیزی شدن اعلا بلند کردن بر جایی بلند برآوردن
 و برزگوار کردن اعتشی بفتح شب کور نام شاعری است صاحب موسی گوید شایب نام ده شاعر است از قبایل
 عرب اصفا بالکسر گاه و در گذشتن اعلی بفتح بلند تر اصفا بالکسر انگیزتن و بر غلاییدن اصفا
 تو نگردان کسی دلی نیاز کردن فائده دادن اغشی بفتح بی نیاز تر اصفا بالکسر بی هوش گردانیدن
 اصفا گاه کردن اقفا فتوی دادن اقشا فاش آشکار کردن اقفا نیت کردن اقضا رسانیدن
 بصرا فتن را ز خود کسی گفتن و کفایت زمین نهادن و وقت سجود و باری مباشرت کردن و هر دو را
 زن را یکی کردن اقفا دروغ گفتن کسی اقضا بالکسر و لغاف و در کردن بیایا رسانیدن بفتح کنایه
 جمع قصوی بضم طوف اقرا بالکسر خالص شدن زن و از حیض پاک شدن و قرآن عینه خوانانیدن بفتح
 جمع قر بفتح و الضم که بعضی حیض طهر برآورده است و قرو و برون خروج نیز جمع قر و استهرا فاموس
 که اقرار و جستن استهرا فته و قرو و طهر را قضا سخت کردن دل اقفا بدم و استهرا سگ چنانچه هر دو
 در اقفا بدم باشد و بکون شستن آدمی چنانکه هر دو ساق او قائم باشد و هر دو بر هر دو پاشنه نهادن

در میان دو وجه و این هر سه نیست و نماز علی اختلاف الاقوال احوال بالکسر خالی شدن منزل و محتاج
 و در پیش گردانیدن مختلف کردن قافیه بحر کات نقصان حرفی از عروض شعر و منزل خالی فرود آمدن
 و مسافرت کردن بی توشه شدن خالی شدن حکم از طعام و بسیار مال شدن بی مال شدن اقتدار پیری کردن
 و پس از آن نام ناکردن اقتضا از بی فن بگردیدن اقتضا سرمایه گرفتن و کسب کردن گرفتن چیزی و نگا بدین
 آن برای خوردن برای تجارت افعی بالفتح سرمایه دارتر افعی بالفتح و تر و نهایت رسیده ترا قضی
 بضای و همه حکم کنند و ترا قلیما بالکسر بی همه و خراوم علیه السلام و جرک در رویم که وقت گذشتن بالا آید
 اکثر اکرایه دادن اکثر است پوشیدن اکتفا بلبش شدن و برگردانیدن و نگون کردن طرف آب مانند آن
 اکتوا و ع کردن اکتفا بالفتح پس آن مانند آن جمع کفو بالغم و بالکسر نوعی از عیوب قافیه که بعضی آیات
 حروف می گیر باشند و بعضی دیگر درج کردن طرف نا آنچه در وی باشد بریزد و خم دادن کما ترا و بالفتح و کسر کاف تشبیه
 فانس کندگان جمع کاف تشبیه فالحا بالکسر گذشتن از بدی و انداختن کار خود را بخدا العا بالکسر و بغین معجم
 افکندن باطل کردن الفا بالکسر و لفا یافتن القاف افکندن الفا مشغول کردن در بین است یا غله بار کردن
 التماسینه آوردن التماسیحای مهمل ریش بر آوردن القاف بهم رسیدن یکدیگر را ویدن التماسیحیدین
 الا بالفتحه جمع الی بالفتح و بالکسر فتح لام و سکون آن و جمع الوا بالفتح و سکون لام الا حرف تنبیه و بالکسر
 تشبیه لام حرف استثناء و الفتح و تشبیه لام حرف تخصیص اهر بالکسر گوارا شدن طعام و بالغم و فتح میم جمع امیر
 اهر بالفتح گوارا تر و بالکسر و اسما بالفتح رود و با جمع معنی بالکسر مساس نگاه کردن و گردیدن از عالی امضا
 بگذراندن روان کردن املا فرو گذاشتن مهلت دادن از یا و چیزی نوشتن و برگردانیدن املا بخدا
 امتراد شک افتادن استیا بالکسر خردان و بالفتح خبر را جمع بنابر که بوزن معنی خواست استیا بالکسر مخصوص
 گردانیدن کسی بر از گوی استیلا و ار شدن غم و ابر و مانند آن و از خانه و وطن بیرون رفتن استیلا خیمه
 شدن استروا بیکس شدن از خلق و فراموش کردن استفا نیست شدن الطوا در نور دیده شدن استفا
 سزاوار شدن خواسته شدن الطفا مرون چراغ دلش القضا بسر آمدن است انتما بکس نیست یافتن
 استها بپایان رسانیدن بجزی رسیدن باز ایستادن انها بالکسر خردان استما افزون کردن و و در
 نظر شکاری شکار گشته شدن السافرا مکوش گردانیدن است افزیدن و آغاز کردن و از خود چیزی
 گفتن انا بالکسر طریت ایمنه بالفتح جمع ادانی جمع الجمع انا بالکسر بی همه و یافتن و وقت چیزی رسیدن

اختلاب بالفتح كره اجمع خرب بالکسر اختلاب بالفتح سالاری مشتاد و زانهای رازی در پی جمع
 بالضم اختلاب بالفتح الكه یكویر خطبه اند و خرب و تلخ که از اختلال گویند و سحر که بر پشت و خط سیاه است یا لب نری
 بود مرغی است که از اشتقاق و خیل نیز گویند و آب بفتحین طریقه بنده و فرنگ و شش و بهمانی خواندن و شکفت
 و گاه است حد هر چیز آداب بالجمع علم عربی را علم ادب از آن گویند که بدان نگاشته میشود و خود از فعل در کلام عرب
 از کوه لفظ یا کتبت فان و از نه قسم علم لغت و علم صرف و علم اشتقاق و علم نحو و علم معانی و علم بیان و علم
 عروض و علم قافیه و این هشت اصولند و علم رسم الخط و علم قرض الشعر و آن علمی است اکتیاز کرده میشود بدان میان
 شیخ که سال از عیوب است و غیره سال از عیوب علم انسانی نیز از خطیب سال علم حاجات یعنی علم قوایح و مانند آن این چیز
 فرغ اند و آب خذ از ادب و ادب موزنه و ادب بضم اول فتح ثانی جمع و ادب بکسر اول و دوم و ثانی در لغت
 بیخ انداختن ادب بالکسر که در لغت و ما جمع و بفتحین ادب بالکسر عضو و حاجت عقل و دین و فرج و شر
 و بدی بفتحین حاجت نمیشد و نیک شدن افتاد و عفو و سخت شدن روزگار ادب بالفتح و ادب بفتح اول
 کسری دانا از ادب بالفتح مغرور نشود و سپید یاز و آینه خمر گوشت داده بعضی گفته اند از ادب موده است و خمر بر وزن زعفران
 نوعی است از زیور نام زنی است پیشتر که گویان است ادب بالکسر شکل افتاد و از لغت جشم دشمن از ادب
 گناه کردن شروع بجاری نمودن سوار شدن بچرخ از ادب بالکسر فتح دال و تشدید با حایه است بزرگ بصر و بقیه گفته
 اند که بیست چهار صلح است پیشتر بیست و سه و بیست و چهار در بیست و دو و نیز کار از ادب و نیز باونی مانا لاده و
 که در صفال خوشتر بزرگ باشد استعجاب بالکسر کسر شدن بالفتح کسنگی جمع بفتح فتنه استعجاب بالکسر
 گفتن و در بیان رفتن پیشتر رفتن پیشتر رفتن از گردن مار استعجاب بالکسر لبسوی خود کشیدن استعجاب
 نرسایند استعجاب طلب شدن چیزی کردن استعجاب سزاوردن استعجاب از بیج بگندن چیزی از رفتن
 استعجاب صواب شدن استعجاب دوست داشتن و نیکو شدن چیزی استعجاب طلب محبت چیزی کردن باقی شدن
 چیزی بر حالی که پیشتر داشته است بالفتح سندا و چیزی که بدان پیشتر نامی دیگر پیوسته شود و پیوسته با ادب استعجاب
 اطراف آن دور آید آن در آید آن که از آنجا بالا رود اسلوب بالضم کوه و کوهی راه و گردن شتر زنده و اسلوب کلام
 یعنی انواع کلام استعجاب عیب ماست کردن در این چیز چیز استعجاب بالفتح چیزی سیاه و سفید که
 او غالب باشد از اینجا گویند غیر شیب و غیر شیب یعنی شکر یکوم شیب روز و شیب بالفتح آنکه سرو شیب
 او از یکدیگر دور باشد نام هر دوی شیب و شیب مثل است لکن شیب و شیب یعنی شیب طاع مشیت و لعب و ریح

حاجت فرزند مبارک بصورتی که بداند از میان و شک خرد کند و بر آن شیر و پنیر و پاره پاره و غیره را
 و بوی خوش بپزند که یکی از چهار صفت نیاست منهای میان بن فروخ الایلی است بالضم و تند و بوی مفتوح و بزرگی آیات
 روشن کردن روشن کردن و جدا کردن انبیه بالکسر خرد و بالضم گرمی که در جوب میانه و علی است که آتش است
 و علت شایع گویند بصفتش را با این گویند اشرفه بفتحین آثاره بفتح بقیه چیزی که انداخته باشد بالضم و کسر فاء
 تشدید با دیکه پیه اشیات بالکسر قرار دادن نوشتن و بالفتح معتمدان ثبات دارندگان در کار جمع ثبت اثبات
 با و شستن و ان اعتدال شایع با آنکه آثاره بالکسر و بر اینچنین و بجز اینند و بر این شستن و بر سر زرعیت و بر این
 با و اجانه بالکسر تشدیدیم برین سفالین که در آن سر کرده و شایع بر آن کنند آج این حج و اجانه نیز آنکه که بجای
 جیم لون باشد اجاره آوردن پناه دادن اجانه جواب دادن اجاره نیک کردن نیک گفتن روان کردن اجاره نهاده
 داوود بنیاد و سیدین را نیک برودن خانه و بر آن اجاره بالضم و کار اجاره بشماره و او شستن و فرو گذاشتن و
 سوره و این سیدین است از پیش فلکند گذشتن بوی که زانین و ستوری و این نام کردن صراعی که کسی بگریخته باشد و
 یک قافیه بگوید الی و در آن اجاله بالکسر گردانیدن جولان دادن اجمعه بفتح حمزه و کسرون بالکسر غان باز و کسرون
 جمع خراج بالفتح اجمعه بفتح حمزه و کسیریم تشدید و بوی که در آن کسرون بالکسر و کسرون بالکسر و کسرون بالکسر
 استعمال کنند و آن غلط است احاطه کرده و گرفت و در آن احاطه بالکسر حواله کردن ام و حلیت کردن محال گفتن
 برست است برتن یکسان شدن احاطه بالکسر در همه جواب باز دادن اجمعه بالکسر فتح لون کینه و آتش چشم رفتن
 احدی بالضم و افراز اجبات بالکسر و تنی کردن آرام گرفتن دل اجمعه بفتح حمزه و کسرون بالکسر و کسرون بالکسر
 است و منازل قمر جمع و مفرد و بر آورده اخاضه بالکسر آب آوردن کسرون را اخوة بضمین و تشدید
 و او بر او و دیگر اول و سکون و او بر او و او صاحب مجمع البیان گوید اخوة بر او و او که از یک مادر و
 پدر باشد اخوان بر او و او یک پسر یکی پسر یا اخت بالضم و او و مانند آن اورد بالضم علی است که مرخا و
 شود بواسطه نزول و بواسطه در کیست خایه اواره بالکسر گردانیدن و گرد کردن اواته بالکسر ام و او و بوعده چیزی
 فروختن و بخر دادن اولووه بالکسر مطهره آب او و مته بالضم رنگ گندم گون رنگ سپید که در شتر باشد و بشیر
 و دستا و نیز و بختین باطن است اواده بالفتح است حصول چیز او و ات جمع اواته بالکسر گردانیدن اواده بالکسر
 انکار کردن بر گفته کردن و پشیدن بول و تمام شامیدن و عرض کوزه اواده بالکسر چنانچه این اراقه کسی را
 بکمان فلکند و آن شاکه در آن اراقه است و آن را شاکه در آن سستور و شایع چنانچه این چهار و او

تند و شایع

که برده شدن و مردن حق است و باینکه نفس کشیدن بوی چیزی در یافتن اراده نمودن شناسانیدن
 اراده و خوشتر از ارقه برختن آب مانند آن را یکله بالغ تحت ارجوخته بالغ بر سحانی که هر دو سر آن بدین می باشد
 بخندند و گویند که اینان شنیدند و ازین طرف به طرف که اندر صفت بختین کرمی است چو بخوار ارجوخته بالغ بر سحانی
 اول سکون او کسر حالت بدیانی خوشحالی که رود بر سر عطا دادن از راحت و از اله در کردن از مته بالغ بر
 زانو نشیند میهم بهار ماچ زمام اسامه بالکسر ایندین بالغ بر شیر درنده و نام یکی از صحابه رسول صلی الله علیه و آله
 اساله و ان کردن اساره بدی کردن استجانه قبول کردن جواب گفتن استعانه میاری خوشتر از
 پاک کردن استعانه بنین مجله و ناسی مثلثه فیرا و خوشتر استعاده و از گفتن سخن باز آمدن باز کردن خوشتر
 استعاده بدل مجله وادشت خوشتر پناه خوشتر استعاده فائده گرفتن استعاده بجمه زننا خوشتر
 استعاده بخای بهتری خوشتر استعاده گردیدن استعاده طلبیت کردن استعاده طلبیت
 کردن نگاش کردن نمربه شدن استعاده هر گنده فاش شدن پرانیدن استعاده بهاریت خوشتر استعاده
 روشن شدن استعاده برای عجمه خوشتر آب خوشتر استعاده فیرا خوشتر و هر گنده شدن فاش شدن
 استعاده دانه خون روان شدن زن به طه مرضی استعاده بهوش آمدن استعاده محال شمردن محال
 شدن انحال بگردیدن استعاده کردن کشی کردن دراز شدن استعاده بدی خود میل دادن کسی بالغ بر
 استعاده است شدن رست استعاده استعاده فروتنی کردن زاری کردن و گردن نهادن اسوه بالغ بر
 الکسر شیوا و مقصد او خصلتی که بدان اقتد کرده شیو قال الله تعالی لقد کان اکرم فی رسول الله اسوة
 اسطوره بالکسر اسطوره بالغ بر سخن باطل و نه و اساطیر جمع اسطواناته بالغ بر ستون اساطین جمع اسطین
 بالغ بر نالت و تشدید فاجوب یا مین استعاده که مردم بران پانهند و جوب بلار ساکت گویند اساکف بالغ بر
 کفش گران صنعت کاران جمع اسکاف بالکسر اساوره دست بختن و سواران اسپان نام قوی است
 عجم در بصره اسفنجی بکسر سمره و فتح فاد سکون نون فتح جیم چیزی است که به آن آب بگیرند و در دوات کنند و از
 ابر کین دابره خوانند و گویند حیوانی دریایی است زیرا که چون دست برویند خود را در کشد و چون بمیرد
 آنرا با حل اندازد اسلحه بختین سرنیزه و سربازان و سرفق اسکرجه و اسکره بالغ بر فنی که مقدار پنج
 مثقال آب گیرد است بالکسر مقعد و حلقه در بر شش مات بالکسر پراننده کردن و بالغ بر چیزی پیراننده
 جمع شیت استعاده بالکسر بلند کردن کم و برافروختن بنا و شناسانیدن با و از بلند خواندن اشاره

با کسر بر رفتن و فرو بردن اشباعه شکار کردن پر کنند کردن بل استیدن انداختن بخشش کردن بازگردانیدن
 اصحابه رسیدن یافتن خواستن صلوات گرفتن اضافه از بهر انداختن بسیار شدن ضیاع اضحی بالضم کوفته شدن که روز
 عید خضی قربان کرده شود اضحی که الضم پنجم درم را بخند ازداضاره روشن کردن روشن شدن اضافه معانی کردن
 بسیل اوین مضاف کردن کلیمه تحسیدن حد کردن افزون کردن چیزی نسبت کردن گداز کردن و لحاظ کردن کسی را
 بکار می و انگشتن کار خود را بخدا و پناه دادن اطاعت غیر از بریدن کسبه شدن میوه درخت اطاعت ملک کردن
 و انداختن اطاعت خویش کردن بهوشگوراندن استیجاب کردن اعاده بازگردانیدن اعاده بذل مجزیه برپاه گرفتن اعای
 عاریت دادن اعالت به یار علیا شدن پیش شدن فرائض را کم کردن بخشش کردن میراث اعانه یاری دادن
 اعانت با کسر ملک کردن در کاری نگذدن که از آن بیرون شدن میرسد اعانه یغیر یا کسیدن باران دادن اعانه
 غارت کردن بغیر یعنی زمین نسبت فتن سخت شستافتن به نسبت فتن فرو رفتن چشم در میان نیکان رسیدن یسار
 اعلا طمعه بالضم مسله کردن کسی و غلط انداختن افاده فائده دادن افاضه بسیار کردن فروزاندن آب و
 خبر رسانیدن گفتگو کردن در حدیثی و قدیم شروع کردن بازگردیدن بر کردن طرف مرغیان شکاب برخواستن
 بیکبار و این شدن مردم از عرفات افاتة نیز گردانیدن افاقه بخشیدن افقه آسیب زدن بکارسی گفتن
 اتان حج افاتة فسح کردن نگذشتن از گناه افامه رسانیدن و برپا کردن و برپا شدن درست داشتن درست کردن
 و درست کردن اتان باز در چیزی گذاردن اکثمتین زمین پشته بلند اکامسرة بالفتح حج کسری کسر فتح
 سرخس و کسری لقب نوشیدنی اولاد او اکثمة بالفتح و کسر کان تشدید نون پر و جامع کن بالک تشدید نون الیه
 قطعاً و جفا مسمد مرتباً از بر ناکید و میا الغنی بیکبار بریدن و لام لام تعریف است صیغه به است الیه ضمیم کردن
 الاله بالکسر کردن الیه بالفتح دهنه کوفته و مقعد آدمی و گوشت پنج انگشت بزرگ و گوشت بن ران الاله بالک
 حالت بخاره و چیز که سبب حصول چیزی شود و چوبی که خمیه الاجوق بدان بربانند اما شمه آنچه کسی بپزند و این
 بودن ابارة بالکسر میرشدن اسیری یافتن آن و کلا و وقت و هنگام و دره امارات جمع بالفتح تشدید برسم
 کننده و نسس از بهر امر کننده سبده اهره بالکسر میری اهره بالکسر فتح الثالث زن امت بالفتح کج شدن
 و سرکشیدن سر بالا شدن و انداختن کردن و وقت چیزی پدید کردن و نویشتن تا خود و جاسی بلند اما شمه بالکسر
 پیشینگی کردن پیشینگی کردن ایضم نام زنی است امته یثین کین و لضم اول و تشدید میم گدای انسان و دیگر چیزان
 و پیران انبیا و مردم که جامع خبر و مقصد مردم باشد و این و وقت و مدت و قدر و قاست و داور و فرد و ممتاز در زمین

و بالکسر تشدیدیم لغت طریق و دین امید به الفتح و تشدید یا یعنی و بالضم و تشدید یا در فتح و اگر دو بار در
 کتاب خواندن الهی جمع امانه میزاندین و فرزند مرده شدن اما طایفه دیگر در کون میوزاندین اما طایفه دیگر
 اثبات ردین و دینیدن انصافا خویش بودن امانه باز گردین بسوی خدای شگوا و باز گشتن از گناه
 به امانه روشن کردن و روشن شدن حایه علم کردن شکوفه آوردن نیست اما شسته بالکسر حایه حیرت امانه
 اشتراکاتیم بالفتح معنی و شجین یعنی امانه بالفتح استسکی وزن استه امانه بالکسر کون طرف جمع امانه و
 لغایت کرم الفتح بکسر الفتح و فتح فاکر آن تخفیف حایه محله تشدید آن پذیرا و جیب فاکس کوبیده می
 زرد که از شکم بر غاله شیر خواره که نه خورگاه و نه خورده باشد بیرون آید و در صورت و غیر آن تشبیه و چون غلیظ شود
 نگاهدارند و بکار برند و هرگاه که آن بر غاله شیر خواره گاه و دانه خوردن الفتح را کسر گویند پس تفسیر صاحب الفتح را
 بکسر خطاست و عرب گوید استکشت الفتح یعنی الفتح رفته کسر شده و جیب صریح گوید الفتح شکسته بره و بر غاله که
 بنور علف خورده باشد و این کلمات ظاهر شد که الفتح شیردان است که بعد از خوردن علف جای سبکین میشود
 نه پنهانیه که در شیردان از شیر هم پیداست اطلاق الفتح بر شیر یا پنجه مشهور و در کتب اطباء مسطور است از قبیل
 اطلاق محل است کرده حال چنانکه سقمونیا گیاهی است که عصاره مسهله دارد و در کتب طب بعصاره آن اطلاق کرده اند
 و غالباً الفتح علاصه در کلام عرب برای معانی بیافته اند الفتح بالفتح تنگ عار اخلاصه بفتح اول کسر و سیم گشتن امانه
 جمع صاحب فاکس گوید امانه بر سر حرکت الف بر سر حرکت سیم آمده و بر این تفسیر امانه بر کوش توان خواند اما مشهور
 اول است انمو به بالضم بندی امانه بالکسر آمده شدن بلند شدن اطلاق کیمه بالفتح و بالکسر سکون الفون
 کسر الکاف و فتح بای تخفیف شهری است عظیم در ملک هم که در آن دوازده میل است و مثل است بر پنج کوه و
 بسیار اوقیه بالضم مقداره درم و پنج سیم درم و از حد ششست فادوی شود که اوقیه چهل درم است و پنجاه درم
 این است که در پنج اوقیه زکوة واجب میشود و اتفاق زکوة واجب شود لابد است درم او عینه بالفتح نظر نما
 جمع و غالباً بالکسر و اوجه بالفتح و قرال خراج و مانند آن معرب اواره بالفتح اولاً بالضم و لواء غیر مفلوظ خدا و
 و این صیغه سیم است چنانچه اول بالضم و لواء غیر مفلوظ برای مذکر اهل بیت بالضم ساز و میراث امانه
 بالکسر خواندن امانه بالکسر است کردن و نگاہ داشتن

باب الالف مع الشا

است بالفتح و تشدید بسیار شدن انبوه شدن گیاه امانت بالفتح بسیار شدن انبوه شدن گیاه در

و متاع خانه واحدش اما نه احداث بالفتح قریب جمع حدت بفتحین احداث بالکسر لویید کردن و حدت
کردن حدت کردن بالفتح مردم نوحاسته و چیز کما لویید شده و شکند بای رضو جمع حدت بفتحین احداث
خبرها و افسانهها میخیزد اول جمع حدت یعنی ثانی جمع احد و ثمر است ارش بالکسر میراث بدون و میراث و اصل
کار قدیم که بوزارت بدگری رسد و خاسته و بقیه چیز و بالفتح افروختن آتش و بر بکشتن فتنه میان قوم
و باضم حاکمیت استحداث چیزی لویید کردن و آوردن استحداث بالفتح آشفته نوی و گرد آلوده و مو
اضحافات بالفتح پشتهای گیاه خشک و تر یا هم آینه جمع ضفت بالکسر و اضحافات اعلام خوابگاه ایشان
که تعبیر درست ندارد و جهت خلط انطباعات بر انگیزه شدن انطباعات پرگنده شدن اماث بالکسر و
انث بضمین ماده و جمع انثی یعنی ماده انثی اینهم انیث بالکسر و بتقدیم بایرون ماده را و ن

باب الالف مع الجیم

الجیم بالفتح روشن و آشکارا و روشن شدن و آشکارا و ابر و اموج بالفتح چشم سخت سفید و یا و نیکو چشم ابر و اموج
بالکسر جونی که بآن مکه است جدا کنند و آنرا مخصوصه کسرم و فتح خای مجله نیز گویند و بفتاحی شیر زده اش گویند
و بضم حاج بالکسر و شدن ارج بالضم و تشدید جیم و حریج اوج بالضم تلخ شدن بالفتح روشن اوج بالضم
تلخ و بالکسر سختی های که راجع است بالضم اوج بالفتح زیاد کردن آتش اوج نیازمند کردن احتیاج
نیازمند شدن اوج بالفتح نیازمند تر احتیاج جستن عضو و بدون کشیدن بچه شیر باز کردن احتیاج
بیرون کردن اوج بضمیف دال اول شت فتن بشید دال آخر شت رفتن اوج بالکسر پیچیدن
بافتح را به اوج بالفتح سیاه چشم ارج و ارج بفتحین بر انگیزه شدن بوی خوش بوی خوش دادن و دارو
خوشبو که در طعام کنند و هر چیز را با ارج بالفتح قدر و اعتبار و آنرا سیاه گویند و این سیاهی است از سیاه شدن
و لرزیدن از و اوج قرین و جفت شدن با هم از اوج جنبانیدن بر خیزانیدن حریفان گردانیدن گناه
و لالت و کسی ارج بالفتح و تشدید جیم باریک و از ابر و و کشاده ابر و و جالور فراخ کام و بضمیف نوعی از
بنایا که بطرز پیش طاق خمیده می زند ارج و ارج بالجمع از و اوج بالفتح خفتن و صغفا و خستنا استخوان
اندر اندک نزد یک گردانیدن بفتاح فراوان دادن نعمت در حال معصیت ارج بضمیف بالکسر همان صفحه که
نزد کنند استخراج از خود برون آوردن برون آوردن خواستن استخراج سخت شدن و طلب علاج
کردن استخراج مخرج دانی کردن ارج بالفتح و تشدید جیم شکسته سر استخراج بالفتح آنکه یک خایه ندارد و

اعوجاج بالکسر شدن اعوجج بالفتح لک اعوجج مع افواج بالفتح کرده و مع افواج الی حاج
 حلیص شدن شیرین کردن شیرینا که الی اعوجج بالکسر غلیظ و لبه شدن شیرینا مشاج بالفتح ابتدا و خوندن
 اینجته مع افواج بالکسر آمد و صا حقا موس غیر در وزن فضل در ده اصمغراج اینجته شدن شیرین
 پیچی اینج بالفتح معربانه افو فوج بالضم معرب نموده و صا قاموس گوید مع فوج است بحد الف فتح لوان
 او و اج که جامع دو معنی فوج و اج طرف بالای چیز معرب او که کلمه سندی است چنانچه مولانا علی بر جسته
 در حاشیه شرح معنی گفته و بعضی گفته اند معرب او جهت و این نسبت شهر است اعوجج اجین شاکل که بر جسته و در
 ایماج بالکسر فتح الی و معرب است سهل مشهور معرب ایماه یعنی دو ایماه و ایماه و اصل ایماج بالکسر شهری
 از شهرهای فارس معرب ایک از آنجا است قاضی عضد الدین جیب مرفوف و سارح مختصر و مستنصر

باب الالف مع الحاء

الطرح رفتن کاه آب و سبیل که در آن سکر و زیاده بسیار باشد و زمین را بسیار ببرد و بطرح جمع ایراج بزرگ گردانیدن
 و سبیل افکنان و بستن افکنان القضا بالکسر تشدید باروشن شدن اجتر اج کتاب کردن اجماع بالفتح
 که از دو سبیل سزا و کوی به شایع بالفتح و تشدید الحاء و سرفه کردن ارتیاج بالکسر شدن استصباح چارخ
 و افکنان استقضا باری خوشتر کشیدن استمرواج رحب یا فتن بوک فتن شایع بالفتح شخصها و کالیده
 استیاج بالکسر و الضم حاصل و زیاده که زمان کردن اندازنده در اصل و شایع بوده اصباح بالکسر شدن از حال شایع
 و در صبح رفتن بامداد کردن بامداد و بالفتح بامداد جامع صبح اصبح خوب و و شمر و درنده و سرخ کردن نام سبیل
 از ملوک این که از اجداد امام مالک است و تازیانه های اصبح بدان معنی است اصبح و است سزا و صفا
 بالکسر سبیل را و کردن این کردن چیز و سبیل داون لقوله علیه الصلوة والسلام قلب المؤمن منفع علی الحق یعنی
 دل مؤمن باکی کرده شده است بحق اصلاح اصلاح آوردن اصطبایح بامداد شراب خوردن اصلاح
 بامداد کردن اصلاح آوردن کار و پیشه و چیزی قرار دادن اطراح انداختن افلاج نیز که یافتن سبیل
 و باقی ماندن افصاح تازیانه بان فصیح زبان شدن آمدن عید تزیان و روشن شدن صبح و خالص شدن
 شیراز قلعه افلاج کشون آمان کردن افقضا به و شدن افطی بالفتح این سزا و افلاج آنکه کلب
 زیرین او شکافنه باشد افلاج بی اندیشه سخن گفتن و خوشتر چیز فی ال و فکر السج لک و ز من
 الحاح مبالغه کردن کاری و ایشان ابر و دایم باریدن الواح چیز این از استخوان و چوب و غیر آن

از یاد و غیبت و از پیش نکران انگشتان شدن و بر روی شدن قال علیه الصلوة والسلام یا افضل الناس امرئ
از یاد و غیبت شدن از یاد و غیبت شدن از یاد و غیبت شدن از یاد و غیبت شدن از یاد و غیبت شدن از یاد و غیبت شدن
بر روی او و بر روی او که قبیل را بان میخوانند و بر روی او که قبیل را بان میخوانند و بر روی او که قبیل را بان میخوانند
اسد ایا و نام شهری است نزدیک به دکن و بر روی او که قبیل را بان میخوانند و بر روی او که قبیل را بان میخوانند
بزرگ تر و عرب قال عم نیست الی الا سود و الا حمیر و الا سود و الا حمیر و الا سود و الا حمیر و الا سود و الا حمیر
گوید اسود و بزرگ اما طایفه آن است که اسود و اسبیه باشند و صا حب صراح گوید اسود و بزرگ اسبیه
استعوا و الکسری داون و بخت کردن استعوا و الکسری داون و بخت کردن استعوا و الکسری داون و بخت کردن
و نه کسی بر داون حاضر گردانیدن نسبت کردن حدیث کسی بالفتح جمع سند تختین و سند چیزی که به آن تکیه
کنند استعوا و بخت چیزی داون و نه کسی بر داون استعوا و الکسری داون و بخت کردن استعوا و الکسری داون و بخت کردن
خوشتن استعوا و ساخته و تاده شدن از برای کار استعوا و ساخته و تاده شدن از برای کار استعوا و ساخته و تاده شدن
گوای خوشتن حاضر کردن نسبت کردن استعوا و ساخته و تاده شدن از برای کار استعوا و ساخته و تاده شدن
خود را برای فربش شدن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
استعوا و طلب رسیدن این چیزی کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
تیر کردن موی زمار را بر شیدان استعوا و الکسری داون حاضر گردانیدن نسبت کردن حدیث کسی بالفتح جمع سند تختین و سند چیزی که به آن تکیه
و بالفتح جمع سند تختین و سند چیزی که به آن تکیه استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
و بخت کردن نسبت قوت چیزی قال الله تعالی حتی اذ الیک المائدة یعنی قوته و آن مابین هر دو سالگی و سی سالگی
اصطفا و شکار کردن اصفا و الکسری داون بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
بالکسری داون استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
را برای گرفتن از کسی عتقا و کار کسی بازگشتن تکیه کردن بر چیزی قصد کردن اعتقا و باز آمدن عادت
گرفتن اعتقا و در دل گرفتن قرار دادن در بخت و محکم شدن چیزی اعتقا و بشمار آوردن شمرده شدن
و عده داشتن زن اعتقا و کسی بپایه خود کردن اعتقا و الکسری داون تاده کردن بالفتح جمع سند تختین و سند چیزی که به آن تکیه
بالکسری داون بالفتح جمع سند تختین و سند چیزی که به آن تکیه اعتقا و بخت کردن استعوا و بخت کردن استعوا و بخت کردن
اقلید و الکسری داون عتقا و میل کردن مجادله کردن و کور را بر حد ساختن غله نگاه داشتن ناگران شود

استیبار الفتح حج شنبلیلی و جب که از بدست نیز گویند استیبار الفتح اول کسرتانی منکبر و از جدید گذارنده شنبه و سیاه رسا
کننده و فتنه بی سیاه شای کردن و فتنه بی تشدید بسیار بدکار استیبار الفتح بدان و بدتر آن استیبار و دراز شدن
بلند شدن اصغر زرد و جتنی سیاه نیز آلوده و خالی تر مرغ آواز کننده و زرد نام پر دم بن جگر بن استی که در میان
او دلا و دیند اصغر را کسرتیست محتاج شدن و بالفتح جمع صفر با کسر اصطبار شکبانی کردن اصغر با کسر
و بار و کناه و بالفتح شکستن و میل دادن بنده کردن باز داشتن اصغر را کسرتیست اصغر را کسرتیست و فتنه بی کلاه کردن
و ضمیر کلام آوردن اخراج کننده رسانیدن وزن استی هم رسیدن وزن بر وزن آوردن سخت نزدیک شدن بدین
گرفتن و لیج هم خاندن استی شنبان نمون و در دیدن اصطبار بر چاره شدن بی چاره کردن اطوار و بالفتح نوع و حال
دیار با قال البدن و خلقکم اطوار آء ای لطفه غم غلظت اطمار با کسرتیست بالفتح پاک نا پاکان اطمار بالفتح پاک
اطمار را ناز کردن روان شدن و غضب کردن غیر محل اطمار در وقت نماز پیشین شدن غالب گردانیدن و
سپید کردن اطمار را کسرتیست و بالفتح ناهن و غیره و بر یار نقد بر اول جمع ظفر بالفتح و بر نقد بر ثانی جمع ظفر و فتنه
و سیوه نهای بزرگ ستارهای خود و اطفر در از ناخن استیبار را کسرتیست گرفتن و عبرت نگه کردن باز پیشه از بی چیز
از فتنه چیزی نیک انگاشتن اعین از عذر خواستن بکارت بدون اعتصار اینها بخیر بر وزن فتنه بیرون کردن
مال از دست کسی نزد داشتن مال از کسی اعتصار استیسم بر کاری داشتن و تاوان کار در وقت تنگ دستی گرفتن
استیسم و قهر کردن اعتوار را کسرتیست بدست گرفتن چیزی اعتصار عمره کردن زیارت کردن قصد کردن دستار بر سر
پسچین اعتصار را کسرتیست شدن و خنجر و نزدیک شدن بر رویاریدن و گرد و باد و باد و سنجید و بادی که بر ابرو انگیزد
و باد گرد و غبار آبیخته و باد گرم و دشمن و بالفتح زارها اعتصار را کسرتیست شدن اعتصار دشوار استیسم یک چشم
و نایح و آنکه مطلوب خود رسد و زبون و روی از هر چیزی ضعیف و بدول و کندنم و بی خبر و راه بر که راهبری خوب نکند
و کتاب کند و آنکه تازه نازد و آنکه برادران مادر و پدر نداشته باشند و برای که نشان نداشته باشد اعتصار را کسرتیست
ده یک شدن و ده تن شدن و بالفتح ده یکما و ده آیتها و نصیبهای قمار از شران گشته و دوادم مرغ و در فتنه اعتصار
و ده باره شده پنج عشر بالفصح استیبار را کسرتیست شدن سیچر کسی بر بی چه که عمر من باشد یا عمر تو آن چیز حق تو باشد و فتنه
عمر را اعتدار را کسرتیست و در فتنه کردن طعام خسته بختن برای گرد و بی سرکین تاک شدن خانه و بسیار
و کناه شدن فساد نهادن بر هر کس فتنه کردن با اجزاحت کردن کسی و بسیار کردن در کار و پهلای نزدیک شدن
و بالفتح عذر را انجیر بالفتح گرداوده انجیر را گرداوده شدن انجیر از بتای مشامه و فتنه شدن آنکه گرفتن

اعراض الفتح و تشدید را سید و سید پیشانی و ثعلبی و مشهور اخبار یکا لکان اقصی از نازیدن افتقار
 در پیش و محاج شدن افتحار را کسیر در وقت خج شدن اقطار را روزه کشادن اقرار که برانیدن بسبب کار کرده
 که بدو پیش آورد و نگافتن هر کسی پیشتر اقطار را کسیر و سیر شدن خالی شدن عایمی بی نان خوردن
 شدن طعام اقبایر بگردن فروزان این فن گردانیدن اقطار را کسیر و بتای متناه در پیش شدن و تنگ
 گردانیدن اقرار ثابت کردن بر خود و بچرا و آرام دادن خنک گردانیدن و اقرار آوردن کار را اقطار و اقصا
 بالفتح کنار اقصا را کسیر چکان کوتاه قد زدن کمایلی به ان الطولیه قد تقصر و ان التقصیر قد یطیل و
 صاحب صحاح این قولی حدیث کمان برده و آن خطاست اقصا را بر چیز استوار و کوتاه کردن بی کسی فن
 اقصا را توانا شدن در یک چیزی بختن اقصا را بر کسی ابرکاری داشتن اقصا را سفید اقرار را کسیر شدن
 شدن و در متناهی شدن و سیر خوردن پیش از رسیدن سر را بالفتح قرطینی محبوبان اقصا را سیر سوی برانیدن
 بر جستن و در بار بوست اعضا بر آمدن از سر یا از زره یا از ترس اقصا را بالفتح بیا اقرار را کسیر کردن
 و کسی که فرخواندن چنانکه گفته اند لا یکنز اهل القبله و تکفیر بدین معنی روایت نشده اگر چه اندک و قیاس
 درست است و کلام فارسی استعمال یافته چنانکه صاحب مغربیان تصحیح نموده در قاموس نیز به معنی بنیاد و
 اکتشاف را کسیر گفته بسیار کردن بسیار مال شدن بسیار مال گردانیدن شکوفه کردن و درخت خراک را کسیر
 اکثر بسیار تر از کسیر بزرگ تر از کسیر جمع اکار بالفتح و تشدید کاف چاه کردن بزرگتر از کسیر اولی فتح ثانی که با جمع
 اگر بالفهم معنی که اهر بالفح کار و واقعه و حادثه امور جمع و فرمودن فرمان و امر جمع و تحقیق نشانه های تنگ که در
 بیابان باشد جمع امور و تحقیق تشدید بالفح تر و تشنگی و در واد که در آن سر کین باشد بگویند و در فنی نفس الامر
 فی نفسه به معنی این چیز ثابت و واقع است در حد ذات خودی اعتبار محبت پس ضعیف عذرت که به بجای او لفظ
 امر آورده این دلالت می کند که امر معنی شئی مطلق نیز می آید و تحت امور عامه نیز دلالت می کند که امر معنی
 شئی مطلق می آید و بالفح اول و کسیر بسیار بسیار و شاه کار فرما اهر باله و کسیر هم فرمایند
 اقطار را کسیر از آن باریدن بالفتح بار آنها اقصا را بالفح سترای کمان جمع اقصا را کسیر و سیر شدن
 ناله و غریه بر گشتن انداز ترسانیدن ترسیدن آگاه کردن و آگاهانیدن رسانیدن اقطار را کسیر شدن
 دادن و بالفح تنگساز کار یا زدن شدن و نشناختن ناشناخته و نا شنیده و آشنایان آشنایان برانیدن
 شدن بر نشناختن و آسیدن با دوست چار و اقصا را و دست انداز و کینه کشیدن باز و نشناختن

استحباب چشم زدن از ترس و دانه شدن باز دانه شدن العصاره فشرده شدن الفجر از بر آمدن آفتاب
 انقطاع رگه گشته شدن انگشت شکر شده شدن انگشت از بر آمدن آفتاب جز آن شدن انقطاع
 کشیده شدن جگر و شکر از حرف انجبار با لکس شده شدن فکسته الفتح اول و ضمیم سیوم گنایه است کثیر النفع
 که از و شربت سازند انحصار کوفه شدن العصاره خاک آلوده شدن انهار الفتح پلنگان نام قبلیه است
 استهراجی کردن با لک بر وزن انگشت تر الوار و شستن و شکوفه با بر تقدیر اول جمع نور بالضم و بر تقدیر
 همانی جمع نور بالفتح انصاره یی کنندگان انهار بالکسر و آن کردن آن نیز آن فخرج کردن گذرگاه آب
 و مانند آن و روز کردن فخرج کردن به نبره و بالفتح جویها انهار بالفتح غلها و ارتفاعات بسیار که کجایم
 شده باشند و خانه شوکر که در و شمع چیده باشند جمع نبر بالکسر و دوی است به پنج از انجا است محمد بن علی اکابر
 و شهر است بفراف اندر جای خرمین انا و جمع و شهری است و شام زمان و تر اقامه زه می کمان و دارا
 ساز و غیره طاق بر تقدیر اول و ثانی جمع و بر تقدیر ثانی جمع و بر تقدیر ثالث جمع و بر تقدیر رابع جمع و بر تقدیر
 و سلاح او و قوا و خوار او و بالضم گرمی التشن گرمی آفتاب گرمی مثل اسحاق فخرج گفتن ابدار باطل
 بمباح کردن خون باطل کردن حق ایند از بسیار گفتن اسرار لغو و آوردن شک استیاء نماز و تر کردن
 طاق گردانیدن زه بر کمان کردن ایسار نو نگه شدن ایثار بر گردن ایثار از ار پو شیدن ایثار با لک
 می شود کردن کار سازی کردن فرمان بردن ایثار گردان بار کردن ایثار گرم کردانیدن از چشم کسی را
 و نشانیدن شیر و آب و ضامن شدن خراج را و تمام ستاندن خراج و زمین دادن پادشاه کسی بی خراج
 ایسر بالفتح قضیب بالکسر با گرم با خود است از او و بالضم و با و شمال و بدین معنی بفتح نیز آمده

باب الف مع الزا

ایثار بیرون آوردن ایسر بالکسر خالص از زر و نقد و ایر و نیز بفتح الف و و او و سران ایروز نام پادشاهی
 معروف از پادشاهان عجم مغرب پرویز الهو و بالضم بختن آه و بره در و دیدن اجهاز شتاب بکشتن و
 بخرج نمودن اجهاز بکشت رفتن اجهاز بکشتن اجهاز در و دیدن کشت فرمودن به بریدن آن
 چشم اجهاز در و دیدن کشت بریدن چشم اجهاز استوار کردن و حج کردن اجهاز به بریدن خود را کلاه
 اجهاز جمع شدن اجهاز و بجز رفتن فوطه بر میان بختن اجهاز بریدن اجهاز بر سر پای بختن
 فراهم آمدن خویشین و بچیدن فی الحقیقه عن علی عمه و اذ اصدت المراه فلتخو بهی متصام اذ

باب الالف مع السين

البس بالفتح با کسی شتی کردن بکشتن و خوار شدن ابلاس نا امید شدن و بریده حجت شدن و نمکین
 شدن ابلیس نا امید از حجت نام شیطان ابلساس را کردن استوار بآب بس بس گفتن با قه را و
 و شیدن ابوقعبیس کوسه است بگرد اصل نام آنگری است از بی مزج که اول در آن کوه خانه ساخت این
 کوه نام او مشهور گشت نیز قلعه البیت از اعمال طلب ابوقعبوس کینت نغان بن منذر اجراس آواز
 کردن مقام مرغ در وقت چیزی خوردن آواز کردن مرغ بوقت تیز گشتن و آواز پور و آواز کردن حاوی در
 حدی تا شتر راه رود و آواز نرم کردن اجلاس لشادن اجناس بالفتح گونا احترام اس خود را از چیزی
 نگار داشتن و شب گوسفند زدن اجناس بجای مقیم بودن احساس بدین و یافتن و درین
 و تیار جبار و اکرون و بال اسب شانه کردن اجناس بالفتح آنگه از هیچ کس نترسد و دلیر اجناس و قف
 کردن چیزی و در بند گار شدن اجناس بجان در راه خدا احتیاس باز داشتن و باز داشته شدن
 باز پیمان بول احساس بی سخت مزد دلیر و جنگ در بین اختلاس بودن اجناس گنگ کردن
 احتیاس پس بردن پس داشتن پس چیزی نمان کردن احتیاس خوار و زبون گردانیدن خود و زبون
 یافتن کسی را اجناس بالفتح گنگ لبین اجناس بشیر لبه و جبل اجناس کوه بی صدا اجناس تشدید بین
 زبون تر از اجناس آب غوطه خوردن از کفاس با گشتن بچری که از وی خلاص یافت باشد از بختان بجم
 بانگ کردن ابرار کاس بانگ گردانیدن ارسن بانگ سرخ و اصل نیک ارسن بالفتح و کسر و مخفف و کسر
 تشدید بانگ و بر آس جایی تا بدین ارس روشن صاف و صیقل زده استقواس کوفت شدن
 استیثناسخ گرفتن بچرخه اساس بالفتح بنیاد کس بنشیند جیس اساس نقیض بنیاد اساس
 جمع اس اس بالدرخت مورد و گویند عصای موسی عم از آن درخت بود و بقیه نما که تدر اشده ان
 بقیه عمل که در خانه کس آنگین شده و نشانه های سر و کمر و پیرانشانی نهی اس بهر حرکت و تشدید بین و مشهور
 بنیاد و اصل هر چه استماس آفتاب گشتن روز اشوس شجاع و آنگه گوشه چشم نکرد از دیگر اطلس رخ
 بساوی بل و گز و نیزه بوی سرخ تیره رنگ نوعی از جامه و جامه ساوه و کمنه و درم بی سکه اعتسار
 شب گردیدن از بزم دزد و دکار اس بالکسر دما و شدن عرو شدن مشهور کردن جماع کردن و در آخر
 شب فرو آمدن بالفتح زمان تازه شو که همه جمع کس بالکسر اعتماس به آب فرو رفتن افلاس

شدن افسر اسب بخوان کردن شکستن و کشیدن و نشان در یافتن چیز را و سوار شدن افراس بالفخ
افطس بالفخ بین بینی افسس بالفخ شتر و قیاس افسس بالفخ اسبی کهن و بلند و کهنه باشد
و شتر کهنه و گردن او بسوی پشت مایل باشد و شب دراز و صبح که شش در درون فتنه با طرد و سینه افسس بالفخ
و نام کهنه است اقلیدس بالفخ نام مولف کتاب اصول مشهور در هند و بعضی گفته اند که اقلیدس نام آن کتاب
است و آن غلط است و اقلیدس بزرگوار و او نیز آمده است و مشهور و او اقباس الفش اوس علم اموختن سبب
اقباس علم اموختن کسی الفش فرگفتن فاده گرفتن اقباس قیاس کردن و پیروی کردن
اقباس به باب فرو بردن اقباس و نگردی نیاز شدن به گرفتن آکاس بالفخ نیز کان و کسبها
الباس جان به پوشانیدن القباس پوشیده شدن آینه شدن القماس در بختن مساس
بدست سون چیزی را و سبایانیدن افسر اسب ستره کردن کاویدن خود را بر چرخ خاگردن القس بالفخ
و درست پشت افسس بالفخ سیاهان خشک دران افسس بالفخ منسوب است به آن افسس بالفخ دقت نزول
قال الله تعالی کان لم یکن قال الله تعالی الفکاس سرنگون کردن دو اگر دین انشکاس سرنگون شدن
الفش بالفخ اول ثالث گران بایزین چیز و بضم ثالث جمع نفس امیر بالیس بالفخ اول ثالث
ز رشک و این کلمه می است و امیر بالیس بهیم نیز آمده انیس ستم و نو گرفته النس بالفخ مردان و همچنین
اناس بالفخ خو گرفتن و آرام گرفتن به چیزی و سختین مردم و قبیل که به کجا بهیم باشند و نام صحابی رسولی هم
و خو گرفتن النس بالفخ خون خو گرفته و تر و کسرتون اس گیرنده اند اس بالفخ و کینه شدن آنجا
سیران آدن آب اندک اندک و نرویدن آن و انفجار سیران آدن آب شدت و کثرت قال الله تعالی
فانجرت منه اثنتا عشرة عروة و در سوره دیگر می فرماید فانجرت منه اثنتا عشرة عروة و جمع همان این
دو آیه برین جمله موده اند که اول از آن سنگ اندک اندک می تراوید و بعد از آن بسیار شد و ثبوت می آید و از هر
طرف از چهار طرف سجوی آب روان شد الفطاس تا بدید شدن القماس آب فرو رفتن و فرو رفتن
ساده اند ساس پنهان شدن خاک انماس گشت بدندان گرفتن انجاس بالفخ سبب کردن و
بالفخ بلبیدها القاس بالفخ و قاف مدا و القاس بالفخ راغب کردن کسی را و بر گزیده و تیر
شدن بالفخ و هم بالفخ سن انماس پنهان شدن او طاس بالفخ نام جانی است او س
بالفخ گرگ و پد قبیل ازین عطا دادن و عود دادن از چیزی او لیس بالفخ گرگ مصفاوس نام

بزرگی است مشهور و تحقیق است که او پس از آنکه پدید آمد صیغه تصغیر است اما بعضی تصغیر را دیت یعنی اگر است
مراون اوس او حسن بفتح جیم خبری از آن بالفم در کار و همیشه اگر از اهل اس است شدن و
خندیدن را زلفتن ایهوس برهنه است ایهیس دیر ایهاس در دل گرفتن ترس قال اللدکاء فاجوگی
حقیقه اینهاست که زلفتن و خندیدن دیدن ایراس زرد شدن برگ و درخت و درختان شدن
و در سگ است که در بدن می باشد و بدان رنگ رو میدهند جامه ایاس با لکس نامید شدن ایاس
بافتن او میدشدن و آن مقلوب ایاس است و بعضی او دن دو جو و نیز لیده خلافت ایاس بالمدیر
یا تو میدد یا یوس یعنی نو نمیدد استعمال در کانم عرب نیامده چایین باب متعدی نیامده ایاس نوع مید کردن

باب الف مع شین

اگرش بالفح ایسی که اعضای او لقطه باشد بزرگ خالف رنگ اعضا و لقب خذیرین مالک و آن
اگرش بود بواسطه مابت او بجای ایبرش می گفتند الو برش مرغی است رنگارنگ ملون ایهاس
برای گرفتن آمده شدن زبانی کردن یکسی اجشاش کوفتن و کوفتن فرمون اجشش بفتح شین و
شین مرد و شیت آواز اجشش نیم کوفته اجشاش خشک شدن زن بچه را در شکم مادر و خشک شدن
بچه در شکم و خشک شدن است و طلب کین شیش و جمع کردن آن اجشاش گرد آوردن و جوشان
اجشاش را باینده و در میان گرفتن چیزها احتمالش برافزودن خشم و جنگ کردن و
خرویدن بهم و همچنین احتمالش بافتن بار یک ساق اجشش بافتن سوسمار و دینار و در
ایمانش بافتن و بالنون شکار و دمار را اجشش بالفم مردم از هر جنس از قبیله ای متفرق اجشش
بهر یک را خرمشیدن اجشش خرمش و خرمش و خرمش کسی که در تاریکی بفرماید که بروشانی و لقیس
کس از همه بخوبی اجشش کبریا و پیروم اجشش در سطح ماهر سیبویه سیبویه شاکر و سیبویه او شش حیران
اگرش خرواریدن باران و خون و اشک چکانیدن اگرش از زانیدن اگرش از زانیدن
اگرش سم بر یکدیگر زدن و جروح شدن آن در فتن اگرش نیکو شدن حال اگرش
بافتن اختلاف و خصومت و بر انگیزدن فتنه و جنگ دیت جراحش بفتح شین مقدار دو دست آدمی که بر او
آدمی است و بنحیفه فارسی است اگرش باله و کسر لارا کوی است نام پهلوانی است مشهور در عجم که حکمت
تبری ساخته بود که از شهر آمل که انداخت بفرمودند و در میان سافوت بسیار است استیجاش نان خوردن

شهری از آن چندین شخص خاص طلب تمام کردن آن شخص را که مستعدان چیز را و برین کردن کسی و برین
 رسیدن بوقت فرو گذشتن تیر از بالای لشکر و نیست کسی کردن بالفی شخصها اعتبار مندر شدن کار
 و باران گرفتن سی و ناله و جز آن بهیچاقت شدن بدان یا بشماره از جماع اعواص شود اگر در کار نیمه اختصاص در کلو
 گیران اختصاص غم و غصه کردن در کلو گرفتن انحصار پیش افراس وقت کاری یافتن افراس وقت چیز را
 چشمه شدن اختصاص کاویدن رسیدن انحصار بالفی شخص کاو مرغ سنگ خوار اختصاص صحران چیز را
 چیزی برین کشیدن افراس صحران گرفتن چیز را و همچنین اختصاص افراس صحران شکار کردن کسی برین
 اختصاص روایت کردن سخن از بی رفتن اختصاص کشیده گرفتن و آبستن شدن گو سپید و سپیدان و
 برگ نزدیک شدن برگ گرفتن یک گردانیدن کسی از بسیاری آن افراس چیز را و حال کشیدن برجا خود افراس مرغ
 شدن شتر در پستان کوان شتر رسیدن الشخاص بی چاره کردن کسی در کاری انحصار بد آوردن و
 و پیش آوردن انحصار کیدن انحصار کسی را بر یکیدن و شدن استخاص که کردن کم شدن
 اندالاص از دست لغزیدن چیز افتادن الفص کمتر و عینک ترا و فصول کلاه کردن چوبی تا کسی در آن فرو رفت
 که بران فرو رفت زکوة واجب نشود القاص که ناه گردانیدن کردن را ایماص و کشیدن برین بر پشته کلاه و خرد شدن

باب الالف مع الضاد

الضاد بالفی لیست سر دست شتر باز و دست از زمین نازد و کشیده شدن عرق الشاد و لطم زدن گار باض و جمع هم چنین
 سپید شدن الفخاص شدن شتر از زمین سپید شدن باض بالک سر لیسمانی که آن دست شتر باز و بندنا و دست از
 زمین بریزد و بالغم نام سگ و بالک کشیده با نام شخصه و بالاضیه که روی از خارج منسوب بدان اهماص غالب کردن باین
 شتابانیدن بچنگل شدن شتر احراض تیار و لاغر و اندین غش کس اوید را خلف فرزند شدن بالفی مردم ضعیف که از راه
 نتوانند که و اهماص بای و حده تیر از آماج در گذرانیدن حتی کسی باطل کردن آب چاه کشیدن بچانه کردن بچانه
 اهماص بکشد شتر از اهماص زن را خسته کردن رفتن نرم و منسانی کردن اهماص بالک سر آب آوردن شتر را و حاض
 باطل کردن چوبه بزان مغلوب کردن قمره انداختن لغزیدن گردانیدن آفتاب بفرس از وسط سمارت خاص سوزش
 از در و داند و تبار شدن بگرو و و غیر آن و فائده کردن کسی را از تیاخص سخن پذیرفتن رام شدن تعلیم ارکاض
 جلدین بچه در شکم دارد و برکت شدن بچه در شکم مادر و همچنین ارکاض اضطراب کردن در کار ارکاض سوزانیدن
 رنگ گرم بپزد و سوزانیدن اندوه و درد و غصه کسی ارض بالفی زمین برجا است و دست و پای خود و زره

خارج از کلام

و فزون گرامر و چوبال و تخمین تنه شدن حرارت دریم ناک شدن اراضی بالکسر سطح طبرک از رموی یا ان شمر با خند
 ارضی بر وزن عرض سزا و اخیر و متواضع و پاک حیوان فرس است و فاضل شتاب غنای راندن و مشتاقا بنیدن
 استخوان جرم شدن آب حوض ارضی بالفتح و تشدید و مضطر کردن بالکسر اصل اضاض بالکسر بنه گاه اغراض
 بالکسر و از چیزی گرفته اندیش کار شدن پس کردن بهیچین از غایب بگالیدن است و اوان نکون و راس
 ایستادن شکاری تیر انداختن را و بطون عرض بر فتن بالفتح چهار به و چیز نامی نویسد و چیز نامی که خود قائم
 نباشد و نه را و بهما حجاز و جملای مردم اعتراض به بهشتان حاصل شدن شش چیزی سر کشی کردن آب بوقت شدن
 و بیشتر نوس و او شدن پیش آمدن چیزی البصید و بعضی و ان گریان خود را در میان نامی به آغاز کردن کاری و غیبت
 عیب کردن کسی و مانع شدن اعتیاض محض گرفتن اعضاض شش چیزین کی و دخت خار و در خون شتر
 و خایاک شدن بین گرانیدن خدا و شتران خار و او شدن اغراض شش کشته شدن آسان گرفتن در حمار و بار
 کردن شمشیر اغراض بالکسر تکرار کردن تنگ بر ترستن و بالفتح عرضا اعتیاض نمودن افراض عطا کردن و عطا
 رسیدن ال و پس در عدد افراض واجب کردن افراض فزون اوان افراض نام گرفتن اقبا صبی شش چیزین شتر
 امحاض خالص کردن نیافتن چیزی امحاض شتر خالص چیزی نیامیخته فزون امراض بالکسر چهار کردن نزدیک شدن
 بفکر حاکم آفت مال رسیدن خدا و مال آفت رسیده شدن و بالفتح چهار به امضاض سوزانیدن اندوه و حیرت کسی
 و بدر آوردن امضاض سوزانیدن سوخته شدن سوخته گردانیدن امضاض بر آنگه خنجر بر خیزانیدن امضاض بر حاکم
 استفااض لغافتانده شدن استفااض شکسته شدن عدد و جز آن ویران شدن بنایان شدن لیسان از باب
 استفااض کسر یافتن که و افتاده شدن نشیب فزون القضااض گرفته شدن القراض بریده شدن به آخر رسیدن
 مدت القضااض شکسته شدن بر آگنده شدن القضااض لغاف افتادن بنایان شده فزون آمدن چیزی بر چیزی
 و فزون آمدن مرغ از هر دو فتن ستاره امضاض شکسته شدن القاض گران کردن بار شش و پاک کردن حوز
 و زرع و چینه و عقاب هر مرغی و نیز القاض او از شتران خردال و بعضی اول است قوله کاه القاض و فزون
 بالفتح و لغافتان گره های مردم را میخته جمع و فزون و داده و فی الحقیقه آنکه میگوید که فزون فی الکاف و القاض
 شتابانید و بخیر ایند امحاض نرم شدن برق و در دیده نگاه کردن زن چیزی البص بالفتح کشیدن بازگشتن

باب الالف مع الطاء

الطاء بالکسر و غیره البطل البساط بالکسر و باجه باز گذاشتن شتران ماده که باجه را کرده باشد و او جمع است

بالکسر اجزاء باطل کردن احتیاط است و کردن کرد و فرود رفتن نکرد چیزی برآوردن بهوش کاری کردن احتیاط فرافشاده شد
 احتیاط فرود گیرنده تراحتی است و نشوینده تباها شدن عقل احتیاط خود را بر چیزی از کسی بی وسیله و سابقه
 معرفت و در شب سوال کردن این جهت شرم و عار احتیاط شمشیر از نیام کشیدن احتیاط بالفتح که در همه مختلفه نام
 شمشیر دارد و نامی شب و غلطی این احتیاط است و از قسط آنچه بر نقشه سیاه و سفید باشد احتیاط به ششم
 آوردن یا خوشنود کردن احتیاط دارد و در بین کردن نیزه بر سینه زدن احتیاط بالفتح فرزند ان فرزند در و سها و
 فرزند ان یعقوب عم و احتیاط در فرزند ان یعقوب چون قابل است در فرزند ان اسمعیل عم احتیاط برین
 آب و علم و مانند آن احتیاط بالفتح شلوار نامی بی پایه و کفش نامی تخت و یکوا احتیاط بالفتح تازمانها است و احتیاط
 بالکسر از احتیاط و خطا کردن در بعضی بالفتح رختها و متاعهای چون جمع سقط نفقتهن احتیاط است و احتیاط در زنده
 در گذشتن در وقت سحر و استغفار و طلب سحر احتیاط شرط کردن احتیاط بالکسر نشان کردن شمر و کوشش
 فروختن آگاه کردن پیشین احتیاطی بالفتح نشانها و زبون ترین قوم و برگان نامی بون احتیاط بالفتح
 گشتها و طواف بالکسر به جهت احتیاط و بعضی به جهت گشت طواف کرد احتیاط آواز کردن بالان شرفین و آواز
 کردن شمران گرانی بار و آواز کردن اندرون شکر و آواز کردن خست خرا احتیاط بالکسر شکر تن بی علتی و مرضی
 احتیاط بالکسر غلط افکندن بالفتح غلطها احتیاط غلطها و چیزهایی که بدان کسی در غلط اندازند احتیاط نشاء
 شدن رشک بردن بر شکوفی حال کسی او را مثل آن حال شود و قراط از حد و رگ نشستن از حد و گذر آید در ناخیر کردن
 و شتاب کردن گذشتن فراموش کردن و بابتیدن و شستن فرستادن بر کردن و نشستن از نشاء و حوض از آب
 احتیاط بالفتح است یافتن بالکسر کسین کشک که از این نیز گویند احتیاط در قضا افتادن باران و گذشتن احتیاط
 عدل کردن احتیاط و ستا بستن بی تحت الحکمت فی الحدیث یعنی عن الرقیع احتیاط و امر بالحق و تعویج و ستا نیز
 در آوردن احتیاط عادل تراحتی است بر جیدن ناگاه بر چیزی رسیدن بی سبب احتیاط بریدن چوبیدن احتیاط
 سینی پاک کردن شمشیر از نیام کشیدن از دست کسی و چیزی را احتیاط شلوار موی اشاره کردن احتیاط و احتیاط
 احتیاط رخت موی و آنکه موی پیش او کم باشد و احتیاط بر بی پروا و احتیاط گستاخی و کشا و دشمن گسترده شدن
 احتیاط بالکسر افتادن و بابتیدن فرود آمدن خمر و چیز او و وسط میانه و میانه نزدیک تر فضل تر احتیاط فرود آمدن

باب الثالث مع الطاهر

احتیاط کشیدن یا باند کردن احتیاط یا باند کردن احتیاط است و احتیاط بریدن احتیاط بریدن احتیاط

سلب شدن و سلب نمودن چیز یا ترک گفتن آن بسبب سلبی اعمال یا در وقت گفتن و جابجایی در وقت خریدن
اعتبار نخست گرفتن الحاق یا بالکسر و نوشته چشم بگریستن و بالفتح نظرهای گوشت چشم ایضا و بالکسر
کرد و اعتبار بر یک سخن و بیدار کرد و بیدار آگاه کردن در پی گروه کسی فتن بالفتح بیدار کردن

باب الالف مع العین *

ابتیاع بالفتح بیرون آید و بالکسر بیرون رفتن در پی فرستادن رسیدن و باینکه در سخن و تلفظ بی یکدیگر آوردن که یک
صبح باشد و فطانی معنی غیر از ناکید فطاول نه نوشته باشد چون حسن پس قبح شقیح ابتیاع بالکسر تشدید تارکسوه
پسوی کردن ابتیاع آوردن بطرز نوشته گفتن مانده شدن شتر در مسواری و کینه شدن سرکب رفتار البضاع
چیز را سراییدن چیز را سرایه کردن سلب کردن و باینکه سوال را جوابی گفتن ابتیاع چیز را در حق کسی فرو بردن
ابتیاع چیز را آوردن ابتیاع بگلو فرو بردن ابتیاع خریدن البقع جا و رسایه و سید غراب البقع یعنی بقیع
اتراع بر کردن اتلاع کردن بر آفرینش از اجزای خود السباع بالکسر تشدید تارکسوه فرائع شدن ابتیاع
بر تاشکیالی فراری داشتن اجتماع اتفاق کردن فراسم آوردن عزم کردن بهستان ماضیتر البستن بود کشیدن و در غیر
شرع اجاع اتفاق جمیع علمای یک زمان است حکمی از احکام شرعی اتفاق چنین در عصری البته حق باشد لقوله عم لا یخرج
ایمی علی الصلوات و اما چنین اتفاق در زمانه صحابه و تابعین واقع می شد بعد از آن بواسطه انتشار علم و ادراک معلوم است
که معمول پیوسته باشد اجتماع فراهم آوردن سازگاری نمون بحد مری رسیدن اجماع گوش بریده بینی بریده و دست بریده
و لب بریده اختراع پنهان کردن و خزانه کردن اختراع فریقین و فریقینه شدن اختراع رنگی اشتب و فریقینه تر
اختصاص فروتن و بخت کردن عرب گوید و قرآن اختص و طلب اختص یعنی اسباب بست کردن و تفریح بست کردن
اختصاص و اختصاع و اختصاع نمون فروتن گردانیدن اختصاع و اختصاص فروتنی کردن اختصاع
و خریدن آن خود را بخریدن اختصاع شگافان نمون آوردن سخنی دروغ بافتن اختصاع بریدن اترماع
چراغین در بیدار کردن باران علف را ارباع بالکسر در بهار رفتن و در بهار چرانیدن و چهار شدن و تب ربع آمدن
و ندان بر اعلیه نداشتن و در سن پیر کسی فرزند شدن در خانه بهاری منزل کردن بالفتح نمون چهار چهار ابتیاع
در بهار بجای بودن گیاه بهاری چیدن کم شور و کد و انعام شدن و در بهار شدن سحر و سنگسار و فرشتن و سنجش و فرشتن
الربع چهار عدد چهار زن چنانکه اربعه چهار مرد و یغنه یا سراج ربع بالفتح اربعه شتر فروختن بر بهای آن
چیزی خریدن بخشیده باز ستاندن و اگر و اندین اربعه لکوه شدن و از کار باز ایستادن اکثر فروتن

و نشانه نیک صالح جمع و نذر و تحفظ موس اصبح بهر حرکت مجزوه و بهر حرکت باست بنا برین اصبح بهر حرکت
 توان خواند اما مشهور اول است اضططباع روا از زبانی است بدر آوردن بر ووش چپ انداختن اضططباع
 قوی شدن کاری اضططباع بر پهلوی خفتن اضططباع میل دادن گران بار شدن بالفتح استخوانهای پهلوی
 اضراع شیر فرو آوردن گوشت پیش از زانیدن خوار دزار کردن اضجیاع بر پهلوی خواندن فخر را سوی
 کسر میل دادن اضططباع بالکسر سکون الطاریده و گردانیدن و قوت دادن کسی بهر سر خود و قوت کردن
 آدمی شگوفه کردن درخت خرما و تیر از سر آماج گذرانیدن و تشبیه الطار و دیده و کشیدن و بر بالای چیزی بر آید
 اضططباع در طبع انداختن اضططباع بالفتح همراه و شترها و جوینا بر تقدیر اول جمع طبع است لغتچین و بر تقدیر
 ثانی جمع طبع است بالفتح و بر تقدیر ثالث جمع طبع است بالکسر که بمعنی رو و خانه است اقراض برای جمعه
 رسانیدن لغز را و کسی سیدین افرع بالفتح بسیار روی اقطاع لغز و طای جمعه دشوار و شنج آمدن کار اقطاع
 بالکسر چیزی از خود بریدن یکسوی او اجازت دادن بریدن بالفتح میکانهای خرد و اطراف زمین اقراض قرضه گرفتن
 و بهترین مان کنی در بکشتی او گشتن را و بسوی سستی بازگشتن و نرم شدن عقال کشیدن تور را باز آید و باز
 دشمن مشورت قبول ناکردن کسی اقطاع کشی را و بان کردن باز آید و باز آید و تپه باز داشتن از
 کاری لازم و متعده قولی تعال و یا سکا و اقلیمی اقطاع خوار و شکسته گردانیدن اقطاع خرسند گردانیدن و خشود
 کردن سر چشم و در و بسوی چیزی کردن سر برداشتن و میل دادن طرف را و آنچه در دست بریزد و میل دادن چیزی را
 بسوی چیزی و دست بدعا برداشتن و گردن دراز کردن شتر برای آب خوردن گردانیدن سگورا بسوی چراگاه
 اقراض برگزیدن قرضه زدن اقطاع پاره از چیزی بدر کردن اقطاع برگردان اقطاع بریده و اقراض
 کل یعنی آنکه موی سر ندارد و نوعی است از مار و نام شخصی است الیئاع آرزو مند شدن سوخته شدن بل از اندو
 عشق التماس خریدن گونه روی بگردانیدن بودن همچین است التماس لغت گرفتن از مال بر خور و ار کردن کسی را
 از خیره بی نیاز شدن امتناع و استناد قوی و استوار گشتن التماس در غشیدن و غشیدن سیرب گردانیدن
 و برودن که دو غبار بر انگیزند و در پی آواز کسی رفتن استنادن آب بجای و چمن استمتاع استمتاع گناه و آب
 جستن و نزد کسی رفتن برای طلب نیکویی استماع بیرون کشیدن برگردن برگردن شدن لازم متعده استمتاع
 سود گرفتن اخذ شدن و نرفته شدن استخراج بر روی جمله شگافه شدن بیرون آمدن عضو شکار خود استخراج
 برای بهره بردن استخراج برگردن شدن اندفاع و بریدن باز و بسته شدن و تاب زدن و تاب زدن و تاب زدن

و بر آن چیزی نزدیک شدن احتیاط کجایی که براسی یا او سوی یکدیگر باشند آن که در گذشت بر کس با پای و جسد
 و نام تابعی که است معروف احتیاط صاحب پیشین شدن احتیاط با کسر می کند و او بیفتد هم صمدان قوی
 از قبیل ثقیف احتیاط بافتح ریگ تناسی کج شده میل کرده و یا عا و قال است و عا و اذا نذر قوسیه یا احتیاط
 احتیاط با کسر و گردانیدن سوز و نیکو مال شدن یا افزایش کردن مال و مال بسیار و بافتح هر نما و جانها و شتران را
 لا غر اختلا ف با کسر و شش پیردن دوباره شدن شش و عده خلاف کردن خلاف بافتح هر نما و جانها و شتران را
 بر کشیدن بوی دهن متغیر شدن چنگ کردن یا بر کشیدن یا و چیزی فته را بدل آوردن اختلف الله علیک گفتن کسی
 که مال را زدی رفته باشد یعنی بدید خدا می تعالی ترا آنچه از تورفته باشد و اگر سپهر یا در عروه باشد خلعت الله علیک گفتن کسی
 الف یعنی حق تعالی قلمه باشد از کسی که از تورفته و بافتح پس از گان سرای ایشان احتیاط با کسر و یک با شستن
 سبک دل شدن بافتح موز و اسمهای شتر احتیاط با موافقت کردن پیش کسی آمد و شتر کردن هم در رفتن و
 نوعی شک رفتن احتیاط بر بودن اخیف آنکه یک شش سینه باشد و یکی که در احتیاط افواج اویدان
 و برادرانی که از یک ر باشند و در آن مختلف او فاف لا غر کردن لا غر شدن بیمار کردن بیمار کردن نزدیک
 شدن بیک از مفارقت مجرب نزدیک شدن آفتاب غروب از جاف با کسر چیزی نامی و دروغ انگیزدن
 چیزی شروع کردن بافتح چیزی نامی دروغ از جیف حج ارواف از پی در آمدن از پی در آوردن کسی را
 خود سوار کردن از عاف خون از بینی در آوردن شتابانیدن پر کردن مشک را از ناف یا یک تن کردن
 دم قح ارتداد از پس کسی آمدن پس کسی سوار شدن از ساف را ندن بافی شتر را از شفاف
 مکیدن از لاف نزدیک آوردن فرا هم آوردن از جاف مانده شدن مانده کردن از راف شکاف
 رفتن بر غلانهیدن بر انگیزانیدن از راف سخن دروغ آوردن بردن انگیزدن ستر کسی را از راف
 شتافتن شتابانیدن بعنف در شدن از راف نزدیک شدن و پیش شدن کردادن از راف
 زن بخانه آوردن زن بخانه شوهر فرستادن هم چنین از راف از راف فتمین و از راف باضم و یک آن
 و شتاب نمودن اسراف تار یک شدن شش روشن شدن صبح در روشن کردن چراغ و کشودن در خانه
 روشن شود و از گذشتن مقصود و اسراف بی اندازه خرج کردن در کتان کاری کردن اسراف حاجت
 روا کردن اسراف با کسر پیش فرستادن چیزی به بیخ سلم دادن و بافتح پیشینان استحضاف
 استوار شدن تنگ شدن روزگار کسی استحضاف طلب کردن صدی کند و سوگند دادن استحضاف

بجای خود کسی را خلیفه کردن واجب بر کشیدن است و ارف از بی خود سوار کردن خواستن است و شرافت
 سر بر داشتن از برای نگر بستن به چیزی و دست برابر و نهادن تا آفتاب چرخم نماید و چیزی را نیکو مشاهده کردن
 کرد و پیش چشم کردن ستودن مال کسی را است و شرافت گردانیدن خواستن است و شرافت بافتن
 است و شرافت طرفه شمردن و اگر بافتن است و شرافت مهربانی خواستن دل بست آوردن است و شرافت
 پاک شمردن همه استادن است و شرافت تنگ داشتن از چیزی است و شرافت سبک شمردن خوار داشتن
 و سبک گردانیدن است و شرافت نشانه شدن نشانه کردن خود را و راست شدن بلند شدن است و شرافت
 پیر سرگاری کردن باز ایستادن از خواستن جرم است و شرافت از سر گرفتن چیزی را و آغاز کردن است و شرافت
 بافتن و کسرین بنده و تالچ و مردور چشم ناک اند و بگین ضعیف و لاغر که همیشه لاغر و ضعیف باشد و مطلق
 فرقه نشود اسف بفتح اول کسر و غمضینان لغتین اند و سخت ماند و بگین شدن و چشم ناک شدن
 اسف بالکسر یعنی که در گیاه نرود و نام ننی است که در ایام جا بهیست بر کوه صفا نصب کرده بودند
 گویند اسف مردی بود که بالکسر نام زنی در کعبه زنا کرده حق تعالی بر او را مسخ کرد و سنگ شدند و عرب
 اسف را بر کوه صفا آوردند و ناله را بر مرده بجهت عبرت خلایق بعد از ان عوام از پشش کردن گرفتند
 اسف بفتح اول و ثالث مرد در خمیده و بضم اول و ثالث و نشدند فاعالم و پیشوای ترسیان و
 قاضی دین ایشان و او حق تیس است و دون مطران اسف بفتح شمشیر با و کناری و دریا یعنی
 اول جمع سیف است بفتح سین یعنی دو جمع سیف بالکسر اسف بالکسر کفش گر و صنعت گرد
 صاحب قلموس گوید اسف بفتح و اسف بالکسر و اسف بالضم موزه و دریا ناله اسف موزه و دریا
 و اسف در و در و هر صافی که بدالات آهنی کار کند است و شرافت بالکسر استادن بر سر چیزی و واقف شدن
 چیز را و از بالا بر زیر گشتن و بلند شدن بر بالای بلند شدن و بفتح نرگان جای بلند است و شرافت
 سر بلند بر داشتن و بگین و به برق نگه کردن است و شرافت صفت بستن است و شرافت که درها صفت
 بفتحین که در آن میده است که از آن اجار سازند است و شرافت بالکسر نام وزیر حضرت سلیمان عم است که بیک
 طرفه العین تحت بقیس را از دوا راه آورده بود و شرافت بفتح همان است و شرافت بالکسر صفت
 و در و چند کردن خداوند و نافر و ننی شدن بفتح مانند و در برابر و میانهای سطر کتاب جز آن که از انصاف
 نیز گویند اسف بالکسر نود و خوش آینه آوردن و اطلاع یافتن بر چیزی و بفتح کنار و اطراف الرحیل

و برادران اعلام و ساجد ایشان و بالکسر و شیطانی و گرفتن از نالی و بهر چه پند اظهارت بالکسر و انظر لیلان
 اعقاف بهر یگانه گردانیدن اعقافات فر کردن صبر کردن رسیدن خبر و شناختن اختلاف و علقه
 انعکاف بهر سجد و قف کردن بر کعبه و باز ایستادن از چیز اعقاف بی راه رفتن اعجف الفخ
 اعرف اسپال و اروش ناخته تر و شناخته تر اعرف بالکسر و از نشدن عرف یعنی یال و بالفخ نوعی است
 از دختنای خزان و پنهانی ریگ بلند و بالهای سپان تاج خردسان منزلهاست میان بهشت و دوزخ و گوییم
 است میان بهشت و دوزخ تحقیق نیست که اعراف عالی سویی که حجاب شده میان دوزخ و بهشت تشبیه داده شد آن
 عالی بالهای سپان یا جاهای خردسان به اعراف در اصل جمع عرف است و عرف یال است تاج خردوسان گویند
 چنان که ریاضی گفته و ازین تحقیق ظاهر میشود که اعراف کنکرای آن سوزانند که حجاب بهشت و دوزخ است بنظر
 مسقره که جمیع همیشه در آنها باشند چنانکه مشهور است اعطاف بالفخ مریانه و دختنای اعطاف بالکسر و علقه
 کردن علقه چیزی کردن اعلق خفته ناکرده و پیش فراخ و بهر چه علقه باشد و آن که چیزی حفظ نکند
 اعتراف آب برداشتن است اف بالضم و تشدید فاکه نیست که در وقت تنگدلی و زجر گویند اعراف اصل
 شدن نیست و عیب کردن نزدیک شدن اعراف و زیدن که باین اقطاف نزدیک شدن میوه پیر
 اقلع خفته ناکرده اکشف آنکه از دوزخ و طرف سرد می رفته باشد یا سوزی نیا شد و آنکه بی سیر بنگ رود
 اکاف بالکسر و الضم بالان بالفخ و تشدید کاف بالان اگر کتاب دو شما و شاپور و ذوالکثاف پادشاهین بود
 که هنگام غضب استخوان شاه مرموزین می کرد یا آنکه دوشماری برگ داشت اکشاف بالکسر و پادشاهین واری
 دادن بالفخ پناه گاهها و جانب الکشاف که چیزی آمدن الحاف میانه و حاج کردن العطاف بالکسر و
 نمون بالفخ و از شما التشاف چادر بر گرفتن و خود را بجامه پوشیدن التشاف خود را در جامه سپید پوشیدن
 شدن گیاه الف بالفخ هزار دادن و هزار آلف والوف جمع و بالکسر و خوردن و دوست داشتن
 و گرفتن دوستی گرفتن الیف یار و دوست هم الف باله و کسر لام و غیره هزار دهنده الفاف بالفخ و هم
 بهر چه و در خان بهم و پیچیده الطف خوب تر و نازک تر از ارف به آب چاه کشیدن در و سرفاقت در و سرفاقت
 مست شدن مست کردن به معنی است قوله تعالی لا یصدحون عنها ولا ینفون نفخ زادن و انوف القوم وقتی گویند
 به آخر رسد شراب و آب چاه ایشان و از اینجا خوانده اند که نفون بالکسر یعنی به آخر رسد شراب ایشان انصاف
 بالکسر و دادن درستی کردن بهر چه رسیدن بالفخ سیاه سالان نیمه انصاف بالفخ و او دهنده تر انصاف

یستند و او بافتن و سفینه بر این افعان انجمن است و یوئیه شدن گرفته شدن ماه و آفتاب انکشاف گرفته
 شدن و آفتاب بر عروق انجمن گرفتن با انکشاف گرفتن آفتاب گویند انحراف خم شدن میل کرده شدن
 گرفتن انحراف بازگشتن انعطاف خم گرفتن برگردیدن انکشاف داشتن الف الفع بهشت اول
 بهر چیز و دانه که در کشتن در بهشت درین چیز و بهشت دوم و برین رسیدن چیزی و بدر آمدن بهی و بیک بهشتیان
 بهشتین یک عمارت و بهشتین چهارگانه که بهر چیز و بهشت و کاشته که از آب بخورده باشند و چیزی نو و مستلف
 باله که برین اول وقت سلام و آسوده و سابق و آنکه بهی و او در و کند اوف بالفه رحمت آفت رسیدن اوف
 ملکمانی که فیروزه و سبزه و زلات قف کرده باشند اوجاف رانیدن نور بهشت کار بهشت بر چیز قال الله تعالی
 و اما آنچه بهی و در دل گرفتن فیض الهی فاعجب فیض حق تعالی ایلان خو گرفتن و هزار کردن هزار شدن و الفت
 و این قال الله تعالی لا یلائق فی الاغنیاء یعنی بهای که درم اصحاب فیل اما الفت در هم فرستیدن بلکه
 ایستاد خو گرفته شدن و سازار آمدن با هم ایستاد از نو گرفتن و از سر گرفتن کار

باب الالف مع القاف

اباق بالکس گرفتن بنده ابلق باله و کسر اگر بنده ابرلق کوزه باله و دانه و این بهی آب برین
 جمع غلظت بسیار خشنده ابرق خاک با سنگ ریگ گل و دانه خشنده ابراق برین قادن برین برود شدن نادر
 را برای آبینی و چیدن آب برین غلظت ابلق سیاه و سپید نام قلعه است الشاق باله و کشیده نافرهم آمدن
 تمام شدن گفته تعالی و الله اعلم و ترتیب دادن اتفاق با هم که موافقت کردن بی موجب می افع شدن
 و یکی شدن احواق بالکسر و چیزی آمدن و بالفه سیاهی با هم چشم جمع صدف بهشتین احواق سوزیدن احواق
 سوزیده شدن با صطلح احواق احواق همان شدن که کسب با رفیع راه نیر شعاع آفتاب انوری گویند از این گفته که کشتن
 معنی احواق از احواق احوق سزاوارتر و چارپایی که با همی است بهند در رفتار احواق واجب گردانیدن برین
 داشتن بهشتین و این احوق بی فعل احواق حیران گردانیدن اخلاق بالکسر که درین گفته شدن که
 پرتانیدن و بالفه جامعهای که در و بهای و بهی و اول جمع خلق بهشتین و بر تقدیر ثانی جمع خلق بالضم احواق
 سخت درین باد و بافتن دروغ و دریده شدن اختلاق بافتن دروغ و معتدل شدن و تمام خلقت
 شدن از نو کاری کردن غوی گرفتن خوشبو شدن اختلاق بلکه گرفتن احوق نادان دریده کردن
 اخلاق خوش خلق و هموار و غیره احواق پر کردن بهشتین احواق بار یک کردن و نیکو گرفتن

و آرد مردم کردن همچنین تدبیر است شقاق نیز نگردد کردن کردن دراز کردن آوار شقاق رسانیدن بحد بلوغ یا بچیزی دیگر
 و تا آخر کردن نماز و الوقت نماز دیگر بکلیت کردن است یا باندیک بر دشواری شدن دشوار کردن ارقاق تنگ کردن
 بنده گردانیدن بنگار کردن سخن ارفاق بر مرفق تنگ کردن بر مرفق یعنی بازگشت تنگ کردن قوله تعالی بحسب فضلکم
 ارفاق یفحقین بی جواب شدن بپشتندید قاف با یک تر و شفاف اندر قی که چشم و چیزی است از لاق لغزین
 و ستردن موی بچاق کردن ناله از شاق بپاک کردن اسحاق دور کردن کینه شدن جامه ساییده شدن
 و خشک شدن پستان از شیر و بر سینه و شکم چسیدن آن نام پیغمبری است و این اسم عجیب است که عرب در کلام خود آورده
 اند و اسحاق بعضی مصدری منصرف است بمعنی اسمی غیر منصرف و اگر بمعنی اسمی نیز بقتل و نقل و معنی مصدری است
 منصرف باید خواند چه اگر بمعنی خواه بود و استیاق زدن استراق زدیده گوش فرا دادن استیاق چینی
 گرفتن یا بکینه گرفتن از حق استعراق رندی خواندن استعلاق فتن شکم استعراق بهر از گرفتن
 و تمام توانائی خود کاری کردن غرقه شدن استلحاق عوی فرزند کردن استنشاق آب و هوا بپیش کشیدن
 استنطاق سخن گفتن خواندن از کسی سخن پرسیدن استیسیاق فرا هم آید تمام شدن درست شدن
 استیشاق استواری خواندن و استوار کردن استیسیاق توفیق بخشن استحقاق نوازیدن استعراق
 تنگ شدن بهر تنگ گرفتن استعصاف با یک شدن استعرق بالکسری سبای سطر بهر سببه استعیق
 بالفتح بیشتر اشراق روشن شدن درخشیدن اشفاق مهربانی کردن و رسیدن اشتیاق آرزو مند شدن
 اشتقاق گرفتن بلکه از کلمه نیمه گرفتن بهریم و جز آن شکافتن سخن با چیزی است بودن و خصوصیت بی قصد
 چیست راست رفتن در حال اشتق بالضم و فتح شین شده و صغ و فتحی است که مانند است بچار از روی شکل فتن
 و تشدید قاف استوار تر شدن فرخ دهن اصداف کلین زن کردن اصحااق میرانیدن و بپوش کردن اصحا
 و فرار کردن فرزانان مردم در کاری و گو سپید را یکبار و دشیدن اصصطفاق بهم واکو فتن جنبدین و خفت از او و استی
 از تشدید و از دادن بچاق اصصیق تنگتر اطلاق بجا است دادن بر بر سر کشنی و خاموش بودن سر و شین افکندن
 و رفتن شتران بر پای بکیر و فرزانان اطلاق از بند را کردن روان کردن کشادن گفتن شکم را زدن و عفت
 آرد کردن اعراق بیخ دار شدن بیخ بر زمین فرو بردن درخت و لعراق رفتن و آب اندک بخت آب استحقاق
 اعلاق و چیزی آویختن یا ناخن به چیزی فرو بردن چیزی را علاقه کردن اعحاق بالکسر فرخ رفتن و گویان
 بند گردن کردن و گردن بند ساختن بالفتح گردنها و بزرگان قوم اعتساق دست بگردن هر یک گردن

اروکی بالضم فخر مستحق اما حلی است اریک بالفتح هم وادی است اریک بالفتح خوردن شتر و حلی اریک هم خوردن شتر
و یقین باری شتر از خوردن اریک هم شتر نام منوی است اریک بالفتح دخیی است شتر که از آن مسواک سازند و باده
این منوی است بعرفه و کوی است بشیر بر راز اریک تختی است شتر جمع اریک است اسلاک و در آن چیزی در چیزی
استبک مسبوک کردن استدراک طلب بایست چیزی کردن استمساک چنگ زدن استملاک نیست
کردن اشلوک بالکسر بر خارشدن رخت غیر آن و بالفتح خار به جمع شکر بالفتح اشترک شریک از درون خدا و انبا
کردن بالکسر بالفتح انبا از آن جمع شریک اشترک از برای کردن استبک بهم در رفتن اصطکاک بهم در رفتن
اضحاک خندانیدن اضحاک جمع شدن افکاک جدا شدن افک بالفتح برگردانیدن باز گردانیدن از چیزی
الغالی بالفتح لغالی لغال بالکسر دروغ گفتن دروغ گفتن و دروغ افکاک و دروغ افکاک
بالفتح و تشدید فاروعه گو الوک بالضم پیغام رسانیدن پیغام مساک و استیادن نگه داشتن و چنگ زدن باز داشتن
استک چنگ زدن امتکاک بکندن املاک بالکسر زدن دادن خدا و چیزی کردن نیک سرشتن از دروغ افکاک
و با و شامان جمع ملک ملک جمع ملک یعنی خمر شده گویند املاک بالکسر و ضم ن اسیر بلی برین عربی اسمی که مفرغ خیر شد
بفهم تشدید نال نیامده اگر این صفت از این نامی صفت چون الکسیر هم املاک تصعید لانه کردن و عفت کردن استمک
حرمت کسی بردن استساک در آمدن چیزی در چیزی استحاک کوشیدن در کار و مبالغه کردن آن استمک
دریده شدن برده افکاک هم جدا شدن و از او لنگ یعنی نشانی املاک بالکسر پاک کردن ایک بالفتح

باب الالف مع اللام

احمال خجل بافتن کسی را خجل شدن خجل نیست کردن البسال به خواری گذشتن و اگر کردن بگر و او را حرام کردن
بسلالت داشتن بهلاک کردن کسی قوله تعالی و ان یکنسب البطل بالکسر باطل کردن بالفتح و بطلان ابطال
صرف کردن بخر و بیکار بیکار داشتن و باین نگاه داشتن خیر را استمال زاری کردن لغت نمودن
اخلاص زدن دعا باطیل باطلنا الاول بالضم تشدید باو ایمل و ابال بالکسر تشدید باو ایمل جمع اول
تعالی و طیر ابابیل ابل بکترین شران واحد دارد و معنی جمع است ابال بالجمع الاول بالضم طلع بلند کردن
تشراب و با نماندن مرد از جماعت نال بچین ایهل بضم همزه و با تخم سرو و صافاس گوید ایهل بالفتح باران
است بزرگ که برگ آن ببرگ سخت گزاند و بارش بار کنار و آن درخت عمر نیست چنان که بهر چیزی توهم کرده
ایمال بالکسر کردن بالفتح و لدا و کرد از بنگان که خشک از بختان بود و این قائم دارد و ایشان نهاد و نفرزد چهل نفر و شام

رفتن ارسال و ستاد آن فروگه این صاحب شتر شدن از هوا بی خود از ذوال بالکسر فرومایه کردن با بفتح فرومایگان
از اول زبوان ناکسان از اول زبون نه و کس نه و نه از اول العزم در کلام مجید واقع یعنی برون ترین عمر کردن
پسیت ارغل و ارغل هر دو بعین مجریه رای جمله الکل و اخذ نه کرده باشند و ارغل عین فرغ را نیز گویند ارمل بی پوشه
و سکنی گویند که چهار دست پایلی و سفید باشند و مروی زن اول کم باران ارمل جمع ارصل مرفرک نامی است
که یکپاسی و سفید باشد انوری گویند استریت نکند او هم شیار جل به ارقال بهرعت رفتن ارمل با کسر حقه و کسر
بار منو حده شریعت نو یک اصل از آن است علی بن محمد بن عیسی صاحب کشف الغمه از لال اخرازمین و نیکوی کردن
و بخشیدن اول با بفتح سنگ شدن بازداشتن و حبس کردن بیک و سختی افتادن با کسر تنگی و سده و دور و تحقیق
زمانی که از ابتدا نباشد و از اول تپید لام آنکه در آن پیشش لایع باشد از میل با کسر نشکرده کفش گمان که بدان چه مردم نمی
و این باره که در طرف نیکو نیکو برای صید کردن کاو و مطرقه و مرو استوار و مرو حیث اسببال با کسر فرو و گذشتن
مشوار و غیر آن باریدن با آن بیختن شک برآوردن نرسخ خوشه او با بفتح بارانها و خوشه دلوها اسببال با کسر
شدن جامه و صلیح و ادون میان و کس و پاک کردن حق انگل و لامی اصلاح کردن گام مردم و بفتح جامه می کنند
با کسر فرو و گذشتن با بفتح پروا و جامه که بهر هرج اندازند اسبمال شکر اندن بزیرین نرم سیدن اسبمال بر آب کوه
چیزی و خوشیدن سیاح کردن اسبمال از دیدن علت سل آوردن شمشیر کشیدن شمشیر دادن اسبمال
بر کشیدن شمشیر از نیام اسبمال ل ک گرفتن اسبمال پیاده شدن خواستن اسبمال نادان شمردن
اسبمال خود کشیدن گشتن شدن و گستاخی کردن فروختن موسی غیر آن اسبمال آسان شدن و
آسان داشتن اسبمال شتابن شتاب کردن خواستن اسبمال طلب کردن استقبال پیش باز
رفتن و چیزی آورده پیش آمدن اسبمال تمام کردن تمام شدن خواستن اسبمال ملت خواستن و انتظار
کشیدن اسبمال فرو دادن اسبمال این بن بر کشیدن موسی کسی اموی خود خواستن بر تقدیر
اول یا در اصل بهر بود و بر تقدیر ثانی و او بود اسبمال حلال خواستن اسبمال لایل خواستن
دلیل آوردن اسبمال لغزیدن لغزیدن خواستن قال الله تعالی و فاستتر بها الشیطان اسبمال خود کردن خواهش کردن
اسبمال سایه گرفتن اسبمال غلگه رفتن غلگه آوردن خواستن بر کشیدن غلگه رفتن اسبمال اندک شمردن
و تنباکار استادن از جای بجای رفتن بلب برآوردن رخت برگرفتن اسبمال ماه نویدن بانک کردن کوک
وقت زدن باب بدال باران بلند کردن حاج او را در وقت یک گفتن بیرون آمدن شمشیر نیام اسبمال با کسر

اینکه بنویسد بنحوی که در بعضی بستان استحال بخانی هم میگزیند از زبان شدن جهت القفال شمرنده شدن و اثر پذیردن القفال چه شدن استحال بخانه شدن استحال کشاد شدن استحال ارغوانی و کاهلی استحال برکتی بدان السلال از میان چیز دیگر آن انامل برتری نشان انفقال بالفتح غنیمتیا که از کفار گیرند جمع نفقختین انکال بالفتح بنه اول بالفتح و انیل بالکسر گشتن به صلاح آوردن سیاستی اول نبشیدید و نخستین آثار او حال بالفتح پشتهای می برتری کوی مردم قوی جمع و عمل ایل بالفتح سزاوار شدن انکس رفتن که خدا شدن سزاوار و کسان مردم خانه استحال فرو گذاشتن اهلال ماه نو دیدن بلند گفتن حاج بسیار و بلند گفتن تمام خدا وقت فتح کردن استحال بالفتح مرسها اتصال رسانیدن ایحال خوارانیدن طعام و سخن جویی کردن ایل بالکسر نام خدای تعالی و از آنجا است جبریل و میکائیل یعنی بندهای خدا و نام کوی است و بالکسر و نشاید بیایم مکتوبه کوزن و نفختین و تشدید یا شتری است ایلول بالفتح تمام و از دهم ماه روی است

باب الالف مع الیم

ایرام سزاوار کردن استوه آوردن لول کردن چهار ریهای در تابا فتن درین و تابا فتن ایستاهم نرم خیزدن ایبریم بالفتح و کسر و ضم بین محله و فتح آن محراب ایبریم ایلم نگ ایلام بالکسر چه شیده گشتن و بستن گشت بزرگ که از آنهار گشت ای گویند آنها هم بالکسر کرامی سخت رفتن و تابا فتن شردن هواد موضع نموده فتن نبشیدید یا بهرست شدن التسامم بالکسر تشدید یا مکتوبه خود یا چیزی نشان کردن چیزی نشان نمید شدن استاهم تمام کردن اشهم بالفتح گناه کردن بالکسر و سزا و قمار آنها هم بالفتح وادی است و درخ و پادش گناه بنده یعنی کسیر نکرده و همچنین باشم بالکسر بالکسر شامی نموده و اشهم گناه کار احمد هم بریده و اجز هم بریده شده اجز نفختین استوه آمدن استخودن یک نوع طعام و موهفی است ایستاهم تنها و درختان بسیار و نفختین قلمه و نام قلمه است بهرید و هر خانه که سطح و چهار گوشه باشند و نفختین تشدید میم گو سپند بی شایخ و درونی نیزه استاهم باز داشتن نزدیک سلاکت رسانیدن استاهم آسایش دادن تور را برای سوار و نزدیک شدن کار اجرام بالکسر گناه کردن بالفتح تنها جمع جرم بالکسر اجسام هم بالفتح تنها و اکثر استعمال اجرام و لطیف استعمال اجرام در کثیف می باشد استاهم بالکسر باز داشتن باز گردیدن احتیاج هم حامت کردن احرامم گویند و در مردم شدن محرم شدن احرامم بستن حرام کردن در ماهها حرام در آمدن و آن ذوالقعدة و ذوالحجه و محرم و رجب است احکامم بالکسر سزاوار کردن باز داشتن تشدید از سفا هست بالفتح حکما و احکام الاحکام کتابی است در اصول فقه تشدید سیف الدین آمدی استاهم تب دادن نمناک کردن نزدیک شدن حاضر شدن بی آرام کردن

کار کسی از دست شدن مردم و اگر شدن بین جای ثابت کرد و در غایت این کار کردن سیاه گردانیدن است و سخت کرد
شدن سخت مرغ شدن افروخته شدن کفش در و از غضب است و هر است و دشمن است و هر است و دشمن است و دشمن است
نرم شدن خداوند خدم چشم شدن است و هر است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است
احتمال است خوابیدن جماع کردن خواب یا انزال منی بخواب منی مطلق انزال نیز آمده اصلا هم بالفصح خوابها و بر و بارها
عقل جماع حکم بالفصح منی اول جماع حکم بالفصح منی ثانی و ثالث اخذ هم خادم و ادنی کسی را و دخت فرمودن کسی است و هر است و دشمن است
و از پنج بگردن بر برون کردن مرگ کسی است و هر است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است
گوشت سوراخ کرده آنکه سیاه و سوراخ بینی و را بریده باشند و عقب پادشاه و دوم نام کوپی است و هر است و دشمن است
ماریز نام کوپی است و هر است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است و دشمن است
و مخرج خون آلوده خندیده و دروغی این شعر گفت شهران بنی زملونی بالدم با شسته اند و هر است و دشمن است
که فرزندان من مرا بخون کشند و این عادی است که می نام از انخر یعنی از پدشاه مصر و اخیر مثل شد در آنچه پس از آن عمل
بسیرت پدر کند و یکی بدی او غلام فرو کردن مرگ و کسی او سیاه کردن کسی می خوردن چیزی بی جا ویدن تا کسی بگر
خوردن بهفت نکتد و گام در بین اسب کردن حرفی از حرفی در آهون او غم بالفصح سیاه چیده و بی و آن که از بی
سخن کند او هم سیاه و تور سیاه رنگ نام شخصی است و از و نشان نو و کند و بنز آهون و اکثر اهل لغت به مطلق به تفسیر کرده اند
و ظاهر است که مخصوص باین باشد او هم بالفصح نان خویش کردن الفت و سازگاری کردن و گفتن کوه و دومی است از خراب
نام موضوعی است او هم بالفصح نان خویش و سازگار و چنانچه یک منزل از آنکه و نام می است و بالفصح نام موضوعی است او هم بالفصح
پوست یا پوست سرخ یا پوست دباغت کرده طعام نان خویش نام کپی است موضوعی است و بلا و بدیل و او هم بالفصح
زین او هم بالفصح ظاهر آن او هم بالفصح شوشی روزی که از آن او هم بالفصح اول شیب او هم بالفصح گون ابو البشر عم را او هم بالفصح
آن گویند که صاحب به او یعنی گندم گون بود یا آنکه خاک جویش از او هم بالفصح بود یا آنکه صاحب به او بوده است بالفصح یعنی هزار
امامت یا آنکه صاحب است یعنی الفت اصح است که آدم است و موفقت این نام بالفصح از الفاظ است او هم بالفصح
رشته رنگش بهشت یا کردن سحر او غلام خوار کردن بچاک ساندن یعنی از تشام قرمان برون نقش گرفتن
چیزی به سحر و تکبیر گفتن و دعا کردن از آنکه او هم بالفصح چنانچه با گردانیدن به چنان است از آنکه او هم بالفصح بدندان
گرفتن و سخت تافتن و خوردن نام او به خوان باشد و نرم کردن و سخت بستن بالفصح موضوعی است و طبستان و تفتن
یک کس و نشان و علم که در میانان بهشت نشناختن راه بر بکنند و کسر اول و فتح دوم نام شهر عاد و نام پدر عاد و نام

اسما هم بالکسر خواندن و خداوند بخشنده است اسما هم بخلاف شدن و بشیر شدن و بشیر و طاهر است اسما هم بواوین
 و حرکت کن را بوی ضمیم یا که از او بطن تری که شنیده نشود و حرکت لب دیده شود و بچپ است برکتش و سر را بلند کرد
 رفتن اسما هم بفتحین کشیده میسر بلند یعنی و پیشروا و خداوند شرم و تنگ احد طاهم ازین بگذرن اسما هم بالکسر دروش
 شدن وقت بریدن خرم شدن بفتح پستها و چه معاصم
 کسی اصم بفتحین کشیده میسر کروشخت و ماری که در و افسون اثر نکند و مردی که در و امیدوی باشد
 و از هوای نفس باز داشته نشود و عاقل صم نام بزرگ است شمر الله الا صم ماه رجب زیرا که در و قتال حرام
 بود و آواز داد خواه و آواز سلاح شنیده نمی شد اصنام بفتح بت یا صم بالکسر و فتح ضا و صم نام کوهی است
 و زمینی که در و دیده مظهر واقع شده و بفتحین کشیده و حسد و خشم کردن اصنام الکش فرد زانیدن اضطرام
 زبانه زدن تشا اطعام طعام دادن اطعم بفتح خشم کردن بفتحین حصار سنگین و قصر و خانه چهار گوشه مسلح
 اطعام بالضم و بالکسر بخشنده شدن شاش اطعام بالکسر یک شدن و تار یکی در آمدن و تم کشیدن و خوردن و زدن
 اعظام بالکسر وقت نماز خفتن بیدار شدن رفتن در آن وقت و در یک کردن باز ماندن از چیزی و باز و شستن کسی را
 از چیزی بعد از آمدن در آن گذشتن پاره از شب اعدا هم بست کردن نیافتن چیزی منع کردن کسی را اعظام
 بزرگ کردن بزرگ داشتن اعصاهم بند ساختن شک و بریزن یا پالان شتر چیزی ساختن که سوار است
 بروی زنده نماند و دست بدان زدن از بیم فساد اعصاهم چنگ زدن باز پستاد از گناه و صحنی اعصاهم
 انده اعظام بالکسر آگاه گردانیدن نشان کردن در جامه علم یافتن و بفتح کوهها و بصر قما جمع علم بفتحین اسما هم
 بالکسر و اندک بسیار شدن بفتح برادران پدر جم بفتح و کشیده میسر اعظام عام بستر اعظم فر گرفته ترجمه را
 اسما هم بفتح سالها اسما هم بالکسر نقطه کردن حرف و صحنی کردن سخن و حروف جمع حروف خطی که اکثرش نقطه دارند
 و آن خط عربی است آنچه آنکه سخن فصیح گوید اگرچه از عرب باشد و آنکه بر سخن قادر نباشد اعصاهم تراخی که نول
 بالای او سپید باشد و اهورازنگ که دروشش یا هر دو دست او سفیدی باشد و دیگر اعضا می او سپید
 یا سبز باشد اعظام و آنکه لب بالای او شکافه باشد اعظام ناک کردن خالص شدن تاوان زده کردن با
 گردانیدن اعظام قلام باری که درون تیر مشورت شدن اسما هم بزرگ شدن آسمان اعظام اندو گین شدن
 اعظام غنیمت گرفتن از کار غنیمت شردن افحاهم خاموشی گردانیدن بخت و فرو مازد یافتن از سخن کسی
 افحاهم بخای مجرب بزرگ گردانیدن افحاهم بسراخ لوله ابرین پاره و بجه نهادن تا آب صاف بیرون آید

در کوهی گشت رخ جادو افعلام بگردن افعلام نمایان افعلام بالکسر یاد نشن افعلام بالزاد نشن چیزی ادب چیزی
 افعلام در آن چیزی حقیق و نشن و بنان شدن ستاره اقدام در کاری پیش کسی گرفتن و دیگری کردن و نشن
 شدن و پیش کردن اقدام پیشتر افعلام بالکسر و گنند خوردن و بالغ بخشاد و گنند با افعلام بخش کردن
 سوگند خوردن افعلام بالکسر بخش از بهشت بخش بین افعلام جمع و معنی است بر معنی افعلام بالغ بخش
 تیرای تار و قلعه یا قلعه که ترشیده یعنی خالص افعلام بالغ اصل هر چیز افعلام جمع و افعلام ثلث با صطلح تیرای
 وجود و حیده و علم است دان ایست این در روح القدس نیز گویند افعلام است و دست تراقص آنکه نبرد آن
 شکسته باشد و آنکه یک شاخ او شکسته باشد اگر افعلام گرامی کردن و بزرگ داشتن و لواحق بخش کردن و نذر
 کریم نون اگر افعلام نذر نخته ترا که تجمعی دو نقطه بزرگ شکم و سیر پوشیده ترا که تجمعی شامی مثلثه فراخ
 شکم و سیر دراه فراخ و شتر و پیچیدن التم افعلام انشود بحروف است که تجمعی شامی مثلثه فراخ و شتر
 حسب التم بفتحتین میباشند افعلام بالکسر غلاف شکوفه با آوردن درخت و جامه استن کردن بالغ
 استن و غلاف شکوفه افعلام لکام بر آب کردن افعلام گوشت خوردن و گوشت دار و فرو شدن
 و گوشت گرفتن ستور و بزرگ رفتن جامه را و سر جراحت استنوار کردن و بخش کردن جنگ افعلام به شدن حجت
 و پیوسته شدن جنگ افعلام لازم کردن و کاری برگردن کسی انداختن افعلام بر خود لازم کردن و برگردن
 گرفتن کاری را افعلام در دل انگیزدن و آنچه در دل فکند خدای تعالی خیر باشد یا شر اما اکثر استعمال و در خیر باشد
 افعلام بفتحتین در در کردن و در دالام جمع افعلام در دناک افعلام فرو آمدن و گناه صغیره کردن و نزدیک بلوغ
 شدن افعلام لغت کردن و فرو بردن چیز را افعلام در بن بستن یا شام یعنی دان بند و پیوسته دان
 افعلام با سید که پیوسته شدن و بهم آمدن و استوار کردن سز خرم را افعلام بالغ و نشنیدیم آهنگ کردن
 و سرگشتن چنانچه نزدیک بدان رسد و او را شدن و امانت کردن و بالغ افعلام اصل چیزی ما و دام الهی که
 دام الطریق راه بزرگ دام الدماغ دام الکس پوست مغز سر دام الکتاب لوح محفوظ و سوره فاتحه و آیات حکم
 که اصل آیات دیگر باشند دام النجاش شراب دام القوم سردار قوم دام الجیش علم شکر دام النجوم کاکشان
 دام البیض شیر مرغ افعلام بالغ و سکون میم حرف عطف است بمعنی یا می تردید افعلام بفتحتین نزدیک شدن
 و آنکه چیز دیگری که نزدیک باشد و دور و بالغ دفع میم که و بها و فامتها افعلام بالغ پیش و کسر
 پیشوا و پیشوایان و راه را نه و جدی کننده و جانب قبله و تکرار زمین و کتاب سماوی و لوح محفوظ و نظر

عورت و شسته عمار که این بنا است که در قیاسی از اراده که در حدیث موسس گویند چنانکه به آن بنا است
 اشتباه است شدن و در شسته کشیده شدن استقامت کشیدن از کسی استقامت و اشتراک شدن
 انچه از هم بچشم و ذل مجرب شده اشتباه و اشتخاص هم بخاطر و هملین شکسته شدن استقامت چنان
 شدن استقامت استقامت بریده شدن انقضای شکسته شدن چیزی چنانچه از هم جدا بشود انقضای
 بقای شکسته شدن چنانچه از هم جدا بشود انقضای و بران شدن انقضای هم برود در آن انقضای
 گوار شدن انقضای هم از هم جدا شده شدن انقضای شکسته شدن انقضای شکسته شدن کرده
 شدن انقضای هم بالکسرت دادن و نازک کردن و چشم پوشیدن گردانیدن و زیاده شدن و بالفتح چهار پایان
 جمع فصحین و آنکه از طلاق آن بیشتر باشد انچه جمع و انعام کاهی مفروضی آید چنانچه صاحب کشف است
 از سید بن نقل کرده و بدین آیه استمدلال نموده و آنکه لکم فی الاطعام و غیره و لکم فی الاطعام فی البطن الا انعام
 اما احتمال دارد که انعام در آیه یعنی جمع باشد و غیر بطور الجمع باشد به نعم که از انعام مهموم میگردد و چنانچه درین قول که لکم فی
 هو استعمل علی علم الفاعلیه گفته اند که ضمیر هو را جمع است برفع که حرفات و حالت بران می کشند چنان که گفته اند
 در قول حق تعالی و انعموا لکم فی الاطعام و غیره و انعموا لکم فی الاطعام است بعد از آنکه از انعام مهموم میشود انچه ستارها
 انعام بالفتح جمع آفریدگان یا جرنی النسب به پدر زاده انعم نیز باین معنی است او اعم بالضم شکسته یا حرکت
 آن دو و در گوشتی سرور و ساز او را هم بالکسرت بر کردن و بالفتح بنامای قدیم جمع هر دو فصحین استقام
 غنمک کردن و بی آرام کردن کار کسی را استقامت غم خواری کردن انعم فصحین تشدید میم ضرورت استقام و
 غلط و گمان از اوقات و ترک کردن چیزی و باصطلاح ارباب معانی آوردن کلمه است که دو معنی داشته
 باشد یکی قریب و یکی بعید و از او گرفته اند که در معنی بعید از آن کلمه قریب ایلام درو مندر کردن و به طعنه
 عروسی کسی را بردن و به تقدیر اول یا از همه بعد است و به تقدیر ثانی از او استقامت افتد کردن به
 استقامت بالفتح بی پدران یا بالغ از انسان ولی مادران از حیوان و بی مانند از جوهر جمیع یتیم ایکم بالفتح بی
 بودن مرد و بی شوهر بودن زن و بالفتح و کسر بای مشدود مردی زن و زن بی شوهر جمیع اول ایامی و جمیع ثانی
 ایامی و داری است سفید باریک ایام بالفتح و تشدید یا روزها و ایام معلومات که در قرآن واقع است
 و در اول ماه ذی الحجه است و در ایام سعد ذوات ایام شریفی و آن پنج روز است و در پیش از آن
 روز خنجر و شسته روز پس از روز است

این کلمات در حدیث موسس
 گویند که به آن بنا است
 اشتباه است شدن و در شسته
 کشیده شدن استقامت کشیدن
 از کسی استقامت و اشتراک شدن
 انچه از هم بچشم و ذل مجرب شده
 اشتباه و اشتخاص هم بخاطر و
 هملین شکسته شدن استقامت چنان
 شدن استقامت استقامت بریده شدن
 انقضای شکسته شدن چیزی چنانچه
 از هم جدا بشود انقضای انقضای
 بقای شکسته شدن چنانچه از هم
 جدا بشود انقضای و بران شدن
 انقضای هم برود در آن انقضای
 گوار شدن انقضای هم از هم جدا
 شده شدن انقضای شکسته شدن
 انقضای شکسته شدن کرده شدن
 انقضای هم بالکسرت دادن و نازک
 کردن و چشم پوشیدن گردانیدن
 و زیاده شدن و بالفتح چهار پایان
 جمع فصحین و آنکه از طلاق آن
 بیشتر باشد انچه جمع و انعام
 کاهی مفروضی آید چنانچه صاحب
 کشف است از سید بن نقل کرده و
 بدین آیه استمدلال نموده و آنکه
 لکم فی الاطعام و غیره و لکم فی
 الاطعام فی البطن الا انعام اما
 احتمال دارد که انعام در آیه یعنی
 جمع باشد و غیر بطور الجمع باشد
 به نعم که از انعام مهموم میگردد
 و چنانچه درین قول که لکم فی هو
 استعمل علی علم الفاعلیه گفته اند
 که ضمیر هو را جمع است برفع که
 حرفات و حالت بران می کشند چنان
 که گفته اند در قول حق تعالی و
 انعموا لکم فی الاطعام و غیره و
 انعموا لکم فی الاطعام است بعد از
 آنکه از انعام مهموم میشود انچه
 ستارها انعام بالفتح جمع آفریدگان
 یا جرنی النسب به پدر زاده انعم
 نیز باین معنی است او اعم بالضم
 شکسته یا حرکت آن دو و در گوشتی
 سرور و ساز او را هم بالکسرت بر
 کردن و بالفتح بنامای قدیم جمع
 هر دو فصحین استقام غنمک کردن
 و بی آرام کردن کار کسی را
 استقامت غم خواری کردن انعم
 فصحین تشدید میم ضرورت استقام
 و غلط و گمان از اوقات و ترک
 کردن چیزی و باصطلاح ارباب معانی
 آوردن کلمه است که دو معنی داشته
 باشد یکی قریب و یکی بعید و از او
 گرفته اند که در معنی بعید از آن
 کلمه قریب ایلام درو مندر کردن
 و به طعنه عروسی کسی را بردن و
 به تقدیر اول یا از همه بعد است و
 به تقدیر ثانی از او استقامت افتد
 کردن به استقامت بالفتح بی پدران
 یا بالغ از انسان ولی مادران از
 حیوان و بی مانند از جوهر جمیع یتیم
 ایکم بالفتح بی بودن مرد و بی شوهر
 بودن زن و بالفتح و کسر بای مشدود
 مردی زن و زن بی شوهر جمیع اول
 ایامی و جمیع ثانی ایامی و داری است
 سفید باریک ایام بالفتح و تشدید
 یا روزها و ایام معلومات که در قرآن
 واقع است و در اول ماه ذی الحجه است
 و در ایام سعد ذوات ایام شریفی و
 آن پنج روز است و در پیش از آن روز
 خنجر و شسته روز پس از روز است

که بر سرندگان آفتاب و ماه و آتش از تسبیح دین میگردانند که بت پرستانند چهارم دین بود که قوم مومنی هم اندیم دین
 انصاری که قوم علیه عم اند اولی بالضم گوش در سینه چیزی و گوشتی است و بالکسر و سوری در آن و گوشتش در شستن
 و بضمین گوش و موش و بالکسر و فتح ذال سکون نون صری است یعنی آگاه اولی بالفتح بالکسر نماز
 آگاه کردن و خبر بگوشت رسانیدن و گوش بگیری داشتن و آله تعالی به و آتش که در سینه و گوشتش در شستن
 امر به درودگار را واجب است او را که گوش دارد و امر حق را اولی بالفتح بالکسر نماز و وضو من جای که از سینه
 بالکسر نماز آن جاشنوده می شود و مئون اولی بالفتح ذال در گوش و بکسر نون در بان اولی نون
 معرب اولی نون آن گلی است زرد که در میان او خال سیاهی است و در قدیم ابل فرس آنرا تعظیم می داشتند
 اولی نون گردن نهاده و فروتنی نمودن و خوار شدن و شرافتن با طاعت کسی اولی نون بالفتح
 رنجه اندام اولی نون بالفتح جمع دین یعنی تیری خاطر و یاد داشت از همان بالکسر سخت بستن برین و بالفتح
 رسنه از همان استوار کردن از همان گرد گرفتن از زن درختی است که از چوب آن عصا گیرند
 و در شت از زن مومنی است بسی فرسخ از شیر از ارجم بالفتح نون و سست و رعنا شرف آن از کان
 بالفتح جانب قوی تر از جانب دیگر از و اولی بالکسر استین کردن جامه را و بالفتح استینها جمع روم بالضم
 از زمان بالکسر ویرینه شدن بر جای مانده شدن بالفتح و قتها و نام نمی است شش و سینه جمال در عبا از سهران
 آفتاب ماه اسون بالضم مزه و بوی گردانیدن درنگ کردن بهمان بهشتی مومنی در گوش و در گرفتن پسر
 اسن بفتح اول و کسر سینه و آسن بالذال که مزه و بوی گردانیده باشد و بضمین خلق و بفتح نون شش و نون
 سال در تر استمال بالکسر سیار سال شدن بالفتح زدن آنها و بالضم دمی است بهرات اسمان بالکسر خاوند
 ستون فریه شدن فریه کردن اسمین فریه تر استمال آرام دادن بی حرکت سافتن حرف را اسمین
 فریه شدن خوشتر بودن خوشتر استمال نیکو شدن استمال بکسر و ستاندن خوشتر استمال
 آشکار کردن استیمان انان نواستن اساطین ستونهای صراط استمال بکسر مزه و یا شربت بکسر
 اسارون داردنی است اسودان خزا و آب و بار و محراب اسهران گندم و آب استمال بالضم
 گیاهی است شور که چون آنرا بپزند و چندگاه در زمین گذارند از آن آشکار شود که از آن صابون سازند و بدان آب صابون
 کنند اصنان بکسر کردن گنده بظ شدن پر شدن از ششم اصنان بالفتح و بضمین گیاه اطیبان خوشبو
 جمیع کردن اطیبان آرام گرفته شدن اعلان بالکسر آشکار کردن بالفتح چیزهای آشکارا اسمین بفتح اولی نون

ازند آن بالادانک مان آن بالادون و کسر از دریا پند و لغای کیم الحن بالفتح کوز پشت اولی بالفتح
 آسانی و آرام دفری آهسته رفتن و دواع در فزار آهسته آوان بالفتح و الکسر کلام و الکسر حرف بزرگ
 او ثمان بالفتح بتما جمع و ثن امول بالفتح آسان تر امان بالکسر تنه و رخت بریده و شانه سخت این
 بالفتح وقت آمدن نموده شدن حیران شدن وقت و بالفتح دفع خون سوال باشد از جادو مکان ایوان الکسر
 صد بزرگ او اوین جمع و در فارسی لغت الف استعمال کنند ظاهر او اصل فارسی است که معجز کرده اند ایقان ب
 گمان شدن ایمان سست کردن ایذان آگاه کردن ایمان بالکسر گردیدن ایمین گردانیدن ایمان این
 و بالفتح سوگنده و توتمایمین بالفتح دفع میم فدرست و سوگنده میم صحت که دادی این در اینجا است و اطمین
 نام و این حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم اکمین بکسر الف و میم فی شری این اماله آهین است و
 استعمال فارسیان است نه تازیان ایمان امین داشتن کسی را ایمان بالفتح و بالکسر تشدید باسوال است از زبان

باب الالف مع الواو

الو بالفتح بلا و یاری شدید و مرکب راه و خشمش الو بالفتح و یضمتین تشدید و او تشدید کردن ترک کردن توانستن
 الو یضمتین و سکون و او خداوندان جمع و از غیر لفظا و بالفتح حرف تری است بمعنی یا و معنی بلکه نیز آمده است

باب الالف مع الهاء

ا به بالفتح و فتحین در یافتن چیزی یا فراموش کردن و یا آوردن ا به فوه و فتحین شهر است بفکرش محراب بکوه
 ا به نادان و سلیم القلب بلفظ جمع استجاه بالکسر تشدید تا منوجه شدن ا چه بفتح اول و بی موه
 بزرگ پیشانی و شیر و زنده ارجاه بالکسر انداختن کاری از وقت خود است که راه نافرمانی و دشمن چیزی
 استبهاه مانند شدن چیز به چیز و پوشیده شدن چیزی بر کس استبهاه بالکسر مانند کردن و بالفتح است
 آن جمع شبه بالکسر افواه بالفتح و منها جمع فوه و چیزی ای پوشیده کردن بوی خوشن اصالح دهند و نیکو سازند
 چنانکه توایل چیزی که بدان طعام را خوشبو کنند چون کشیز و جران افاد و جمع و صفا فاکوس گوید افواه توایل یا آنچه
 بدان بوی خوش را اصلاح کنند و اقسام شکوفه و انواع هر چیز و احش فوه افاد و جمع الجمع اگر اه جز و بزرگ
 داشتن آکنه و آکنه رسیدن که چیزی الله یفتحین سرگشته شدن و جریع زاری بسیار کردن برست الله الکسر
 بالف غیر مکتوب بعد لام پستیده شده المقد نام ذاتی شک و دیگر اسما نامها صفاتی اند الله یفتحین فراموش
 فراموش کردن استبهاه بیدار شدن او و بالفتح ناله کردن و شکوه نمون او و بالفتح تشدید و او نمون و

و مؤمن و فقہاء ائمہ بالکسر کلر کہ در وقت بازداشتن از چیرہ کیند پیچے بس کن ۴

باب الالف مع الياي

اینی باله سر کشی کننده اینی بالفخ تشدید یابی و نقطه سر کشی انافی بالفخ و یک پایله اجلیبی تشدید یابی
اوانی نزدیکان ادی بالفخ کینه و شدت غسل کنن نبور و غسل ادی السحاب باران اسی بالفخ غمناک
پشیمان طلبیب اسی بالفخ حمزه کسرین تشدید یابی مخرون افرو نشانه سر اچج آنکه یازی بیان باشد اعدای
و دشمنان اخافی بر تشدید یابی جمع غنیه بالفخ تشدید یابی آن لوی است از هر و اقا صبی دوران امانی بر تشدید یابی جمع
امینه بالفخ تشدید یابی و معنی آن که نیست اچج بالفخ تشدید یابی و آنکه نوشن نماند یا آنکه بر خلقت اچج باشد
که کتاب بخوانده باشد انشی بالکسر آوی و در و کمان که طربان که اندازا باشد و طربان چپ بر سر چپ و اچجی گوید طرف راست
بر چپ و گفته است که از هر دو عضو انسان چون دو ساعد و دو قدم هر چه رو با انسان فرد انشی است و هر چه پشت با
دو دوشی است او ای طرف او ای جمع اوقیه و آن که پشت ایدری و ایاد و ستر و نعت تا آن اول بخون
بسیار حال شده و تانی بعضی نعت و آن چه در قرآن واقع است که و کما سقط فی الیدیم معنی آن پشیمان شدن

باب الباقى من الف

یا قاضی مجزه و تشدید نام و بی عجزه مشهور و اسرار اولیای تیر گویند یا حمزه بالفخ خدا را می حمد نام منوچی است یا حورا
سختی کرمی تنور دان نیست درونی باشد بخیر یا بالفخ نام راهی که در راه شام با تها که لغای این بنجامیر آخر الزمان صلی الله
علیه و آله سلم صد سینه خفته بود چون ابو طالب حضرت زین العابدین شام همراه بر و بشرف ملاقات برده گشت با ساسانی بالفخ و
کوساسی به مجزه و بالفخ سختی بهیچای بالفخ طوطی به تشدید بای دوم نیز آمده به برای بریده دم و بی فرزند و بی خیمه و بی
رساله که را بیداری آن احمد خدا و نعت رسول نباشد پیدای بالفخ آغاز کردن پدای بالفخ ظاهر شدن و رسیدن خاطر
رای خلافت برای دل پدای بالفخ و فتح دال طایفه از بندگان حق تها و ایشان نعت نفر از غیر ابدال پیدال بقناد
نظر اند چون یکی از ایشان میر و گری از راه سر دم جایا گوید و پدای بالفخ و دال همه بخش گفتن برای بالفخ از بیچار
به شدن بالفخ آمدن از جاری به شدن رستن از پیروی برای بالفخ نیز از شونده و نام پند صحابی است و بالفخ
نیز از شندگان جمع برنی اولیای همراه و آخر راه به اما خلافت بر حای بالفخ سختی در رخ بشری بالفخ مزه بصری
بالفخ منوچی است در شام طوطی بالفخ در گمان که در تنگی نقیض برست باطلی و بالفخ رفتن گاه فراخ آب سبیل که
در آن سنگ نیز باشد وادی که کشتی را و آنکه سر از گردن بالفخ به نعت باقی ماندن فانی نشدن لک و بالفخ مزه

باب الباء مع الجيم

بالجيم بفتح زون معرب باو نه باو در و ج بفتح وال بجهاد معی است از زبان کوی که بر دامن کوه می رود و جیم
افزوده ایست بفتح بفتح و نشدیم شکافتن ریش و نیزه کردن و نیزه کردن کیه چو آن چیده را بر جیم بالضم پاره و گو
دیگی از دانه بخش فلک نوا است بروج و ابراج جمع و نام شاعری است و بفتح تین سپیدی چشم که احاطه
کرده باشد با جیم راجع بفتح اول و ثالث بنده که لغات آورده باشد معرب برده و هستی است بفتح
بر جیم بکسر اول و فتح دوم و نون ساکن دارد و ای است معرب سهل بضم معرب بکسر با جیم راجع بفتح اول
و ثانی معرب بکسر بفتح بفتح نشدیم گویا می است که داخل آن جیم است مانند پسته زخت و تین بفتح
و این ترخیصی است معرب بسیار و نه بفتح بفتح شکافتن شکم و انداختن در غم دانه و ده بفتح و جیم بفتح
بفتح بفتح تین روشن شدن صبح و کاشه شدن میان و ابرو و پنج بالک اصل و بفتح گویا می است که تخم
آزاد را بفتح گویند و فارسی اجاین خراسانی خوانند بفتح بفتح بفتح شربت بهر است که الحال از او شمع گویند
پیشگ است و دهی است بر تین بفتح بفتح و مان بکسر بفتح بفتح ناسره در بون پهر ابرو پیشگ معرب بهر است

باب الباء مع الحاء

بفتح بفتح با جیم نشاد شدن بفتح زون اجصاص و خزان و ناگاه پیش آوردن کاسی و شکافتن و بریدن
و فرو انداختن سوز از گران با بر ابراج بفتح زین فراخ بفتح بفتح شکافتن بفتح بفتح سختی و کردند و
موضعی است برین بار جیم باو گرم بواج جمع و شکاری که از جانب راست صیاب و بسوی چپ گذشته خلاف
سایه بروج و فلان آمو از جانب راست بسوی چپ ضد سنج و عرب بروج را بد میداند و سنج و سنج
بر ابراج بفتح زین کاشه بی گشت و درخت و کار روشن درای بد در روشن آشکار شدن کار و در روشن
و نیست شدن سخت و دشوار شدن بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح
از خرافات هر شود و آنرا طالع بالکسر گویند از آن خلل به کسر خای مخرج بعد از آن بفتح بعد از آن
رطب بعد از آن تر بفتح بفتح وادی است نزدیک مکه و کوی است بر راه جده بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح
کردن آشکار شدن راز و بالضم اصل و ابر و انداختن و جمع بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح

باب الباء مع الخاء

بفتح بفتح و نشدیم خای پسندیده شدن و بزرگ شدن کار و کار است که در وقت تخمین گویند

و بفارسی خود بنیج بنج بالفتح و سکون خاوند شد بدخا و توبین آن کلاه است که هنگام پس کردن چوبی گویند بدیج
 مردی عظیم الشان بدیج بنفختن ذال بمعبر کردن کشی کردن بسرخ بالفتح افزون شدن و منور کردن و فکر کردن
 و پشت و کردن شکستن و نزع از زان بسرخ حائل و واقع میان دو چیز و از زان مرگ تا زان قیامت
 برانخ الایمان باین اول ایمان و آخر آن و باین شک و یقین بنرخ بنفختن برآمدگی سینه و در آمدگی پشت
 بطیخ بالکسر و تشدید طافریزه و صاحب قلموس گوید هر چه بر روی زمین پهن شود بطیخ بالفتح شهر پهن میشود
 و بالکسر و الفتح میگوید بنفختن بکسر کردن لوح بالفتح ساکن شدن غضب و آتش زنده شدن مرد و غیر یافتن و گوید بالفتح هم

باب الباء مع الدال

بجو و بالضم میگویند بجا و بالکسر کلیم مخطوطه بعد بالفتح و تشدید دال پریشان کردن بالضم جاره و عوض و غیر
 بت و لایحه معنی ناپار و ناگزیر و بالفتح سرگشتن و سرگردان و ثابت شدن و در او چشم کردن بکسر دال
 سائیدن همیشه بودن و خفتن و سر و خواب و تشدید فوله تها به الیذ و چون فیما بگردا و بالضم جامه مخطوطه
 بال بلخ برود جمع بنفختن تکرک و بکسر را بزرگ باریک برود و بالضم خفتن و مردن بالفتح خشک و هر چه
 خشک کند چیزی را و اداری چشم و اداری سر و سائیده برید بالفتح رشته دروه هر چیزی بترتیب رسولی که بجای
 فرستند و ترتیب ده شده و مقدار و اندازه میل یا د و فرسخ و اشتری که هر دو از ده میل برای سواری نامیده
 سلطان گذارند و دم از او بر بند بخت نشان برین تقدیر برید معرب بریده و دم است و جالوزی آگوشه پیش
 برود و بفارسی آنرا بر دانه و سیاه گویند یار و سر و ثابت پیش از و پیش پوشش برود و بضم او
 و کسر چشم شهرت معروف نزدیک بعد ان بعد بالضم دوری و دور شدن و هلاک شدن و مردن بالفتح
 هنوز و پس هر چه بعید دور یا عدد در شونده بنفختن جمع بل بنفختن شهر بزرگ بالضم جمع و شتر بنرخ و
 نشان ابلا و جمع و کف دست و سینه و کمر و سر و کشتاکی میان ابرو و پلید بالفتح کند دهن پند بالفتح
 علم بزرگ و خیل که کار برند و پیاده که یزید زند کنند و بشیر که مست کند و نام مرصع دست بوار و کشدگان
 و چیز ناسه سر و برید بالفتح غیر بالکسر یا باها جمع بیدر بالفتح بود و بالضم و برید بالفتح هلاک شدن بریده شدن و رفتن

باب الباء مع الدال

بدر بالفتح و تشدید ذال غلبه کردن و شهرت میان الزان و آفر با یکسان و از زیر آن شهری عظیم جاری است که
 بر صاحب تب گویند که در آن غسل کند شفا یابد پسند بالضم و فتح معین و در آن صاحب تب گویند که در آن

باب الساء مع الراى

بار نشد يرا نيكو کار پير بالکسر و سکون همزه چاه بار بالفتح و سکون همزه چاه کندن و خبره نهادن پير بالفتح و سکون
اينست معروف از قسم شير بهر جمع بستر بالفتح بریدن و از پنج بر کندن و لغتچين بریده دم شدن دبی فرزند شدن
دبی خبر شدن يا هر شمشير برنده بستر بالفتح بسيار و کم و زدين سکون لاخ و ريگ چسپيده بر زدين و آنگاه کوچک که
ازین بر آید و بر آمدن آنگاه بستر بالفتح بر آمدن آنگاه و آنگاه می کوچک جمع بشرت بجر بالضم بدی و کار بزرگ و
و صبت بالفتح بدين آنگاه نام و بطری تر نافت بجر بالفتح در یاد جوی بزرگ و مرد صاحب کرم و آقا
فراخ کلام دهن در بدان و آبها دهن و مار بجر یعنی آب شور و خشکافتن و کوش دریدن و لغتچين سر سیم شدن
از بسم و سبب نشدن و نونی از بیماری شتر يا حمر ناوان خون خالص و دروغ گو و فضولی يا حور ماه
و شدت گرمای توز و یوم يا حوری یعنی روز بجران بستر بالضم کوتاه گردانام و پدر قبله ايت از طی نخور
بالفتح بخار بر آوردن و یک جزائ و لغتچين کندگی آهن و در خري که را نجا او تند باشد سخا را بالضم تقي که از بستر
مناک و گرم بر آید بخور بالفتح انچه بدان بوی دهند و بخور مریم گياهی است که آنرا به فارسی چنگ مریم و بنه مریم
گویند يرا بالکسر بیکر که بنفشه گرفتن پدر و را بالضم شافتن بسوی چيزی پدر بالفتح ماه تمام و پيشوای قوم و علامه
کودک شتابنده بهر کار و طبق و نام موضعی است يا نام چاهی است که درین توش کنده بود و در حوالی آن میان حجر
رسانت پناه صلی الله عليه و آله و سلم و لشکر کفار جنگ افتع شد و نیز در معنی بدره آمده و بیان آن گذشت پدر بالفتح
شتم کاشتن و شخمی که از و فله حاصل شود مانند برنج و گندم و شمش و گياهی که تازه بر آید باشد و بر آمدن گياه ازین
پير بالضم گویند پدر انگندم و بالفتح بيان و نيكو کار و راست گو بسیار خیر و نای است از نام های حق تعالی يرا بنفشه
را نیز به معنی بر آمده آبرار و پير لغتچين جمع و بالکسر شمش و نیکی و راستی و طاعت و قبول کردن حج و طاعت
موش و دوشان مادر و پدر و رانان گو سپند و بنفشه لفتح با نير آمده و در آن موشش و بچه ر و ماه و مثل عمر
است که فلان لا يعرف هرا من بره یعنی نمی شناسد که به را از موشش يا بچه که به را از و باه يا خواندن گو سپند
از رانان يابدی را از نیکی بر همه بفتح هر دو بانام گروهی است و مرغوب من و نام گروهی که است و بالضم بسیار
آواز کننده بالکسر خواندن گو سپند يرا بالفتح شير آواز کننده بخشم بر تر بالفتح بعضا زدن و تو ابل در یک کردن
فرزند و آب مینی و شخمی که از و ترو و تو ابل حاصل شود از او باز بر جمع بس بالضم تازه از بچه و جوان و آب باران تازه
باریده خرا که هنوز بچه مرطوب شده باشد و بالفتح خرا شده شدن سر شينش از تبیع دبی وقت حاجت خواستن

و در حوالی

در بنید خرمای بشر انجمن کشتن دادن سخت خرمایا پیش از وقت کشتی کردن فرمیش از غبت اوده دوشید
شیر از خاک پیش از آنکه است شود در آن پیش از آنکه مسکه آن براید و خوشترن قرض پیش از وقت سرود و آب
سرود است که هر چه بسوزد بالضم سرودن کردن با سرودن مرضی است معروف که در مقصد درون بینی پیدا میشود
بواسیر هیچ بشر بفتح خوردن بلخ گیاه را و بهمان شرت کردن خنده دادن گرفتن بیرون را چنانکه بشیر ظاهر
شود و بالکسر نام مرفی است در وی آدمی کشاده روی و نام کوی است بجزیره و نام آبی است در نیل
بنی قطب و ظاهر پوست برداشتن و بختن آدمی ظاهر پوست آدمی غیر آن مراد است بشره بشره
آورد و خبر و بصیر بالفتح بریدن و کنار و چرم با هم پیوند دادن و بالضم کنار و بطریق بری بری و پینه و پوست
و چرم دیدن معنی بفتح نیز آمده و سنک درشت و به معنی بر سر حرکت آمده و بضم با و فتح صادم معنی است بختن
بینای و دانائی دیدن و در آن و آنچه در دل خطر کند بصما سر برینا و بختن و بختن بصیر بینا و دانائی
دهی است بصیر از آنجا است صاحب قصیده بوده گیاهی است بطر بالفتح شکافتن زخم و بالکسر باطل و بدین
خون و بدین معنی ظاهر مجرئه آمده است بختن کشتن و بدین معنی و بدین معنی و بدین معنی و بدین معنی و بدین معنی
سخت شدن اگر است شدن بنی برینا که اگر است بدین معنی باشد بطر بفتح بلندی میان و ولب فرج
بطارة آشفته بلندی میان لب بالا که اندکی دراز شود و آن مرد را بطر خوانند بصیر بالفتح و بالکسر شتر خواه نرو
خواه ماده و بصیر گفته اند هر چه باید بر دار و بصیر بالفتح سرگین شتر و گو سپند و سرگین افکندن آن بصیر بالضم
فرود رفتن پروین بر بختن باران و دلیل بودن آن بر باریدن باران بصیر بالفتح آب خوردن شتر و سر
نشدن از آن بختن بیمار تشنگی شتر که در آن میرود آب بد که تشنگی او زیاد چندان را و دقت سخت از نایا
و بدین معنی هر سکن فین نیز آمده بصیر بالفتح شتر است میان برات و خسر مصر با کوشور یعنی حفره مال
منسوب بدانجا را بقوی گویند و همی السنه بقوی صاحب مصالح و شرح السنه از آنجا است بطر بالفتح
شکافتن و فراق کردن ماده شدن شکفتن و درشتن سبک بدین کا و کند شدن چشم مردان دیدن نظر کردن
بر هر موضع آب ازین و بختن گا و یکی یا بسیار ماده یا نر بقوه واحد یا قردان یا ستانان و مرد بسیار
علم و بسیار مال و شیر و زنده و رگی است در گوشت چشم و لقب ابو جعفر محمد بن علی بن محمد بن عجم بن تاجر اعظم
لقب بالفتح و تشدید قات صاحب کا و و نام و ادبی است و بدین معنی است برل مال که در آنجا جنیان بسیار است
و تشدید و بالکسر است کو و کان عربی بصیر کا و آن جایی که شکافتن و بدین معنی و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید

حکمر و شکار و جنگ و هر چه او را بشکافند بکسر بالکسر و شیر و در آن نافه که یک کلمه بیش نزاده باشد و بچشمین که پس از وی هنوز دیگر نزاده باشد و اولی هر چیز و هر کاری که مانند آن بیشتر نشود باشد و گاوی که بار بزند آشته باشد و زخم برنده و کشته الکاحرج و بالفصح شتر جوان یا شتر بچه و نام قبیلہ السیت و الفتحین با دوا و بگاه و بچهای آب کش و بالفصح و کسر کاف مرد بگاه نیز بکسر بالضم بگاه بر نه استن و با دوا کردن با دوا رفتن با کور یا ران اول و زرد کس اندر چیز دیگر و بکوره میوه نوزین بفارسی آنرا نواوه گویند بلور بالکسر و فتح لام میشود و مر جیم و دبلر و با و شاه بزرگ از پادشاهان هند و سنکی است معروف که آنرا بفارسی بلور گویند و بدین معنی بالفصح با و ضم لام میشود و نیز آمده با ضم بالفصح شتر است بسیار سیر در ناحیه شمال که عامه آنرا بلغار گویند یا ضم بالفصح بنو الفجر و غیره بر قبیلہ السیت از بنی تمیم هستند بالفصح کنار دریا که جای گشتی باشد بنده را بالضم تاجر که متاع لگا دارد و با بقیمت گر آن بفروشد و آنکه خرید و فروخت جوهری نموده باشد متعصر بالکسر انگشت دومین پهلوی انگشت کوچک بنا صریح لور بالفصح از نمودن و کاسه شدن بازار و هلاک شدن هلاک شدن بالفصح و بدین معنی جمع باثر است و بالضم هلاک شده و فاسد گشته که در چیزی نباشد جمع و منفرد و آمده لور بالفصح هلاک کار شدن منافع و میوه پسر بالفصح هلاک و نکلون ساری شکفت نمودن غلبه کردن و روشن شدن و تکلف کردن زیاده از حد طاقت و زیاده و فائق شدن بر کسی گرفته شدن نفس بالضم زمین فراخ و شهر و میان دادی و تنگ نفس از بسیاری ماندگی میهار بالفصح گلی است خوشبوی نزد که آنرا عین البقر گویند و به قار کاو چشم خوانند و هر چیز بگوید و روشن و دبی است بحر و بالضم بت و پست و واهی است سجد و پینه وانه بر آرد و دالتی است از آلات وزن و آن مقدار سه صد پل یا چهار صد یا شش صد یا هزار پل است و متاع و دوا و قطر است مانند ایریق و بالکسر و لایثی است از ولایات هند یا هر روشن غالب و رکی است در سر و نام کتابی است در وقت پسر بالکسر بنابر بیان زده جمع سپید بالفصح خرمنگاه بر طیار و و میطر بالفصح علاج کننده چهار پایان پیار

بالکسر شهری است میان بهیق و بسطام

باب الباء مع الزاء

باز جانور شکاری معروف که آنرا بازی نیز گویند بزان بالکسر و بذات بالضم جمع با و ز آتشکار و بیرون آمده پسر و بالضم بیرون آمدن آتشکار شدن پسر از بالکسر مراد است چهار ز یعنی با کسی بچنگ از میان صفت بیرون آمدن و نیز غا و بالفصح زمین فراخ و کشاده پسر بالفصح پسر بکار و زمرک که لغفل درای ادا اعتماد باشد و بالضم درستی پسر

باز

باز

و نام مردی است که در کینه گرفتن از دشمن ضرب المثل علیست

باب الباء مع الشین

باش بالفتح و سکون همزه گرفتن انداختن کسی را بر خاشاک بالکسر شور و غوغا درختن با هم بریدن بختن و شستن
خرو و مخالفت رنگ سپید که بر زانوی طلب شود و فرس ابرش آبی که طاهرا دارد و آنرا به فارسی خیش گویند
براقش نام گی است بر قش نام مرغی است خرد لیش بالفتح و تشدید شین یشتاش به تشدید شین
اول مرد خنده روی لطاش بالفتح سخت گرفتن و حمله کردن بوش بالفتح مردم در هم آمیخته او باش جمع
قدیم و در بر اختلاف فیکس بهش بالفتح شاد شدن دوست دراز کردن به چری ذرا هم آمدن گروهی
آمده گریه یا خنده شدن و میده مقل نرو بلا و شس حجاز باشد زیرا که میده مقل در و بسیار می شود پیش
بالکسر وی است براه یاه که پیشه شیر است گیاهی است مانند زنجبیل که سم قاتل است

باب الباء مع الصاد

بخص بالفتح گوشت بن گشتان و گوشت سم شتر و گوشت پاره که در چشم خانه رویده و دیدن آن بر خص
بمشی پس شدن بخصه خص دشمن کردن بخص بالفتح سوه دشمنی است و بالفتح پیشی کردن تقدم نمودن
و شافش پوشیدن که بختن در قمار سخت و محنت درین زن و زن بدین و معنی بضم و نیز آمده بضم بالفتح و
سخت و تنگ و عرب گوید و قوافی بضم بفتح و کسر بر و دیگر فتره آخر هر دو فتح اول کسر یعنی افتاد و جنگ و غوغا

باب الباء مع الضاد

برض بالفتح اندک اندک دادن بروض بالضم اندک برون دادن آب چشمه بعض بالفتح و تشدید ضاد و تنگ پود
و آگنده و گشت اندک رفتن آب بعض بالفتح پاره چینی بعض بالفتح لشته بعض بالضم دشمنی بیاض
سبک بعض بالفتح خایه کردن رخ و سخت شدن که ناواکاسیدن دست است تخمهای مرغ جمع بضم و بالکسر شیر
و زنان سپید بضم و ایام بعض رود و بشما کردن در اصل ام الیالی البیض است دین رود و سیاه و چهار و ده و بیستم

باب الباء مع الطاء

بر لبط سازی است معروف که آنرا عود نیز گویند معرب بر لبط بالکسر و البیض سینه لبط بالکسر سینه است بدان
بط بالفتح فراخی رگستران و عود نیز رفتن و دست دراز کردن فراخ شدن جا بر مردم و شاد کردن کسی را
و فضل بالکسر و الفهم ناله که در آوازه گنارند و بالکسر دست کشاده بساط بالفتح زمین فراخ و همرا و بالکسر شاد

و آنرا

از زمینهای دیگر که سارا باشند بفتح الفتح سحر است گفتن بهمانان کردن کسی او بجای رفتن و لغتچین و روزی و در زمان
و مکان، همچنانکه این در سایر حیوانات بفتح موحی که در وی هر نوع درخت باشد و بفتح العزاد که گستان درینکه در
نزدیک بسیار دارد بفتح الفتح زمین خالی بفتح جمع بلع بالفتح فرو بردن سعد بلع بضم با و فتح لام مغزلی است از
قردان و دشتار است یکی روشن بزرگ و دیگر خشن خرد و آنکه روشن است گویا از کمال روشنی فرو می برد آن دیگر را
و بینه گویند که در صحن طلوع آن زمین آب طوفان را حکم الهی بلع کرد از آن جهت آن منزل را سعد بلع گویند و بینه
سوراج جرج دولاب نیز آینه بفتح بطن بلع یعنی بعد از کشش هر دو دست بموئن گام فراخ نهادن است
و دیدن و الفتح و الضم مقدار دراز کردن هر دو دست و شرف و گرم و برین معنی باع نیز آمده و بفتح موحی فرو رفتن
اما اکثر استعمال بیج و دروغن است چنانکه شرا در معنی تانی در با کسر و فتح یا عبادت خانه های ترسیان جمع بمعنی بکسر

باب الباء مع الغین

ببروغ بضم بر این آفتاب و دندان نشتر زدن حجام و ببطار بارغ طلوع کننده ببلوغ بضم رسیدگی
در سیدن و نزدیک شدن برسیدگی بحد مردی رسیدن کوک بک بفتح رسانیدن و رسانده شدن
و پس رفتن بکسر مبالغه کردن بفتح نیکو و رسیده و جوان بحد مردی رسیده بفتح تیز زبان

باب الباء مع القاف

باشق بفتح شین همه جانور است شکاری معرب باشد باوق بکسر و فتح و ال جمع شیر و انور که است
بجو نشاند و نگا درازند تاسی آرد و معرب بوده و حاوق باوق تاکید معنی حاوق است برق بفتح خشنیدن ق
و بر آمدن کوکب ترسانیدن و آراسته شدن زن بفتح خیره شدن چشم و در کردن شکم گو سفند از خوردن برق
و آن گیاهی است بجه گو سپید معرب بره براق بضم مری که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم شب
سراج بران سوار شدند و آن کلانتر از خروخر و از شتر بود بمرق و برق خشنیدن و روشنی که از ابرجد براق
انرا از شش گویند و آنچه از برق در لاجی بار بر آگنده شود آنرا خف گویند و آنچه بد رازی در خشنید و ابر را به شکاف آنرا
حقیقه خوانند بروق بضم خشنیدن و رخی است ضعیف که چون ابر پیدا شود سبز گردد و احوش بر وقه بابق ابر
برق نام بدقیقه است درین جایی است نزدیک کوفه برق و بسوق بصق برسته بفتح خروا فلندن براق
و بساق و بساق بضم خرو چون بآید و دام که در دمان است برین گویند و بساق بزنش نیز نوعی است از خشت
بسوق بضم الیدن دراز شدن در با بسوق دراز و بالید رسیده است خوشبوی در دوی است به بغداد

نیز

بطریق بالکسر سبک مرد مبارز و متکبر و جلیک و مرغ فرید و سر دانی از سرداران روم که ده هزار مرد و جنگی سخت حکم
 او درست و فروزان طرخان است که پنج هزار کس در حکم او است و فروزان تو مس الفتح اول و ثالث که
 و بیست کس بفران او است بطارقه جمع لوق بالفتح و تشدید کاف پیشه بطق بالفتح تمام کشادن در و بختن
 سیاه و سفید بودن ستور بندق بالفظم غلو کلین که در اندازند و میوه معروف که از اندن گویند و حصب کز گویند
 همان که و باشد لورق بالفظم خیری است مانند تک معرب بوره و به نندی آنرا کچلون گویند و بهترین آن بوره
 ارمنی است که از انطرون خوانند لوق بالفتح سختی و مصیبت و بالفظم باطل و دروغ و کسی را زانو نشد و چیز
 که در و باد و منند و نوازند لوق ستم و سختیها بهیچ بختن سبک تنگ که بر پوست آدمی پدید آید و اسطه
 از دیاد بالفظم یا سیاهی که بواسطه غلبه سودا بر بدن ظاهر شود و اول او را بهیچ سفید زنی را بهیچ سیاه گویند و قسم اول
 مشهور تر است معرب بهیچ بفتح اول و ثالث مشهور است نزدیک نیست پور و گویند که بهیچ
 سبزواری است و موضعی برین قومس بندق بالفظم معرب پیاده

باب الباء مع الکاف

بتک بالفظم بریدن و گرفتن چیزی را و کشیدن باک بر بند و بر یک لقب جعفر بن خال و اولاد او را بر اند
 پروک بالفظم خفین شتر بزرگ با ورا کمان معرب بزرگ لقب نظام الملک زیر لعلبک نام شهر است بشام
 که قوم الیاس عم در اینجا بت اجل نام را بر ستندی بک بالفظم و تشدید کاف و فتن و دریدن و انبوهی کردن
 بتک بالفظم پنج و خالص هر چیز و ساعتی از شب عطری است معروف بک بالفظم جستن و خمر نریزاد و
 و برین کاویدان بچو کتاب بر آید و فر به شدن شتر و شتر شدن کابر سکه

باب الباء مع اللام

بایل کس برای او شتر است نزدیک کوفه که سحر و شراب بدان نسبت دهند و الحال خراب است بایل دن زن آسانی و حال ماهی
 و مردی که در زمین زراعت با و اعتماد کرده شود و فراخی پیشش شیل بالفظم جدا کردن بریدن بتول بالفظم و شیر و جدا
 شده از مردان و بریده از دنیا و نهالی که ازین درخت برآمده باشد و از آن درخت ستمی شده و لقب مریم و فاطمه الزهرا و غیره
 ممتاز بود از زنان زمان بحسب فضل دین و بریده بودند از دنیا بخدا بخل بالفظم و الفتح و بختن و بختن و بختن
 بجیل زفت و مسک بدل بالکسر عوض چیز و مر و لطف کریم و بختن هر چه بجای چیز دیگر شود و در و ستم و پاهما
 مفصل بدل بدل بچو ابدال جمع و نام کلیم ناقانی چنانکه خود میگوید و در جزو است سجده یا هم و پس برین

به بدل بالاعلام و تحقیق ابرال و بدانند کور شد بدل بالفتح و تشدید ال مهمله فرو شده غله و طعام و عامه اثر اقبال
 گویند بدل بالفتح و ادن در باغین با اول بخشیده بزل بالفتح سختی و شکافتن و سوراخ شدن ظرف شراب
 و غیر آن و صاف کردن شراب بالفصاح رسانیدن کار و دندان شست بر آوردن شتر و بزل بالضم نیز به همین
 معنی است بازل شتری که در سال سهم دراید و دندان که در الوقت براید بسبل بالفتح حرام و حلال و تعجیل کردن و
 سختی و سختن به پرویزن و گرفتن چیز از آنک اندک چیز و طاعت کردن و آب معصوم و خنجر و مکره به نظر پابل
 و لیر و شیر بسبل زشت روی بسبل بفتختین بیاز و خود آتینین بسبل بالفتح ناچیز و ضائع شدن و بختن
 بطلان بسبل بالضم و بفتختین لیر بطلان جمع باطل ناچیز و باقی و شیطان بطلان بالفتح و تشدید طاعت
 بیکار و لغایت لیر بسبل بالفتح زمین بلند که یکبار در سال در و باران بارد و هر دخی که در اعیان که در آب نهند
 تا آب باران سیرایش کند و نامت قوم الیاس عم دنام پادشاهی از پادشاهان صاحب مالک چیزی و شوی هر
 بعال بالکسر و لجه بالضم جمع و بالکسر حیران و پیرایشان شدن چنانکه توان دانست که چه باید کرد بعال بالکسر
 بازی کردن بازن و جماع کردن و جمع لعل و بالفتح زینبی است نزدیک عثمان و بالضم کو بی است بعل
 بالفتح استر بعل بالکسر جمع و اس بعل نام ضربی است از عجم که در هم شری را سکه زد و بنابرین آنرا در هم بعل
 گویند بعال بالفتح و تشدید عین استر بان بعل تیره و سبزی ریش بر آوردن کوک و دندان شست بر آمدن سبزه
 در و یاسیدن زمین گبا با بقل نام مردیست ضرب المثل بنا دانی و بی زبانی و نام پدر قبیلہ است بقال
 بالفتح و تشدید قاف تیره فروش و عامه غله فروش گویند بکل بالفتح آرد و پست بار و غن شستن بکل بالکسر
 پدر قبیلہ است از حیر بل بفتختین تری به کسر با و فتح لام تر با جمع بله بلان بالکسر آب و چیزی که بآن تر کنند کور و نا
 سوزن رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بل بالفتح و تشدید لام بشدن از بیماری تر کردن صله رحم نمودن بالکسر سبح
 بل بالفتح و سکون لام کلمه است که در ترقی چیزی یا در اغراض و اخرا چیزی استعمال کنند ببل بالضم هر دو با هزاره
 و مرد سبک چاکب سفر و یاد هر کار و لوله کوزه بله بلان بالکسر سخت غمناک شدن و بالفتح شدت و اندوه و
 و کر که هم گویند بول بالفتح شاش کردن و شاش و فرزند و عدد و بسیار و شگافته شدن بوال بالضم مرضی است
 که شاش بسیار می آرد بسبل بالفتح نفرین کردن و چیزی اندک گذشتن یا بل بیکار کرده و پیشانی بی عصا
 و نا قبی محاروبی پالان بسلول بالضم با و لام مرد خندان و پیشوای قوم که جامع نیکی ها باشد و نام عاری است
 معروف بسبل بالکسر ناچیز است به ملک ری و دبی است کبرس

باب الباء مع الهمزة

بضم بالضم و سکون ذال بجزای و جزم در کار و توت و بر دشت بضم و تشدید لال و دل تنگی و سحر و این
 اگر کسی کسی که باقران خود و در قمار داخل نمی شود و میوه الیست و آنه الیست که بسیار که یک باشد بضم و سکن
 و سفید کردن بر باز و یا بر میان بند و و چه که در رنگ مختلف داشته باشد و شکست در میوه آینه و شکست بضم
 بفتح باو که جزم بندای انگشتان نام گریه است از نیم اولاد و غلطه بن مالک بضم و ساهم بضم و سکن و سکن
 نیز و یک بملوی چپ پیدای شود و و صاحبش بیدان گوید و این را سوسر و فانت الحجب نیز گویند و سوسر بضم
 بفتح یعنی بیماری سینه بضم بفتح بدندان پیش گردیدن بگشت سبایه ایهام و تشدید نشود و بدون جامه
 بضم بفتح نرم خندیدن خنده بضم بضم بفتح و تشدید سین بسیار بضم بضم بفتح و نام شخصی است بضم
 بضم نام و سکن نام شهر است مولد شیخ عارف ابو یزید و بضم بفتح نیز آمده بضم بفتحین ناگوار شدن طعام و
 سته کردن از چیزی بضم بفتح درختی است خوشبو که از شاخ آن مسواک سازند و برگ آن مورانند
 کنند بضم بضم میان انگشتان و بضم بفتح میان بصر و سکن بفتح و سکن بفتح و سکن بفتح و سکن بفتح
 سبایه و قر بکسر میان سبایه ایهام بضم بضم بفتح بضم بفتح بضم بفتح بضم بفتح بضم بفتح بضم بفتح
 و در فارسی تخفیف آمده چوب درختی است که برگ آن بزرگ و درخت با دام می ماند و ساقش سرخ است و بزم
 آن رنگ کنند و بضم بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح
 شدن بضم بضم و بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم
 طعام و نام شخصی است مشهور از علمای زمان حضرت موسی که آنرا طعام نیز گویند و شهر است بضم بضم
 و قبلیه است و برین تقدیر تخفیف بنوام باشد بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم
 ناری ساز و شهر است از گریان و بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم
 بضم بضم سوادان لشکر و کسانیکه بیچ چیزند آهسته باشد و بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم
 بضم بضم غیر و بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم

باب الباء مع النون

بان درختی است که قد و بان را بدان تشبیه کنند و از وانه اش روغن گیرند که بسیار نافع و خوشبو است
 و آن را در من البان گویند و در من البان بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم بضم

ملک دم که هر ساعت بر یکی نماید و آنرا الی ملوک نیز گویند بولون بالفصح فصل قزوینی و بالفصح مسامت میان دهر
و الفصح بزرگ و شهر می است بین در می است بهرات بولان بالفصح و الکسر بولون نیمه و شریف بولان و الفصح و الکسر
و او موضعی است در فارس که از جمله چهار شهر است و نیا شمرده اند بهمن بالفصح گیسای است غیبی بیخ عرب و اکثر
کعبه دارد و آن در قسم است سرخ و سفید و نام پادشاهی است معروف و نام ماسی از ماههای فارس است و نام روستا
از روستای آن ماه بهستان بالفصح در روستای بستان و در روستای بستان بالفصح سخن و روشن و پدید گفتن و سخن
و الفصح و آشکارا پس بالفصح میان و دور می جدا شدن غراب البین نایغ بیشتر یا سرخ منقار و پاوان نام
و لیل خراف است و اکثر ناحیه و فاضله میان و دور می مقدار مد نظر و موضعی است و الفصح اول و تشدید بای
کسور روشن بیلقان بالفصح شهر است نزدیک در بند از آنجا است مجیر بیلقان است مشهور و بیلقان
بر وزن بیلقان موضعی است بهمن یا بهمن از آنجا است شمشیر بیلانی

باب النبی مع الواو

باو بالفصح و سکون هجره فخر و تکر کردن بدو بالفصح بیلان و در بیلان بولون و پدید آمدن بهمن مسمت بولون
و تشدید و او بزرگ و الفصح کردن کش کردن فکر کردن و سخت گرفتن بولو بالفصح از مودن بولو بالفصح و تشدید و او بزرگ
بچه شتر که بر آگاه کند و شتر ماده را که بچه اش مرده باشد بآن تسلی داده شیر بدو شود و بچه شتر و کاه تر نادان
بهو بالفصح خوابگاه فراخ که برای گاوسانند و زمین فراخ و میان سپید و یافره میان و بستان دارام گاه لعل ازین
حاله و خایش که در پیش خانه های دیگر ساخته باشند و صاحب صراح گوید بهو خانه در پیش هر که جدا گانه باشد

باب النبی مع الیاء

با ه جمع بدو بالفصح نگاه دبی اندیشه آمدن بایه بالفصح جمع آید یعنی نادان و بختین زاوان شدن و سبب
بگذرانی آید بوه بالفصح معنی است مانند بوم و جانوری شکاری که آنرا هیچ گویند و مردان سبک بالفصح معنی
نفس کردن بویه بالفصح و او نام پادشاهی است از اولاد بهرام گوشتش الو شجاع که سلاطین و پادشاهان
اویند و فرزندان او را الی بوی گویند و بکون و او و فتح یا نه گفته اند

باب النبی مع الیاء

با قلاتی بالفصح و تشدید و تشدید است مشهور باقی بنا کننده باوی آغاز کننده و آفریننده
صحرای دادل و باوی الی یعنی اول فکر باقی جاوید باشند و نامی است از نامهای حق تعالی باکی گویند

اندر قلوب آنهاست باز که رنده از گشاده گو آب با الفح و تشدید را در قلوب بکینند و قلوب پیروزه و کوب بطعم ناله اول
منگنه شمشیر بریدن و پاک کردن و اصلاح نمودن و دور کردن اینست اندر دخت خردا و تبر رفتن و نیز سخن گفتن

باب التامی مع التامی

ماره یکبار ماهیه رسانیدن کووه بالفم دفعه دوازده و دوازده شکلی دانی ثبت بضم ناولشدیدیافتح
و مشهور بکسر است ملک جانب مشرق نزدیک کشمیر که مشکک بدان نسبت دهند تا باوست صندوقی که
چینا و هندو نگا دارند و مرده را در آن گذارند و بصره بپار کردن بکلیه باقی گذارند و بصره بضم ناولشدیدیافتح
و آنچه در و گناه باطله است باجمه بالفم پیروی کردن بکلیه گفتن سخن بی دانش و یقین به محض و الله
تکلیف بر سرش کردن غالب شدن بجهت تشبیه بر فرار دشتن تشبیه بر فرار بودن تشبیه
کردن بخار و بالکس بازگانی کردن بازگانی بخرجه از بودن بخرجه پاره پاره کردن تحله بالفم و کسر حاد و
لام راست کردن سبک کردن تحلیه شیرین کردن زیور بین کسی اصدت کردن تحشیه بر کردن درون چیزی
و سبک کردن حاشیه نشستن تحشیه سلام گفتن و دیگر گاه بدان با و شاه گردانیدن تحشت بالفم جهت بر بخت
خوش تحشت بجای محبوس طری که در آن رخت نگا دارند و بدین معنی عربی است و تحشت که بمعنی سرپرست فارسی است
تحشیه بضم اول و فتح ثانی ناگوار می ناگوار شدن طعام تحشیه خطا کسی گرفتن بوضعا منسوب کردن تحشیه
را کردن و خالی کردن تحشت پنهان گفتن تحشیه شاه کردن و گمراه کردن کسی را ند کردن با و داد
بخرجه با و با و کرده شود حاجت و با و کار ند گیمه گلو بریدن تیر کردن انش تره بکسر اول و فتح دوم گینه و گینه و گینه
در اصل و تر لوده چون عذره و حد تریمیه برورش کردن ترویه سیلاب کردن در کاری اندیشه کردن سخن
سیر بر کس خواندن تریمه بالفم خاک می است مشهور از اسامان ترجمه بضم ناولشدیدیافتح و جمیع بیان کردن زبانی دیگر
زبانی که بیان زبان یگانه تریمه بالفم و در و پای تر و بان مرغزار و دانه جویمای خرد و جای آب خوردن مردم از
خوردن و سیرت انشام و سیر تریمه بالفم زن بازنده و مال مراث و خود آیین برینه شتر مرغ و مرغانی که بعد از مرگند
در آن بالفم نام شخص است بالفم تا کسر با جز بازمانده و مال مرده بختین باز گذارند کال جمع مارک تریمه زنی که شکر بکند
و تریمه که با چه پیده مانده باشد و خود آیین برینه شتر مرغ و مرغانی که تریمه بالفم و زنده را بجز نامی باطل جمع تریمه تریمه
بفتح و ضم قاف سخنان میان کردن و دوش و بینه گفته اند چیز کردن تراقی بضم تریمه زکوة دادن پاک کردن
مردن تسلیه دل خوشی دادن و از دل کسی زنده بردن تسلیه نام کردن تسلیه و به شکون برابر کردن

تسلی تیر کردن کرد و شمشیر بزرگ لشوید پناه دادن در پناه آوردن لشو و پناه گرفتن را عمو باند گفتن
لشگر شاگردی کردن بگنید با لشکر کرد و تانده هیچ و ظاهر را فاسی است عربی فصیح نیست لهذا صاحب قلم
نباده و اما شصتین آنست که هر چه بگنید است بالفصح بگنید و فزه خوش یافتن متعقد در روان کردن فزانه

[illegible]

کردن از علم و احکام قرآن سحر بالغ و تجارت بالکس بازار گانی و بازار گانی کردن ملاحی و بازرگان و شراب فروش
و ماهر در کاری تجارت بالضم و نشد بچشم و بالکس و تخفیف چشم جمع و ملاحی و بازرگان و شراب فروش که خریدار و خریدن آن
که نیز آمده و آن ضد کاسد است سحر بر چهره و بر آوردن چشم شکسته بستن و نیکو کردن حال کسی بی نیاز شدن
فقیه را سحر کردن کسی کردن و بستن کینه بعد از خوردن سبب شدن و برک بر آوردن و دخت و خوب شدن
حال بعد از بستن شخص به مال خود سحر بر دلبری کردن بر چیزی سحر بر ترسانیدن سحر بر گشتن کردن سحر بر گشتن
شدن و گشتن آب سحر بر نقش خط بر گشتن و پیاده نهادن کردن و فرزند را نافرمانی و سحر کردن و کلام را
پاک کردن از زوائد و سحر بر زنده شدن و افسوس خوردن سحر بر خوردن و در حیرت انداختن و آلوده کردن
سحر بر راه دیگر گفتگو کردن جواب گفتن سحر بر دیدن و پدید آمدن زن و کزخت کردن و خوابا بیدار کردن و غش
پاک کردن سحر بر زنده کردن و نگاه داشتن کسی را سحر بر سحر شدن و شراب نوشیدن و سحر بر داشتن
پوشانیدن سحر بر اختیار کردن تدبیر پادشاهان کار اندیشیدن و بنده را بعد از مرگ خود آزاد گردانیدن و حریت
روایت کردن تدبیر پس کار اندیشیدن تدبیر پوشیدن و تار یعنی جهنم بالا و بر آوردن سحر بر ماده و جبرستن
مرد و بیعت اسب تدبیر و سحر بر دیگر در اندرین چیزها و فلک کوچک میان فلک دیگر تدبیر پاک کردن
پاک افکندن بر کسی و دشمنی و در کردن و هیاه و از کاثره تا سنگاری بوی اورا شناساندن تدبیر یاد دادن و پند
تدبیر یاد کردن و بهیاد آمدن سحر بالغ و نشد بعد از آمدن و بریده شدن و بریدن و بالضم اصل و رشته که سحر
آن اندازه بنا کرد و سحر و بالضم در قتل از جای خود و بیرون افتادن و نه خواندن و سحر بر سحر و سحر بر سحر
شدن شکم سحر بر پیش شکم چنانکه خون میرفته باشد سحر بر بی نواختن سحر بر دروغ ظاهر کردن سحر بر دور
میل کردن از خواب کردن سحر بر چاه و وی کردن کسی را سحر بر سحر کردن سحر بر پوشیده شدن سحر بر بضم نامی اول
و فتح نامی دوم شهر است مشهور از آنجا است سبیل بن عبد الله شتری و باره اول باره است که بعد از وفات فوج
هم گزاشته اند و سحر بر و سحر بر و سحر بر چنانکه صاحب موس گفته می تواند بود که سحر بر فارسی باشد و
سحر بر عربی و فارسی آنرا سحر بر نیز گویند سحر بر و سحر بر نام کردن و بی مزد کار فرمودن سحر بر چیزها
باطل آوردن و نواختن و ناله کردن سحر بر نترساندن و آتش فروختن سحر بر سحر زن و تنگ و
ضیق کردن سحر بر ناب و گند داشتن سحر بر پاره در دست کردن کسی را سحر بر پاره در دست خود کردن
و بهر دو پاره را تا درین سحر بر کردن از شهر و جامه محظوظ یافتن و جل از پشت سحر بر بر گرفتن

[illegible]

تشیخ رسانیدن دست بران کردن تسوئیع روان کردن عطارا تفریع فارغ گردانیدن
ریختن آب خالی کردن فزون تفرع فارغ شدن بجهت کاری تفرع دو خاک غلطیدن و انداختن بجا بزدن

تاسف اندوخوردن تالیف سازکاری ادبی چیز را به هم و برادر تمام کردن تالیف سازکاری یافتن
کس به چیزی تحویل دادن میان می کردن تخفیف خشک کردن برینقت است لذت بخش ندادن بکس توان آنچه خوی می پاید بدان
کنند تخفیف با کس بر توان که بچیز نرسد بچیز آلف میل کردن شکر لطف گردانیدن سخن از موضع خود و محض
بهرشیدن قدر تالیف سوگند دادن شکار لطف با هر یک سوگند خوردن تخفیف سبک کردن تخفیف
پاس داشتن بیک استان قادر تمام و شنیدن شکار لطف با هر یک خلاف کردن شکار لطف بدین تخفیف بر سرین
ترسیدن کم کردن شرف با فتح بازی از دست آسایش تحویل دادن بکس سوگند کردن کسی را و دست در پس یکدیگر
شریعت زبون و نامزد کردن دم را تالیف برپا داشتن گرفتن تاسف لطف نامحیر کردن شکر لطف
بزرگ گردانیدن بزرگ داشتن تخفیف خطا کردن در نوشته تاسف لطف سخت گردانیدن چیز را

و شرب صرف خوردن و تصرف دادن کسی القوت دست در کاری کردن تحصیل لاف زدن
تقصیف جدا کردن بعضی از بعضی گوشت کردن چیزی را تضعیف و چندان کردن افزون کردن توان
کردن منسوب بناتوانی کردن تضایف با هم دیگر بستن بهم پیوستن تنگ شدن رودخانه نظایف بر
گراشته کردن باز گردانیدن خصم را در حرب تطقیف کم بودن نظوف زیرکی نمودن تعریف شناسا کردن
و آگاه نمودن و کم شده چنان و خوشبو گردانیدن و اسمی که را معزیه گردانیدن و ایستادن بعزفات تعریف
صرف چیدن تعارف یکدیگر را شناختن تعسف بی راه رفتن تعطف را در روش افکندن و مرابحه
کردن تعسف پارسیائی نمودن و باقی شیر را که در پستان مانده باشد و شیدن خوردن تعصیف سرزنش
کردن و درستی نمودن تقشع بقوت اندک و جامه درشت و چرکین بسپردن تکالیف سلب غلیظ
شدن تکلیف باز نه طاقت کار فرمودن کسی را تکالیف بخود گرفتن کاری بی ضرورت و بیخ برنمودن
و از خود چیزی نمودن که آن نباشد تلف بفتح ثین هلاک شدن تلفیف نیک و چیدن تلطف و
نمودن و مرابحه کردن تلقیف زود سخن بر زبان کسی دادن تلقف زود و آفرین چیزی را تلف دروغ
و افسوس خوردن اندوه نمودن ترضیف دو نیم کردن و بخور بر کسی افکندن تظف یابی نمودن و یابی چیدن
تظیف پاک کردن تو صیف نیک صفت کردن تو ظیف وظیفه کردن توقف و ایستادن و در
کردن چشم بستن توقیف بوقف ایستادن حج و واقف گردانیدن کسی بر چیز دوست برنیدن درست کردن

باب التام مع القاف

تالیق بهر کردن تالیق خردن تعلق بفتح تا و کسب هر چه برنده از غضب تبریق چشم نیکو گشتن
و تیز نگه داشتن تشدید تیز نگه داشتن تشجیع تبال عجز و غوی زیرکی کردن تحریق تنگ سوختن و سوزانیدن
تخلیق درست و راست کردن تحقیق درست شدن تخلیق نیک ستون و بلند تر رفتن
مرفع در هوا و بکل حلقه داغ کردن سوراخ حلق حلقه نشستن مردم تحریق نیک دیدن تحلق
مرفع یافتن و غوی گرفتن و خوشبوی شدن تخلیق بالیدن بوی خوش و عطران بهندن و درست
خفت گردانیدن سحر را تدقیق باریک کردن و نیکو گفتن و آرزو نرم کردن تدقیق نیک نگه داشتن و کار
و استقصا کردن و نزدیک شدن آفتاب بنزوب و فرو شدن چشم به مناک و سست نگه داشتن تدلیق
تیز کردن طرفه کنار سپری ترقیق ترقیق نیک کردن بنده کردن نیکو کردن سخن را ترو و ترو و روشن شدن

تاریکی را با بالون شراب را و پرده در صفت خانه کشیدن چنانکه صفت به غیره شود شریای با کسر مجرای است
 معروف که اگر از برای قاروق و تریاک گویند تریویق از سمن در دست کردن کتاب نقش کردن بسیار
 و بعضی نقش کردن به طلق نیز آمده ازین جهت هر چه منقسم از من و گویند و نقاس را من و کسر و تسایق
 بر یکدیگر می کشی گرفتن تشریق سومی شرق فتن قدید کردن گوشت تشقیق سخن لایک و بیرون آوردن
 و بهریم و جران نگافتن تشقیق شگافه شدن تشویق بار و در آوردن کسی را تشویق از زمندی
 نمودن تصدیق رست کوی داشتن و صد در فتن تصدیق صد در کردن تصدیق با یکدیگر است شدن
 در دوش و فتن تصدیق دست بر هم زدن و جنبانیدن با و خست با و فتن تصدیق بطرفی کردن و دست را از
 چراگای بیجا گاهی گردانیدن تصدیق تنگ کردن و تنگ گرفتن کبری تصدیق تنگ شدن تصدیق تنگ
 تنگ شدن و در یکجا بختیدن تصدیق دست در میان دوران نهادن در کوع چنانکه در باب این مورد است
 و بهریم شدن شمشیر وقت زدن و بداشدن آت و سمن بر هم نهادن سبب رفتن و دیدن تصدیق
 اتفاق کردن تصدیق نور روشن تصدیق را کردن تصدیق را کردن از تصدیق تصدیق در کردن
 کسی کردن و شطفت کردن پیچ و زوایا کردن و فرمان بر و از گردانیدن تصدیق طوق در کردن خود کردن
 تعلیق در او بختن چیز را تعلیق چیزی در او بختن تصدیق تنگ کردن و در او بختن تصدیق کسب
 چیزی رسیدن تصدیق باز داشتن تصدیق باز ایستادن تصدیق دست تصدیق باز ایستادن تصدیق
 برگزیده شدن تصدیق فاسق خواندن تصدیق برتری نمودن و شیر خوردن تصدیق تصدیق تصدیق
 پیوستن تصدیق هم آوردن و در زیند و سخن تصدیق بالفتح بهر یک طاقات کردن در آل ملایم و بهر یک تصدیق
 روز قیامت است تشریق سخت درین تفرق دریده شدن تملق بیایلو سی کردن تصدیق تصدیق
 ترتیب دادن تصدیق از استن کتاب بکتاب تصدیق تصدیق از زمین شدن تصدیق تصدیق تصدیق
 و مقید داشتن تصدیق دست دادن و در کردن کسی را بکار می توانی تصدیق با هم یکی شدن

باب التا مع الکافی

تبرک مبارک شریف مبارک بلند شدن و پاک شدن و زیاده شدن تصدیق تصدیق تصدیق
 و تصدیق اذان اللهم تبرک بالفتح نام ضعیفی که در اینجا حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم تبرک کتاب
 بود و تبرک یک جنبانیدن تبرک جندین تبرک در یافتن چیزی قندهار رسیدن آخر قومی باول آن تبرک

گویند که است یا حق و جستن علی که زبان سخن برآید قوم همان بران تو اقم بفتح تا در حمزه سرج جو را
 و نام سرجی است از ده تیر قمار که عرب بدان بازی کنند و بجه که با سبزه بگر از یک شکم در یکت زاده باشد و در او اومان
 گویند تو اقم بالضم شریست برینست فرسخی از قصه عمان موضعی است به بحرین قوم بالضم مردارید و بعضی گفته اند
 مهر که از انظره سازند مانند مردارید و دهی است بالطافیه شهم بفتح بدو شدن روغن و گوشت و بفتح شین
 گرما و استادن بار و بضم و فتح تمثالیتم بفتح بنده و تیم الد و تیم اللات و تیم قریش هر سه نام قبیلست
 شهم شکسته شدن شهم است از فسون و تکر کردن بشما شدن به چرخ گشته شهم قصد کردن بجاک طیار
 کردن در شرح عبارت است از دست زدن بجاک مسح کردن بجاک رو و هر دو در این بیت عبادت بل و خود و ش

باب التامع النون

تا پس عجب گفتن سبزه کسی پس چیزه رفتن بر تیه گفتن و سالیش کردن کسی را بعد از مردن قصد
 کردن رک تا خون از او گرفته و بریان کرده بخورند تا دین گوشتها ضایع شود و گوش را بلبیدن کودک را و
 و شوره دادن کسی را بکار سوسه بسیار آگاهانیدن با یک نماز گفتن تا دین آگاه کردن کسی تا باین
 گفتن تبین بفتح گاه بخورد چار و ادا دین بالکسر گاه بفتح نیز آرد و سر و بر و دوز و وار و کرک و کاسه بزرگ
 که بهیت کسی را سیلاب کند انگاه صحن بفتح نزدیک بان انگاه عس بالضم و تشدید سیدن محله اندازه سه تن
 یا چهار تن انگاه قوح اندازه دوش انگاه قعب بفتح اندازه یک مرد و بفتحین زهر یک شدن و بفتح تا
 و کسر باریک باریک نظر تبیان بفتح و تشدید با گاه فروش بالضم شلوار کوچک که سرعوت مغلط کند
 تشدید سیر و نالوان شدن بطلین جامه را است کردن و شمشیر بر گرفتن و تنگ بر گرفتن سستور را
 و خامه و مجرم کردن کسی را و همچنین است اطلان بطلن کسی را در زیر خود گرفتن همچنین پیدا شدن
 و پیدا کردن تبیین آشکارا شدن تبیین جدا شدن بریدن از یکدیگر تبیین بالکسر بفتح نیز آرد
 واضح آشکارا کردن تبیین بهشت گوشه کردن تخمین اندوگین کردن و با دوز نریم و حزنین خواندن
 تخمین اندوگین شدن تخمین آرمین و نیکو کردن و به شدن و به نیکوئی لبست کردن تخمینین
 باره بر آوردن گرد شهر شخص در حد شدن تخمین بگمان و قیاس سخن گفتن تخمین بنیانت نسو
 کردن تخمین تیمار داشتن و کم کردن حق کسی تعد تخمین دو کردن تعدین چرب کردن تعدین
 چرب شدن مالدین روغن خود آید وین جمع کردن بالیف نودن تعدین دین دار شدن

لشام دگونی است اعطافان و نام مشتق است *

باب التامر مع الواو

ساجو بالکسر میوه و سیر در چیزهای دیگر میوه است که از شیر بریده باشند و پس مادر و دود و بچه خرد و بزرگاله و بختین و تشدید و او
در این کسوف غنق و بالفتح و تشدید و او تنها و طاق و سخی که یک لانا بند و بنای بر آورده شده و فارغ از کار باشد *

باب التامر مع الهمزة

تألم بفتح تن کردن تا و ه که کشیدن قبل از دادن شدن تبالم خود را بلب نمودن تجاه به هر سحر کت
طرف تار و جانب و هم شوره و ترمیم بالضم و تشدید و باطل و ای که کوچک که اندازه بزرگ بیرون آید معرب
تر است جمع و معنی سخن و یاد و بر نیز آمده تفرقه است الیشاد و دو شوق است گردانیدن تسفیه نادان و سفیه
خواندن نادان سفیه کردن تسفیه چنانچنین باد درخت را و شنو اندین تندنی نادانی کردن و فریب دادن
از مال تسفیه سال گذرانیدن تنگ سال کشیدن که به بستر تغییر یافتن نان شراب جزان تسفیه مانند کردن
پیزی بچه تسفیه مانند شدن تشابه به هم دیگر مانند شدن تشویه زشت کردن و جزان چشم برسانیدن
پیزی بر تسفیه بالفتح سیاه کردن و بختن از آن زبون شدن بالفتح و کسوفانی مرقه تا قیه چیز حقیر و از آن تسفیه
تیک و التمن و دانسته شدن تفکمه شکفت نمودن پشیمان شدن لذت گرفتن از چیز کثوفه سخن گفتن تلمه
تفحقین آفتاب شدن حیران و دانه شدن موهوم نیز از راندود و فقره اندود کردن تلبیس کردن بسیار شدن آب
و یکم نه بودن بفرجه سوال بدان بود و بختن ابر باران بسیار تلمه تلمه تباه شدن بوی گردانیدن طعم
شیر و گوشت تسفیه بسیار کردن و واقف نمودن بر چیز تلمه بسیار و خوشیار شدن تشریه دور کردن
پاک کردن از چیزهای نجس تشریه دور شدن بر آن بسیار باغ و سبزه زار و حجاب قلمون یک استعمال تشریه در بختن
غلط فاحش است تلمه تلمه کردن خواندن چیز تلمه بلند شدن تو جهیم گردانیدن کور السوی چیز و فرستادن
و تشریف تقداد و نیک بیان کردن تو جهیم روی چیز آوردن بختن ها جفتن تو لیه شفته گردانیدن جدا کردن
مادر از فرزندان تسفیه بالکسر بیان و لاف زدن و تکرار کردن و گمراه و حیران شدن تا ستم گمراه و حیران *

باب التامر مع الیاء

تألی حاصل شدن و میباشیدن کار و نری کردن و از پیش روان کسی را برای احسان او تا محاسن
گرفتن و طلب نمودن چیز تا وی رسیدن بچیزی تا وی آورده شدن تا سسی پیروی کردن و بهر

نمودن تمامی پروا سپهر و سپهر از ده سپهر که عرب بیشتر از گوی تازند و تها بی با یکدیگر می نمودن و معاوضه
 نمودن بجان می یک سو شدن و دور شدن از چیز بجان می رسد و آشکارا شدن جلوه کردن شادی معاوضه
 کردن و خوشی خواندن و غلبه بر بد و شجری قصد کردن بیک شایسته و منادار کردن در صواب و بدی و بدی
 کردن بجای شجاشی یک سو شدن و محلی زیاده پوشیدن و آراسته شدن و تغییر یافتن چیزی را
 شجاشی برین کردن خود را نگارند و بختی حمیده شدن و بچیدن است را بختی در گذشتن محلی
 خالی شدن فارغ شدن تداعی یکدیگر خواندن پیش آمدن و شمع افتادن دیوارهای خانه مدلی
 در آویختن و بختی جز آن سخت نزدیک شدن و فروخته شدن مدلی اندک اندک نزدیک شدن و آوی
 در آن کردن ترائی یکدیگر دیدن نمودار شدن چیزی و بدین دانه ترحمی امید بخش ترائی بیکدیگر کردن
 و برآیدن باران تروی انبردوش افکندن هلاک شدن از جا بلند افتادن تراضی از یکدیگر شوند و شرفی به بالا
 شدن ترائی چیزی که در نهان تروی ترائی همه که سنگین تیر انداختن و تیر کردن کار ترائی کوه دانه صدقه داد
 و بیک گرفتن ترائی لباس پوشیدن تشری سر گرفتن کنیک التسلی خبر پسندیدن تساو می برابر شدن
 و و چیرش شفا چیدن و دل خوش شدن از کسی از غضب کینه رستن تشکی شکوه کردن تشنه آرزو
 کردن قصد می برش آمدن لغضی اضحی کردن طعام چاشت خوردن قصدی از حد گذشتن لغضی
 طعام شام خوردن تعاد می با هم دیگر و شنی کردن فاسد شدن و دور تر شدن میان گروه تعالی بلند
 شدن تعامی خود را کردن و تعاد می طعام صبح خوردن لغضی پوشیدن و جمع کردن لغضی پوشیدن
 لغضی سرآیدن بی نیازی کردن لغضی از تنگی و دشواری بیرون آمدن تعاد می یکدیگر را و بزرگ
 تعاضی خواست نمودن لغضی توانا شدن تعافی بهم فانی شدن لکنی کینه یافتن تعافی
 با هم برابر شدن تلاطی زبان زد شدن تلافی یکدیگر را در یافتن تلاقی پسین رفتن بلا فاست تلافی
 به هم رسیدن و یکدیگر را دیدن تلاشی نیست شدن تملی بازی کردن تملی به هم رسیدن چیز رسیدن
 شمشنی رفتن و کار گذاردن شمنی آرزو کردن تملی با هم جدال کردن شک نمودن در چیزی
 شجاشی با هم دیگر از گفتن تملی و یکدیگر را آواز دادن و با هم در انجمن نشستن شجاشی و دیگر رسیدن
 کردن شجی دور شدن شجاشی به پایان چیزی رسیدن و باز داشتن از چیزی و باز آیدن و باز آیدن
 آب در جانی و موضع که آبهای محو در آنجا جمع شود جمع تمهید است لغضی تمام شدن و باز آیدن

تو می بپزید که در آن خود را نگاه داشتی از چیزی گوشتی چنین قصد کردن تو می گشتی و دوست و دشمن و حکومت
 نبودن بکار کسی نمی نمودن تو می بیانی شدن تو از کسی با هم برابر شدن تو می گشتی کردن تقصیر نمودن
 تهمی بهی کردن تهاوی بیکدیگر را بدین در دادن و ترا مارفتن زن و آهسته رفتن از تو می باز گشتی *

باب التماس مع الالف

شرعی خاک خاک شراب شراب کردن شرابا پریدن و آن منزلی است از منازل قمر و نام زنی است تکلی بالفتح
 زنی که فرزندان و مرده باشد مثلثا بالفتح روز شنبه و سوق الثلاثاء نام بازاری است در بغداد که روز شنبه در آنجا
 خرید و فروخت می شده ثنیا یا چهار در آن پیشین و راههای سرابا در کوه که گشتن از آن دشوار باشد
 جمع ثنیه ثنیا بالفتح ستایش کردن و ستایش و بالکسر صحن خانه در سنی که زانوی شتر را بدان بندند و لو
 مقیم شدن بجائی و فرو دادن بجائی تو با بر بالضم و فتح الواو و الهه خیمه زده *

باب التماس مع الباء

ثاب بالفتح و سکون همة خیمه زده کشیدن و بختی در سنی است شرب بالفتح پیه تنگی که بالای شکم رود
 باشد و بر زدنش کردن کسی را بر کارد و جامه کشیدن بیمار تعجب بالفتح روان کردن آب و بفتحین آب راه
 وادی تعجب ر و باه و نام مودی طرف نیزه که در سوراخ سنان کنند و جای بیرون آمدن آب باران
 که در موضع خشک کردن خرمای سازند و در التعجب بیماری است که موریزانند و خصیه التعجب بهی است بفتا
 بهی مقوی جاع تعجب بالفتح نیزه زدن و گلو بریدن بفتحین که اخنوخ و چشمه که در سایه کوه باشد
 تعجب بالفتح سوراخ و سوراخ کردن بالضم و بضمین سوراخها جمع ثقیبه ثاقب شتر و کوه بسیار
 و نجم ثاقب ستاره بلند و روشن بر ستارهای دیگر مانا نام رطل است ثلب بالفتح عیب کردن نقصان
 کردن و خنک کردن را ندن برگردانیدن بالکسر شتر بهی که در زدنش ریخته باشد و مرد پر و محبوب و بفتح اول
 که خالی نیزه رفته دارد بفتحین که تنگی و پیک توپ جامه ثیاب الثوب جمع با نادن کردن مرد و جمع آن
 آب و صوف بر شدن حوض و یا نیزه یک به بر شدن تو اب بالفتح نزد و فرو دادن و شمد و گس شمد و بالفتح
 تشدید و جامه فرو کش و جامه دار تعجب بالفتح و کسری می شد و غریب بوده ثاسن بدست که در اول باران

باب التماس مع التاء

ثبات بالفتح و ثبوت بالضم بر جای بودن قرار گرفتن بالکسر و الی که پالان بدان استوار کنند و بالضم

در وی که آبی را از حرکت باز دارد و شست بالفتح قرار دادن و لوسن محبت بر مرد معتد ثابت دل و ثابت زبان و قوت مخصوص ثبات است الیستاده و برقرار ثبته بالضم کرده و شروء بالفتح بسیاری مالی بسیار می دم قشعره بالضم مخاک بالای سینه مایلین در استخوان جنبه کردن و ناحیه زین طریق نرم و هموار و مخاک کردن شکر در انجا نیزه زند بزرگ قربانی و مخاک بالای سینه فرس لغت بالفتح تا و کسر فارغی شتر و هر اقام او کند و نشستن زین بر سر چوبان سینه و پنج ران و مانند آن لغات جمع و ذوالثقات لقب امام زین العابدین عم و لقب علی بن عبد الله بن عباس زید که بالضم درخت زیتون و شست زید هر درخت بالضم لغت نام هر زید میگرد و لقب عبد الله بن در هب پیش خواجه زید که طول سجود در زانوهای او اند کرده بود و لقبه بالضم سوراخ شکاف بالفتح فروخته شدن لغت بالکسر استوار شدن مرد معتد لغات بالکسر جمع لغات بالفتح زید یک شدن و استوار شدن چسپیدن شکسته بالضم و تشدید لام کرده و مردم بسیار و بالفتح صوف آینه با مو و چشم شتر و خاکی که بپا بر آید شکسته بالضم زخمه شامیه بالفتح نهشت شکسته بالفتح و تشدید یا عقبه سر بالا که دشوار از آن توان گذشت

باب الثامن مع الثامن

ثلث بالضم و همتین سیوم شش پنجوی بالفتح سه یک ستادین سیوم شدن و سه کردن چیز را ثلث بالفتح و بالضم سه ثالث کشنده و سیوم یعنی از ثلث ثلثه و ثالث اثنین توان گذشت یعنی ثانی ثالث اثنین شواکف شسته

باب الثامن مع الحسیم

شج بالفتح و تشدید حیم یختن آب و خون و روان شدن آب و خون و روان شدن خون قربانی بهچین است شج شجاج بالفتح و تشدید حیم فرو برنده و روان شونده شجاج بالفتح برف و بار باریک آن و فتنین خنک شدن دل و آمیدن از کسی تلوح بالضم برف باریدن و آرمیدن

باب الثامن مع الدال

ثا و فتنین هم و سه با شرو بالفتح نان در کاسه کشن و شکسته کردن باران ضیعت کیا بی و فتنین شکافکی آب شریک شکسته شد بالفتح و فتنین آب اندک مٹو و نام قبیله است که حق تعالی صالح عم را بر ایشان فرستاد

باب الثامن مع الراء

ثا بالفتح و سکون همزه خون و طلب خون کردن شکسته و فتنین و ثا شکسته کشنده و فتنین بالفتح باز داشتن چیز در اندن تلوح بالضم هلاک و هلاک کردن کسی را فتن بالفتح و بالضم و فتنان یاد دادن پیشین در سر حد ملک

کفار و جاهلین از رخنه های ستمها و رخنه زدن در رخنه استغن و دندان شکستن لغز لغزین بار دوم
بافتن بر ریختن الواع مال و سهم و زرد و فرزند و بفتح کما و کسر میم بان بسیار محیر مسکه که ظاهر شود بر است
پیش از پنج شدن و شیرینی که مسکه آن بر نیامده باشد و شیرینی که مسکه آن بر آمده باشد نور بفتح کا و نو
و پدر قبیل است از بنی مفر که ثقیان نوزی ازان است و نام کوچی است از کد و نام برجی است از برج های
آسمان و دین دای قوم و سپری که بر آب بندد و آن را طحلب و جامه غوک گویند و سفیدی که در پنج ناخن شود
و احمق و مرد نادان و برهمن کردن و خزان و بر آمدن حصه و بر حسن رخ و خزان و ظاهر شدن خون

باب الثامن مع الطاهر

شروط بفتح باز داشتن از کار شرط بفتح سرش کردن و بفتح سرش کف کردن

باب الثامن مع الغین

باب الثامن مع الغین

ثقل بفتح سرشستن

ثقل بفتح سرشستن

باب الثامن مع القام

ثقف بفتح در یافتن و دانستن و گرفتن و بفتح زبرک و با هر شدن ثقیف نام
پدر قبیل است و سر که بسیار تیز و تند و بدین معنی بالکسر و تشدید قاف نیز آمده است

باب الثامن مع اللام

ثقل بفتح سکون هجره سرگشتن و ثقل کوچک سخت که بر رویا شود و لغزی از این گویند ثقل بفتح جهم
ثقل بفتح دردی که به تشدید و بفتح اول و کسر و هم کسی که آنرا خورد ثقال بالکسر بفتح و بفتح شتران کرانی
و بالضم سنگ زبرین و ستاس بدین معنی بکسر نیز آمده ثقل بالکسر گرانی و بار و مخ زبرین مرده و گناه و ثقال جمع و
بفتح هجره بدن چیزی بر چیز در وزن و گویند در و گردان بجهت سنجیدن گوشت و بالکسر و فتح قاف گرانی
و بفتح شتران ستاع مسافر و شتم او و بر چیز نفیس نگا بدین معنی قال علیه الصلوة والسلام بدین تارک است فی ثقل
ثقل مرگران و گرانی بوزن ثقال بفتح زن فربه و گرانی سر آرمیده و آرمیده و ستر آرمیده و ثقل
بفتح و بفتحین مهن و هلاک شدنی کم شدن دوستی بی فرزند شدن کم کردن مادر و زدن ثقل بفتح و تشدید لام
و کسر و بفتح کردن درم و زینتین در بویه و سرگین انداختن چارپا و ویران کردن و گفته اند ثقل السجده یعنی ویران
که خدای تعالی ملک را و خیر اند او را ثقل بفتحین هلاک شدن و هلاک کردن افتادن و انداختن ثقل بفتحین مست

بفتح سرشستن

باب الثامن مع القاف بفتح سرشستن

ثقل

شدن و کسیر نیم نیز آمده و بجای میقیم شدن و در شک کردن و تاخیر کردن شمال بالکسر فرادین
مردم و کار گذار و کفها که بر سر آب و شیر میپاشند و جمع نمائند و باغضم نیز بر کشند

باب الثانی مع الیسیم

بخم زهر گردین از چیزی شرم فختین شکستن دندان از پنج یا دندان پیش نام کوی است لغام بالفتح
و غیره بجه گیاهی است که از انباری در سینه گویند که بافتح لازم شدن بکاری میقیم شدن بجائی و بر روی کردن
اگر کسی را فختین میانه راه نعلم بالفتح زخم کردن و فختین بخنه شدن کناری او می مضمی است فم بالفتح
میقیم نیکو کردن چیز را و فرام آوردن او بالضم و تشدید میقیم مضجع پس از آن بالفتح اینجا شام بالضم گیاهی است خرد و گویند
بنام علی طرف الثام یعنی این چیزی است که دست بدان میزد این مثل است و دیگر که سهل الما تشدید لوم بالضم و بر قبضه

باب الثانی مع التون

شکن بالکسر و فتح فاجم و مطبری شخن بالفتح حکم و مطبر لعیان بالضم از دانه و مهر ابهامی میباید نقصان فختین
انس و جن شمن بالضم شست یک بالکسر شستن روز شتر و بالفتح ششم شدن بهشت یک گرفتار و هر کار کردن شمع
را و فختین بهام شستن یک گران قیمت شامین شستاد و شیر است بنا کرده لوح عرم و قتیله از کشتی بر آمد با او
هشاک و لوح و دار التامین مضمی شستاد سالکی که علاج آن نوار است شاعر گویند زبونی که خبر در دار التامین و مشکیش
مشکل بود بر نیز مشک و ثوبان بالفتح بازگشتن نام سولا سخت رسالت پناه علی المد علیه السلام ثوران فختین
بر فاختن کرد و غیر آن خوش زدن خون شعلان بالفتح کوی است خاقانی گویند جودی و جری و قاف و نهلان

باب الثانی مع الواو

شرو بالفتح بسیار گردانیدن و زیاده کردن مال غیر آن

باب الثانی مع الیا م

شد می بالفتح پستان ثلانی بالضم کلمه سحر فی طی بالفتح و تا کردن و دوم شدن و بالکسر شکن
چیزی و طاقه اش و دشمنی جمع و بالفتح کسر لون و تشدید یا گاو و گوسپند و سالد که یاد سیوم گذاشته باشد
و سبی که یاد چهارم گذاشته باشد و شتری که یاد ششم گذاشته باشد دشمنی بالضم و دوزخی

باب الیچیم مع الالف

چو چو بالضم هر دو نیم و سکون همزه سینه مرغ و سینه گشته چمن و بالفتح و الیچیم ستاد و بنهان و بیرون

فقیر و فقیر یک صد و چهل و چهار گز است و بهمان غله است و آن دوازده صاع است جراب بالفتح و بالضم
 انسان کو شیدان درون جاد و فراخی آن و پوست خایه و بالضم کشتی خالی و آن است بهمان جراب بالکسر
 و بالضم بند ناخستین طعام غلیظ یابی ناخوشی هر چیز در شب غلیظ ناگوار چشم بالفتح غلیظ شدن طعام
 کردن ریش روی حقیر کردن چیزی را و کبشین مراد چشم کور و بسکون نشین برآورد بدین معنی جراب
 بالکسر کشمای تیر جمع جعبه است جعب بالفتح برگردانیدن فراهم آوردن انداختن جلاب بالفتح و تخمین
 برای چیزی و کشیدن گو سپید برده و شتر و جز آن از جالی بجالی برون بخت فروختن پوست برآوردن جراحت نیکان
 صدقه ستاننده و در میان قوم نوشستن و بوضع کس فرستادن تا صدقه را پیش و آوردند و بالکسر زدن اسب را
 وقت دو اندیدن تادگرند و بالضم و الکسر بر تنگی بی بدانی چوب بالان جلابیاب بالکسر جاد و فیهض
 معجز و بالا پوش زنان جلابیب جمع جلابیاب بالفتح و نشاندن اسب شتر و برده و جز آن از جالی بجالی
 بخت فروختن بالضم و نشاندن اسب حرب کلابی است جوی آبی است اما جلاب یعنی شربت قند و شربت و کله
 بر لیس هند و کشیده لغت عرب یافته نشاند ظاهر که فارسی باشد چشم بالفتح پهل و قبیله است ازین که را
 و آنچه در قرآن آمده است و الله صاحب الجناب چه معنی باری که صاحب باشد در صفو و صفین هر و غریب
 و دور و بیگانه و آنکه جنابت داشته باشد و بالفتح اول کسوف آنکه از راه بیک طرف رود از ترس همانان و تخمین
 انگیدن به پهل و سپیدن شش شتر از غایت تشنگی و کشیدن آبی را بسوی اسب خود وقت کردیستن که اگر آب
 اوستی کند بران سوار گردد و جناب بالفتح درگاه و گرد و سرای و کنار و بالان شتر و کوهی است و نام
 شخصی است و بالضم در پهل و بالکسر و در شدن از اهل خود و یساعی که در گردن جاد یا کنند و بکشند و جلابیاب بالفتح
 دست راست کسی که در بطرف مشرق داشته باشد و طرف دست راست آن شخص چائیب غریب
 وطن طرف و کنار و آنچه در قرآن آمده است و ما انت بجانب الشرقی که در اوزان جانب کوه طور است که سیقات
 موسی عم بوده جناب اسپانی که در پیش کشند جمع جعبه است چشم فرمان بردار و غریب خرمالی است
 نیا و جواب بالفتح یا سنج و یکسخر و ضمای بزرگ قال الله تعالی و جناب که جواب در اصل جوابی بود جمع
 جابیه یا از جهت خفت حذف کردند جواب بالفتح دریدن و بریدن و ساقبت قطع کردن و دلو بزرگ پیران
 زن و سپردن زن جو رب چیزی که به پای پوشند و آنرا جوار به گویند و جواب بالضم و فال معجمه طامی که از
 شکر و بجز و گوشت بهر نزد جیب بالفتح مسینه و دل گریبان پیران و بالکسر نام و قطع است در شام

باب البحر مع التماس

چهار چرخ دست و دیگر عضو آدمی جراحت کننده و جانور شکاری جراح جمع چهار و دویست گردن از زیر پیکر
 بنجار و بدن ابی ریاضه چنانچه سینه و شش چنانچه استاده افسرده چنانچه آفتاب کشتی در کف درون
 شونده و غیری از جانب خدا چنانچه بر او نشسته چنانچه حوض آب گردان چنانچه با کسکه گردن بال
 خراج و آب چنانچه با کسکه کاهن سحر و جادو چنانچه چرخهای شکر پسته شده چنانچه چرخ و ستاره چنانچه چرخ
 که بر او نشسته اند دست برهن چنانچه چرخهای چنانچه که می گردند برادران چنانچه که نیست و سکون با چنانکه مشهور
 شده غلط است یا اگر جواب سکون باست دفع با جنت مناسبست قدیم است چنانچه بالفتح و تشدید با و
 و صحرای جبهه بالضم و تشدید با جامه است معروف و معروف سنن که سر نیزه در آن کنند و پیوسته ساق و ران چنانچه
 پیشانی و آن میان دو دایره و ناصیه جماعه مردم و سپاهان خنجر است از منازل قمر و آن ستاره چند است که
 بر پیشانی اسد واقع شده چنانچه گردن کشتان جمع چهار چرخه بالفتح روی و عیب و قوت و یکسره چرخ
 و با تشدید لام خلقت و طبیعت و کرده و بسیاری از هر چیز و آفریده گان چنانچه بالضم و تشدید آن مردم و غیر
 و با کسکه با صید یاقه نوحی قبیله و کرانه و نامی است که در قبیله است چهار و ده بشمار دال راه بزرگ شایع عام
 چرخه با کسکه توانا شدن تو گشتن با کسکه تشدید دال نوحی نوشتن نام شهر است مشهور بر کار دریا و قلاده سگ
 بالضم خط است خمر که مخالف رنگ او باشد و بالفتح مادر و مادر و مادر و بالفتح زمین رنگین که غرض خود را و چنانچه
 خرد چنانچه بر سر حرکت پاره از آتش چنانچه بالضم دلیری بخود چرخه بالفتح و تشدید از یکبار کشیدن خمر و
 و نان چنانچه با کسکه چرخ و با کسکه کعبه نوح کشیدن و آنچه شتر از گاو برون آورد و شتر کند و بالضم چنانچه که بر سر او نام
 و در میان یسکان کشند و بدان آیه که در نوح بازی است چرخه بالفتح اول و بالفتح فریدنگی بازنگی و
 مقابل آن بلا است است و در هر دو حکمت چنانچه در علم اخلاق و غیره چرخه چرخه گناه چرخه چرخه جمع
 چرخه بالفتح و تشدید از گران نوحی است از کرم که در زمین می کشد و آن کرم در زمین از کرم بسیار بسیار و گوشت
 مسافرانی زند و این از غایت است چرخه بالفتح چرخه چرخه و تنها و شاخ درختانی برگ چرخه بالضم مقدار یک شانه
 از این شاخ چرخه بالفتح یکبار آتش میدن و چنانچه یکبار و باینده گیاه بار یک هموار که هیچ چرخه چرخه و چرخه
 با کسکه چرخه چرخه بالضم اصل چرخه بالفتح تمام شدن محکم شدن خدراکت چرخه بالضم سینه و تشدید
 و غیر آن چرخه با کسکه بر کارد می رسا مقدر از دهر که چرخه چرخه بالفتح دلیز شدن جسمه بالفتح بزرگ شده

شدن چنانچه با کسر آنچه برای ساختن کاری می برای کسی مقرر دارند و آن مقرر است و نشود به سبب کسر و
 آن کار است چنانچه بالفتح کبرش بر حروفه بالفتح ستم و بدی کردن چنانچه بالفتح کاسه جوین مرد که یکم و چهار خرد و یک
 است این چنان با کسر و بفتات بفتخین چنانچه بالفتح بضم و است جواحت که خشک شده باشد و بختی کرد
 و پوست خام که بر بالایی بر کشیده چنانچه بالفتح نازان زدن چنانچه بالفتح بزرگ شدن بزرگی و بضم بزرگ شمراده بزرگ الفتح
 جیم و تشدید لام گاو سرگین خوار چنانچه بالفتح و تشدید لام بزرگان پیشوایان بالفتح ظم فی که از بزرگ خرماسازند و
 در و خرا کنند و بالفتح سرگین بضم و کسر نیز آمده چنانچه بالفتح نمودن عرض کردن خود را بر کسی چنانچه بالفتح تشدید یا
 امر روشن آشکارا چنانچه بالفتح جمع کردن نام کتابی است در لغت تصنیف این درید چمره بالفتح سنگینه
 ریش که بر عصبه بر آید و آنرا آشک گویند و آشکاش سنگ انداختن بر حج سیم تیره قبیله که با هم مشتق باشند و با گرو
 دیگر نیامیزند و لغت این همان اهل عرب دوم است که پیش از بهار سه چمره از بالا بجانب این آید چمره اول در آب
 اشکند و برودت آن کم کند و چمره دوم در زمین اشکند و چمره سوم در آشکار کند تا آنرا در حرکت آرد گویند این
 چمره را بکم زمین گرم شود و آرد آشکار آید و نوری گویند جمع هم چمره بر آرد و فرو بردن چنانچه بالفتح چمره چمره
 جیم کاسه و قورچ جوین چاه در شهرستان چنانچه بالفتح و تشدید سیم شتر نیز و چنانچه بالفتح بضم و بفتخین رود
 اویند و کشت از خرم و چنانچه بالفتح بضم و تشدید تمامی موسی حرو و اینهمی آن و بالفتح چاهی که آب درو کرد
 آید و چاه انچه چنانچه بالفتح غریب شدن و جنب شدن و در میان بیگانگان فرو دادن چنانچه بالفتح بضم و بفتخین
 و کنار کردن چنانچه بالفتح سختی که بر در آن بردارند و با کسر مرده و عکس این نیز گفته اند چنانچه بالفتح و
 تشدید نون دیوانی چنانچه بالفتح سیر چنانچه بالفتح گناه کردن چنانچه بالفتح نیک فن آب و بالفتح نیک
 چنانچه بالفتح طیار چنانچه بالفتح بلند آواز شدن چمره بالفتح آشکارا شدن چنانچه بالفتح نادان شدن چنانچه بالفتح
 بفتخین نازانان چنانچه بالفتح و تشدید سیم چنانچه بالفتح و تشدید سیم چنانچه بالفتح و تشدید سیم چنانچه بالفتح و تشدید سیم

باب الحیم مع الثام

چات بالفتح و سکون حمره پر بار فتن استور و ترسانیدن کسی را چشت بالفتح و
 و تشدید نازان بر کنان چشت بفتخین کواهدات جمع

باب الحیم مع الجیم

حج بالفتح زمین و کشت سنگ ناز چنانچه بالفتح و تشدید سیم چنانچه بالفتح و تشدید سیم چنانچه بالفتح و تشدید سیم

باب الحیم مع الحار

جرح بالفتح یشت تر کردن بآب جرح بالفتح خشک کردن طعن کردن گواهی عدالت کسی و کسب کردن و بالضم خشکی در خیم جروح جمع جراح بالکسر نهما جمع جراحت بالکسر جرح بالفتح و سکون او مجروح بریدن گدشتن بجا جفت کار خود و عطای بزرگ دادن عطا کردن بی مشورت کسی و در آردن آه در جای خود و زدن درخت را تا برگ او بریزد و بریدن پاره از مال خود و عطای مفتحن و کسر را جوان زیرک و حسب نظر جملح بالفتح سرهای درخت خوردن ستور و پوست باز کردن از درخت و بالضم و تشدید لام مفتوح گاوی کشان ندارد و مفتحن بخت موی پیش سر اندکی از آنرا نزع گویند مفتحن بعد از آن جملح بعد از آن صلح جموح بالضم سر کشی و توسنی کردن پیش سر کشی کردن ن باشند و رفتن پیش خویشان خود بی نصبت شوهر و شافتن سرعت نمودن به چیزی و بالفتح سب سر کشی جملح بالکسر سر کشی کردن آسب بالضم و تشدید یم تیر بی بیگان جموح بالضم میل کردن میل دادن کسی را جمح بالفتح بال جبنانیدن مرغ و بالکسر جانب ناحیه و کتف و پاره از شش بدین معنی لضم نیز آمده جمح بالضم گناه و بالفتح بال مرغ و باز و بقل و جانب ذوات شی و کتف و پاره از چیزی و باین معنی لضم نیز آمده جواشخ استخوانهای پهلوی نزدیک سینه جوارح اعضای آدمی که بدان کسب کنند و جانوران شکاری و جراحت کنندگان جموح بالفتح از پنج بگردن ۴

باب الحیم مع الدال

چار و مرد شوم و دال نام یکی از صحابه رسول صلی الله علیه و آله و سلم جرح بالفتح و لضم و مفتحن و جحو و بالضم تکار کردن بدستی و معنی یک نیز آمده جرح بالکسر و تشدید دال سستی و کوشش در کاری بالفتح پدید و پدیدار و بهره و کفایت و کنار جوی و نیازی و تو گماری و غفلت بزرگی و بزرگ بر آردن چشم و بریدن جامه بزرگان بعد از یافتن تمام شدن بالضم چاه و دیران علف زار جرح و مفتحن مین سست و پهلوی لضمین راهها جمع جرح بالضم جرح او بالضم و تشدید دال جاحا گفته در خنای خرد و کوهر ها خرد و جرح که بعضی اجزاء او و بعضی دیگر پیچیده و در هم رفته باشند از شهادت شهادت و جرح و بالفتح و تشدید دال شراب فروش و شراب که چیدید نو و جاحه که از یافتن جواه بهر دو کو زمین بزرگ جوی است بهامه و جرح دال یعنی روز و شب جرح و بالفتح سپر و بقیه مال فوج و قضیب و پوست و آردن از پوست مورد و گردن سوال کردن کسی از کسی ندان آن کس را و یا دادن بکار است و بر مینه کردن کسی او شخم از چید کردن و بالضم زمین جوار بی گیاه و چیزهای بی موهن و مفتحن بی موهن

[illegible]

باب البحر والبر

[illegible]

و مسافر و گفتم سروده و آنچه بدان محتاج باشند و بالفصح آنچه برشته باشند و اندام زن *

باب الحیچم مع السین

بجایوس سرب کاویرس جاموس سرب کاویرس جیسین بالکسریدول و لیم و فاسق جیدوس قبله
البت چرس بالفصح استه او از گردن آواز خوردن کس الگین چیری و سخن گفتن و ترنم کردن و پاره آتش
و آواز نرم و بهیمنی کس نیز آمده و بالکسر اصل چیری و لغت تخمین زنگه بزرگ که برگردن چار پابندند و لغت سی در گویند
چیر جیدوس نام پیغامبری است که با انواع عقوبت اوری می کشند و باز با امر الهی زننده می کشد و امت را دعوت می کند
چرس بالفصح و تشدید سیدین شخص کردن و بدست سون و خض گرفتن چاسوس چست چو کندنده احوال
چواسیس جمع چسباس بالفصح و تشدید سیدین بسیار چشس کننده و نام خرو جال بدین معنی چساسته بتامی و نقطه نیز
آمده چلوس بالفصح نشستن و نشیندگان برین تفسیر جمع جالس است جلیس هم نشین جموس بالفصح
شدن روشن و پیدای چس بالفصح کسیر نوع از چیزی که در واقعه نام چیر ناما بنزد تختین بسین آب و مانزان چوس
بالفصح و در بیان سراز و خانها گشتن و برشتن و چست و چون از چیزی قال الکیالی به فجا سوا خلیل الذی یزید

باب الحیچم مع الشین

چاش بالفصح سکون همزه سینه انسان و طپیدن او چوش دل و سراز ترنم خطراب چهرش بالفصح
چیم ویم و کسرازان بسیار چیروزن تیج و خروش شیر و هنده بچرا و افعی دشت پوست حجام جمع چشش
بالفصح و لغت تخمین خرسیدین پوست و خرکره و کره اسب جفا و درشتی و غضب نام صحابی است چشش
طرف و ناحیه و مرد و در باشد و خود رای و متکبر چرش بالفصح نیم کوفته کردن نمک جوش شانه کردن سراز
چرش نمک و جنوب نمک کوفته چشش بالفصح و تشدید شین کوفتن و کستن و زدن بعضا آوردن گنیم
و جز آن با سب و پاک کردن چاه چشش سولوق و گندم درشت آس کرده که از آن آتش پزند و گاهی
و خرمایانیز در آن کنند و چشش بالفصح سرون موی و آواز باریک و دوشیدن بسر گشتان و بازی و عشق
و زیدن کسی چوش بالفصح سینه و اکثر شرب از اول یا از آخر و میانه شرب و زره و کمر انسان و صومعه
است و چوشیدن دیگر و شوریدن دل و پیر آب شدن زرد و بالفصح سینه انسان و
بالفصح نیز آمده و قبیه البیت چشش بالفصح زاریدن کسی و آماده شدن بگشتن چشش نمک

باب الحیچم مع الصاد

جاء بلص بالفتح باولام وسكون لكان شمرى است مغرب كدر اى ان شمرى دیگر است و اگر با بصره
گویند حص بالفتح والكسر و تشدید ص و معرب كج حصا ص بالفتح و تشدید ص و كج كرولفب نفی است حقیقی

باب الحیم مع الضاء

چرخ بالفتح تخمین آب دهان ناشنا و فرو خوردن آب دهان حیض بالفتح برگشتن از چیز بسته

باب الحیم مع الطاء

جاط بالفتح شمشیر بر کشیدن از نوب م

باب الحیم مع الظاء

چحوط بالضم بیرون افتادن بزرگ شدن حد قه چیم جاحظ الكه حد قه چیم و بیرون برآمده باشد و نام
عالمی است مشهور بالفتح و تشدید ظ و انزل انداختن مرد و فریاد منده جواظ بالفتح و تشدید و او مرد و طبر و فرامنده و

باب الحیم مع العین

جده یعنی گوش و دست بریدن بند کردن زندان و گشتن و تختین بد غذا شدن کودک و دیگر کردن غذا
کودک را جده بالفتح ستور بی علف بازداشتن و دو شتر را در یک رس بستن و بالکسر تنه درخت و
بالای خانه جده جمع و نام مردی است و تختین آنچه بسال سیوم در آمده باشد از گاو و سب بسال پنج در آمده باشد
از شتر و بسال دوم در آمده باشد از گوسفند و باصطلاح فقها بر دوازده سال بر و گذشته باشد و سالی که بر و
ستور و زان شیر بنگذند و هنوز دندان دیگر بر نیامده باشد و جوان نو نازده جرح بالفتح اندک اندک خوردن
آب و مانند آن و بالضم و فتح راجع جرح جرح بالفتح بر پنهان کردن مسافت وادی و زمین را و مهره یعنی سیاه
و سفید که چشم را در سیاهی و سپیدی بدان تشبیه کنند و بکسر نیز آمده و بالکسر خم وادی و میان آن و منتهای
آن و وادی است یکی بجانب راست طالع و دیگر بجانب چپ او و بالضم خوب میان دو لای و بالفتح
نیز آمده و رنگی است زرد و تختین ناشکیبایی کردن جرح و بالفتح ناشکیبایی و زاری کننده جرح بالفتح و بالضم
آهون حرص و سخت آرزو مند شدن جرح بالفتح بی شرم شدن و تشدید شدن و دانه های پشیم و جانه پشیم
کردن و در و تشدید بودن زن بهر جا جمع بالفتح همه و گروه موم و سخن بسیار و نام مرد و زنه و گرد آوردن و اسم
و احد را جمع کردن بالضم مشت دست فراهم آوردن جماع بالکسر کسر یعنی جماع کردن و دیگر بزرگ جماع الاثم و
شراب باشد چه افغم یعنی شراب آمده پس جماع الاثم تناول کردن شراب باشد و افغم یعنی بر دست نهادن که از

جمله الاشم جمع فراهم کرده شده و فراهم اندکان و شکر و فیهله کرده اند و با الفهم و تشدید میزدیم در اینجا افعال
بسیار جمع آمده که در آن گناه کاران کنند جمع جامع که در آنده و چار یا که قابل رسن یا لان شود
و ماده خری که اول بار آید شود و نشتری که چهار سال هر و گذشت باشد جمع بالفهم و تشدید و که سه شدن

باب الجمع مع القاف

جاءت بالفخ و سکون همزه افکندن و ترسانیدن و جفت بالفخ بدون نقصان کردن و جافت الفهم
سئل که زین یا بجاء و هر چه باشد بر دروان شون شکم از هر چه جوف بالفهم بریدن مرغ جوف و پختن
کور و شرباب که ظرف او گشته باشد و گویا ای آردین که خوردن و تشنگی بکنند جوف بالفخ بریدن و
شافتن و فتن جوف بالفخ کاویدن بین بریل خاک کل برشیدن بالفهم و پختن جانی که آب در جوف شود
بنا بر ای انگیز گویند و پختن دغ سر بر است و جوف بالفهم الکسیر بیا و الفخ و تشدید و دوی که به طعم را خود جوف
بالفخ آسان کردن کار را جوف به بر سر حرکت فتم الفخ است تخمین و قیاس کردن در سب و شرا و بزرگان
و پیری که تخمین کنند معرکه جوف بالفهم و تشدید و ایهام جوف بالفخ افکندن بر زمین زدن کسی را و بر کردن
جوف بالفخ و تشدید و جاف هم مردم یا عدد بسیار و بالفهم نیز آمده و پختن جوف بالفهم و تشدید و شکوفه خرما
و طری از پوست که سر نندارد و جدا نشد و مشک گفته که نصف او بر نند و مانند و لو سازند و هیچ خرما که کافیه شود
و شخ کلان سال و هر چیز جوف به بالکسر مساج چهار پایان جوف بالفخ هر دو چیز زمین بلند که غلبه و نیشترند و با و
و با سون فراخ و زمین شیب بلند که و آواز لشکر و در قاف جوف بالفخ و جوف بالفهم تشنگ شدن
و جوف گیاه تشنگ جاف به تشدید فاجیه تشنگ جلف بالفخ بریدن کل جز آن بریدن و بر کردن
و بالکسر جاف کننده فتم می حیوان پوست کنده شده و شکم دریده و هر چه میان می باشد جوف و پختن میل کردن
جوف بالفخ زمین است و شکم و اندرون چیز و در گذر اندین و پختن فتم رخ شدن درون خالی شدن

باب الجمع مع القاف

جاءت بالفخ با شکر است به شرق که وای آن شهری دیگر نیست همچنین جالبص شهرت به غرب جاف
بالفهم و کسرها غلوه لیسان بر دو کس پیچیده و جلا نه غلوه که می اندازند و صاحب صرح گوید کان گرو همه باشد
جاءت بالفخ که مثلثه رستین یا یان بلا و نام او زیر دست بطریق الطایفه است و بعد از جاف بلیق مطران است
و بعد از آن اسقف و بعد از آن پیشوایان اسس جوف بالفخ جیم و زغوره و پنه و مانند آن محراب کوزه و می آ

و اما چه است به پیش از هر چه الحق کبیریم و لام و صحتیم و فتح لام عرب جمل جوانان الفتح جبریم و کسر لام جمع جوت
بالتح کره مردم جو سق بالتح صحر عرب کو شک دبی است بر بی نروان خا در مقتدر بالبد عباسی در بغداد

باب الحیم مع اللام

جبل الفتح آفرین الفتحن کوه و پیشوای قوم و الهی الشان نام مردی است و کسرتین تشدید لام جماعه
مردم قال الله تعالی به اذل منکم جملاً کثیراً به و بد معنی لضم و یضمین کسرتین تخفیف لام نیز آمده جبریل
بالکسر الفتح و جبریل و جبرائیل نام فرشته معروف جبریل بالفتح موسی انبوه و درخت انبوه و جبریل بالفتح انداختن
جبریل بالفتح حکم تافن برین اوقوی و حکم شدن بر زمین انداختن استخوان دشت و باد سائر اندام و کسر
نیز آمده جبریل یضمین جبریم الفتحن خیمت کردن قادر بودن بر خیمت جبریل بالکسر با کسی خیمت کردن بالفتح خیمت
خرما و سفالهای سخت شده زلفیهای سخت جمع جبراله است بالفتح جبریل بالفتح مهرای که از جبریم بافند و رخی که
از جبریم و مو در گردن شتر کند و حمل که در گردن اندازند جبریل بالفتح و الکسری خرم و جبریل جمع جبریل
بالکسر پنج و نه دخت و الفتحن بنادوی و شادمانی کردن جبریل الفتحنین جای درشت و سخت و سنگلاخ
و یحیی جبریل جبریم فتح و جبریل بالفتح بریدن هر چه شک بطلر و سخن درشت محکم و چیز بسیار و کرم بسیار عطا و آگاه
درست سر و آواز کبوتر و الفتحنین پیش کویان شتر که از مالان بهر سدر جبریل پر و بسیار جبریل بالفتح گردن گردانیدن
و نام نهادن آفرین بیان کردن در ختمای خرم و خرم و باضم پای مرد و شتوت و باضم اول و فتح ثانی مرد و سیاه
و بزرگ و لحوح و جلالیت سیاه که همیشه در سر گین شده و از بوی خوش متاوی شود و چنانکه کبیر و الفتحن کوهایی در
فوقی شیر و جبال بالکسر است آن یک که آن دیگر از شترش بردارند جبریل بالکسر سر گین فیل و بالفتح ابروی است
و موی و پوست دور کردن گل از زین کشیدن مگر گین انداختن فیل و گوشت دور کردن از استخوان انداختن
در یا ماهی را بر کنار و حرکت دادن رانیدن باد ابر را و شتر مرغ را و دیدن شتر مرغ و انداختن کسی را و زولین
موی جبال بالفتح هر چه آب سیدل در و کف شیر و سر و خوش و یک هفت بسیار و هر چه بسیار جبریل بالفتح و
تشدید لام سر گین تو چیدن بادبان جمل جمع و باضم پوشش ستون جلال بالکسر جمع و گل بدستین هر گلی که باشد
سرخ یا زرد و یا سپید هر گلی بسیار از جبریم و بالکسر یک کلمه و بسیار و جمل جلال بالفتح بزرگی و باضم
بزرگی تشدید لام نیز آمده و بالکسر جملهای چهار پایان جمع جمل به تشدید لام رایی است از خنجرهای که جبریل بزرگ
و گیاهی است که آنرا خام نیز گویند و قومی است و برین جمل جلال زنگهای خرو که بر جبریم در و زرد و در گردن است

و بالضم صدی است مجموع بالضم بسیار شدن آب در جای و بالفتح جهه بسیار آب و آبی که هر زمان رفتار دیگر آورد
و نیز یک آن وقت جامم بالفتح آسودگی سبب بعد از ماندن بالضم و الکسر آب منی که فحل را از ترک جام حاصل می
و هر سه حرکت بر شدن لسان شدن طرف پیمانه جمع لغتین بی نیزه شدن مر در جنگ بی شاخ شدن گوشت
و بی انگره شدن عمارت جهم بالفتح روی را ترش کردن بر کسی مرد ترش و عاجز و نا توان شیر درنده و نام شخصی
است و در جهیم و فلان گوید جهیم بالفتح بر آب جهیم به معنی نام و در جهیم حرف مشدود و تران تیر شهوت و دریا

باب الجیم مع النون

چاه شین بر سینه خندان و بر جای ماندگان و بی حس حرکت شدگان جهیم بالضم بدل شدن بدل
و نیز به معنی بختن شدن بدل و تخفیف نیزه جهیم بالفتح بدل و به تشدید بدل و صحو و کورستان و
زمین هموار که در و گیاه بسیار و در جهیم و طرف جهه از دو جانب و ابر و وجه و این و و ابر و باشد
چنانکه گشت جهان و جسمان هر دو بالضم ن جرون بالضم عاوت کردن بکار می سوده و نرم شدن
جامه و زده و آرد کردن طایفه جرن بالضم سنگ آبیان خالی پر از آب که از آن خود سازند و جای که خراشک
کنند و جرن نیز به معنی آرد جهیم بالفتح بلکه چشم و شاخ و خورخت زرد و نوعی است از انگور و درختی است
خوشبو و مضمی است لطافت نیام شمشیر و یا به معنی که بکسر نیز آرد و جهیم بالضم هر دو جهیم نقطه بسیار
دل که آنرا آسود و گوید و گنج که به نوزند و دیده باشند و دانه کشیز و کشیز را نیز گویند جهان بالضم مردار
و هر مای سپین که بر شکل مر و آید سازند جهیم بالفضم دیوانه شدن پوشیدن و دراز شدن و بنوعی شدن
و درخت گیاه بسیار شدن آواز گیس و تاریکی شب جهیم بالفتح و تشدید لون پوشیدن و دفن کردن مرده
شب گردیدن مردم و بالکسر تشدید لون اول جهیم و شکوفه گیاه و پری گویند که نوعی از مالک است
جهان بالفتح در اندک تاریکی شدن شب دل جامه و اول شب اکثری از مردم بالکسر باغها و جنان
سیر باد به معنی اول جمع جهیم به معنی ثانی جمع جان به معنی ثالث جمع جهیم بالضم جهیم بالفتح در گور کرده شده و
در شکم مادر باشد و هر چیز نهان جهیم لغتین گور و مرده و کفن و به معنی جهیم و اول دفع ثانی سیر
جمع جهیم جهیم لالان لغتین که کشتن گردیدن در کدزار و بسکون و او کوئی است و شام جهیم
بالفتح گرسنه جهیم بالفتح زره و نیام شب و اول شب و سینه و فوی جهیم نام جامه است پدر شمر آورد
عرب اول کسی است که جهیم پوشیده بود یا آنکه او را کسری جهیم داده بود یا آنکه سینه اش بر آن

داشت چون بالفج کیهی است که از غایت سبزی بسیاری زرد و بعضی سیاه و سفید و سرخ هر سه آمده و آب
شست و سخت سیاه و بعضی زرد نیز آمده و نام آنی است مشهور به پنجه چون بالفج آبی است میان خمران
در او انهر نیز یک بلخ چرخان بالفج نه نیست در شام چیر و بالفج موضعی است بدشت
و گویند در وازه ایست بدشت چیران بالکسر مسایگان و گنجهان جمع جابر و وی است باصفهان

باب الحیم مع الواو

چشم بر سر حرکت تنگ کرده و بعضی در تشدید و او بر او تشنه چید و بالفج از کسی فائده خواستن چیر و
بر سر حرکت هر چه خرد باشد از خمره و خیار و قنطار و مانند آن و بچسب و بچسب شتر و بچسب هر درنده و چو
بالفج و تشدید و میان زمین آسمان و هوای آن و زمین شب چلو بالفج بر آگنده شدن جلا و طن شدن

باب الحیم مع الهاء

چاه در و نهر است چیمه بالفج پیشانی زدن کسی را از چیزی باز داشتن و نایب است بروی کسی آوردن
و بی دلو و ظرف آب آیدن و بختن بزرگ پیشانی شدن چپاه بالکسر پیشانی ما و سپان گرو و هم
مردم چله بختن بر بینه شدن آتش سراز روی چوه بالفج بنا خوشی بروی کسی درآمدن

باب الحیم مع الیاء

چائی گناه کار و چندند میوه چائی جوگر کنده و قرار ناکیده بجای خود جاری و آن چئی به کسین و بضم
نیز آمده و تشدید با هر دو از تشنه یا ایستادن به سرگشتان پای بضم و کسر بزرگ نشینندگان چید و می
بضم الیه چدی بالفج بزرگاله ترو بهی است از بروج آسمان ستاره ایست نزدیک قطبانی که عرب آنرا جدر
گویند و فارسین ستاره قطب و اهل ریاضی این ستاره را جهت امتیاز از بروج جدی بضم هم و فتح دان تشدید
یا خوانند چیری بالکسر تشدید و رای حلی مارهای باشد و نیز یادنی حرف تا و و نقطه چینه دان مرغ چلی
بالفج و تشدید یا روشن و آشکارا چئی بالفج چیدن و بالفج و کسرون و تشدید یا چیده و بالکسر و تشدید
نون و یا یک چنی از جنیان منسوب است بجن یا بجنه چواری کشتیا و کنیزگان چواری بالفج بلند آواز

باب الحاء مع الالف

چاشما در بار و پاک بار و گیساهی است و حاشی لبه پای است خدا را حیا بالکسر و پیش و خشن
حیاری بالفج مرغی است که آنرا فارسی نهدی گویند چلی بالفج آبن چئی بالفج و تشدید تا نختی

حجبی بالکسر و نیرکی و بالفتح که از چیزی و جبابها که از باران بر آب پدید آید حجاب واحد صمدی بالضم را ندان شتر
 بنفشه حجاب بالکسر بر آب گردن پیزی با چیزی و فعلی و سیم اشتراک است جز آن و برابر در جهت حرری بالضم و حرار
 بالکسر کوهی است بلکه که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم پیش از نبوت چند روز در غار آن احوال
 مشغول بود و در حجاب بالکسر جانوری است که همیشه روی بافتاب میدارد و متلون میشود و بالوایع الوان
 شعاع آفتاب از افق سی آفتاب پرست گویند و میخ زره یا سر میخ که در حلقه زره کنند و پشت یا گوشه پشت
 حر و می بالضم موضعی است حسنی بالضم نیکوئی وزن نیکو و پشت حسا بالاد و القصر شور با که میباشند
 حشما بالفتح و الدانچه در نمک باشد از دل جگر و سپرز و گرده حصی بفتحین سنگریز یا حصا واحد حصا
 بالفتح سنگریزه حصا بالفتح سیراب شدن حطاس بالفتح افکندن جماع کردن نیز خوان و کف دست بر کشیدن و کف
 بر آوردن یک حمام بفتحین گل سیاه متغیر شده خولشان شوی چون پدر برادر و بالکسر و الفتح و سکون میخیز آمده
 حقیقی بالضم نادان بعضی گفته اند که حقیقی نادانان کار آخرت هر چند که در کار دنیا فاعل نباشند و بلکه آن مثل
 است که لا اله الا الله فخرت الدنيا حرام سال سخت زن رخ رنگ حمیرا بالضم تصغیر حر و لثب احم المومنین
 نالیده و گویند که حمزه یعنی متغیر نبر آمده و ایشانرا حمیرا الزان گویند که ایشان سفید رنگ بودند حجبی بالکسر آنچه قرغ
 کنند و مرغ قرغ کرده و بالضم و تشدیدیم تب حلقا بالفتح گیاهی است که بفارسی رخ و رخ گویند و همچنین حلق
 بفتحین حشما بالکسر و تشدید نون برگ حروف که چیز را بدان نگیند و در فارسی تخفیف مستعمل است حشفا
 بالضم و فتح نون میل کنندگان می حورام بالفتح زن بهیچ پوست و سفید و سیاه چشم که تشدید و سیاه چشم بکمال باشد
 حورامی بالضم نان سفید آرد و حلقام سفید و تشدید و او نیز آمده حوا یا رود و چه بهما که بر روده یا جمع بهما و دعاء یا
 حیا و شرم داشتن و فوج داده شتر و جز آن حیا بالفتح و بی حیا از آن فراموشی آن بهیچ و نیز آمده حیا و بی حیا شتر گان جمع حیا و بی حیا

حجبی بالکسر و نیرکی و بالفتح که از چیزی و جبابها که از باران بر آب پدید آید حجاب واحد صمدی بالضم را ندان شتر
 بنفشه حجاب بالکسر بر آب گردن پیزی با چیزی و فعلی و سیم اشتراک است جز آن و برابر در جهت حرری بالضم و حرار

باب الحار مع البهار

حسب بالضم و تشدید دوشی و خم و الفتح دانه و حب الغمام زاله باشد حلیب دوست محبوب محبوب و هر دو گویند حلیب
 بالکسر دوستی کردن کسی دوستیها و بالضم دوستی و بار و دیو و کینه آب که بر آب ظاهر شود و بسیار از آب و رنگ
 و بد بعضی صاحب قاصوس بفتح آورده حسب بفتحین گفته آب سیرابی دندان حبابا حسب بالضم حای از کاس
 حایانی که شب افروز در خانه هر بخیل که از ترس همانان تشنه را در شب بسیار تشنه میکند و حیا بالکسر برده حای را در
 شدن گذاشتن نفس بالضم و تشدیدیم در بانان ایچیان حجب بالفتح باز داشتن پوشیدن کم کردن حصه و در شتاب

تسکینه برآید و آنس کرده و خوش و خوش و به باد و به باد و نام دوی است خوب بر وزن کوب دادی فلیح و موش
و یا آبی است در راه بصورت که در حین حج ام المؤمنین عائشه بسوی کعبه و سکنان آنجا فریاد کردند ام المؤمنین آنقدر سکنان عتیده از
آوردن ایشان شد از جهت یاد دادن حدیثی که از پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم شنیده بود آخر باغای بعضی مردم باز
و واقع شد آنچه واقع شد خوب بالضم گناه و لاک و بلا و بیماری و بالفتح گناه کردن با یک بر شتر زدن تا
راه رود و مادر و پدر و دختر و خواهر و در و سکنت و حاجت و اندوه و حشت و برین دو معنی بضم نیز آمده

باب الحاء مع التاء

حالت دکان شراب فروش و هر دکان که باشد و بجهت شراب فروش نیز آمده حالت کیفیت و آنچه آدمی
بر آن بوده باشد و در اصطلاح حالت کیفیت غیر محاسبه بالفتح و تشدید با و آنه و نصف تسویفه ششم و ششم و ششم
و پاره از چیزی حبه القلب نقطه دل که آنرا سوراخ گویند و بالکسر تخمبسته کشتی که از دریا چین و گیاه و دریا رود و بالضم
دوستی و تخم انگور حبه بالضم و الکسر فتن کوک بکون و ستمگر و زانو حلقه کرده نشستن بر سرین حبیب که بالفتح
و شکن آب زره و موسی حکمتین و حکمت جمیع حلاله بالکسر دام و تشدید لام هنگام و زمان چیزی در فتن
حمله بالضم و دخت انگور و بیخ آن و بختین بچه که در شکم ماده شتر باشد و انگور که هنوز نرسیده باشد و جمل الجمل
نتیج را گویند حجت بالفتح و تشدید یحیی برک از درخت و خراشیدن منی خشک از جامه و تشدید اندین و آب
تیز ز قار و شتر مرغ تیز رو و مردنیک و آژاده و طبع مرده و خنایی که بشاخ نه چسبیده باشد و نام شتر شتر است
بالضم است ترک کرده در هم زده و قبیل است حده بالکسر و لگانه بودن ازین جا گویند عمل حده یعنی نه تنها
و خود سکر و به تشدید ال تیزی تند می نمودن حده بالکسر و فتح دال و بهزه بر وزن عتیده موش گیر در غن هذا تشدید
بالفتح نوشیدن نازکی و نوعی اول چیز حده بالفتحین سیاحت ششم حده لقمه باغ که درخت خرد و خرد آن تشدید
باشد و گدازد و دوار باشد و دوی است بنوا حی مدینه مشرفه و حدیقه الرحمن باغ مسیله از آب چون نزدیک
گشته شد حدیقه الموت موسوم گشت حدیقه مدینه بالضم حاد و فتح دال و سکون یای اول و کسر با تخفیف یک
دوم و تشدید نیز آمده موضعی است نزدیک که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم در آن جایگاه نشستن
کرده بود هذا لقمه بالفتح با هر شدن و چیز حمره بالفتح و تشدید راتشه شدن و زمین سنگ لان و با سر
تشکیل و بالضم زن آژاده و کنیک آژاده و آب و سیار باران و شتر ماده بسیار شیر و یک بیکی و شب زفاف که
در آن شوهر بکارت زائل نموده و و چاک کردن و چاک کردن ازینا گوش حمر حمره جامه از تشدید و آوردی که باشد

روغن می پزند حراره بالفح می طعم شدن حرقه بالکسر می بهره شدن پیشه و رشتن و پیشه و تیزی طعم حرقه
 بالضم سگوش حراره بالفح سوغه و آلت لفظ اندازی و شتی که در کوفت اندازی کنند و عامه تشدید را نهند و جدا
 فاموس گوید حرقات به تشدید مواضع عیاران قلابان کشتی بحد در بصره که در اینجا لفظ اندازی پیشه حرته
 بالفح آلت حرب چوب شتی از مایه و بالضم جال و نوشته ان شبان حرته بالکسر لومیدی غلبه شہوت جمع و بالضم بختین
 انچه کردن و شکستن جرمت اور و انباشت و ناشائسته و عمد پیمان ترس بهره پیری و بختین کشتی خوانده شدن پیش و
 بز و جزان حرته بالضم شسته سیم و علف و سته کاغذ و جزان حرته بالفح پوشیار و آگاه شدن در کار
 حراره بالفح و هر دو زای بجه شوشن ل انضم و جزان حرته بالضم و تشدید از انچه ازار و باره گوشت بر آرد
 بریده حمره انسون و شیبانی حما سسته به تشدید سین قوی که در یاد پیری را چون سامعه و باره و حاشیته
 کناره و شتران جوان نر دل و خدنگاران مردم فرومایه چشمهت بالکسر شرم و حیا و غضب و القباض و شتابیدن
 به کسی خیر که بدو آید و بالضم زن غلیبی حد شتر و بختین خدنگاران بالغان بسکون شین نیز آمده حاشا شسته
 بالضم بقیه جان مرقی که در دم مردن مانده باشد حصا شته بالفح استوار و محکم شدن حصه شته بالفح زمین نیز
 و بالفح و بالضم و بختین و انهای سنج بایک سوزنده که از اندام مردم بر آید بفارسی آن را سرخچه گویند
 حصه بالفح بر دو جای پیداشدن حق از باطل و جدا نیدن پیری تا استوار شود و چندین شتر از بارگران
 وقت بر خاستن و شتافتن حصه بالکسر و تشدید صا و بهره و بخش حصا شته بالکسر در کنار گرفتن کودک را
 و بر و رشتن اون او را و زیر بال گرفتن مرغ جوزه را و بینه را و بالفح دور کردن کسی را از کاری و سر خود کار کردن
 بی دیگری حضرت بالفح نزدیکی و درگاه و حضور و بدین معنی به کسر و ضم و بختین نیز آمده و بختین حاضر
 جمع حاضر حاضر شمرده و خلاف صحرا و بادیه حصه شته جایی خمر او کرده مردم چهار یا پنج یا هفت یا
 هشت یا ده که بفراروند و مقدمه لشکر و یم و ز و اسب که با بچه بیرون آید از رحم بعد از بر طرف شدن نوزاد
 نفس حضرت موت بختین ضم یم و فتح آن شهری است و قبیلہ البیت حطیسمه بالضم و فتح طایسکون یا
 و فتح همره مرز شت و کونا و نام شاعری است مشهور حطیسمه بالکسر و تشدید تا دور کردن گناه و گفته اند که اسم
 فعل است یعنی و درکن از کنایان و نام ماه رمضان حطیسمه بالفح و بالضم سال سخت و بالکسر پیر خشک سته
 و ریزه شده بختین کلان سال شدن استوار و بالضم و فتح طایسکون قوی و نام دوزخ یا دوران و کله
 بزرگ از شتر و غنم و شهابی که بر حیوانات رحم نکند و مرد پیر خواص حطیسمه جایی که خمر را خشک کنند و محوطه

از خوب و بی و خاریست که از برای حیوانات سازند حلقه بالضم بری یک مشت و مغاک سوراخ و بفتح
 نیز آمده و صراح گوید که حلقه مقدار و شست از طعام و جز آن و نیز اندک حقایق بالکسر برهنه بازین
 گیاه از زمین کردن حقا و بفتح و الکسر و حقایق آشکارا کردن شادی بسیار سوال کردن از چیزی حلقه
 بفتحین نیز گاهی دختران پدر زن خود مان یا در آن حلقه بالضم مغاک و کوی که در زمین بکنند حلقه بفتح
 کنار چیزی حاجت سختی و حقا الوادی دو کرانه آب حقا و اول بهر چه و حالت اصلی خلقت اولی که
 آفریده شده حلقه بالضم و تشدید قاف ظرفی از خوب جز آن که در وی مرور یابد و معاجین مانند آن کنند
 و با و سختی به معنی بفتح نیز آمده و بالکسر شتر بجهت سوال که با چه دارم که مشته باشد و بفتح چیزی است و در
 و راست و حقیقت چیز حلقه به تشدید قاف و اقعه نمائند که البته واقع شود و قبایست میان چیز حلقه
 بفتح میان بستان حلقه بالضم شاد و سال حقا و بفتح خوار و بون شدن حکومت و اداری حکمت
 دانش و این حقیقت بهر چیزی صاحب موس گوید حکمت عدل و حلم و علم و نبوة و حکم آن و قرآن و
 انجیل و شیخ رئیس بعضی رسائل گوید حکمت و است گفتاری است که داری و بفتحین بهنگام سب
 و قدر و منزلت و سوره حکم غیر منسوخ و پیش و پیش سرور و گویند حکمت بالکسر و تشدید کاف خدش
 حکما که بالضم سوختن ریزه هر چیز حلقه بالضم غله که برای گرانی و تحمیل نگارند حکمایه بالکسر سخن نقل
 کردن مانند شدن حلقه زن کسی زن فرو آورنده بجای حلقه بالضم بهر معنی و جاهه است و تشته باشد
 یا از او و او تنها از او و او را حلقه گویند و بالکسر گویی که بجای آب فرو آورند و نوع فرو آورند و
 چند خانه دار و مجلس و جمع شدن نگاه مردم و نام شهر است و دهی است و بفتح حلقه است و زنبیل بزرگ که از
 فی سازند و موضعی است اقامت حلقه الشی و حمت و قصد آن چیز و به معنی بکسر نیز آمده حلقه بالضم تره است
 مهر و بفتح اسپانی که بخت و اویدن از هر جا جمع کنند و صاحب کنز گوید بهر آن که در آن است
 نازند و بفتحین شجر و درندگان جمع طالب حلقه بالضم و الکسر زبور که از جواهر و طلا و نقره و مانند آن نازند
 و بالکسر خلقت و صورت و صفت چیزی حلقه بالضم حلقه زره ظرفی که خالی کرده باشند از چیزی و دایره
 ستور و پری و حوض آب و دایره مردم و حلقه در و بفتحین سرزیشان جمع حالت حلقه بالضم سگند حلقه بفتحین
 پرستان درخت سعدان گیاهی است و کنه بزرگ و گرمی است که در پوست گوسفند افتد حلقه بالضم
 انگوزه و آن صیغ از آن است بفتح و ضم میم و ذال مجریمه و حموه بالکسر هرگز کردن بسیار از چیز که

زبان دارد و چیزی که گاه باشد شود و بالغ و تشدید یا عبرت و تنگ حمایت و حرمان است بالکسر نگاه بانی کردن
 حمایت مردمی است که حمایت مردم خود کند و یک پایه سنگ که گوا کرد و چاه گذارند و چتر که بانیست که مردم باشد و عین
 حمایت چشم است بجز مغرب که آفتاب وقت غروب بگذارند که در اینجا فرو میرود و خصوصاً بالضم ترش حمایت
 بالغ و دیر شدن و دیوان الوتاق که آنچه از استعاره است شجاعت دلیران عرب گفته اند در آن جمع بنوده اند حمایت
 بالغ که بر تر در مرغ طوق دارد و هم لغت حار که مردم و تشدید میهم گویا سخت و باهی حمره بالغ تره ترک که است
 زبان را گزاف و شیرینده و نام هم حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و ابو جعفر کنیت النسرین مالک که بواسطه
 نیر که چیدن حضرت او این کنیت دادند حمایت بالغ سختی و سخت شدن حملته بالغ آن تنگ کردن جنگ
 و بازگردیدن بر دشمن بر آردن زانند بالکسر الضم به سخت شدن از جای بجای و لغتین بردارندگان جمع
 حامل حمایت بالکسر الضم شیرین حاصل جمع و نام سبی بالغ آنچه بر داشته شود از دست و توانی بالغ و تشدید
 میزن که برش حملته بالغ مستور بکشت بالضم باید که بر نور نهند حمایت زنان یسین و بردارندگان نیز
 که بردارندگان آب اند فال السدک و الحاکمات و قرآن حاکم بالغ نادان شدن کاسه شدن باز حمله
 بالکسر ضم حمره بالغ حلقوم حمره بالغ و تشدید نون زوج و بالکسر ضم و مریم عم و بالکسر و توانی بالغ
 نیز آمده حمره بالغ حاد کس نون تشدید یا مکان که بدان تیراندازند حتی به تشدید یا حاکم جمع حمره بالغ
 و تشدید نون زنی که بر فرزندان شوهر گذشته مهر بانی کند و زمال شوهر حال بدیشان دهد و مکان که در وقت
 تیراندازن آواز کند حلقه و حوقله بالغ لاجول و لا قوة الا بالله گفتن حمله چینه دان مرغ حوزة
 بالغ حاکم میان ملک مراد برضه است طبیعت انعام زن و وادی است در حجاز حمره بالغ
 کارزار بزرگ حمره حمره حمره بالغ گناه و مرد که از نو نه خیر آید نه شر و عیال ضعیف حال اندوه و دره
 حوت بالغ گردیدن حیوان پیرین مرغ که چیزی بالضم نام بانی است و نام برجی است حیال بالکسر
 بافتن حاکم حاکم یا فان جمع حاکم است به تشدید کاف دندان حمله بالکسر به حمله بالغ حمره
 علی الصلوة و علی الفلاح گفتن حمره بالغ سرگشته شدن و بالکسر حاکم است به تشدید پور و شهر است نزد
 کوفه نسبت بان سحر و سحر گویند و دهی به افارسی شهر است تحریک عاید و جیران لغت حمره و کوفه و عانه دهی
 بر کنار فرات حمره بالغ و تشدید یا بار و کرم در آن حیا حمره بالکسر و کاف تنگ است بدان استوار کنند و اصل
 حواصنه بود و حواصنه تنگ گرفتن و چیز نرفته حمره بالغ که گرفتن و بالکسر دوار که چیزی بر آوردن

باب الحامر مع الشامر

حش بالفتح و تشدید نابر الیخائن بالضم کاهن و دیگران شست خشکشان خشک است آب تر کرده نیا بپخته
 حدود بالضم نوید آمدن چیزی حدیث خبر و چیز نو و مردان کمال حدیث آنچه پیش پادشاهان قصه افسانه
 خوانند و مراد سیاحتی بدیع یعنی بغم نیز آمده و فخرتین بی خبر شدن پیدا کردن حشرش بالفتح کاشتن بصلاح آوردن
 زمین جمع کردن مال کسب کردن چهار زن کردن افر و خلق تش سوار شدن بر پشت ستور و راندن آن چنگ
 را غر شود و نشسته شدن حبس و چون در کشت راهی که پاهای ستوران باشد حارث بر زر و جمع کنند
 چیزی شیر درنده نام شخصی است حرات بالفتح سوراخ گوشه کمان که در آن زده کنند و بالکسر سیر که هنوز خام کشیده
 باشند و بالفتح و تشدید را نیز کر حشرش بالفتح و الکسر گناه و شکستن سوگند و میل کردن از حق باطل و کسر
 آن حاشی سگند شکسته چیست بالفتح و الکسر الیت که بر مکان وضع کرده اند و چون پیش پادشاهان و پادشاهان

باب الحامر مع الجهم

حاج جمع حاجت تشدید چیست کند و جمع حاجی چون روم که جمع رومی است حج بالفتح و تشدید جهم که کشتن
 چیزی بخت غالبان کبر کسی قصد طواف کعبه کردن به بیت عبادت و بجا آوردن آن بسیار آمد و رفت کردن
 پیش کسی میل به رجوع کردن فرد درون حجاج بالکسر حجت آوردن بر یکدیگر و بالفتح و الکسر کناره استخوان ابرو و
 بالفتح و تشدید جهم سیاحت آورده و لقب ظالم مشهور که آنرا حجاج بن یوسف ثقفی گویند و بالضم جمع کنند
 حج و حجاج جمع کنندگان حج یعنی رایی که کنده باشند و بضم حاد فتح جهم اول جهنم حج بالفتح بارگاه
 برشته سخت بستان به چیزی نیز بستان و نیز و بستان کسی غاضق و کسی انتهم کردن بالکسر بار و محفله
 زنان و فخرتین خلل و خیره مادام که نازده باشند حرج بالکسر گناه و گوشه ای بره سنگ گوشت شکاری و فخرتین
 سگ و تنگ شدن گناه و شتر ماده دراز پاریکس چهارپای با هم بسته که مرده بزرگ نهند و خبر شدن چشم و حرام
 شدن چیزی و جانتان بپار وخت و تشدید کسر اینفراده حلاج بالفتح پنهان از تخم جدا کردن سیر کردن رفتن و نان را
 کس و دهن کردن و دو کردن خمر و س با لهار حلاج پنهان از تخم جدا کرده باشند و بهمین محلول حلاج
 بالفتح و تشدید بد لام پنهان از تخم جدا کننده و لقب حسین بن منصور ریشاوی که انا الحق می گفت حجاج
 بالفتح میل دادن و تابیدن ریسمان را و ساکن شدن و پنهان کردن سرعت نمودن و بهیچیده شدن
 سخن را و بالکسر اصل چیزی و دل و میانه هر چیزی حوجج بالفتح سلامت و محتاج و نیا نماند شدن

باب الحمار مع الدال

حرف الفتح مقیم شدن بحال و ضم شدن چشمه که الشس منقطع نشود و اصل چیزی و فتح اول و کسر ثانی خالص
 اصل هر چیزی صد بالفتح و تشدید ال حال میان و چیزی و ندایت کنار چیزی و تیزی هر چیزی و تشدید غضب مردم باز دارند
 و باز دارند اندازند کردن افکارند کرده حق تکلف فرموده خود را و ادب کردن گناه کار تا بار دیگر گناه نکند و احترام کردن و
 جدا کردن چیزی را از چیزی حدید تیز و آهن حد و بالکسر چیزیهای تیز و جامهای سیاه و کبود که در ماتم پوشند
 جامه ماتم پوشیدن جمع حدید پز آمده و بالفتح و تشدید ال در بان زندان بان و آهنگساز و بالفتح آهنگ کردن
 باز دارند غضب کردن و تشدید بفتح را نیز آمده و بالکسر پاره از کو بان شتر و بفتح تین دشت که در دشت بای شتر
 میرسد و تشک میگیرد و اعصاب آن بواسطه زانو بند و گران شدن زره بر مرد چنانکه قادر نشود بر راه رفتن
 حرو و بالفهم و در شدن تنها منزل کردن حسید در و تنها و ماهی قدید حسید بفتح تین بدخواهی حسید بالفهم بدخوا
 و نمنا کردن نعمت و فضیلت کسی را با زایل شدن ازان و بالفتح بدخواه کسی حسید بالفهم فراهم آوردن باری
 را و ن جمع شدن بر کار می تمام بر آوردن کشت حصا و بالفتح دردن حصا و درودن بفتح تین گیاه خشک شده
 و سخت ناخن بر سنی استوار و محکم کردن صناعت زره بافتن و زره بافتن و رسن بافتن و میخ و خنجر آن بافتن
 و گیاههای آ و هر گیاهی که خشک باشد حصید در دیده شده حقد بالفتح بخند متشاب نون شتاب کردن
 و حست بودن در کاری بفتح تین باران خندتکاران جمع حقد حقد بالکسر کینه و بفتح کینه در دل گرفتن بد
 بکسر نیز آمده و منتظر فرصت کینه گرفتن بودن بناریدن باران و بر ناندن چیزی از کان حقد و بالفتح مرد بسیار
 حقد ستودن ستایش حسید ستوده حسید بالفتح میل کردن که شناخ گوزن و خنجر آن و هر چه پلند شده
 از کتا بچیز حسید بالکسر و فتح ای جمع بفتح تین حقد بالفهم میل کردن بر اید گیاهی که در گیاههای خنجر کردن جمع حسید بالفتح

باب الحمار مع الدال

حما و بفتح نام و حسید و حاد المن موضع انداختن ندرین بر پشت ستور و حقیف الحما و لغی اندک ل و اندک
 حمال و فی الحدیث حقیف الحما و من لا اکل له و لا مال حقد بالفتح و تشدید ال سرعت رفتن از هم بریدن
 حقد و بفتح تین و سبکی دم شتر و خنجر آن نوعی است از تصرفات عروضی آن انداختن بد مجموع امتنا علنا
 و فعلن گذشتن بجا متفاد حقد بالفتح بران کردن گو سپند و خنجر آن در شکار و بالکسر آن سنگهای گرم گدازند
 آنچه شده و حسید کردن و دوانیدن اسب یکدنگ و بعد از آن حمل بران انداختن در آفتاب تا عرق کند و حسید

گرمی کتاب مسافر و افقین می است نزد یک مدینه مشرفه نام آنی است بنی را حنید گویند و گاه بر آن
کرده که بعد از بریان کردن هنوز آب از وی چکیده باشد و اسب عرق کرده بعد از دوانیدن و آب گرم و سب
نوعی و نوعی است از روغن جو و بافتح سخت زدن و نگهانی کردن چیزی را سحر و باکسر دوزی

باب الحار مع الراس

چهار باکسر سیاهی و دوات و فونی و لثان یا لثان لثمت زینت زردی که بر فیدی دندان آمیخته باشد و
صورت و رنگ و دشمنند و شکوکار و بدین دوشی بفتح نیز آمده و اجبار و جبر و جمع و بافتح از لثمت سخن جاریست
و سیاهی و دوات کردن شاد گردانیدن جبر و باضم نیز باجمعه آمده و فقیهین نشان زرد شدن دندان و تاز
شدن جراحت و بفتح اول و کسری نازک تازه و نوعی است از بر دینی چهره آبر و بر نقش و جامه نوحه
بافتن آنک و دادن استوار کردن سخت بستن کلاحتار نیز نگار بستن خود انیدن طعام و سبک خوردن جهانی کردن
بجهت بنار نو و پند آوردن بدامن نیمه و شکرگاه چشیدن طعام و جبران و آنچه از زمین بلند بر آمده باشد و چیز از
و بدین دوش بکسر نیز آمده و باکسر عطای آنک و آنچه به نیمه وصل کنند چون از زمین بلند باشد و شکر بفتحین آید بر
بر آمدن چشم چو ششیدن و و شتاب آید و میدان بر پشت غلیظه و سطر شدن سحر و فواح شدن سحر و بهیچ و در
نیز آمده و چهره حرکت باز داشتن کسی را از تصرف در چیزی کنایه و موم و حرام و مشهور درین هر معنی کسرت و بافتح
صفای و پاکیزگی و اگر چشم و شهر یا ماه و چند موضع دیگر است اطراف خانه و بدین معنی جمع جبره است بافتح و باضم
و باز و پشت نام دوشی که در آن چو کند می گویند و باکسر عقل و دیوار که از جانب شمال اندرون چشم و سنازل شود
و بلاد ایشان نواحی شام و ادیان و فقیهین سنگ و بضم نین نام مردیکه و را حجابین انما گویند و سیم و زرد
و شهری است عظیم بر کوه الکس و حایر باز دارنده و زمین بلند که میان او است باشد و کنار دوشی که آب را
نگاه دارد و از دانی حذر بافتح از بالا بر آوردن شتاب کردن و تاس کردن پوست را و تاس شدن پوست
زردن چوب و بافتن رشته و ستار و در دادن و دار و شکم را و در گرفتن چیز را و فربه و سطر شدن و فقیهین
جانی که از اینجا فرو آیند و جاری شدن اشک از چشم صدم و باضم فرو دادن و نشیب بافتح جانی نشیب
باکسر و فقیهین بریز کردن و آماده شدن و بیدار بودن و بفتح اول و کسری نانی و ضم آن مرد بیدار شد و بفتح
و کنار می سحر جمع خذ فور باضم و خذ فور باکسر و خذ فور بضم و جمع کثیر نیز آمده و عربی گویند
اكتطاه الذی یخافه یخافه داد و در دنیا است صحر بافتح و تشدید اگر با و گرم شدن زمین سنگ لایق و

بالضم مردانده و بنده اگر آید شده و بر گزیده هر چیز و کینه تر بجز و مار بچه و آهوی برده و اسب نیکو و کار نیکو و بزرگ و باز
 و حرالو و خرد و حرالو میان لوده و یک حر و بالضم که با و بالفتح با و گرم که شب زد و بموم با و گرم که بر و زرد
 و گرمی آفتاب آتش حریر چایه ابریشمین مر در گرم شده از غصب جز آن حشر بالفتح اندازد کردن و تخمین نمودن
 گشت میوه را در شش بدن شیر و شراب حاکم شیر و بنید شش حشر بالفتح مانده کردن و بر بنه و شکار
 کردن بدست از شاخ جدا کردن و از اندن شتر چنانکه مانده شود و جادوب کردن خانه و افسوس خوردن
 و بفتح افسوس خوردن حشر بالضم مانده شدن فروماندن خیره شدن چشم از دیدن و شکار کردن
 حشر بالضم افسوس و بفتح خوردن و مانده شده حاشی بر بنه و آنکه خود زره و سپر در جنگ نداشت باشد حشر بالفتح
 سنگن باریک گوش باریک و پیر کبار یک باشد و لطیف و باریک و باریک شدن گوش ستور و باریک کردن
 نوک تیزه و تیر و جز آن و گرد کردن بر انگشتن و از اندن پاک کردن سال قحط ستور و مال مردم را حاشی
 یکی از نامه های پیغامبر هم حشر بالفتح تنگ گرفتن کسی باز داشتن از سفر و جز آن و گرد گرفتن کسی را
 و بالان این شتر او بالضم بسته شدن شکم و بفتح تخمین تنگدل شدن و بسته شدن در سخن گفتن و خواندن
 و عاجز شدن از چیزی بخیل بودن حشر تنگدل و بخیل و بویا و هر چه که یافته شود و بویا و پناه و زندان
 مجلس راه و آب هدف مردم و جز آن و رومی بین و جوهر شمشیر یا دو طرف آن و کوی است
 عرب حشر بالفتح شتراده که سواران بنشینند تنگ باشد و مردی که با وجود مردی میل برین نکند و تنگدل
 بخیل حصار بلکه قلعه و محاصره کردن کسی را و جنگ و بالشی که در زیر پالان شتر بنشیند حشر بالضم
 حاضر شدن حاضران و بالفتح نام شتر است در بین و کوی است و قبیده است حشر بالفتح و لکسر بنیم
 و بالضم مردی است که شتر را پیدا می شود و بالکسر شتران نیکو و بالفتح و کسر حرف آخر نام ستاره است حشر
 مقیم و قبیده غلیم حشر بالفتح و کسر بنیم گفتار و بزرگ شکمان جمع حشر بکسر اول و فتح دوم حشر
 بالفتح جماع کردن برن و کمان راز و بستن و تراشیدن شمشیر چیزی او و بنیم انداختن حشر بالفتح
 حرام کردن چیزی را و باز داشتن از چیزی و جمع کردن چیزی حشر بالفتح زمین کردن لاغر کردن بنه
 بن دندان پاک کردن مجامعت کردن با زن و افتادن دندان شیر کودک را و بفتح تخمین خاک که از بین
 اندن بیرون آید و چاه فراخ و زرد که بر پنج دندان بر آید و بنیم و دو بیکون و وسط نیز آمده حشر کور
 آکنده شده حاشی سم سم و کتنده چاه جز آن حشر بالفتح خرو شتر و کسی را حشر خوار و خرد حشر بالضم شتر

و بد زندگانی کردن روغن که با غسل میخیزد طفل انور آید و کاسه سرخ و چه اندک برین دعوی بضم نزارده و فتحین علی
که نگارند تا وقت کرنی بفروشند و لجاج کردن سرخ و شدن آب جمع شده چهار بار با کسر و نام دی باز ملک کافر شده
بود و هر که کافر شده ای او را بکشتی خود الحار را سود میی که در زمان حضرت رسالت پناه عوم دعوی نبوت کرده بود
بافتخ و شدیم خیزنده چهار باضم چشمهای سرخ جمع احمد و بضم تری سبع حمار و فتحین ناگوار شدن تور از جو و حوران
و دوال بر سران پوست باز گردانیدن گو سپند را و بضم اول و فتح ثانی تر بزند ی حمیر با کسر و سکون میم و فتح یا
قبید الیت از قبال سباده بضم و کسر میم جمع حمار و دوال بنزین حور بافتح باز گشتن کم شدن باز کردن و ستار
چران شدن قعر و تک چیزی باضم باک نقصان سپید و سیاه چشمان جمع اورد و جوی و در قعر مغر و استحال فیه
و فتحین سپیدین چیز و سخت سفید و سیاه شدن چشم و کرد و مدور بودن کاسه چشم با تمام سیاه بودن چشم چنانکه
چشم آهوست پوستی که بالای سکه کشیده بر بافتح شیرنده لقب امیر المومنین علی که الم و وجهه ها که گرفته و
و اگر داب و موضعی است که در اینجا مشبه با نام حسین علیه السلام واقع است حمیر بافتح سگشته شدن

باب الحام مع الزام

باب الحیض و نفاس
حجره بالفح دور کردن بازداشتن در میان دو چیز در آن وقت اندن شتر لبش رسن دو پای همان او تا علاج
پشت او کرده شود و بالکسر الفهم اصل نخوشان نزد یک کنار و جانب بفتحین گلو بریدن بسیاری است که در دوده
سجانه بالکسر که و مدیر و طائف و شهرهای دیگر که میان این نجد و غور واقع شده و بسیاری که بیای دیگر شتر
تا علاج زخم او کرده شود و هر ریحانی که جامه ابدان بالا بپند حسن بالکسر حای استوار و تنوید و بالفح نگاه داشتن
و بسیاری شدن بر چیزهای کسی بفتحین چیزی گیر و گرد بپند و آنرا خطر نیز گویند و گردگان تراشیده که لظان ابدان باز
میکنند و حریر حای نیک استوار حجر اکثر شترانی که زلفا است نتوان فروخت حجر بالفح و تشدید زابیرین و اندازه کردن
و افزون شدن شرف در کم و وقت و هنگام و مرد دشت کلام حریر بالکسر نهایت کردن کاری در د و سوسوس
دل از چشم و جز آن بد بعضی بفتح حاشا تشدید این تازه حجر بالفح و لاندن چیزی از لبش و نیزه زدن را زدن و شتاب
کردن در کاری و مجامعت کردن با زن بفتحین نهایت و هنگام در رسیدن چیزی را حجر بالفح نیز فرزند شدن
زبان گردیدن شراب و گلیا و جز آن و نیزه کردن چیز حور بالفح فرستادن در جمع کردن چیز و نرم را زدن و سخت
را زدن و نرم را زدن و نرم زدن و نام چیز موضعی است چیز بالفح سخت را زدن و آبسته را زدن و بالفح
و تشدید بای سوره کرانه هر چیز و مکان و کیفیت یا و مکان آن نیز آمده اعیان جمع

باب الحامر مع السین

خمس بالفتح بازداشتن دلیر شدن کوه عظیم و موهبی است و بالکسر شقایه و سنگ یا چوب که بر برگز آب
 نماند بجهت جمع شدن آب تا شود بخورد و حدس بالفتح گمان کردن و تخمین کردن به گمان سخن گفتن و زود یافتن
 چیزی بی راه بر این فتن کار و رسیدن شتر کردن یا مال کردن مشتاق فتن و انداختن کسی را و تیر زدن و
 بفتختین نام قومی است که در عهد سلیمان عم بوده اند حرس بالفتح نگاهبانی کردن همچنین حرمت بالکسر
 و زدن بفتختین نگاه بان درگاه و زانه در از حرس بالضم و تشدید را جمع حارس بهمان حس بالفتح و تشدید
 سین کشتن و جلد کردن آتش بجوئی گردانیدن و سوختن سر مالگه را و گوشت بر تشش انداختن تا به پزد و
 آتش بر بالای کماج گسترده از پنج بر کردن و خاریدن ستور به شانه ستور خار و افشاندن گرد و خاک
 از آن به شانه ستور خار و کشتن سر مالخ را و بالکسر و تشدید آگاه شدن در یافتن تنگ لی نمودن بر کس و
 حرکت کردن و آواز نرم کردن بختیدن و مهربان شدن یقین کردن بچیزی و دردی که زمان را بعد از وضع
 حمل حادث شود و سر مالگه را به سوزد و آواز نرم و بدین معنی آمده است حسیس و حساس بالفتح و
 تشدید سین نیک و یا بنده حواس به تشدید سین و تمامی دریافت جمع حاسه و آن بمعنی است و بصرو
 شرم و دوق و حس و حواس الارض مرما و گرگ و باد و طبع و سنو چرند و حلس بالفتح عهد و پیمان و
 بالکسر بزرگ از مردم و چهارم تیر قرار و نمزدین که پیر بالان بر پشت شتر اندازند و کلیم سطر که زیر شتر
 قاطر آنگاهند و بدین معنی بفتختین نیز آمده و لفتح اول و کسر ثانی دلیر و حریص و بفتختین بدون موضع گذیر
 بالان از شتر خالف رنگ شتر خمس بفتختین بخت و محکم بودن در دین و دلیر بودن و جنگ و لفتح اول
 و کسر ثانی دلیر و جنگ و درخت در دین همچنین احسن خمس بفتختین ثابت بودن ایستادن در میان معرکه
 که از روی شجاعت بفتختین بر پیر کاران حوس بالفتح که و کشتن در شب بطلب چیزی مرادف جوس همچنین
 گذشت حلس بالفتح در آیمختن و خرمائی که بر دهن و شیر در آمیزند و بستر شدند و استخوان از آن دور کنند

باب الحامر مع الشین

حاش پکی ددری از عیب بدی و حاش لید یعنی پکی است مرعدهای را حبش و حبشته بفتختین که روی
 است از سیاهان حبش بالضم و فتح با و سکون یا نام شخته است حرش بالفتح سو سمار شکار کردن و خراب کردن
 و بر فلانین بر این فتن کسی را بر چیزی و بفتختین در شت شدن پوست لفتح اول و کسر ثانی کسی که شب

نخود را در سبزه و زردان حشیش بالفتح هزار بار گردان و قبله الهیست از بی عام حشیش بالفتح و تشدید سبزه
 او و خنک شش و علف دادن ستود را و گیاه در دیدن خشک شدن بچه در شکم و مثل شدن و سخت و سخت خردای کوتاه
 که او آب نرسیده باشد و بالضم بچه که در شکم مادر خشک شود و میرد و بستان جای قضای حاجت بیرون شهر و در سبزه
 بالفتح و کسر نیز آمده و حشیش کوکب حشیش طلحه دو وضعی است بیرون نینه حشیش گیاه خشک حشیش بالفتح را زدن
 روان شدن گرد آمدن میل اند به حشیش به یکجائی جمع شدن مردم و بی در پی خوش خلق است بالکسر و زدن
 خانه بسیار کوچک و کینه و سود و خرد و متاع کینه حشیش بالفتح چشم آوردن کسی را و چشم کردن و بختن با یکدیگر
 ساق حشیش بالفتح گردان اگر در صید آمدن تابدا امکا آید و آبس که آوردن ستود را حشیش بالفتح بر سبزه و سبزه و سبزه

باب الحار مع الصاد

حشیش بالفتح شکافتن و بالکسر سخت آرد و مندن حشیش بالفتح و تشدید صابون رفتن و سخت و زدن
 و سردن موی بالضم اسپر و زعفران حشیش بالضم نیز رفتن نیز دادن حشیش بالفتح جمع کردن آید و سبزه
 را از دست انداختن و زدن حشیش بالضم شیر زنده و بالضم کینیت امیر المؤمنین علیه السلام حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم
 بدان کینیت ایشان را می خوانند و بختن حشیش بالضم و کسر نام شهری است و فروختن آماش حشیش
 و ساکن شدن ارجوحه و بر آوردن خاشاک از چشم و بختن حشیش بالضم و بالکسر و تشدید سبزه و کسوه
 نخود حشیش بالفتح دو وضعی و تنگی کردن میان و چیز و بالضم آنکه گوشه چشم ایشان تنگ باشد جمع اوج
 بختن تنگ شدن گوشه چشم حشیش بالفتح بختن یکیشون از راه و حشیش حشیش در فصل با گذشت

باب الحار مع الضاد

حشیش بختن جنبیدن آواز زدن کمان افتادن تیر حشیش شیر انداز و کم شدن آب چاه و باطل کردن موی کسی
 حشیش بختن بیمار می فساد و عقل و کنار و طره جانم و شهری است بختن مرد بیمار از عشق و اندوه که اندوه و
 مشرف بر مردن آنکه سلاح نگیرد و کارزار نکند و مرد افتاده که قدرت بر خواستن نداشته باشد و آنکه از او امید
 نباشد و بفتح اول و کسر ثانی مرد بیمار فاسد و عقل و بختن ایشان حشیش بالفتح و تشدید و بختن
 ایشان سبزه بهجت شکار حشیش بالفتح و تشدید ضاد و بختن کسی بر طعام و بختن و بختن حشیش
 بستی زمین و دامن گوه حشیش بختن و بالضم و فتح ثانی عصاره گیاه است و آن دو قسم است
 عربی و هندی و هندی آن عربی است که آنرا حشیش می گویند حشیش بالفتح خرم دادن چوبه را

ناله‌مان و گویا هستی خادار که آنرا بفارسی گفتار گویند و بالفهم زمین درشت و بدین معنی است هر شرف بالفهم حرفت
 بالفصح کرانه و تیزی هر چیز در تنگ کوه و حرفت تنگی غیر آن و شتر داده میان باریک استوار و شتر داده لاغر و نافه بزرگ است
 و کسب کردن گرانیدن چیزی را و سر کشیدن چشم را و بالفهم تنگ تره تیرک که از احب الرشاد نیز گویند و کسب حاد و تنگ
 را صناعتهما و پیشه‌ها جمع حرفه و قول حق است که به من آید الله تعالی حرفت به معنی کسان هستند که حق را عبادت کنند بر یک
 و آن وقت خوشحالی است نه وقت محنت و تنگی الحریف به آنکه آن مثل علی سبقتو آخرت به قرآن نازل شده است
 بر حرفت لغت یعنی بزبان بهشت فبیه عرب یا بر بهشت قرارت حرفت بهم پیشه و هم کار و کسب حاد و تنگ را
 نیز منزله و گزیده زبان حسف بالفصح پاک کردن خرد از خردای زبون و لغت تنگ چیزی که بدست پاک کنند او حسفت
 بالفصح بار آوردن نخل و نخل خشک و لغت تنگ خردای زبون و تنباه و بهشتان فروود و حسفت جامه که حسفت بالفصح
 استوار کردن و رساندن و دور کردن و لغت تنگ کشتن خشک شدن پوست حصیف استوار و محکم و کامل را
 و درخت خرد و استوار حسفت بالفصح و تشدید فکر و چیزی در آمدن و خدمت کردن و درانی کردن و پاک و سوار
 کردن سرور و راز و شو و تشنگ شدن گیاه در زمین و گرفتن برودت و پیراستن ریش و تشنگ شدن موی
 از بی روغن و شنبین آواز اسپفت و دانیدن آواز کردن بال مرغ در پریدن حشوف بالفهم تشنگ بودن
 سر از دیر بالیدن روغن تشنگ بودن گیاه زمین ز رفتن شبنامی تمام و گرفتن موی سر و بریدن تمام حصیف
 شنیدن آواز اسپفت همین کردن و آواز مار که از پوست آن براید و فنج که از زبان او براید و آواز مرغ و درخت
 حشوف بالفصح جانب نشان موی که و اگر در حسفت بالفصح آوّه و یک کج شده احتشوف جمع حشوف
 بالفصح و گند و عمد و دسوی که بایز خورد اسو گند و به تابا و عذر نکند و بالفصح و الکسر و بالفصح اول و کسرتانی سو گند خوردن و
 بالفصح تنگی گیاهی تا که آنرا حشوف و تنگی گویند حشوف بهم عمد و هم سو گند و نیز زبان حشوف بالفصح تنگی رست بودن
 در دین و میل کردن سخن و کج بودن پا چنانکه سراسی یا بسوی یکدیگر میل کنند یا آنکه بر پشت پا راه رفتن
 حشوف رست در دین و مال بخت و ناست بران و آنکه بر ملت ابراهیم عم باشد حشوف بالفصح از ار
 چه تنگی که زمان حالض و کو و کان پوشند و چیزی است مانند حشوف حشوف بالفصح جور و ستم کردن

باب الحاء مع الفاء

حاق به تشدید قاف میان کج و حشوف بالفصح باز یانه و حسن خوب خردان و نیز دادن و لغت تنگی بودن و
 حاق بالفصح گردن و گرفتن نظر چیزی کردن و واک کردن مرده چشم را و کسبیدن چیز چشم کسی و لغت تنگی سبایی

در باد است و حدقه و سینه باو بخان نیز آمده حدائق باغهای پر درخت که دیوار داشته باشد حرق بالکسر
 زیر کی و هم چنین حدائق و باغچه است و در یک شدن رکاب و نیکو در یافتن کوک خندان و گزیدن تیر و ترش نغان
 را و بریدن بدین مانند آن چیزی را حاق و زیر یک است و در کار حرق بالفتح سوختن و پودیدن نغان بر وجه یک
 و در ششم و سوزان چیزی بچیزی بالکسر شش خمر که درخت نمرال بدان کشتی و پند و شختن الشش باز بانه الشش و سوختن چاق
 از کشتن گاز و بالفتح اول کسر ثانی هر یک از اعضای و ترقیده باشد و بر سخت برق حراق بالضم آب بسیار شوره
 انگیخت و دهنه و به تشدید را و تخفیف آن سوخته و در چنین حراره تشدید و تخفیف اما بعضی گفته اند که تشدید در حراره
 است حریق سوزش و سوخته شده حرق بالکسر گروه مردم و مرغان جز آن و بالفتح بر سن بستن سخت و شعله
 و کشتن انصاف با حق ثابت و سزاوار و درست و است واجب راستی و کاری که البته واقع شود و نامی است
 از نامهای ضدای که در راست کردن سخن درست کردن و عده تحقیق ثابت و سزاوار حلق بالفتح نامی
 و ترشیدن سوز و بر گزیدن بالکسر ل بسیار و انگشتی پا و است بالضم شکل و لغتین پوست رفتن و سوز شدن
 قضیب است و ترش کردن و جمع حلقه است برین تقدیر کسر اول و فتح ثانی نیز آمده جمع بالضم شرباب
 و نادانی و برین معنی لغتین نیز آمده و بالفتح اول و کسر ثانی مرد و یکیش حراق بالضم و بالفتح بلکه بر اندام
 بر تید حلق بالضم و حلق بالکسر و بالضم باطن پلک چشم حاملین جسم حلق حلق لغتین چشم و
 چشم گرفتن حوق بالفتح و رفتن خاند و مالیدن اعضا و یاس و هوار کردن چیزی و و گرد گرفتن
 و گرد و بسیار و بالضم گرد اگر و سر قضیب حقیق بالفتح گرد گرفتن و فیه و آیدن و قرار گرفتن و
 واجب شدن چیزی بر کسی و لازم شدن کسی بکاری آنچه فر و گیر و انسان را از کار نامی بد

باب الحار مع الکاف

حک نیکو بافتن جامه را و سوزان و نیکو کردن هر چیزی و بریدن گردن زدن حیاک بالکسر در یک نوده و
 این نکلن و موسی بعد از چند چیکه حک لغتین جمع خشک بالفتح شتاب رفتن کام خندان ترشیدن و
 لغتین بر های کردن تر مرغ حرق بالفتح جنبیدن و بالفتح اول کسر ثانی جوان چست نیک حراک بالفتح جنبیدن
 حراک کسر لغتین با و دوش حریک غین کسی که ضعیف باشد نمی گاه او وقت رفتار و ظاهر شود و حراک
 استوار کردن چپ و رفتن بر سن حک لغتین حراک لغتین خازم غیلان آنچه از آهن زده چون غیلان بر لاشه حراک لغتین
 و کینه و دشمنی خشک بسیار شدن شیر و پستان بسیار شدن بار و سخت خرمای حراک لغتین حراک لغتین حراک لغتین

بفتح سون چیری بچیری غلیدن چیر در دل حاکم لغتین سیاهی سخت حاکم سخت سیاه حاکم
بفتحین هر چه و سپهرها و هر چه بر سره باشد از هر چه حاکم بفتح بکام کوک نالیدن خرم و جزان در سن در دهن
سنو کردن در بافتن و استوار و نخته کردن تجربه کسی را بهیت کلان سال و لغتین کام در زیر رخ و منقاد مرغ و خرم
که بطلب آب گیا و بجای رود ناله خاد و آب بهر آنند و پشتهای که چک بلند که سنگر نرغی آن نرم و سفید باشد وادی است
بیم حاکم بفتح جامه بافتن و خرقه در میان کوهی است که آما با ذر و ج گویند حاکم جامه بافت حاکم
بفتح خرمیدن و آهسته رفتن و کار کردن سخن در دل و شمیر در خرم گاه و بریدن کار و چیری را و جامه بافتن

باب الحار مع اللام

حال کل سیاه و حالت وزانی که در وید باشند و میان پشت اسپ که دو چشمه کوک و استوار و خاکستر گرم و باد
لام فرو و آینه حبل بفتح رسن و عهد و امان پیوستگی و یک لوده در از کشیده بی درک کردن ملک باز و کوفی
و سختی و حادث و وصال بفتحین پیری شکم و غضب و دخت خرم و لک و بسکون و آینه آینه حبل و لک و پیری است
در کردن حبل الذرع یکی است در دست حبل بفتح و الکسر نکر کردن بر جسته جسته رفتن در راه و رفتن کلاغ
و غلخال و لک نر و لغتین لک شکسته حبل بفتح میل کردن بستم و کردن کج شدن و بالکسر تن گاه از
و لغتین پس بفتحین نظر کردن بگوشت چشم حبل بضم هم این آزار و بفتح صفت که از بن دخت بیرون
آید و لغتین افتادن مژه و نوعی است از جوب که از آن نان می پزند حبل بفتح و آینه حبل بفتح و آینه حبل بفتح
پیشا پیری است و حزن و آینه آینه حبل بفتح سخت زدن میوه کنار که سبز باشد و بالکسر سوسمار و فیکه از میوه
بر آید حبل بفتح زدن زبون حقیق زدن کردن چیری را حاصل بقیه چیری نقد چیری حاصل بضم هم این
و باقی ماندن چیر حاصل بفتح و لغتین غوره خرم که سخت باشد و آنچه مانده باشد و خرم از گندم و جو و خرم
و همچنین حاصله بضم حطل بالکسر کرک حطل جمع حطل بفتح و سکون غلام معجه باز داشتن از حطل
و حرکت و بفتح ادل و کسر ثانی امر و سخت گیرنده با اهل خود حطل بفتح پاک داشتن و گم و آمدن گمده و
جمع شدن شیر آب حطل بفتح زمین پاک داشتن که در آن زراعت نیکو نشود و زراعتی که برگ آن
بسیار و انبوه باشد حطل بفتح و تشدید لام و عن کج و کشودن که و فرو آمدن و حلال شدن و واجب
شدن بیرون آمدن نین از عدت و بالکسر انا حرام و حرم بیرون آمدن و آنکه از احرام و حرم بیرون آمده باشد
و در ف و کفاره و سکون دادن و استناده کردن بر آن بضم جمع حطل آبی که پایش است و زبون لود

در زنجار حلال بالغ چیزی مساج و بیرون آمدن از حرم و احترام و مرد و بیرون آمده از حرم و احترام و بالغ و
 تشدید لام بسیار کشاید گره و فرو شده و فرو کشیده حلال بالغ و مرد و بیرون آمدن از حرم و احترام و بالغ و
 قربانی بموضع قربان شدن واجب شدن لبس کردن عدت زدن فردا نیندگان جمع حال است حلال و نازان
 نکاحی جمع حلیه است حلال بختین سستی بی ستود و بخت اول دفعه ثانی جمع حله و معنی آن گذشت حلیه شوی و بخت
 و بسیار حلال بالغ و متر و بزرگ قوم حلال بالکسر باری که بر پشت یا بر سر گرفته و بالغ بر درخت و بار شکم و بار
 که برگردان بداند و بر پشت و بار دار شدن و بار بر نهادن و حله کردن کسی بر پشت نشاندن کسی را و بختین
 بهر و نام سرجی است و بسیار آب حلیه کودکی که از ملک کفار بود که بر پشت و حله اسلام آورده باشند و گاه
 خشک و جز آن که آب بسیار آورده باشد و ضامن پسرخانده حاکم دلال ششبر و آنچه در بر اندازند حلال بالغ
 بسیار بر و بار و تحمل و ستود که بر آن بار توان کرد و بالغ بود و جدا و شترانی که بر آنها سوچ نباشد و او شش حله
 بالغ و بالکسر حلیه مرد و گناه و پوستین کند و منزه کند و دریا و در بزرگ شکم و جدا نام احمد و حله حلال بالکسر
 شریک است مانند خیزه خیزه که آب است تلخ بود آنرا خیزه ابو حلیه گویند حله بالغ اول بر چیز و بر بسیار
 بسیار با آن که آب صاف درشته باشد و معنی است و نام زنی است که ماده سگ یا بر در گرسنه
 می داشت و آن ماده سگ مشاب پس از می داشت تا آنکه دم خود را از غایت گرسنگی بخورد و این مثل
 عرب گویند فلان ایچ من کلچوکل حلال بالغ سال و توانایی و گاه و گاه و از حال برگشتن و یکسال
 شدن کودک گذشتن یکسال بر خانه و برگشتن کمان از حال اول و گچ گشتن آن و بالغ آن متن شدن
 شتراده و شتر دانی که آب تن نباشند و به کسر اول دفعه ثانی برگشتن و رفتن از جانی بجای و بختین احوال
 شدن حلال بالغ و بختین بر ستود و بختین و از عهد برگشتن حواله مرغی است سفید بسیار نوار
 و چینه ماندهای مرغان جمع حله حلال بالکسر آب تن شدن نافه از فعل بعد از گشتن دادن و برگشتن گونه روی
 و بالغ شدن میان و چیز و بحال و برگشتن و بختین و مقابل چیزی حلیه بالغ قوت وانی که در میان
 وادی جمع شود و حله نیز بختین آمده است و کسر اول دفعه یا جمع حله

باب الحامی مع السیم

حامی پس از نوح عم که بر بسیاران است و به نون هم که در قرآن شریف آمده است شتر باشد که ده و پنجه
 از پشت او پیدا شده باشد و اینچنان شتر او زمان بسیار است بار نوازند می گویند آن حرام و نشتند می گویند

که پیش از آنکه در حیات کرده است اکثر اشیاء خود را در اصل حامی بوده است حشم بالفتح مستوار کردن
 و حکم کردن واجب کردن کسی حاجتم بکسر تا قاضی زانغ سیاه و زانغ سرخ پا و منقار که از غرابین
 گویند و جو امر و معروف است پسر عبد الدین سعد الطائی مشهور بفتح باشد حشم بالفتح دادن نرم و رام کردن حشم
 بالفتح کرانه و بیرون آمدن هر چیز و حجامت کردن یکیدن باز داشتن و برآوردن پستان حجام بالکسر چیزی
 بردن تتر بشتن ناگزیر و بالفتح داند چیم خون کشنده حدم بالفتح و بختین گرمی سخت و سوزن نقش حدم
 بالفتح بریدن اشتاب خواندن مشتاق شدن بخوان و بفتح اول و کسر ثانی برنده هم چنین حدم حدام بالفتح
 و کسر میم زنی است قال الشاعره اذا قالت حدام قصد قواء فان القول ما قالت حدام حرم بالضم احرام
 گرفتن حرام شدن و بالکسر چیزی حرام و بختین گرداگرد خانه کعبه و اندرون سر و حدین یعنی مکه و مدینه و بختین
 احرام بندگان و حرمت دهنگان و آتش حرم چهار راه که جنگ است ان حرام بوده و آن محرم در حرم و در القعه و
 ذوالحجه است حرام بالفتح ناشایسته و ناروا و مردی که احرام بسته باشد حرم گرداگرد خانه و چاه و بر آن
 آنچه بسته بخانه و چاه داشته باشد از حقوق و چیزی که حرام باشد و دست بر آن استوان کرد و جامه که محرم پوشیده
 باشد و جامه که محرم دور کرده باشد و دیگر نبوت و محله است به بعد از دو سبب جامه و چیزی که از آنجا است
 نمایند و جنگ کنند بر آن حرم بالفتح استواری و استوار کردن تنگ بر ستور و پوشیداری و آگاهی در کار
 فراهم آوردن کار خویش را از زمین وادی و بختین در سینه ماندن چیزی و در آمدگی تری گاه است بضم اول و
 فتح دوم دستهای نرم و علف و بز آن جمع خمر خرام بالکسر تنگ ستور و دست بذل به گواه حشم بالفتح
 بریدن و باز ایستادن خون جز آن و داغ کردن و بختین موضعی است حسام بالضم شمشیر و نیزه و تیزی و شمشیر
 حسم بالضم بی در پی و معنی شوم نیزه ششم بالفتح ششم آوردن کسی را فحل کردن خشم بودن و بختین چکان
 و خمر نگار آن که برای او غضب نمایند و جنگ کنند با دیگران حسم بالفتح شکستن و تیر دادن حسم بکسر اول و ثانی
 خمرانی بخته و غوره انگور و مر و بخیل و ترش سرو و تند و حسم بالفتح شکستن و سخت پیر شدن و حسم
 شکسته و شکسته و ذبون حال از میری و سنگ کعبه یا مایه کن و در غم و مقام یا از مقام تا در کعبه و دیوار
 بیرون خانه کعبه جانب مغرب که در اینجا نودان کعبه است و گویند که در زمان ابوالهمیم عم داخل کعبه بود و
 در حالیت آنرا خارج کرده دیوار دیگر از اندون دادند و آن دیوار نیز باقی است و مردم بخت احتیاط
 بیرون آن طواف کنند و محاذی دیوار اندرونی نماز گذارند و عبد الدین بر بیرون از ام المؤمنین عایشه شنیده

بود که حضرت رسالت پناهی سلمی فرمود که این دیوار داخل خانه که بر لب دیوار است در آن جا بهیست داخل کردن آن باعث فتنه و فساد است و در هر گام حکومت که معطل آن دیوار را داخل کند که چون حجاج بر عبداللہ استیلا یافت و خانه که بر لب دیوار است جنگ انداختن لوب سنگی هم بر بخت بود باز بطریق جا بهیست که در وقت حضرت شکیان نشین بود و بنا نمود الحال همان بنای حجاج باقی است حطاهم بالضم و شکسته شده و ریزه هر چیزی و اندک مال دنیوی حکم بالضم فرمودن فرمان دادن نسبت و حکم کردن میان مردم و حکم و سلو کار شدن و بالفتح بازداشتن و حکم لگام در آید و سبب انداختن و بخت بین میانجی و حکم کننده و همه و نام شخصی است و قبیلہ البیت ازین کبر اول و فتح ثانی حکمتها حکم دانا و است کار و سلو و حاکم و خداوند حکمت حکم بالکسر است و بر داری و غضب شد و استیلا نمودن و عقوبت کسی بالضم و بخت بین خواب دیدن و آنچه در خواب دیده شود و بخت بین تنه شدن بوسه و کرم افتادن در آن حلیه شتر قریه و مرد و غضب حکما هم بالضم و تشدید مبره و نیز غلام که از شکم گو سپند و نیز برون آید و گو سپند نیزه هم بالفتح و بخت بین شوهر و خویش زن پدر شوهر و پدر زن تشدید کرم کردن و کرم شدن و گداختن و بخت و قصد کردن مشتاق کردن و تب گرفتن و بخت گداخته و چشمه کرم و گزیر و چاره ریزه خنی بخت نیزه همه آب کرم و باران که در موسم گرما بار و عرف و بخت و کرامی تابستان حمام بالفتح کبوتر و قمری و هر مرغی که طوف دارد و بالکسر مرکب و بخت تب و شتر تب گرفته و بالفتح و تشدید میم کرم به جسم بخت بین گرم شدن بالضم خاکستر دانشت و هر چه سوخته باشد حشم بالفتح کوزه سبز و ابرامی سیاه جو هم بالفتح حاکم کل سرخ که از آن گلاب کشند جو هم واحد حیر و هم میانه سینه میگو که محل استن تنگ بود و همچنین خرم و نام سبب حضرت جبرئیل عم حوم بالفتح که اگر در چرخ و گرد چرخ گشتن مرغ و بخت آن و کله انبه از شتر

باب الحار مع النون

حار بالفتح غضبناک شدن و خست خزریره و بالکسر میمون و دخیل و بیجاری که بران بدن آساکند و بخت بین علت استقامت حار بالفتح سخت شدن گرا و مانند و قرین و برابر و بکسر نیز آمده و بخت بین کنار با که حار بالفتح خرم کردن بازداشتن بازگردانیدن کشیدن چیز بچوگان و بخت بین کج و خمیدگی و کمنه و بخت بین کسر جو نیز آمده چون بالفتح دور و دوازده و کالان کوی آب که گورستان خانه دار و حلال بالکسر است و چیزی و بالضم جوانان و بخت بین حار بالکسر و سبب حار بالفتح توسنی توسن دکم و زیاد کردن و بخت بین اندکی کردن حار بالضم توسنی کردن بالفتح توسن کسری و بخت بین کوی که بالای کوه باشد حار بالفتح و تشدید را

شمرست در شام مولد ز روست و منسوب بدانرا امرائی گویند جزائی حضرت الفتح زمین شربت و شربت و شربت
 عرب قبیلہ البست از غسان اند و گنن کردن کسی را و بالضم اند و گنن کردن اندوه بنیعی بفتحین نیز آمده بالفتح
 و کسر انگلیس و بنیعی است خزین عالم الحزن سالی که در آن خد بجه و ابوطالب فوت شدند حسن بالضم خوبی و
 نیکوئی محاسن جمع بفتح خیر خوب نیکو حسین بالضم خوب یک نصیر حسن بالفتح و کسر سین خوب صاحب حسن
 حسن حسین نام و کو بی است و دو قبیلہ البست از بنی طی و نام سبطین رسول الله صلعم حسبان بالکسر خوان بالفتح
 خوب بنیعی باشد بدین نیز آمده است بالفتح و تشدید بدین بسیار خوب صاحب یک بر تقدیر اول از حسن است
 بر ثانی از حسن نام مداح حضرت رسالت پناه صلعم که آن احسان بن ثابت انصاری گویند حسبان بالکسر
 بند شدن و بالضم غلاب تلخ و شیرینای ناوک و شمار و بعضی گفته اند که حسبان جمع حساب است احصان بالکسر جان پناه
 و هر موضوع استوار که باندون آن توان رسید سلاح و ملاک بالضم عفت و بار سائی زن بالفتح و برده شدن و
 بر سر کار شدن زن بالکسر ضم نیز آمده حصین بالفتح محکم استوار و بالضم فتح صادر نام مردی است حصان بالفتح
 زن پارسا وزن شوهر دار و بالکسر سب نمرا اسب نیکو که نسل آن گاه بدشته شود حصن بالکسر نیز لغز و گناه چیزی
 خانه گفتار احصان جمع و بالفتح در کنار گرفتن مادر بچه اوز بر بال گرفتن ماکیان حوزه و بعضی را و ففتحین عاج و کو بی است
 در نجد و قبیلہ البست از بنی تغلب حصمان بالکسر بزرگ بودن یک پستان از پستان دیگر حصن بالفتح شست
 گرفتن چیزی را و اندک چیز و ادب بفتحین وقت رفتن هر دو با گشتن چنانکه گرد بخیزد بسبب آن حصان بالفتح و تشدید
 فایده ای شتر مرغ واحد شش حفاة و خادمان طرف پر و پیانه لال مال حصن بالفتح باز داشتن و شیر و رشک بختن تا اما
 شود و مسکه آن براید و نگاه داشتن بول و مانند آن خون کسی نگاه داشتن و از گشتن خلاص نمودن حفاة
 آنکه بول آرد را نگاه دارد و حمار قبان بالکسر حار و فتح قاف و بای مشد ملخ سبز حلال بالضم و تشدید
 لام بره و بزغال که شتر کم مادر بر آورده هستند و بره و بزغال خرو حلال بالضم چیزی که بر شوت و مانند اجرت
 و لال و اجرت فال گوی مهر زن و شیرین شدن سپهر حلسون بفتحین گرمی است که در چراگاه شتر که
 در آن شوره گیاه روید بسیار حسین بالفتح و کسر نون آرز و مندی بسیار گریه و شادی و ناله شتر را و که گاه
 جدا شود و بالضم و فتح نون نام کفش گری است از اهل حیره و نام علامه البست که کتیب یو یانی را بهی ترجمه کرده نام
 موصی است میان که و طائف که در آنجا گفتار حضرت رسول صلعم جنگ کردند و اول لشکر اسلام بنی بیت رفت
 فتح و غیر ذری یافت حمالان بالفتح بنشیند و مهربانی کردن بر فردی بکرت و وفار و بیست و شش و در آن

چیزی همچو بالفتح کاح کردن زدن خنجر و بالفتح فروتنی کردن خسرو بالضم بلیدی خنجر بالفتح دادن سگ و گوسفند و همچنین خنجر شدن چشم خنجر و بالفتح سبزه و گیاه سبزه و کمر که در آهین غرق باشد و آسمان خنجر و آهین سبزه که از میان سرگین خاک و بریده برآمده باشد و قیام حدیث و یا کلام خنجر اگر آید برین و اینی نگاهدارید و خود را از آماج که بدینراد و بداصل پوشیده که هر چه از سرگین خاک و بریده آید اثری نباشد خطا بالفتح گناه کردن بالکسر خطا و بفتحین راست نام و اجابت به معنی بدین نیز آمده است خطا و بالمد پنهان شدن خطا بالضم خالی و تنهان شدن و نشستن نشستن که و آمدن و خلوت با کسی خطا بالفتح و الهی است خانه و جایی خالی خطا بالضم دفع خطا اندالان خطا غلط غلطی بالضم علامت و زن هر دو خطا خطا بالفتح و بفتح خنجر و خنجر خنجر بالضم کمری گنده بود که از آن خنجر متناهی شود و کمر از آن خنجر و گوییم خطا بالکسر و خطا بالضم دفع یا کمر کردن پنهان

باب النجاء مع الیاء

خائب نمیدخست بالفتح و الکسر و نشدید با مرد فریبنده و کمریز و فریبان که برین نمون باشد و یک خطا بفتحین مرجع زدن یا و کاه برین یا و کاه بران یا استخوان اسپ یا بر دشتن پای راست و دست راست بر دشتن پای چپ و دست چپ خنجر بالضم دفع یا یکی از صحابه حضرت رسول صلعم خنجر بالفتح بریدن زدن شمشیر و دروغ گفتن و گزیدن و بفتحین نادانی و درازی و کسر خا و دفع ذال و نشدید یا شتر مرغ و خنجر اسپ و بران و بران شدن خنجر و بالضم خنجر و بالفتح و نشدید یا دفعی است بسیارانی خا و دار که میوه اش مانند سیب می شود خنجر بالفتح آینه خنجر و خنجر و پاک کردن چرخ از چرخ و خنجریدن تیر بار اول و شتر گفتن به نوع که آید و زودن شمشیر و جز آن ذنک گفتن آن بفتحین چوب شمشیر شمشیر زوده و ذنک گرفته و تیر تراشیده بار اول چیز زدن پاک کرده خنجر بالکسر بسیار گیاه و فراخی عیش و شادی و بالضم گناه چربی و بالفتح شگون و خنجر و خنجر خنجر بالکسر خنجر بالکسر خنجر بالکسر خنجر بالکسر بالفتح ذنک کردن خنجر بالکسر چربی که بدان موارنگ کنند و گفت خنجر دست رنگین و ستاره است که چون به نصف النهار رسید وقت استجابت دعا است خطا بالفتح کار و حال و بالکسر مرد زن و خنجر و زنی که خواست کاری کرده شود او را و کار که خنجر در وقت نکاح گوید و بدین معنی بالضم نیز آمده و بالضم خطا جمع خطا خطا بالکسر یا کسی سخن بد و بگو گفتن و فصل الخطا حکم بواه یا سوگند کردن یا دشمنی بسیار و در حکم و قضا و یا گفتن اما بعد در خطا خطا مرد زن خواهنده بدین معنی است خطا بالکسر خنجر

دل و تربت بزرگ انگور و بالفتح خمر شیدین بناخن بریدن پاره کردن سپهر و ربودن هوش کسی گذردن خمریت اودن
بالضم و بفتحین لبث خمر و خمر و خمر خرا و لای کل سپاه چسبند و رسی قننه بالضم و تشدید الم صفتی ابروی در و باران

باب الخا م مع التا م

خاصه چیزی که مخصوص چیزی باشد خاصه خاصه و نیا میخونه از چیزی خاصه طبعی غوی اثر خاصه
پایان چیزی خاصه تسی گاه خاصه خمر که در و سر که و دو شتاب جزآن کنند خالفه مروبسار خلافت بی خبر
و ستون خیمه و خراگاه خاصه فرو آورده دنی که خفته زنان کند خا و یه افتاده و خالی خاصه پنهان
شده و شاخ خرا که نزدیک شته دخت باشد خمره بالکسر آنایش و و سنگی بالضم بهره از گوشت و جزآن و زمین
چیزی خمره بالضم غلیظ شدن آب و است شدن شیر و مقیم شدن بجای و اینمختن چیزی خجالت شرمند
شدن بسیار گیاه شدن زمین لیکن در ضرب گفته که خجالت از خطای عامه است صواب خجالت بالفتح و خجل و خجالتین
خمره بالضم نوبت تاریک ابر سیاه و عقاب قبيله است از انصار از ان قبيله است ابو سعید خدری
رضی الله عنه خمره بالفتح و بالضم و بفتحین نیز آمده و بالضم آنکه مردم او را فریبند و بالضم و فتح و ال آنکه
مردم را فریبند خمره بالضم مکر و فریب نوعی از طعام یا گوشت ریزه خمره بالفتح خراش چیزی خمره بالکسر
چاکری کردن و بفتحین و دلی که بردست و باقی شمرند خمره بالفتح و تشدید الم اول آب آواز کننده خمره بالضم
نظری است از پو است و جزآن خمره بالضم برین که از ان قبلة الحما نیز گویند و اینجمله شود از میوه خرافات
بالضم افسانها و حکایات غریب عجیب که از ان خنده آید خمره بالضم نام مردی بری زده که خمره بالکسر
عجیب از پریان می گفت و عرب هر سخن که باور ندارند گویند اینا حدیث خرافه خمره بالکسر جامه که از بار باد خمره
بالضم خمره بالضم زن شرم گین و خمره بالضم خمره بالضم خمره بالضم و فقره استخوان پشت و خمرات الملك
تاج درسم چنان بود که هر سال پادشاهان جوهری قیمتی بر تاج می نشاندند تا عدد سالهای پاوست همی بان معلوم
شود خمره بالضم پاره که از چیزی بریده شود و قبيله است از قوم بنی نازر که از قوم خود جدا شده به مکه اقامت
نموده اند خمره بالفتح لیکن در یک پا و بالکسر پاره از گوشت و بالضم و فتح را مرد باز ایستاده از کار ناخراسته
بالکسر خزینه واری گنجینه و فتح خا غلط است خراش جسد خمره بالفتح ناکس زبون شدن خساره
بالفتح الکی و گمراهی یا ان خمره بالفتح سیدان خمره بالضم درشت شدن ششمه بالضم شسته هم از خمره
بالضم و الفتح خاص که در این چیز چیزی خاصه بالفتح و روشی و اصلج و سوراخ در پیریزن و سوراخ برقع

نخاسته دغلی و درستی خمیده بالفتح خانه که از کراس یا از بکاس سازند

باب الخاء مع التاء

خبرست بالفهم پدید شدن و کسی گفتن و ناخوش شدن و خجسته الی دیگر که پس که در وقت که اهل این از کرد
بیرون آید و آنرا الفارس بریم آیم گویند و بفتحین پیری و بضم فاء و فتح الباء و همچنین خبرست خبرست بضم تین و جیم خبرست
بافتح و کسر تین خبرست خبرست پدید بیاد زنان خبرست خبرست بالفتح مسست شدن و دو شدن و مسست و

باب الخاء مع الجیم

خدا ج بالفتح زاون پیش از وقت ولادت و ناقص و نامم قری الحدیث کل صلوة الا لله و فیها یام الله الله فی سجدات
خدا ج بضم که پیش از وقت ولادت زاده باشد هر چند که تمام خلقت باشد و مخدج بضم میم و فتح وال بضم که ناقص
خلقت باشد هر چند که مدت حمل تمام شده باشد خروج بالفهم براندن بیرون فتن خراج بالفتح بیرون شد و براند
خلاف داخل یعنی در آمد و ابرسیاه که در آسمان پدید شود و رودی که گذرگاهش نباشد و نام جانی است بیامه
الفهم باروان که آنرا خرچین نیز گویند و بفتحین سیاه و سفید شدن در کس سیاه و سفید دریم و باج خراج بالفتح
باج و بالفهم دغلی ویشی که درین پدید آید و خرچ باجی است عرب را خراج بیرون و بیرون رفته خارج می نام
بفهم خود و در مشربی اصالت و کروی باشد که ایشان را بنوالی رجب گویند و خراج جماعه که بر امیر المؤمنین
علی بن ابی طالب عزم خرج که در خرچ بفتح اول ثالث با وجوب و نام قبیلہ البست از الفاء و در بدین و قبیلہ
بزرگ بوده اند یکی را ادوس و دیگر خرچ می گفتند و این اکوس و خرچ دوم و اند که هر دو قبیلہ را بداند نام است
و هندی و مادر هر دو قبیلہ نام داشت خراج بالفتح که زیدن پای شتر پیش از بر کشتن جهت تعجیل و کج شدن پای
و که زیدن چیز خلوج بالفهم جستن چشم و دیگر اعضاء بالفتح ابر برکنده و ماده شتری که بچه او را از شیر گرفته
باشند خراج بالفتح کشیدن و در لودن بیرون کردن و به چشم و ابر و اشارت کردن و مشغول کردن و بچه را
از شیر باز گرفتن و از چوب رست نیزه زدن بالفهم گروهی از عرب و کشتیهای خرو و بفتحین و در استخوان
از ماندگی کار و رفتار و پدید چشم و جز آن خلیج بالفتح شامی از دریا و جوی و کوه و جوی و سن و کاسه بزرگ
خلج بضم تین جمع خلج بفتحین و سکون نون و ضربت ننگ و ضربت دخت که راست

باب الخاء مع الدال

خدا بالفتح و تشدید وال خساره و راه و شکافت زمین بر داری و شکافتن زمین را خدا و بالفهم و فتح وال شکافتن

که در زمین کنند بد را زنی جمع خنده بالضم و نشد بد را ال خندا و بالفتح داغ بر خند خند زان برنگین و در نای سفت
 خند بالفتح خار و پوست از دخت باز کردن سخت خوردن غایتن چیزی چیزی را بمانگ و سری و بچیدن خم
 کردن چوب بختین آنچه از دخت باز کنند خندا و بالفتح دخت نرمی خار خندا بالفتح شتاب فن خنود و بالفتح نافه
 که بچه انگشتش زانان که صورت او بد آید خندا بالضم همیشه و همیشه بودن بهشت و کوشش کور که در در زنده بود و نای
 از چکا و کف به بختی خنیز آمده و دست برنج گوشواره و بختین دل نفس خلو و بالضم همیشه بودن حال جاودان ماندن
 غیر منقلب چیزی ازین جهت خدا کمال را خاندن توان گفت خم و بالضم مردن فرو نشستن آتش و بالفتح و تشدید میم
 جانی که آتش در آن نگه دارند خم و بالفتح زن نازک جوان و صاحب حسن خند بالکسر گیاه تازه معرب خود

باب الخاء مع الراء

خبر بالفتح توشه دان بزرگ واده شتر که بسیار شیر دهد و بالضم استن و از مردن بختین اگر ای
 سختی که بدان اعلام کند و درخت که در زمین خیار بالفتح زمین نرم سوراخ ناک خیمه آگاه و کشا و زنگاره
 و چشم و کف و آن شتر خا لور گیسوی است و چشمه است و موهی است خنتر بالفتح بختین خنتر بالفتح و تشدید تا خنتر
 خنتر بالکسر سه و همیشه شیر و بختین خوابی که سستی انعام و گرانی چشمه بخت چیزی که بدان رسد و باران و تار یکی شب و
 کالی خاور مرگست کالی و شیر و همیشه خنتر جای بهمار است میان دو بلندی و آواز کردن آنچه باد و عقاب
 آواز خنده و هم چنین است خرخره خنور بالضم افتادن و آواز کردن خنتر بالفتح و تشدید افتادن یا از بالا بکین
 افتادن شکافتن و مردن و بالضم دان آسپا و مار است گرد و پنج گوش خنتر بالفتح فکر کردن بگویند چشم و
 بختین تنگی چشم و خوی آن و گردی است از مردم خنتر بالفتح بختین کردن و بالفتح و بختین و بالکسر و
 الضم زبان کردن خنتر بالفتح تالک و گراهی و زبان خنتر بالضم میان مردم و میان کف پا و میان سرفار و
 پتیر و راه میان بالا و پایین در یک و بختین سراسر یا فتن و سر شدن ریز و بخت اول و کسرتانی سر و
 خنتر بالفتح شیر آب بسیار آبخن و تیره نور سیده خنتر درخت خرما که غوره او سبز بزرگ و خنتر بالکسر نام
 پیغام بهر است مشهور و بخت خا و کسر خا و شاخ سبز و گشت و تیره و نام پیغام بزرگ و بختین تنگی و سبز
 خطر بالفتح دم زدن شتر و قنیه مست باشد و بختین نیزه و آهواز کردن و بالکسر گیاهی که بدان خنتر بالضم
 یا و مسم باشد و شیر آب و شتران بسیار و بختین بهلاک نزد یک شدن و آنچه بدان کور و بزند و قدر
 منزلت خطور بالضم گذشتن اندیشه بل و بلند قدر شدن خاطر آنچه در دل گذرد و مرد و خنتر اول را

خمس بالفم و بالفم طعام مهمانی و ولادت و جمع اخمس یعنی لال و لطیفین لال شدن و لال شدن
 بالفم و تشدید رخسار یعنی آنکه رخسار و سبوساز و تخفیف را آنسیانی که سبوساز و در پیشانی فارسی است
 خمس بالفم و تشدید سین تره البست که آنرا الفارسی گویند و کما هو گویند و کم کردن و خمس شدن
 بالفم نام مردی خسیس بالفم فرومایه و اکس و چیزی زیون خمس بالفم زیون خلیس آینه
 خمس بالفم پنج یک و بالفم پنج عدو و پنج زن چنانکه خمس پنج مرد و پنج یک گرفتن پنج شدن و پنج
 گردانیدن و پنج شدن و بالکسر یک نوبت آب بیشتر از هر پنج روز و شتری که هر پنج روز یک نوبت آب خور و آنرا
 تیر خمس گویند و نوعی است از جامهای هر دو نام شخصی است خامس پنج کننده و پنج و بر تقدیر اول خامس
 خامس الاربعه توان گفت و بر تقدیر ثانی خامس الخمسه توان گفت و خامس الاربعه توان گفت و خامس الخمسه
 و پنج یک و جامه که درازی او پنج گز باشد و لشکری که پنج فوج داشته باشد و آن سده و در قلب هجده و سده و
 ساقه است بدین ترتیب است در ترکی هر اول و قول و حرف فار و بر زفار و جند اول خمس البقیه و پس رفتن
 و بالفم و تشدید یون مفتوح نو اکب ستاره و بعضی گویند پنج نو اکب سیاره غیر آفتاب و ماه که آنرا خمس متحیر گویند
 خمس بالفم پس مازن پس چیزی شدن خمس بالفم و تشدید یون دیو سر کشنده و پس و نه
 خمس بالفم خامه دال و کسر را شراب و گندم گفته خمس بالفم یون فانی کردن حیانت نمودن
 کاسه شدن خمس بالکسر دخت انبوه و بیشتر شمشیر و بالفم بوی گرفتن مردار و کاسه شدن چیز و عذر کردن

باب الخمار مع الشین

خمش بالفم خراشیدن و پوست باز کردن و مانند آن خمش بالفم خراشیدن کسب کردن بر عیال
 رزق خمشاش کوکبار و مردم با سلاح و زره خمشاش بالکسر جوی که درینی شتر کند و خمرات زین و حال
 کنایه چیزی مروی که حکمش روان باشد و بد معنی الفم و ضم نیز آمده خمشش بفتح شین ضمه و بصیر و جزوی چشم آلود
 خلقت یا از بیماری و در تاریکی چیزی دیدن و در روستائی ندیدن و خرو بودن چشمش کوکبان شتر خمشاش
 بالفم و تشدید فاشیره و در قاموس ثعلبی و طوطی بیان کرده و در طوطی گفته که طوطی خمشاش باشد خمشش بالفم خراشیدن
 و طوطی زدن بر بدن عضوئی زدن یا خمشش بالفم خراشیدن بالفم پنهان خمشش بالفم تپه گاه و سرخی و زردی و زدن
 کردن گرفتن بالفم دمی است یا سفاک از خمشش بالفم جامه است که تارهای طوطی دارد و تنگ می افتد و آن قسم کتان است

باب الخمار مع الصاد

خمر بصل بالفتح آمیختن و خمر را در روغن بهم کردن خلیص طعمی که از روغن و خمر سازند و در پی است که بکمان
 خمر بصل آمیختن کردن میوه پر دخت و گشت در زمین و کمان بردن و در روغن گلشن و بالکسر تخمین حصه از تخمین
 و بالضم سنان چوب نیزه و نخل پیرایسته از برگ شاخ و چوبی که در مشک بر پنهانند و حلقه از زر و نقره و
 گوشتاره و چیزانیک بدین دومی بکسر نیز آمده و بالکسر شتر قوی و نیزه باریک معرب خمر و بفتختین گرسنه شدن
 خمر اص بالفتح و تشدید در روغن گوشت تخمین کنند خمر بصل بالضم و تشدید صا د خانه فی دواره دوکان شراب و
 شراب نیک بالکسر ناقص بالفتح خاص کردن و همچنین مخصوص بالضم خالص ساده و دنیا میخته بجزی و هر چه بجز
 و جوی آبی است شرقی بغداد و بر کنار آن قصه بهیست که از انیر خالص گوشت خالص بفتختین درختی است
 انور و خوشبو است و بدخت دیگر او بخته بلند شود و دانه بهیست مانند عقیق و حرکت کردن استخوان میا
 گوشت و بالکسر دوست خلصا جمع خلصا بالفتح رانی درستن و بالکسر کزیده هر چیزی و نشان چرخ
 و نقره و طلاهای بی غش و سره و مسکه و بالضم و تشدید لام رخنای خانه خلصا بالضم ساده و پاک شدن
 در سیدان کسی و در وی که نه چیز مانده باشد خمر بصل بالفتح باریک کردن کر سکه کسی را خمر بصل
 بالضم فرو نشستن آس خمر بصل بالضم میمان و شکم خمر بصل بالفتح فرو رفتن چشمه مخاک و بالضم برک
 خمر و جران که از ان بوریا و زنبیل باند خمر بصل بالفتح و تشدید او و زنبیل بابت و فرو شده برگ خمر بصل
 بتخفیف داد و تشدید صا جمع خمر بصل بالفتح پیرایه کسی که آن پسند و بیخه بکسر نیز آمده غل سیر و آیه که به نور

باب الخار مع الضاد

خمر بصل بفتختین طعم رنگارنگ و مهر نامی سپید که طفلان را پوشانند خمر بصل جایی نمناک شده از کثرت باران
 خمر بصل بالفتح تن آسانی و عیش و نرم رفتن و غنچه کردن و خمر را در فرو داشتن آواز و اندازه کردن آن
 کردن کله و انداختن کسی را از مرتبه خود و کله کسر دادن و بجای مقیم شدن خمر بصل فرو داننده و کسر دهنده
 و نامی است از نامهای خدای تعالی و معنی آن خوا کننده جباران خمر بصل بالفتح باب در شدن و آس
 باب در آوردن و به سخن در آمدن و جنبانیدن شمشیر در جایی که زده باشد و شراب بفتختن و بکار یا سخن و در

باب الخار مع الطاء

خمر بصل بالفتح دست و پا زدن ستور و بهوب ریختن برگ دخت و العام کردن بر کسی بی معرفتی و
 وسیله دواغ نهادن برین ستور و پس رفتن شیطان و دست رساندن به کسی بفتختین برگی که از درخت

خبط بالکسر داغ سبزین ستور و بالضم دیوانی خراط بالفتح خوب ترا کشیدن و دوست بالکسر بر شاخ تا
 برگ او بریزد و در اندن داردی سسل شکم را و در از کردن آهسته را چون نمود و جز آن و بفتحین
 که بدان شیر از پستان بسته و ماست شده آید خراط بالفتح و تشدید را تراشیده خوب و غیر آن خراط
 بالفتح و تشدید طانوشته و نوشتن و خط کشیدن بجهت فال و جز آن و شکافتن کرد در راه دراز و
 است در یامه و بجای سکن شتی مادر بچین که در آن جایزه خوب می آید و می فروشد و نیزه خطی منسوب
 است بدان و بالضم کوبی است در که راه فراخ و بالکسر مینی که بایان در و بناریده باشد خراط بالفتح
 و بالکسر نادان و هر چیز که با چیز دیگر آمیخته شود و کمانی و تیری که خوب آن در اصل کج بوده باشد و یکی
 اخلاط اربعه و بوی خوش که با خوشبوئیهای دیگر آمیخته باشند خراط کاه و سپت بهم آمیخته به
 علف ستور و بنید از خرما و زربیب یا انگور در طب بهم آمیخته و آخر کاه و انباز و شربک و حقوق ملک و
 شوهر و ابن عم و جماعتی که کار ایشان یکی باشد و آمیزش کنند با کس و کل آمیخته با کاه خراط بالکسر
 شوریدن محفل و آمیزش نر با ماده و اختلاط شتران و مردم و موشی با یکدیگر خراط نوعی از ارک که میوه
 کوچک دارد و آن میوه را نیز گویند و شیر ترش و هر چیز ترش و هر چیز تلخ و درخت خار دار و بریان
 کردن گوشت و شیر و خشک کردن تا ترش شود خمیطه بریان بی پوست چنانکه سمیطه بریان با پوست
 و شیری که بولیش متغیر شده باشد خوط بالضم شناخ نازک و مرد و سیم و جالاک خوش سیرت در می است
 به بلخ خیطه بالفتح رشته و در رشته کشیدن و رشته سفید در کردن که آنرا اخلاط و سرام مغر گویند و بالکسر رشته
 و خیطه باطل یعنی سراب و ذرات هوا که از وزن خانه ظاهر شوند و عقب مروان بن الحکم بواسطه آنکه
 دراز بسیار حرکت بود و خیطه اسود سیاهی شب و خیطه ابيض رشتائی صبح خیطه بالکسر و بالفتح و تشدید

باب الخار مع العين

جمع بالفتح نهان کردن بجای مفیم شدن و در آمدن جمع بالفتح رفتن را به همراه قومی و شتافتن و گزینش
 خدع بالفتح و الکسر لغتن بسورخ در شدن سهوا و خشک شدن آبائی کاسد شدن بازار و باز بستن
 از عطا و رنگ رنگ شدن ناقص شدن خادع فریبده خداع بالکسر فریبان کسی و بالفتح و تشدید دال
 فریبده متلون ناقص و ناسخ خدع بالفتح بریدن و نیزه کردن گوشت خدع بالفتح شکافتن و بفتحین سستی
 چیزی و شکستن جدا شدن نهامی خدع خدع بالضم دیوانی خدع بالکسر فتح و او بیدار و هر چه در دانا شود

از برکت که بر وی راه رود و محضت بالفتح فعل و ختن و فعل را باره زدن و چیزی را بجزی پیوند دادن
 چنانچه فعل چند نیست و بخت آن را خصفه گویند و محضت خاکستر و فعل و ختن و شیر تازه با باست
 آینه و چیز و رنگ و محضت بالفتح و تشدید صا و فعل و زور و زور و گو و لقب و تشندی است از علانی
 خف محضت بالفتح طعام خوردن و تیز دادن و بختن چیزهای خود و یا کان خطفت بالفتح ربه و در
 کردن برق میان فی را و زوریده شنیدن و یو گفته ملک و محضت را بناید برقی و که چشم را خیره کند و
 و محضت ظاهر غری است که چون سایه خود را در آب بیندیشد آید که سایه خود را آب بر باید و آنرا طالع بنام
 محضت بالضم و تشدید ط آهن کج که بر دوسر مجور و لایب در آن میشد و بدان میگردد و مرغی است که یکسایه
 که از آب سراسی بر تو گویند و عوام ابابیل خوانند و نام آبی است و بالفتح و نام آبی است و دیگر غیر اول محضت
 شیر تیز و آردی که در آن شیر کنند و بریزند و بقاء شش خورند و محضت بالکسر و تشدید فاسک که در دهان و بالضم موزه و
 شتر و شتر مرغ و کف پای آدمی که برین میرسد و زمین درشت و شتر بر خنوف بالضم سبک شدن بزودی فتن
 و اندک شدن خنوف بالضم سبک نام موی و بالکسر موز و سبک و سبک بالان بالفتح و تشدید فاسک موزه و زور و لقب
 دشمنی است از علانی مهب خفی محضت سبک نام بخت است از بختی عروض خلعت بالفتح پس و قمری اجبر
 و سخن تبا و خطا و کوتاه ترین استخوان پهل و دم تبر یا سران و تبر بزرگ و سر استره پس آینه و فرزندان و مردی
 و جمعی که از قبله گرفته باشند و جمعی که حاضر باشند و آب بر کشیدن و قی کردن بالکسر سرستان سستور و مردم و محضت
 و مرد و کوچ و گدایی که بنالشان رود و بختن کس آینه و فرزندان و بالفتح اول و کس خانی شتر و دامی که در
 خلافت بالکسر محضت و سازگاری کردن و درخت بر خنوف بالضم بوی گرفتن و آن مژه و بوی که
 طعام و تبا شدن کسی و آب بر کشیدن جامه که بر بدن کردن و زور شنیدن و پس ماندگان و رنگان و تشدید
 که از ایشان هیچ کسی ندانند محضت راه میان و کوه محضت آب کشنده و پس مانده و مردی که در خنوف
 پس آیدگان پادشاهان محضت بالکسر سستی سرزند دست شتر و سر پیچیدن شتر از راه محضت
 گمان سفید خنوف بالفتح سر سیدن کشتن کسی را و دانستن و ادیم سر خنوف بالفتح ناحیه است
 نیت پور و بانک مردم محضت بالفتح سر سیدن و جای بلند تر از راه آب فرو ترا کوه و بر بلند و بستی که
 در کنار کوی باشد و پوست پستان و موضعی است در جبل سواد پس کوه ابو قیس و مسجد خیف مسجدی است در
 در موضع خیف واقع شده و بختن کبود شدن یک چشم و سیاه شدن چشم دیگر و فراخ شدن پوست پستان

و فرایع شدن مخلوقات فیضی است از انجیانت برادران مادری و مردم مختلف

باب الخار مع القاف

خدر رلق بالفتح خادوال لون عنكبوت یا بزرگ از ان یعنی فیضی نیز آمده خدرق بالفتح بیخالی ندراضن میخ
وزدن چیز سر نیزه است و تابش است و رود و بیخالی مرغ خدرق بالفتح دریدن و بریدن مسافت و جاده دروغ گفتن
و وزیدن باد و زمین خالی و فراخ و ستورخ و گنباهی است مانند قسط و موقی است به پیشاپور و بالضم کولی و نادانی
بالکسر خاد و طریف و فیضی نیزه شده و تیر و شدن و درشت و درشتی و نالام بودن کول و نادان شدن در کار باد
نادان است و بدین معنی بکسر نیزه شده خدرق بالفتح خاد و بار موحده گنباهی است بغایت سهیل و منعی و خدرق بهید
استعمال کنند و سیاه شده است خدرق بالکسر نام صحابی است خدرق بکسر خاد و لون بجهت گوش و نام نمی
شماره خدرق بالفتح نیزه کردن و تیر بردن رسیدن خادق سنان تیر بردن رسیده خدرق بالفتح خدرق
علم و طریف نل و جنبین سرب کزیدن برق و باد و سر جنبانیدن از غلبه خواب بدره زدن زدن بهر چیزی که
پسین باشد و مال زدن مرغ و پریدن خدرق بالضم غروب کردن سنده و سر جنبانیدن از غلبه خواب رفتن
اکثر شب پریدن مرغ خدرق آواز رفتن است آواز زدن با و خدرق بالفتح اندازد کردن پیش از بریدن
و آفریدن و دروغ یافتن چیزی ساختن نرم و عوار کردن آفریده شدن آفریدگان بالضم و جنبین خوبی عاده
و مروت و دین و جنبین گفته شدن جامه و جامه گفته و بدین معنی بکسر لام نیز آمده اخلاق و خلقان بالضم جمع
خلیق سزاوار و خوگیرنده و مرد تمام خلقت و تنوی الاعضا خدرق بالکسر نوعی است از خوشبوی بالفتح
و بهر تمام از خوشی و تشدید لام نامی است از نامهای خدای تعالی و معنی آن بسبب آفریننده خلوق بالفتح نوعی
از بوی خوش خالق آفریننده خدرق بالضم بخاری خفه و گلو گرنکی و جای خفه کردن از سکود بالکسر بگر
خفه کردن و رستی که در گلو کرده بدان خفه کنند خدرق بالفتح خفه کردن و بکسر لون شخصی که او را خفه کرده شود
و همچنین خنق و خنوق خدرق بالفتح خاد و لون قصر بهرام کور که نعلان بن منظر بنا فرموده بود خدرق بالفتح
معلقه گوشتوار و جنبین فراخ شدن چیز خدرق بالکسر خاد و فتح و شهر است بخوارم خدرق از انجا است بخیم از انجا

باب الخار مع الکاف

خرک بالفتح لجاج کردن خارک بالفتح از نیر به است به بحر فارس خشک بالضم لقب
اسحق بن عبد الله نیشاپوری محدث خاشک به سکون شین و حی است به مکران

تایید انجا

باب الخمار مع اللام

خال برادر مادر و علم لشکر و نقطه سیاه که بر اندام باشد و نشان شتر مرغ سیاه و ابروی باران برق و کبر و جاهله ناکس و
نوعی جاهله است از برود و جوانمرد و مرد ضعیف دل و تن و مرد خالی از علاقه محبت و میر از شتمت است شتر مرغ و شتر
ستور و لگام است جاهله که مرده را بدان پوشند و صاحب ملازم و گیاه است خجیل بالفتح دست پابریدن رفتن
سین دما از کلمه مستعمل در سحر و جادو بازداشتن و در کردن قرض دادن حدیث خواستن و آنچه زیاده دهند بر آنچه
در بر داشتن بار شرط کرده باشند و تنهایی فساد اعضا و فایده بدین دو معنی لغتین نیز آمده و لغتین دلوانه و دلوایی و
شاه شدن قوام ستور و مرغی است و نوشته دان و مشک خجیل بالفتح تنهایی گمراهی و هلاکت ریج و ماندگی و زهر
کشنده و زروا به اهل نارد نام است خجیل بالفتح فرو رفتن و پنهان شدن اگر برای شکار و بالکسر و سوراخ
خروش و بالضم و تشدید تنهایی مفتوح شهر است بهادر الفتح خجیل بالفتح شرم و حیاد شدن و شادی نمودن و دیدن
خاموش ماندن و رفتن شتر مرغ گل گران شدن بابران و دراز و انبوه شدن گیاه و پوشیده شدن کار بر کسی
مخفی کردن سینه نمودن از طلبه و تنهایی کابلی و فساد بسیار و پاره شدن دامن پیرایش و بالفتح و کسر دوم جاهله که
فراخ و دراز گیاه بلند و مرد شتر مرغ در زمین پر گیاه خجیل پری و انگشتی ساق و باز و خجیل بالفتح فرو گذاشتن
و خوار کردن یاری ندادن باز ماندن آه و ماده از راه و ایستادن او بر چه خود خجیل بالفتح و انه ایست معروف تیره
که از آهندی رانی گویند شتر خجیل بضم خا و فتح لای ته و سکون عین معله و کسر یا تاج و باطل و کجاست یا نیز آمده
شتر خجیل بفتح خا و زوا و با سخا و عجیب حاصل بالفتح آنچه بوی کر و بندند و تیره اندازی جز آن و ششهای و خست که
در هم رفته و فرو رفته باشند و بریدن چیزی و زیاده شدن کبری حاصل بالکسر و خصال بالفتح غمناهی نیک که بوی خوبی
نیز استعمال کنند خجیل بضم کو سفند از سگان که گوشهای ایشان سست افتاده باشد از سختی گریه و لغتین سست
سیک و شتاب و تبا و لغت سخن از بسیاری و درازنی اضطراب در است نیزه و خرامیدن کردن و پیدایش خجیل
کافری است که بر کمال خود دست بر پرده کعبه زده بود تا حضرت او را نه کشد آخر حضرت امر به کشتن او فرمود
و لغت اول و کسرتانی است و شتابکار و جوانمرد و زود عطا و تیری که به هدف بنورد و جاهله که در شتاب و سطر باشد
و دام صیاد و طرف خیمه و جاهله که از درازی برین می کشد خجیل بالکسر و الفتح دست و بالفتح در پیش شدن و شتاب
زبان شتر مرغ تا شیر نه کند و لاغر شدن سر که در راه و میان ریگ مرد ضعیف و نجیب و خجیل و جاهله که در گریه است در گردن
پشت لاغر و غمناهی مرغ اندک و شتر مرغ و شیر و خجیل و فضل شربت و شگاف و جامه خجیل لغتین کشتا و

در خنده و تباهی کاغذ کلیل در وین و بد حال و دوست صادق خلخال بالکسر با کسی دوستی کردن و سخت در هم پیچیدن
و میان چیز و چوبی که در میان خانه نهند و چوب دندان دو ستان خصلتها و عادتها و رخنه و بدین سبب جمع حکمت است
و بالفتح غور کاخ را که سبز و گشته باشد و چون اندکی کلان شود باغ گویند و بالفتح و تشدید لام سر که فرشت خلخال باغی بخین
و آنرا خلخال بضم هاء و خانیز گویند و شهری است بازاری بجان نزدیک سلطانیه محمول بالضم گننام بودن حاصل گننام و بی قدر
که او را گنشی می نامند و یاد کنند محل بالفتح ریشه جابره بالکسر و بضم دوست صاف و خالص حاصل بالضم دوست خالص
و درستی است که در مفصل السان قوا هم چون بهم رسد و از آن می گویند جمیل طعام نرم و ابر انبوه و جامهای بر ریشه دار و
پرزده ناک خول بفتح تین خشم و خرم و آنچه می خالی دهد از نعمت دولت خالص واحد و خالص یعنی نگاهدارنده چیز
و معنی خراشیده نیز آمده خلیل بالفتح سواران و سپاه خلیل بالفتح پندار و شخصی صورتی که در خواب دیده شود یا در دیدار
تخیل که در خواب دیده که در گشت از بر شو بیدار شود و شوش ظهور او را آن کرده بر بند و بی است بنی تغلبا و گویا بی است نیز کرده است

باب الخار مع الیمیم

ختم بالفتح فکر کردن تا بخواند قرآن شریف و با خبر رسانیدن چیزی بفتح تین چیزی بفتح تین چیزی فکر کرده شده ختمام بالکسر کلی و
موی که بران مهر کنند خاتم ختم کننده و بفتح و کسر انگشتی و جز آن که بران مهر کنند و همچنین خیتام و خاتام و خواجیم
و خاتم البیدین بکسر و فتح تا پیغامبر صلی الله علیه و آله ختم بفتح تین بهائی یعنی وسطی آن ختم هم بفتح تین چاکران و علاخان
و واحد ختم هم بالفتح بریده شدن زدن باز بچو کمال و مست شدن و بفتح تین رفتار نیز و بفتح اول و کسر دوم شمشیر
و جواهر ختم هم بالفتح درز باز کردن موزه را و شکافتن پره بینی و بریدن و کم کردن و گشودن و سوراخ کردن و بینی
و خرم در شرفتن فاز قولن بهم از مفاصل و بالضم و تشدید رای مفتوح عیش خوش تازه و این مصرع است
خمر طوهم بالضم بینی یا سر بینی و شراب زدوست کننده خراطیم متران قوم خرم هم بالفتح شک کردن و سوراخ
بینی ستر حلقه کردن و بهیچ کشیدن بلخ را و بفتح تین دخت که از پوست آن رسن بافتند خشم بالفتح شکستن
یعنین بینی و بفتح تین بد بو شدن گوشت و بزرگ و خراش شدن بینی و بد بو شدن بینی با وسطه علقی که
دران پیدا شود خشمشام بالضم افتادن پنج بینی کسی و مرد بزرگ بینی و کوه بزرگ بینی و لقب مردی است
و شیر درنده و بالفتح و تشدید شین مرد بسیار بزرگ بینی خشم بالفتح جدل و خصومت کردن و جدل و خصومت
کننده بالضم گوشه جوال و جامه دان و جز آن و جانب و طرف چیزی خشم دشمن و هم خصومت خصام
بالکسر جدل کردن با کسی جدل کنندگان جمع خصیم خشم بالفتح به هم دران خوردن بالضم و فتح ضا و تشدید

مرد بسبب ارجحان و شتر کمان سال خطم بالفتح مهار کردن شتر را و برین زدن شتر را تا خطام در آن کنند و اطراف چشم و گوش
و زهر بزرگان کردن و قهر کردن بر سر سخن بکسی تا فراموش نکند و منقاد مرغ و سرنی و پیش دهن سوز که آنرا بقار
ایز گویند و کار بزرگ و مضمی است خطام بالکسر مهار خطم بالکسر درست صاحب خانه آید و پیر و ده بر خیم بالفتح و شتر
بیم کننده شدن گوشت و در فتن و پاک کردن چاه و دوشیدن شتر ماده و بالفهم نقصن بایگان و چاهی است
نکه و عدیر خیم موضعی است بجهت میان نکه و دینه را در کماله غر او شرفا خطام باشد دیدیم گوشت کنده خطام
بافتخ پنج بنی خیم بالکسر غو طبیعت و بالفتح ترسیدن و بدلی کردن و بر گشتن مکر و کید بصاحب آن
و پابر داشتن و خانه که از شاخ درخت یا چوب و گاه سازند برای گرما و صحر او بدین معنی بکسر و فتح یا شتر
آمده جمع خیمه است خیمه بالکسر خیمه و بالفتح و تشدید یا خیمه در ۴

باب الخار مع الثول

خاقان بادشاه ترکان خان کاروان سرا و کال و صاحب دکان را نیز گویند خاقانین بکسر فام
فتح قاف مشرق و مغرب خچین بالفتح و زدن شتر و پیچیدن کنار جامه و جز آن و دو فتن آن تا کونا شود و نهان
کردن طعام روز سختی و دور کردن حرف دوم در عرض فتن بالفتح خفته کردن و فتنین داماد و پسر زن و برادر
زن و هر که از طرف زن باشد و خفته مادر زن و بالفهم و فتح تا شتر سبب معروف خشان بالکسر خفته و جابریان
قتیب دجای بریدن اندام زن خثول بالفهم داماد شدن خمدن بالکسر و خچین بالفتح و دست و
مخسوفه خذلان بالکسر فرو گذاشتن و یاری و دد نکردن خراطین بالفتح که همای مرغ دراز که در زمین
نمناک میباشد خرقان بالفتح و سکون را و فتح را خطاست دهی است بهیتم از آنجا است شیخ ابو الحسن
خرقانی و بالفتح و تشدید دهی است بهیتم از آنجا است شیخ ابو الحسن
شدن گوشت و بدین معنی بفتحتین نیز آمده خسران بالفهم زیان خشن بالفتح و کسر شین درشت و
مرضی است خشنین بالفهم و فتح شین قبیله الیت از آن است ابوعلیه خشنین بالفتح و کسر صا و
تیر خرد خثقال بفتحتین طپیدن دل و جستن باد و جبین سراب و علم و مانند آن خسران بالفتح بکمان
و حدس در چرخ سخن گفتن و بفتحتین گندگ خشان بالفتح و تشدید میم نیزه و ضعیف و مردم و در خشن بالفتح
و تشدید لون بریدن شاخ و گرفتن مال خول بالفتح نارسایی و بی وفالی کردن و ضعف و سستی در نظر خوان
بالفهم و کسر هر چه در طعام نهند و به خوردن و به سبب خون بالفهم جمع و احوال بالفتح نیز میخوان آمده

و بالفتح و تشدید واد بسیار است گفتند و بالضم و تشدید واد شهر ریح الاول خیران بالفتح و تشدید
در حق است باشد و اگر از ریشه آن حصیر و جز آن می باشد و از جوی آن و ششها که جز آن کنند به بندی بسیار

باب النجاس مع الواو

خسرو بالفتح برگین انداختن و بالکسر برگین خسرو بالفتح خسرو بسیار است خطو بالفتح گام نهادن خلو
بالفتح تنی شدن و خلوت کردن و اخسوس و اختن و بالکس خالی و بالضم و تشدید واد خالی شدن و

باب النجاس مع الیا

نجی بالفتح بهمان نجشی بالفتح برگین انداختن گاد و بالکسر برگین گاد و نجشی بالکسر و بلیه و شهرت افتاد
در سواد خواندن نجشی بالفتح ترسیدن و بالکسر الفتح گبای است معروف خطی بالفتح خاد و کسر طاد و تشدید یا گاد
و زنده خطی نیزه فسد بوضع خط نجشی بالفتح بهمان کردن آشکار کردن و بر آوردن باران موش را از سوراخ
و ضعیف و تشدید برق و خفونی یا یعنی آده و بالفتح و کسر فاد و تشدید یا بهمان خطی بالفتح و تشدید یا خالی و
نی غم خاصی بالضم کلمه پنج حرفی خواهی بالفتح و تشدید یا پیرای بهمان یا بال مرغ نزدیک بغل و آن را
باشد و نه خدای نیز یک تله درخت و صنیان که در تن آدمی بهمان باشند و نهان شد با جمع خافیه است و بهر چیز

باب الدال مع الالف

و اما سر دیو و تشدید میم سوراخ موش و با بالفتح تلخ کوچک مورچه و بالضم و تشدید با کدو و جی بالضم
در بالفتح باز داشتن و دفع کردن و عمار بالضم خواستن حاجت از خدای تعالی و عجار بالفتح چشم
سیاه و فانی بالکسر و تشدید خرزیره و اما بالکسر غنما و وار بر سر حرکت و مشهور فتح
است چیزی که بان در مان کرده شود و بی بهره یعنی بیماری است و بی و اما بالفتح نیزگی وجود فکر

باب الدال مع الباء

و اب بالفتح و سبکون همزه و الفتحین ریح تشدید و گوشتش در کار و عادت و کار و سخت راندن سبک
و راندن چیز از پیش خود و اب بالفتح و تشدید یا نرم رفتن و سرایت کردن شراب بیماری و جسم و کسلی
جامد و بالضم خرس و اب الفتح و اب الکبریات الفتح صفری و نبات الفتح کبری و چون مطلق و اب الفتح
کنند نبات الفتح کبری باشد و بهر نرم رفتن و اب بالفتح غار عمیق و چیز فربه و جب
الفتح باز داشتن و جمع کردن در اب بالفتح در فراخ کوچه و محله و عادت کردن رفتن کا تمک در کوه

و الفتح و تشدید واد بسیار است گفتند و بالضم و تشدید واد شهر ریح الاول خیران بالفتح و تشدید
در حق است باشد و اگر از ریشه آن حصیر و جز آن می باشد و از جوی آن و ششها که جز آن کنند به بندی بسیار

سماجی نیم دلج بفتحین و در بحر الضم فتن در اول شب و صبح بالضم در آتین و استوار شدن بجای و اراج
بالضم بالهوش و بلندید و او نیز آمده و کما نصح بفتح دال و لون و سکون با و فتح آن بجهری است مانند زمر که قاری
آنها درینم فرنگ گویند معرب و بنید و نصح بالضم و کسر لون و کسر دو کوان و نصح بالفتح معرب و بنید و کسر لونی
تیر و رنگ بجهری مائل از اسب و جز آن در صبا ج بالکسر معرب ریبا و یا بیج و یا بیج بیار و غلط و با و مودره و یا

باب الدال مع الحاء

وح بالفتح و تشدید حاهن آن کردن چیز سے در زمین و صدار ح بالفتح فراح و زمین نشیب
و ابوالد شاح نام محابی است و لوح بالضم پیاده رفتن یا بارگران بر پشت + +

باب الدال مع الخاء

وخ بالفتح و الضم و تشدید خا و دو و فتح بفتحین و صبی و فتح بالفتح کوهی است و بلند شدن و کشتن سر و فتح
بالفتح نشیب گرم و سر و دواخ بالضم بارجحیت عربی و بالکسر چند کوهی بر خند و فتح بالفتح خوار شدن و غلبه و تشدید

باب الدال مع الهمزة

واو و نام پنجاه بیست و این لفظ سریانی است و و بالفتح لهو و بازی و دون بزادتی نون نیز آمده در و تشدید
نی دندان شدن و رید بالضم دال و فتح را نام مردی است و تشدید آورد یعنی بی دندان و این درید و تشدید است
مشهور استاد میر و صاحب کتاب جمرة اللغة و هذا بالفتح نام زنی است مشهور حسین و عرب و بنیام و تشدید
بکرم مان عامه ماوند گویند کوهی است بلند و صافی روی و و بالضم کرمها و بختین بران بالکسر و تشدید

باب الدال مع الراء

و اسرار و خاز و شهر و قبیل و جمع اول او و بالفتح و الضم و و جمع ثانی دریا و جمع ثالث دور و بر بالفتح گروه
گس کل و زنبور و تخمهای طخ و مال بسیار و باره زمین که در میان دریا واقع شود و بدینجه بکسر نیز آمده و پس
چیزی و مرک و گدشتن تیر از هدف و صبی الدبر عاصم بن ثابت انصاری که زنبوران بعد از کشته شدن شتر
او کردند و نگذاشتند که شترکان با و دست رسانند تا آنکه سیل او را بجائی بر دوسلانان یافته او را
دفن کردند و بضم و بفتحین پشت و مقعد پس بر چیزی و در البرلیل و الشتر آخر شتر آخریاه و بفتحین
ریش پشت ستر و لور بالضم بیرون آمدن تیر از هدف و رفتن و بردن و پس رفتن و و است و تشدید
کردن بعد از مردن و بجا و دوزده شدن و بالفتح با و پس پشت یعنی بادی که از مغرب بطرف مشرق وزد

انکه جمع او دنانیر است و هموز الکسر فتح لون و او شهری است مشهور

باب الدال مع الزا

در ز بالفتح کنارهای جامه که هم دوز در و لیم دنیا و لذات آن و غیر بالفتح و جمع کردن
در پلیم الکسر باین در و زده داندرون سدا معرب داینز بالفتح و لیم جمع

باب الدال مع الیمن

و یس الکسر و کسرین و و شتاب و شیره خرا و غسل و بالفتح هر چیزی بسیار و الکسر جمع بسیار از مردم
و یوس بالضم و تشدید بکسر معرب و یوس باینز تشدید و یوس بالفتح بدی انگیزان در میان کردی و شتاب
در پوست گو سپند کردن در وقت پوست کردن و پر کردن چیزی را و لغزیدن و پنهان کردن پنهان
بدی و خمس بفتحین آناس شدن هم سستور و بالضم و فتح خا جانوری است و یالی بصورت مشک که غرق
شدگان را از غرق شدن بر ماند و محبت بسیار آذمی دارد و آنرا دین هم گویند و روس بالضم نباید نشنا
نشان و ناپدید کردن و خائف شدن زن و روس بالفتح عائف شدن و کینه شدن جامه و کینه کردن جامه
و خواندن کتاب و مجامعت کردن زن و کوفتن گندم در خرمن و کرکین شدن شتر قطران مالیدن بر آن راه
پنهان و الکسر دم شتر و جامه کینه و روس بالفتح و تشدید سین قطران مالیدن شتر را و یوس تشدیدین چیزی و
پنهان کردن چیزی زیر چیزی و یس بالفتح پوشیده داشتن کمر و حیل و گنده غلی که آنرا ایدار و نتوان
علاج کرد و خمس بالفتح پر کردن ظرف و سخت پمال کردن چیزی نشان نیزه زدن بجائی و راه بسیار نشان
و الکسر پنجه و یس بفتحین تاریکی و علف بسیار برگ و خمس بالفتح سخت تاریک شدن و شب و پنهان
کردن در خاک و پوشیده داشتن چیزی و موس بالضم تاریک شدن و یس بفتحین چراغ و چراغ
شدن و روس بالفتح خرمن کوفتن و پمال کردن چیزی را و روشن کردن آینه و جوان به عقل و یس بالفتح
جانی که نزدیک باشد و خاک گیاهی که رنگ سبز غالب باشد و یاس الکسر حرام در زیر زمین کف کردن حجاجین بوسه

باب الدال مع الشین

و یس بالفتح خوردن و یس بفتحین متاع زبون خانه و یس بالفتح بران کردن بفتحین شجر شدن

باب الدال مع الصاد

و یس الکسر پنجه و یس بالفتح زبون و یس بالفتح زبون و یس بالفتح زبون و یس بالفتح زبون

باب الدال مع الضاد

و محض بالکسر علی لغزان و بفتحین لغزیدن پای و کشیدن آفتاب و محض بالضم باطل شدن محبت *

باب الدال مع الظام

و اظ بالفتح و سکون هززه حقه کردن کلو دیگر کردن مشک و لظ بالفتح زدن و سوختن *

باب الدال مع العین

و یسع بالکسر زره و بر این زن و بالضم و فتح را شیب تند و هم و هفتدم و هیزدم از ماه که اول شیب به و با شیب سفید باشد و آریع بالکسر صاحب زره و الکر زره پوشد و یسع بالفتح رفع کردن و بر آوردن شتر لشخوار از سنگ بر این و یسع بالفتحین و کشیدن عین سوختن و دفع کردن در اندن و عداع بالکسر جنبانیدن پیمان بیشتر در گنجه و دیگر کردن ظرف و بانگ کردن بر آرد و عدع گفتن کسی را که افتاده باشد یعنی بر بغیر و همان و بانگ کسی و عدین مردم و همچنین دعدع دفع بالفتح چیزی کسی دادن و دور کردن و باز داشتن دفاع بالکسر فرصت کردن و در رنگ و ایهال کردن در ادای حق کسی و دور کردن چیزی از کسی و همچنین مدافعه و دفع بفتحین و خاک افتادن از خواری و در دبی و راضی شدن بازگ میشت و ناگواری شدن شتر بخیر را از شتر دیگر بالفتح نو بیماری افتادن در شتران و سپان دکاع بالضم نوع بیماری است که در شتران و سپان می افتد و لبع بالفتح سیردن آمدن زبان از دندان و بیرون کردن آن و مع بالفتح و بفتحین رنگ و بر رنگ بختن و بفتحین نشان و اثر آب چشم بر خسار دفع بفتحین خوارس و به کسر نون مرداکس و بی خیر *

باب الدال مع الحین

و لیج بالفتح و دباغت بالکسر سیر استن پوست و پاک کردن آن و رنگ سبز دادن جامه و باج بالکسر سیر استن پوست و آنچه بوی پوست را بر اندازد بالفتح و کشید بالکسر پوست را بر اندازد و باج بالکسر سیر استن و مع بالفتح شکستن چنانکه بمغز رسد

باب الدال مع الفام

و ف بالفتح و کشید فایله از هر چیز یا روی آن و سارنی است معروف و بالضم افصح است و لیف است بر خشن و رفار پیران و میش آمدن لشکر و حرب همچنین دلف بالفتح و بفتحین و الف تیر کینه زدن نشانه افتد و از جاسکه افتاده باشد در شود و گام نزدیک نهنده بسبب بارگران که برداشته باشد و بفتحین بیماری لازم و و ف بالفتح ترک کردن در رو آب و سوودن و ترک کردن مشک را *

باب الدال مع القاف

والفتح بكسر لون نادان و آدمی و دزد و ستمور و لاغری و بون و بفتح لون و کسر آن و دالاق کشش یک درم و آن مقدار شربت جو میانه است معرب و انک و وانیق جمع و از و یا و یا و اسطوخودوس است بر تقدیر که جمع وانیق باشد و بر تقدیر که جمع وانیق باشد تبدیل از الف است و وانیق لقب ابو جعفر خلیفه ثانی از خلفاء آل عباس برای آنکه یک وانیق در خراج افزوده بود و حق بالفتح دور کردن و از این دال از ختن رحم بی سنی را قبول نکردن آنرا و حقیق دور و رقی بالفتح و ختن سپر که از پوست سازند به جمع در قه و عشق بالفتح پیردن و کوفته کردن راه و بر این ختن در مانیدن و فقی بالفتح ریختن آب و افق ریخته آب و مار دافق یعنی آب ریخته شده اسم فاعل است بمعنی مفعول و قی بالفتح و تشدید قاف کوفتن دارد کردن و بالکسر باریک و اندک و قیق آرد باریک و چیز اندک و قاق بالضم باریک و اندک و بالفتح و تشدید قاف کوبنده چیزی و قصار که جامه را میگوید و آرد فروش و لقب شیخ ابو علی که از مشاهیر ادیان است زیرا که آرد فروش بود و لوق بالفتح ختن جانور است که از پوست او پوستین سازند معرب و له و موق بالضم در آن بر کسی بی و ستوری و در آن صیاد در گازه و شکستن در آنند و مق بالفتح معرب و معنی با و برین و مشق بالفتح و فتح بهم و کسر آن شهر است مشهور بای تخت ملک شام بنا کرده و مشاق بن فرود و ناطق و مشق شتر ماده شیر رفتار و و رقی بالفتح دال و در اینجا شراب و حوض بر آب و و رقی بالفتح ختن شکسته کردن و شکستن و بریدن و لاق بالکسر هر دو مالا مال و بهم چنین دالاق *

باب الدال مع الهمزة

درک بالفتح دریافتهن بفتحین رسن پاره که بر گوشه دلو میزند و طبقه و درخ و طبقات و درخ را در کات گویند و باک منازل هشت را در جات و آنچه در پی چیزی پدید آید از حواض يقال علیه زمان الذکب و سکون را درین دوق نیز آمده اما فتح را فصح است و در آن بالفتح و تشدید دال یک دریافته و ک بالفتح و تشدید کات کوفتن میزدن و هموار کردن و زمین کوفته و هموار کرده و بالضم کوه و را بهما و سپان پس پشت ماده شتران بهکات و لک بالفتح بدست مالیدن و مالش دادن و ادب کردن کسی را و لو ک بالضم کشش آفتاب از بالای سر فرو بردن آفتاب و بالفتح آنچه بر تن مالند چون خطمی روشن و چیزهای خوشبو و لیک خاکی که با دست بر تن مالند که از مسکه و خرماسازند و پاک بالفتح آس کردن و شکستن و سپردن زمین و زد و یکی کردن بزن و بختین

و بیست و پنج روز و دهی است بواسطه و یک بالکس خروس و گاهی بر یک بیان نیز اطلاق کنند و یک بالضم جمع

باب الدال مع اللام

و ال بالفتح و سکون بجز آنکه سه رفتن و نرم دیدن و بالضم و کسر بجزه جالور می است چون لاس و درگ
 و رویه و قبیل نیست از کذا نه از آن قبیل است بواسطه و یکی و بالکس و فتح بجزه قبیل است دیگر و بعضی گفته اند اص
 است که بواسطه و ازین قبیل است و ال بالفتح که آوردن اصلاح کردن زمین بکسین و مانند آن و بیانی
 زدن کسی را بکسر سختی و بول بالضم نیز دادن زمین را و پیر استن بر چیز و حوضهای خرد و بالفتح با آوردن
 که فرزندش مرده باشد و بال بالضم بکسین و مانند آن و جل بالفتح قطران بالیدن اندامهای شتر او و دروغ گفتن
 و حال بالفتح و تشدید طلاء و جهر مشیر و بسیار دروغ گوینده و گرده بزرگ و لقب کذاب مشهور که در آخر کتاب
 پیدا خواهد شد و خل در آمدن و بالفتح نام موضعی است و خل بالفتح در آید چیزی نقیض خرج و بختین
 تها شدن عقل و تن و مکر و غدر نمودن و عیب کردن در حسب کسی و درختان انبوه و گرویی که خود را بطاعت
 نسبت کنند و از ایشان بشمارند و اخل درون و اندرون در آینده ضد خارج و خیل آنکه در کار کسی خل در
 باشد و شخصی که در طاعت در آید و از ایشان نباشد و کلمه که در کلام عرب آورده شود از آن نباشد و حال
 بالکسر شتر آب خورده را بمیان دو شتر نشسته در آوردن در آنجا و عجل بالکسر دای می موحده و سکون عین
 شتر ناده پیر و نام شاعر است خراسانی که در نهب نشیج داشت و خل بختین تها شدن و تها بی درختان انبوه
 و قل بالکسر دخت خرنسره و قل بختین نخل پربار و تیر شستی و خرمای زبون و ال بالفتح تشدید لام ناز کردن
 و لیل راه و راهن و ال به تشدید لام راه نمایند و دلالت کند بر چیزی دلال بالفتح ناز و دینش پیر لام
 اول بسیار راه نمایند و شخصی که میان بائع و مشتری سودا راست کند و لیل بالضم هر دو و ال بخار
 بزرگ نوعی است از جانوران و نام شتر سفید بسیاری مائل که حاکم اسکندریه بخت پیر میا مبر صلیع فرستاده
 و امیر المومنین علی بن ابیطالب بر آن سوار میشد و خل بالفتح نیز دادن زمین را و اصلاح کردن چیزی
 و بالضم و تشدید میم و خروج نوعی از ششها که بر تن آدمی بر آید و مال بالفتح بکسین و خرمای بکر گفته می شود

باب الدال مع الیم

و هم بالفتح و سکون حای کلمه و در کردن سخت پیوستن و هم بختین پوشیدن کوشته شمشیر بای را
 و هم و هم بالکسر معرب و هم درون آن شمشیر دانگ است و دانگ و قراط است و قراط و طسوج است

و هم

و طبع و جو میانه است و در مثرعی پشت منقار باشد و در مثرعی را در مثرعی نیز گویند زیرا که راس البغل
 نام خرابی است از عجم که ترا سکه زد و قد را آن درم در پنهان بقدر میان گشت دست میباشند و اهرم بالفتح را نام پنهان
 است از نیتیم و در مثرعی است و سهم بالفتح استوار بستن گوشت و جراحت سر شیشه و از آنکه سر کردن باران را نیتیم را
 و از پدید کردن نشانه و بستن در و بفتحین جری در چرخیدن و بفتح دال و کسرین جری و عمامه بالکسر انچه جری است
 بدان استوار کنند و انچه در گوش کنند و سر شیشه و کوزه را بآن بندند و عمامه بالکسر سر تن ضخیمه و عمامه واحد
 و هم بالفتح خون و تشدید میم طلا کردن و هم بالفتح همیشه بودن و آرمیدن و درختی که از میوه منقل پیدا شود
 و آن میوه را منقل می گویند و نیز درخت کنار و اهرم بالفتح همیشه و بالفهم گردن سر که آنرا و در نیز گویند و اهرم
 همیشه و آرمیده و هم بالفتح عدد بسیار از هر چیز و فرو گرفتن از وی و یلم بالفتح دال و لام طالع معروف و سختی و بلا
 و دشمنان و کرده و در راجز و جمع شده نگاه مورچه دکنه نزدیک حوض و خوابگاه شتران و غیره و نیز نام همی
 است و آن غیره در دلی است که اسود غنسی را که در زمان حضرت دعوی نبوت کرده بود گشت *

باب الدال مع الفون

و بران بفتحین منزلی است از منازل ثمر و آن پنج ستاره است و یک ستاره که روشن است از آن میان آنرا
 عین الثور گویند و حسن بالفتح پوشیدن آسمان را و باران بسیار و جان بالفهم ابر نارگیلی باران
 و احسن بزر و غیر آن که بجای الفت و کسر گفته باشد و چون بالفهم مقیم بودن بجای و حسن بفتحین بفرشته
 و کلان شکم شدن و بفتح دال و کسر حافیه پشت و کلان شکم و کسر بضمیت و حسن بالفتح دو و بر آن و بالفهم
 کاوس یا دانه ایست از کاوس کویز و بفتحین دود و کینه و کجی خلج و جهر شمشیر و انیز عقل و برین و حسن
 و خان بالفهم دود و و ان بفتحین بازی و و ان مردی فائده و شمشیر کند و شمشیر نیز و و ان بفتحین جری
 و نام کوی است و حسن بالفتح در خاک پنهان کردن و بالکسر مضمی است و حسن در خاک پنهان کرده شده
 و کجی زیر زمین و چاه و حوض و چشمه که بنجاک انباشته باشند و در و فین بیماری که معام باشد و کس بفتحین
 بسیاری مایل شدن ملک و کان بالفهم و تشدید کاف و کان که میوی نشینند و آنرا حانوت نیز گویند و کان
 جمع و لغین بالفهم مای است در یک تصور بصورت مشک پد آب که آدمی را بهر تبه دوست میدارد و کس بفتحین
 را بر داشته بکنار سازد و مری بالکسر سرگین و بفتحین جمع و مری بالکسر و آنرا دود و سود و مری و جان و مری
 بخانه و برین تفریح جمع و منه است بالکسر و دال بالفتح و کسر و سرگین و دال و کسر و مری و دهم می

وارمی داننده و خداوند نخست و کسی که یکجا میفهم باشد و نحو عبوی فروشن بدست می رسد است بدادن
 و آن نرضه نیست بجزین که از بند برانجامشک آرد و اگر صبی بمرتب چینی و اسی زیرک و درست را می بیند
 وانی وونی ناکس و نزدیک یعنی اول از نارت است و معنی ثانی از دوری بالفح و لسن و فریق و لکس
 و الضم و تشدید را و تخفیف یا کوب در خسته و لضم دال و تشدید را و نیز آمده یعنی کوب چون دور و حفا و در
 دراری صج و واغی خورشما و باعثها و واهی سختی او بلا و ووی بالفح و تشدید یا او از کردن کوش و کس
 و مرغ و باد و آواز کس باد و کوش و مرغ و درخت و وپی بالفح زیرک شدن و بالفح و تشدید یا زیرک
 و وری بالفح بپرسال خورده و بالفح آنکه قائل بقدم زبان است بجهنمی لضم دال نیز آمده

باب الزال مع الالف

فرم بالفح افریدن افشاندن تخم و ذوالنار که روی که آفریده شدند برای آتش و فرخ و لفتحین سبب
 سوی و پیری فرمی لفتحین پناه و پرده و شتر و آنچه بر باد داده شود و سرشک ریخته از چشم و بالضم
 جمع زرده و کایو بالفح زبانه کشیدن آتش و زیرک شدن و ز و در یافتن چیزی را و بوی دادن
 و بالضم قناب ابن الذکا یعنی صج و کرمی بالکسر یا آوردن و با و کردن پند دادن و پند

باب الزال مع الباء

و اب بالفح و سکون همزه نعت کردن و بالفح و الباء عیب و تب بالکسر سکون همزه کرک و بیابان
 و اب بالکسر جمع و دال الذب گر سنگی که در توان کرد و نوال الذب قبیل البیت و اظفا و الذب چند کوبی است
 خور و بصورت ناخنهای گز و ب بالفح و تشدید یا گاو و ششی و در کردن و باز داشتن و سر و بولون و یکجا
 اگر رفتن و خشک شدن چشم را و خرا و خشک شدن لب تشکی و لاغری و اب بالفح و کس و کس و کس و کس و کس و کس
 نزدیک و نه و لفظه سیاه درون حدقه و اب العین مرد و ک چشم و ذال البیت و شمشیر و ب بالفح و تشدید
 که شکران و تبر شدن چیزی و چیز نیز و بالکسر و مانند آن که در گردن آدمی یا حیوان باشد و بیماری که در بکر هم رسد و ب
 چیزهای تبر و لفتحین تبا شدن معده و شکم رفتن چنانکه گاهی رود و گاهی باز ایستد و بهوده گفتن و دوا پذیرفتن و لفتح
 اول و کسرتانی تبر زبان و علقب کسرتال دلام ناله نیز و و ب بالفح گناه و ذوب جمع و لفتحین دم و اونا سبب
 و در ناله چشم و ذوب الفرس کوبی است شبیه بدم فرس و ذوب الثعلب و ذوب الخیل و گاهی است اذنان را
 پروان مردم و حوام ایشان و اب بالکسر و ناله هر چیز و کسی که دم شتر آن بنهند و انب پس کسی و و ناله

و انقباض است دراز دم و پر و دلو بر آب یا مطلق دلو و زرب یا رشر و گوشت است قیو و ب
 بالفخ عمل و گدازن و سخت شدن گرمی افتاب است همیشه خوردن عسل و نادان شدن بعد از دانش و نیت
 و واجب شدن حق کسی و واجب گیسو و موهای شش سر بلندترین و بهترین چیزها جمع ذواب است بالفخ
 ذواب بالفخ و مویب بالفخ گدازن و رفتن و همب بفخ رفتن و گدازن و خیره شدن
 چشم و رفتن موش از زدن زردرکان و زرد و بهانه است این سخن را زود و تخم مرغ +

باب الذال مع التاء

و التاء قوی که بدان مراد چیزها در اینند و آن بر ظاهر زبان باشد و است تحقیق چیزی خداوند و بدینچه
 مرشد و باشد و آریات با و تا که چیزها به برد و فحش بالفخ و الکسر و الفخ و بضم ذال و فتح بادی است که در گلو
 از بسیاری خون پیدا می شود و بدترین خنثا است و فحش چهار پایه کلو بریده و چهار پایه که بر می کشن باشد
 و نیز به بالفخ هر دو ذال و دو که در کسی را در کاری بنشیند چیزها که آویخته باشد در هوا و باله بالفخ و تشدید
 و تخفیف آن فنیله و خیره بالفخ آنچه نگاشته شود و بفارسی آنرا گنجی گویند و روه بالفخ و الکسر بالای
 هر چیز بالای کوان و ریه بالفخ و الکسر و تشدید را و بانسل آدمی و جن و ذریات و ذری جمع و ریه
 و سید دست آویند و اسپ شتری که پیدا در پس آن پنهان شود و بخت زدن تیر صید را و روه بالفخ و تشدید
 را غله است معروف که آنرا جوی گویند و بالفخ و تشدید را سورچه و در وزن صد زده مقدار یک جو باشد و کوه
 بر وزن صده کلو بریدن و بچ کردن در کیمیه بالفخ آنچه بوی آتش فروز یعنی فروزین و لته بالکسر و تشدید لام
 خوری و لاقه بالفخ نیز زبانی و فصاحت و نیز زبان و فصیح شدن و هسه بالکسر و تشدید میم عدد و آن ایل
 زمره ایل کتاب که بعد و آنان در دار اسلام در آیند و بالفخ چاهی که آب اندک داشته باشد و ناهیه بالفخ هر دو و ناهیه
 چیزی بالکسر غرضی زبانی و نام موهی است و ناهیه بالفخ موی پیشانی و جای رستن موی پیشانی و بدترین و بالاترین بچ

باب الذال مع الحاء

و الحاء بالفخ کلو بریدن و شکافتن و کشودن و بالکسر چهار پایه که در کج کرده شود و قوه لعل + و قوه ناهیه بضم عظیم و
 بنده موی بالکسر لعل و فتح ثانی نیز زده و فحش کلو بریده و آنچه برای کلو بریدن آماده باشد و لقب اسمعیل عزم و فحش
 کلو برنده و بعد از فحش نیز زده است از منازل قمر و آن دو مستاره است که میان آنها دوری باشد یک دراز
 است و طرف یکی از آنها که کسی است خرم و کما نگویند و آنچه که در کج کند و فحش بالفخ شیر آب است میخورد و بالکسر و تشدید

باب الفراع
الذال
ذو در
بهاوت با
کونید ویا
رازدن
تذوید را

کرمی است پرنده سرخ باغلهای سیاه بغایت زینت برین معنی است لروح بالفم و تشدید را در این
جمع فوج بالفم ذرا بچ در طعام کردن فوج بالفم پشته ها و تله ها و نام فوجی است معرکات از شتران
که شتران خوب را بدو نسبت کنند و نام بدو قبیل است

باب الذال مع الراء

ذو الفم و سکون همزه و لیری کردن در میدان و کراست داشتن چیزی را و عادت کردن بچیزی و بر
بالفم نوشتن نقطه کردن و در خواندن و آهسته خواندن و در سخن چیزی و صغیفه و اسیر ستوانه دانش
و شمر بالفم چیزی نگاه داشتن و نگاه داشته شده برای وقتی و حاضر نگاه داشته شد برای روزی جمع
و غیر ذلک و تشدید را در افشاندن بر زمین و شکافتن مانند آن بر چیزی افشاندن و موجها و بدین معنی جمع
ذره است و نام مرد است و ابو ذر کنیت صحابی است در و بالفم بر آن آفتاب و میدان گیاه و بالفم دارد
که بر چیزی افشانند و عمر بالفم ترسانیدن و بالفم ترس و بختن و بهشت بالفم و فتح عین چیزی که از آن ترسیده
شود و ترس بختن بوی ترس خوش و ناخوش و بوی ترس و بوی نمل و گیاه بدبو و شکاف فرو و شکاف تر
بوی در وقت ذره مرغ از بوی و کمر بالکسر آوازه و شاد و یا و آوردن و یاد کردن بر آن و بالفم یاد کردن و بختن
ایرند که جمع در بعضی خلاف ماده ذکر جمع و بولاد و شمشیر آرد و ذکر البقل ثمره که در آن وسط شود و کبر
نیک یاد گیرنده و اگر یاد کننده و هر بالفم بر این سخن جنگ و بالکسر کردن شتر و بالکسر دلیر و بر کس بسیار
یاری کننده و همچنین ذمیر و ذمیر الفم اول و کس ثانی و مار بالکسر بنهار و عمد و آنچه سزاوار است نگاه داشت آن بود

باب الذال مع العين

فوج بالفم گز کردن بامه و غلبه کردن فی و دراز شدن دست و جهت شدن و بختن بلع و بر کاه
دستی و شتر ماده که بسیار پس آن پنجان شود تا صید را تیرزند فراع بالفم زنی که سبک را برسد و بالکسر
باز و از آن رخ تا آنکه در حیات از پاچه بالا شتر از فراع گویند و گوی که با و چیز را پیچانند و در آن
وین نیز و قبیل است نام منزه است از منازل قروان ستمه است چنانکه بر فراع هیچ اسد واقع
شده اند و مرد و اسد الذراع و الذرع خوش خلق فروع بالفم است شتر سبک سیر فراع کام و همچنین
زلیع فروع بالفم عا جتند شدن و لیع بالفم خاش و بر انداختن چیزی و الفع فاعل و شاع

باب الذال مع الفاء

ذوات بالفصح و سکون همزه زود مردن ذروف بالضم اشک از چشم رفتن ذروف بالفصح
روان شدن اشک روان شدن آب و عطف بالفصح زهر کسی را خوارانیدن و زهر در طعام کردن زهر
ذوات بالضم نیز قاتل و موت ذوات بالضم مرگ زود آینده ذوف الفتحین ذوف بالفصح و تشدید
ذوات بالکسر تشنه زخمی و مجروح گشتن در کاری شتاب کردن ذوات بالضم زود و سبک و بالکسر ذوف
زهر قاتل آب اندک ذوف و ذوفین و دو سبک ذوف الفتحین خرد درستی نهی بی ذوات بهای

باب الدال مع القاف

ذوق بالضم کسی است دشتی و بالفصح سرگین مرغ و سرگین انداختن مرغ و عطف بالفصح فریاد کردن ذوق
بفتحین نیز زبان شدن بی آرام شدن و بدین دو معنی بفتح نیز آمده و نیز کردن کار و بالفصح تاوان کردن روزه
کسی را و بیحال انداختن مرغ و طرف زبان و سنان و کنار و تیزی هر چیزی و بدین دو معنی بالضم اول و فتح
دوم و بفتحین نیز آمده و الفصح و کسر لام نیز زبان و سنان نیز و ذوق بالفصح کنار زبان و سنان
ذوق ذواق و مذاق بالفصح چشیدن و از مردن مزه چیزی و

باب الدال مع اللام

ذوال بالفصح و سکون همزه نرم رفتن و شتاب رفتن ذوال بالضم ذویل بالفصح زود مردن لاغر شدن ذویل بالفصح
کوش ماهی و پوست کشف و استخوان ماهی که ازان دست برنجن و شانه سازند ذویل بالضم ظلم و جور و اصل
بالفتح کینه و دشمنی ذیل بالضم تشدید لام غواری و غوار شدن بالکسر نرمی درام شدن ذویل غوار اذله و اذلاء
جمع ذویل بالفصح رام ذویل بضمین جمع ذوال کفیل کسراف ناپیدا بر سریت بعضی گفته اند که شخفه بود که
کار و خدمت پیغامبری شده بود ذویل بالفصح فراموش کردن و غافل شدن همچنین ذویل بالضم درختی است
نام تمبیه است ذایل غافل ذویل بالفصح دامن بر زمین کشیدن و دامن و آخر هر چیز از جامه و ازاد و هر چه
بر زمین کشیده شود و ذیل الريح آنچه زمین را بر وید از باد ذایل تشدید یا ذایل سب دراز دم و

باب الدال مع المیم

و هم بالفصح ذال سکون همزه صفت کردن و خوار شدن و بر رفتن و ازان و هم بالفصح تشدید میم نکو میدن و گفتن
بالکسر بسیار لاغر و میم نکو سینه و آب ناخوش دانه که بر رو پیدا میشود و آب بینی ذلول چیزی چون بیهوشه که از
بیزدن آید و هم بالکسر مرست حق و جاهلگان که آب و بدین معنی جمع و هم است بالفصح و هم و ذاهم بالفصح و

باب الذال مع النون

و بیان بالضم و الکسر قبیده است از آن قبیده است نایله ذبیانی شاعر مشهور در عرب مایع لثمان ابن منذر
 و قن بالفتح بر سر نخ زدن و بر حاق زدن و بالکسر بر سر سال خرد و بفتحین زدن و از آن قن نیز رخ و سر کل
 از کراک بالضم نران جمع و بفتحین و همین بالکسر بر سر تیزی خاطر و یاد دهن قوت در ک و بالضم نام قبیده است *

باب الذال مع الیا

ذکی بر یک و می بالکسر و لشدیدیم این کتاب که زینهار ی باشند منسوب بذمه یعنی عهد و بیان *

باب الراء مع الالف

ر و یا بالضم و سکون همزه خواب دیدن و آنچه در خواب بیند ر یا بالکسر زیادت شدن و نشو و نما کردن و
 زیادت گرفتن در دام و بیج ر یا بالکسر شکر گفتن مرده را و محاسن او را شرف و در شعر و بر آن ر یا بالفتح ابد
 شدن و کنایه چری و بهر نیز آمده ر جی بالضم باز گشتن ر جی بالفتح آسپار خضار بالضم و فتح جاعرق تب
 ر یا بالفتح فراخی عیش بالضم یا در نم روی بالفتح پاک شدن ر و یا بالکسر جادری که برودش گیرند
 ر و یا بالکسر یا ر یا یا مصیبتا ز ر بالضم مصیبت ر یا بالکسر سق منزلی است از منازل فرد
 بالفتح و بفتحین آهوبه ر می بالضم و الکسر جمع ر شوت ر ضی بالفتح خوشنودی و ضامن و محب و لقب علی
 بن موسی ر ضوی بالفتح کوی است بهرینه ر عازن خوشیش از ر اعنا یعنی مراعات کن ما را صحابه
 اینمینه قصد کرده بحضرت پیغام صلح خطاب میکردند و میرواندک تغییر داده را عینا می خوانند یعنی شبان
 حق تعالی صحابه را می کرد که دیگر باین کلمه خطاب نکنند بلکه نظر ناگویند ر عا یا بالفتح حکومان و کمد است
 شدگان ر عا بالکسر شبانان ر می گیاه ر عا بالضم آوار کردن و آواز شتر و شتر مرغ و گشتار ر عا بالکسر
 اتفاق نمودن پیوند نمودن ر ق و بالضم بگو کردن در بدگی جهامه را و پیوستن به چیزی ر ق و بالضم بستاندن شک و
 خون یعنی بستاندن شک و آنچه بر جراحت نهند ناخون لیست ر ق و شام بالفتح یا بهسه و چیزی که شتر مست
 از گلو بر آرد و آنرا شمشقه گویند ر ق و شام بالفتح یک گرم چون بای بران نهند بسوزد و او بالضم ویدارد
 خوبی منظور بالفتح سیرابی و بالکسر سیراب شدگان و ر می که متاع برشته بران نهند از او جمع ر یا بالفتح زمین فراخ
 و بالفتح و لضم قبیده است را و می سیراب و بالکسر سیراب را از آب با آن از آن روان شود و یا بالکسر بر دیدی مردم و *

باب الراء مع الیا

ارباب بالفخ و سكون بجز پند کردن ظلمت و دوختن چیزی را سبب بالفخ و تشدید باخذ آوند و پیر و در کار و بار و
 برادر بزرگ و بزرگانی بعضی گفته اند قول حق تعالی فَاَذْهَبْ عَنْكَ الْغَلَمَ دایم است و بارون ارباب جمع و پیر و در
 و نیکو کردن و تمام کردن و فرایم کردن و افزون کردن بصلاحت آوردن لازم شدن اقامت کردن خداوند شدن بالفخ
 انگور و به و انار و مانند آن که به پند زنا ناپذیرند و انگشت پنج شود و لب جمع و بالفخ و فتح بای شد و بسیار و از که سبب
 پس زن و پیر و ده ریای سبب و دختران زن و دایها و بزرگ در خانه پیر و ده کاشند و بزرگای ماده که در خانه نگاه دارند برای
 ریای سبب بالفخ ابر سپید و نام زنی است جمیله معشوقه و عدد سبب از معروف که می تواند در موضعی است بلکه در کوی
 است و مدینه و بالفخ موضعی است و بالکسر همان و عشق و پنج قبیله است از عرب که یکجا شده اند و سبب بختین
 آب سبب بسیار خوش و سبب بالفخ بزه و راسه گاو کشتی رتوب بالفخ ثابت و ساکن شدن را سبب
 ثابت و یکجا ایستاده و قرار گرفته رتوب بختین سختی و میانه انگشت وسطی و سبب در زمین بلند و پیر و ده
 و سبب که بعضی از آن بلند تر از بعضی دیگر باشند و سبب بختین ترسیدن و بزرگ داشتن و نام ای است
 از باب جمع و از باب معنی رود و بهم آمده اما فروش یافته شده و سبب بالفخ وسعت و فراخی و بالفخ فراخ و بختین
 ابوالناسی مساجد و خانه ها و زمین های فراخ جمع و سبب است و نام پدر قبیله است از قبایل همان حبیب بسیار خوار
 و حبیب الصمد یعنی فراخ سینه و در جانب الخوم فراخ های اطراف زمین رتوب بالفخ لازم شدن به چیز
 و نگاه داشتن و سبب بالفخ نشستن چیزی و فرو رفتن چشم و نگاه و دردی آب و بول که در ته ظرف
 نشینند و بالفخ نشینند که فرو رود و بنهم را سبب بنشینند و مردگران بار و جبل را سبب که ثابت و بنور سبب
 قبیله است و سبب بختین میان سبب و وسطی و سبب بالفخ کیدن آب و بدن را سبب بالفخ آب بدن
 و نیز سبب مشک و پارچه های برف و لگ و شکر و کف و صلی و نشینند که بر درخت باشد را سبب نوعی از
 وخت کنار و باران بیکبار فرو ریخته و سبب بالفخ ترو شاخ و تارک و پیر و تارک مرغ و مانند آن و بالفخ و بختین
 گیاه و درخت سبز و بالفخ و فتح طایفه ای تر و سبب بالفخ و بختین ترس و ترسیدن و سبب بالفخ و الفخ
 و بختین خواهش بخون و آذ کردن و بسیار خوردن و سبب بالفخ زمین نرم و سبب عطا و سبب بسیار
 و چیزهای مرغوب جمع رغیب رغیب حریص رتوب بالفخ چشم داشتن و بالفخ زنی یا مردی که
 او را بچه نرزیه زنی که چشم بزرگ شود و بزرگ است و سبب بالفخ که نزد یکسایه خوش و آنچه نیاورد چست
 انوشی و سبب کعبان چشم دارند و نگه دارند و موکل و یکی از نامهای بنیادی خود جل و نشانی از منازک

و اگر از کیمیز گویند بر قیسمه بالضم بابیه و شتر است و بفتحین زین بلند آمده و سختی ر قیسمه بالضم آید یا در آن سخن
 رت بالفتح و نشاید تا صفت و جوب ر قوت جمع ر شاسته بالفتح کند و سوده شدن و بد شکل شدن ر شته بالفتح
 کند ظاهر و زن نادان مردم فرومایه و ضعیف ر قیسمه بالفتح لرزه زاین و بتر آن ر قیسمه بالفتح بازگشتن بدینا بعد از مر
 و جواب نامه و بتر آن باز آمدن بازگشتن مرد بسوی زن مطلقه و بدین معنی بکسر نیز آمده اما فتح افعیست ر جوله
 و ر جوله بالضم مرد و در مردی و سوار می کلان پای ر جوله بالفتح زن بمرد مانده و شتره خرفه ر جوله بالفتح
 ساخت مسجد و زمین فراخ ر جوله بالکسر کوچ کردن بالضم مقصد و آنچه بسوی آن رفته شود از هر جا ر جوله مستور
 بازگشتن و شتر بسوی ر جوله بالکسر زین چنین که جهت تافتن بر ستور بندد و در وی چوب نباشد ر جوله بالضم
 و ستوری آسانی و ازانی ر شته و بفتحین مرغی است مانند کرسن آنرا فوک هم گویند ر شته بالفتح نرم شدن
 و بالضم سنگین سفید رو ق بالکسر و تشدیدال مرتد شدن بر شتر شدن پستان عیش از زایدن بالفتح فایده
 و زین شدن ر ذالعه بالفتح تا کس فرومایه شدن ر زائنه بالفتح آهسته و آرامیده شدن گران بار شدن
 ر زیمه بالفتح و تشدید یا محیبت ر زیمه بالفتح و الکسر است جامه و بتر آن ر زیمه بالکسر پیغام بردن ر سلیقه
 مکتوب ر شته آب که از جانی تراوش کند و بجای چکد ر شاقفه بالفتح نیکو قد شدن ر شاسته بالفتح
 آب خون که بجای چکد و ترشح کند ر شقوه بالضم و الکسر چیزی که کسی هیزد تا کار سازی ناحق کند ر صاسته
 بالفتح ستوار و حکم شدن ر ضما عقه بالفتح و الکسر شیر خوردن ر طویه بالضم تر شدن و تری ر عوفه بالضم خوش
 آرا شدن نادان احسن شدن نرم و سست شدن ر عاکیه بالکسر نگاهداشت چیزی کردن را عوده بالکسر
 ر عیثه بالفتح لرزیدن لرزه ر عااه بالضم شبانان و نگهبانان ر عیثه بالفتح خواش نمودن ر قیسمه بالضم
 و الکسر الفتح ترانان ر قافه بالفتح همراهی کردن ر قیسمه بالکسر بندگی قدر و بلند قدر شدن ر قافه بالکسر
 از پس قریوس نین نهند و بار چه که بر جرات بندند و مالی که قریش به جهت حاجان بیرون آرند ر قاف
 بالضم بیزه ریزه ر قافه بالفتح چیزی که زنان بر سرین بندند تا فر به ناید و بالفتح و الکسر بندگی و بلند آواز شدن
 و بالکسر نام مردی است ر قافه است و ر قافه است بالفتح آسان و فراخ عیش شدن ر قیسمه بالضم
 باره جاره باره کاغذ که بر آن چیزی نویسند ر قیسمه بالضم افسون و سحر و بالضم و فتح قاف و تشدید یا نام و شتر است
 پناه صلح و بالکسر تشدید قاف کسوره و یای حلی بندگی ر قیسمه بالکسر شمشاد و نگهبانی و بالضم مخفی که بر آ
 صدی کردن بزرگ بکنند و بفتحین کردن و بنده ر قافه بالفتح چشم داشتن و انتظار بردن و حراست نمودن

رقعه بالکسر و تشدید کاف شدن چیری و مهران شدن و بالفتح هر زبانی که نزدیک باب رود بشود
وقت در آب بر آن گذرد و شتر سیت بر کنار فرات که پیته بالضم زانو رکبته بالفتح و تشدید یای و نقطه یاء
رکابته بالفتح سست بضعیف شدن و آنکه بر ال خانه خود غیرت ندارد و ایشان از و ترسی نباشد و در قیاس
آنچه سست یعنی اگر کاف و تشدید کاف نیز گفته اند رکابته بالفتح از میدان و نام بیوانست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله گرفته بود و در بسته بود آخر او حضرت بر زمین انداخت و او سندان شد و کوفه بالفتح حرف بزرگ
و کوزه و شتی خرد و بنجی هر سه حرکت آمده رعایت بالکسر تیر اندازی کردن در پیته بالفتح یکبار تیر انداختن در پیته
بالضم و تشدید میم رسن کسند و بالکسر الفتح استخوان پوسیده و پوشیدن استخوان را عظمه بالفتح و تشدید میم و تشدید
تاک سر و خسته بالفتح مغز او مقدار نیمه شک آب رویه بالفتح و تشدید یای و نقطه فاء و تال کن در رویه بالضم
و یای موحده قفل پاره از شنب پاره از گوشت حاجت بقیه شیر بای که در شیر کنند تا ماست شود و آب مثنی
نیرامنی که در رحم ماده قرار گیرد و نام شاعری است و آنچه بدان زندگانی توان کرد و وایته بالکسر نقل کردن سخن و
آب بر کشیدن در پیته بالفتح تر کشیدن در پیته بالفتح جاسی بلند و موضعی از محله که از آن آب باران روان
شود در پیته بالکسر متری را خسته بالکسر ترس را رام کردن در پیته کشیدن در پیته بالکسر تیر انداختن و آنچه در یک انگشت

باب الراء مع التاء

ریش بالفتح باز شدن از حاجت عمل خیر یا بخت چیز نایکه باز دارند از کار خیر و فی الحقیقه اذاکان
لهم یجیش البیض جوده الی الناس فخذوا علیکم بالربایش ریش بالفتح و تشدید ناکمه ثبات بالکسر جمع
ریش مجروح رعاش بالکسر گوشواره و تاج رکعش بالفتح و فتحین بشم و صوف رنگین که از پیچ
آویزند رخوش بالفتح و غین مجرین شیر دار و شش بشیر رفش بالفتحین جماع و سخن بخت و سخن بازگشت
و جماع در پیش بالکسر چراگاه شتر از نلوره گیاه و نام درختی است مردکنده و جامه ناتوان پشت و بالفتح استخوان
کردن بدست چیری سودن و فتحین چوبی چند که بر هم بندند و در دیار آن سوار شوند و خود را شتر شوره بیا
را و بچرخ شدن از آن و بقیه شیر در پستان روش بالفتح که نیا رفته و احد و سرگین انداختن در پیش
بالفتح درنگ کردن و پدر قبیلۀ از قیس و اندازه چیری و بالفتح و تشدید یای مفسوره درنگ کننده و کامل

باب الراء مع الهمزة

ریش بالفتح بستن درو بفتحین در بزرگ بسته که در درو کوچک باشد و بفتحین راجع بالکسر تمام کردن

روح بالفتح و تشدید جیم جنیدین و بازداشتن راجاج بالفتح شتران و گوسفندان لاغر و مردم ضعیف ریح
بالفتح اضطراب کردن و بیانی خوشیدن برق راجاج بکسر نون جوز بهندی و خرمای ملس رواج بالفتح
روانی هیچ بفتحین کرد و شور و غوغا و ابروی باران راجج روان راز راجج بالفتح معرب رازیانه

باب الراج مع الحار

راج شاد شدن و شراب و کفهای است و به معنی جمع راحه است ریح بالفتح سود کردن و بالکسر سود و بفتح
سود شتران اسپان که برای فروختن بیارند و پیله و شتر بکهای خرد و بالضم و فتح با شتر بجه و بزغاله و مرغی است
راج بالکسر فروختن چیزی و بسود و فاده بکسی اذن و بالفتح سود و نام چند کس است و قاضی است باز بکس و جوی
گوید راج جانوری است چون گربه که کافور از وی گیرند و کافور با حی بدن منسوب است و این غلط است چه کافور
صنغ دخی است و بالضم و تشدید بکنه نرو بزغاله و شتر بجه راجج بکسر با سود کننده رجوح و رجحان بالضم
چیر سیدن تر از و جزان راجج بالفتح زن بزرگ سرین راجج چیر بنده زن بزرگ سرین ریح بفتح را و حای
فراخی هم و بضمین کاسهای قراح راجج بالفتح قراح ریح بالفتح شتر و دامن خیمه پس نیمه در آوردن
و گره اگر خانه را در یکی گرفت و بفتحین زمانه دراز رواج بالفتح زن گران سرین و کاسه بزرگ و زن گران
سیر روح بضمین جمع و روح بمعنی فتنهای عظیم نیز آمده و ورنه توکل علی الله من در ایام امور استعاضه روحا به
روح بالفتح فرو افتادن شتراده از لاغری و زدن نیزه کسی را ریح بالفتح خوی کردن و تراویدن آب و بختن
ریح عرف و گیاه است ریح بالفتح شکستن و نیزه کردن سنگ و خسته خرمایانندان و بالضم نیزه
و خسته خرمای ریح بالضم کرانه کوه و بهی آن و میان مرار کوچ بالضم میل کردن و آرام گرفتن به چیز
ریح بالفتح نیزه زدن و لکه زدن حیوان و بالضم نیزه اراج و راجج بالکسر جمع راجج بالفتح و تشدید نیزه کرد
مردمی آراج نیزه دار و نیزه زن و سماک راجج ستاره ایست که نزدیک او ستاره دیگر هست که آن را
نیزه او گویند و سماک دیگر که ستاره نزدیک ندارد و آنرا اعزل گویند یعنی بی سلاح و ثور راجج گادی که هر دو
شاخ داشته باشند ریح بالفتح گردن سرازستی و جزان روح بالفتح آسایش و نسیم و رحمت و بالضم جان
و قرآن و وحی جبرئیل علیه السلام و نبوت حکم خدا و ملکی است که روی او چون روی انسان است
و زن او چون تن ملائک است و بفتحین فراخ نهادن پیش پا از بکر در کام زدن چنانکه باشند
نزدیک باشند با هم رواج بالفتح شبانگاه شدن و شبانگاه کردن و شبانگاه سیر کردن و شبانگاه

بافتن آمل و کسر هم آب تغیر شده زنده بافتن درختی است خوشبو و درخت آمل و عود را نیز گویند و در بافتن آمل علف جستن و درختن و آمدن را اندک و در آب برای آب و علف فرستادن و دستنه و ستاس *

باب الرابع مع الراي

راه در بر بالفتح و الکسر شفره تنگ استخوان و تپا شده و گداخته از لاغری و

باب الزمان مع الزمان

از سر آمدن معماران مفردانه بر چهره بالکس و الضم بلیدی و عبادت بیت و غدا ب شرک و لغتین نوعی از شعر
کونا و در آن شش بار است فعلین و خلیل گوید بر جز داخل شعر نیست بلکه آن لطف بیت یا لکث بیت است
و بر جز شعر گفتن و بیامی است از بیامی بیامی شتر در بالفتح و تشدید از درین چیزی هست و استوار کردن
وزنین نیز در نهادن و دوم فروردن طح درین بجهت میضنه نهادن و بالضم کج که اثر از نیز گویند زیر گویا هست
که آن رنگ کند ازین غیر زیر است رکب بالفتح نیزه و جز آن نیزین فروردن بالکس و از نمر و مردانار کار بالفتح
چنان کرده در وزن پنجه در آن بهم رسد و عمر بالفتح باب ابرو چشم و جز آن اشارت کردن بالضم و لغتین نیز آمده
را موز و دیو اصل نمون چینی رو بالفتح از وزن و بر حرفت خود و در اصلاح نمون آن را بهر بالفتح جنبیدن

اب الرامع السمين

را پس بالفتح سر و سرور و سرداران بالایی چیزی و بریزدن و اس المال سرمایه تجارت ریس بهتر است
بافتخ و تشدید مهره مهره کاه فروش غامه رواست گویند ریس بالفتح پست زدن و مشک پر کردن +
حسین بالکسر بلیدی و عقنوت و خشم و گناه و کار بد و بالفتح آواز بلند کردن و آواز ابرو بانگ شتر و در آواز بلند
روس بالفتح انداختن سنگ دیوار و جزان کسی کو فتن و خر کردن زمین به چیزی سخت و رفتن بجائی
ر سبس چیز ثابت و استوار و محرز یک و دانا و ابتدای دوستی و تب چیزی که درست نباشد رس
بافتخ و تشدید بین ابتدای چیزی و ابتدای تب محبت و چاه بسنگ را آورده و چیزی که درست نباشد
و نام چاه بقیه قبیله شود که پیغام بخود را نگذیب نمودند دوران چاهش نهان کردند و اصحاب الرس عبارت
از ایشان است اصلاح کردن و افشا کردن میان جمعی و چاه کندن و دور کردن و نهان کردن چیزی
با خود سخن گفتن اندیشه کردن و دشمن حال و کار کسی رعس بالفتح لرزیدن افشاندن راه آهسته رفتن
نهان اندکی وضعف رعس بالفتح بالیدن و نکویی کردن افزونی و برکت و نعمت رعس بالفتح سپاری دادن

رگس بالفتح برکروانیدن و از گون کردن و بالکسر پیدای و در دم بسیار مریس بالفتح خاک کور و در فتن کردن
 سرده و پویشیدن چینی سنگ انداختن بر و امس با در راه و بی را ناپدید کند و وس بالفتح خرامیدن بر دانه
 سبیل گاید و بالفتح طائفه که شهرهای ایشان بر یک صف قرار یک پیوسته است که مریس بالفتح سخت بای
 زال کردن پس بالفتح خرامیدن و ضبط کردن و غالب و ستولی شدن *

باب الراء مع الشين

رفش بفتح تین جافخی جوالان پیدا شود درش بالفتح و تشدید شین چکیدن آب مشک خون و جز آن باران
 اندک رشاش مریس بالفتح و رشاشه بالفتح آب خون که بجای چکر عرش بفتح تین لرزیدن رشش بالفتح کوفتن
 و خوردن بیل که آن خاک بردارد و بالفتح نیز آید رشش بالفتح نقش کردن رشش بالفتح جردن گوشت چینه
 اندک سنگ است جز آن انداختن دست بسوی گرفتن بمرهای گشتان طافه بر چکان و جز آن بفتح تین بر مرغ
 و مرغی که در یک چشم پیدا شود و آب چشم می رفته باشد رشش بالفتح خوردن بسیار و خوردن اندک رشش
 رگمای ظاهر کف و گمای درون بازو رشش رگی است درون بازو و در ایشان دو رگ بازو رشش بالفتح
 بر نهادن بر تن و نیکو کردن حال کسی نفع رساندن پوشانیدن و خوردن کسی و بالکسر مرغ و جامه فانی و نواخی
 و معاش ریاض بالکسر جمع افش آنکه میان شوت و پنده شوت ستانده میمانی باشد و فی الحقیقه کفر الله العالی العزیز العاکر

باب الراء مع الصاد

ربص بالفتح چشم دشمن بینیکی بادی برخص بالفتح ارزانی و ارزان شدن بالفتح نازک نرم خمیس ارزان
 جامه نازک رص بالفتح و تشدید صا و استوار کردن و بر تهم چپانیدن در چیز را و برابر کردن و کایان چینه را بقرار
 رصاص بالفتح ارزیر و آن دو قسم است سفید که آنرا قلعی گویند و سیاه که آنرا سرب گویند و رص بالفتح
 کردن جنبیدن و بر بودن حرکت دادن رقص بالفتح پای کوفتن و خوشیدن مراب و جوشیدن سحر اسب
 رصص بالفتح درست کردن کشته را و تسلی دادن مصیبت و در او نیکو کردن حال کسی و اصلاح کردن میان کسی
 و بخیال انداختن مرغ و از آمدن ستور درنده و کس کردن بفتح تین چکر سفید که در کج چشم گم آید و آنچه روان شود
 آنرا خمس بفتح تین گویند و رصص بالکسر پنج و بنیاد و چینه زیرین دیوار و کلی که بآن چینه دیوار بر آوند و بالفتح ستور
 شدن هم ستور و آب بر آوردن آن و سخت فشردن تحت گرفتن بقا فاش و فتن ردا و رصص بکای هم دیار چیده *

باب الراء مع الضاد

در بعضی بالفتح میان چیزی و اساس نهادن یعنی کمرهای چیزی و تختین کسین بالان در و دایا خوردن آنچه در
 شکم باشد و دایا گردن و سر گردان و خوابگاه گویند و قوتیکه بسنده و رسنده باشند و مال و خانه و خدمت و مال خانه از زن
 خواهر و مادر و هر چه با و جمع کنند و بدانیل خوش شوند و بدین معنی بالضم و بالفتح نیز آمده در بعضی بالضم بازماندن
 سزاگشتی و برانود آمدن گاو و گوسفند و اسب چنانکه بزرگ برای شتر و جشوم برای مرغ و بالفتح درخت بزرگ
 و فراخ و بخیل کالان و زره فراخ و حرض بالفتح شستن و بخت و جامه و بخت و عرق کردن تب زده رض بالفتح
 و تشدید ضا و کوفتن و خرد و ریزه کردن و خراکه بگویند و برینند و حرض یعنی خراکه کوفته رضاض بالضم
 ریزه های چیزی رضاض بالفتح سنگ ریزه که زیر پای کوفته شود و مرد و ستور بسیار گوشت قطره های خرد باران
 رقص بالفتح و تختین گذاشتن چیزی و چرخ گذاشتن ستور و آب اندک رقص بالفتح و چرخ شدن توره
 رقص الارض به باقی مانده ریح و علف زمین که باز ندارند از زمین و گیاه پراکنده و دراز یکدیگر رقص بالفتح
 جنبانیدن حرکت دادن بای و برانگشتن اسب و پایی زن برای ناخن و بال جنبانیدن مرغ در پریدن
 رقص بالفتح با پوست بختن گو سپند را در منگلی بر سنگ ریزه در یک نقسیده و بار یک و تیر کردن کم کار
 و جبران و سوختن با دگر می زمین و برگ را چریدن گو سپند و سوختن جگر و درون آن و بیمار شدن او از آن
 میض بیکان و کار تیر و هر چه تیر باشد روض بالفتح نرم درام کردن و مرغ را با و هم چنین ریاض و
 واحد رواقض شکری که در دار خود را بگذارند و رافضه که روی از آن و فرقه از شیعه که بریدین علی بیعت
 کردند بعد از آن گفتند که از شیخین بزرگان تا با تو بهر اهی کلیم زید یا بنمود و گفت چگونه بزرگان از ایشان که در زیر
 و معاون جردن بودند بزرگان او را رقص کردند و گذاشتند تا آنکه هم حجج ایشان را شنیدند و در انقض سزاگشتی و در انقض سزاگشتی

باب الرام مع الطام

رابط بالفتح بر بستن رباط یا کسره نگاه داشتن سرحد دشمن و پیوسته بودن در انجا و آنچه با دستور و
 و جبران بند و پنج سرسپ یا بیشتر که بسته باشند برای مصی و انتظار نماز بدون اجد از نماز دیگر بر محیط
 ستور که او بامند و لغت مردی و غوره خورای تر نماده در آب و خرمای خشک که در انبان کنند و آب بران
 ریزند در اسب و زاید و چکن که اعراض از دنیا کرده باشند و بدین معنی است رابط و رابط الحاش و رابط الحاش
 مرد و لیکه که گریزد و روط بالضم ثابت لازم داشتن شستن را روط بالفتح پناه بردن و حشی بهیاسی بلند
 و بالضم نه معرب روط بالفتح گروه مردان کم ازده یا از سه تاده و قوم و قبایله و تختین نیز آمده

و

و پوست پاره چون میزد که از این بین بیگانه تار در آن راه توان رفتن و زنان حالفن و کوکان بر میان میزدند و پستی که از وی دوک شده را با کله سر متاع خانه را بطایف بافتن چادرهای که لخت که زنان کسرا کنند و الله لطیف

باب الرام مع الظار

رعظ بالفتح جای نشاندن بیکان از تیر

باب الرام مع العین

رابع بالضم چهار یک چیزی بجهتین نیز آمده و آتی است بخمان را از قبیل سطلات که در آن ارتفاع آفتاب گیرند و ساعت و علمای دیگر معلوم کنند و آنرا ربعی و ربع مجیب بالضم هم و فتح جیم و تشدید یا نیز گویند و الکسر متع و در میان چنانکه از روز نوبت تا روز نوبت دیگر چهار روز باشد و نوبت چهارم روز آب خوردن شتر و نام مردی است و بالفتح سر او حمله و چهار تو بافتن زره و خزان و بهر چهار روز یک نوبت آب یافتن شتر و بار بر شتر نهادن بر بعد دان چوبی است که با بر روی اندازند و کوس بر دارند و بر سینه بند و باز ایستادن خود را باز کشیدن از کاری و چهارم قوم شدن و چهار یک غنیمت شدن سنگ برداشتن بجهت درزش نوت و آرنایش زور و آن سنگ را بهجه گویند و بالضم و فتح باشد شتر که در بهار زاید و آن اول متاع است ربع فصل بهار و باران بهاری و جوی ضر و نام مردی حصه از آب که بر زمین برسد و چهارم حصه چیزی را ربع بالضم چهار چهار و بالفتح و آن را ربع یعنی در آن شیر افکندن ربع چهارم و چهار کنند ربع بالفتح و ر قوع بالضم چهرین ستور و خوردن و آشامیدن و فراخی و از زانی ربع بفتحین حصه صحت رجوع بازگشتن ربع بالفتح باز گردانیدن جواب دادن و دست و پا برداشتن ستور در وقت کام زدن فروختن ناقه و بهای آن دیگری خریدن مانند آن و آن دیگر از ارجه و جبهه گویند و باران بعد باران و شفقت و گیاه بهار و سر گین ستور یعنی که از آن سبیل میگذرشته باشد و جبهه کلامی که گردانیده شود بسوی حصه پیش هر چه رد کرده شود و سر گین ستور و شتر چهار و او شتر لاغر و شتری که از سفر مانده باشد و باز گردیده به سفر دیگر رود و راجع زنی که بعد از مردن شوی پیش خویشان خود رود و ستور یک دم بردارد و لول چنان اندازد که آب من نماید و چنان نماید و راجع ربع بالفتح باز ایستادن چیزی و الیدن چیزی بجائی و شمه از بوی خوش و از خون و عطران ربع بفتحین علی است که در یک چشم پیدا شود و ربع بالفتح چسپیدن چیزی ر ضاع بالفتح و الکسر شیر گردن بچه ر ضیع بهشیر و طفل شیر خوار را ضاع آنکه شیر شتر و بز بمکد و می دوشد تا آواز دوشیدن کسی نشنود و ربع بالفتح جوان زیبا

شیرازان رودگذر در سبیل نیکو و زیبا دارم بر قیاس بالکسر خرمی کردن خرمی و طاعت و آنچه بدان
 استقامت گیرند و بالفتح رفع رساندن بکسی ندون از هیچ کس بر او سنان بازوی شتر که عباد ابروی خاندا صلی
 بگیرد و در راه آهسته رود و بختین بر نیاختن از هیچ و بر گردی موقوف از پادشاه و آب چراگاه که کسان از آن حساب
 و مطلب حاصل شود و بهیاری سرستان مانده شتر بواسطه بدوشیدن رفیق بالکسر خرمی که بدان بازوی شتر
 بیند و بدان هم سفر رفیق همراه در سفر و اصرار و جمع آمده و مردان رفق بالکسر و تشنگان یافت بندگی و
 چیزی تنگست این نرم و گیاهی است خار دارد و بالفتح بوسه آب و کسر خرمی آمده و نام نه خوانا و روشن و قابل التی و عالی
 در قیاس شتر و در سنگ است بزرگ یا جاور دیگری است آبی و بالضم و الفتح آب تنگ دریا و دای رفق خرمی
 و تنگ خرمی و احد و جمع آمده رفاق بالفتح درین همراه که وی آن نرم باشد و روز گرم و بالضم آن تنگ
 رفق بختین سستی و ناتوانی و کمی چیزی درین همراه نرم رفق بالفتح سبک نگریستن و بختین بخت
 جان و گاه گویند مهر سبک مهر و بالفتح و کسر میهمان بختین سستی کنند و بختین فقر که بقدر مهر رفق
 و شسته باشند و بالضم و تشنگی میهمان و ناتوان رفق بالفتح و بختین اول کسر در آن و بختین آب شتر و
 و عیش کند و بالفتح و بختین تیره شدن آب و جز آن و لوق آب کار و آب تیغ و خوبی چیزی رفق
 بالفتح شلخ و پاره از شب و اول غرض و اول هر چیز دوستی خالص برده و جای صباد و کاشانه و خیمه و غیره
 صاف از آب جز آن غرم و آهنگ بر دیگر کاری و بدل از چیزی و همه چیزی و خوشی در آن و شگفت آورده
 کس را از آن در آن و صاف نمک شرب مانند آن و بختین در آن پیش بالاین در از شدن از فردین
 رفاق بالکسر و الفتح خانه که بر یک ستون ساخته باشند و سقف خانه و پرده که در کشیده باشند از سقف خانه
 و اول بخت آب را و رفق بالفتح آنچه بدان شرب جز آن صاف کنند و آنرا بقاری یا لوق شرب گویند
 و خرمی که در آن شرب صاف کنند رفق بختین شرب کردن و خرمی و فرو پوشیدن و در گرفتن
 و کسبیدن از یک شربت چیزی و خود را به حرام و فساد و داشتن و کسب و ظلم کردن و سفاهت و طعنان کردن
 و مرد و شتاب و شتاب و در و کسبیدن رفق بالکسر آب بختین بالفتح روان شدن آب بر روی زمین
 و در شستن مهر آب بالفتح و تشنگی یا می کسبه اول هر چیز و بهتر هر چیز و اول جوانی و مردیکه ناست یا شسته
 سستی اول تخمیف یا تیره آمده رفق بالضم جان دادن رفق نیکو و به شگفت آورنده و
 در آن هر چیز و هر چیز و شتاب بخورند و به شگفت آورنده و به شگفت آورنده و به شگفت آورنده

و باره از گوش بریده گویند و ناله که میوزان باشد و بالکسر و تحت خروای ترو قبیل است از بنی مسلم
و بالضم گویند آن و ناله که گوش بریده آنها میوزان باشد و جمع عدل و غل بالضم گنایمی است یا سر من است
از تتر استغفار روی نیز گویند و بالفتح خوردن بزغال و غیر آن شیر مادی که کرده باشد زغال بالفتح کرده و
او زغال کبر امردی بود و در قبیله یقین که از نذاب شود و بواسطه پناه گرفتن بچشم این بود چون از جای بر
بهمان غلبه اصل چشم شد و حضرت رسول در راه طائف قرار بصحابه نمود و بعضی گویند بوزغال مردی بود که
و بنمایم شکریه شد برای خراب کردن کعبه فارسیه در راه مردی بود و غشای زغال بالفتح خراب
و در کیشیان غش و بالکسر و آن کول خمر و منده و متبر زغال بالفتح غشای بلند و احد رقله رقل بالفتح میگیا
لکه زدن و بسته زدن اسب را بدو در رقل بالفتح یک نام علمی است پیدا کرده و انبیا پیغمبر که در رقل
از ابریک لفظه چند نمود و رنگ طعام کردن با و غیر آن و حصیر یافتن و آراستن و زینت دادن تخت و
بساط را بخواهر و مانند آن بخون آوردن و نیک یافتن و همچنین تزیین و زینت دادن باران از آن رنگ باران
شدن آن و دیدن پودرین و یافتن و افزودن در چیزی خطمانی که بر پاهای گاو و شتر مخالف رنگ اعضای دیگر
باشد فام شکری است از عروض و آن چهار بار فاعلان باشد و ال بالضم آب و آن به
در رقل بالفتح است و جنبان شدن گوشت و آسیدن و ورم کردن آن بغیر بیماری بن

باب الرابع مع الميم

رغم بالکسر سکون حمزه اموی مفید خالص از ام بد حمزه اول و از ام بد حمزه ثانی جمع و بالفتح بچه شتر و پوست
شتر بچه کننده بگاه که برای شتر ماده سازند و دوست و دشمن و الفت نمودن و به شدن و فراهم کردن
جراحت و محبت کردن ناله بچه در آن پوست کننده و پیوند دادن و بر سر شتر استوار کردن و رغم بالفتح
شکستن بینی و جز آن و رغم بالفتح شکستن بینی و خون آلوده کردن و طلا کردن بوی خوش بر بینی و آلود
بدان و معبدی طرف بینی و لب بالا این اسب و بفتحین گنایمی است و رغم بالفتح سنگ زدن و سنگسار
کردن و لغزیدن و عیب و تمس نمودن و گمان بردن و بجان سخن گفتن و زدن و ترک کردن و شکار کردن
و چیز که بدان سنگسار کرده و زنده شود و جرم جمع و سنگسار بر گردن نهادن و ناخر پشته شود و بفتحین گاو
چاه و تنور و بفتحین ستار که بدان زنده شود و شایطین سنگسار بر بغیر گذاردن و چاه زنده و سنگسار شده چاه
بافتح و الضم بخشون و همراهی نمودن و بالفتح و کسر حاد سکون آن جای کودک در شکم که از زدن آن گویا

و بالفتح بچه شتر و پوست شتر بچه کننده بگاه که برای شتر ماده سازند و دوست و دشمن و الفت نمودن و به شدن و فراهم کردن جراحت و محبت کردن ناله بچه در آن پوست کننده و پیوند دادن و بر سر شتر استوار کردن و رغم بالفتح شکستن بینی و جز آن و رغم بالفتح شکستن بینی و خون آلوده کردن و طلا کردن بوی خوش بر بینی و آلود بدان و معبدی طرف بینی و لب بالا این اسب و بفتحین گنایمی است و رغم بالفتح سنگ زدن و سنگسار کردن و لغزیدن و عیب و تمس نمودن و گمان بردن و بجان سخن گفتن و زدن و ترک کردن و شکار کردن و چیز که بدان سنگسار کرده و زنده شود و جرم جمع و سنگسار بر گردن نهادن و ناخر پشته شود و بفتحین گاو چاه و تنور و بفتحین ستار که بدان زنده شود و شایطین سنگسار بر بغیر گذاردن و چاه زنده و سنگسار شده چاه بافتح و الضم بخشون و همراهی نمودن و بالفتح و کسر حاد سکون آن جای کودک در شکم که از زدن آن گویا

و کسر حاد

یا پرده که در آن طفل باشد و آنرا استیمه گویند اول درست است و در است خورشیدی یا اصل قمر است و است
 آن و طالع است که در آن خورشیدی باشد که از جانب چشم رسیده باشد و اولو الارحام و لیسان که در چشم شریک باشند
 چشم نرم دل و بخشنا نیده و بخشنیده و استی است از اسمای حق تعالی چشم بختین شش غلیظه شده و مهرانی و در
 و نری و موی است میان شام و بجه و شب کوهی است بکه و مرغی است مراد خواهد که آنرا بقادی گویند
 واحد چشمه رخاهم بالضم سنگ سفید نرم و نام وضعی است چشم نرم و آواز و سخن نرم و سلیس و هم بالفصح بستن در
 و بر آوردن رخته و سید برآورده شده و سید با جوج و با جوج و آنچه از دیوار منهدم می کنند و مردی که در و خیر نباشد
 و تیز دادن بدین معنی است رداهم بالضم روکم جامه کمند روکم بالفصح پریشان طرف آب روکم بالفصح کاشانه
 و لبریز روان شونده از هر چیز روکم بالفصح کرد و در آن شتر بر زمین مانده از لاغری و همچنین را زوم و بضم اول و فصح
 دوم نام است و قائم بر زمین و شیر درنده روکم بالضم بر زمین ماندن شتر و بالکسر بدقیله از شتر روکم بالکسر
 روکم بالفصح نشان آیین و در زمین نهان کردن چیزی و در آن کردن باران خاندان را و نشان باید آیین
 در زمین از قوت رفتار و بختین رفتار سبک روکم بالفصح مهر کردن انبار را و بختین بختین که بختین بر آید و بوی
 بودن لطعام و بر باران رفتن روکم بالفصح بلا و سختی و تمنا یعنی امری که بر چوب کرده باشند بجهت انبار غله و
 ظروف و خزان و بسین معنی نرفته و نشان و آیین روکم بالفصح در گل فگندن چیزی را روکم بالفصح مرد جنت
 وزن فراخ از راهم بالفصح خاک روکم بر حرکت خاک خاک آلوده شدن و کوره داشتن و دسوار و خوار شدن
 روکم بالفصح پوشیدن و مهر کردن و لفظه کردن حرف را و مخطوط یافتن جامه یا جامه مخطوط و نوعی است از جامه بدین
 بختین بختین خط نوشته سخن زمانه روکم نشسته و لوحی که نهاد و قصه صاحب الکعبه بر آنجا نوشته بود یا کوه یا وادی یا ده
 یا سنگ صاحب کعبه روکم بالفصح بر عهد گذشتان چیزی را و بختین بر بر نشسته روکم بالفصح یک توده
 بر بر نشسته روکم بالفصح و تشدید می خوردن و نیکو کردن اصلاح نمودن چیزی را و بدین معنی است مرست و بالضم
 و الفصح کریر و چاره و بالکسر خاک مناک و مغر استخوان و آنچه آب بر دارد و خاکشاک ریزه که بر روی زمین باشد
 و عرب گوید بجاء بالطم و اگر هم یعنی بر و خشک یا بخاک و آب یا بدیاد و صحرا یا بال یا بسیار روکم بختین آواز کردن
 و بختین زنان مغویه و ترنم آواز که و انیدان روکم بالفصح جستن حرکت پنهان و خفیف دادن حرف و چنانکه نشانه
 شود و انهم آنکه شنیده نشود و نه گوشت و بختین بالضم نیز آمده و بالضم نام پسر عیص بن اخی و طالع مشهور که
 از اولاد و هم بن عیص بن اخی اند و در وی یکی چون زنج و زنجی را نام بالفصح گویند لاغری و بالضم مرغی که شکاف

به چهری و ساکن از سیده شدن که کن باضم و کتب قوی تر چهری که یکین حکم و استند و در سیده و اگر سیده
 که یکان باضم و ازان جمع و کتب رمان باضم و تشدیدیم اندرون باضم سختی و روان باضم و کتب
 بطبرستان محله السیت برخی و در می است بخت نام ملکی است از ملکات قبر رین باضم گرو و گرو و ازان ران
 باضم همیشه ثابت بودن را پس ثابت و دائم و گرو و گنده و لاغر از ستر و مردم بر سیت باضم گرو و گرو شده
 رمان باضم گرو و گرو و کتب بتا حق است و ایا هم ازان آن روز که عرب در آن اسب بگرو و ازان در میان
 باضم تر سیدان عابدان اثر سبایان جمع و کتب رمان باضم و کتب گرو و گرو و کتب گرو و گرو و کتب گرو و گرو
 که کتی خیت و در کتب نفس نشین و باضم ازان به چهری که بر ازان ازان به چهری که بر ازان ازان به چهری که بر ازان
 و بر کشت و عصف ساق آن به قال الله تعالی و بحسب دو العصف الکرم الحان به و گرو و کتب گرو و کتب گرو و کتب گرو
 گویند و هر گاه خوشه و اینر گویند راجحین جمع راجحان باضم اول و بهترین چهری و لیسان الشهاب الراجحانی

باب الرابع عشر في الواو

راجع بالفتح باليد الاخرى شدن بر پهنی بر آمدن نفس تنگ شدن و عجب النفس تنگ شدن از دین و راجع
 بالفتح استوار شدن و دست کردن دل قوی کردن بسبب اشارت نمودن راجع بالفتح بسیار ساختن و بسیار نمودن
 و حلقه شدن راجع بر سه حرکت و شش و از آن کسر است نرم و دست است از هر چیزی و در هر حال است و راجع بالفتح
 ایستادن و تشدید و استوار و ثابت شدن و ایستادن راجع بر سه حرکت تنگ گشتن از نادانی و کشیدن خود از آن
 راجع بالفتح جامه اصلاح کردن از پهنی کردن کسی را بر سه راجع بالفتح پهنی کشاده بر آه نهادن و تنگ کردن و سگ کردن
 از تنگ کردن و پهن کردن و کویه در آه و محله که آب باران از آن شود وزن و وزن اندام و وزن کلمه

اسم الراعي الباس

رفیق بالفتح بیخودن شیر آب و علف و تن آسان شدند و هم چنین رفوہ بابضم و باکسرین آسان
راقمه و رفقه بر دو کسر فاعلن آسان و فاعلن عیشین *

باب الإمارة والسياسة

رای اندیشه و تدبیر یافتنی بالفتح و تشدید و ادب فی بابا کسر و تشدید باشد ششده س بابا یی بالفتح کلمه چهارم
و ششده سیت چهارم صری و بالفتح اسب کاه و چهار ساله کبر یا در سال پنج نموده باشد و گویند ساله که یا در سال ششم نموده
و ششده شش ساله که یا در ششم نموده باشد سنی بالفتح برده گویند شش و هجده ساله و در ششده و ششده ساله

باب الزمان مع الالف

اروى عن ابيه كاهن وحنيني في القبة اليسار فاطمة الزهراء رضي الله عنهما

و گناه دایم از طعام کسی برداشته شود و این لغت عراق عرب است زلزله بنیادین و زلزله بدین زمانه
 روزگار و افقی است که در حیوانات پیدا میشود و افکار شدن زهره بالضم گروه زماره بالکسر نواعتن و
 بالفتح و تشدید هم زن زنا کنند و فی که آنرا نوازند و قلاوه سگ زهره بالفتح سخن گفتن مجوس و وقت طعام خوردن
 و آوردن عدو و از عدو بالکسر گروه آدمیان زمانه بالکسر قبیله ایست در مغرب زمین از انجمنه یزانی
 بنجم و مال مشهور زهره قمری دین طبع شدن و از راه شعر سرچیدن زمانه بالفتح ملاحظه و بی دین جمع زینین
 زهره بالفتح و در شدن یکبار زیارت کردن و در بی نه و لغته بالفتح نام شهر است از چینان دگر و باد زهره بالفتح
 خوبی و آرایش فانگی دنیا و بالضم سپیدی حسن نام قبیله ایست از قریش و شکوفه زرد شده و شکوفه سفید را نور گویند
 و بنوعی یعنی اول نیز آمده و بالضم و فتح با ستاره ناهید شکوفه زرد و بسکون ناهید آمده و وضعی است باینه زماره
 بالفتح هرگز کار شدن و عبادت کردن نمیتونه بالفتح درخت زیتون و وضعی است بشام زیت بالفتح و در
 درخت زیتون روغن زیتون در طعام کردن زیارت در یافتن مقام متبرک یا شخص متبرک از زیاده افزونی
 افزون شدن زینته بالکسر آرایش آنچه با و چیز را آرایش کنند مثل لباس خوب زیور و مانند آن یوم الزینته روز عید

باب الراسخ الجیم

زاج معرب ناک و صاحب قاموس گویند که می است ز سرج بالکسر اول و ثالث زهره زینت از جواهر و قش
 و آرایش ابرار که سرخی داشته باشد زاج بالضم و تشدید جیم سرانج و آبن بن نیزه زجاج بالکسر جمع و شمره غل
 که کام قنوج و در نهند جمع انج و پیکانهای تیر و بالفتح نیزه زدن و تیر انداختن و دیدن شتر مرغ زجاج
 بهر سه حرکت و مشهور از آن حرکت ضم است شیشه بالفتح و تشدید جیم شیشه که و لغت نشسته است نحوی و
 زجاجی فرو شده شیشه زجاج بفتحین باریکی ابر و درازی آن کام قنوج نهادن زجاج بالفتح لغزیدن جاک
 لغزان بر بعضی بفتح نام نر آمده زجاج بالفتح پیکان و بفتحین خشم گرفتن و بالضم و تشدید جیم مفتوح مرغی است
 که بغاری آنرا و برادران گویند زیرا که چون گرفتار شکار عاجز شود از برادر خود اعانت طلبد و صاحب صحاح
 گویند بغاری آنرا و برادران گویند و آن خطاب است زجاج و زجاج و زجاج بالفتح و الکسر رنگیان سر
 رنگ در برخی و اده زجاج جمع و بفتحین تشنه شدن یا پیچیده شدن رود و از غایت تشنگی چنانکه نتوان آب
 خورد زجاج بالفتح چشت خد فرد و مشهور وزن و قرین و پوششی که بر هر دوچ افکنند زجاج بالفتح بر غلایین
 و فساد انداختن میان دوس و بالکسر شسته که نمایان طرح عمارت آن گویند علمی است که اصل حساب نجوم را استخراج توهم و استنباط حکام

باب الزا مع الحاء

زح بالفتح وتشديد حاء وگردن زح بالضم تشدید هم مفتوح مرکب کناه بالا و تشدید و دفر و یا به زح بالفتح و تشدید

باب الزا مع النون

زح بالفتح وتشديد حاء وازد اخن و سخت از ان حری کننده شتر از و جبهه تن و ششم گردن و تشدید و تشدید
زح زح بالکسر و بی است بصید و سگ معروف آن سه قسم است سفید و سرخ و قهوه و هر سه زح بالفتح
زح زح بالفتح جای نظرن و تیر بر تالی اند اخن و نیزه زدن و فتحین فیه شدن زح زح بالفتح بلند شدن و تکرار کردن
زح زح بفتحین متغیر شدن مره گردانیدن و غن طعام و بالفتح و کسر لوان غن کینه جز آن زح زح بالفتح و تشدید و تشدید

باب الزا مع الراء

زراو بالفتح و سکون هزه ترسانیدن و بالفتح الف ساکن نوشته راه زره بالفتح اندک دادن مسکه خوانیدن
و است در شک جنبانیدن تا مسکه آن بر آید و کف کردن دهن جز آن و بالضم سر شیه و کف دهان شیه و
بفتحین کف آب سیم و تر و کف دهان شتر زهره بالفتح و کسر یا شیه است همین بضم زرا و فتح یا قبیله است
از بی مچ زراو بالفتح و تشدید بی است معروف که از گربه صحابی گیرند و بالضم و تشدید یا شیه که از آن نفع
نتوان گرفت گیاهی است زهره جود هری است معروف بزرنگ زره و بالفتح فرو بردن نغمه و خفه کردن
زره بافتن و در هر یک انداختن حلقهای زره و بفتحین زره بافته زراو بالکسر سیمانی که در گوی شیه کنند
تا شخواب بیرون نیاید و بالفتح و تشدید زره که زره و و بالفتح موضعی است بی آب در راه که گوییم زح زره
از شکان زره و زره را و زره دارویی است معروف و آن دو قسم است در حرج و دلول یعنی کرد و در از و بی
است نزدیک مینه زرا و انچه و بفتحین دارویی است زره عذ بالفتح سخت بانگ کردن شتر و فشردن گاو و
شک تا مسکه از دهن آن بیرون آید زح زح تشدید و تشدید و مسکه بیرون آورده از شک زره و بالفتح بندد
و چوب بالاین یا آهن کشش زره زنده سنگ با چوب سیرین چاقی زرا و از نا و جمع و نیز زنده شیه است بهنگام
زهره و و رودی است باصفهان معرب زنده رود زره و بالفتح نوشته کردن زره و بالفتح بیدن و خست خرا
و تخمین کردن خرا و غله و قدر و کفایت بالضم غبت گردانیدن از چیزی بخوابیدن چیزی و بفتحین زره کوه
زهره اندک خوار و وادی تنگ تنگ خلق زرا و تشدید خلق و آنکه غبت خوابیدن و زرا و تشدید و زرا و تشدید
زهره تشدید و تشدید که باندک باران سبل از آن روان نشود زره و بالفتح نام مردی است از افرو

شدن و افزودن کردن زیاد و با کسر افزودن و نام مردی و زیادت افزودن شدن و

باب الزمان مع هذا

از مردم عرب زمره که از آن بر جرد گویند و بعضی گفته اند از بر جرد غیر زمره است ۷۷

باب الزمان مع الزمان

[illegible]

و بافتن سبیدن و بهوش شدن در حالت نشاط از عروق بالغم آب شود که نوزاد غرور زرق
 بالفتح و تشدید قاف اند خواندن میخ چو در باد بان بیخال از افق مرغ و افق غروب بالکسر شک زرقاق
 بالضم کوچه و بالفتح آنکه طعام در دمان و کشیده باشد و آب غرور و بالکسر شکها جمع زرق زرق و بالفتح سر
 نیز کشیدن و بافتن بجای هموار بی گیاه که قدم در آن لغزو و لغزیدن بجای افکندن ناله و سوزی غرور و بالفتح و سر
 لام مرز و خشم و آنکه پیش از احوال آنرا کند زریق بخاک افکند و سوزی سزده بالضم و تشدید لام مفتوح نوعی از
 شقاق است بی ریشه که آنرا شقاق گویند زریق بالفتح کندن ریش و کشتن قفل زریق بالضم زیر کام
 و هر عصب که در پوست باشد و بالکسر حلق و بجای کلو بند زان زریق بافتن بجای نایق و صوب زرق است
 و سر پیکان و بضمین عظام می تمام غیر ناقص زریق محکم و استوار زریق بفتح اول و ثالث کلی است و نحو شیو
 معروف و معرب و نمیه است و مراد در وزن یا همین انوری گویند زرقا و غنیه باران یا همین زرقا از زریق
 بالکسر نوی که قابل در صانع است و از آن بر دو چیز و ظلمت و نوران آهرن تعبیر کنند و آنکه ایمان بحق تعالی از نور
 نداشتند باشد و آنکه ایمان ظاهر کنند و در وطن کافر شوند و بعضی گفته اند معرب زرق درین است یعنی آنکه بن زان دارد
 و صحیح معنی اول است و معرب نمی است یعنی آنکه اعتقاد بر زندگیا زرق و نشت دارد که قابل نوزاد و اهرن بوده
 زرق بالفتح کشتی خرد زریق بالضم گفته شدن استخوان از مغز و پیر شدن مغز و پیر شدن پیش شدن
 از پیران دیگر پیش شدن کسی نیست شدن و هلاک شدن که شدن تیر از نشانه و بالفتح نیست شونده درنده و
 بسیار عین زرق نیست شونده در و نده چهار پای بسیار فریب و بسیار لاغر و آب بسیار روان و مر و گریخته
 و پیشک زریق بالفتح پیش شدن کسی بفتن زین بسته با موی و بفتح زرقا و کسر با سنگ و جلد و
 چابک زریق بالکسر جوه یعنی سیاه زریق بالکسر گریبان و محله است بند شایه و نام روی آ

باب الزام مع الکاف

زحک بالفتح مانده شدن بجای میقیم شدن از چیزی در شدن زرق بفتن بدخوش شدن زرق بالفتح و تشدید کاف
 زرقیت کم گام نهادن تا توانی و لا غری بالضم بچه فاضله زرقیک رفتار و گام تنگ بهم نزدیکی زرق بالفتح و تشدید کاف
 کلاغ و جنانیدن در شهر و رفتن خراشیده و بالضم می آید زرق بالفتح سنجیدن با چاک زین و کوفتن میان دو

باب الزام مع اللام

زرق بالکسر گرین و بالفتح قوت و اصلاح دادن زمین را بر سرین زرق بالفتح و کسر زرق و تشدید لام

[illegible]

باب الثامن عشر

زخم و زحام بالکسر الهوی کردن و تنگ کردن زخم بالفتح دور کردن و بفتحین کنده شدن گوشت زخم بالفتح
 بسیار کبود چشم زخم بالفتح از میان شاش کسی برخیزانیدن بریده شدن سخن بالفتح و کسر اصرار و خوارانک عجز
 و مردنک خود بخین زخم بر سر حرکت مشهور از آن خیم است گفتن حق و احق و دروغ گفتن سخن گفتن که در آن
 نرد و باشد و بران اعتماد نباشد و بالفتح ضامن شدن و بفتحین طمع داشتن زخم ضامن و پیشوا در قسم
 و آنکه از جانب ایشان سخن کند زخم عوهم بالفتح فرومانگی در سخن و بالفتح آنکه سخن در ماند زخم قوم بالفتح و تشدید
 طعانی که دردی خرابد مسک باشد و درختی است معروف که در صحرا می شود و شیر کشیده دارد و درختی است در دوزخ
 که نورش نبار خواهد بود زخم بالفتح خوردن لقمه و نوشیدن چیزی زخم کا هم بالضم پیران آدن فضلات
 و طلع از راه بینی و نیز بر آدن فضلات از راه دهن زخم بالفتح بگردن حریف و کم کردن عطا و سپردن
 بینی و خطا کردن و بفتحین تیر قمار که در جاهلیت بدان بازی میکردند و تیری که پزند آشته باشد و خیم
 چار پای پس سم و کوی است نزدیک بشهر نورد و گویا هی است که تخم و شکو فندار در ماهم بالکسر حمار
 درستی که در چوب سبزی شتر کنند و زام النعل والی که در بر نعلین اندازند زخم بالفتح و تشدید میبخت و استوار

کردن و بر کردن مشک پزیندن و بر دشتن شتر میرا و چهار کردن شتر را و دال کردن تعلیق و او با هم
موضع است و در هر یک باقی بماند چاهی است نزدیک کوه آب منزم یعنی آب بسیار و با کسر شهر است
خوشتان یکسره روز اگر ده آد میان شتران بزرگ سال نریم با هم و فتح نون نام پدر بسیار صحابی که
عمر او نه ماه و نه فرساده بود و در خلد را آواز کرد و او در نهادش نید و شنیدن آن آواز از کوه شنید
شد و بالفتح و کسر نون کسی که منسوب بقوی باشد و از آن نباشد و خوانده شده بنام دیگری و لیکن مشهور است
و لیکن نریم بالفتح بیه دوی بد و شتران چوب شدن و بریم گرفتن و بالفتح اول و کسر نون بسیار چوب

باب الزراع الثنون

زاکان قبیله ایست از عرب که ساکن خروین شده بودند از آن قبیله است بعد از کالی زمین بالفتح
 بازداشتن و فروختن خرابه و خشت لکدان و خشت شتر و بالکسر حاجت الفتوحین ناجیه و جامه که با نازده خانه بزرگ
 چون حجاب زولون بالفتح شتر لکدن و جنگ سخت که مردم را باد دارد و در کند از جنگ کردن با نیسان
 بالفتح و شایخ کثوم و جز آن و دو ستاره ایست بر دوشاخ برج محرق آن منزل است زهرقان
 اول در اجهاد و مردانک این لقب حصین بن بدر صحابی زحیم بالفتح و سکون حیم دنگ کردن زحون
 بفتحین شرباب عرب زکون و زکی است سرخ و درخت انگور زرقین بالفتح و الکسر حلقه و زنجیر و عرب
 زرقین بالفتح زعفران معروف زعفرانیه می است همان زرقین بالفتح بای کوفتن و بالکسر سیاهان که
 بالای سطح خانه زنند تا از حرارت و تری تنه امین باشند و شایخ خرابه بزرگ جدا کرده و با هر یک کفند
 زرقان بالکسر و تشدید قاف جنگها و کوچه های بازار و محله یعنی اول جمع زرق است بکسر اول و تشدید قاف
 و بعضی ثانی جمع زرقان است بالفتح که کن بفتحین در آن است و در یافتن وطن غالب هر چیزی کردن است
 بفتحین روزگار و وقت و هر چه زمین و بعضی آفت نیز آمده و بفتح اول و کسر بیستم مرد بر جامه اند و بفتح
 و آفت و کوفت رسیده زن بالفتح و تشدیدون خشک شدن بی و کمان نکاس باید کسی برون بالکسر
 زول بالفتح بر هر چه از آب سازند و بخدالی پیرسند و مرد کوتاه و بفتح نیز آمده و مشرقی که در اینجا همان جبهه گفته
 و هند زین بالفتح از آن است زینون و زیت محروم است و بفتح و مشرق و شتر و بفتح و شتر و بفتح و شتر

باب الزمخشي الوفا

تسبیح الفتح دیدار نیک و منظر خوب و گیاه تازه و شکوفه گیاه و باطل و دروغ و غیور و خراسانی را که

و تشنگ کردن و سبک خوار نمودن در رنگ گرفتن خوره خرا و نازیدن و چلبانیدن باد و دشت را و بلند شدن
و دشت خرا و ایستان شیر دار شدن بیش را وقت زاینده

باب الزام مع الیام

ز رابی بالفح و تشدید یا پشتها و کتد و نینما ز ربی بالکسر و حد قال الله تعالی و ز رابی بمقتضی ترکیب
زری بالفح و تشدید یا فرا هم آوردن و بالکسر جامه و لباس

باب السین مع الالف

سبا بالفح شراب خریدن برای فروختن و بفتحین شهر بقیس و لقب مروی که عامه قبایل بن از اسل اوید
و به نیز آمده و نام پدید آمده که سبایه که غلامه شیعه اند منسوب اند با و بالکسر و ده هم و شراب بالفح و تشدید یا شراب
فروش سبی و سبا بالکسر گرفتن و شراب از جانی بجائی بردن و دل بردن محشوق از عشق سبایا
اسیر گرفته شدن سبایا بالفح و نینما جمع سبجه سبایا بالفح و حای مهم چیری که بر نامه میچند و مشهور بحیم است
و بالکسر و مخرج گاهی است خا و اند که نینما غسل آنرا خور و سحنما و سحنه هر دو بالفح و سکون و حرکت آن
بجست و نرمی و تازگی بشده و تازگی رنگ سحی اجوا خردی و شهرت بهر سدری بالفح و الفهم و الفح
گذاشته و محل کرده شده و تاز جامه خلاف بود مفرد و جمع آمده سدره المنتهی بالکسر و دشت کناری
در آسمان بفتح که منتهای اعمال مردم و نهایت رسیدن علم خلق است سرایا نوجهای لشکر که بجای آن
جمع سدری بالفح شب رفتن سحر ام بالفح و ختی است که از وی گمان سازند و به تشدید را بسیار
در شب سیر کننده و منادی و دفع خلاف ضرا سحری به تشدید را و سمرن امی بضم سین و رابی
و بفتح هر دو و فتح اول و ضم ثانی شهرت معروف بنا کرده مستخدم و اول بنا کردن او را ساسن امی گفتندی
تمام شد و پس مردم تمام او را سمرن امی گفتندی مستقویا بالفح گویای است که طوبت میان آن مسهل صفا
و در کتب طب آن طوبت را مستقویا گویند و بفارسی آنرا محموده خوانند مستقیا بالکسر مشکلی که در آب یا شیر
کنند و بالفح و تشدید قاف آب دهنده و نام مرغی است که در زیر گاو آب نگاه میدارد و مستقیا بالفح
سره از آب قال الله تعالی ان الله مستقیا سکنی بالفهم ساکن شدن بجائی سکاری بالفهم و الفح
سنان سلوی بالفح مرغی است که آنرا سحانی بر وزن جباری نیز گویند و بفارسی آنرا بود و خوانند
سلمان نام رزی است معروف بحسن یکی از دو کوه قبیله طی و قبیله الیست از بنی دارم سلامی بالفهم

استخوانهای گشت دست و پا سفید و صاف اندر سما و آسمان و مسقف خانه و صایبان و ابر و باران
 پشت سپید گیاه و دام اسپست سنا بالفتح روشنی و گیاهی است معروف به سرن آن می است که آنرا سنا می
 گویند و به معنی بید نیز آمده و نوعی است از جامه حریر وادی است برنج و دختر سمار بن ملک که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
 آنرا نکاح کرد و بیشتر از آنکه حضرت با او نزدیکی کند مرد و باله بلند و ازین اخود است سده سینه و سنائی شاعری بود
 و عرب خوش کلام که بعد از حکیم سنائی مشهور بود و سوز بالفتح اندوگین کردن بکردن بالفهم اندوه و بدی و تشن و
 برص و برافتنی که باشد سوا می بر وزن جلی بکردن بدی و تشن سوا می بالکسر و ضم غیر و ابروی میان چیزی
 سوا بالفتح بر ابروی و بر ابر و غیر و میان و قلعه کوه و میان روز سوا و ابر سیاه و غلطی است از اخطا طارعه
 کلمه بدنام شهر است و معنی است نزدیک بیند و چشمه السوداء سیاه دانه است سوا یا بالفهم نقطه سیاه که در
 دل است سوا بالفهم نام ستاره است باریک بنات النفش کبری صاحب موس که در بنات النفش صغری است
 و صاحب دل است میما باله و القصر نشان و علامت بالکسر و تشدید بای مفتوحه خاصه سینا جرج ابوعلی و المسمی
 سنا است طوسی بالفتح و الکسر و غیره که می است بشام و آنرا طور سنین نیز گویند سیمیا علمی است که در آن چیزی را مویوم

باب السین مع الباء

ساب بالفتح و سکون همزه خلفه در آن چنانکه میبرد و میراب متلین و فرائخ کردن مشک مشک یا طری
 چربین که در آن مشک نهند سبب بالفتح و تشدید بار شنام دادن بریدن و نیزه زدن بالکسر و سستار و مجرور و سرن
 و جابه گمان تنگ بر بار چنگ بسیار شنام دهند سبب بفتح سبب و هر چه بدان بگیرد سبب
 شود و پیوند و خویشی و سبب شعر یک حرف ساکن و یک حرف متحرک اسباب جمع سبب سوا می
 پیشانی و بال و دم و موی چچیده سبب سبب بفتح هر دو بین بیابان و زمین و وار و در سبب بالفتح
 و بسیار خوردن بسیار شامیدن سحاب بالفتح ابر سحاب سبب بفتحین جمع سحاب سبب بالکسر کردن
 که قرض و مانند آن در و کنند و جواهر و رو نباشد سبب بفتحین جمع سحاب بالفتح و بدل سبب سبب
 بدل ماله و آن گیاهی معروف است که آنرا سبب گویند سرب بالفتح ستران و سائر چیزند کان در راه درو
 و سبب مهره و بالکسر کرده زان و کله آهوان و مرغان و چیزان دراه و دل و نفس بفتحین آبی که از مشک
 روان شود و روان شدن چکیدن آب از مشک مسکن جانوران و حشرات و خاک و زین و کار نیز
 گیاهی است سرب بالفتح آنچه در نیمه روز که با بزمین مشهور و چون آب بنامد آنرا سبب گویند

و نامش را در آن بسوس نام گفته اند و در عرب ضرب المثل است و از جهت گویند فلان انسان من سر آب
 سر آب بالضم بر یک جهت حق و بیرون بر آمدن سوار بر یک جهت و نه در زمین رفته سر آب
 بالکسر خانه زیر زمین محراب سر اندر سبب شهید است محروفت بهند سبب بالفتح گرسنه شدن
 و تشنه شدن و بفتحین گرسنه شدن و اگر سنگی سبب بالفتح شتر بچه نر و ستون نخیم و هر چیز دراز و بفتحین نزدیک
 شدن و منزل نزدیک سبب بالفتح ریختن آب در یخچه شده نوعی از جامها و مرد دراز و آب همیشه در آن
 و اسب نیک مرد سبک روح و اول کسی که حضرت پیغمبر صلعم مالک آن شده و بفتحین نوعی است از درختان
 و لاله شقایق النعمان سبب بالفتح بودن رفتار سبک شتاب بفتحین بودن پوشیدن جامه ماتم در بوده شده
 از محول خواه که پس سلاح و در آب خواه غیر آن فعل یعنی محول است و گویا است و درختی است دراز و پوست درختی است
 همین که از وی رسن تابند و پوست حیوان و بفتح اول و کسر لام دراز و جهت و سبک سلیم روده
 شده و مرد و پوشش فخر سبب بالکسر جامه ماتم سبب بالفتح زنی و فائده که بچه نامم افکنده
 سبب بالفتح صحرا و اسب فرار گام و بالضم زمین هوارد سبب بالفتح بخشش و احسان و موی اتم
 اسب در وان شدن آب شتاب فتن چار و بالکسر فتن گاه آب و جوی است به خوازم و بصره

باب السین مع التاء

سات بالفتح و سکون همزه خفه کردن چنانکه ببرد و سنا و پیشروایان و متران جمع ساند به معنی سید
 ساد است جمع الجمع سبب بالفتح سبب بالفتح آسایش در روزگار و روز شنبه و نوعی از رفتار
 و موی کشاده را کردن و ستردن موی سر و گردن زدن و عبادت کردن یهودان و روز شنبه و اسب سبب
 بارون شنبه که قطب وقت بود و او را سبب انان گفته اند که شش روز عبادت حق تعالی مشغول بودی و روز شنبه
 کسب کرده وقت حلال به جهت چیست حاصل کرده و بالکسر موی گاو و باعث کرده برای کفش و غلبین بالضم گویا
 است مانند خطمی بفتح نیزانده سیات بالضم خواب راحت قال الله تعالی و جعلنا لکم سباتا و موی
 است بلغمی که خواب بهوشی آرد و روزگار سبب بالفتح زمین خشک بی گیاه و چیزی اندک و مرد دروش
 سبب بالفتح بااد و خشک سبب بفتحین جمع و شتر است مغرب نام چند صحابی است سبب بالفتح
 و کسر شاد و ری کردن سبب بالضم مهر که در و سبب بالفتح بآن گیرند و نماز نافله ذکر حق تعالی و بالفتح لباس
 جرمی و اسب حضرت پیغمبر صلعم و اسب جعفر طیار و سبب بالضم حلال و بزرگی حق تعالی سجات

بعضی موانع سجود و سجات وجه الله الابرار بحال حق تعالی سبوح و تعالی بالفتح مکمل و بعضی گفته اند
 که ادوی است در عرفات سیاحت کشتیهای نجوم بالروح مؤمنین قال الله تعالی ان السیاحات
 سبحی و سبحه بالفتح و بفتحین و بجای مجله شوره زمین سبطه بالفتح پیشی گرفتن سیاطه بالفتح
 خازنه بر دهن خانه اندازند سبطه بالفتح باریقه نقره و زر گرداخته سبطه بالفتح سهفت مرو و ماده شستر
 و نام مردی بفتحین جمع سبطه بالفتح و فتح بانام فی است صحابه سبطه الفتح نعمت تمام زنده فتح
 سبطه بفتحین برکت سبال جمع سطره بالفتح پوشش و آنچه بدان از چیزی خود پوشیده شود سطره بالفتح
 پوشش نام کوی است سبطه بالفتح تشریف تاشن سبطه شمشیر و اصل آن سبط است بالفکرین را بنابر
 که روز و وال را در آن اقام کردند و بالفتح کلام شریف غیبی بالفکرین است چنانکه خاقان و این در اصل
 سبطی بوده بکثره استعمال سبی شده و بعضی گفته اند معنیش ای است جهات من حکیم اندری گوید ع گویند
 سبی نری غنیمه است و سبطه بالفتح و تشدید یا خود عادت سبطه بوزن که بر شست و عادت و مقدار چیز
 سجده بالفکر و سبی و سبزه زمین نهادگی و بفتح نیز گفته اند و سوره السجده بالفتح نام سوره است سجاد و
 بالفتح و تشدید جیم جای نماز و نشان سجده در پیشانی و بعضی گفته اند نشان سجده در زمین سبطه بالفتح
 حرام و کسبت که موجب ننگ عادت شود و چون کناسی در بانواری در شوه و بالفتح گوشت از استخوان جدا
 کردن ساحت کندی و فضای خانه و سوراخچه سبطه بالفتح بیات بشهره مردم سطره بالفتح و سحر
 بفتحین جمع سحر سحر بالفتح آنچه از شکم چار پا بیرون آید و بالفتح تشدید و این لفظ بدین معنی
 چنانکه در فارسی متصل است در کلام عرب نیز آمده سطره بالفتح آنکه بروی استرا و فوسوس کنند و بالفتح و
 فتح خا آنکه بر کسی استرا کنند و نیز سطره بالفتح کسی که بر کار گرفته شود و بالفتح بر کار گرفتن سبطه بالفتح بره
 و بزغاله نوزاده سطره بالفتح و تشدید یا فوسوس و سطره سطره کینه سبطه بالفتح تنگ بودن و تنگی و
 کم خردی نمودن سبطه بالفتح تنگی و لاغری از اگر سنگی و بالفتح و الفتح تنگی عقل سطره بالفتح گرمی
 سطره بالفکر درخت کنار و سطره الفتح درخت کنار است در آسمان بفتح و تحقیق معنی آن که شست
 سدا سبطه بالفکر خدمت کعبه و تنجانه کردن سبطه بفتحین خادمان کعبه و تنجانه جمع سادات سبطه بالفکر
 و تشدید دال درگاه و در سراطاق سبطه بر در خانه که در آن نشینند یا چیزی فرو شده و بیماری که بدان
 منفذ بینی بند شود و نفس نوازند و اطباء هر خطی که در مجاری غذا در میان رگبار مفاصل واقع شود

آنرا سده گویند و سدی لقب داشتند بپست که معجزان در سده مسجد کوفی فروخت سرقه بالضم و تشدید
 به معنی که زبان است بپزند مسریه بالفتح و تشدید یا فوج لشکر پنج کسلی سده و چهار صد کس و بالضم و تشدید را
 و با کفتری که برای و خانه بسیارند و از و متع گیرند منسوب است بالکسر یعنی جماع و ضمین از غیرات نسبت است سسر
 را از و پنج پنهان کرده شود سسر مفعول بالضم شتاب کردن و بعضی گفته اند سسر شتاب کردن بکاری در اول وقت و آن
 محسوب است و عجایه شتاب کردن پیش از وقت و آن مذموم است کما قبل العجله من الشیطان و الثاني من الرحمن
 سسر مفعول بالکسر را در می کردن سسر اوقات بالضم سسر اید یا سسر اید بالکسر رفتن در شب گذشتن از چیزی
 چیزی و در رفتن چیزی سسر به ستون و بر شب چیزی در هر جای روزه و نام مرد است که او را فاروق
 بر سر نهانده فرستاده بود چون از کوه دشمن غافل بود نزدیک شد که لشکر اسلام شکست یابد فاروق بر سر نهانده
 این معنی را در یافته بسیاریه آواز کرد و او حکم الهی آن آواز شنید و آگاه شد و شکست بر لشکر کفار افتاد و سطلو
 بالفتح سخت گرفتن و حمل کردن سحایه بالکسر غازی کردن دپاره از قیمت گذشتن مکاتب را بجهت
 آزادی در کوه و صدقات ستادن سحایه بالضم رکوة ستانان سحایه نیک بخت شدن سحایه
 شیر در زده و نام مردی و بنو سحایه قومی است از انصار که سقیفه بنی ساعده بدیشان منسوب است سحایه
 بالکسر غول سحایه اندک زمان زمان حال و قیامت یا وقتی که در و قیامت قائم شود و پاک شوندگان
 و سحایه با صطلح ارباب نجوم و نیم گری باشد سحایه بالفتح و الکسر فراخی و گنجایش و توانگری و سحایه
 و طاقت و توانائی سفره بالضم نوشه دان و زاد مسافر و سفره چربین و نفقین نویسنده گان سفارته بالضم
 خاک رویه و بالکسر سیاهی نمون و صلح کردن پیغام برون بجائی و آهنی یا چیزی که در بین شتر کنند بجائی
 سحایه بالفتح مال دادن کسی کسی تا در شهر مال را برساند و بالضم آن مال را گویند که سلامت برساند
 سحایه سفت سفت بالفتح بسیار نوشیدن شراب و آب و خمر و سیراب نشدن از آن و بالکسر غیر
 و بالفتح و کسر قاطع نام بی برکت سفاکه بالفتح تا کسی و فرودی پستی و بد معنی بالضم و الکسر نیز آمده
 سفاکه بالکسر دم فرو پای و نفق سبک کس فانی زده حج است نه مفرد و عوام مفرد است حال کنند و نفق سبک و کسر فافا
 سفاکه بالفتح چیزی و سبکی نمودن سفاکی شتی و نام مولای حضرت رسول صلعم سفاکه بالفتح شتی
 بانی و تشدید فام و اید بزرگ فام و ختر تا طائی است سفاکه بالفتح نفقین افتادن سفاکه و سفاکه
 سفاکه بالکسر آید در طرفی که در آب خورند سفاکه پوشیده و تشدید شتی و تشدید پهن از چوب است

و سقیفه بنی ساعده صغیره بوده که انصار در آنجا برای معنی مصالحتی جمع می شدند و بعد از فوت حضرت رسول صلوات
 در آنجا جمع شده خواستند که بعد بن عبادت نمایند چون مهاجران خبر شدند انصار را بجهت دلیل لزوم ساختن
 آخر انصار و مهاجر حضرت ابی بکر بنعت نمودند و آنچه را میگویند که سقیفه است یعنی دروغ گفتند و کسب لغت
 یافته نشد ظاهر باشد که نیست که چون عرب برای چیزی می نمودند و سقیفه جمع می شدند و انصار بی این سعه
 بن عبادت و سقیفه آمده خواستند که بجهت نمایند باین مناسبت به عنوان از سقیفه دروغ اراده کردند و آنکه بجهت
 حضرت ابی بکر رضی الله عنه باطل بود و چون بعضی بدین بهمان گمان برده اند سکوت بالفتح و سکوت
 بالضم خاموش شدن و فرو نشستن غضب سکوت بالضم و فتح کاف است باین دلیل در بعضی از ده اسباب
 آنرا قاشور و فسل نیز گویند و بکسرین تشدید کاف کسور و بسیار خوش سکنته بالفتح مرضی است که حسن
 و حرکت در آن باطل شود که مریض بپایان نماید که مرده است بالضم آنچه بدان خاموش کنند و باز دارند طفل را
 سکراته بالفتح زن است سکرة بالفتح بی هوشی سختی مرگ و سختی زنده سکنته بالفتح خوشی از گردن که
 مردمان متصل است و سکون سکون برائی و استقامت و بقیه جمع ساکن سکنته بالفتح آرام و استیلا
 و بینه معنی بالکسر تشدید کاف نیز آمده و چیزی که بدان آرام گیرند نام چیزی است که در تابوت نبی اسرائیل بود
 سرش چون سر گریه و دو پا از زیر جبهه و یا قوت بالضم و فتح کاف و خرام حسین عم و نام صحابی است و پیش
 نه و در ماده خبر و الفتح و تشدید کاف نام علی بن حسین بن سکنته سکنته بالکسر و تشدید کاف کوچه محله و بازار
 رسته و درخت خرم راه هور و آهنی که بدان مهر زنند و آهن گاو را زعت سلت بالفتح کشیدن روده
 و بزرگان بدست و بینی بریدن و بانگشت پاک کردن کاسه و بریدن چیزی و زدن کسی را تا دماغش غلط و بالضم
 نوعی از آن یا جو ترش مره سلسله بالفتح و تشدید لام بر کشیدن شمشیر و کار از نیام و زدن و زدن و زدن و زدن
 طعام و جامه میوه در وی نهند سلسله بالضم آنچه بیرون کشیده شود از چیزی نقطه سلسله بالکسر و بزرگان
 و بزرگان و سلسله برق آنچه بر پهنای ابر پیدا آید و بالفتح پیوند دادن چیزی بر چیزی و قطعه دراز از کوبان
 شتر و بکر نیز آمده سلسله بالفتح دراز دستی و دراز زبانی و قهر سلسله طردن دراز زبان سلسله بالضم بر گماشتگی
 و تسلط و بالکسر شیر دراز باریک سلسله بالکسر سخت و کالا و آنچه بدان سودا و معا می کنند و گاهی که بزرگان
 شود و گاهی که بزرگان در سر بهم رسد و معنی بالفتح نیز آمده سلسله طردن و دشمن و دشمنان سلسله
 تا نشان سلسله بالفتح خوردن و تسلی سلسله سرشت و بجهت نشان رسن و گاهی به معنی

و بالفتح و تشدید فامر و ب پار عطا و فصیح و قادر بر سخن و نون نیز و لقب عبد الدین محمد اول خلیفه از خلفای نبی عجل
و یسین معتز قوم عرب سیف کایم درشت تیری از تیرهای فاکد که نصیب از دوجال سلاح با کس ساز و آلت حرب
یا چینه بریده باشند مانند شمشیر و جز آن و باضم سرگین ستور و آدمی بالفتح موضع است نزد یک خیر سلاح بالفتح
کردن چیزی را سلاح کسی گردانیدن و سرگین آدمی ستور و باضم نام آبی است و یکسین و فتح لام آلت حرب و بفتح تین
نام آبی است و باضم فتح لام بجه یک یک سلاح بالفتح نام قبیله ازین سلاح بالفتح جواهری سیح بالفتح جواهر شدند
و جواهر و سیح و سیح صیدی که از بسوی رست بسوی چپ تیر اندازد و این صید را مهابک و تشدید
و ابرج که ضد این است بنوم و بنید و نیز سیح چیری که ظاهر شود کسی را سیح بالضم کن در بکرت و موضع است ببرد
در بنه و بالفتح ظاهر شدن چیزی و بر شدن از رانی و باسانی آمدن شوری سفوح باضم سوسی رست بسوی چپ آمدن
صید سیح بالفتح روان شدن آب و بر شدن سایه و آب روان ظاهر و نوعی از برد و کلیم مخطوط سلاح
بالفتح و تشدید یا سبار میر کننده سلاح روزه دار و ملازم مسجد برای عبادت

باب السنين مع الحمار

سپنج بالفتح خواب سخت فراغ سپنج پنبه و صوف جز آن پیچیده و یکجا کرده برای رستن و پراکنده امر رخ
و پنبه که پیچیده باشند برای آنکه دار و بران بالمدح بالفتح و تشدید خادم بر زمین بردن بلخ تا تخم نند سخاخ
بالفتح زمین نرم و سنگریزه مضعی است اما در اندر سلاح بالفتح پوست باز کردن کشیدن جامه و جز آن و گذشتن
و استر شدن ماه و گذراندن ماه و در آخر ماه شدن آخر ماه و پوست پزدار که از بر و مار جدا کنند و بختین بسپانی که
در درک باشد سلاح بالفتح و تشدید لام پوست کننده سلاح نوعی از زار و کمری که پوست شتر را جدا کنند
سپنج بالفتح رسیدن چیزی بسو یا رخ گوش و دیدن ظاهر شدن کشت سلاح بالکسر سوراخ گوش مراد
سلاح بالکسر سپنج واصل هر چیزی جای رستن و ندان و روغن کنده و تیزی و شدت تب و دهی است
سپنج و بختین تغییر یافتن و مزه گردانن روغن طعام سپنج بالضم پای بر جای شدن در علم سپنج بالفتح
تمام کار ازین فرو رفتن به بختین چیزی فرو رفتن زمین بالضم سپنج سپنج بالفتح نیت و اسخ شدن

باب السنين مع المدا

سأ و بالفتح و سکون نزه و بفتح تین خند که دن و لیش که دن و نور دن آب سید بالفتح مومر کشیدن و با کسر که و صفتی و یا و بفتح تین موی اندک اندک با هر خیز و عرب گوید که مایه سر و لا که نیست و از اندک

و به پیش و بالضم فتح باز دارد و جابه که حوض را بدان به بندند تا آب تیره نشود و نه سعی است نزد یک مکّه
 طائف مرغی نرم که باندک آب بر نای او در بر هم و آینه شده شود و بالفتح و کسر باقیه گیاه سحر و بالضم سر برین
 نهادن فروتنی کردن سحر بالضم تشدیدیم معنوی سجده کنندگان جمع ساجد و در اهرام اسجاد بالفتح در آبی که
 بر آنها صور اصنام بوده که آنرا سجده میکردند و بعضی گفته اند که اسجاد عبارت از بنوی و نصاری است و بکسرت نیز آمده
 سجد بالفتح و سکون فاعلجه کرم و بالضم آب زرد غلیظ که یکچه از حرم بر آید سجد بالفتح و تشدید دال عیب چون
 کنکی که می جزان و حاکم مانع میان چیز که مردم ساخته باشند و باز داشت استوار و درست کردن رخنه و درست
 و استوار شدن چیزی و بالضم بر کوه میان دو چیز و حاکم مانعی که پیدا کرده حق باشد سجد و بالفتح درستی و درستی که در
 و گفتار و بالضم بیماری که در آن منفذی بسته میشود و نفس نتوان زد و آنرا سده نیز گویند و که چیزی که بدان رخنه
 و شیشه به بندند و آنقدر چیز که رفع احتیاج بدان شود و شیر که در بستان ناله خشک شود و سده به دست و دست
 و محکم استوار سجد و بفتحین رستی و درستی و بفتحین چشمهای باز که خوب بیند یا چشمهای بسته که بدان نتوان
 و بالضم و فتح دال جمع سده سجد و بالفتح درز مشک وادیم دوختن ننده بافتن سوزخ کردن مسلسل گفتن
 پی در پی و نیکو انداختن پیانی نگاه داشتن روزه سرد و دوی است بهمدان سرد همیشه و دائم و شست از
 و موضعی است از اعمال حلق سجد بالفتح یکجائی و نیک بخت کردن نیک بخت نام مردی بالضم نمی است
 خوشبو که آنرا مشکین گویند و لیک سجد یک یعنی استاده ام در خدمت تو استادنی بعد استادنی یاری میدیم
 یاری ازنی بعد از یاری دادنی سجد و بالضم نیک بخت شدن نیکبختان جمع سجد سجد نیک بخت سجاد
 بازوی مردم بال مرغ سواد جمع و نیز سواد مجاری آب سادی جوی و یا مجاری مغز سادی جویان سجد بالضم
 بستنی چند خرم و گشتن مکانی پر دخت میوه در بر خند سجاد و بالکسر حبستن سر بر ماده سجد و بالفتح و تشدید
 فاسخ کتاب که آنرا یابان گویند سجد و بالضم سر بلند شدن از کبر و بالا شدن کوشیدن سجد در رفتن و یاری
 کردن سجاد و بالفتح سر گین خاکستر آینه که در این را بدان بیند آیند سجد بالفتح اسب معروف داین اس
 فارسی است سجد بالفتح شهر نیست ملک باده و بالکسر ملک است نام مردم آن ملک سندی واحد و جوی
 است بزرگ بهند و ماهی است باندش شهر نیست مغرب و سندی بفارسی حرا جزاده و قافیه معیوب و بفتح
 یکپگاه و آنچه پشت بوی گذارند و دامن کوه و بلندی چیزی سجد و بالضم پشت دادن به چیزی سجاد
 بالکسر ماده قوی بیکر و اختلاف حرف ر و ف یعنی حرف ماقبل حرف روی بیکر است و غیر آن در شهر و بهاری

آنرا سوزیند و سوزد و بالضم میگوید و چیز نامی سیاه جمع است و سوزد و بالضم سکون بهره و فتح دال دل پیشوانی
سوزد و بالفتح سیاهی رنگی شخصی که از در چوکی سیاهی نظر آید و دال سیاه و بالضم عدد بسیار از هر چیز و اکثر مردم
و دانه دل که آنرا سوزد گویند و در همای شهر و بالکسر یعنی گفتن و نهان و شستن و بالضم چهاری است که گو سفندان
را می شود سوزد و بالضم سیاهی سوزد و بالضم بیدار شدن و بختین کم خواب سوزد و بالکسر گریه شیر درنده
و بالفتح و تشدید می کشد و پیشوا و بنه کلان آن بد معنی بالکسر و فتح یا نیز آمده سوزد معنی سوزد می کشد و یا آنکه ناود سوزد

باب السین مع الدال

اسمیند بالفتح ثمان سفید و بدل جمله نیز آمده

باب السین مع الراء

سوزد بالضم سکون بهره پس خورده و پس مانده سوزد یعنی و جمع و سوزد سوزد و بالکسر دشمنی کردن و شام
دادن و بالفتح میل بجزا است بجزان فرو بردن تا غوز آن معلوم شود و از بدون شکل و صورت جمال و رنگ و
اصل چیزی بدین چهار معنی بالکسر آمده بسیار بالکسر می کشد که بابت عقی جبراحت معلوم کنند و آنرا بسیار نیز گویند
سوزد و بالضم با و شاهی است معرشتا پور و شهرت بالکسر نام شخصی است سوزد بالفتح پوشیدن و بالکسر پرده
و پوشش استار و سوزد و خوف و حیاض و بختین سوزد و تشدید شده و پیر نیز کار سوزد و تشدید شده
بالکسر سوزد نام کوبی است و نام جالی است و بالفتح و تشدید بالکسر پوشند و نامی است از نامهای حق تعالی
سوزد و بالضم نام کی از سحره فرعون که حضرت موسی عم ایمان آوردند سوزد بالفتح گرم کردن تنور و پر کردن
جوی از آب ریختن آب گوی کسی و نالیدن شتر داده و بختین سوزد که به سفیدی چشم آید و چشمه یا
سوزد و تشدید بر گزیده سوزد بالضم نالیدن شتر داده که از بچه جدا شود و بالفتح آنچه نفور را بدان گرم کنند
سوزد و بالضم جایی که آب سبیل او را پر کرده باشد و آبی است بهاره سوزد و بالضم جوی که برگردن سگ بزند
و صاحب صراح گوید سوزد و بالضم جایی است و جوی که برگردن سگ بزند تا بوقت انکوار و دوار از تنور
از سحر بالکسر شستن و جادوی کردن است و فریقین بیمار کردن هر چیز که دریافت آن لطیفه بارکیست
و بالضم دل بالفتح و بالضم و بختین شستن و بالای شکم که مخلوق شستن بدست و بختین زمان پیش از صبح
و سفیدی که بالای سوزد و طرف هر چیز اسرار جمع سوزد بالفتح طعم محری سوزد بالفتح و بختین و بختین
فسوس کردن سوزد بالکسر درخت کنار سوزد و واحد و بختین چران شدن خبری چشم از گراف و سوزد بالفتح

سقطا و با کسر خط حساب گفتن نوشتن و ناکس و فروایه و ناکسان و فروایگان جمع سقطا و بالضم و بالفتح
 از چیزی به افتد و بالفتح و ثبوت بر قاف سقطا فروش و شمشیر گذار و برنده که پیش از قطع بزرگین افتد و بزرگ
 به تخفیف قاف نیز آمده سقطا برف و زله و شمشیر که بزرگین افتد و مرد ناقص عقل سقطا و بزرگین معنی
 سبلا و است و بیان آن گذشت سقطا بالفتح سخت زبان دراز و دراز زبان موضع است بشام
 سبلا ط شدید و بیان دراز و مرد دراز زبان و فصیح تر زبان و دروغن بیت و کجند سقطا بالکسر
 که مراد و دست به جز آن داشته باشد و سلاطین است و قلاده دراز تر از گویند و بری که سوار بر کف
 است بیادینه و و آن بین با آنکه استرند شده باشد و مرد زیر کت سبک چالاکه بالفتح و در کردن معنی به
 و نیز غلامی که بر آن کردن و آن گفتن چیزی تیر کردن کله و درین حالت شیر و مژه و گردانیدن خاموش
 بودن مرد و سبک در دست پخته و بره و بزغاله و بالضم جائه نیست از صف سبک و سبک حال در ده
 خشت پخته و بره و بزغاله باله است بر آن کرده و فعلی است و از برای پند سبک شیر و مژه و گردان
 سبک بالضم ششهای مراد و مژه گردانیدن شیر و مژه و رفتن آن سبک بالکسر سبک و صفت و سبک
 خوان که بر وی طاعت کنند و مابین کناره های او طلق و ترتیب چیزی سبک طین و درخته از دست و مردم
 سقوط بالفتح و سقطا بالضم و الکسر کوشدن ریش یا آنکه موزدن داشته باشد و نیز سقوط دارویی است
 معروف سبک بالضم می است بمصر سقوط بالفتح بهره و صیب و شدت و تار پاره و تار پاره زدن
 و آمیختن چیزی بچیزی سقوط بالضم می است به مصر

باب السین مع العین

سبج بالضم هفت یک با کسر پنج روز آب نخوردن شتر و هفتم روز آب آوردن بالفتح هفت زن هفتم شدن
 و هفت توانا هفت سبج هفت یک گرفتن و شام دادن و عیب گفتن و گردن دزدی کردن افکندن و درین
 درنده چار پار او بالفتح و ضم با فتح و سکون آن حیوان درنده زیرا که اکثر اوقات بعد از هفت ماه زاید و باقی
 آنرا دو گویند سبج بالکسر جمع و وادی اسباع و ذات اسباع هر دو معنی است سبج بالضم هفت و هفت گنده
 سبج بالفتح و کسر به هفت یک و بر قبیل است از قبیل سبج بالضم و فتح بانام مروی است سبج بالفتح یک
 کردن که بر تو فری آواز کردن شتر و ده سخن با قافیه گفتن سخن با قافیه سبج سخن با قافیه گویند و دست زدن
 و میان ز کلام و جز آن سبج بالفتح و گفتن چیزی بچیزی سبج بالفتح شاخ و دست زدن و بختن و بالکسر فتح

شناختن سرعت البصر تمام مسایح شناخته مسطحه بالضم و مسطحه بالفتح بلند شدن کرد و بوی بلند
 شدن برق و صبح و شمع و مسطحه معنی صبح و چیزی دراز نیز آمده مسطح بلند مسطح بالفتح و است بر
 زدن بفتحین آوازی که از دست بردست زدن برآید و درازی کردن مسطح بالکسر و اع کردن شنیدن
 بدرازی و شنیدن غاده و شتر دراز فربه مسطح بالفتح معنی پیشانی گرفتن کشیدن و درختن آتش با و سهم روی
 و رنگ گردانیدن آن و بال دون مرغ دیگر بر او طایفه زدن زدن چیزی نشان کردن چیز را سوار مسطح و خلیج
 با و سهم مسطح بالضم ناحیه و نه چاه و که و اگر و آن و باگ کردن خردن رفتن زدن خوردن طعام از جا
 نمود مسطح بالکسر و بی بلند و خرقه که بر بزرگ کشند تا گرد آلود نشود و چیزی که بینی نافه را بدان استوار کنند و این
 لغت بصا نیز آمده مسطح بالفتح رفتن و بی راه رفتن و سوار شدن مسطح بالکسر و میل کردن و طبع نیز آمده و
 بالفتح کوهی که برینه و شکاف پای بفتحین درختی است و شکافتن پای نوعی است از صبر و تیر است و هر چه و
 بعضی برص نیز آمده مسطح بالفتح پند و شنودن و شنوایی و گوش مفرد و جمع آمده اسماع و اسمع جمع هاسماع
 جمع الجمع و اسمع الکیان کتابی است در حکمت که با نشانان با خود داشته اند و تحقیق آن خواهد آمد در بیان
 کیان و بالکسر چه گرگ از گفتار و نام یک و شنیدن و بعضی گفته اند که مسطح بالفتح شنودن و بالکسر شنوایی
 و بفتحین و کسر معین پذیرفته است از حمیر سماع بالفتح شنودن و به تشدید هم بسیار شنوده و بسیار شنیده
 سماع شنوده و شنو آمده مسطح خوب و نیکو سماع بالضم و سنا است بالفتح خوب شدن مسطح شنیدن
 جمال سماع بالفتح بکار آمدن و باره از مشب سماع بالضم نام بت قوم فوج و باره از مشب سماع ضاع
 سماع بالضم فن آب بهر طرف سماع بالفتح پی که در خلیج و ابنان مالند و درختی است و گاه گل و بهی
 بکسر نیز آمده و بعضی گفته اند سماع بالکسر کل مال و بالفتح گاه گل سماع بالفتح جاری شدن آب بزرین آب جاری بزرین

باب السین مع العین

سماع بالضم تمام و فراخ شدن لغت سماع تمام سماع بالضم دندان شش سالگی فلکدن گاو و گوسفند سماع
 گاو و گوسفند شش ساله سماع بالفتح آسان بگو فرو شدن تراکت فرو بردن آن و روان شدن چیزی
 کسی را و آنچه که با آنچه دیگر نشان باشد که دیگری در میان نژاده باشد سماع بالکسر
 آنچه فرو برد چیزی را که در گاو مانده باشد

باب السین مع الف

به ساق بالفتح و الالف جلیله و بار و بهر مسکن و لغتین عرقیدن دست و شکافتن گرداگرد ناخن و
 پیراگند و شدن لیفت خرا و لغتین بیک خرا و موی تم سحفت بالفتح و الکسر برده فرو بردن و سکت تاریک
 شدن شب برده و لغتین بایکی میان لایمی شکم سحافت بالکسر برده یا لکه سحفت دو پرده که بر در آویزند
 و در میان آنها فرجه باشد و هر پاره آنرا سحافت گویند سحفت بالفتح در گردن موافق پوست و تراشیدن پیه
 از پشت و سوزن چینی و بردن باد ابر سحافت بالفتح بز و سقراوه که پیشتر او بر دست شده باشند
 سحافت بالضم یاری سل سحفت بالفتح تنگ عیش شدن و بالضم و الف تنگ عقل و کلمات شدن و لغتین
 سحافت مخفی مریک تنگ ظرف و یا لکه تنگ لیسان تنگ فیه سحافت لغتین تاریکی و روشنی
 شب و آفتاب آن صبح و بر آمدن آن روشنی صبح و لغتین تاریکی سحافت پیه کوهان شتر سحافت
 بالضم خردن زرد رنگ خردن و سقراوه بالضم کرمی است سفید که از زیر پای چوبخانه بسیار در دران دراید و میسوزد و لغتین
 خالی کردن خطا کردن فروغی کردن و خرج مال و جاه و دیگر عقل و شوکران و حوس و چیزی ریختن آب از اطراف
 و لغتین چیزی سفید مانند بالضم سفید و بالفتح و کسر انا و ان خطا کننده سحافت بالضم نازک و سبک
 گوشت و اسب دراز سحافت بالفتح سناج و لغتین شاخ خرا یا بیک آن ترکیدن و شکافتن گرداگرد ناخن و
 چهار عروق یاری آن چون که در لبهای شتر پیدا شود و مری مثله او را بریزند سحافت بالفتح و تشدید فالو بر یا
 اربک خرا یا باغی و سحافت کمرده خوردن دارد و بر زمین رفتن مرغ سحافت تنگ پالان شتر و گیاهی است
 سحافت بالفتح و ادوی است که آرد کرده و بپخته بکشد است بخورند و سحافت بالفتح زبون روی
 از هر چیز و کار حقیر و خاک نرم و تنگ و ادوی که وقت بختن چون غبار بالا رود سحافت بالفتح آسمان و خانه
 لغتین و سقراوه و آسمان و ریش دراز فرو بردن و پوشیدن خار و بالضم و الف منوعی است و لغتین دراز و گوز
 شدن شتر مرغ و خزان سحافت بالکسر تشدید کاف و اسراف و بالکسر موده و زو کفش گر سحافت بالفتح
 هموار کردن زمین با لکه گردانیدن زمین برای زرع و انبان بزرگ چیزی که خوب و باخت نکرده باشد و لکه
 شوی خواهر زن و لغتین در گشتن و میش شدن و پیشینگان و پدران گفته و بیع مسلم که دران بهایش آن
 گوشت بیع دهند و بالضم و فتح لام بیک سحافت و سلو سحافت بالفتح پیشین فیه و سقراوه بسیار دیده
 سلو بالضم آنچه از انگور یکیش از فشاردن و شراب و هر چه فشارده شود و بالضم تشدید لایم پیشینگان
 سحافت بالفتح رسن بر سینه شتر تن و بالکسر برگ درخت مرغ و آن درختی است که چوب او چون

بریکه که نمایندارش از آن پرید سناوت بالکسر پیش سینه و شتر در سن که یکسوم شتر زدند سهواً است
 اگر شترها جمع سالقه سوخت بالفتح بوی کردن و صد کردن ملک شدن بالضم زمین نرم و سوخت بالفتح
 سین و فاسر انجام در و در باشد و این حرفی است که بر فعل مستقبل می آید سهواً بالفتح خیار و ملک
 شدن و بیماری استورد مرگی مردم بالضم نیز آمده سهوت بالفتح اضطراب کردن گشته در خون غلبه
 در وقت نزاع و بختن سخت گشته شدن سیراوت بالکسر شهر است لغاری سیفت بالفتح
 شمشیر زدن موسی دم اسب را بهی امضا و کسر نیز آمده و بالکسر کنار دریا و کنار وادی و کسر
 خرا که درین شراخهای غلیظ سبیده باشد مانند ریشه سناوت مرد با شمشیر سیاف بالفتح و تشدید یا مرد

باب السین مع القاف

ساق ساق پا و تنه و رخت سهوق بالفتح پیش شدن و در گذشتن اسب از سپاه و نفعین
 آنچه بدان کرد و بنده در اسب و دانیدن و پیرانداختن و جز آن سیاق بالکسر بر یکدیگر پیشی کردن
 در ویدان و بالفتح و تشدید بسیار پیشی کننده ستوق بالفتح و الضم و تشدید در دم ناسره و قلب
 و عرب سهو و بعضی سهو و نیز دانی تا نیز گفته اند سهوق بالفتح جلد کننده و سهو و آهسته رفتن محو کردن
 با دشمنان زمین را و بالضم و بختن و در می دور شدن دراز شدن نخل سهوق و در سهوق بالفتح نخل را
 سرق نفعین و ذل مجرب شب دوازدهم ماه بهمن که مخالف شش فرزند و چشم میبندد و وجه سهو آن
 بسته و در نرینگ به با یکدیگر سردی مسطور است سراق بالضم سر پرده و آنچه بالای صحن خایه کشند سراقا
 جمع سهوق بالفتح گیاهی است که بسیار نافع در غنای استقامت و آنرا اسفناخ رومی گویند و شتر است و طرخ
 سرق نفعین پاره های حیر و زوی کردن و بختن سهو آن را و کسر آن نیز آمده سارق در و بختن سهوق
 بالفتح و باز کردن سهوق عامه صفت با و نه و در سهوق دیده سهوق بالکسر گشت و بختن و بالفتح زبان آرد و شتر
 کردن بروغن مشک ایوان را و جوشانیدن و نیم پخته کردن سرقی سرفه را باب کرم و سرقا انگشت کسی را و گو سینه با و
 بر این کردن و گوشت جال در بر دیگر انگشت و سرق سخت و نشان پیش است سهو که شکسته باشد و
 بختن و شتر سهو سهوق بالفتح و بهی است زمین که زره در آن خوب می شود سهوق بالضم
 جوشش و آن و بن و زمان و جوشش اعضا و علم که چشم طاری شود و یک را غلیظ کند و شتر آن
 بهیز و دهان که در پنج زبان ظاهر میشود سهوق شام و برگ که در رخت بریزد سهوق بالضم بلند و دراز شدن

بنواضع کند چرخ سوارک مهادک بالغ معانیدن برین باد خاک باغچین رویی مانی گوشت دنگ تن سیکان فخر

باب السنين مع الالام

[illegible]

و در این شهر است بر پشت سلاسل بنجر و بر قنای پوسته و ابرامی یکدیگر پیوسته شده و در
 یکدیگر پیوسته و سخت شده و ذات اسلاسل موضوعی است که سال مشتمل از هجرت حضرت رسول صلعم
 لشکری برداری عمرو عاص در اینجا جنگ فرستاد و در سمندل مرغی است معروف که از آنش لیسند
 سحرول بالفهم گفته شدن جاده سهل بالفصح چشم کسی بیرون کردن و صلح کردن میان دو س
 در یک کردن حوض از گل و لای و لختین جاده گفته و ابرامی اندک و گل لای که در حوض و ظرف نازده
 باشد جمع سلاسل سنی کننده در صلاح کار و اصلاح امر چیست شمال بالفصح گری که در آب باشد
 در تشهیر میهم نام پدر قبیله البیت سنبیل بالفهم گری است خوشبو که از اسنبیل الطیب خوانند و سنبیل و سنی
 باشد و بالفصح نام دو شهر است در روم سنا بل خوشه جامع سنبله و الواسنبل کنیت صحابی است سوال
 بالفهم استن و بجای او هم فرزند سول الفتحین سستی زیر ناف سهل بالفصح زمین نرم و بهر چیز نرم است
 و نام شخصی است سبیل بالفهم نادر البیت مشهور و قلعه است باید نام شخصی است سبیل بالفصح آب یا که روان باشد
 و روان شدن آب خون جز آن سائل پخته خورنده روان شونده سیال بالفصح شوی است بجزار و خوشی
 است ظاهر دارد گری است که خار پیچیدار چون آنرا بکشند شیر سفید از آن بر آید سیاه واحد و تشهیر یا بسیار روان

باب السین مع الیم

ساحم لیسر لوح هم و مرکب زره لقره در کهای زره در کان ساحم واحد و غیر زن و کوکی است و به تشهیر میهم بهر در
 و زهره و ساحم گفته و ساحم ایمن به الواسنبل زهره دار که کفش و بر مره گویند ساحم بالفصح و سکون همزه
 بسته اول و ملول شدن بهج بالفصح روان کردن اشک و الفتحین آب روان و اشک و مرکب بهر چه
 بالفهم و آن شدن آنکه هم چنین است با کسر الفصح چشم اشک ریزنده سحر الفتحین سیاهی و همچنین سحر و سحر
 بالفهم و درختی است آهن و آهنین مطهر قنای آهنگران سحر الفتحین سیاهی ساحم الفتحین پشیمانی بازده
 و ششم بازده و در من بنجر و نری که تشهیر غالب شده باشد و همچنین معدوم و بالفصح و کسر دال مرد سخت تشهیر
 و بعضین گفته شده از آب سحر و هم بالفصح و ذال محبه شهر قوم لوط که قاضی آن بونی و یانی و ناعی معروف بود
 سحر بالفصح ران زن سنگ و بالفهم و مان روده که مخرج ثقل است و الفتحین در و مقصد ساحم درختی
 است که از آن گمان سازند و بعضی گفته اند از آن سحر است سطا هم با کسر نری شیخ و آنچه بدان تشهیر می
 به بندند سطا هم بالفصح بیماری و با کسر باریان جمع سقیم و بالفهم و الفصح و او سحر است سطا هم بالفهم و الفتحین

سلم بالفتح و لو که کلمات حلقه دار و چنانکه در اوستایان و نام مری است و گزین مار و دباخت چری
 پیوست درست سلم کردن و فارغ شدن از ساختن و لو و حکم کردن آن و بالکسر شستی کردن و شستی گفتن
 و بالفتح نیز آمده و سلام کردن و اسلام آوردن و فقیهین پیش دادن بهادر کردن نهادن در ضمن است خاد
 و بالضم و تشدید لام مفتوح و بان و سبب سبب سببی چیزی سلام بالفتح کردن نهادن و سلام گفتن و نجیب
 لی گزینی و یکی از صیغها نامی است از نامهای خدای تعالی و در ضمنی است و نیز معنی یکسر نیز آمده و در اسلام شست
 و در بیه السلام بخواد و نیز السلام و جمله و بالضم و فتحی است و بالکسر آلی است و سنگها جمع سلمه و بالفتح و تشدید
 لام نام مری است سلم برهنده انداخت و نجیب نام مری است و پوست میان بینی و چشم سلمه ساده و
 درست و مار گزیده و بالضم سین و فتح لام نام قبیله است سلم بالفتح دراز و تیر دراز بیکان و شام و در ضمنی است
 مع نیز آمده سلم بالضم و کسر لام قلعه است بخیر سلمه بالکسر سین و تاغول و شمش و قضا سال و شتری
 بیج و دیش نموده باشد سلم بالفتح و تشدید سین و هر و ادن و نیز و طعام کردن و قصد کردن و اصلاح کردن میان
 و کسین سرقاره استوار کردن و اصلاح کردن چیزی و سوراخ و نیز و بدین دو معنی یکسر نیز آمده و چیزی
 مانند مهر سفید که از رویا بیرون آید نام دورگی است درینی است هم الحیا و سوراخ سوراخ و هم الفار و مرکب
 که از اجزای سبیل خاکریند و هم الحیا و سوراخ سوراخ و هم الفار و مرکب
 هر دو سین کج و نام رنگی است و بالفتح هر دو سین رودیه و بالضم و الکسر سوراخهای سوراخ و سوراخ و هم الفار و مرکب
 جالاک و سبک ستاهم بالفتح کوان و شام اللرض میان زمین درختهای زمین شام بالفتح و کسر لوان گداها
 که شام و در آمده باشند و شمر بزرگ کوان و فقیهین بزرگ کوان شدن شمر و هم بالفتح کوان و فقیهین بزرگ کوان
 و در فو قان خریدن سهم بالفتح تیر و نیز خوب که در صفت خانه کنند و نیز یکدان قرعینند و قال گیرند و هم الفار و مرکب
 جمع و بهره و نجیب سیمان بالضم جمع و نام قبیله است و گرداگرد خانه و مقدار کشش کز و ساجات و
 معاملات مردم و سنگین خانه که برای شکار شیر سازند سیماهم بالضم تاریکی و تغییر روی و بالکسر وادی
 است زمین و بالفتح گرمی و شدت حرارت تابستان و نام مانده از غنکبوت که در که یا میان هوا
 ظاهر شود و هم بالفتح و کسر خا خا و در بهره و حصه و شریک سهم هم بالضم ترش روی و بالفتح عقاب پرنده

باب السین مع النون

سبحان بالضم ای کردن و یکی از همانان خدا را سبحان بالکسر زندان و بلند و شست و بالفتح باز و داشتن

و در زمان این سحجان بالفتح و تشدید نیم زندان بان بجمعین بالفتح زندان کرده شده و بالکسر تشدید
 جیم داکم و تشدید و موضع است که در وی ناهمای نجار و کفار بود و وادی است و جیم و زمین است در
 طبقه رفتم زمین سخن بالفتح جمع کثیر سحجان بالفتح نام مردیست که بر هر چیزی گذشت از آن سخن میگوید
 و بماند سخن در آن چیزی می گفت و نام صحیح است که بفضاحت و بلاغت ضرب المثل است و آنرا سحجان
 و اول گویند و اول قبیله البیت و بالضم می گویند است در عرب که شتر را در ابدان شتی میدادند سخن
 بالضم کرم سحجان آب گرم سخن بالفتح شود بای گرم کرده سیدین سدن بفتحین بهی خون دهن
 و بروه ساون خادم کعبه و بنجانه مسرجین و مسرجین بالکسر عرب سرکین سلطان بفتحین خر
 چنگ نام برچی است و در می است سد وادی و چون آن درم بزرگ شود بواطه عروق سرخ و سبز
 سنا بهی و بای های خرچنگ علتی است که در هر بند و سندی چار پا شود و تیز و بزرگ بکننده سران
 بفتحین رفتن چیزی و جمع اجزای چیزی سرخان بالکسر گشتن زنده نام سگی است سر و آن بالفتح
 و ای البیتان سخن بالفتح و سکون عین مملکت چربی و پیله گوشت و بالضم خیک و مشک که از نیمه اش
 ببرد و در نیمه اش بنید سازند و گاهی بان آب خورند چون دلو و گاهی آبشان بپزد و آن کنند سفین بالفتح
 پوست باز کردن از درخت و جز آن و خاک روغن با و از زمین بفتحین تشنه چوب تراشی یا هر چه بدان چیز
 مرشد و پوست و رشت های و نمک قهقهه و تشنه کار دکنند و بفتحین کشید و همچنین سفایر برود جمع
 سفینه سفان بالفتح و تشدید فاذا و تشنه و موضع است سفون بالفتح با خاک و آب سوا فن با وای
 خاک و جمع سانه سفین بالفتح موضع است بشرق سکون بالضم آریدن بالفتح قبیله البیت از زمین
 سکال بالضم و تشدید کاف و نهاله کشتی ساکنان باشند گان بجایی و بالفتح و تشدید کاف کار و گرد و همچنین ساکنین
 سکین بالضم و فتح کاف قبیله البیت از عرب خراجا که است و بالکسر و تشدید کاف کاسور کار و ساکن بالفتح
 و بخار و بفتحین تشنه و هر چه بوی آرام گیرند چون زن فرزند و جز آن و نام مردی است رحمت و برکت سلطان
 بالضم و ای و حجت و قدرت و بضم لام برآمده سلوان بالضم تسلی شدن و دارونی است که بفتحین و بفتح نافح
 باید بای که باو بنوشانند تا شاد شود و یا خاک گور مرده که در آب کرده بخورد عاشق و بینه تا عاشق او زایل شود
 و وادی می سلیم چشمه البیت و قدس سخن بالفتح روغن در روغن کرمان و طعام و بالکسر و فتح میم فریه
 سدن سین سامن فریه سمان بالکسر فرمان و بالفتح و تشدید میم روغن فروش سامین

و بهی است همان ساسان دهمی است بری و محله نیست باصفهان هفتم دمی است که لوک ساسانیان
 بنیاد انداختن بکسر و کشیدن در آن سال مقدار عمر و کار و خوشی گوی است بهرید و سوسنی است بری سوسنی
 بر کنار دجله و فدان قلم و دانه سیر و شاخ چهار پا و بسیار خوردن بافتح سسنان در نیزه کردن مسواک کردن و سخت
 را دندان شتر و میان کردن چیزی کل اسفند ساختن نیزه زدن کسی را و نیزه شکستن دندان کسی و نیک چراندن و چر
 فرستادن و صورت چیزی کردن صفا دادن آب بر روی بخشن و خاک بر زمین ریختن و بلند کردن
 تیر کردن و بجا دادن تیغ و جز آن و گنده و بپاشیدن چیزی سسول بافتح دارد و کسی که بر زبان بالهند
 سنان بکسر سنان سسره و سسره و تیری هر چیزی سسول بفتحین بفتحین تیرد و دروغ و طعن و بفتحین
 و بکسر سسول بفتح فون اول نیز آمده و بالضم و فتح فون جمع سسول است یعنی سسیر نهاد و عا و هما
 سسین بافتح انچه از سنگ آهن در وقت ساندن به کشند و بکسر سسول بافتح سسول بافتح کل است
 معروف و آن دو قسم است سفید که آنرا از او گویند و کبود که آنرا ابر سسول گویند و سسین و فتحی است و ابر سسین
 و طرسین و طرسینا کوی است بشام سسول بافتح نهر سسول بشام و نهر سسول و بکسر سسول و بکسر
 سسول نهر گویند سسول بافتح نهر سسول باور الفهر و نهر سسول بهند سسول و آن بکسر سسول و فتحی را
 قصبه سسول و قهر سسول به مهر و موفعی است بفتح سسول موفعی است بفتح سسول

باب السین مع الواو

سا و بالفتح و سکون عزه وطن و نیت و دور شدن علم و کشتن چیزی سسول بفتحین تشدید و او او میدن و او
 شدن ناله کشیدن ناله سسول بفتح کل کشیدن بهیل سسول بفتح برای الش با و اگر در ناله کشیدن و ناله کشیدن
 سسول بفتح و ت و از کردن به چیزی گام فرار نهادن سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت و نیت
 شهر سسول و نیت سسول و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت
 و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت
 از نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت
 و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت

باب السین مع الهمام

سسول بفتحین و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت سسول بفتح و نیت

بسی و نادانی سقینه نادان و سبک عقل تمويه بالضم رفتن سوز چنانکه مانده نشود سینه تقهتین سال

باب السین مع الیاء

سبی بالغ امیر کردن امیر کرده شده ساسامری بکسر بای موحده نوعی از جاهای که اندازد یا یک سبب است سراسر
 سامری نام مردی است که بکشت گرساله از طلا ساختن و بعضی کثیر العبادت آن خواند و مکره کرده و سوس نام مردی
 و عاکر و تاجری که قتل شده و مردم او از شهر بیرون کردند و صاحب قاموس گوید که سوس بود که ملان یا کله اکان
 بنی اسرائیل است منسوب بموضع سامره که یکی از موضع بنی اسرائیل است سباسعی بالضم مردی هفت اندام
 در دست و کلاه هفت حریفی ساجی بکسر جای موهله در بای آرمیده و ظرف پر سحر می بالغت و الکسیر و سبب است
 معرب سکر می این کلمه بی بای نسبت استقال نشده سحی بالغت بیل گان از زمین کشیدن سحی جود و سادوی
 ششم مردوت سادس سدری بالضم و تشدید دال و یاقب مردی دانشمند که پیچیده مسجود که معجزان می خوانند
 سمری بالغت و شیب رفتن و بالغت و تشدید یا معتر و مردی زنگار و جوی خرو و سمری غفلت نام بزرگی است معترف
 سساری در رفته به به بجزای پیتری سیر سحی بالضم سین و فتوح و تشدید خیر منسوب به سیر و سحی بالغت
 کوشیدن قصد کردن کار و کسب کردن و دیرین کتاب کردن رفتن و خارج و باج گرفتن سواسی دالی بر قوی
 و کاری باج ستان آن که کاری که می افکنند و سخن چین عیب جوی و شریس یهود و نصاری سقی بالغت
 آب دالان فرا هم آلودن زرد آب شکم و عیب کردن بالکسری که داده شود کسی زراعت آب داده و پوتی
 که دالان آب زرد باشد ساقی شراب آب بدهد ساسمی بلند سحی بالغت و تشدید یا هم نام و مانند
 سنی بالغت و تشدید یا بلند و روشن ساسی غافل فراموش کننده

باب الثمین مع الالف

شسا الکسیرستان ششی بالغت و تشدید یا بر کند ما جمع ششیت شرا بالکسر بالغت خردن فروختن شری
 یفتخین گوشه زمین مال زبون دال نیک و بیشه شیر شرفا می بالغت گوش دراز و آنچه گوش و دواز و پرو
 باشد طافت شکا به تشدید کاف چنانکه گفته اند کل شکا و تیض و کل شرفا و لک یعنی هر چه گوش او اندرون باشد
 تخم میبد و هر چه گوش او در آن باشد می اید و بضم شین فتح را بزرگان جمع شریف شرفا می بالغت ستور گوش
 شکا گفته شرفا می بالضم فتح را بزرگان جمع شریف شرفا می بالغت ستور گوش شکا گفته شرفا می بالضم فتح را بزرگان جمع شریف شرفا می بالغت ستور گوش
 شطاطی بکسر و حمزه در آخر کنار و ریاد جوی شتری بالکسر در دستار و شین که بعد از جوار باید یکی شتری

و تشدید

و دیگر بر شعری غیبی او مشهور شعری نبوده است و او کشته جدا داری حضرت رسول صلعم او را در جانب
 پیرمندی باقرین بگردید پس از اصرام محالفت نوی این است حضرت رسول صلعم را قرین بعد از ظهور
 اسلام این ابی کشته گفتندی یعنی مخالفان است در پیش اصرام شعرا بالفتح لوی از شفا لودین بر درخت
 و پسین دیکس که بود و سرخ که برتر و غر و میگ افند و چیز نکر و درشت سختی و بلای عظم و سخت و بالفهم و فتح
 عین جمع شاعر شفا و بالکسر و در و نیکوختی و بالفتح و بی همزه کنار و طرف هر چیز شفا عار بضم شین فتح
 فار و است کنندگان گناه مردم و شفا کنندگان و بیج شفا و بالکسر بدخت شدن و بدخت شدن
 به همزه و بغیر همزه آمده شکوی بالفتح که کرون شفا و بالفتح و تشدید لام و ست خشک شده شفا فی
 بالکسر لوی همزه و آخر شین آمده قال الله تعالی هوان شاکم لولا که بشوری بالفهم مشورت شفو تا
 بالفتح زن بد شکل و زشت و زن خود بود و مسپ نیک و فراخ دهن و بینی و کویک بن شفا بالفتح زن
 پیش چشم شفا بالفتح است اشتراک پس پیش بر سیاهی غالب باشد و اثر اسر خاک گویند شفی بالفتح چیز
 جمع یا اسم جمع شفی بالفهم و بالکسر و فتح یا چیزک تصغیر شفی و شفی بالفهم خاک که مشهور است خطا است

باب الشین مع الباء

شفا و ب با الفهم سکون همزه که فاعل باران و طرف هر چیز شفا بالفتح و همزه جمع شفا مرد و جوان شفا
 بالفتح جوانی و جوان اول هر چیز و بالکسر نشاء و دوست برداشتن است روی نشاء و چیزی که بدان افروخته شود
 آتش و بالفهم و تشدید با جوانان همچنین شفا بالفهم و تشدید با هر جمع شفا بالفتح و تشدید با هر فرد
 آتش و جنگ بگندی هر چیز و جوان شدن را که نفید که آنرا بگندی یا بگری گویند و بهترش یعنی است که آنرا شفا
 یانی خوانند شفا و بالفهم برافروختن آتش در گرم شدن کارزار و بالفتح آنچه بوسی آتش افروخته و شکلی کننده
 پی می کننده و کسی که در دست برادر شفا و بالکسر بر بند شفا و چوبی چند بسته که بران جای نهند
 شفا بالفتح اندوختن شدن و پاک شدن و پاک کردن و اندوختن کردن و مشغول کردن و بالفتح و چیز آرد
 و شفا که درون سر شفا و شفا حاجت و اندوه شفا خانه و مشک خشک که در و سنگ نزار حرکت دهند
 و شفا آنرا بدان بخوانند و نام پدر قبیلہ الیست و مشک که نمیداش بر بند و نیمه در کش دلو سازند و تقویت اندوه
 و رنجی که سبب مرض یا قتال رسد و تقویت سه چوب که را می و لواران آویند شفا و بالفهم
 پاکت شدن و ستونهای خانه جمع شفا و بالفهم لا غرضدن و دیگر گران شدن از لا غرضی و گری

و سفر درین بگرددن به پیل ششوب بالفتح چون در یک کشیدن ایشان شتر فرو آیدن و بالضم آنچه یک
 کشیدن بستانن فرو آید از شیر وقت دو کشیدن و بفتحین قلعه ایست ششوب بالکسر شیر دقتی که در شیر
 شدت بالفتح و ذال مجرایان و بفتحین شاخهای برگنده درخت که آنرا برنشدند و واحد و متاع
 از قاش و غیر آن و پوست شاخها بریدن و پوست دور کردن ششوب در شونده از جای خود ششوب
 بالکسر آب حله از آب بالفتح آتش مندرگان جمع شارب بر سه حرکت آتش میدن و خوردن آب مانند آن
 و بعضی گفته اند که بالفتح مهند است و بالضم و الکسر اسم مهند است یعنی آتش میدنی و خوردنی و بفتحین مهند
 خوردن درختان که درختان بدان آب خوردند و سبز و تازه بمانند و بسیار خوردن آب شارب بر سه
 و آب خورنده شارب آتش میدنی و خوردنی از ناعا ششوب بالضم و زای مجبه باریک شدن
 رشب شارب درشت و خشک و لاغر ششوب بالکسر سختی و قحط ششوب بالضم سخت شدن
 عیش شارب سخت ششوب بالفتح شگاف و در زویراهم آوردن در زشگاف و جدا کردن
 از هم و هم پیوستن و اصلاح کردن و انسا کردن شگافتن و پراکنده شدن زام کرده است باین ششوب
 و ششوب مشهور بدان کرده است و قبیل بزرگ و گفته اند اول ششوب است بعد از آن قبیل بعد از آن فسیله
 از آن عماره بالکسر بعد از آن بطن بعد از آن فخذ و بالکسر دره کوه و راهی که در کوه باشد و جای روان شدن
 آب در زمین بدیشان ششوب شارب بالکسر جمع و بفتحین دور بودن شاخهای چهار پا از هم دیگر و دور بودن و ششوب
 از یکدیگر و بضم شین و فتح عین گدین اصحاب بال و سر اسب هر چه از آن بلند باشد و کوهها جمع ششوب است
 و ششوب اربع دو سه و دو و یا باشد ششوب بالضم توشه دان و نام پیغمبری است و مشک گفته ششوب
 بالفتح و بفتحین بیکه بختن فدی و فسلو و تهاپی و بفتحین نام زنی است ششوب بالفتح و الکسر زمین است
 و جای فرو آوردن میان و کوه و بالکسر شگاف کوه و سوراخ در زمین کوه که مرغان در آن آشیان کنند
 ششوب بفتحین تیزی و خوبی دندان ششوب رگهای چند در حلق و مجاری آب در گردن و موی بدن
 ششوب بالفتح آمیختن و ششوب یا عرب گوید به ماعنه ششوب و لا روت به نیست نزد و ششوب یا و نه ششوب
 شد و ششوب بالفتح سبیدی بر سیاهی چیزی غالب آن کوهی که بالاسی او برف باشد و بالضم مضعی است
 و بفتحین سبیدی بر سیاهی غالب و بفتحین کوکت روشن و ششوب از آخته ماه شارب بالفتح شیری که
 و در حدش آید باشد و بالکسر شعله از آتش بلند شده و مرگنده در کار ششوب بالفتح موی سفید و ششوب

و اینچنین درخت تازه تر و میوه اش بیشتر شود و بعضی گفته اند یعنی در ملک است که مشرقی و نه مغربی
است بلکه میان واقع شده اما معنی اصل اصح است مثلاً ستمه بالفتح بدخلق و بدخوشدن شرف و مرتبه
بالکسر جوی نکرانه مردم و باره از میوه به و جز آن شرفه بالفتح باره گوشت بدله بریده شیر سبزی که از بر
خبر باغند و در آن خبر به و جز آن بر دارند و بی پشته که بدان بر به سیرتی چسبایند و خانه که برتر که از فی می سازند و کما
که از خوب شریح است کنند و آن چوبی است که چون شکافند و باره شود و خوب خرم شود و شکند شریح به تعلیق
چیزی چیزی بیان شرط در سن از است خبر ما فته شریطه بالضم جوشن پیاده کو تو ال شریطه بالفتح تشدید
یا باره از خبر جوی دندان کوه جز آن شریطه بالضم خوش در باره آتش شرفه بالفتح شریف و او و زال معجزه
شعبه شعیبه یکایک و در باره کار و شمشیر و جز آن قربانی حج و عبادت و آنچه بر نشان باشد شعیبه بالضم
پیوند کاسه طوط و کردی طائفه از خبر و جدائی شعیبه باب آیین تشریفات و خط کردن خبری به خبری اند
مانند نامه یعنی بر آفتاب چنانکه مشهور است کلام عرب یاده شفا عه خواش که دن شعیبه بالضم مسای
خانه و زمین شقیقت بالفتح کتب و خفیف الشقیقه کم سوال و نیت الشقیقه سخن شفا بالکسر جمع شفا بالفتح و
سکون جفره زینش که در باره یاید و اکثر البغیر داغ علاج نایب شقیقه بالضم یک چشم که مفره بروی و بد و بالفتح کار و
و شکیله کفنگان تیزی شمشیر و خادوم شقیقه بالفتح مهربانی شقیقه بالضم سرخی بسیار همی ایضه شقیقه و
شقیقه بالفتح به شقیقه بالضم شقیقه بالضم شقیقه بالضم شقیقه بالضم شقیقه بالضم شقیقه بالضم شقیقه بالضم
بدین معنی یکسر نیز آورده و بالکسر باره از لوح و عصا و جامه و غیر آن شقیقه یک طرف سر و برق که در افق متشنه شود
و مرغی است باران بزرگ قطره و در نیمه فرام جده نعمان بن منذر و کشادگی میان و کوه از یک که در وی
باشند شقیقت جمع شقیقه لفتح هر دو شین آب کردن شتر و کشتک شکافن نیزم و سخن خوب اندن بالکسر
شتر مانند شش از کام بوقت مستی بیرون آرد و خطبه شقیقه خطبه منسوب بعلی بن ابی طالب زیرا که چون حضرت امیر مومنان
باره از آن خواند مردی برخاسته سوال مسد که حضرت بجواب آن مشغول شد و دیگر بر سر آن خطبه رفت این عباد
گفت که شکل این خطبه ابانام می ساندی حضرت فرمود اینها تلک شقیقه بزرگ تر است که شقیقه
بود که از کرد و باز بجای خود قرار گرفت یعنی از سال سخنی چند بر زبان آمد و در آن اختیاری نبوده شکسته بالضم خنی
و سیدی چشم شفا کلمه تونی خرد و تسی گاه دروشن راه و ناحیه و سیدی بنا گوش شیکا ستمه بالفتح بدخوشدن
شکیلیه بالکسر کله و شکوفه شکیله دهنه کام و کوشه و یک و طبیعت در شرف شفا ثلث بالفتح شفا و شفا

شکیلیه

بر مکرر و بی که کسی سداست شادی کننده بکرده کسی شمشیر الفتح و تشدید بیکبار بوی کره بوی کره
 ششامه نشان سیاه در بدن زردین ششماوه سیاه و بوی دهن بالفتح و تشدید بیکبار بوی کره ششامه بالفتح
 و سکون بجز و بجزه شوی ششماوه بالفتح بوی خوش که بوی کرده خود ششماوه بالفتح شست شدن و شستی
 سخته بالفتح شستی ششماوه و شستی شششسته میکسر بر دو شستن عادت و طبیعت ششماوه بالفتح بزرگ شدن
 و روان شدن حکم و حقیقت توانا شدن شادمان شدن ششماوه بالفتح نمره زدن ششماوه خیره شدن و گویا برست
 و تشدید شدن ششماوه بالفتح آشکار کردن ششماوه کشیدن از نیام ششماوه بالفتح ورم و باد که در پهلوی و اضلاع پیدا
 شود و اثر اذات الجنب نیز گویند ششماوه بالفتح خار و قوت سلاح و تیری آن شدت پیست گذارد و جراحت شستن
 و سخی که بر پهلوی هر شود و ششماوه الغریب پیش کر ورم و ششماوه الحاکم چیزی است که با آن زبان روی بایستد و هوا کند
 ششماوه بالفتح ورم کمر ورم که بر دانه باشد و دو ستاره که بر دهن برج عقرب واقع شده آن منزل قمر است نامی است نادان
 ششماوه با طبیعت و بجزه نیز آمده ششماوه آب بر شوی آلودگی ششماوه جوع ششماوه بالفتح از پنجه سالکی آب شست
 سالکی یا آغز ششماوه بالفتح یکی است سفید ببلادی اسد و بنی خنجره و بالکسر جمع ششماوه بالفتح سوزی سفید
 سفیدی بوی بیری بالکسر نشان رنگ غیر از رنگ اصل چیز ششماوه بالکسر ع و الفصار و کرده و علیها و بجزه و غالب شده است
 در عرف این اسم بر جمعی که دوست دارند علی بن ابراهیم فرزند آن او را و مشایخ و مناجات ایشان کنند و در او و کثیر شفا یابد

باب الشین مع الشا

ششماوه بالفتح ایست بالفتح چنانکه زدن در آویختن از چیزی بالفتح و کسر با حاکم زنده و بفتحین و بکسوب
 که در دست که بایستی سوار دارد و نام مردی است ششماوه بالفتح و تشدید بیکبار بوی کره ششماوه بالفتح و بافت کنند
 گیس انگین و شکستگی سرکه که اندک لکده نماید ششماوه بالفتح تعلین کنند و بفتحین سطر بر پشت و ششماوه ششماوه
 ششماوه برفون غصن سطر بر دست و باد و شیر در زده و مردان ششماوه بفتحین ششماوه و گرد آلود
 موشدن و پراگندگی کار و عرب گوید لم الله ششماوه یعنی حق تعالی چه کند کار پیرانشان و پیرانند ترا +

باب الشین مع الشیم

ششماوه بالفتح و سکون بجزه پس افکندن بایر ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه
 ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه
 در باره قطع کردن آه بیابان و آمیختن شراب آب ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه ششماوه بجزه

با یک کردن نفع و ضرر مرغ و انقراض با کسر شکستگیهای سر به نتیجه بالغ و دیگر اگر اسر شکستن و بالغ و نشدند به حییم
گروه خوانین بهجت است و از انبات الشجاعت گویند شجاعت بالغ جایی و آن شدن آن شکستان زمین نرم
و دایمی است بهین نام آبی است مانند کوزه و کوزه انبار شدن فراهم آوردن دروغ گفتن بر یکدیگر حدیث خود کردن
شتمند و استایلین بخاطر و بختین یک شکر از فراموشی ادبی شکران همان بنده و یک شکر از خایه دیگر بزرگ تر شدن
شجاعت با کسری است معروف و بسین محله نیز آمده شد فارج بالغ طبق که در و پیا پیا گذاردند و شجاعت
شجاعت بالغ آهنگین و شتاب بخود و دور و دور نموده زدن بجایه است شجاعت بالغ چیزی که بعد از خود
انگواران و ملان بخند از زنده و حتی بهتر نیز آمده شجاعت بختین در کشیدن و در هم شدن پوست +

إسبغ الثوب مع الحماير

[illegible]

باب الشين مع الخاء

شیرخ بالفتح آواز دوشیدن شیر شمشیرخ بالفتح شکستن چیزی و میل کردن و پهن شدن و دراز شدن و
سپیدی پیشانی و بختین بچه که تمام از شکم بیفتد شیرخ بالفتح بیخ در لیشه و طرف برآمده از چیزی و اول
خوانی و اول کار و تبلیغ بر سهاله شتر و ثقی که هنوز اوارانید و دشته نگردیده باشند و آب نداده باشند و همراه و مانند
چونان جمع شتاب و جوان شدن و بماندن دندان شتر شمشیرخ بالفتح اصل و نسل مرد و نطفه و اندام زن شمشیرخ
بفتح لام جدا بر اسم علییه شیرخ بالفتح بلند شدن و بزرگ کردن و نام پدر قبیل نیست شمشیرخ بکسر میم مرد شکم

ششبر با کسر و جب که اگر بدست نیر گویند و بالفصح و جب کردن بخشدن و عطا کردن و کشن به جهت کشنی دادن
و ششبر دادن و کج کردن و غیره و کسر نیز آمده و دو ال بهم و لغتین عطا و نیکی و چیزی که ترسانان و هیزان
قربانی ششبر بالفصح و کشیدن با بی ملتوح و ششبر بالفصح و کسر با بی و ششبر بر وزن محدث هر سه نام فرزندان مارون علم
که حضرت بدان نامها محسن و محسن را می خوانند ششبر بالفصح بر وزن و نام مردی است و لغتین بریده شدن
و کسر شکلی یک ششبر از بالا و پایین باشد گاهن یک کسر زیرین یا فرو داشتن یک کسر زیرین و نام طلعه البید است به
ازان میان بر و و کسر و لغتی است از تصرف عوض در بحر جز که بدان تصرف ملقا هیلن را فاعل می سازند و ششبر
بالفصح باز که دانیدن و در و کردن و به غیره زدن و نهاده را ستون دادن و خدای افتادن میان کردنی و جامه و جگر
بر مشجر یعنی به چوب سباده آنگندن و کشادن و این در گام زدن چار یا برای بازه داشتن و در آن باز کردن
او و شکاف و این دکانی که در آن خفاف و نزع واقع شود و بالفصح که از لغتین نخست یعنی آنچه ساخت
از ستنی و آنچه ساختند و از آنهم گویند ششبر مردم و ششبر بیگانه و شیر قلع بیگانه در آورده در میان قلع خود
و زمین پر زدن ششبر را با کسر چو که بایه تخت بدان محکم کنند و چوب بالای چاه و داغ ششبر چو که در آن
زنگار کنند تا ششبر بخورد و معنی است ششبر بالفصح کشادن و آن و کنار در میان عمان و عمان کسر نیز آمده
ششبر با یک کردن و از این بی و با یک کردن از هلق یا از بی و آوانه است به چنین ششبر و با کسر و تشدید خالسیا
آه که کشنده از بی ششبر بالفصح و سکون ذال ششبر برین ز که از معدن چیده شود و هر و از پدای برین ششبر
و احد ششبر بالفصح و الضم و تشدید را می دید و بالفصح هم به چیزی که گرامیست آید از آن و بالفصح با بی و است
و فقر و عیب کردن و سترون جامه و گوشت و قلع و قصابه آشک شود ششبر بر وزن و کنار در یاد و قی
است که در دیار به پدر با کسر و تشدید بسیار به ششبر نفس و محبت و القال و بهیج بدن جمع ششبر
و موضع است ششبر بالفصح با بی ششبر هزاره واحد ششبر بالفصح به بیال چشم نگر لیکن از غصب با کسر
و چوب است ششبر بر وزن چشم رسانیدن کسی و گز دانیدن است یا بسوی دست بر است تا فتن لیسان از چوب
بر است باز که فتن لیسان یعنی سر بالا تا به بدن چنانکه از بالا فتن بسوی شکم آید ششبر بالفصح و ماد و در و فتن
چیزی و در و جوشم باز که فتن و ششبر زدن گاو و نیزه زدن و لغتین آهویه که بشاخ زن رسیده یا آنکه یکاه اف
که شسته باشد ششبر بالفصح نیمه و به آنهم چوبی و جسته و طرف و تشدید کردن و در پستان پیش یا پس از پستان
ششبر و گاو و گوسفند و میدن و دو نیمه کردن چیزی را ششبر و در و زدن یک ششبر ششبر و بی یک آنکه باز کرده

چوب

و هیچ آرد اهل خود را بدخوی و نیست شجره بالکسر سخن موزون مقفی و در این و بالفتح خبر شدن بشهر
 بر کسی و موسی غیر صورت و غیر ششم شتر شجره واحد اشعار و ششوز جمع شاعر شکر گوی و در آینده و در
 شجره بالکسر جابه که زیر جابه دیگر پوشند و آن جابه بالار و نار گویند و نشان اهل حرب که یکدیگر را بدان نماسند
 بالفتح و خشت شجره عبادت و قربانی های حج و چیز که بر آن نشان شد جمع شجره یا شجره شعیب بالفتح
 شجره بالضم در یافتن و نیست شجره بالفتح و شجره بالضم بای بر و شستن سنگ بوقت شام شدن غالی این
 شهر از مردم و بیرون کردن کسی را از جای شجره بالکسر به باد نکاح کردن و کسی دختر یا خواهر یکدیگر می مهر
 و آن نکاح در ایام جاهلیت بود و در اسلام حرام گشت شجره بالفتح و الضم و شجره بالفتح طرف و ناحیه هر خبری
 بر آمدن موسی نمره و شجره الحرم و شجره الحرم که آن شجره بالضم حاجت و کار مهم شجره بالفتح از نام زن یا ضم
 به این داشتن و نما گفتن منعم را به سبب نیست و لغتین بر شیر شدن پستان ازین درخت رویدن شاخ شکر
 شاخ که ازین درخت روید موسی زمار نشاء که سپاس آید شجره بالضم سپاس داشتن و سپاس آید
 جمع شکر و بالفتح شاکنده و جزا دهنده در مقابل آن و نامی است از نامهای خدای تعالی و بسیار شکر گذاران
 و ستور یا بیک علف پسند کننده و اندک پذیرنده شجره بالفتح خرابیدن در فتن شجره تیز و شش شجره بالفتح
 و گوشتوار و دوشش نام پادشاهی است از پادشاهان بن شجره بالفتح غار و عیب کار شجره شور
 بالفتح آبین چیدن و عرض کردن ستور و ختن شجره بالفتح رخت خانه و اندام زن و مقعد و در پستان
 و لباس شجره بالفتح آشکار کردن و شمشیر کشیدن از نیام و مال و قمر و قتی که نزدیک به کمال رسد
 و دانا و ماه یعنی دوازدهم هر سال شهر بالفظم جمع شجره شور شهر زور نام شهری است بنا کرده
 زور بن ضحاک از آنجا است شمس الدین محمد شهر زوری صاحب بیخ الحکامار شجره بالکسر روز شنبه

باب الشیخین مع الزرار

شجره بالفتح و سکون همزه بی آرام شدن و درشت و سخت شدن و بلند شدن شجره بالفتح و سکون
 خای هم اضطراب کردن و سنج و سخت کشیدن بدای کردن میان گروهی شجره بالفتح و سنی کردن
 و شجره بالفتح و سنی نمودن بریدن شکر بالفتح خراشیدن یا گشت و آزاردن بریان و نیزه زدن جماع
 کردن شجره بالفتح نفرت نمودن از چیزیکه شجره بالکسر است که آب از آن بر آید و به شجره شور نیز جمع
 و نام شهر است معروف و بنا کرده شیر ازین شهر است شجره بالکسر و آب که از آن کاسه سارند و بعضی گفته اند

شروع باضم بکارتی در آمدن شعاع بالفتح راه درست نهادن و در خانه بر راه کشادن و آب و آردن شعر
 و پوست کنندن درست شدن نیزه و بسیار بلند کردن چیزی را در راه درست که حق تعالی امید کرده برای بلند
 و بدان امر نژوده بالکسره که مان در و سار و شرک فعل و نام مضی است شعاع بالکسره جمله که بر کمان بسته باشد
 و با بدان کشتی و گردن شتر و زبانی که مان تاری می سازد هیچ شتر و بالضم نام مردی است که نیزه و سرنیزه را خوب می سازد
 و شع شعاعی بدان منسوب است شعاع را به نرگس و پیدا کننده راه دین و عالم عامل ربانی که تعلیم دین مردم کند
 شعاع بالکسره و ال فعل و بالفتح و ال کردن فعل را شعاع بالضم روشنائی آفتاب بالفتح پر کردن و
 پر کننده شدن خون و جبران و راهی پریشانی و همت پر کننده و مرد پریشانی رای و و انهای خوشه و شتر
 باب بسیار آینه شعاع بالفتح مرد پریشانی و دراز و نیکو اندام شفق بالفتح جفت و دراز خاصی و جفت
 کردن و خواستش کردن چیزی را و بچه شدن و شکم ناکه و میشی که بچه در پس خود دارد و شفیع خواستش
 کرد و خواسته گناه مردم و خداوند شفیع در بیج شفاعت شفاعت کننده و ناکه و سرنیزه که در شکم او
 بچه دیگر باشد و جدا نام شافعی رخص و سرنیزه است که جفت جفت بچه با ده را آستان گرداند شفق بالفتح
 عیب کردن کسی را و بدان خوردن آب از طرف شکم بختین و در منده شدن و چشم ناک شدن و
 بسیار دانه شدن گشت و بسیار الیدن و بالفتح و کس کاف بنیل لیم و مرد در ناک شعاع بالفتح بازی کردن
 و بختین مردم و سکون هیچ چنانکه مشهور است مولد است یعنی بعد از اختلاط عرب بغیر عرب بهم رسیده اصل
 فتح میم است شعاع به تشدید میم مردم نیز شعاع بالضم بازی کردن و بالفتح زن بازی کننده و خنده
 شعاع بالضم زشت شمردن شعاع بالضم زشتی و قباحت شفق زشت شعاع بالضم زشت
 بان یا شرات و بختین پر کننده شدن موسی سر و شستی آن چنانکه مانند خار گردد و شعاع بالفتح شکار
 شدن و فاش شدن و هم چنین شیوع و مقدار و اندازه چیزی و پس از چیزی و بچه شیر درنده شعاع بالسر
 ریزه چیزی که بدان آتش افروزند و بالفتح نیز آمده و فی شبان و خواندن شبان ریزه پس مانده را و آواز
 کردن آن شایع فاش و آشکار و حده آینه بجهت بجهت دیگر و قسمت نکرده شده و آنرا شعاع نیز گویند

باب الشبان مع القاصد

شعر معروف بالضم استخوان پهلوی شکم مانند شرا سفت جمع استخوان نرم که در پهلوی باشند و
 آنرا جسته شده و بلا اول سختی شرف بالفتح غالب شدن بر کسی سرنیزه و بختین بلندی جای بلند و بالا

و علم حسب یا بزرگی که از جهت پدران باشد و بدان شتر قناریان و مشرف شدن بر چیزی از خبر و شتر
بالضم و فتح را نکند و بالعالمی پسندیده و جمع شرق است شتر لیس مرد بزرگ قدر و شتر فار و شتر افصح و شتر
شتراده کمان سال و تیر کمانه شتر و شتر ببار و شتر نام کوهی است شتر یاف شتر بزرگ کشت که
در از و از و نه شده باشد و با و لون هر دو است مشفوف بالضم خشک شدن از لایغری شتر اسف خشک شده
شتر طفت بالفتح حرفت و در شدن شتر طفت بالفتح و در کردن بر آردن و جگر گوسفند و پارچه از عصاره و بالکسر تان
و خوب خرد مانند میخ و بالفتح و کسر طاب و خود سخت گذار نکند و لغت تخمین در آردن تیر میان پوست و گوشت انگلی
سختی و تنگ عیشی شتر طاف بالکسر و در می بالفتح تنگی و سختی و تنگ عیشی شتر طیف است سخت خشک از بی آبی
شتر لغت تخمین بهار و شتر گفته گر و اندین دوستی کسی را و تمام گرفتن دوستی در از و قطران بالبدین شتر و در کوهان
و پوست درختی است و بیماری است که شتر ماده را می شود و مو میریزد شتر طاف بالفتح و در انگلی و بالکسر موی هر که سرخ
باشد شتر طاف بالفتح کسر بدین چیزی به پرده دل لغت تخمین یا و یخچن چیزی بچیزی شتر طاف بالفتح خلاف و در ده
دل و سوبدای دل یا حجاب اندرون دل بالفتح و الضم در دل و بیماری است که زیر استخوان پهلو از طرف راست پیدا
می شود شتر طاف بالفتح و کسر و تشدید فاجعه تنگ فرونی و سود و نقصان بالفتح شتر کردن غم تن را و تنگ با کسر
بودن جامه ناز شدن و ناقص شدن شتر طاف بالضم و لغت شدن شتر طیف کردن مرا کسبی و تنگ بودن جامه
چنانکه بالغ نظر نشود و بارانی که با سردی باشد و با سرد و شدت گرمی آفتاب چیز تنگ و درختی است شتر طاف
شتر طاف بالفتح و تشدید فاجعه تنگ که از پس آن چیز دیگر توان دید شتر طاف بالفتح سفال مطلق است طاف
شکسته شتر طیف نام چهار وضعی است شتر طاف بالضم مخفف نیست معروف به چهار شتر طاف بالفتح و الضم
گو شتر و که بالای گوش آویزند و آنچه در زیر گوش آویزند آنرا قنار گویند شتر طاف جمع و نظر کردن بچیزی از روی
اغراض و تعجب و تحقیق و شستن با سبندیده در شستن آنکار نمودن چیزی را شتر طاف بالفتح زود در میان و بزرگان و آراسته کردن
و قنار و طاف کردن شتر طاف بالبدین این در شتر طاف هموار سازند شتر طاف بالکسر در می چند که یکبار کرده در شتر طاف و بزرگان

باب الشیخین مع القاف

شیخین بفتحین بسیار از و منید شدن به جماع شدت بالکسر و الفتح کج و دهن عرض کناره وادی
و لغت تخمین فراخ شدن کج دهن شرق بالفتح آفتاب تابان و روشن شدن بر آردن آفتاب و
جای بر آردن آفتاب و روشنی که از سوراخ در بخانه در افتد و یکسره نرفته و گوش گو سپند شگافتن و لغت تخمین

وین بزرگ دیگر بر عکس آن شکا کل سیدی بنا گوش شمل بالفتح و تشدید لام را ندان دو جان خشک کرد
جامه خشک شدن است یا رفتن آن از کار شمل بالکسر بر انگذگان شمل بفتحین داغ سیاه بر جامه که
بشستن نرود و از آن چیزی تبا و خشک شدن است شلیل بر زمین که در زیر زره پوشند و زره کوتاه
و پلاس که بر پشت نشتر پوشند زیر بالان و محرای آب وادی شمل بضم سر و شین مر و سبک گوشت
و باران و خون که بی در پی چکد شمول بضم سر اگر رفتن چیزی را و به هم رسیدن و بسوی و چپ بر شدن
باد و وزیدن آن کبری و بالفتح شراب یا شراب سرد شده شامل فرا گیرنده شمل بالفتح هر گزده جمع
شده و در اگر رفتن و گذار شدن شراب یا شامل تا سرد شود و بفتحین فر اگر رفتن و آستن شدن ناقه از کشتن دیگر
در سیدن غیر یا شکر سدی اندک از بهر چیز شمل بالکسر و است حیث خود طبع و کینه که در پستان گوشت کنند و غلاف
شمل نورس بالفتح بادی که باین مشرق و جنوب انوش در شمل عال و تها و دستهای چپ شمول بالفتح بر شدن
ماه دُم را و بر رسته شدن و چیز سبک و بقیه آب در شک آب اندک و شمول ماه عید فطر و دوی است برده
شما و کل و شما و طر جامع شاکله شمل بفتحین بر چشم بودن شامل شمراده که دم دارد و جهت است

باب الشین مع الیم

ششام کی است معروف بنا کرده شام بن لوح که عرب آنرا سام بسین حمله گویند و زبان سمرانی بشین محج
است ششوم بضم و سکون هجره بد فالی نقیض بمن ششم بفتحین سر و شدن و بکسر با جیر سر و شام
بالفتح گیاهی است و بالکسر جوی است که در دمان نرغاکه کند تا شیر نخورد و قبلیه است و موی است
بشام شجره بضم شین را گناه و نجیل و دخی است خار دارد و گیاهی است که دانه اش مانند عدس است
بیش طبر و شیر دارد است و شیر و آن مسهل کننده است ششم بالفتح و شام دادن ششم رشت رو
و شیر دنده ترش رو شحم بالفتح پیه بختین پیه خوردن بالفتح و کسر هاء پیه خوار و انگور کم آب ششم فرو به شحم
بالفتح و تشدید هاء پیه فرو کش شحم بالفتح فاسد و تبا شدن طعام و جز آن شحم بالفتح و ختی است
سیان در یاد شاخی از آن و شکافتن چیزی و بریدن باین و در طرف بینی و گیاه بلند که سر آن خورده شود
و بهر میانش حاجت نباشد و بختین شکاف بینی شحم بالضم پادش عطا که درن عطا و بالفتح جزا دادن
ششم شحم شمل بفتحین و تشدید لام بیت المقدس شحم بالفتح و تشدید میم و بیدن و نیکو بینی شحم
و بالضم چیزهای بلند جمع ششم شحم بیدن و بلوی و چیز بلند شحم بفتحین و درزی و نر و یکی و بلندی

کوه و بلندى در سستی بنی و خوبی آن شمام بالفصح و تشدید بیستم هزاره ایست خرد که خطوط مسخر و زرد
و سبز دارد و باز سستی آنرا دستنور گویند ششوم بالفصح خبرای سیاه ششم بالفصح جلد و تیز فم و سبب تیز
رفتار و توانا و پیشوای نافذ الحکم شاه سپهرم و شاه کفرم ریحان ششم بالفصح شمشیر در نیام کردن
بر کشیدن شمشیر و گریستن بامید باریان در برق و جرات و بالکسر ای است و بفتح تین بر تری که آنرا
کنده باشد و بر صلابت و سختی مانده باشد و بالکسر و فتح با طبیعتا و خاکها که از زمین بکنند جمع ششم

باب الشین مع النون

ششان بالفصح و سکون هزه کار و حال و مجرای آب الشک از سر بسوی چشم ششون جمع در کی از زمین
در کوه که در آن نخل و جزآن نشانده شود و پاک نمانند آگاه نشدن از چیزی قصد کردن چیز ششان
بالضم و تشدید با جوانان جمع شش شش بالفصح بافتن ششان بالفصح و تشدید با اسفم است بمعنی تجدیدی
و در شش شش بالفصح و شش شش بالفصح و سخت شدن دست ششون بالفصح باز در ششون ششون
کسی را ز کار و اندوگین کردن و راه وادی باره در اعلاى وادی ششون بالفصح جمع و بفتح تین اندوگین
شدن و مانده و غم و حاجت شش و در هم شده بشاخ دیگر و تشدید بشاخ هر چیز ششون جمع و فی النمل به التی و تشدید
و ششون بمعنی خداوند شاخا و راهها است النورى گوید و ششون تشدید و در اویم و قصه هر خ
ازرق ازاق ششجان بالفصح و الکسر و لیلان و لیلان کشنده جمع ششجان که گویند ششون بالفصح بر کردن
رازدن و بستن و در کردن ششون بالفصح و قوت گرفتن آب و هزه و جزآن بی نیاز شدن از دار شدن
بفتح تین و سختی است که شکوفه آن بیاسمین باشد ششریان بالکسر و گری که در درویشی باشد ششریان جمع
ششریان بفتح هر سه حرف اول تشبیه شرط یعنی علامت و دو ستاره البیت در اول جمل آن منزلی است از منازل
فرشیدن بالفصح شکاف در سنگ سخت و بفتح تین شهری است بدینستان ششریان بالفصح و بفتح تین استخوان
و ششالک که بدان باری کنند و آنرا بخیل گویند و بفتح تین نشاء کردن و سخت مانده شدن از جفا و شدت در شش
و دوری کرانه و ناحیه بفتح تین نیز آمده ششطلون بالفصح بر سیمان بر بستن مخالفت کردن از قصد در آمدن بر تین و شش
رسن از یارسن مطلق ششطلان جمع ششطلان بفتح تین بکار ششطلون بالفصح و شدت بالفصح چاه صیق یا صای که
مالایش فراخ باشد و در شش شش بفتح تین عین محلا پنجاه بگ گیاه بریزد و در خشک شدن ششطلون بالفصح
زیر کوه دانه و همچنین کبیر فاد قیبط حافظ میراث و انطا که در شش بالفصح و سخت تیز نگریده ششطلون

جمع شفته که در اصل شفته بوده و منسوب بدان شفته است نه شفتوی چنانکه مشهور است و می گویند بود که شفتوی از
تغییر است نسبت باشد چنانکه منسوب شهر غزنه را غزنوی گویند و حروف شفتوی با و خا و میم است شفتوی و شفت
زیست شدن روی و بختین درازی کردن و کوهایی آن ششیم بالفصح سیم زدن کسی را +

باب الشین مع الیاء

شادی بکسر دال رانده و اگر بعضی از او باب آموخته باشد و با او از خواننده شمری بیاورد که دال را در

باب الصاد مع الالف

صدا با بکسر کوکی و بالفصح باجی که از جانب مشرق وزد و بالفصح و در حفره باری کردن با کوکی که در حفره و بالفصح
و بعضی بر آن و در آن کوکت و در آن شتر شتر چیه و از دینی بدینی شدن صافی از دینی بدینی شونده
صافیون جمع و ایشان از اهل کتابند صحرا ام زمین همواره نرم و نه درشت و زمین فراخ که گیاه در آن شته باشد
بفتح و او سر آن جمع صحرا ام بکسر و حفره و غیر حفره نان خوشی که از باری و مری میگذرد و آنرا با بیاورد که
و آنرا چنان زنند که باری فرم پاره پاره کرده شده و از بیهوشی گاه دارند و بعد از آن به خاک نظر می کنند و در آنجا
گاه دارند و بگویند حرکت دهند تا خاک باری آید و شسته شود و بعد از آن استخوان او را گوشت جدا کرده می خوردند
صدا ام بالفصح تنگ آهن و مس در تنگ گرفتن و بالفصح قبیله است بین هم را بر وزن هم را بر وزن غلام مسخ و جز آن
که بسیار است و شکری که بر وزن است شسته باشد و جای است یا شسته است که آب آن بسیار شیرین است
و نیز از آن است و عرب با فته نشده صدرا ام بفتح و بعضی بر طوطی جسم صدرا ام بفتح و بعضی بر طوطی جسم صدرا ام بفتح و بعضی بر طوطی جسم صدرا ام بفتح
جز آن و مرد لطیف تن تن مرده و میان مرد و باغ و ششلی صرعی بالفصح انا تنگ آن شیخ صرعی
بالفصح و فتح عین م سر در دراز کشیده شود و شفت صرعی بالفصح خردان جمع صغیر و بالفصح خردان جمع صغیر و بالفصح خردان جمع صغیر
صفا بالفصح پاک و پیش شدن تنگ سخت بزرگ فنام که است صدرا ام خا طری است از انا طار به که اگر تلفظ
خوانند و وزن زرد رنگ مایه که خالی از تخم باشد و نام گاه است که بزرگ گاه خوانند و نام است
و او ای است میان دو حرم و نام دختر بزرگ حضرت شیمت هم که در خانه حضرت موسی عم بود و هم را
نام دختر کوچک حضرت شیمت و صاحب قلموس گفته که این دختر خوانده موسی هم بود
اما از احادیث ظاهری شود که دختر بزرگ در خانه او بود صفا یا برگزیده او فنام که شمس است
سر در برای خود اختیار کند صفا را بکسر بر این صفا را بالفصح و او فنام و امر شمس و طار بالفصح

در یک کدو در آن گیاه نباشد و درخت خار دارد که سرای شاخ او ریخته باشد صلیبها بالفهم عورت مردم که کشت
باشد و خشتی و بلا صلیبها بالفهم و نشدیم زن که و دخی زنانه و سنگ سخت صلیبها بالفهم قصبه السیت درین
بسیار آب و بسیار درخت و نسبت بدان صلیبها بالفهم و بنون گویند بخلاف قیاس صلیبها بالفهم شراب افشوده
از انگور سفید فام و معنی است در خیر صلیبها بالفهم زمین درشت و ستر السیت بکنار حجر شام فام چاهی است
خوش آب که آنرا صد و اربع گویند و نام زنی که ذوالمره شاعر عاشق او بوده و نوع سنگی است که از آن یک سار
است

باب الصاد مع البام

صليب بالفهم و نشدیم بار خشتی و ریخته شدن آب و آب ریزان و عاشق و بالفهم آنچه ریخته شود از طعام
و جز آن صليب بالفهم عشتاق شدن زمین نشیب و یک منحدر شده از بالا پایین و منحدر شدن حوی آب
صليب بالفهم و عصفور و برف و خون و عرق و دخی است مانند سلاب بنا و آب برگ گنجد و عصاره برگ خفا
و عصاره لقمه رنگی است سرخ و آب ریخته شده و نشدیم خوش طوطی شمیر و موضعی است و بدین معنی
الفهم صمد و فتح بانیز گفته اند صليب یا صليب الکسر و صليب بالفهم جمع اصحاب جمع الجمع و نیز صليب
قبيله السیت صليب بالفهم بلیک و فریاد صليب بانشدیم خا بلیک فریاد کننده صليب بالفهم و
بفتحین شیر ترش و صلیبی است سرخ و شیری که در مشک گاه دارند و جمع کردن شیر در مشک تا ترش نشود
و نگاه داشتن بول و بستن شکم کودک از روان شدن تا فریاد نشود و بالفهم شیرهای ترش جمع صليب و
بالکسر خانه‌های اندک از اعواب ضعیف و ناقصان صليب بالفهم و شوار و نشدیم و شیر درنده صليب
بالفهم خرد و سر از مردم و غیر آن صليب بالفهم دراز از به چری و بچه شرا و کسوتون خانه یا ستون دراز میان
خانه و زمین که نیز یک متصل بخانه کسی باشد و زدن کسی را به تمام منشت دست و بلند کردن بنا و جز آن
جمع کردن و آواز کردن مرغ و زدن هر چیزی خشک و صليب و بفتحین نزدیک شدن و در شدن صليب
بالفهم شهری است سرد و بی طرف شمال و بالکسر بسیار خوار و خرسفید و خرسرخ و شراب یا خوار صليب بالفهم
سخت و قوت و صليب استخوان ایش درین درشت سنگلاخ و موضعی است و بالفهم بردار کردن و سخت
آمن تب و دامن شدن و نگذاشتن آن و از استخوان چربی بر آوردن و در چوب بصورت صليب کردن
بر دلو و بریان کردن گوشت و بفتحین سخت و چربی استخوان و بالفهم و نشدیم لایم مفتوح سخت کفشان
صلیب سخت و بردار کرده شده چربی استخوان چوبی است که ترسایان دارند بدین شکل

و بفارسی آنرا چلیپا گویند صلب الضمین و صلبان بالضم جمع و داعی است که بران نشینند و علم دراز و چنان
 ستاره البست پس نسطار واقع شده نه پس نسطار واقع چنانکه صاحب صحاح گفته و غودر صلیب چوبی است
 که بشن بگردن آن مصروع را نافع بود و آنرا در گردن طفلان کنند و بزبان بروم آنرا فادانیا گویند و بالضم
 فتح لام موصی است و کوهی است صالب تب گرم بالزهر خلافت نافض صناست بکسر در ریش است و
 شکم و فوی است از آن بخوش که از خردل و مویز سازند و صناعی اسب کیمیت یا اشقر صوب بالفتح فز
 آمدن یاران درستی ضد خطا و یخستن و در است و میان رفتن پیر قبیلہ البیت صواب است رشت خطا
 صائب است و میان روز و صوب بفتح جین سرخی یازنگ تیره مائل بسرخ چون رنگ اسب کیمیت
 صوب بالضم نام یکی از کبابهای رسول صلعم که از روم آمده اشرف اسلام شرف شد صوب بالفتح صوب
 به پیروی و بالفتح و تشدید بای کس و ایرازده صوب بالفتح شدت گرام و در گرم و در دراز و سنگ سخت
 و جای سخت و زمین هموار در سنگها و هر جا که آفتاب گرم بران تابد چنانکه گوشت بران توان کرد

باب الصاد مع التام

صاحبه تشدید با آواز سخت که گوش را اگر کند و قیامت صبا بضم البقیه آب در ظرف و بالفتح گرمی
 و سوزش عشق و دل تنگی از عشق و شوق و نام دیوانی است که اشعار عاشقی و محبت در آنجا جمع کرده اند
 چنانکه حماسه در بیان شجاعت و لیون صبر و البضم انبار غله نامی و و ناسنجیده و بالفتح بول و سرکین
 و لشک که در حوض بریم و گرفتار و میان فصل مستان و شهری است به خرب صبا صبح بالفتح و
 و جمال صبحه البضم وقت چاشت و بفتح نیز آمده و آنچه در وقت چاشت بیانشانند صبحه بالکسر
 رنگ و دین و ملت و صیغه الشد فطر فی که آن امر کرده حق تعالی به محمد عم و امت او صبحه البضم تشدید یا
 گله از اسب درنده از شتر و بز و باین ده تا اهل و بقیه آب در ظرف و پاره از هر چیز صیوه بالفتح از ده
 شدن و میل کردن و نادانی وقت جوانی است بالفتح تشدید تا کوفتن صبحه البضم باید
 صحابه بالفتح یا شدن و یاران صبحه بالکسر تند رست شدن و پاک شدن از عیب صبحه بالکسر یعنی
 صبحا گذشته صحیفه کتاب صخره البضم و بضمین سنگ بزرگ صحره بالفتح بالانشین شدن صحره
 بالفتح و صتی صدفه البضم و بالفتح و ضم دال دست چنان و کابین و بضمین آنچه بر پیش داده شود در راه
 صدفه البضم سینه و پیر این خور که سینه را بپوشد صدفه بالفتح یک نوبت بهمدگر کوفتن و اسب است

صدر حقه بالضم و بالفتح و الفتحین مهر که زنان بدان افسون کنند مردان را صحره بالفتح بانگ کرد
 باز و بانگ صحره بالکسر و تشدید را سر و اندر سر را و از و فریاد و بالفتح بانگ فریاد و جماعه مردم و سختی و
 اندوه و گریه و بالضم بیهوشان صحره و آنکه در زن نکرود و حج گذارد صحره بالفتح صحره را و بخای تجمه فغان
 کردن و بانگ عذاب صحره میوه غنیمت و قطع کردن کاری و پاره از توده ریگ و پاره از شب صحره
 بالکسر که شتر از نیست تاسی یا بجل یا پنجه و پاره از اسیر و نام مردی است صحره بالفتح ستاره ایست
 و آن منزل قمر است پس نزل زهره که وقت طلوع آن سر با سر و روی کرد و افزونی کرد و اندین چیزی صحره
 بالکسر نوعی از افتاد و بالضم و فتح را نیک بزمین اندازند صحره بالفتح بهوش شدن صحره مرکب
 عذاب مملکت بانگ عذاب و تازیانه که در دست ملک ابراست بدان میراند حکم الهی ابرار را و آتشی که
 از آسمان می افتد صحره بالضم و تشواری صحره بالفتح مرغی است که جک مرغ سینه بکشد و خشک صحره
 به فتح هر دو صحره بنیان و بعد کردن و بدین صحره است از هر وزن صحره بالفتح ساندی است معروف صحره
 چرخه صحره فغان است اسبان که بر سه پا و هم چهارم ایستاده شوند صحره فغان است به تشدید فاصف و دکان
 و مراد از آن در قرآن فرشتگانند که در درگاه الهی صحره زده ایستاده اند برای حکم صحره بالضم و تشواری
 و نموی است بمانه و بالفتح کرسنگی که سه صحره بر سه حرکت برگزیده و آنچه صاف باشد از تیرگی و غش
 صحره بالکسر بیان کردن حال نشان چیزی و نشان و علامت چیزی صحره بالضم و تشدید فالوان
 که بالا پوشیده باشند و اهل الصفة جمعی از غریبان اهل اسلام که خانه نداشتند و ضعیفی از مسجد که بالا پوشیده بودند
 می گذرانند صحره بالفتح کجانب و روق و روی چیزی صحره بالوجه بشیره روی صحره تشدید بهنا روی سنگ
 پس روی چیزی که بین باشد صحره بالفتح صفت بافتن جامه صحره بالفتح یکبار دست زدن
 صحره بالضم بالفتح مردم ملک صقلاب جمع صقلابی باشد صحره قوره اندرون گاشته سر و آسمان سیوسم
 صحره بالضم سپیدی میان سر از جانور و چار پا صحره منکی و اعمال نیک و نیکو نام کوپی
 در دشتی که آنرا جمل صلیب خوانند و در آنجا است قبر شیخ محی الدین ابن العربی صحره تشدید یا محله است
 بهناد و روی بهناد و بدشتی و هم صحره بالفتح سخت شدن صحره بالفتح و تشدید لام و تشدید آن
 و نای و نقطه سنگی که بدست گیرند و بدان دار و ساینده سنگ پس که بر سر آن دار و ساینده سنگ
 اندر سر که در آن موز و بهناد و دعا و جنت و آمرزش خواستن و نماز صلوات جمع و نیز صفات عباد و عباد

میوه آن اصل آن بهر این صوابا صلاحه بهر الفتح و تخفیف یا بر وزن کراست میگویند و بنیکو کار بگویند
 صلاحت الفتح کشاده پیشانی و چیز آشکار و هموار و شیرین و دانه و کاه و بزرگ و باطنم نیز آمده و در
 بر آرد کاه و ما جتها و نام در می است بلکه در و الفتح و الضم به پیشین و بنیکو کار بگویند و باطنم نیز آمده و در
 پیوستن و عطا دادن به یزد و خوشی صحت الفتح و صحت و صحت بالفتح خاموش بودن صحت و الفتح و صحت
 و پیشین بر آن نام است صحت صحت پیشین شیرین و در و پیشین باطن چهار اذنه و ال مقدار و پیشین صحت
 با کسر و پیشین و در صحت الفتح کار و پیشین کردن و صفت الفتح بیمار کردن است صفت الفتح با کسر و پیشین و الفتح و
 لون چوبی که در سر آب کهنه تا آب بار و صفت و بنیکو و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 اندک الفتح و در قبیل الیست بنی صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 که سر آن باریک بلند سازد و عقاب گاه و راز و بلند و باریک کردن سر بنا صحت الفتح و در صحت الفتح
 صحت و در صحت الفتح کردن از جالی بجالی صحت صحت کسر و در صحت و سکون باری اول و در صحت باری ثانی
 چنگال خر و من قلعه و گوشک و بدن را نیز بخار گویند و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 که در آن تار و بود و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 زرگری صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح
 ما خوار صوغ و خلقت و طریقت و اصل صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح و در صحت الفتح

باب الصاویح الجمیع

صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر صاویح و صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر
 وزن و تشدید کمری و تشدید در اینم در صحت الفتح و تشدید لام بهایه و طارن صحت الفتح و تشدید
 تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید
 صحت الفتح و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید و تشدید

باب الصاویح الخا

صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر صاویح و صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر
 صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر صاویح و صیح الفتح و تشدید جیم آواز در آن این بر یکدیگر

در شیشه زدن و جایی بلند درشت و ناپیوستگی آفتاب روی و فوختن مهر و آن که آفتاب باو کنند
در بهمان و حاجاتش بی نیاز و بلند و دائم و مصمت یعنی میانه پیر و مردی که تشنه و گرسنه نشود و جنگ و گریز
که پیش از دزد و دزد چیری ندارد که در آن معیشت کنند صفا و بالکسر سربند شیشه و جلا در خنده و خرقه و مندی
که زیور و ستایه پیچید و کبریا نام از یانه زدن و شمشیر زدن صندید بالکسر مهر پر دل و باران بزرگ قطره و
که انبار و جوان مرد و شریف و محنت یانیز آمده و یاد و سرهای سخت غالب بر کسی صفا و دید سختیها و
طاه و دهن آن که روی از لشکر صفا و الفتح سوختن گرمی آفتاب صفا و و الفتح جسم و تن و صفا و الفتح
شکار و شکار کردن و بالکسر و فوختن بیماری است که شتر را می شود و فوختن سربند و شتر را
صفا و و الفتح شکار کنند و به تشنه و یا تیر است و زنده

صحر باد سخت و جانوری است و مشت از عظیم صحر یعنی خسار کج کردن از کج و کج در روی باد و یکسب
 و بیار نیست در شتر که گردن او را کج کند و خردی هر دو گردن فله صحر و را بصحر و بقی که در هم پیچیده باشند
 صحر همان سر که گذشت صحر بالفصح شردان و بالفصح خوری و ستم و بفتحین خوار شدن و بالکسر و فتح کج خوری
 خلاف کج صحر خرد و چهار بالکسر خردان و بالفصح و بالفصح خوری و ستم صحر خوار در ارضی بخوری و ستم
 صحر بالفصح و بی چیزهای خالی و چیزهای نه و جمع اصغر و بالکسر می دانند و خردا را حساب جهت حفظ مرتبه عددی
 می نویسند و در سر کشت نیز گفته اند و بفتحین خالی شدن ماه پس از محرم و چهارمی شکم که رنگ می از رنگ پس
 انداختن ماه محرم تا ماه صفر و از شکم که با خواتنها می بوی پس بدوی گرد تا گرمی است و از آنکه در شکم می باشد و
 گرمی و عقل و اعتقاد و صحر بک سرخ و بک گردن سرخ و مانند آن صحر و بر مرغی که شکار کنند و بکستن
 صحر بالفصح گیا خشک بالفصح و از مرغ و گرم شکم و آب از گرم شکم جمع شود و بعضی به تشدید فاکتند و از صحر
 و تشدید فاروی کر نیست صحر نام پادشاهی است که در او اهل صحر بوده و صفر به بالفصح و بالکسر طالع از خوار
 منسوب بعد از تن صحر صحر بالفصح و بر مرغی که شکار کنند از باز و شایین و شیر درش و دو شایین و شایین
 بهیزم و سنگ جز آن بصحر یعنی بکاز و تبریز بک و گرم فاقن آفتاب بفتحین آبیکه در عرض بهاد و در آن
 سنگ رو باه باشد و بالفصح و کسراف شرا که از وی دو شای سازند و بالفصح و تشدید فاقن و چون صحر
 بالفصح و تشدید فاقن سخن چین و بسیار است کننده و کاف و دو شای فروش صحر بالفصح نقل کردن منع بودن
 و همچنین محمود و روان شدن آب از آبپایین و گندگی و بوی مشک تازه و بوی گوشت و بالکسر جای جمع
 شدن آب و بالفصح آب طرف و پزی آن صحر بالفصح و تشدید فاقن و تشدید آن معرب چهار و تشدید فاقن
 افصح است و سه دوک صحر بالفصح حیوان که می نوازند و بیکریا جمع صورت و آنچه اسرافیل روز محشر بهر بیت
 میرانند و زنده کردن مطلق و نام شهری است که در دریای شام که مولد اقلیدس صاحب اول هند است
 و بالفصح نقل خرد و فراهم آمده و قلعه است نزدیک به ماروین و میان بوی و پنج نقل و یک گردن و میل دادن
 چیزهای جیتی و گردانیدن و بر روی جدا کردن قال الله تعالی فی صحرین النکاب و بفتحین کج صحر و بالکسر و الفصح
 رده کاو صحر بالکسر جمع و بوی خوش و اندکی از مشک صحر بالکسر و خوشی زن و نویسنش شوی را نیز گویند
 و شوی و شکر کسی و شوی نو که بی و اصهار اهل خانه زن و اهل خانه مرد و بالفصح چیر گرم و کدا خانه زن و شایین
 آفتاب و یا کسی چوب گردن سر و پیه مغز و جز آن صحر بالفصح کشتن و میل دادن و بفتحین صحر و تشدید فاقن

پایان و بازگشت و طعنه است که از بهی سازندگان همچنان است که گذشت و شکاف و در و بالکسر
و فتح یا خطیرهای گویند و گاه جمع صیغه بکسر

باب الصاد مع الصاد

صیغ بکسر خبری که در آن است سخت شود و دانه مختل بی مغز

باب الصاد مع الطار

صراط بکسر راه و صراط و زراط بسین و زائز آمده و بی است که بر سر دوزخ باشد و صفت آن در
حدیث مسطور است که از موی باریک تر و از شمشیر تیزتر و بالضم شمشیر دراز و بسین نیز آمده

باب الصاد مع العین

صاع زمین است چو گان جهانی که جادوب کنند و در آن بزی کنند و جای رسیدن سینه شش مرغ بر زمین
دقیقه که در آن بر زمین افکنند و پیاده نیست آن چهارده است بر روی دوش است آدم مستوی الخلقه چون در
کشیده دارد صیغ بالفتح اشارت کردن بگشت و دالت کردن کسی را بگشت بسوی کسی و انگشت برکنند
گرفته نهادن و از طرف دیگر آب در آن کوزه ریختن صیغ بفتحین گردش و سختی و محکم تارک شش مرغ صاع
بالفتح شکافین چیزی را چنانکه دوپاره شود یا آنکه بشکافد و جدا شود و آنگاه کردن بسوی کسی جهت کرم او
و رسانیدن کا بوقع خود و بریدن میان پسید کردن چیزی را و سخن حق آشکارا گفتن و جدائی در چیزی شکاف
در چیزی سخت مرم و سبک گوشت بالفتح دال نیز آمده و گیاه و بالکسر جماعتی از مردم و پاره از چیزی و بفتحین جوان
دقوی از آهوه و دیگر بوی و شتر و مانند آن و بسکون دال نیز آمده و میانه در دوازی و کوتاهی و جوانی و پیری
چیزهای گردنگ آهن صاع بالضم در صاع بالضم میل کردن گشتن از چیزی و دو کرده کردن
گویند از صاع صیغ صبح و پاره نود و چهار که نه و گشت در سه گویند صاع بالفتح افکندن بر زمین و بکسر
نیز آمده و شعرا و صراع کرده اندین و در خانه را و دو طاق گردانیدن و بیماری است معروف و گونه نوع
از هر چیزی و مانند و محکم برین و بر دوشی بکسر نیز آمده صراع بکسر با هم کشتن گرفتن و هم چنین مصارع
صلح آنکه اقران خود را اندازد و افکنده و افتاده و تلافیه و گمان مانع کشید و بوجوب بر خشت شکاف شده
صاع صیغ متفرق و پراکنده صیغ بالفتح طلبا بچند نفر و شست زدن بر فاسی کسی صیغ بالفتح سبیل زدن
یا بر کسی زدن و بالکسر کردن خروس و گریستن و بر زمین انداختن و رفتن و اندازد میل کردن یا از راه

بالمسحوق بالکسر و فتح با جمع و ضم می آن که شد و بالفتح و تشدید با می مکسوره در مخرج کوی که در مخرج ایدار این

باب الصاد مع الفاء

صحت البضم و فتح و ضم آن و ضمها الظف کتابها بر دو جمع صحیفه صحافت بالکسر یا می جمع شد
 آری بالفتح و تشدید هاکتاب فروش صد و صفت بالفتح روی گردانیدن گردانیدن کسی را و بازگشتن و میل کردن
 و بعضی بنویسد در و از بر باشد و آن شهر است و هر چه بلند از دیوار و مانند آن و جای استخوان باز و از دوش و
 دمی است نیز و یک قهرانی را نه ای نزدیک است و نه امان است بیرون میل کردن سم ستور و کرانه و نه
 کوه و جوی نام شدن آن و ضم تین البضم اول و فتح ثانی و فتح اول و ضم ثانی نیز کرده و بالضم و فتح دال مرغی است یا نه
 است بالفتح و کسر دال قبیل است که نیکان قبیل کنند صد و صفت بالضم بازگشتن و میل کردن و بالفتح ثانی
 و بیهوشی می کردند و باز گرداند صرفت بالکسر سرخی که شرک فعل بدان رنگ کنند و خالص هر چه و بالفتح ثانی
 و حیل و حاد و گردن زاده و شب روز و نام علمی است مشهور و گردانیدن زیادتی کردن درخت و از گون کردن
 و چیز را سره کردن در هم و دینار و زیادتی بعضی از آن بر بعضی صرفت بالفتح و تشدید بر سر و سره کننده و ضم
 و همچنین میرنی و دانشمند علم من را نیز گویند صرفت آواز چرخ و لود و انگ در و بالکسر بدان شتر و
 سیم خالص شیر تازه و پوشیده و صرفت بالضم گردشای روزگار و نیامختن شراب باب و از رومند
 سرشته انداده سنگ داده شتر و همچنین صرفت بالکسر و بالفتح شتر باده که دندان بر یکدیگر زدند صفت بالفتح
 مرغی است که یک نوعی است از شراب ابله این که از عسل انگور سازند صفت بالفتح و تشدید فارسی و قطار
 و بظلال استخوان که شست و شوی کشیده و صفت ساختن زمین را و است کردن شتر قلم خود را و و تشدید
 شتر خود را و در فتح و سقوج و بار کردن و کشاده داشتن مرغ بالهای خود را و دمی بجهت صف و صفت بالضم جمع
 صفت و بالفتح ناله که چند قهر شیر و در یک و و تشدید صفت گوشت سیخ کشیده و بر سرش گذاشته است
 بر این کردن و گوشت که در آفتاب اندازد تا خشک شود صفت بفتح این آنچه زیر زره پوشند و بالضم جمع صفت
 صفت صفت بالفتح و صفت بفتح صفت بفتح هر دو صفت و زمین هموار صفت به تشدید صفت
 کشنده و تحقیق فاعلیات صفت صفت بفتح لاف زدن و از اندازدن بیرون رفتن و بی بهره
 شدن از استواری زمین که کون بکلامی که غلط است را با پسنداند و خود را ستایش کردن به پیروی که باشد
 و کم برکت شتر و طعام و بالفتح و کسر لام طعام می غره و غرنی که آب گرم گیره ظرف گران و آب سرد و طعام

صلیق صلیق سخت آواز کردن و بلعنازدن و خواهران زن و بدان جماع کردن و واقع منکر گردی
واقع شدن و گرمی آفتاب کسی رسیدن و فتنه خیزی بین هموار صلاقی و گشتهای بریان و ناهمای تنگ
جمع صلیقه صلیق شهر نیست او اسط و چیز هوار صندوق بالضم و بالفتح نیز آمده اینجا از حوب یا حرم
سازند و در آن چیز نگذارند و بنا و محرابین مهله نیز آمده صنادیق جمع صندوق بفتحین شدت بوی بقل
بالفتح و کسرون چیز نیاکنده صندوق بالفتح راندن و بالضم باران و نفوس است از نزدیک مدینه صواعق
آتش که از آسمان افتد جمع صاعقه صلیق بالکسر که حاصل شود چیز را و بلند شدن تحمید و غلیظ شدن
آن آواز و عرق بوی کننده چاراهین بالکسر و فتح جمع و خشک قبلیه است از عرب صیدوق بفتح صادر و الی این سرانده

باب الصاوم مع الكافر

[illegible]

باب الصاد مع اللام *

صحنه الفتحین: حارمه گاو قشکی و درشتی و ششون سینه صحنه الفتح یک سر گردن از سر و دم و شش سر مرغ
و نخل و چیز دراز و خریشتم و مو پخته و الفتحین باریکی سر گردن صحنه الفتح می گاه دهلو و چهار پای سنگ و پانصد زرد و
شش شیر و آینه و لاغر گردن ناقه و زردن اجساد و بالفتح و کسوف و مختلف رفتار و اسب سبک گوشت صحنه الفتح باریکی
شش شیر آینه و شکم و شنی گاه و نگار داشت تیمار اسب صحنه الفتح سر و دهلو و صاف و پخته آینه
در حوض و بقیه روغن زیت و موی پیشانی اسب سفیدی موی عیال اسب قدح با قدح خرد و نام مرغی است
و بعضی گفته اند که آن فاخته است و شبان ماهر و شبانی و مرغی است برادر مدینه و نام آنی است نر و یک
سیمانه صحنه الفتح گل بزرگ آینه پخته و گل خشک خام که هر گاه انگشت بر وزنند از غایت خشکی آواز آنرا
بر آید و چون پخته آنرا بخار گویند صحنه الفتح آواز کردن دریا و آواز کردن آهن و آوازی که از شکم نشنند
که روده اسب از خشکی خشک شده باشد بر آید و خشک شدن مشک صحنه الفتح باریکی سر گردن

گوشت و بی مزه شدن آب حاصل بالکسر و نشد بد لایم مار خور و زرد که افسون پذیر و بیا و منجی و شمشیر
و بالفتح صاف کردن ششدراب حاصل بالفتح زدن اجساد و درشت و سخت شدن چیزی و در چوبین
حصول و سیلاب شدن درخت و درشت ماندن آن از خشکی و باز ماندن از طعام صیایل و صیایل خشک
صندل شتر و خیز بزرگ و سخت سرو چوبی است خوشبوی و آن دو قسم است سفید و سیاه
چند و یوم الصندل نام درزی است که در آن روز جنگ عظیم واقع شده بود میان عرب و صول بالفتح
زیادتی کردن و جبهت و حمله کردن و بالضم نام منشی است صاعقل حمله کننده صیایل را آواز اسپ
صهال بالضم آواز اسپ و بالفتح و نشد با اسپ آواز کننده صهل بالفتح گلو گرنگی و درشتی آواز و
بفتحین تیزی آواز یا گرنگی صهال شتری که دست و بازند صهقل بالفتح زانیده آید و جزان و نیز
کننده شمشیر صهاقل و صهاقله جمع و صاحب کنز اللغات گوید صهقل یعنی آلت زد و درون صهقل کردن
نیز آمده و تحقیق آنست که صهقل صیغه صفت است یعنی زانیده رنگ لیکن آلت زد و درون را نیز
به مجاز زانیده رنگ توان گفت چنانکه کار در قاطع گویند و از جهت صهقل کننده را صهقلی نیز گویند و
صهاقله نیز باید که جمع صهقلی باشد صهقل صیال بالکسر بر یک گیر حمله کردن به

باب الصاد مع الهمزة

صاهم بالفتح و سکون همزه دلالت کردن کسی را بر کسی و جفتین بسیار خوردن آب صاهم تشنه صهم
بالفتح درشت و سخت و بفتح تا نیز آمده و مردی که به پیری نزدیک رسیده باشد و چیز تمام صهم بالضم جمع
صهم بالفتح گرفتن زدن چیزی سخت و پیری سخت و رسیدن چیزی و باز داشتن صهم بالکسر بسیار است
که در سحر و جادو و عوام لغت صاهم گویند و این سماع شده اگر چه قیاس بهین است صهم بالفتح صهر بچرم
و بریدن و سخن را قطع کردن و بریدن و سخت خردن اجزای آن و بالضم بریدن و کوتاهی و بالکسر بریدن
مردم و خانه های مجتمع و یکجا و مؤخر فعل دار صهم بالضم سختی و بلا و جنگ و باقی مانده شمشیر که بار دیگر زده
شود و مرد قوی بر بریدن و بالفتح و الکسر بریزای و سخت بریده و هنگام رسیدگی بریدن با رخیل و بالفتح و
تشدید اجرم که صاهم شمشیر برنده و مردی که در کار با برنده باشد صهم بالفتح شمشیر برنده و مرد
قوی در بریدن صهم صج و شب و پاره از شب و چوبی که در دهن بر نهاده اند تا شیر نخورد و در این صها
که در آن چیزی نرود و وضعی و نام مردی است و دریده و بریده شده و پاره از توده یک صهم

صهم بالضم جمع صهم بالفتح تشنه صهم بالکسر بریدن و بالضم بریدن و بالکسر بریدن و بالکسر بریدن

بافتن زون و باز در شقی و سخت کوفتن صمغ بالفتح کوفتن ازین بریدن صمغ صاهم بالفتح پنج بران که باز
 کرد و نامش شیری است صمغ به کسر هاء و صاء و زاء و نون کوتاه و مرد و لیر برادر کار و وسط و میان قوم
 و بافتن برده صاهم بالفتح صمغ خالص و صمغ چیری و اصل چیری که استخوان که بدان قوام اعضا است و شدت گرمی
 و سردی و پوست خشک بالای تخم مرغ و مرد و خالص جمع و مفرد آمده صمغ بفتحیم کرسی و کرانی گوش
 بالکسر و فتحیم مردان و لیر و شیران درنده و مارهای نر جمع صمغ بالفتح و تشدید نیم ناشنودن و بالضم ناشنودن
 و سنگامی سخت هر دو جمع صمغ بالکسر مرد لیر و شیر درنده صمغ بالکسر چیری که شربش به بندند صمغ بفتحیم
 گندگی بوی بت و صاحب مرس گوید بدین معنی صمغ بفتحیم است و این محل تامل است چه شمن در فارسی
 بت پرست را گویند بت را بافتن صاهم و کسر نون مرگنده بوی هوم بالفتح روزه دروزه دار و روزه دار
 جمع و مفرد آمده و درخت و کلیسای نرسایان و سرگین شتر مرغ و ایستادن باد و خاموشی بودن و از
 طعام و آب جماع خود را باز داشتن ایستادن بیکار و ایستادن کسوتی علف سرگین ایستادن شتر مرغ و است
 ایستادن و نه وقت نصف النهار صمغ دره دار و روزه داران جمع مفرد صمغ بالکسر روزه و این روزه داران جمع

باب الصاد مع النون

صمغ بالفتح باز در شقی و منع کردن نیکی و بدیه از کسی است کردن مقام کعبین و کعبت خود و بعد از آن از صمغ
 صاهم بالون حروف و این لفظ در اکثر لغت مشترک واقع شده نام دیگر شنیده شده صمغ بالکسر
 گوید کان جمع صمغ بالضم نیم آمده صمغ بالفتح نیکو کردن و صلح کردن میان قوم درون و طبع بزرگ و
 دادن چیری در طبع و میان خانه و الت و زمین مانند طبع که در طبع دیگر نرزد و بنوازند و آنرا سنج گویند و هر دو
 طبع را صمغ بالضم نیم آمده صمغ بالفتح است با دارا و الت و نیکو حسار شادمان صمغ بفتحیم نیکو
 بدان صمغانی و صمغانی گویند و از آنجا است امام حسن بن محمد صاحب کتاب مشارق صفصه بالضم سفره ظرفی
 از نیم که ردی آب کنند و وضو سازند و انبان شعبان شتران که زاد و اسباب خود در آن نهند و بافتن
 جای مردم و جز آن بافتن فایز کرده و زردی و تشنه شتر و بفتحیم از گیاه آنچه در خوشه باشد و خانه که زبور در آن
 آن ترتیب بد برای خود صفصه بالکسر و تشدید فایز مسور صمغ است نزد یک موضع رقه بر کنار آب و است
 که در آنجا جنگ عظیم میان امیر المومنین علی رض و معاویه واقع شد و چون این واقعه در غره صفر واقع شده مردم
 سفر و صفر و نام مبارک میدهد و آنرا صمغ میگویند صفصه بالضم بر سه پا و نیم پای چهارم ایستادن است

نور

در بر سر دشتی و در و قدم و زدن آن برین صفا من یک ساق و سچی که بر سر باو کناره هم بر او میستند
 صفوان بالفتح سنگ چهار و نام در سچی که منافقان شمشیر ام المؤمنین عا^لیه السلام است کرده بود و جاقانی
 گوید که این سودای دل من که شمشیر است است به صافی از قیمت صفوان بخراسان یابیم حاصل بالکسر و تشدید
 نون اول گوزن اول یام مجوز و نعل سر پوشیده که در آن نان گذارند صفوان باندنم روی بغل صفوان بالکسر
 برادران مادی و دیرری و ختمانی که از یک تیغ یابیم بر آید و باشند و بالضم آمده جمع و نوبت بالکسر و صفوان
 و صفوان بالکسر صا و وزن آخر و چاه و در جوی که نزدیک یکدیگر باشند و آب هر دو از یک چشم باشد و درخت
 خرا که از یک تیغ بر آید و شمشیر صفوان صا و لجان بالفتح صا و لجان بالفتح صا و لجان بالفتح صا و لجان
 بر طرف هم تاون سبب جهت سودگی هم از این صا و لجان بالکسر حرکت جادیه آن و تخته که در آن خشت نگاه دارند
 و همچنین سببان بر سر حرکت و صفوان یعنی خلاف کان نیز آمده و بالفتح و تشدید و نوعی است از سنگ صا و لجان
 صیجان بالفتح نام گویندی که در مدینه بود و پولوی آن درخت خراب بوده که خرمی شیش و آن را خرمی صیجانی گویند
 و فختین بالکسر کردن صیدین بالکسر ملک است در شرق زمین از بلاد ترک مغرب چین و موضعی است که فوه و یکسندریه

باب الصاد مع الواو

صفو بالفتح و تشدید و او نادانی و بی خبری جوانی و میل کردن بودگی و درین باد صا و صفو بالفتح
 بهشتیاری بهوشیار شدن از مستی و در شدن ابرو گذار شدن که دگی و گذار شدن چیز باطل صا و صفو بالفتح مرغی است
 که چاکش کند و یک صفو بالفتح میل کردن و مال شدن یک طرف حرکت مال شدن آفتاب بخواب صفو
 بالفتح صفا و عدم شریکی و صاف و غیرش صفو بالکسر و الصفم برادر مادی و دیرری این غم و شاخ و خشت که با شاخ
 دیگر از یک شته بر آمده باشد و بالفتح آب اندک که میان دو کوه باشد یا سنگی که میان دو کوه باشد

باب الصاد مع الهمام

صفه بالفتح و سکون یا اسم فعل است یعنی امر یعنی خاموش

باب الصاد مع الیاء

صبی بالفتح و تشدید یا کودک که از شیر باز نشده باشد و مرکب چشم و استخوان پائین زنده گوش و تیزی شمشیر
 و جزان و سر و در قوم و طرف استخوان لجه صابی میل کننده از دینی بدینی صا و صفو بالفتح و در فزونی
 صلی بالفتح بر این کردن بالشت در آوردن دست بالشت گرم کردن فریب دادن صا و صفو بالفتح و در فزونی

در از غلبه است این سر را برین از غلبه است برای خود اختیار کند و حاصل آن جزو فایده بسیار شیرین صافی صاف و بیخشن صافی
در صافی صافی صافی است از غلبه است این سر را برین از غلبه است برای خود اختیار کند و حاصل آن جزو فایده بسیار شیرین صافی صاف و بیخشن صافی

باب الفوائد مع الألف

ضمیمه ای بالکسر سکون همزه و بیایدن همزه نیز آمده قسمت ناقص ضمیمه ای بالکسر و وضاد و سکون همزه اول
اصل و معدول کثرت نسل و برکت آن صحیحی بالضم چاشت گاه ضحی ام بالفصح و لا به چاشت بلند و طعام چاشت
ضحی ام بالفصح تا و این سپید نام کسی است ضرر کم بالفصح و تشدید سختی و گزند ضمیمه ای بفتح ضاد و نون لا غری
ضمیمه ای بفتح بسیار چیدن زن و بسیار شدن مال و بالکسر اصل و جایگاه و بالفصح و بالکسر فرزند ضمیمه ای بالفصح و
روشنی و چمنین ضمیمه ای وضاد و بالکسر ضوا و بالفصح وضو و بالفصح روشن شدن ضمیمه ای بالفصح و زنی است
زنی که او را حیض نیاید و زنی که او را شیر نباشد ضمیمه ای بالکسر روشنی و هم چمنین ضوا و بالفصح و الفصح

باب الضاوع البهائم

ضمیمه بالفیض و تشدید بار بر زمین چسبیدن و آکنده و پیرگشت شدن و بخل خوردن شدن خون و آب زمین
و تمام کف و پوشیدن و شامل بودن بر چیزی و خاموش بودن و بسیار شدن سوسمار در جهانی و بسیار
و چشم و کینه و بکسر نیز آمده و آماش آرنج و ششم شتر و بیماری که در سینه منتر پیش شود و بیماری که در لب
و بدان از لب خون روانی شود و شکوفه خراشید با جمع ضعیب روان شدن آب و خون
ضمیمه بفتقین در دوشم و سینه پیدا کردن شتر ضعیب بالفیض ابروی تنگ و مریهای
که مانند شنبلیله افتد ضعیب و واحد ضرب بالفیض زدن و بیان کردن و آینه ختن جبری و جبری و تیز رفتن
خوابیدن و ششمان کردن رفتن در زمین بطلب روزی و مانند آن و مردی که در کار بار باشد و سبک گشتن بدان
سبک و مانند نوع از هر چیز و غل سفید و فیض را مشهور تر است و آخر بیت شعر ضعیب مانند ضرب
یا کسر یا کسی شمشیر زدن و جستن بر براده ضارب زمین است بر درخت و غلبه آریک
شتراده که در دوشده را اگر زنده و زنده فراخ در دایه و زنده در و نه

اب الضاد مع التثنية

بسیار است که چون شبنم روی زمین را بپوشد نصیبش بالفتح و تشدید با هم مردی را بنام مستشار خجسته
بالفتح و تشکی صفت بالفتح خواب بالضم سستی در پای و بالفتح نیز آمده و بیاری و بیرون خواهد آمد شده

[illegible]

باب الضاد مع الشا

ضمیمه ۱۱ بالفیض و بجز کفن چری ضمیمه ۱۲ بالفیض آیین حق و معجزان و درست مالیدن کوفته ترو با کفش
از کافه شک و ترو هم آیین خدای جمع و افشا اعلام خوابهای پریشان که تفسیرش درست نباشد ۱۳

باسم الفلاح

صنایع بالفتح و تشدید عجم و تنجیس بانگ کردن صنایع بالفتح بانگ و پوست و طایع و مهر و است و بانگ
بر یکدیگر بانگ کردن صنایع بالفتح شتراده که بوقت و شتریدن و بار کردن فراوان صرح بالفتح
و انداختن و آلودن صرح بالفتح صناع موهنی صنایع بالفتح جانوری است گنده بوی و فتنه

بیجان طلت آنست و غایتی است و دیگر ضحیح بالفتح ضم وادی اخراج جمع و میل کردن تیرا بدشت و فزاح
شدن ضحیح بالفتح و بیجان میل کردن عدول نمودن

باب الضاد مع الحاء

ضحیح آواز نفس است در وقت دریدن و کشیدن ازین است آواز نفس خود را و نوعی از رفتار است و اگر اندین التل و آفتاب گونه چیزی را اندک نه بغایت و بالکسر ضحاکستر و بعضی بفتح نیز خوانده اند ضحیح بالضم بالکسر دانه و نوعی است ضحیح ضحیح بالفتح تان و نیک و آتی اندک که تا کعبین و نیمه ساق بیاید و بهین بسیار ضحیح بالکسر و تشدید ها آفتاب و روشنی آن درین صحر که گیاه نداشته باشند و آفتاب بر آن باشد ضحیح بالفتح دو کردن و جبره کردن گواهی کسی و دو کردن آن از خود و رانی دادن و گو کردن برای سبب و لغتین مرد فاسد و نیت دور و لکزدن چار یا ضحیح بالکسر لکزدن بالضم میده المهور که قبله ملاک است در آسمان چهارم ضحیح دور و گور یا مغلی که در میان کور سازند برای مرده و لکزدن است که در یک طرف کور سازند ضحیح بالفتح کشور لکزدن و است پست و پازنده و کمان سخت که تیر را میخیزاند ضحیح بالفتح شیر باب آیمختن غسل و مقل که سخته در سیده باشد و شیر تنگ باب آیمخته و بالکسر مراد و فتح که معنی آن مذکور شد ضحیح بالفتح شیر تنگ باب آیمخته و تشدید یا نام مودی است

باب الضاد مع الخاء

ضحیح بالفتح و تشدید خشک و چکیدن آب و دیر شاشیدن ضحیح آلودن تن بری شوش چنانکه می چکیده باشد

باب الضاد مع الدال

ضاد و حروف تنجی که مخصوص لغت عرب است و در لغات دیگر اصناف یافته شد ضاد و بالفتح و سکون همه مخصوص کردن و اندام زن ضحیح و بالضم و فممتن ز کام ضحیح و بالضم و مدحزه ز کام شدن ضحیح بالفتح آیمختن تر و خشک با هم و غوره بخور و بفتحین ششم ضحیح بالفتح و تشدید و ال بر کردن شک و جزآن و غالب شدن و خصوصت بر کسی و باز گردانیدن چیزی از کسی و بالکسر مانند و مخالف جمع و مفرواده ضحید مانند و مخالف ضحید بالفتح گاو شتر و زنی خفته کردن ضحید بالفتح زدن کسی با یک دست ضحید بالفتح عصا بر زدن کسی با دو دست و جرات لبان و دو دست گرفتن زن و بر لری کردن با کسی چیزی و بفتح بمعنی زده و شک و غرور و اغر و گو سپردن خوب نبودن و بالکسر دست و بفتحین خشک شدن و کینه گرفتن و بقیه حروف کسی از این

ضمنا و بالکسر نیز بهر جهت است که بر جهت بندند و دومی است که از اعتراف نیز خوانند ضمنا و بالفتح و هر کس در آن

باب الضما و مع الزام

ضمنا بالفتح کرده غایبان و چهار و غیره و اماره و دشتی و دشت چهار و غیره و دشتی و کسر با نیز آمده و دوست که بالای
چوبها کشند و در پناه آن مردان بقلمه نیز یک شوند و جنگ کنند و جوی بویا و پشته کرده کردن کتاب است
و بریم نشان دادن سنگ و در آن و بالکسر نفل و کسر نفل و نشدید را اسب جهنده و شیر درنده ضمایر
بالضم و نشدید و دشتی است شبیه بدشت بلوط و بالفتح نام گی است ضمایر و بالفتح شیر درنده ضمیر
بالفتح جایی تنگ و کسر نیز آمده و پختن دل تنگی و بی آرامی از غم و طبعین دل و بالکسر کردن نشتر
در وقت دو شیدن و کسر هم دل تنگ ضمیر و بالفتح دل تنگ و شتر ماده بالکسر آمده و وقت دو شیدن
ضمیر بالفتح و الضم و نشدید را گزند و بعضی گفته اند بالفتح گزند رسانیدن و بالضم گزند و سختی و بد حالی و لاغری
و نقصان و نام آبی است و بالضم و الکسر زن خواستن بر زن پیشین ضمیر و پختن گزند و تنگی و تنگ
و کرانه غار ضمیر آنکه بینائی او رفته باشد و بیمار و لاغر و آنکه با و ضرر رسیده باشد و کرانه وادی و نقش
و بقیه تن و صبر و رشک و غیبت و موشکیا و ستور ساکن و لقب و نشمندی است که جدا صاحب کتاب
ضمیری است و آن شخص را نیز ضمیری گویند ضمیر بالکسر یکدیگر را ضرر رسانیدن و نام چند صحابی و مسجد
ضرا مسجدی است که منافقان ساخته بودند و حق تعالی بیدم آن امر کرد چنانکه در قرآن واقع است ضمیر
بالفتح و بدین و جریستن و موی بافتن و رسن بافتن و تنگ ستور بافتن و از اخلاق عفاف در میان
ستور دینی که بدان شتر را بندند و یک توده جمع شده و بنای سنگ کبی که گنج و گنج ساخته باشند
و جمع کردن و بجیدن موی ضمیر کرانه دریا و کوهی است بشام ضمیر بالفتح مرد و هموار شکم لطیف بدن نام
اندام و آسپی که ابر درش باریک باشد و بالضم و بفتن لاغری و چسپیدن شکم به پشت ضمایر و بالکسر
اندام ضمیر زار و نهان و درون دل و شهری است بعمان و بالضم و فتح میم کوهی است بشام و
موضعی است بدشت ضمیر بالکسر و رفته که امید بکشتن آن نباشد و دام دو جده که اسب از آن نترساند و دام
و از آن معلوم باشد ضمیر بالفتح که سنگی سخت و بالضم اسب را گزند رسانیدن ضمیر بالفتح سنگ و بالکسر و بالضم

باب الضما و مع الزام

ضمنا بالفتح و سکون همزه کم کردن حق کسی و جوی کردن ضمیر بالفتح سخن با گفتن و خاشاکش بودن

و سپیدین بجای مضامین غامض و شرمناک است و مستتری که تشنگی از دامن بیرون نیاورد و خلوص
بالمقام نمایند خرم و جور کردن در حکم ضمیمه را و آن ضار که گزشت ۴

باب الضاد مع السين

ضمیمه پنجم به شرح این است و بلند شدن و بکسر باو شتر از خود و بلند شدن بکسر دندان اضراس و
ضروس صحیح و سبب بالیستان در نماز و روزه و چراگاه شتر و سنگ که بآن چاه را بکبرند و پشت درشت و
باران اندک ضروس صحیح و بالفتح سخت گزیدن و بلند شدن نرمی و سختی چوب از مودن و سخت شدن
روده کار بر کسی و خاموش بودن مانند شب و بفتح چمن کندگی و کند شدن دندان از ترشی و بالفتح و کسر را بر خود
و غضبناک از اگر کسی ضروس بالفتح گزیده و ماده شتر که در نوزادان بگزد و بالفهم سنگهای گره و اگر چاه
شتران بر چاه سنگ بر آرد و موه استخوانهای پشت و سخت گزیدن ضمیمه پنجم بالفهم خیار و باد رنگ و موه
ریش و ضمیمه پنجم بالفهم چاویدن خفیه و پنهان ضروس بالفتح خوردن طعام ضمیمه پنجم گزیدن آب پیش زبان +

باب الفوايح الطام

ضمایق البتختین جنبانیدن دود و شش و تن ضعیف و طبع الفتح نگاهدانستن بجزم و هموش و البتختین بهر دود
کار کردن و این پنج کینه اضبط کسی را که بهر دود دست کار بر آید کند ضمایق نگاهداننده بجزم و آگاهی ضعیف و طبع الفتح
و کسر آتیز دادن و البتختین سبکی پیش تنگی آید و ضمایق البضم شیر دادن و تیز و طبع الفتح و تشدید آتیز و مهنده ضعیف و طبع الفتح
گاه بریدن ضعیف و طبع الفتح فشردن و تنگ کردن و بیدار و بخت مالیدن و البضم تنگی و اگر آید و تنگی ضعیف و طبع الفتح
همه این مشورت و آیین بر چیزی و کنش و گشتن و تنگ گشتن بخل نشتر و سوسنهار از سیاهی گوشت فشانند
ضمایق چاه کزده در پستوی چاه خوش آب که آتیز هم بوناک و بد مزه گرداند و سست رانی ضعیف عقل
ضمایق و طبع کاوس که آتیز عجب الفتح نیز خوانند *

باب الضاد مع العين

ضمیمه بالغه بازو یا میان بازو یا فقل در راه راد و بخشش کردن و بخشی از آن بکسی و بار دادن بچهر کردن و دست دراز کردن برای زدن و برای دعا کردن و دست نشسته دراز کردن و دراز کردن ستور بازو و بازو رفتار و میل کردن بآشفتن و شست کردن چیزی و سخت رفتن شتر و حرکت دادن بازو را و بالغه ناچیه و بهر سه حرکت نیز آمده و بالغه و ضم با سال فخط و وضعی است و گفتار و بگون بانیتر آمده و ضم بهر و ضم بالغه

و ضعیفان لغتین در اندرون ستر باز و بار آورده فشار ضعیف و بالکسر ستره بسیار پاهین بنات الغش
 و گفتار واضح بر ستره لغتین و پهلوی برین نهادن و چیزی است که ان با عمارالشو بهند دام گیاهی است
 و بالکسر و فتح جیم موضعی است ضعیف و بالضم پهلوی برین نهادن و قبیله است از بنی عامر و بالفتح مشکلی که از
 اگرانی آن بردارند میل کند و راست نتواند رفت درین فراخی است مریضه بی بکراد و لو فراخ وزن لغت
 شود بر ضعیف مای و بر آن ستره روز بسیاری آب و شتراده که بکند می چیز و ضعیف هم خواب ضایع وادی است
 و نادان و ستره نال خرد و بضرع بالفتح پس آن شتراده و گا و گو سپند و مانند آن بالکسر ضرع مخصوص
 بقدر و غش است و پستان شتراده را خلف گویند و بالکسر مانند و استوری کس و لغتین شست و نالوان و کسر و
 که قوت دیدن نه شده باشد و چیز خرد و خرد سال و خرد و فروتن شدن و بالفتح و کسر را خوار و زبون و ضعیف ضعیف
 تراز و ضعیف و خرد و خرد و سال ضرع و بالضم نزدیک شدن حیوان درنده و چیزی و فروتن آفتاب و
 نزدیک شدن بفرس ضعیف گیاهی است که از غایت بد مزگی و سمیت او چار پانزد و یک آن نتواند شد و آن
 شیری نیز گویند با ضرع مشکلی تراز و شیری تاز و آن را گویند یا گیاهی است که بالای آب گنده می رود یا گیاهی است
 گنده که دریا آنرا میرون اندازد یا چیزی است در دوزخ گرم تراز آتش و تلخ تراز صبر و گنده تراز جیفه و آن طعام الی و
 خواهد بود ضعیف ضعیف و ضعیف لغتین هر دو ضعیف است و ضعیف از هر چیزی و مرد و ضعیف از هر چیزی و مرد و ضعیف
 رای و شست و در کار ضعیف و بکسر ضاد و دال و فتح هر دو آن و بضم ضاد و فتح دال و بکسر ضاد و فتح الی و فتح
 که آنرا عوک و خضر نیز گویند و بکسر ضاد و دال استخوانی است که در میان شتم فرس می باشد ضعیف و بالفتح میل کردن
 و جو کردن در دوزخ و بکسر و بیل و دوشی و بالکسر استخوان پهلوی و بفتح لام نیز آمده ضلع و اضلاع
 جمع و لغتین کج شدن و خلقت و کج شدن شمشیر و جز آن و بسکون لام نیز آمده و توانائی و بر داشتن بار کردن
 و اگرانی دام و بالکسر و فتح لام کو ای خرد جدا گانه و موضعی است اطالفت و چیزی که در آن کجی باشد چون استخوان
 ضلع میل کننده و جو کننده ضلع کج سخت باز و آنکه استخوانهای پهلوی او سخت و کج باشد و اسب
 تمام خلقت سطر برین بسیار و ضعیف بزرگ همان و فراخ همان و بزرگ دندان و دندان که در چوب آن
 کجی شد ضلع بالفتح چنانند بی آرام کردن ترسانیدن در اندن و لاغر کردن ستر چار بار و طهر وادان
 بچرا و چنانند باد شاخ را و چنانند مشک و جز آن دو میدان و منتشر شدن بوی آن در چنان میدان
 بوی بد را نیز گویند و بالضم و بالکسر و فتح و دوشی است از طرف آن مشرب یا مرغی است که آن را گردان نیز گویند

یا بوم بر ماری است سیاه مانند عراب که خوش گوشت باشد و بعضی گفته اند نوعی است از درخ که همه شب با یک
 کند و از آن بگوشت خوانند ضوا و الفم رنگ مرغ ضوع ضوا و جمع ضا و جمع و پشته و موشی است ضعیف
 بالفح و الکسر ضا و هلاک شدن و بالکسر فح و جمع ضیعه و معنی آن گداز است ضعیل بالفح هلاک شدن
 و عیال و آنکه علقه انداخته باشد و نوعی است از بوی خوش و بالکسر جمع ضائع و ضیعه * * *

باب الضاد مع القاف

ضعف بالفح و الفم مستی و التانی خلاف قوت یا آنکه بالفح مستی برای نقصان عقل و بالفم التانی و
 بدن و بالکسر مانند و دیر پیچیدی و زیاده پیچیدی و بفتحین جامه های دو تکه شده ضعیف مستی و التانی
 و اینها ضعیف بفتحین کثرت عیال و کثرت و ستم بر طعام و خوردن طعام با مردم و تنگی و سختی حال
 حاجت و شتاب اینوی کردن مردم برب و نزدیک به پیر شدن پیمان ضعیف بالفح و تشدید فاد و شیرین
 ناکه به کثرت ضعیف و بالفح شکر ماده بسیار شیر که نتوان دو شید الا تمام کند است بالفم جانوری است
 گزنده ضعیف بالفح همان و همانان مفرد و جمع آمده و همان داشتن کسی را و نزدیک شدن افتاب
 بروب و بیک سورقن تیر از نشانه و فرود آمدن غم بر کسی و بالکسر بهر کس * * *

باب الضاد مع القاف

ضیق بالکسر الفح تنگ و تنگی و تنگ شدن و بالکسر تنگی و بعضی گفته اند که بالفح تنگی و تنگ
 در دل و سینه و بالکسر تنگی در خانه و جابه و جز آن و بالفح و تشدید پای کسور یحیل و تنگ *

باب الضاد مع الكاف

ضحک بالکسر الفح و کسرتین و بفتح اول و کسر دوم خندیدن و بالفح شگوفه و برف و مسکه و عسل و شگفت
 در آن سفید و سیاه راه و بفتحین خالص شدن زن و شگفت آمدن چیزی و ترسیدن و خرسیدن برق از ابر
 آواز کردن بوزنه ضحاک خنده دایره بایرق و سنگ سخت سفید که در کوه نمایان باشد ضحک بالفح بسیار
 خنده و راه آشکار و فرخ ضحاک بالفح و تشدید عالی یا خنده و راه روشن و آشکار و پادشاهی از عرب
 ظاهر زاده شد که روی زمین را گرفت و بدین معنی عرب ده اک است یعنی ده عیب چون او صاحب عیب بود
 بدین لقب لقب شد و عرب ده اک تغییر داده ضحاک کردند و قاصد موس گوید یا کس جنبه بود و ملحق به جن باشد
 ضحک فقیر در حال محتاج و اینها در من و کس نروان دان فرنگ جمع ضحاک بالفم شیر زنده و در * * *

ضموا حاک و ندان که وقت خریدن ظاهر گردد و یا چهار دندان که میان ایناب و افراس است ضماک
بالفتح و نشد یکا و فشر و ننگ کردن ضماک بالفتح تنگ تنگی در هر چیز ضماک بالفتح زن انگه
کوشش بالضم کلام و بالکسر سوار افتاد و درخت بزرگ اگر آن کفل ضماک عیش تنگ و ضماک سوار و ضماک زن

باب الضاد مع اللام

ضمیل بر وزن ضلیل تر از ضلال و ضعیف لام و جوت کنار دشتی و بر شدید لام اگر آن ضعیف بالفتح از باب است
ضلال بالفتح گزینی و ضلال ماندن و بالکسر شدن و کم شدن و مغلوب شدن گفتواری و بالضم ضلال
تبتین به اینچه پدر مغلوب است در محبت و مسفت و برادر او و قال الله تعالی و فطمتها و اودانا ممن الغیان
یعنی از مغلوبان و نقصت بین بودیم ضلیل بفتحین گزینی و آب جاری در یک تنگ که آفتاب بر آن تابید یا جاری
میان درختان ضلول بالفتح بسیار گفته ضمایل گاه و لغت امر القیس و بالکسر و نشد لام بسیار گفته ضمل
بالضم و نشد لام هلاک و ضل بن ضل بکسر سر و ضاد و ضم آن فرو رفته و در گزینی و انگه و برادرانش ضماک
در و خیر باشد ضمهیل بالفتح است از آن بازگشتن بسوی کسی بوجهی قابل و در ضمهیل بالضم کم تر شدن و شتراده و نیز
وانک و تنگ شدن شتران بسوی کسی بازگشتن و باطل کردن و اقص کردن و کسی بالفتح چاه از آن بنا نهد و نیز کم شتر

باب الضاد مع الهم

ضمیم بفتحین گزینی و در آن کردن و وزن و جز آن ضمیم بالفتح مطهر از هر چیزی و بفتح قائمه آمده و بر بلند شدن راه فرسخ
ضمیم بالفتح بزرگ جبهه و بزرگ هر چه ضمیم بالکسر همیزم بریزه که بان آتش افروزند و بفارسی آنرا افروزینه خوانند
ضمیم سرخسته ضمیم بالضم و بالکسر دشتی است و ضمیمه که قره اش چون بلوط و مشکوذاش چون مشکوذاه ضمیمه
گفته اند که بر نیانی آنرا اسود و خورد و کس و بالفتح سخت شدن و خوار شدن چیزی و سخت شدن اگر سنگ و افرودختن
آتش و سخت ضماک شدن و بالفتح و کسر اگر سنگ و بچه عقاب و سبب تیر و تار و بفتحین چیزی ای نیم سرخسته
ضمره واحد ضمر ضمیم بالکسر و ضمره بالفتح شیر و نه ضمیم بالفتح گزین یا گزین چیزی که بریدن آنرا سر و ضمیم
بالفتح و نشد همیزم فراسخ آوردن چیزی را یا چیزی و در کشتن پیش او و کله مینی و بالکسر بلای سخت و بفتحین آنرا ضما
مصلح فوده از ضما هم بالکسر الفهم چیز سه که بدان چیزی را با هم فراموش کنند چون در شسته و جز آن ضمر ضما هم
بالفتح چیزی که بر چیز سه دیگر شسته باشد ضمیم بالفتح نقصان کردن حتی کسی که در ضمیم کردن و بالکسر
کنار و مایه که و موهایی راست است ضمیم بالفتح گزیده و شتر و زنده

باب الضاد مع النون

ضمان بالفتح یمن و بالکسر شک بزرگ است از پوست پیش ضمان یمنش نزع ضمان بالفتح و یفتحقین +
ضمین بالکسر یمن نمی گاه و قبل که آنرا انداز می کش گویند و اول جنب البطا است بعد از آن ضمین است و بعد از آن
ضمین است و آنچه کنند آن مانده کند و می را و بالفتح آب تنگ انداخته در وان شده که در و زبانی نباشد و بکسر با
نیز آمده و یفتحقین نقصان ضمینان بالفتح گفتار و ضمه مانده و یفتحقین در از کردن ستور باز و مارا در قمار
ضمین یفتحقین کو بی است ضمین یفتحقین شهری است ضمین بالکسر کینه و قبل شتر و کنار و شرق و قبل یفتحقین
کینه گرفتن و میل کردن و آرمیدن ضامن ای که نماندنی نیکو نرو و ضمین بالفتح دست انداختن اشتر
و سنگین انداختن و مار کردن به شتر و آدن و نشستن بر و می و بازون بر سرین کسی جمع کردن پستان ناقه
برای دو بشوزن و قضا کردن حاجت کسی نکاح کردن زن ضمیران بالفتح وادی است به بنجد و رختی است
باریک و یا ضمیر نام سنگ است ضمان بالفتح پذیرفتن و کفیل شدن و بر جا ماندگی ضامن و ضمین بدر قمار
و کفیل ضمین بالکسر شکن و نور و کتاب و جزآن و یفتحقین بر جا ماندگی و بر جا ماندن و بالفتح و کسر میم عاشق
و بر جا مانده و مبتلا شده به مرض ضمین بالکسر و تشدید کردن بخیه کردن ضمین بنجیل ضمه و حمران و ضمیران
بالفتح و ضمیر نوعی است از یحجان کشتی و یحجان فارسی ضمیران بالفتح نگاهدان معتد و اولاد و عیال مرد و
شرکان او و آنکه پدر را فراموش در باب زن رساند و باز نپذیرد می باشد و آنکه سر جایه ننگام آب خوردن حجت و هم
انبوی کند و مبتلا ضمینون بالفتح و سکن با و فتح و اگر به نر ضمین بالکسر کوشی عظیم یعنی هارمین + +

باب الضاد مع الواو

ضمیم بالفتح هنس گام چاشت +

باب الطاء مع الالف

طام طام بر وزن سال نین است که هر که در آن باشد نه نماید و پوشیده ماند طبا طبا القبا سمیل
بن ابراهیم بن الحسن بن علی رضوان الله علیه نیز که قاضی طامی گفت یا آنکه قیامی با و داد
و بعد پس گفت طبا طبا یعنی قبا قبا طام طام بالفتح درخت که طام بالفتح و طام و یفتحقین آمدن از جا
و بر آمدن از جای طام بالفتح و یفتحقین ناگوار شدن طام و دل زدن از روغن و چربی طامی بالفتح
از حد در گذشتن طام و یفتحقین فرو کردن تش و چراغ طام بالکسر قطران و هر چه آنرا مالند و شراب

و ششام و سبکی که آنرا هیچ طاعت درستی که بدان پایی برده اند و بالضم غم و پوست سگ که بالای خون باشد
و بضم و اندام نیز آمده و بالفصح و بی همزه شخص بقطران آمده و در تحت چهار و پنج آه و و گاو و گوسفند و هر
که سر او شکافته باشد و شش و شش و شش دست پا و قطران بالیدن و بالکسرت و بالضم گره و یا پنج که در هیچ طلبه
بالضم طاهر و بالکسر ترقی جهان و منزل و بساط و میل و هوای چیرگی و زمین روشن و سفید و هر غزل و بقیه
و خوش بختین چسپیدن سپر شش بر پهلوی آن طوموی بالضم و الکسر وادی است در شام که آنرا وادی مقدس
و وادی مین گویند طوموی بالضم خوش خوش و نام درختی است و درخت و خوش شسته و بالکسر نیست
اطیب و چیز ناسه پاک جمع طیب طبع بر وزن سپید پدر قبیل است از مین طائی منسوب بدان
بر خلاف قیاس قیاس طیبی باشد بای ثانی حذف نموده و بای اول که ساکن بود الف بدل کرده

باب الطاهر مع الیاء

طاب پاک دل و دلبوی خوش طیب بچشک یعنی آنکه علاج بدن و جان کند و ما هر استاد در کار
طیب بهر حرکت چشکی و علاج جسم و جان و نرمی و سحر و بالکسر شهور و اراده کار و عادت و عبادت
کردن و بالفصح و اما و ما هر کار و چهار پای آنرا حاذق در کار جماع و پوشیدن و زبانی شیک بدو و طاب
بالفصح و بی است پس که بدان گوی بازند و بفارسی آنرا شفته گوی بازی گویند و مرغی است که گوشه از
دار و طحالب بالکسر مرغی است طحالب بضم ط و لام و فتح آن و بکسر ط و لام سبزی که بر آب استاده و هم
شود و آنرا بفارسی همانم غوک و جل و زنی گویند طرب بفتح تین خفت و نشاء و شادی و خرم و هر کس
و شوق و بالفصح و کسر ز نام اسب پیغمبر صلوات بر او و ط و فتح ط و ویم نیز آمده و طاب کلان
افتاده طحالب بفتح تین جستن و جستن جو و دور شدن و بالضم و نشاء و نام و شوق و جستن کلان و طاب
بالضم و نشاء و لام هر دو جمع طاب طاب جوینده طحالب بفتح تین و طاب جوینده و طاب و طاب جمع
و والی که سچا و کلان و جل کنند و فتح و شش و بی ثمن و تحقیق کنی نیز و درازی پشت و درازی هر دو پاک است
استخوان و آن محبوب است طوب بالضم شش و شش بضم ایل و طرب بالکسر بوی خوش و بالفصح و زید و پاک و شش
چیزی بالفصح و نشاء و پاک و طاب و لای و لای و طاب بالکسر و شش و شش و طاب و بالفصح و نشاء و پاک و طاب

باب الطاهر مع التاء

و طاب

طاهره در بر فتن شش و چهارگاه و لای و کان طاهره بر وزن زلزله سر و شش افکنان اسراف و گران

طایفه خورشاطا قهرمانانی طایفه پادشاه روم و بیدار و متکبر و صافه و از حد در کشتی و صیحه و
طالوت نام مردی است از بنی اسرائیل که بقا بوده و حق تعالی او را سردار بنی اسرائیل کرده بر سر جالوت کافر
فرستاد و آنکه او و دو هم که از جمله لشکر او بوده او را کشتند و انتقام بنی اسرائیل گرفت چنانکه در قرآن مذکور است طایفه
بنیم غیر مجرمان است و عمری و کاین کشته سلطان و هر که سردار و مقتدای گران باشد و بت و هر چه غیر خدا را بپرستند
مانند است از طغیان و در اصل طغیوت بوده و الفتح همین بعد از آن قلب نموده و طغیوت گردند و بقاعده عرفی باالف
مبدل شد حال سوره تسبیح تسبیح از این گونه طایفه تحت خرد و خویشتان و نیز و یگان طایفه
از جویب عرب است طایفه پاره از چیزی و گرویی از مردم و کس با یک کس مافوق آن با یکی تا هزار طایفه
و جایی که خرافا نگاه دارند و خشک کنند و سنگ بزرگ در زمین یکی طایفه عدالت و فضل و قدرت و توکل و
فرانی طایفه بنشد به هم سختی و با او قیامت طایفه حادنه هلاک کننده و مرد و هلاک شده طایفه خشم
سرخوش و یک و بالکسر حرفت آتش بزی طایفه بالفتح زیرکی طایفه به بهمان طایفه که مذکور شد طایفه بالفتح
هر دو طایفه از آب و آواز موج زدن سیل طایفه بالکسر و الی که در زامی شک بوی گیرند و دوزند و همچنین
طایفه بالفم و جانه و ایر و زمین دراز و پوسته چیزی و همچنین طایفه بالکسر طایفه بالفتح لای و آب غلیظ و چیزی بالای
بجملات و فخرانی پیش و پسری که بر سر آب میباشد و آنرا جانه خوک خوانند طایفه افست تازگی طایفه بالفم و نشدیدا
سری پیشانی و علم جانه و گران چانه و دای و گران هر چیزی و توشه دان و طایفه دو خط بر پشت خرد و گادوشی
طایفه بالفم و شکفت و نام شخصی است و بالفم یکبار چشم بر زمین و چیزی بر چشم زدن که آب از آن روان
شود و نقطه سرخی که در چشم پیدا شود و از زخم و نام ستاره ایست و نام چند شاعر است و نام صحابی است که
بینی او در جنگ افتاده بود و چون از لوله ساخت بینی او گنده شد حضرت او را نصحت داد که از طلا سازد و طایفه
تند و خست که شده و بی برگ و شاخ مانده و آنرا عروین نیز گویند و شکاری کاروان شتر طایفه روشن و تیره و نخل
بسیار دارند و نهالی در آن که از چشم و جگر آن با فقه باشند و برگزیدگان و اشرف قوم و بالکسر و نشدیدا
و ناوانی طایفه بالفم علی که بر یکان باشد و طایفه بالفم جمع و صفت و نحو و تاریکی و طبع و سنگها که بعضی بر بعضی
چسبیده است بالفم و بین همه طایفه و آن در اصل طایفه بالفم و نشدیدا و طایفه بالفم و نشدیدا و طایفه بالفم و نشدیدا
کسب بالکسر و روشن و زرد و بالفم یکبار چشم بر زمین و طایفه بالفم یکبار چشم بر زمین و طایفه بالفم یکبار چشم بر زمین
بالفم جرتن طایفه بالفم دانه که در آفتاب که دانه و اکثر استعمال آن در دانه که که در آفتاب پیدا میکنند

[illegible]

الباب الخامس من الفاس

طریق بالغ و نشانی از این است که دو کان را و پنجهان آشاکه چوبی در دوی اندازند و از هر دوی را بپایند و کان بوسه بدهند و گویند
طریق بجا آورده را بوز است نام پادشاهی است از پادشاهان فرس که هفت سال پادشاهی کرد و طریقت را به نام طریقت
که از این سخن طریقت دبی است زیرا که طریقت بالغ نگاه کردن به چنانی که تازه باشد و طریقت بالغ همان طریقت
بالغ بکارت بر دوی دست پیچری رسانیدن همان شستن زدن چگونگی شستن فاسد شدن و طریقت بالغ همان شستن زدن همان

اسم الطالب مع الرقم

طبع بالفتح ازان بلورن و محکم شدن آن ازان بر چیزی میان خالی که چون سردانند آن طبع بالفتح
تشدید بین کرانه و ناحیه و سطح دایره که مقدار وجه است هر یک و سطح این طبع بالفتح و سطح بیرون

السلامة العامة

طالع الباقع و تفسیر بر حاکم و قمر بنی براد و پاسبان ایسی الباقع طالع مصلح الباقع کشتن بر ایشان کردن چنین طالع

بالفتح انداختن و دور کردن و بالکسر انداختن شده و هم چنین طریح و المفتحین جای دور طریح بالفتح کهانی که سخت
 باشد کرده و کشیده شود برای انداختن تیر و چکی که شاخهای دراز داشته باشد طریح بالضم و در طریح که تیرین باشد
 به هم حال نسبت مشهور و بلند و ممتاز در کار با دام پسندی بن حاتم که نامه حضرت علی بن ابی طالب پیش معاویه
 و نامه او بمعاویه پیش است و دام پسند که شاعر بوده طریح بالفتح و طریح بالضم که لبالب و پیر شدن ظرف طریح مست
 گذارنده از شراب طریح بالفتح و خوی است بزرگ خار دارد در گیستان طریح کی و شکوفه خرما و ذرت یکله و خال شکم
 از طعم و بالکسر شورانده شده و بفتحین در و شکم سقور انزودن ذرت طریح و نعمت و موضع است طریح بالفتح تباهی و فساد
 ضد صلاح و بالکسر دشمن بزرگ طریح بدکار خلاف صلاح طریح بالضم بلند شدن طریح بلند طریح بالکسر جماع
 سگش کردن بالفتح و کشیده میم شده و حصص دام مردی است طریح بالفتح ملاک شدن یا مشرف بر ملاک شدن
 سگروان حیران شدن و در زمین افتادن و رفتن طریح حوادث و وقایع که ملاک کننده باشند

باب الطاریح مع الخمار

طریح بالفتح بختن طریح شراب نیم جویشده و چیزی جو شانده شده و بچ و ششت بخت و بالکسر و کشیده و مزاجت طریح
 طریح بخت گرم بخت طریح بالفتح و المفتح و فریبی استواری بالفتح و کشیده یا پخته طریح بالفتح و کشیده و انداختن
 و دور کردن و جماع کردن طریح بالفتح بیشه و سیاه کردن و آلودن به پلیدی و ضلالت کردن از نشانه طریح بالفتح تکبر کردن
 طریح بالفتح دل گرفتن از چیزی و خوشنما کردن طریح بالفتح تهمت کردن چیزی بدان افتاد و کردار و بالضم نام نهادن
 مفعول است از مصدر طریح بالفتح آلوده کردن کسی را به چیزی بد و آلوده شدن و بکبر کردن و رفتن در باطل و بالکسر کایت گشتن

باب الطاریح مع الدال

طریح بالفتح و بفتحین راندن و دور کردن و جمع کردن شراب از اطراف و نواحی و بفتحین فکاک کردن و بالفتح و کسر آنرا
 و انجاس پالان و غوطه خوردن و فرو نشاندن طریح برانده شده و شاخ خراش شده و بی برگ مانده در روز طریح و بالکسر بکبر
 معالقه آوردن نیزه است کلاه و بالفتح و کشیده بر کشتی کوچک تیز و جایی فراخ و روی بیکر هموار کشاده بالضم و کشیده
 مخوی است طریح و بالفتح کوه بزرگ و توده بلند از ریگ دام کوهی است مشرف بعرفه و شتری است بصعید مصر

باب الطاریح مع الذال

طریح و نوحی از عکرم عرب تبریز و تبریز و از آن گویند که از غایت سختی کو یا نوحی و اطراف
 اولاً به تبریز کشیده اند طریح بالفتح دهی است بمصر

باب الطائر مع الرام

طیور بالفتح جیون و پنهان شدن بالکسر تکین خانه طیارا شیر و ارونی است مفید طبع دل که میان نی
 میان خالی که ادرابندی بانفس گویندی باشد بالکسر آن دار و خاکستر هیچ آن فی است طیارا بالفتح گردی
 از قبیل از و بسته شدن شیر طیارا بالفتح بیرون انداختن چشم و چشمه خاشاک را از خود طیارا بالفتح چشم و چشمه
 بیرون اندازنده خاشاک را و شتابنده و گمان نبرد و اندازنده طیارا بالضم میدان گیاه و سبزی کوک
 نیز کردن کار و طیارا بالفتح و تشدید را نیز کردن و بریدن و شکافتن و بگل اندودن و غرض را و سخت را ندان
 و گرد آوردن بوقت را ندان از دو جانب افتادن و دست بر خرم نشسته و بر فلانیدن و بلودن و لپا پنزدن و
 افتادن و بالضم همه و جمیع طیارا بالفتح و تشدید را کیسه بر طیارا بر مرز خوش منظر و خوب صورت و عثمان و غیر آن
 که نیز باشد طیارا بالضم در از یک و نوعی از کلاه بران سیات و بر کوهی تا توان طیارا بالفتح تکایح کردن و بر
 کردن قاضی کسی را بر حکم طیارا بالفتح دفع کردن بالضم دفع عین مرغی است طیارا بالفتح و طیارا بالضم چشمه و چشمه
 طیارا بالفتح در زیر خاک کردن و پوشیدن و چیدن بیابا یا بپایین و آسان کردن زخم و بر کردن مملو و یعنی تها
 از طعام و چران و بالکسر جانم کننده و گلیم کننده غیر صورت و تشنه آسانیدن دست و کسر تن و تشدید را استیانی
 و آگاه داشتن و دیدن و گردانیدن و در از باور الضم و تشدید میم اصل طیارا بالضم چستن و رفتن و سیر کردن
 در زمین طیارا هر گیاهی است و یکبار و طیارا از آنکه او را پیدا و اندانند و نشناختند طیارا بالفتح چستن
 و بالفتح را که آن جایی بلند و بلا و سختی طیارا بالضم و طیارا بالکسر سانسیت معروف و نبره یعنی
 و نوب بره جهت شباهت آن بدو طیارا بالضم طیارا بالکسر یا که داین و حاصل فارسی است طیارا بالفتح طیارا
 بالفتح یکبار را طیارا جمع و آنچه بر طرف چیری یا مقابل چیری باشد و فاصله میان دو چیز و اندازد و گردیدن
 اگر چیزی و بالضم کوه و فضای خانه و کوهی است نزدیک الیه که آنرا طیارا سنین گویند و کوهی است بشام
 و بعضی آنرا طیارا سنین گویند و کوهی است اقدس از طرف راست مسجدی و کوهی و کوهی و کوهی و کوهی
 که در اینجا قبر را و آن است هم طیارا بالفتح و بالکسر ناختی و درازی خانه طیارا بالضم ناصه و حیفه طیارا جمع
 طیارا بالضم یکی از جن و چران طیارا بالکسر طیارا بالفتح پاک شدن چیزی که بان پاک گردند و پاک کننده چیزی
 طیارا بالفتح شربت خود و نام باینده طیارا طیارا بالکسر و دماغ و آنچه بدان فال نیک یا بد گویند و خطایر
 جمع طیارا و طیارا جمع طیارا طیارا بالفتح و مرغ مفرد و جمع آمده طیارا بالفتح و تشدید بسیار بزند و تشدید

بر او کار و علاج چنانچه برای آنکه در وقت باطله کار نکند و نیز طیار یعنی دندان آمد و تا نیمه من فارسی است

باب الطاهر مع الزهر

طاهر با کسر جازیب که در کشته و گویان و بالفتح جماع کردن و میرزا هر چند طاهر بالفتح و بجای حاکم کبابه از جماع است
طاهر با کسر دروغ طراز با کسر ظم جامه محرب تریه و منوخی است که در آن جامه های خوب میافند و بساط و
جامه که برای بارش آن باشد و مولا الیست برود و با صفیان و شهری است باور النهر و بالفتح نیز آمده طراز بالفتح
هر چند چیزی در در و قشما و یفتخین خوش خلق شدن بعد از باغی و لبا کس فخره پوشیدن طاهر بالفتح
نشین و منوخی و منوس کردن طراز بالفتح و تشدید نون منوس و منوخی که گفته

باب الطاهر مع السین

طاهر و سینه خور و در خوب صاحب جمال لغت شام و نقره و زمین مین که هر قسم گیاه و کشته
باشد و نام شخصی است طاس ظرفی که در آب و شراب خورند طیس با کسر طاور و بالفتح طاور و دروغ گو
طیس بالفتح سیاه از هر چیز و با کسر گرت یفتخین شهری است بخوارسان طیس دریای بسید آب
طیس بالفتح جماع کردن بزین طیس با کسر اصل و نهایت و چیزی طرس با کسر کاغذ و صیغه و کاغذی
که نوشته اند و کرده باز نوشته باشد طرس و یفتخین نام شهر است که از میان دانسته اند و در حکم
این اسامه در آمد و سکون را نیاید و الا در شعر طریلس بالضم و ضم با و لام شهری است بشام و شهری است
به مغرب یا آنکه شهر شام با طریلس نیز ادبی همزه گویند و بعضی گفته اند که این کلمه رومی است و معنی آن
نیز بان رومی سه شهر طرس بالضم کج طرس بالفتح و تشدید سین طشت طرس و طراس
با کسر جمع طراس بالفتح و تشدید سین سازنده طشت طرس بالفتح و تعیین جمله جماع کردن بزین
طرس با کسر و تعیین جمله شکر و طراس بالفتح جماع کردن و یفتخین چرب کردن و جامه و بالفتح و
کسر فایزین و باید طرس بالضم مرون طرس بالفتح محو کردن و طریلس سیاه و آوردن چیزی
چنانکه است و رفتن بینای و انا حقن کسی از زندان و با کسر گفته و رنگی که بسیار از زندان فایزین
و بهمان طرس که مذکور شد و چرب جامه و پوست ران شکر که سوی آورفته باشد و رنگی که سوی آورخته
باشد طرس با کسر و طرس بالضم در و غلو طرس بالضم باید دیدن و گفته شدن و محو کردن
طرس بالفتح باید دیدن و نشان چیزی برون و نظر در کردن و در شدن و هلاک کردن

طوبیس این طایفه طوبیس بالکسر بود و در بون طوبیس بالفصح ماه و غری روزه نیکو آن بود از رستن از بیماری
و در باری البین و با فخر نام و شهری است معروف و دارای است که بهت حفظ آسمانیده شود و طوباس بالفصح
مردمی است و شهری از شهرهای محاق طوبیس بالفصح فتح و او نام خشی است که در دین بود و اول او را طوبی و
چون علامت تحقیق در وی ظاهر شود او را طوبی بگویند و او می گفت که ای پل مرید انتظار خروج و جلال بشیبه
یا دام که من در میان شما هستم و چون میرم به این راه از خوف این طایفه در آن مکان باشم زیرا که ما درین در میان زبان
انصار نمی کردی و چون مرید او حضرت رسول غم داشت کرد و روزی که از راه باز گردانید خلیفه اول فوت شد
و روزی که محمد بن ابی بکر خلیفه ثانی گشته شد و روزی که خدا شدیم خلیفه ثالث گشته شد و روزی که در خانه
من فرزند شد خلیفه چهارم گشته که در دید بسکین است مثل من ازین جهت در عرب بشنوت ضرب الشک گشته چنانکه
می گویند انعام من طوبیس و غری ازین حکایت خاقانی در شعر خوانده سه در صیبت من آید و آید اجنوبم آری و چون
مخت و در زبان میر و کنیت و الوعد النعمیم است چنانکه صاحب قاتوس گفته است و صاحب مزاج گویند نام او ابو العبد
است و این اصح است چنانکه شعری که از طوبیس نقل کرده بران را لایب دارد و اتی عبد النعمیم اما طوبیس النعمیم

الطاهر بن الحسين

طیاشش بالفح مردم و بر همین طیش طیش بالفح نزدیک شدن چنین طیش بالفح گری سبک فحشین گری گری
طیشش بالفح دانستند بین و طیشش بالفح بدین طیشش بالفح و الفح همای است مانده
بر کام طیشش بالفح کج و پیدی ملو شش سبکی عقل طو شش بالفح بهر دون کاری و در هم شدن مردود کار
و بر هم زدن آن بدست خود طیشش بالفح سبکی و سبک شدن در ذلت عقل و غلط اندان و گشتن تیر انداز
طیاشش بالفح و نشاید با سبک و آنکه قصد یک چیز نداشته باشد و سرگروان حیران باشد

اسم الطائر مع الطائر

[illegible]

باب الطاهر السرخسي

طالع بائع شش مردم که بر آن افزوده شد و نمود و نوع از ششگانه در قالی و مهر کردن سیم در و مهر نهادن

برآمدگی و مانند آن و مانند شمشیر و درم و ساجین سبواکلی و دیگر کردن مشک و دلو و قادر شدن
بر مقدارین و بالکسر جایی روان شدن آب و پیری سبانه و مشک و جوی آب و نام جوی است و رنگ و
چراک و بدنه صغیری بفتح یا نیز آمده و عجیب در سستی و لغتین رنگ شمشیر و جز آن و رنگ گرفتن آن و چکر شدن
و کامل شدن و بفتح و کسر یا دون بهمت طالع بالکسر شربت مردم که زائل نشود و بفتح و تشدید با کوزه که و شمشیر
طالع کسر با شربت و مهر زنده و بفتح یا انگشتی و هر چه بدان مهر کنند و آلت راغ که بدان چار یا بان صد
را نشان کنند و کسر یا نیز آمده طالع نکاح کردن و رفتن در شهر یا طالع باضم بر آمدن آفتاب و جز آن و
در استن و آشکار شدن و آمدن پیش کسی و غائب شدن و بر آمدن و زان کوه که بر آمدن شکوه خراب و رسیدن
بهترین و بر آمدن بر کوه و جز آن طالع بفتح اندازه و مقدار و شکوه و شستین که از درخت خرابه آید و بالکسر راز
و طالع و دو قوس و بر خیزی و دیار و ناحیه و کرانه و جایی که آفتاب از آنجا بر آید و بدین دو معنی بفتح نیز آمده و این
بهست در زمین که پیشتهای خاک دارد و مار طالع بالکسر پیری چیزی طالع باضم جمع و بفتح و تشدید لام آنکه
اراده کارهای بزرگ کند و مرکب امور عظیم گردد و کارها از سوده باشد طالع کسر لام بر آید و صبح کاذب
و تیزی که برای نشانه افتد و ماه نو و با طالع جمعین طالع برج و درجه که هنگام ولادت یا وقت سوال چیزی
از افعی نو در باشد و اول را طالع و ولادت و ثانی را طالع سسکه گویند طالع بفتح و شش روان لشکر که برای
خبر گرفتن دشمنان و روان شوند جمع طالع بفتح و لغتین امید و امید داشتن و حرص و لغتین
مردم سپاه و علوه و شکوه و کسر و ضم آن مرد و لرزش طالع طالع بفتح و تشدید بیستم بر سر طالع
بفتح فرمان بردن و فراخ شدن علف و چراگاه و منقاد و فرمان بردن طالع بفتح بیستم غنای طالع فرمان بردن

باب الطالع مع الفاعل

طالع بفتح غم و بیم که دل را فرو گیرد و است طالع طالع بفتح ابریزند و بجا و مملکت آید و بالکسر و بفتح
و بر تنگ که آسمان و رای آن توان دید طرف بفتح چشم و چشمان مفرد و جمع آمده و نگریستن و دو ستاره
است که آسمان را آسود و خوانند و آن منزلی است از منازل قمر و بازگردانیدن و چشم بر سر زمین و طبایع
زبان و جوار و کرم و نهایت هر چیز و بنو طرف قوی است درین و بالکسر کریم الطریقین از انسان غیاب
و بر تقدیر اول جمع اطراف و بر تقدیر ثانی جمع طرف آمده و اسب گرامی و نجیب طرف دارد و بر یا نجیب
که مثل آن در طالع صاحب اسب نبوده و ال نو و باضم نیز آمده و گاهی که نبود و غلاف باشد و آنکه میان

و بعد بزرگ او پدران بسیار گذشته باشند و فقیهین گرانه و گرانه از چیزی و در هر یک از این احوال و اطراف هر حال
 پدر و برادران اتمام خویششان اطراف بدن دست و پا و سر و اطراف زمین اشرف و علما و اطراف العذار و
 نوعی است از انکه و بفتح و کسر مردی که یک زن و یک زن و یک زن قرار ندند و ثابت نباشد و شتری که از چراگاه
 بچراگاهی رود و بسکون را نیز گزیده و آنگاه بیان او و جدا و پدران بسیار گذشته باشند و نام وضعی است که
 میل از مدینه مشرف طریقت و طارفت مل نو مردی که میان او و جد بزرگ او پدران بسیار گذشته باشند
 و میوه و جز آن که غریب و نادیده و طارفت با کسر ضمیمه از اویم و آنچه از اطراف گشت گشته شود و شرف
 و بزرگی و بفتح و تشدید نام مردی است طریقت اندک و نام تمام طریقت با بفتح و تشدید فایری بیانه
 تا اطراف بیانه و آنچه در بیانه ماند بعد از دست کشیدن بر سر آن و منوی است نزدیک کوفه و زمین بلند از
 عرب و گرانه و یا و جانب و بهلو طارفت با بفتح و کسر سیاهی شب و پیری بیانه الیه ای آن و آنچه در بیانه
 ماند بعد از دست کشیدن بر سر آن و بالضم سر طرف و آنچه زیادت آید از بیانه و با بفتح و تشدید فایری که تا بیانه
 رسیده باشد و سی که سبک جلد بود و طارفت که از انهای درخت طارفت با بفتح و فقیهین بدو و اهل
 و فقیهین و فقیهین و انسان از چیزی و زیاده و فاضل از چیزی طارفت با بفتح و بالضم و فقیهین و فقیهین و
 و آنچه از کردن بلندی و برآمدگی داشته باشد و گرانهای دیوار که گشت فرو گرفته باشند و پوشش
 در سرای که از بنا بیشش آمده باشد و از بالای در گذشته باشند و فقیهین پوششها و دو الهام و سر کوه
 و سمت و میان و با بفتح و کسر زن کم خود و شتم طارفت با بفتح و کسر چیزی گشتن و پیشتر کردن گو سپند
 و مشکلی چند که با و در آن دهند و با یکدیگر استوار بندند چنانکه بصورت سطح استوار و هموار شود و بر آن
 سوار شوند و از آب بگذرند و غایت در رفتن بیرون برای قضای حاجت طارفت با بفتح و کسر چیزی
 گشتن و بفتح و تشدید او خادم که بفرمی و مهربانی خدمت کند و نام مردی است و بسیار طارفت کنند
 طارفت چشمان و خیم که دامن او بر داشته شود تا بیرون نظر کرده شود و طارفت با بفتح و فقیهین
 گریاهی است بزبون و با کسر پاره از هر چه طارفت با بفتح و کسر بیانه طارفت عس و گادی که متصل
 بطرف خرم باشد و خانه گمان و طارفت کننده و خیال که در خواب بنماید و نام شهری چند از قبیل فقیه
 وادی نیز که در وقت طوفان بر آب می گردیدند با جبریل عم این شهر را بدست گرفته و خانه خدا طارفت
 نموده بود و آنگاه این شهر را بشام بودند حق نقاسی بدعای ابراهیم از آنجا که در وید آورده بر زمین حجاز آنگاه

طریق بالفتح مضرب و دیوانه و خیال که در خواب بنماید و آیدن خیال در خواب

باب الطایر مع القاف

طایق بنیادی که نموده و کج سازند چون محراب و نوعی از جامها و طلیسان یا طلیسان سبز و شمری است
میوهستان و قلعه البیت الطیرستان که در اینجا ساکن بود محمد بن النعمان امامی که او اهل سنت شیطان الطایر
و اما سیه مومن الطایق گویند و یکتا از اهل در میان و خزان و بیرون آنگاه که در جهه و میان هر دو وجه
از کشتی طایق بقیع با کسرتان خشت بزرگ بخت و عشوی یا نیمه اندیز و طریقی که در آن نان و جز آن پزند
مست تاب طلیق بالکسر میگویند که آن مرغان را شکا کنند و بار دختی است و هر چیز که خسیه و ساسنی از
روز و کمره مردم و طایق خسیه در دست پیر و فاخته و تیر و طایفه چیزی در برده هر چیز و آنچه مساوی
و در پیچنی باشد و روی زمین و آنچه بر طعام خورد و قری از زمان با بخت سال و مردم طایق بسیار با کوهی
از آن هر دو استخوان تنگ که میان دو پیر استخوان باشد و از آن عام و اکثری از شب و روز و بخت و
اندا من بدن بکسیر زاده از بره و کوهک و حال کفر و تعالی که کسیر طایق یعنی سوار و بخت
و در قیامت بختی از محالی دیگر و بخت الطایق تنگ بخت و نبات الطایق سخنیها و طایمی زمانه و طایق
بالکسر توافق کردن و در پیچ را با هم و طایقی که بعضی بر بعضی باشند قال الله تعالی لا خلق کثیر طایق
و انهم قد یزید با دختی است که در کوهستان که تمطیه میشود و نافع سموم و امراض دیگر طایق راه و حکما
بسیار بخت و طایق طایق بخت آینه و مستند و بعضی طایق اصل را گفته اند و فی و ششتر ماده
که بخت ششتری و ششتر رسیده باشد و طایق بر امتیه بن عبد الشمس که نبات طایق که در عجب بحسب جنس الشل شل
از بدان منسوب اند طویق بالضم شیب آیدن و کشتی کردن و نهاده طویق بجا که در و اثر و و اقران قوم
و گروهی از آن قال الله تعالی لا کثرت طویق قد و اما ای فرقا مختلفه طویق بالفتح آیدن بازون به مظهر
و ششتر و ششتر زدن کاهن برای فال جدا کردن بپیم و چوب زدن بران تا از هم جدا شود و کشتی کردن
نرماده و شیب آیدن و آینه بخت کاهن بپیم در وقت فال زدن غایب منی سر و کشتی قفل و ای دانی
که در آن سستوران در آید و لول کنند و نری که در جماع فونی باشد و آواز و نمره سدا و در و جز آن و بالکسر
و غیره پیچیده بالضم و بعضی را به طایق و بعضی نوده و ششتر و ششتر و کشتی زانو می ششتر و کشتی ساق
آن و لول و بعضی بر مای مرغ بالای و دیگر لول که در آن سستور و آب ایستاده و و احادیثی و نشانها

بایستی شری که در بدن دو معنی جمع طرق است بفتحین را بگیرای بیایان و نام آبی است و بالفهم و فتح را
 خطا و نقشه که بر کمان باشند جمع طرقه بالفهم طراق بالکسر آبی که من کرده شود بعد از آن که در مساحت خود
 و مانند آن از آن سازند و دالی که بدان فعل روزند و جرم نعل و باره از فعل که بر موزه زنند و بر بدن از پوست
 به مقدار سه و آنرا بر سر چپ بایند و بالفهم و فتح در کاهستان طسوق بالفقه پیما نیست و شراعی که بر این مقرر
 کنند و کسر طاکه اهل بغداد بدان تکلم می کنند خط است طقوق بالفقه و طقوق بالفهم نزدیک شدن شروع
 کردن و بموضعی ماندن و بدانجا مقیم شدن طوق بالفقه آواز سنگت بالکسر آواز و نوح که بر کمانه جوی کنند
 طلق بالفقه آه و میگ شکاری زانکه را کرده در روز شب معتدل و در زره که در حدین زان و نمان
 پیدا میشود و سنگی است مفید بر آن که آنرا بر کس گویند مغرب تلک چون بر جری بهالند کش آنرا نسوزد
 اگر حل گردد و مانند آب شود اکسیر باشد چنانچه گفته اند من علی الطلق استغفنی علی الخلق و بالکسر نیز آمده
 و بعضی گفته اند که فصح فتح لام است اگر چه مشهور سکون لام است و بالکسر حلال در آمده و بر آمده از چیزی و رده
 و بالان شتر و شترم که گیاهی است شیره دار قاتل بالگیاهی است که در نگار بکار دارند و فعیب و کس مستور
 بالفهم و الفقه آنکه بنده نداشت باشد و بفتحین شتر و ناقه بی پای بند و بفتحین یک سبب دهنه از پوست خام
 بر دو دست یکبار بای برون شتر و فعیب جمله و طلق الوجه بر سر حرکت و فتح لام و کسر لام و طلق الوجه که شتر
 و خندان طلق البیدین بالفقه و بفتحین کشاده دست و جوارخ و طلق اللسان بالفقه و بالکسر و طلق اللسان
 زبان و فصح لسان طلق بالفقه و بفتحین الفهم و فتح لام و بالفقه و کسر لام زبان تیر طلاق زمانه زن اند
 فیه کج طالق زن را باشد از قید و اقامه و بر کرده بجز اطلاق بالفهم و فتح لام مفتوح جمع طلق
 را باشد از بند و را کرده طوق بالفقه و سع و طاق و توانایی و گردن بند و چوب و خالقه و هر چه در
 بوده باشد و گرد چیزی در آمده باشد طواق زنان کاهنه و حوادث زمانه که بر شب فرو آید

باب الطلاق مع اللام

طیلن نقاره که می نوازند و آنرا یک طرف پوست می گیرند و گاهی دو طرف نیز می گیرند و طیلان و طیلان
 و آفریدگان و مردم و خراج و جانی می و مصری که در آن صورت طیل می باشد طیلان بالفقه و فتح
 نثاره زن طحال بالکسر سبز و نام سنگی است و بموضعی است و بالفهم بهاری است که در سبزیم می رسد
 طحل بالفقه رسیدن چیزی به سبز و بفتح حائز آمده و بفتحین بزرگ شدن و باس کردن سبز و بزرگ

و در این که رنگ آب و سیر رنگ و خاکستری رنگ شدن و الفتح و کسر و غصبناک و بر و ملو طر بال بالکسر سواره
 و علامتی که با کنند و هر بنای عالی و هر پاره از کوه و سنگ بلند و بزرگ که از کوه پیش آمده و برآمده باشد و لوی
 دراز و بلند و چینه بالا این دیوار و طریل الشام حدو معنای ملک شام طلس بالفتح و خشنیدن و جندین سرب
 در هر آب روان بر روی زمین طعل قلع کردن و نسب کسی طاعل تبریر است طعل بالفتح نازک ناز
 از هر چیزی و با کسر و از هر چیز یا نوزاده از مردم و حیوان جمع و مغر و آمد و در آمدن تاریکی شب و میل کردن و قیام
 بغروب و بر آمدن آفتاب بسرخ مال شدن آن بوقت غروب بفتحین آخر روز بعد از نماز دیگر و هنگام شستن
 و تاریکی و جسدین خاک و کوه خانه و طغیل بالفتح و کسر فایب تیره و در و کوه در حوض بماند و کوهی است بنگ
 و بالضم و فتح فاشا عر کوفی که نوزاده بر همه آنی میرفت و او را طفیل الاعراس و طفیل العراس گفتندی و طفیل العراس
 است بدان طفال بالضم و الفتح گل شک طل بالفتح و تشدید لام باران ریزه و ضعیف و تری ششم
 طلال بالکسر و طلال بالکسر و فتح لام جمع و چیزی خوب و شکفت آرنده از شب آب و شتر و غیر آن و شتر دراز
 و مرد کلان سال و چشم و کسر نیر آمده و کم شدن شیر ناله و بضم نیر آمده و کم کردن حتی کسی را و سخت رانان
 شتر و شتر شدن زمین اگر ششم و شتر کردن ششم زمین را و باطل و بدر کردن خون و بالضم شیر و خون طلال
 بفتحین شخص هر چیزی و نشان خانه و سرای ویران شده که بجای مانده باشد اطلال و طول جمع طلس کینه
 و حصیری که از برگ خرم و خزان بافته باشند طل بالفتح خلاق عالم و آفریدگان و سخت رانان ستر و
 بافتن حصیر و ریشته ران کردن و سبز رنگ کردن جام و پهن کردن نان به مظهر و آن بالکسر جوی است
 که بدان نان پهن کنند و آلوده شدن شیر بخون و آلوده شدن هر چیز بخون یا بر وزن یا بقیه و بالکسر و دیگر
 که از بند کردن باک ندارد و آب تیره و جامه سبز رنگ و یکم سیاه و هر چیز سیاه و گردن بلند و نادان و لیم و در و
 بدکار و جاهل که رنگ تیره رنگ که رنگش سیاهی مال باشد طلس بالفتح و کسر مجهول و سیر غله نر و ماده و
 حصیر و لای تک عوض و پیکان پهن و گردن بلند و بالضم و فتح بهم بر بنه از جامه طلس و طلس بالفتح
 هر دو یکی است به طول بالضم درازی و دراز شدن و بالفتح منت نهادن و فرونی کردن بر کسی و غلبه
 آمدن در فصل و منت و فراخی و توگری و قدرت بفتحین و رازی در لب بالا این شتر و بالکسر و فتح و اداری
 بدان پای چار یا بلند و کسین دراز که ستور را بدان بپند و سر و پند که بچرد و بالضم و فتح و او چیزهای دراز
 و بالضم و تشدید و او مرغی آبی است و دراز طول دراز طلال و طلال بالکسر جمع و نام چیزی است از بکوه شش

[illegible]

اسماء الخ

بالضم کاف زدن آتش و درختی است و بفتحین و آن شدن شدن از نشان طاهر هم بالکسر و فتح الیاء و بر سطر عسل
طاهر هم بالضم قبیله از غدا و ناپدید شدن راه و خزان و ناپدید کردن و بفتحین ناگوار شدن و گسردن و غبار و تاریکی
و کسر هم بالضم ناپدید شدن طاهر هم گندم و هر چیز خوردنی طاهر جمع طاهر هم بالفتح خوردن و چشیدن و آشامیدن طاهر هم
و آنچه بدان اشتها شود و هر طعام و شراب از خلوات و عمارت و بالضم خوردنی و بالفتح و کسر عین خوردن و
چشیدن و آنکه در خوش حال خوش داشته باشد و هم چنین طاهر طاهر هم بالفتح مردم فرومایه و مرغان زبون
طاهر بفتحین دریا و آب بسیار طاهر بالضم خوانی که بر آن نان بگسترند و بفتحین حرک دندان که از آنکه کردن
مسواک بهر سد طاهر بالفتح و تشدید میم بسیار شدن آب و شیر کردن ظرف و بسنگ گرفتن چاه و بسیار شدن
چیز و بریدن مو و گردن و نافتن و و بر و رفت بریدن مرغ و بدین معانی آمده لغوم و بسبک شدن و بریدن
زین رفتن و بالکسر آب گیاهی که بر آب بود و آب او را بیرون اندازد و دریا و عدد بسیار و زبردت و شگفت و آنچه از
شگفت آید و شر مرغ و آب نیک تیز و چسبک شدن و نرم و درین و آب نیک تیز و طاهر هم بالضم بالفتح میان دریا
طاهر هم کسر و طاهر و غیره که با نیش درست نباشد طاهر بالفتح محمول بودن و مخلوط شدن بر سر و نیک بودن کاری

باب الطامع النون

طیلس بهر سه حرکت جمیع کثیر البشختین نیز آمده و بالضم طبور یا عود و بالفتح و لغتین زیر یک شدن زیر یک
و بالفتح عروم و آتش را پوشیدین نامبرد و بالفتح و کسر یا زیر یک و بالضم و فتح یا زیر یک البست و حقیقه که باید از آن
و بدان که کسر او در ننداشا شکار کنند و بالکسر و فتح یا زیر یک یا جمع طنبه بالکسر طاین زیر یک طابون
بحال که آتش نگاهدارند تا نمیرد طاجین و طایفین جمیع معرب تا به طحون بالفتح بران کردن طحون بالفتح
آرد کردن و گرد شدن مار و بالکسر آرد و بالضم و فتح حا کواه و جانوری است شرد طحون بالفتح مقدار سه صد
از غنم و شکار غنیم و جنگ است شتر یک یا طحان بالفتح و تشدید حاشا است یا آن طحون بالضم حاشا نیز طحان

بالفتح زشتی است طراخند جمع و این لغت در اصل خراسانی است طرخون بالفتح گیاهی است معروف که
 بهنج لیشمائی او عاقر قرحا طلعن بالفتح نزه زدن و قویج غیب کردن در کسی و در میان رفتن و در شب
 سیر کردن و چنان کشیدن آب را تا نیز رود طلعین نیزه زده شده و طس کرده و بهنجین مطعون طاعن
 نیزه زننده و طس کننده طاعون داورگ طواعین جمع طلعن بالفتح مرکب و سبب طلعیان بالضم
 و الکسر از حد و گذشتن و بهنجین طلعوان بالضم طالقان بالفتح نام شهری است میان بلخ و مرو و شهری است
 میان قزوین و تبریز و از اینجا است صاحب جماع بن قبا و طس بالفتح ساکن و آرمیده و بهنجین مطعین
 طعون بالضم جمع طعین بالکسر و تشدید میم شهری است بروم طعین بالکس و آواز طشت و طاس و
 آواز کوس و مانند آن طعن بالفتح و تشدید زدن طبع سرخ بسیار شیرین و مردن و آواز کردن کس و
 دگوس و خزان و بالضم بدن انسان و غیر آن و سر بار میان دو تنگ بار و بسته فی و بسته بهنجین
 طوا حسن دندانهای بزرگ پس که طعام بدان ساییده شود و آنرا بفارسی آتسیا دندان گویند طوقی
 بالفتح که چیزی کشن و بالضم بدان سخت و آب که از زمین برآید و همه را غرق کند و مردن کشن و پس
 غرق کننده و هر چه که بسیار و غالب باشد و همه را فرو گیرد و طهران بالکسر و بی است باصفهان و بهنجی است
 بری طهرن بالکسر کل طریان بالفتح و تشدید یا کلکار و گرسنه طیران فقیقین پریدن طلیسان بالفتح
 و بهر سه حرکت لام و مشهور فتح است جامد الیست که بر دوش می اندازند معرب تالسان و طلیس
 الف و زون نیز آمده طلیاسه جمع و طلیسان ملکی است بزرگ در نواحی و یلم *

باب الطام مع الواو

طامو بالفتح خواندن طامو بالفتح بکسرتون و بدر از کشیدن و رفتن و دور شدن و پاک شدن و برپیلوی
 چپ ختن و بر روی انداختن کسی را طروادن از جای دور طفهو بالفتح و بالضم و تشدید و او بر سر آب
 برآدن چیزی و برگ بالای ریختن طام شدن و سخت و بدین آه و سبک رفتن آن بر روی زمین و مردن
 داخل شدن در کای طامو بالفتح آهویه که نوزاده باشد و بالفتح و تشدید و او انتظار ونگ طمو بالفتح دراز شدن
 گیاه در آیدن رود و پیشین آب یا طمو بالفتح و بالضم و تشدید و او گوشه نشین و برآین کردن رفتن کار کردن

باب الطام مع الیاء

طی بالکسر و بالضم پستان بهائم و سیاه طری بر تشدید تازه طاری آئینه از جای و ظاهر نشود و بی

طریقی چیزی که دست نشود که از کجا آمد طامعی از حد گذرنده طفیلی آنکه نخوانده به معنای برود
منسوب طفیل و بیان آن گذشت طمی همان طمو که گذشت طامعی آب بسیار که از کنار در گذرد و
دریای بر طامعی طباخ طمی به تشدید یا پیچیدن دلو و دینیت منوعی که قصد آن از طاموسی پیچیده و اگر

باب الظام مع الالف

ظلام بالکسر آهوان جمع طفلی طم فام بالضم و فتح رازیرکان جمع الفظ طم بام بالفتح حالوری است
چون که به بوی گنده دارد ظلم بام بالفتح شب تاریک و تاریکی طمی بالکسر و همزه در آخر تشکی و دلت
میان در آب خوردن شتر ظمار بفتحین تشنه شدن ظمار بالکسر تشنگان جمع ظمان + + +

باب الظام مع الباء

ظاب بالفتح و سکون همزه با کاف فریاد و که خدا شدن و تنم کردن آواز بنیز و تنگام است شدن کسی که ظاهر
کسی در خانه داشته باشد و آنرا سلف آن کسی گویند و بدین معنی بلف نیز آمده ظطاب بالفتح هر دو ظاهر و
عیب آید که در یک چشم شود و طرب بالفتح و کسر او که فرایح یا کوه تر و زمین پشته که بلند برآمده باشد و طراب
جمع و بفتین و تشدید یا کوتاه مطرب بر گوشت فخر شب بالکسر و فتح و خست ظنم بام بالفتح نهایت استخوان ساق
و استخوان ساق و میخ که در صورت رخ نیزه که در استخوان را میوز کنند زده باشند + + +

باب الظام مع التاء

ظطیه بالفتح آهوی ماده و فتح زن و فتح غیر آن دانهان و ابنان خرو و خرم وادی ططیه بالضم و فتح باسره و باک
و چشم و سنان طرافه بالفتح نیک شدن ططیه بوزن سفینه بود و زنی که در بود و چشم ططاعون و انسان
ظعن بفتین جمع ططره بالفتح اخیه ططیه بالضم تاریکی ظلمات بالضم و فتح لام و سکون آن جمع و ظلمات تشنه
شکم و رحم و شیر و بطن گفته اند ططیت شکم و رحم و پشت ططیه بالضم و تشدید لام برای بانی و آنچه سایه کند و هر چه بران از شر
و بر و دست پناه بریزد چون هفه و بر آن و ابریکه سایه کند ططیه بالکسر و همزه و روی کلاه خلاف ابلانه و الفتح قوی است
شدن ططیه نیم در گرم ططیه چشم بیرون آمده و چشمه که آب او نیم روز خورد و آب به در آورده شد
در وقت نیم روز و شتر را و قوی است ططیه بالکسر باری که بفتین رخت و متاع خانه و مردم خانه +

باب الظام مع الراء

ظار بالفتح و سکون همزه دایه گرفتن برای طفل و مهران شدن ططر بالکسر و سکون همزه دایه از حیوان بسیار

که جهت لطف گیرند و در میان بر لطف گیرند و در پهلوی دوار گذارند و یک جانب خاندن را با کسر و در پهلوی
 دیگری شتر را به این انجامند و آن خرقه است که بر پهلوی شتر بندند تا بوی مشک دیگر را ندانند و از آن با لضم و در پهلوی
 طرف دیگر شتر را در وسط بختین سنگ یا سنگ بر در و نیز ظرف با لضم تا خوش گوشت که همان بالا تر از سوار کمان که
 در آن سوار گیرند و از آن خرقه و قلعه است که یک کس با لفتح دیدن کسی را در بختین پسین سوار لطف ناک تا خرقه
 و بختین و نیز شتران طهارت با لفتح و کسر است و در بین که خود خوب با جریع خوب در آن منسوب است قاصد است
 بهینما و قاصد است بشلام و قاصد است بهینما و بوی خوش که آنرا اظفار نیر گویند و اظفار الطیب گویند و اظفار
 آنرا خوش گویند و بهندی که قلم با لضم نگام زوال و صاوه الظاهر نایبین و با لفتح پشت و سواران سوار
 و جانب کوتاه از پهلوی شتران با لضم جمع و راه پشت و مال بسیار و مدفعی است و فخر کردن بجزیری و زمین بلند و درشت
 و اظفار قرآن و لطف نایل آن و حدیث و جزو چوبی که از کسی غائب باشد و بختین در درشت طهر هم پشت
 و یاری و جمع و مفرد و دانه پشت او در کند و طهارت با لضم جانب کوتاه به مرغ و با کسر هم پشت و موافق شدن
 و گفتن مردن را که بهرین هم چو پشت مادر من و باین گفتن زن بر حرام می شود و قاصد که قاصد نه بد حال نگر و درشت
 و با هر سنگ شان ظاهر به اختلاف باطن و احمی است از احمای حق تعالی و چیز نازل ظهور با لضم پیدا شدن
 بهیام بر آن طهارت بهر بلندی های زمین و نباتهای زمین و قریش طهارت آنها که سکه فرود آندند +

باب الظاهر مع العین

طالع با لفتح نگین شتر در قمار و تنگ آمدن جاوز میدان باری مردم و تهمت ده شدن با لضم و فتح لام که هست و بی
 طالع میل کننده و تهمت زده و سوزننگ سکه که در شب خواب بکنند طالع با لضم بیاری است که در باری سوزن هم رسد +

باب الظاهر مع الفاعل

ظرف با لفتح زیرکی و زیرک شدن و آوند که در آن چیزی گذارند ظرف زید که خوش طبع ظرافت با لضم و
 تشدید و تشفیف آن زیرک ظرف با لفتح و تشدید فایتن فرا هم آوردن پای شتر و کوفی به پوسته
 زندگانی ناخوش ظرافت با کسر هم زگافته چون سم اسپ و گا و گو سفند و مانند آن و حاجت و مانند
 در رفتار و بهر آن و با لفتح باطل و خون بدر و لفتح لام نیز آمده و بهر هم زدن و با لضم و تشفیف چهره ای سخت و شدت
 مسیبت و بختین و با لفتح اول و کسر دوم جای بلند از آب و گل ظرافت به حال و غور و جای درشت
 و نا بهار و کار سخت و دشوار و سختی و فتح کردن چیز را کان +

باب الظار مع اللاحم

ظلم بالکسر و تشدید لام سایه و خیال و موقوفه بر جن و غیر آن و پاره از شنب و اول حوالی و شدت گرا و ابر یا اقیاب
را بپوشند و پناه و تارکی شنب یا آنکه ظلم سایه اول روز باشند و غی سایه آخر روز و ظلال و افلاک جمع و بعضی بهشت
نیز آنکه ظلم لیل سایه دائم و حای سایه دار و آنچه سایه اندازد و چیزی را امواج و در باطلال بالفتح سایه بر و حای سایه دار
ظلم بالضم فتح لام سایه بانها و یا ناکه می کنند و بفتحین آب زیر و خیال که اقیاب بر آن تنقاید ظلم لیل بالضم سایه کردن

باب الظار مع السیم

ظلم بالضم الفتح سیم کردن و سخت زیاده شدن آب چنانکه از کنار و یا در گذرد و کم کردن حق کسی گذاشتن چیزی
و غیر محلی و کم کردن زمین غیر وضع کردن کشتن بیشتر بغیر بجای و خوردن شیر از مشک بیش از آنکه است شود
و کشتن کردن خرباده و بالفتح آب و صفای سفیدی دندان و برون و اول هر چیز و بفتحین تار یک شدن شنب
و شنب کوه و بالکسر و فتح لام دای است ظلم لاهم بالفتح تار یکی اول شنب ظلم سیم شتر مرغ نزد ستم کرده شده
و شنبی که است نشسته باشد و خود و خود شود و خالی که از چاه رفته باشند ظالم سیم کار + +

باب الظار مع النون

ظلم بالنون بالکسر و الفتح و بفتح ظلم کسر جانوری است مانند گربه بجاییت بدو و چون در جابه بکوزد لوی آن
شروع ناکند شدن طعن بالفتح و بفتحین لیس کردن و رفتن بجای طاعن سافر طمان بود و جانی که در
بهرج نشینند طهون بالفتح شتری که بران بار بردارند و بکار برند و هیچ بر آن کنند طهوان بالکسر سخی که
بار و هرج بدان بنهند طمان بالفتح و در هر تهنه طهون بالفتح مرد بگمان و مفر و حیف و کم حیل و چاه که
معلوم نشود که آب در آن هست یا نه و چاه کم آب و دای که معلوم نشود که چه شتر واکه و یا نکرده طمن
بافتح و تشدید نون شمت نهادن و گمان بردن و یقین دانستن و گمان و یقین طمین تحت نهاده شده
طمان به تشدید نون مرد بگمان و شمت نهاده طهران بالضم طرفهای کوتاه ترین برای مرغ طیان
یا فسج و تشدید یا سیم و شتی و انگبین و گیمایی است که بر ک آن چهار اداخت کنند + +

باب الظار مع الیا مر

ظلم بالیا مر بالفتح آنکه طهری بالکسر شتر آمده برای حاجت و کاری پس پشت انداخته و فراموش کرده + +

باب العین مع الالف

عجب اسرار بالکسر بار و گزافی از هر چیز و تنگ بار و مانند و بفتح نیز آمده و بفتح روشنی آفتاب آمده کردن کاری
 و ساختن و آینه ختن بوی خوش و ساختگی و آگاهی لشکر کردن پاک داشتن عجم بفتح و از بوششی است
 بوشش موقوف که آنرا عرب بگویند و نادان کران و ناگوار عجمی بضم خوشنودی و رضا عجم بفتح گنگ و
 بی زبان عجمی بفتح آنچه سرایت کند از که در جزآن و شباهت و فساد کردن بضم ستم کردن عجمی بفتح
 و بیگانه گان و مسافران و هر چو بی که میان دو چوب باشد و سنگ تنگ که بدان چیز را بگویند و بضم
 و اکثر دشمنان عجم بفتح و از و پنهانی چیزی دوری و شغلی که ترا از چیزی باز دارد و سنگ تنگ که
 بدان چیز را بگویند و بالکسر و صید را در بی یکدیگر زدن و انداختن عجمی بضم معذور داشتن و عذر خوا
 عذر را بفتح و از و شیره عجمی بفتح و فتح را و کسر آن جمع و در سوراخ نکرده و هر چه سنبه یا چوب او در
 مشرق و موصی است نزد یک دشمن و در می است بشام عجم بفتح صحرای بی درخت و گیاه که هیچ چیز
 در آن نتوان پناه برد و عجمی بالکسر ناهیه و آنکه اتهام بکاری نداشته باشد عجم بفتح عرب خالص
 عجمی بفتح و ختنای خمر اگر ایاریت به شخصی محتاج داده شود و تا میوه از برای خود صرف نماید عرفا
 بضم و فتح را شناسندگان جمع عجم عجم بفتح صبر کردن و در آن استقامت و زردین و شکایت
 کردن عجمی بضم و تشدید زامونث اعرو و بعضی عزیز نیز آمده و نام می است و آن درختی بود که قبیله عطفان
 او را بر ستند می نزد یک آن خانه ساخته بودند حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم را فرستاد که آن خانه را
 شکست و آن درخت را شکست عجمی بفتح یعنی امید و نزدیک است که چنین شود عجم بفتح
 اول تاریکی و از مغرب تا نماز غفلت یا از زوال آفتاب تا طلوع فجر و غشائین نماز مغرب غفلت و بفتح
 طعام وقت غفلت بی بهره شب کوری و روز کوری را نیز گویند عجم بفتح ناله که پیش خود را نه بیند
 بتاریکی عجم را و عجم را روز و نیم عجم بضم عجم بفتح و فتح شین نافه دهانه استن عجم
 بفتح چوبی که بدست گیرد و نام کسی است جماعتی از اهل اسلام و شوق العصا مخالفت با اهل اسلام
 و مجرزان و استخوان ساق عجم و ادون و خشیدن و دهنش و خشش عجم یا خششها جمع عطیه
 عجم بفتح پاک شدن و ناپدید شدن نشان و خاک و سفیدی بر حلقه چشم و بالکسر بیشتر مرغ
 که بسیار شده باشد و موی دراز عجمی بضم آن سر و جزای کرد و او پس چیزی عجم بضم و فتح
 قاف خرمندان علما بفتح زنی که لب بالا این او شکافته باشد و بضم و فتح لام و ایا ن

علا بر بالفتح بلندی و نام مردی است و منوچی است برینه علیا بر بالفتح آسمان و سرگود و بجای بلند و چرخ
که بلند باشد از چرخ و کار و کردار عالی علی بن النعم بلندی و تافت علی بن النعم چیزهای بلند و شهری است
بنای جدید وادی القری و منوچی است بدایه غطفان علی بن شتابان فتن بینا فی چشم و دل عمار گزای و سینه و
ابر بلند و ابرسطر و غلظ و ابر تنگ و ابر بارنده و ابر سیاه و ابر سپید و ابری که بران او رفته باشد عیسا
پوشیدگی و چیز پوشیده و عفتار زن دراز کردن و سرخ و سختی و بلا عشار بالفتح ریح و شفت عوار
بالضم باگ سگ و روباه و آهو و بالفتح و نشد و او سگ که فریاد یازد و بی بهره نیز آمده و مقصد و منبری است
از منازل قمر و آن پنج یا چهار کعب است و شتر بر حدیث از زن خوب چشم و ماده گاو و حشی و سینه و مشک
که نزدیک بپاره شدن باشد عیسا مردی درمان و ماده شدن از کار و دراز شدن گیاه

باب العین مع الهمام

عین بالفتح و نشد بانی و بی خوردن و بدمان پری خوردن آب و بالضم عین عیسا بالضم
رگ و شت خرم و عظم سبیل و پری بسیاری بلندی آب و اول هر چیز و بالفتح و کسری آخر هر وزن قطام اسم
است یعنی امری بدمان پری آب بخور عین بالفتح هر دو عین جمله صوف و چشم شتر و حایه فرخ و کشت
نرم و مرد دراز و نیز کوهی نام می است و نام مردی است عین حاب مرد دراز عین بالفتح عین کابج
و عین القلب و عین آیهای هند فنی همچنان عین بالفتح چشم گرفتن و ملاست کردن و ابر سیاه
عین کننده و عین میان انگشت سیاه و وسطی یا میان و وسطی و سینه و سختی و کار ناپسندیده و فساد
و چون بک بر روی سازه و عرض گذارند و از آنجا تا به جانب سرحد و کشند و درستی و سطریری زمین و
جمع عین حاسب بالکسر است کردن چشم گرفتن و از کردن و بالفتح و نشد بانی نام مردی است
عین بالفتح پدر قبیل ازین عین بالفتح پنج دم و دیگر دیان و آخر کار عین حاب جمع و قبیل
است و بالضم عین تن بینی و دیگر مردی که شکفت آید و نشد و بر خاست کردن بازمان و
آید زمان را نشد و بر خاست با و بالفتح و کسر نیز آمده و شکفت و غریب آید از چیزی اعجاب جمع
و عین عین نیز آمده همانکه مشهور است عین حاب کار شکفت و چیز غریب و عین حاب جمع عین حاب
بالضم شکفت و بر شد بر جیم بسیار شکفت عین حاب بالفتح یک شک با طرف تنگ رگ مرد و
بالفتح رگ بسیار عین حاب بالفتح عرونی و نشد بانی خوش و گوارا و خوردن چیزی از خاستگی

و باز در بختن و دور کردن گدازستن و در بختی است و بختن خاشاک و آنچه از رحم پس از زادن فرزندان
 بر آید و در بختی است و در شسته که بدان هزار و بر دارند و طرک هر چیز و طرف قضیب شتر و پوست او و هزاران
 پس پالان شتر و احدش غنیمت و بالفج و کسر زال بهر آبی که بنیزی و آنرا جابه خوک گویند بر سرش جمع شود و
 عاویب و عذاب بالفج ستور استاده که از غایت تشنگی آب و علف نخورد و آنکه میان او و آسمان
 پرده و خاکل نباشد عذریب بالفج نام آبی است عذاب بالفج شکجه کردن و بالفج و تشنه بید زالی نام
 اسپ است عرب بالفج نشاط و بالفج را نیز آمده و تازه شدن لبش و جراحات و بالکسریه خشک و بختن
 بنه شدن محده و آب بسیار صافی و کسیر را نیز آمده و ناصیه السیت بهر بنه و باقی ماندن نشان جراحات بعد
 از به شدن بالفج و بختن بر مردم تازی با مردم تازی که در شهر باشند و اعراب آنانکه در بادیه کن باشند و عرب عاویب
 و عرب عاویب خالص و قضیب عروپ بالفج زنی که شوهر را دوست میدارد و غنیمت روی باشد و زنی که شوهر
 او را دوست دارد و عرب بختن جمع عروپ بالفج و قضیب عروپ و بالفج و کسر را نام مردی و نام
 اسپ است عراب بالکسر سپان و شتران تازی خلافت بر وزن و نهیمی عروپ بالفج و بالفج
 بالای پوشیده انسان و بی هر دو پای ستور که بمنزله زلف در هر دو دست او و کجی و بیجهیدگی وادی و ساق
 مرغ سنگ نوار که آن مرغ را قطا گویند و راه تنگ در کوه و مینی کوه و کار بزرگ و دشوار و دهن و
 شناختن حجت و دلیل و حمله و بهانه و نام اسپ است و نام مردی است از عمال که بیرون و خلف و عده
 و در عرب مشهور است و ازین جهت و عده نامی ندارد است را سوا عید عروپ گویند و خلف و عده او با برادر
 مشهور است و در کتب مطهر عروپ بختن مردی زن عرب زن بی شوهر عراب بالفج جمع هر دو عراب
 آب گیاه و در دست و کوهی است عسب بالفج که از دادن فحل جهت شستی و جستن نر بر ماده و آب
 منی نر و نسل او داد و عسب استخوان دم با جای برتن روی دم و ظاهر قدم و پیر و ز و شاخ نر با آب
 و است که برگ از دور کرده باشند یا آنکه برگ نپا ورده باشند و آنکه بر برگ بر آمده باشد آنرا سفت گویند
 و شکاف کوه و نام مردی عسب بالکسر وضعی است نزد یک که عسب عسب بالفج گیاه شتر و بختن
 خشک شدن و عیال عسب عیال که در آن خرد نباشد عاویب شهر گیاه ناک و شتر گیاه خوار عسب
 بالفج عسب بر لب تن و پیچیدن و دروغ کردن و استوار بستن و فراهم کردن شانه های خست بعد از آن
 چیز نر از آن تابگر گامی آن نر میزد و سخت بستن نایم های نر نر و گویند تا بی کشیدن میفتد و نوعی

از جمله برد و ستخاب سرخ که در خط سال پیدای شود و سرخ شدن کناره آسمان و سخت بستن آسمان و سردی
تا شکر بارید و چرخین شدن دندان از غبار و مانند آن و اگر گشتن به چیزی رسیدن و گرفتن و قبض کردن
چیز را خشک شدن آب و درین لازم شدن چیزی و ساکن کردن لام و مفاعیل و بجز وافر و نقل کردن آن
بسیوی مفاعیل و بسیار پی شدن گوشت و بفتحین بهیام جمع عصبه و برگزیدهای قوم و درخت و بلباسه و بچینی
بفتح و ضم نیز آمده عصبه پیشش بارود و در پیچیده و بران کرده عصبه بفتح بریدن و و ششام دادن و سینه
شاخ گردانیدن نیز را و شمشیر زدن و نیزه زدن و گرفتن و گرفتن و ضعیف و زمین کردن کسی را و شمشیر
مرد نیز زبان و جوان سبک سر و سچ کاو که شاخ او دیده باشد و بفتحین شکسته شاخ شدن و گسیخته و بریده و گوش
شدن نافه عصبوب و عصبوبه بالضم نیز زبان شدن عصبوب بالضم و بفتحین پنبه و بفتح نرخی و فغانی و بچینی
عصبوب بفتحین هلاک شدن و هلاک عصبوب بفتح جنبانیدن مرغ و در البشاک لازم شدن به چیزی
و صبر کردن بران و هم چنین عصبوب بر مال خود اقامت نمودن ایستادن و خشک شدن پوست و سطرین
دست در کار و بفتحین فریب شدن عصبوب بفتح رفتار و روش ستود بعد از رفتار سختین و فرزند و فرزند زاده
وزنه بر کمان تا فتن اندی و بی بر چیزی به چیزی و پس چیزی آمدن و نامر کسی شدن و بر پاشنه زدن
و بالضم و بفتحین پایان کار و عاقبت و بفتحین بی که از آن جلا کمان و روه دای ساز سازند و بفتح و کسر
فرزند و فرزند زاده و پاشنه عاقب هر چه پس چیزی آید و آنکه بپشت او سر و روم کند بعد از وی و کسی که تائب
کسی باشد و خیر و نامی از احمای حضرت رسول عم زیرا که آخر همه اینها بوده عصبوب بالکسر شکسته کردن و بالضم
مرغ شکاری سیاه حرف و سنگ باده و میان چاه که ولور ابد و سنگ بزرگ برآمده از طرف کوه مانند زرد
و جوی آب که از آنجا آب محض رود و سنگ که بران آب دهنده باشد و آب خوراند و پشته خاک هر چه بر بلند
که بسیار بلند نباشد و از دست حضرت رسول عم و چیزی است که در توأم چهار پایان بر نمی آید و ستاره چند به صورت
عقاب که از عقاب آسمان گویند و در میان کوچک که در سوراخ خله گوشتار کنند عصبوب بالکسر و در اول
و دوالی که بدان بار دم چهار پا فرین استوار کنند و برقی است در آسمان و نام سببی عقاب و سبب چینی
و سخن چینی و سختی و شدت سردی هوا عصبوب بفتح که در غبار و سبک و شاد و بختی در رفتار
و بفتحین سطرین لب و فن و نزدیکی گشتان پا و بالکسر و فتح کاف و تشدید یا کوتاهی بهیام و سرکش و متهم و از
جن و انس و آنکه مادر او شوهر دیگر داشته باشد و نام زندان بان نعمان بن منذر عا کب چینی

و درختی نرو که آنرا از نخل خوش گویند عقیقه بالضم نام مردی است و بفتح تین چوب پائین در که بران یا سکن
 و بعضی گفته اند چوب بالای در و سختی و امر ناپسندیده و گریه عقیقه بفتح تین وقت نماز نخلین و نخل
 غیبت شفق از شب باقی شیر که بعد از دو ششیدن ستور در پستان فرو داید عقیقه بالفتح آواز شد
 عقیقه بالکسر تیدگی و بسر در قادی عجز و عجز بالفتح زن پیر حاجه و نالوان و نصیح عجز است و نصیح
 عجمه بالفتح و تشدیدیم خاکینه عجمه بالضم عجمی بودن و بفتح تین درخت خرا که از تخم زرسه باشد و
 سخت عجمه بالکسر شتاب و مشک دولاب عجمی و عجل الکسر و فتح جیم جمع و نوعی است از گاه و
 موضع است و بفتح تین التی که آنرا کادی کشد و دولاب چرخ بزرگ و چوب ستوار و حکم که بران بار برادر
 و چوب پهنای سر چاه که بران دورا و نیرند و گل دلاهی و دهی است بهین و شتاب عجمی الله بالضم و الکسر هر چه
 بشتاب حاضر آورده شود و شیرینی که شتاب و چراگاه بشتاب و شد عجمه بالفتح خرا می است نیکو در
 و حضرت رسول صلم فرموده که هر که هفت خرا می عجمه صباح بخورد از گزند آسیب نهر این شود عذاله بالفتح شایسته
 گواهی شدن و عادل بودن و داد شدن و برابری عداوه بالفتح دشمنی و بالضم جای دور عده بالضم و تشدید
 و ال ساز و ساخت و آبادگی و الکسر شمار عده و بالفتح کنار جوی و بالضم جای دور و الکسر جوی طبع عده و تشدید
 بالفتح گوار شدن آب خوش و شیرین بودن آب عده و بالضم و گوار غلیظ خون و سوی پستانی است
 عذر بفتح تین جمع و قبله است از بین و ستارگان گاه گاه و شیرینی عده و بالفتح و کسر و تشدید
 مردم و ستور عروبه بالضم تازی زبان شدن عروبه بفتح تین و تشدید یا لغت تازی عروبه و تشدید
 و جنگ جوی عداوه بالفتح الخ ماه و نام چند است و نام و جی است و بالفتح و تشدید و الکسر جنگ
 خرد و تراز بفتح تین و دهی نر و یک نصیبین عروبه بالفتح گشادگی میان خانه عروبه است قیاس است
 بالفتح و تشدید یا درخت خرا که برادر خورده باشد و آنچه از خرا در وقت فروختن درخت خرا گاه دارند و تشدید
 برای خوردن عرایج عروبه بالضم دسه دلو و کوزه و جزآن و انکله پیرا این که دران نکه کنند عرایج
 بالفتح پهن کردن و بالضم راه آوردن طعام و جزآن عروبه بالضم هست و جمله و فن کشتی گرفتن و تشدید
 انداخته شده که کسر را استعراض شود و پیش کشد و بالفتح آشکار کردن و عرض نمودن عروبه بالضم
 داشته و عرض کرده عروبه طبیعت و سخت و کوهان شتر باقیه کوهان عراقه شناسا شدن و تشدید
 شدن عراقه بالفتح و القاف اصیل در که در بودن عروبه و عروبه تازی و بی شهری و در شدن

و در درخت سنبله بجاگاه طریقه دل نهادگی و قصد و نیت خدا عظمایه بالکسر مایل از زنان و از ملاهی
 و زنی که پر شده باشد و مایل باشد که بگوید عظمایه بالفح غریز شدن و گرامی شدن و کیاب شدن و شوار شدن
 و دینیت شدن و توی کردن عظمایه بالکسر و تشدید از غریزی و قوت و چیزی و نام زنی و آهویزه موده عظمایه
 بالفح سختی و شکری شدن عظمایه بالضم و شوری و فاجحین عساره بالفح عسیره بالضم و فتح سین لذت
 جماع و آب منی عساره بالکسر مفتح عسل و بالفح و تشدید سین زنبور عسل و خانه عسل عظمایه بالکسر
 صحبت و شستن و خوش زنگانی کردن و فحشیدن ده عدد عظمایه قبایله و بتار و خوشیای و سعد العشره قبایله
 ایستادین عظمایه شنب کوری و روز کوری عظمایه بالضم و الکسر التشی که شب و بده شود و از دور و
 مرکب کاری شدن بی آنکه دانسته شود و بالفح نیز آمده و بالفح تاریکی یا میان اول شب تا چهارم شب
 عظمایه بالکسر باز داشتن و نگه داشتن از گناه و خوف کسی را و بالضم کردن بند و حامل و سپیدی بازو
 آفتاب و مانند آن عظمایه بالضم مردان و سپان و مرغان از بیست تا چهل مرادف عساره و فحشیدن آنکه در
 کسی شود و نسبت بدی و پسری باوند داشته باشند و در الفح عصبه هر کسی که خویش کسی باشد و او را عصبه
 فراهنه محوم نباشد و بعد از انابل و الفح هر چه باشد آنرا بگیرد و قوم کسی که برای او تعصب باشد و نصرت کند عساره
 بالکسر تخم بدان سر و جز آن بسته شود و دستار اینگونه و گروهی از مردم و سپان و مرغان عساره بالضم
 الفح جنمی فشرده و آبیکه از فشرده بچکد عسیره فروع علوانی است عساره بالضم چوب در که آنرا بازوی
 کوبند و بالکسر و انمی که بازوی است و کوشیده عسیره بالکسر جز و پنجش عظمایه بالکسر بند و بند دادن عظمایه
 قدر و شکر و دیگر عظمایه مرادف آن عظمایه بالکسر و تشدید فایز پیر گاری و پارسا شدن بالضم شیر و سپان
 و عجز و مایه فید و کمره و پنج و بالفح زان پارسا عساره بالفح پارسا شدن بالضم بقیه شیر و پستان جوش شده
 و بقیه شیر و پستان بعد از پیر شدن عظمایه بالکسر و نصیبت ستمیزنده و لغایت کسند و زیرک در کار عظمایه
 بالفح نوبت و بدل و غرض چیزی از خوردنی که در دایک عاریتی بخورند و یک فرسند و اثر و بخت خوبی و جمال و خزان
 و بالکسر نیز آمده و بقیه پستان بهای پستان و شوار از کوه که بد شوری از آن بالا توان رفت عظمایه بالضم گره و صکو
 و تصرف بر ملک و آب بسیار زمین و بجای دخت و نخلستان عظمایه بالفح و بالضم ناز ایندگی عظمایه بالکسر تشدید
 قافه موی مولود عظمایه موی مولود و برقی که در میان ابرو خشد و تیری که سوی آسمان پرتاب کنند و گویند
 و جز آن که در دهان نشسته است بخت مولود و مرغان کنند و بشیر بزرگ و سفید که برای مولود و مرغان کنند عظمایه

اگر چه و شکر ارمی و سید قوم و بنین هر چیز و مراد به عقیده بالضم نه نام شکلی است از شکل اصل بدین معنی
 حکم بالضم و تشدید کان طرف روغن جز آن در یک قوده گرم که قصاب بر قوامیده باشد در یکی که شتراده استین را به تنگ
 آتشنی ظاهر شود و سختی اگر باو بالفج نام موهنی است حکم بر سر عین در الکتور داده و بدین قیله نام صافی است علامه
 نشان به تشدید یام بسیار انا علاقه بالضم و نیزش و قوت روز گذار چیزی را که و بالکسر عینم که در کوزاد و پیر است
 استین عینم و دشمنی است که بدان باعث کنند و فحتمین باره از خون بسته علامه بالفج سندان و سنگی که
 بر آن قوت گذارند ناخوش شود علامه بالفج او پیش خصوصیت و دوقی لازم بدل و کسر نیز آمده و قوتی که بدان
 بگذرانند و بالفج و الکسر آنچه مردم در آورند و بعضی گفته اند که علاقه بالفج او پیش و دوقی و جز آن و بالکسر علاقه تیار
 و مانند آن علامه بر وزن غنایه که جنگ در زند بجز که از آن دست باز نماند و علیهم السلام ستر یکم که کسی فرستند از
 و بار بر آن ببارد و خوراک شود علوه بالضم علف و خورش چار با علایم شکار کردن علامه بالفج نام موهنی است
 تابعی و شمری است بمغرب علامه بالضم بلندی بالکسر ای سرگردن و میان دو تنگ بار و هر چه که بر سر چیزی پاره کنند
 آینه ای سر بر می گویند علامه بالضم بدان و بقیه شیر و باقی هر چیز علامه بالکسر تشدید یام بیماری و درجه و سبب چیزی بالفج
 زنی که بر زن دیگر آورده شود علامه بالفج و بنو العلات فرزندان از زنان معتده علیهم السلام بالفج و تشدید یام و بالکسر تشدید
 لام و یا عوفه شست جز آن و چیزی علت چیزی بودن علامه بالضم آنچه بر آن اعتماد کرده شود و علامه بالکسر کار و عمل بالفج
 نیکی و فحتمین کار که آن که بدست خود کار کند علامه بالضم زیارت یا از کاران حج و زفان در آن هم و زفان زنی عزم
 آتش گویند که زن را بخانه خویش آورند و بالفج هر چه بر سر کنند و پوشند چون کلاه و دستار و جز آن عماره بالکسر آدانی و
 اند کردن نام قبلیه است و بالفج هر چه بر سر گذارند چون دستار و کلاه و قبا و جز آن و بالضم نام موهنی است عماره بالکسر تشدید
 و منفرد و دستار و هر چه بر سر بپوشند و بالفج قهر و دوستی عماره بالکسر الفج قصد کردن و استقامت و توفیق و بهر
 عینت فحتمین گناه و زنا و کاری شود از فساد و مالک عماره بالفج انعام شرم مردم و هر چه از دیدن
 نمودن آن شرم آید و عینت شکر و حمد که از آن بیم و هراس باشد عماره بالفج برگشتن و توفیق و توفیق و توفیق و توفیق
 خواستن علامه بالضم نوشته و شرا و نوشته و گویند و بیمار داری و سستی و ضعف و بیخت و عقل و عینت شکر
 زندگانی عینت بالفج کنایه جوی عینت بالفج زنبیل چیزی و حاملان که در آن جامه و تخت کنند و جای سر و محل
 عینت بالفج و روشنی عینت بالکسر و فتح قاهر غفال گرفتار عینت و عینت بالکسر عینت و عینت

عجب است بالفتح اینچنین طعام عیش سانه این که طعامی است که سپرد و در آن ملخ کنند یا پیر و کشک باشد بزرگ و
 دیگر آینه و بالکسر بازی کردن و بخت کردن بازی و بی فایده علم است بالفتح ریجانی است و بالکسر و تشدید بای موجود
 بسیار بازی کننده عا بهشت بازی کننده عشت بالفتح و تشدید تا کرم در پشم افتادن الحاج کردن به چیزی دیگر
 عشت بالفتح هر دو معنی پشت توده رنگ که در گیاه نباشد و زمین نرم و کوهی است بهرینه عشت بالفتح
 اینچنین فراموش کردن و مشک را و باغش کردن و تشش بر تپیدن از بختان و دوی آنها به بغداد بطرف شرقی و جلوه که و
 علوان است اینچنین سختی جنگ بهرینه بودن بر آن علیست نان گندم و بهرینه بالفتح زبان قنای ساندن اگر در روزه باشد

باب العین مع الحیچم

عاج استخوان میل و ناقه که جای خواب او نرم باشد و سرکین و یکسر حیم کلمه که بدان شترانند و تشدید حیم راه پر
 و تشدید حیم و حیم بالفتح و تشدید حیم آواز برداشتن و بهر گرفتن کرد و حجاج بالفتح کرد و دود و نادان بالفتح و تشدید حیم
 اول مالک و آواز کننده از هر چیز چون نهنگ و باد و کمان جز آن و شاعری است معروف به درویش شاعر و حیم بالضم
 و بهر آواز شدن رسیدن چیزی بپای بویله آن نگین عرج بالفتح اول و کسر را شتری که است نشاند بالفتح شتری
 است و مضمی است قبله تیز را و شتری است براه کله و کله شتر و بختین لنگ شده و لنگی که در اصل خلعت باشد
 و فرو رفتن آفتاب نال شدن آن بخروب عرج کار ناسفوار عرج و ختی است عرج بالفتح دفع کردن نکاح کردن
 و برگرداندن زمین بپیل عرج بالفتح و اندک کردن سستور کردن را در رفتار عسلج بالضم شاخ وخت نازک نرم و سبز که
 اول برآمده باشد و همچنین عسلج بالضم عسلج جمع و بفتح اول و ثانی و تشدید لام طعام پاکیزه و نرم و دوی است
 بهرین عسلج بالفتح زدن اجزاء و جزآن و جماع کردن و بالکسر و بختین و بفتح اول و کسر فار و دود عروم و اسب عسلج
 که طعام بعد از استقرار بهرینه بدان منتقل شود و عسلج بالفتح غالب علاج شدن کسی بالکسر که خور و خور بی گبر
 هیچ وین دارد و نان سطر سطر عسلج و اعلاج جمع و بختین در خنای خور و خور و بفتح عین و کسر لام و بالضم و بفتح لام و
 تشدید عسلج موضع یک است بپای شتری که علجان خور و آن گیاهی است علاج بالکسر و مان کردن و استعمال
 آلات و جراح کردن و ستیزه کردن در علاج کسی عسلج بختاب رفتن و تشدید عسلج بالضم و تشدید عسلج مار
 عسلج بالفتح تیر همان بدهنده و تشدید عسلج بالفتح کشیدن سوار و شتر و آن نوع را بختی است که بدان شتر اهور
 می شود و بختین کشیدگی مهار شتر عسلج بالکسر سس و لو بزرگ که در باین آن بسته بگو شمای و دو محکم کنند
 در بخت و کار و اصل کار عسلج بالفتح منجم بودن و منجم کردن کسی را و تشدید مهار شتر پایکی و خم دادن کردن شتر

یکشیدن مهار دستان و برگشتن و بالضم نام مری است معروف که در زبان آدم نم بگوید اندک زمان نام مری نم
زنده بود و نام در اعراف بضم عین است و آنچه مشهور شده که عوج بن مثنی است خطا است صحیح عوج بن عوف است و بختین
کج شدن با کسر فتح و او کجی بعضی گفته اند بختین کجی در بالای سپهر استاده چون دیوار و درخت و مانند آن و با
و فتح و او کجی در دین و در حشرت و رای عواج بالفتح و تشدید و او عواج فرودش عوج بالفتح لوع غاری است
و نام اسپ است عواج قبیل است عوج بالفتح و از گردن از آنها و شتر مرده و شتر مرغ را مانند آن

باب العين مع الشا

عوضه بالغه فرستی است که بدان دیه برگشت آن بدادی کنند و شتر را نیز جرد و در کتب علم سعانی و دیان به نقدیم
فایز عین واقع است و آن غلط است و بعد از گفته اند که هر دو درست نیست بلکه آن درخت را خشک گویند.

باب العين مع الدال

عها و قبیلہ السبت کہ بودیم بر سالت ایشان آمد و ایشان از نسل عاد بن ارم بن سام بن نوح بودند و مردی
را نیز عاد خوانند و عادی یعنی چیز قیم و منسوب بر قبیلہ عاد و چیزی کہ عادت شود و عید سیده و انسان خواه آزار او
خواه بنده عبید و عادی و گیاهی است خوشبو و میکان کوناه بن دکنی است بنی اسد را و نیز کوهی دیگر است و منشی
است ببلادی و لغتین ششم غضب و عار و عاشر و کرخت و اندوه و لامت نفس حرص و انگار پیزی عبا و دیگر بی
از مردم در سپان بر سرور زده در آبها و در پشتها و منشی است عبا و بالکسر بنده ای خدا و قبیلہ چند که در جزیر بر فراز
اجماع و اتفاق بودند و در فتح میان بنی فاخته صاحب صحاح گفته است و بالغم و تشدید یا بستندگان خدا و صاحب
عباد و بر حر و فیه صاحب بالغم و فتح بالغم و نام مردی و کسبی است و بالغم و کسب و نام
و عالمان عباد بستنده و ششم گم شده و مار دارند و منه قوله تعالی و انا اول العبادین بنو عبا و بالغم و تشدید یا
مضمون نام غلامی سیاه که اول بنی فاخته بود و رفت برای آنکه به پیامبری که او را است در جاه آواز دهد و ایمان آورد
بود و پنهان از قوم خویش را پیامبری گرفت عبا و بالغم آواره کردن و ساخت و آواز و ساز آواره و تشدید
بر برگ عتید بالغم و کسب حاضر و آواره و نام شاعری است و بالغم و فتح نام منشی است و لغتین و کسب
اسب میا و آواره برای رفتار و استوار و شک و تمام خلقت عتو و بالغم ترغاله یکساله و درخت کنار درخت
طلع و عنود و بن در هم و او می است عبا بالغم و در لاله اگر یا مبدی السبت مانند منیر و بالغم و آواز و منیر و لاله
نثرین آن و لغتین عریان عبا بالغم و تشدید و ال شمر و و بالکسر آبی که ماه و شفته باشد و فتنه طبع نشود و لاله

باب العین مع الذال

تخوف بالفتح پناه بردن بالضم از اندکان از اسب شتر و گوسفند و آنچه جمع عائد و فقهین پناه و پناه و
 کراهیت مردم سفله و درون بالضم و نشدید و او مفتوح گیاه درین خارسته یا بجای شکار که دستور بودی
 نرسد و گوشت که بر استخوان چسبیده باشد مرغ پناه برنده بجای عوا و بالفتح گریه داشتن عیال و بالکسر
 پناه برون و پناه و پناه و مرغی که بکوه و جزآن پناه برد عائد و از اندکان از اسب شتر و جزآن و پناه برنده

باب العین مع الراء

عصر بالفتح بیان کردن ثواب و خبر دادن از حقیقت و مال آن و باندیشه خواندن بی آواز و بالضم بسیار از
 چیز و کرده اگر چه چشم و قبیل نیست و زن فرزند مرده و اسیر که لبتاب روند و عقاب و بالکسر آنچه بر غریب کنایه
 قوت تا بیان عرب که از نایج و قبیل نیست بالضم و الفتح که از نایج و در دو خانه و بهر حرکت شتر قوی بکشد که پست
 و سفله باشد و شتر قوی است معروف که از صندل و گل و کلاب مشک سازند و بعضی گفته اند شتر شوی است
 از عطران است و بهر تنه از عطران را گفته اند و این خطا است عیال بالضم گذشتن از آب بالفتح نوسال از
 بزرگ و گوسفند و مرغ و ختنه نکرده عا و بزرگ بگرددی بفتح با نام پسر زاده سام بن نوح و عیال بالفتح موضع است
 را و عرب هر چه از مردم و جامه و فرش و جزآن که در غایت حسن لطافت بود بدان موضع نسبت گفته و بعضی
 گفته اند می است که در آن جامه و فرش خوب می شود و عیال بالفتح بوستان افروز و نرگس و یاسمین و مرغ و گوسفند
 گوشت و بزرگ ناک و در آن هر چه عیال بالکسر گیاهی است از ادویه یا درختی است که بکشد بت و بهر چار
 که کشیده شود و بهر غذا و بز یک برای بنان می کشند و قبیل نیست و دسته بیل و غیر آن و بوی که در بیل به پناه پناه
 می کنند که چاه کنند بر آن پای خود را نگه دارد و دیگر گفته و زبان و بالفتح که زدن جنبد نیزه و جزآن و بهر چار
 اسب و فقهین فرج بر آورده و فقهین شدت و قوت عیال بالفتح و کشیدند و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
 که بان انس نباشد عیال بالفتح بستر در فدا و عا و ثور و ملک و صخر و بوی و چاهی که از جهت شیر درنده
 و جزآن می گفتند تا حدی که عیال بالضم مطلع و دیده در شدن عیال بالفتح دیده در شدن و دروغ گفتن و
 شری است بهر عیال بالضم عقاب و دروغ و فقهین نیز آورده و بالفتح و کشیدند و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب و اسب
 می کشند عیال بالفتح خاک و غبار و نشان مخفی عیال بالفتح دم بردن اسب و دیدن و لبتاب و لبتاب و اسب
 و بهر شتر است که گرون بزرگی گرون بافتن و بالضم و بالکسر فلان و در شتر و فقهین سفله و فرج و شتر

و بر آردی بر چیزی و بضمیم و کسر آن سطر و فرجه چیم نامزد و برای هیچ چیز آمده بشود و بضمیم بهانه و معذرت است
و بالفتح فساد نهادن لگام کردن بر ستور و خسته کردن و بسیار عیب گناه شدن و طعام خفته کردن و بر
بر پشت کسی چنانکه نشان دران شود و سرگین بسیار شدن در خانه عذر از الکس فرار و خطر ریش از بر و جاب
و نشان فساد بر روی ستور و طعامی که برای بنا کردن و خسته کردن و هر چیز که بهم رسانده شود پزند
عاف و نشان جراحت درگ و خون استخاضه و غلط آدمی عاف و ریدی و درفش که پیر باز نند تاله
رود و بفتح و تشدید اگر در کین شدن و بضمیم قروجی که در گردن شتر بجهای شود و بیماری است که
موی شتر بریزند و جوان و کوهی است بعد از عرا از الکس و الفتح یا نگ کردن شتر مرغ نرو نام دی است
و بالفتح کلی است خوشبو که آنرا گاو چشم و بیمار خوانند و نام کادی است که با کحل نام کادی جنگس کرده باشد
چندان سرورزند که هر دو درند داین مثل شد میان و در حریف که برابر شوند و قصاص وادی است
عمر و بفتحین که چکی کویان شتر عمر و دختی است از قسم سرو و این در اصل فارسی است و نام دختی است
عمر و بفتح مامت کردن و منع کردن نکاح کردن و بر و بر کاری و دشمنی و واقف گردانیدن بر احوال
دین و فرائض و احکام و قیمت گیاه و روده و خرور و بفتح بنو و دلویت و بضمیم نام چها خبری است
عاز و بفتح زاموی که بدعای عیسی عم زنده شد عیسی بضمیم و بفتحین و دشواری و دشواری و دشواری
کار و الکس قبیله است از جن و بفتح نیز آمده عیسی دشوار و ناکه که نام نشده باشد عیسی لشکر و بسیار از
چیز و این فارسی است و تاریکی شب و محاله است بنیثا و در و بر و در و است نخوستان و نام سامره است
و از آنجا است امام علی نقی عسکری امام حسن عسکری عسکران عرفه و مناعشتر و بفتح دو یک که فتن و در
شدن و بضمیم ده یک و الکس میان دو نوبت آب شتر و آن هشت روز باشد زیرا که چون روز اول و در هشت
دهند باین هشت روز باشد و باره از دیگر که ده باره شده باشد و بضمیم و فتح شین درختی است تلخ که
سه مرابسا یا خود خوان که نخل سبز سپهره و مطلقه است که عشر عشر است و بفتحین ده زن چنانکه
عشره ده و بضمیم ده و الکس شتر را ده های است و ده ماهه جمع عشر و بضمیم و فتح شین و بفتح
تشدید شین ده یک گیرنده عاشر ده یکا گیرنده و ده گفته و ده هم عشر ده یک و نیز یک دوست و دشمن
زن و معاشر و هم صحبت و ده هم گفته قفیر از زمین و آواز گفتار عاشر و ده هم از محرم و ده زن و از آنجا
و عاشر و نیز خوانند و عشر بهر که است و بفتحین روزگار و روز و شب و آخر روز تا سرخ شدن آفتاب

و بختین نیز آمده و باران و باراد و قوم و خلیشان و بند کردن و بازداشتن و بخشیدن و بالفتح نماز دیگر و فیتن
 اگر و جز آن و پناه یافتن و رستن و بختین طحا و پناه و گرد و غبار و حصیر و غیره اگر و جز آن و هر چه افشرد و
 عصا را بالفتح کرد و بخت و بالفتح و تشدید صادر و غن کش و عصا بالضم گیاهی است معروف که جامه را بالان
 کنند و گوشت را مهر اگر داند و تخم آنرا قرطلم گویند و عصا فقور بالضم کنجشک و بلخ نرو پاره از سفره و چوب
 هر دو که سر و پاهای دیگر در آن پیوند کنند و چوبهای پالان که سرهای شتر بدان محکم کنند و جای بر آمدن
 سوری ناصیه و شتران بر آمدن پیشانی اسب و منج کشتی و پادشاه و پیشوا و عصا فقیر جمع و فقور و دخی
 است که صورت کنجشکان دارد و در فارس بسیار است و آنرا عرب من رأی مثل این خوانند و لسان العصا فقیر
 بار دخی است که آنرا الفارسی هر گویند و آن بار را تخم اهر و زبان کنجشک گویند و باندی اندر خون است و
 عصا فقیر که شتران نجیب که نعلان بن مندر و شتر است و عصا بالضم دلاب و دو عصا میر جمع و عصا بالفتح
 فاش کردن بخنی و گردی است از بین عاصم و بالضم و بالفتح خوشبوی شدن و بالکسر خوشبوی عطار
 بالفتح و تشدید طای خوشبوی فروش عاطر و دست دارنده بوی خوش و عطرها بختین گریز و شستن از چیزی
 پر کردن مشک و عطر بالفتح خاک آلود کردن و خاک غلط انداختن و بالضم شنب هفتم و ششم و پنجم از راه و مرد و دله
 جلد و درشت سخت و بالکسر خاک یا خاک نرم و حیث شتر و بختین روی خاک و بسکون فانیز آمده و اول
 ابی که گشت را دهند و نارای مانند لواب غلبه است که در آبستان ظاهر شود و آن را مخاط و شیطان یعنی آب بینی
 شیطان گویند و بختین زمان بایدت یکا و عقیق گوشت در آفتاب خشک کرده و بخت شترینی نامیده
 و نان بی ناخوش و زنی که همسایه چیزی نهد عطار بالفتح دخی که از وی آتش گیرند و کشتن دادن و پیر است
 درخت خرما و دخی است میان کله و طائف و نان بی ناخوش و بخت بی شیرینی و بالفتح و تشدید فاشی
 و بخت نخل عطر بالفتح و خشک بنای بلند یا بنای دیران شده و بالضم نیز آمده و ابر سفید و ابریک آفتاب
 و حوالی آنرا پوست و خرجه میان دو چیز و منزل و مابین پایهای خوان و نام جایی است نزدیک کوفه و بنیاد
 و اصل چیزی و خسته و مجروح کردن پشت ریش کردن سورا و ریش شدن و پی کردن سورا و باز
 داشتن از رفتن و بالضم کابین زن و زری که بوی شتر و واجب شود و نازا زینده و عقیق شدن زن محله
 قوم و بخت نیز آمده و بختی جای خوردن آب از حوض و محظمتش و جمع شدن گاه آن و میان خانه و بنیاد
 آن و بخت نیز آمده و طهر و بهترین گیاه و بهترین ایات قصیده و میوه العرقه خایه و خوس که در سالی یکبار بعضی

خرد و سنان می دهند و بعضی که زنان بکر را بدان آرزو نمایند و اول تخم یا تخم شتر یا میبایان و عطیه و شعله که یکبار را بکشد
 افتد از جانی که امید نباشد و این لفظ را در حال قدرت استعمال کنند اعطای جمیع و بختین بر زمین پایدار است
 و بالضم و فتح قاف زمین و پلان که پشت ستور را پیش کند و از آسیب سوار نگاه ندارد و عقور بالفتح سنگ گزنده
 و گزنده و جز آن عقار بالضم می و نوعی از جامه سیخ و رنگین و بالفتح آب زمین و درخت خرد و درخت
 اسباب خانه و نژاد و بالفتح و نشد قاف گیاه یا بیخ گیاه که برای دارو بکار برند و بالضم نیز آمده و گیاهی که
 چار بار را پیش کند و بدین معنی دبی نشد قاف نیز آمده عقار جمع حاکم ریگ تو دهنه بلند که در اینجا چیزی نرود و آن
 نرینده و مردی که او را فرزند نشود و عقیم ناز و مرغی که پریای او را آفت رسیده باشد و از آن سبب پر پیروان
 عکس بالفتح میل کردن بجائی و بازگشتن بجنگ و بازگردانیدن شتر خوار و نر و ابل و وطن خود و بالکسر اصل
 هر چیز و بیخ زنان و بختین مردی زیت و شراب و مردی آب که در رنگ عوض ندهد باشد و مردی ناک شدن
 رخن و گلهای شستران از پنجه تاصد و بعضی گفته اند از پنجه تاصد است یا بختاد و زیاده از بالضم و بسکون
 کان نیز آمده جمع نکره بختین در رنگ شمشیر و بالفتح و کسوف شراب و آب و در و دروغ در و در و آن
 عکس بالضم گشتن عکس بالفتح و نشد قاف برگزیده و بختک و بدین قبیل است عکس بالفتح و بالضم و بختین
 زندگانی و لیکن اعمار جمع و بالضم مسجد و معبد ترسیان و یهودان و بالفتح دین و بفتح نیم نیز آمده و گوشت میان
 زندان و گوشت بیخ زندان و بالضم نیز آمده عکس جمع و نام مردی دانه او او و پسند در حال رفع و جز تا فرق شود
 میان عمر و عمر و در حال نصب ننویسند چه واسطه زیادتی الف که علامت تنوع است و در غیر منصرف نیاید
 فرق حاصل است و بختین مندی که زن اصل سر خود را بدان پوشد و کوهی است که از اینجا آب بسوی نکه می افتد
 می آید و بالضم و فتح میم نام حضرت فاروق و غیر آن جمع عمره و معنی آن که شست و بالضم و نشد میم موضعی است که شتر و
 واسطه حاکم را بکند و آب و درین تقدیر عامر یعنی محمود باشد چون دافق یعنی رفون و نام دکان و بنی عامر
 قبیل است عکس بالفتح و نشد میم بسیار عمارت کننده و نام مردی است و مرد بسیار ناز و روزه و قوی را بیا
 و ثابت در کار و حلیم و بردبار و سخن و مردی که اهل خانه و یاران خود را جمع کنند بر آداب رسول صلعم و قائم باشد
 بر امر و نبی تا مردم در بالضم عمارت کنندگان و عمال است باشندگان خانه و پیغمبر جای محمود و جامه رصفت و عکس
 بافته و بالضم و فتح میم موضعی است نزدیک که نام مردی است و تقصیر عمر و عمر و تقصیر رصفت عین و صا و فتح آن
 اصل حبس سختی و بلا و حاجت است اینک تقصیر بفتح قاف و ضم آن بیخ بی هر چه اول از آن برود و تازه باشد

و میان درخت خرا و بلخ بالغ سفید که از آن بویاریافتند و اصل مرد و اولاد و همقان عشر بالفخ و الفهم و فتح یکس
 بزرگ که او را خرگوش میزند و نام مردی است عظیم قبیله از ایتیم و بلغیر بالفخ فرزندان او مخفف بنوا العزیز یا بنو الحارث
 مخفف بنو الحارث و باهی است که در دیای مشوید باشد و در عفران اسپک و سپر که از پوست آن ماهی سازند
 و خرشبوی است معروف و گویند آن برگین جانور کبری است و بعضی گفته اند بنوع چشمه ایست در دیای صحیح
 آنست که موی است خوشبو که در کوستان هند و چین از زنبور عسل که انواع گیاه خوشبوی خورد و به هم می رسد
 و سیل آنرا بدیاری می برد و شست و بشوید و در آنرا کز جانور کبری آنرا فرو برود و نتواند که هضم کند آنرا ایندازد و از
 بعضی گمان برده اند که برگین آن جانور است و از بعضی لغات اجتماع افتاده که گس عمل در میان عنبر یافته
 و این نشانی ظاهر است که موم باشد و در وقت آتش گذاشتن چون موم می گدازد و الله اعلم بحوز بالفخ
 و لغتین یک چشم شدن و رفتن بدینانی یک چشم و بالفخ و کسر و او بد باطن عوار بر سه حرکت عیب
 و شکاف و دریدگی جامه و بالفهم و تشدید و او بر ستود خاشاک که چشم افتد و کسی که بدینانی راه ندارد
 و ناتوان و بدول عوار و بر جمع عوار و بالفهم و فتح و او نام جانی و خصلت نکوهیده عوار که در همای برانگنده
 از بلخ عوار و بالفخ و بالکسر و لغتین می ناکردن و بالکسر زنا عا هر زنا کننده عیبر بالکسر قافله و شتران که غلام
 بار کنند و هرگز کسی که غلام آورد و بالفخ خرابی و وحشی و بیشتر در گور خراستمال کنند و نام کوهی است بحدین
 استخوان که میان آن برآمدگی داشته باشد و هر چه که بلند باشد در چیز هموار و چوبی که در بیشین بود و ج
 وضع کنند تا دست در آنجا زنند و بیک چشم و گوشه چشم و هر چه داخل چشم باشد و بلند می کوش
 بلند می پشت پای و بلند می میان پیکان و تیزی سر کتف و کوه و وادی است و موضعی است که در
 قدیم آباد بود بحال خراب است لفتا فری است که گفران انهای الهی کرده بود و مهمه قوم و پادشاه و طبل و میان
 پشت و خط سفید میان برگ مرغی است چون بکوتر در فتناسب و بخراک و سیر کردن و بیک گوشه شدن
 ناقه بلطاسب فعل و بر سر رفتن اسب بچراک و عیار بالفخ سنجیدن و چاشنی زرد و سیم گرفتن بالفخ
 و تشدید یا مرد بسیار آمد و رفت کننده و مرد بسیار حرکت شتر بسیار جوان و بسیار حرکت و نام آبی است

باب العین مع الزام

عجز بالفخ ناتوانی و بر سه حرکت و بالفخ و کسر و جزم و ضم آن سرین و پس هر چیز عجز بالفهم و ضم
 و بیشتر زن بالفخ زن ببرد و عامه عجزه بنیادی ناگویند عجز و عجز جمع در یک آوردن و ایام عجز

ایام سه رهای سخت و آن پنج روز است نزدیک عرب بعضی سخت روز نیز گفته اند همچنین گفته اند که قادر باشد چراغ سحر
بالکسر و کشد بد را از جندی ضد ذوق بالفتح غلبه کردن باران سخت و بد کسر نیز گفته اند سحر نیز که یاب از زمینند و
قادر و غالب بر کسی سحر و زوال نعمت گن استان شدن ناله و همچنین غراز بالکسر و بالفتح ناله تنگستان سحر از
بالفتح زمین سخت عفره که دوکان آن میوه است معروف و بازی کردن مردیان و خوابانیدن سحر سحر عفره
پانهاون و آهسته رفتن مورچه و مانند آن عکس بالفتح تکیه کردن بر عصا و نیزه در زمین زدن راه یافتن بچرخ
و بالکسر بد خو و بخیل و مشغوم عمارت بختین بی آرامی و سبکی و بی ثباتی که مریض و حریف و اسیر را بهم میرسد و بالفتح
و کسر لام در و مانند بی آرام که خواب نکند عطر بالفتح بنوا ده و آهوی ماده و جز آن نام آبی شام شیر است و
و قبیل از موزان عقاب ماده و ماهی است بزرگ و مرغی است آبی و گرسنده و جباری ماده که از ابله دری خوانند
و نام زنی است از قبیل طسم که از در میان هودج کرده با سیری برده بودند و عدول کردن زدن بخره و آن نیزه
است سحر عفره بالفتح ناله انگور و بالضم نام مروی است و بختین حاجت و درویش شدن و نایافت شدن

باب العين مع السين

عبدالوس بالضم والفتح نام مردی است عجمی بالضم ترش روشن و ترش روی و بالفتح و ترش رود
گربه و شیر درنده عجمی بالفتح و تشدید باو عجمی ترش رود و شیر درنده عجمی بالفتح ترش و روشن
و گیاهی است که آنرا سیسین نیز گویند و گوی است و آبی است بر بخار و حمله ایست بکوفه و پدر قبیله از قیس
عیلان و بفتحین شاش و سرگین خشک شده و بر ورم شتر حسیده و خشک شدن بستان چرک بر پوست و اندامها
و نام مردی است عجمی بالفتح بازداشتن کسی را از حاجت و گرفتن به پنج پیرا و میل نمودن ناقه از راه بالفتح
و بر سر حرکت عجم قبضه کمان و پاره از میان شب یا آخر شب عجمی بالفتح ابر کران و باران بیابانی نیز
عجمی بالفتح رفتن در زمین و سخت پیمال کردن و عدس نمودن و چراندن شتر و استرو با انگ زدن
استرو بفتحین نه انه ایست معروف که آنرا در فرس نسک گویند و بهندی مسو خوانند و بشره ایست که بر بدن
و آید آن کشنده است و بالضم و فتح دال نام مردی عجمی بالفتح زن و مرد و که خدا جمیع اول عجمی
جمیع ثانی عجمی قبیله است بمین نام مردی است و اینجا است مثل عرب لا عجمی عجمی عجمی بالضم و
بفتحین جمیع عجمی نکاح کردن بالکسر زن با شوی و ماده شترانه عجمی جمیع و این عجمی جانوری است که آنرا
راسو گویند و بالفتح بستان کردن شتر بر بازی او و عدول کردن از چیزی و تیرن میان خیمه و دیوار کو چاک

بیرون قلعه و بصره کشیده و دیوار میان دو دیوار خانه برستان تا خانه گرم باشد و فتنه سخت و شورش تمام
بودن سخت شاد بودن بالفقه و کسر را شیر درنده و در پیش و ملازم چیری عراس بالکسر سن که گردن و بازی
شتر بدان بنده حسن نفس است و تشدیدین شب گردیدن با سبانی و دیر آمدن خبر و تنها چیدن شتر و شیر
نزدان او پیش مردم و اندک خوانیدن گردی او بالضم قدح بزرگ و قضیه عباس بالکسر جمع و جد و عهد با س
به تشدیدین شب گردنده گرد شتر حسن و عیسای سبع چون خادم و خدم و حاج و حجج عسوس بالفقه نام
که پیش مردم بنشیند و جوینده و سبب و مراد اندک شیر عسوس بالفقه عطسه دادن و مردن و دیدن
جمع عسوس و او که پیش و آید و عسب بدان فال گیرند و عطسه بنده عسوس بالفقه عطسه
عاطوس چیری که بدان عطسه آید و یا لوری که اثر الفال بگیرند عسوس بالفقه بازداشتن و سخت زدن شتر
و چنان زدن سبای بر سر و کشیدن بسوی زمین و بالیدن سخت و بالیدن چرم عسوس بالکسر سبب
عکس بالفقه بازگذاشتن گردن گرد و انیدن سخن و همار شتر بر دست شتر بختن و شیر نخش بر خوردن
عکس بالکسر سن که بدان همار شتر بر دست او بنشیند عکس چیری که بشو باد و دیگر خوردنی بریزند و گو
از طعام که از شیر و آرد و سازند و شایخ رز که بازگردد بر زمین بسوی مکان دیگر نشاند عکس بالفقه آتش مید
و چشیدن و گوشت از موی پر و آنچه خورده و آشامیده شود و فتنه کند بزرگ و بالضم مردی و نوعی از گندم
که دو گانه در یک خلایف باشد عسوس و عاوس بالضم چیری از طعام عسوس بالفقه تنگ سخت و شب روز
سخت نایک و کار بی سر و پای که راهی بان نتوان برود و پنجهن نموس و نموس یعنی بی راه رنده نیز آمده
عسوس بالفقه نواشتن را در گاری نادان ساختن و در س گفتن و پنهان کردن و تحایل کردن چیزی
عکس بالضم و فتح میم نام مردی که عاوس بالفقه و الکسر نام جانی است و دشام که در اسلام اول در انجا
طاعون عظیم پیدا شده بود عکس بالفقه شتر ماده سخت محکم و عقاب و پدر قبیل از یمن از ان قبیل است
اسو عسوی که در زمان حضرت رسول صلوات بر او نبوت کرده و در شب وفات حضرت گشته شد عسوس بالضم و
عکس بالکسر ویرانیدن دختر بعد از بلوغ در خانه بی شوی چنانکه از حد و شیرگی بیرون رود عاوس و عکس و خرنه
در زمانه ویرانند و مردی که بی زن مدتی دیر ماند و شتر فرقه تمام عسوس بالفقه مردی معروف عسوس بالفقه
شب گرد چیری تنگ گردیدن بزرگ مردی چیری خوردنی و کاه سبانی مال کردن و بالضم و عی از گوشت و فتنه در آن
روان و در آن بنشیند و عکس عسوس بالفقه کشتی کشتی کردن بالکسر تنگ بنشیند که بنشیند و عکس عسوس بالفقه

و گیاه از تری و جنبین برق عراض بالکسر بر با برق در عدد و برق خورشیده و سیزه لزان و سیزه عصا
بضم و فتح هر دو عین استخوان پنج دم که آنرا دم غمزه خوانند و مردانک سیزه عصا بضم و تشدید صا و اصل و
پنج چیزی و بالفتح سخت و محکم شدن عفتل بالفتح ماز و و بعضی گفته اند درخت بلوط است که کیسالت بلوط
کند و یک سال ماز و سطرط پوست پار پستن و خم کردن و برگردن و دست را پیچیدن و بفتحین پیچیدن
و کجی و بینی و بالفتح و کسر فایز که مژه زخت باشد عفتا حاصل بالکسر پوست پاره که سطرط بان بندند و قطر
که در آن جرم و خرفه و آنچه از راه یافته شود گاه دارد عفتل بالفتح تافتن و پیچیدن موی و کلاه که در آن
آن و بفتحین بخیل و بدو شدن و بالفتح و کسر قاف بدخلق و بخیل و یک بسته سخت که در در راه نباشد
عفتا حاصل بالکسر موی پیچیده و کمره زده و رشته که طرف کیسوا بدان استوار کنند عفتا حاصل بان گردانیدن
و بفتحین بدو شدن و حرون شدن چهار پا عفتل بالفتح نوعی است از طعام و بالفتح و کسر هم حریض خوردن
چیز ترش عفتل بفتحین دشوار شدن و سخت شدن چیزی و پیچانیدن کار بر خصم عفتل شعری که
استخراج معنی از آن دشوار باشد و سخن غریب دشوار و بلا می سخت و کار دشوار و زین سخت و جای بلند و
لفظ و قوت حرکت عفتل بالکسر درخت بسیار در هم پیچیده اصل و نام سیزه عصا استحقاق غم که و میان اولاد او بند

باب العین مع الضاد

عرض بالفتح زخت و متاع و بفتح را نیز آمده و هر چه غیر از رو سیم باشد عروض جمع در دو کوه و گردان و گرد
آنرا افق خوانند و بلخ بسیار و کوه و کنار کوه و کوهی است بغار پس از غرنی و دهنا و دادی و سرگردان
گردیده رفتن سپ و در دیدن لشکر و کسب نیز آمده و دوا لگی و مردن آدمی بغیر بیماری و ساعتی از شب برو
پیدا شدن پیدا کردن و در عروض حق کسی چیزی دادن و رسیدن آفتی بستر و عرض کردن چیز را بر کسی برآ
فروختن و پیش داشتن نامه و نهفته و عرض داشتن سخن بزرگان و عرضه دادن لشکر را پیش آنکه آن
و تنب و بهریند و مگر فتن و پیش آوردن نشان کردن بر سرین ستور و بالکسر حید و نقش و هر موضعی از بدن که
عرق کند و بوی عرق بدن خوش و ناخوش و ناموس و آنچه گاه داشته شود از عیب و عاز از خود و از پدران و
خویشان و آنچه بدان فخر کرده شود از حسب شرف و نام دادی است به پادشاه و لشکر و دادی که در درخت و آب
بسیار باشد و درخت اراک درخت کز و جانب دی و شهر و ابر بر برگ و بلخ بسیار و مردی که مردم را با
پیش آید و بالضم شهری است به شام دردی کوه و جانبی ناحیه و کوه و میان دریا و جوی و اکثر سخن و اکثر مردم

و بر تار است که در سپان پسند کنند و در شتران نه پسندند و بختین بهاری و گزندگی که عارض می شود و
 مان نیا و غنیمت و مالی که جنبش باشد نه نقد و آنرا خواسته گویند و طبع و آنچه دوام نداشتند باشد و هر چه قائم
 بغير باشد عارض بهر بیزغاله یک ساله که بجهت کشن در یک حرکت آمده باشد و عارض بالضم عارض
 شدن جمع عرض بالفتح نافه که باضت نیافته دوام نشده باشد و معنی و فحواي سخن بیرون و اخير هر دو اول از
 شعر و علمی است که میزان شعر موزون ناموزون است و راه کوه و نام مکه و سینه و لواحي و حوالی آن بیشتر که
 خار خوردانی علفی و گرانه چیری و حاجت و جانی که در بنگام کسی پیش آید بسیار بهر چیز و ابر و خوردنی
 و بزگو پسند که در اخلاص پیش آید پس خورد آنرا نام است عارض عرض هنده لشکر و سالار لشکر و آنچه
 لاحق چیزی شود و گناره خصا یعنی جای بر آمدن پیش از روی و ابر بر آمده و رفق و زندان بعد از تنایا و
 شتر ماده بیمار و صفت کردن و چوب بالاسی در که بدان در می گردد و عطا عراض بالکسر و شدن از کسی
 و گشتن در مسکافات کردن کسی باخچه دیگری کند با و و مقابله کردن کتابت با کتاب دیگر و به کرانها و لواحي
 شدن و پیش آمدن کسی بر راه و پیش آوردن و رانده بر فعل بجهت شتی و بدین معانی است معارضه و داخ
 بر بنای برین دستور و بالضم برین و عارض عارض بالفتح و تشدید ضا و گردن در یک و دای شدن بالضم و
 از علف ستور چون دایه خرمای کوفته و کنجاره و بزرگان و بالکسر سنا و زیرک و دخت خا و سخت و بر زنده و
 توانا بر سفر و عارض بالفتح چیزیکه گزیده شود و خورده شود و سخت گزنده و چاه و رنگ تنگ و بسیار آب
 عراض بالفتح چیزیکه گزیده شود و خورده شود و گزندگی و بلای سخت و زمان سخت و دخت سطر و بالکسر
 گردن است کسی را عارض بالضم لازم شدن کسی را عراض و زدن از تنایا و بیمار و بالضم که است
 و در وایلی که گویا تمام در آنجا است عارض بالفتح بدل شدن و بدل دادن و بالضم و الفتح و بهر حرکت آخر
 یعنی هرگز و این مخصوص مستقبل منفی است چنانکه قاطعاً خاصه منفی است و بالکسر و فتح و او بدل چیزی

باب العین مع العلم

عطف بالفتح گشتن چار با غیر علت و بیماری و غائب شدن کسی و گزند از زمین و معنی که پیشتر گفته شد
 حاکم کردن و جنگ انگندن خود را بی سبب باعث و برانگیختن خاک روان کردن عرق تا آنکه روان شود
 و خون آلوده کردن پس از شگافتن جامه و جزای و شگافنه شدن و رسیدن شمشیر و در یافتن شخصی کسی را
 بغير سبب و عطف بالضم و خون تازه و چار باری شسته بجز سبب بهانه و شگافنه شده عطف بالضم

درختی است خاردار صحرایی معطر قوی با بفتح عین و را و ضم فاجانوری است سفید و نرم که انگشتان دختران را
بدان تشبیه دهند یا جانوری است مانند سگ بصری عطر با فتح و تشدید طاعتن جامه طول یا بصری غالب
شدن بسوی زمین انداختن کسی را عطر با فتح و تشدید طاعتن جامه طول یا بصری غالب
که و تر و رس کردن شتر و داغ بر پنهانی کردن شتر عطر با فتح و تشدید طاعتن جامه طول یا بصری غالب
و به شیر زدن با فتح و تشدید طاعتن جامه طول یا بصری غالب

باب التيميم مع الطهارة

عظم بالفتح و کشید فلان برین سپید عظم عظم بالفتح شدت جنگ و مشت کشیدن و سخت کشیدن و عظم عظم بالفتح عظم
و غل کردن و قدر کردن و در گذرون فخر و ارباب عظم عظم بالضم با کار است در صحرای ناحیه یک تکیه خانه و عظم
که در باب است غره ماه ذی قعد انجا خرید و فروخت شدی تا بیست روز باقی ماندی قبایل از هر طرف بد آنجا آمده
خواندندی معاشرت با با و اجدا و بر یکدیگر نمودندی و در اسلام هر طرف شده دادیم عظمی مشوب است بدان

باب العين مع الفاء

عشر هفت بالکسر و عذروت باضم مرد و لیر کار گذارند و حیث فاجبر ستمکار عذرت و ستر سخت و استوار گفت
بالفتح کردن دوی و جزان و بالکسر پاره از شب عجیب بالفتح خود را باز داشتن از طعام و کرسنه خورد و صبر کردن
بر سر پنج بیمار و قیام بکار و نمودن و بر دشت کردن از کسی گرفت نکردن بالضم و الکسر لاغری ستور و بفتحین لاغر
شدن و تنگ شدن سر پیکان و سنان عجایف بالکسر لاغران و پیکانهای تنگ حفظ و روزگار
بالضم نوسه از خرماء عذوت بالفتح عطای اندک خوردن اندکی از علف و بالکسر پاره از شب و کرسنه
مردم و پاره از چیزی و از ده تا پنجاه مرد و بالضم جمع عذوت یعنی آنچه توان چشید و بفتحین خاشاک که در
چشم افتد عذرات بالضم نیز اندک و جمیع این معانی بذال مجع نیز آمده عذرات بالضم نه هر قاتل
عذوت بالکسر صبر و شکیب و بالفتح بوی خوش و مانوش و اکثر استعمال آن در بوی خوش می باشد و آخر
کردن بگناه و جزا دادن و تاج سز و کس بریدن و اعراض کردن از چیزی و گمراهی است و قره در میان
پیدا شدن و بالضم شتابانگی و نیکوئی و احسان و آنچه بخشد و بذل کند و موج دریا و عذرات دمو
بال اسپ و بضم را نیز آمده و موضعی است و نام شخصی است و ریگ توده و جای بلند و بضم را نیز آمده و گوشت
از دشت خرماء و دشت خرمائی است به بحرین و دشت سرخ و صبر کنندگان جمع عذوت و احسان و داران

بالی دار جمع اعرف و لغتدار نامشتران که برگردن موی بسیار داشته باشند و جمع عارف و بعضی بسیار
 اکثر سلاطین عارفان بالفتح و تشدید بسیار شناسنده و گاه این طایفه عروفت بالفتح معروف و بسیار
 شناسنده عارف شناسنده و تشکیب عروفت بالفتح شناسنده و بالکسر تشدید بسیار شناسنده
 و سبب سردار قوم نقیب عروفت بالفهم وی بر تافتن انجیری و دل سرد شدن عروفت بالفتح مدرا و سبب
 کردن سخودن و آتش میدان و بالفهم بیشتر پزنده عروفت عروفت آواز جن که مریب بسیار شناسنده می شود
 عارف بالفتح و تشدید زابری که آواز از عدازان آید و نام قبیله است و یکی است بنی سعد را و گوی آید و در آواز
 میل از مدینه عارف سرو گوی و نوازنده ساز و موسیقی است عسفت بالفتح بی راه رفتن و از راه رفت
 میل کردن و پیدا کردن سلطان و بخود دست گرفتن کسی و چیدن ستور گیاه را و گاهی شدن کار کسی و ابرامی
 کاری کردن و مشرف شدن شتر بر درگاه واسطه غده نفوس نیز بینا بچه گوی و اوی جنبیده باشد و مرگ و قح
 بزرگ عسوف بالفتح بی راه و ستمکار عاسفت ناقه سوز یک آند و مرگ که دم سخت جنباند عسوف است و در
 و بنده که ادرابر کاری داده شود عسافت بالفهم لرزیدن گوی شتر از نفس تشنگی وقت مردن عسوف است
 بالفتح بزرگ کشتن نارسیده در و دین کشتن و سخت و زدن باد و کسب کردن تشنگی رفتن و بملاک کردن
 و بدون باد و کار زاکسی را و گاه دیدن شتر گرد و غرض آب و نیز عسفت شتی که دانه او خورده شود و گاه او مانده باشد
 یا برگی که در آن از آن خورده شود عاصفت باد سخت و تیر می کشند از دهن و هر چه با آن باشد از چیزی از تشنگی
 که در آن باد سخت و زود و شتر ماده و شتر مرغ تیز و عسوف است بالفهم سخت و زدن باد و بالفتح باد سخت و زدن
 عسوف است بالفتح میل کردن و خم دادن چوب راه و تا کردن بپیش و سخن را با سخن باز گردانیدن میل کردن
 و مهربانی کردن و باز داشتن بر چیزی و حکم کردن و بالکسر جانب طرف هم چیز و میان راه و قبیله که آن و شتر
 و بالفهم جمع عاطف و بغضتین در آن یکلهای چشم عطف زنی فرمان بردار و ملائم که گزند آتش باشد و
 بالفهم و فتح طمان مردی است عسوف بالفهم مهربان ناقه که بر پیله خود مهربان باشد و دام صیاد که در آن چوب
 خنجره باشد و تیر یک تیر نامی دیگر به پیچیده تا با واسطه آن تیر را برای چنانکه بانجی عرب است و از آن عاطف
 مهربانی گفته و دیگر گرداننده و اسپشتم از جمله ده اسپ که بدان که و بینند و آهوی که گردن خود را گنج که گشت
 نشستن در جای خود عسوف بالکسر و از آن شمشیر فام می است و بالفتح و تشدید خطا تیر یک تیر که
 دیگر در قمار عرب به پیچیده تیر یک مقصود است بر آنند یا تیر یک تیر زبان دارد و بالفهم یا تیر یک تیر یا در زدن

نیز با گردان عقیقت بالفتح و تشدید فاء و غنة بالکسر باستانی و باز ایستادن از جرم عفاف بالفتح باستانی و
 بالکسر دار و عقیقت بالکسر باستانی عقیقت بالفتح خم دادن چیزی و در باه عفاف بالضم بجا می که قوام ستور
 را بکند عفاف بالفتح باز داشتن و بکسر کاف موی جعد عکوف بالضم چیزی میقیم بودن در دی چیزی آوردن
 و گرد چیزی گشتن و در مسجد بر عبادت نشستن و رعایت کردن اصلاح نمودن پس شدن عاکف بجای ایستادن
 شونده و گرد چیزی گردنده و در مسجد بر عبادت نشینده عکاف بالفتح بسیار آتشامیدن گاه و دانه دادن چار یا
 را و بالکسر یا غوار و درختی است درین که برگ آن برگ انگور مانند و اثر آشک کرده در گوشت پیزند و بضم و لغتین
 جمع عکاف یعنی آنچه چار یا غور و درختین خوش سوز و جز آن و بالضم تشدید لام مضموم میوه درخت طلع که آنرا شتر خورد
 و تشدید لام عکاف عکاف بالکسر مردی از قضا که بالانهای غلافیه بدان منسوب است و بالفتح و
 تشدید لام عکاف فروش و نام درختی است متفرق عکف بهر حرکت و مشهور از آن خم است درختی خلاف درخت
 و درختی نمودن عکیف بالفتح شتر بر شت و رفتار در شت و آنکه سوار می آید بر شتر میلا میزند عکوف
 بالفتح حال و کار و قضیب همان و بخت بهره و مرغی است و شتر و شیر درنده و گوی است و گرگ و رعایت
 و خبر داری عیال کردن و گویا می است خوشبو و نام مردی است و نام می است و گرگ در دین مرغ که آب حلیفه و جز آن
 حیوات بالضم آنچه شیر درنده در شب بیاید بخورد و هر چیزی که یافته شود عکیف بالفتح کرده ناخوش و شتر طعام
 و شتر بر آن را و انهای مرغ بگفتن بیان کردن و بیان جانای افتادن او و عرب بدان حال نیکه و بد گیرند
 حیاف بالکسر خوش داشتن طعام و جز آن و عیاف ناخوش و شت و بالفتح باز بچایست عرب را
 عاکف آنکه فال گرد و مرغ و جز آن عکوف بالفتح شتر نشسته آب را بوی کند و خورد و نام زنی است

باب العین مع القاف

عین مع القاف بوی خوش چسبیدن بوی خوش ببدن و جامه و بجای ایستادن به چیزی حلیص شدن
 و نام مردی است و بالفتح و کسر با مردی که اندک خوشبو باشد و بدنی مدید بوی آن بماند عین مع القاف بالکسر کرم و جمال
 و نجابت و شرف و آزادی و آزاد مردی و آزاد شدن با آنکه کسر آزادی و بفتح آزاد شدن و در گذشتن آید
 از دیگر سپان و بالکسر لغتین درختی است که از آن گمان زنند و بالضم جمع عین مع القاف و بالفتح گفته و
 ویرینه شدن و گزیدن و اصلاح آوردن مال و اصلاح آمدن مال و بیتی گرفتن است نیک شدن شتر
 بعد از کشیدن شتر و در عناق بالفتح آزاد شدن و بالکسر هر خان بشکار و سپان نجیب عناق

و نام آنی هست و کنار آب و کنار دریا و مشک آب و ملک معروف است از عبا و آن تا موهل اند و می طول و
از قاصد سیاه لوان از روی عرض زیر که بر کنار و جل و فرات واقع شده عراقین کوفه و بصره باشد عروق
بالضم فتن در زمین جمع عرق و عروق الصفیر و ریه و عروق الخمر و فاس و عروق البیض گویا هست که زنان
برای فحش خوردن عروق بالفتح شگافتن زمین و شتاب کردن دزد و دیدن و خیر را باز داشتن و مبالغه نمودن
و بسیاری که در آن در زدن و فتنه بین پیوستن به چیزی و فتنه بین بخیال و بالفتح و کسر را به عروق بالفتح
پیچیده شدن و بد خلق و تنگ خوش شدن و فتنه بین تر ارض شدن و جبر پیدایند و الحاح کردن و طلب چیزی
و فتنه بین آنکه بر قرض داران نمود شدت نمایند عشق بالکسر الفتح زیاده از حد دوست داشتن یا چشم پوشیدن
از عیوب و محبت بسیار است سوداوی که بر دماغ کسی غالب شود از دیدن صورت کسی و فتنه بین بسیار دوست
داشتن و پیوستن به چیزی یا عشق بسیار دوست دارند عشاق جمع عشیق بالکسر و تشدید فتنه
بسیار دوست دارند محقق بالفتح غائب شدن و بسیار کشتی کردن خرد تیز کردن و بسیار به بازی زدن
و آنکه فتنه بین کار استوار کردن و شتر بسیار باب فتن و فراهم آوردن و از کاری باز داشتن و منع کردن زن
با چیز نزد فتنه بین گیس عشیق مهره است شرح و محظوظ معروف که از جانب این آرد و دادی و هر جای آب
که سبیل آنرا بشکافند و نشیمن سازد و موهبی است بدین و جامه و سجده و طائف و تمامه و موی مولود از نشان
حیران که باز کند محقق بالضم نافرمانی پدر و مادر کردن ایشان را آردن و بالفتح بار دار و گاهی غیر بار دار
را نیز گویند برای تقابل عاقبتش بنام و پدر عرق بالضم و فتح قاف جمع محقق بالفتح و تشدید قاف گفتار
و از مولود قربان کردن و موی طفل سترون و تیر بجانب آسمان انداختن و بالکسر حفه عمیق عشاق بالضم
آب تلخ و بالفتح و الکسر با شکم و باری که بر پشت بر دارند و بالفتح عقوق و کشتی و بالکسر ستوان آبستن و
آنچه ازین آلوده و غمناک عقوق جمع عقیق و شمشیرهای در نشان عقوق بالفتح هر دو عین قرعی است
سیاه و سفید که آوازش بلفظ عشق می ماند و آنرا حکم و زارع و شتی گویند عقوق بالکسر شیر نفیس و گرانمایه و
ایمان و بدین دو حسنی لفظ نیز آمده و شراب یا شراب کندن و جامه نیکو و سپر و شمشیر و بالفتح در آویختن محبت
و جزای و بار گرفتن زن و در آویختن آلوده دام و خوردن شتر سرهای درخت خار دار و در کام پیدن زانو
را به وقت آب خوردن و آویز شمشیر و آن قدر از علف که روزگزار باشد ستور او و اگر و بسیار و فتنه بین
یا خون بسیار شرح یا خون غلیظ و خون بسته و علقه باید از آن و کرم سیاه آبی که خون از جلد بدن می مکد

و اینرا از لگویند و هر چیزی که پیچری در آویزد و گل که بدست چسبیده و محبت و خلوص است لازم که دفع نشود و گویای
 که چاربا آنرا فرورد علق بالفتح را و دولا ابکشن و دلو و رسن دلو و موران در سنی که بدولا و در آنچه بود
 و محبت و هر اعلوق بالضم در و یختن و دوست داشتن و آنچه بدان چیزی آویزند و بالفتح غول و سختی و بلا و
 و هر چه شتر آنرا چو و درختی است که ناقهای ده ماهه است آنرا خورند و هر چه ببرد و آویزد و ناکه که او را بر بخت
 خود مهربان سازند تا شیر دهد و در دوی کند و بشناسد و شیر نهد و او را دور کند و زنی که غیر شوهر خود را دوست
 ندارد و ناکه که با بخت نکند و بچه نخواهد زنی که غیر فرزند خود را شیر دهد و شیر اندک علق بالفتح در آویزند گان علق
 بالفتح جو کاه است بالضم و تشدید لام فتوح گیاهی است که بدخت می آویزد و منافع آن گیاه بسیار است
 علق بالفتح و الفم و یختن یک چاه و مانند آن دکناره بیابان که دور باشد از دیدن و بالضم زرف و
 علق شدن چیزی و بالفتح به لعمق نظر کردن در چیزی و خرابی نارسیده که در درخت پرورند تا خشک شود و در آو
 است بطائف و موضعی و شهری قلعه است و بالضم و فتح میم منزلی است در راه که نزدیک ذات عرق و یختن
 نیز آمده و بعضی گفته اند که یختن علق است و یختن می کسی در چیزی علق زرف و چاه و رنگ راه دو
 در و علق علق هر دو با کسر سیر لا و ذین از بن شام بن فوج علق علق الله که روی از اولاد
 علق که در بلا و منتشر شدن علق بالضم و یختن و بالضم و فتح نون گردن و گروه مردم و سرداران قوم و مل
 کنندگان و پایین شکبه و پاره از نان و روزگار گذشته و قدیم و آنچه نزد عوام مشهور است که علق نام مادر
 عوج است خطا است و صواب عوج بن عوق است و عوق پدر است و یختن فوج رقت است شتر را
 و درازی کردن علق بالکسر و ست و گردن یاد گیر کردن و بالفتح بزغال ماده عوق بالضم جمع و سختی
 و بلا و کار سخت و دشوار و اسپ خوش که دن و نام جانوری است که آنرا اسپاه گوش گویند و ستاره
 میان از بنات النخس و زکوة و ساله و نام اسپ است و موضعی است و ادوی است علق گردن و دست
 دیگر دن کسی کننده علق بالفتح دراز و نام شتری است که شتران نجیب از نسل او چند و گادی که گشت
 بسیار زنده و پستوی کوهی و کلاغ سیاه و لاجورد و یارنگی است مشابه لاجورد و رنگی است که سیاهی
 نال و شتر سیاه رنگ و علقین دو ستاره نیست پیلوی قره دین علق بالفتح غول و ماده سنگ
 حریص و گرگ و گرسنگی و طول العلق یعنی دراز و علق بالفتح باز و داشتن و برگردانیدن و در بند
 کردن و مردیکه دروغ نپاشد و بالضم نیز آمده و مردیکه مردم را از شیر باز دارد و بالضم نام پدر عوج و بالفتح

والضم وفتح اول و کسر و او باز دازنده و بالغ و بفتحین کرسنگی و گرویی است از نبی محمد الفتح عمو الفتح موانع
و حوادث روزگار عمو الفتح باز دازنده و مانع عمو الفتح بالفتح و تشدید یا ستاره الیسف سرخ رنگ روشن در کنار
راست گاه کشان که بر نیا بر آید و پیش آن شود عمو الفتح بالفتح باز دازنده و بهره از آب و بالکسر کلمه زجر است +

باب العین مع الکاف

عجک بالفتح ایستادن چیزی به چیزی عتک بالفتح باز گردیدن در جنگ حمله کردن آب سپهر گردیدن
و سپیدن بوی خوش و بر آن و خشک شدن بول و سگین بران شتر و بر آن و ترش شدن بنفشه و
و میل کردن بجای و کینه شدن کمان و روزگار و گویی است عتوک بالضم تنهارفتن بجای و اقام
بر سگینه دروغ نمودن و به بدی یا نیکی پیش آن کسی را و بر شوهر خود نافرمانی کردن زن و کینه شدن کمان
عاکک کریم در گنجان و مردی و باز گردنده از حال بجای و بنفشه صافی عیتک روز بقایت گرم
گرویی از قبیل از و عتک بفتحین و بفتحین بالضم و فتح نازشهای دخت خرم عتک بالفتح زدن
صوف به طوطی عتک بالفتح مالدن و گوشمال دادن و خرد شدن چیزی چنانکه آن چیز محو و مفقدش شود
و خوردن چار یا گاه را و حالش شدن زن و بفتحین حاجت روائی و کامیابی شتر از خوردن و سخت خادار
و کار زار کردن آواز گشتی بانان و ماهی گیران و احاد عری و بالفتح و کسر آواز سخت و مرد سخت در کار زار
و اندازنده مردان در جنگ عرک بالکسر انبوهی کردن نام مردی است تابعی و بالفتح و تشدید رانیک
بالنده و گوشمال دهنده و کار زار کننده عروک بالضم حالش شدن زن و بالفتح ناقه بسیار مو که لانه می
و فریبی او پیدا نباشد عسک بالفتح لازم شدن و سپیدن عتک بالفتح و بفتحین سخت کول و
نادان شدن و بالفتح و کسر فاخت ناوان عک بالفتح و تشدید کاف باز داشتن حاجت و ایهال
مباطله کردن حق کسی را و دوبار و سه بار گفتن سخن را و بتازمانه زدن و مکر کردن بدی با کسی در بند
کردن و سخت غالب شدن و قهر کردن کسی و باز گردانیدن چیزی و بیان کردن سخن و نام مردی است
که او را عک بن عثمان بنیامی مشقه بن عبداللہ بن ازد و صاحب صحاح عک بن عثمان برادر معد بن
پنداشته و آن خطا است عاکک بالفتح چاودن سخن و مانند آن و خاییدن اسب بنگام را و کسر
نیز گفته اند و هر چه لریخ و سپیده باشد و بفتحین درختی است در حجاز و اثر عاکک بالضم و الکسر نیز گویند
و نیز عاکک آنچه خاییده شود و لریخ باشد و بالفتح و کسر لام طعام متین و سخت و همچنین عاکک عتک

بالفتح بسته شدن و سطر و غلیظ شدن شیر و بسته و سخت شدن ریگ نافرمانی کردن زن و رفتن و میر
نمودن در زمین و کبر شدن و حمله کردن اسب بپشت در و ریگ و خون سخت سرخ شدن و سپید کردن شتر و ریگ
و بدین معانی آمده عنوک لب یار از چیز دور خانه و نام وضعی است و بالضم نوهای ریگ سخت شده جمع عنک
بالکسر اصل چیز افجهتین نیز آمده و سوم حمله آخر شب یا اول شب یا پاره شب و بدین معنی بهر سه حرکت آمده و بالضم فتح
نون و می است بهرین حال که ریگ توده بسته سخت شده عنوک بالفتح همان شدن بازگشتن و آوردن و پیش
و بازگشتن بن بسوی خانه و خوردن او آنچه در آن خانه باشد اول عنوک و یک یعنی اول چیز افجهتین جنبش و حرکت

باب العین مع اللام

عجل بالفتح سطر و کسر یا نیز آمده و عجل الذراعین سطر باز و تافتن کرسن و برگ و سخت تراشدیدن
و پیکان در تیر کردن و برگ افتادن از درخت و بر آمدن آن از درخت و بازداشتن و بازگردانیدن پیکان
و بردن چیزی و افجهتین بهر برگ که پیچیده و ناکشاده باشد چون برگ درخت که برگ باریک و برگ افتاده از درخت
و برگ برآمده و ریشۀ تافته و خر درخت ارطی که سطر گردد و قابل و باعث چرم شود و عجل بالفتح نوعی از گلهای
کوی که چون ساق آن سطر و استوار شود از آن عصاره سازند و بعضی گفته اند که عصاره موسی نام از آن بود و بالکسر سنگهای
سطر جمع عصار چون بطحار و بطاح عجل بالفتح سخت کشیدن چیزی را و برداشتن و تافتن بدی و بدی شتابنده
و بعضی نیز تشدید لام بسیار و درشت و سنگار و سخت گوی و نیزه سطر عجل مزدوری که با جرت گرفته بشود و نهاد
عجل بالضم و عجل بالکسر خورشید خرا عجل بالکسر گوساله و نام قبیلۀ لیت و بالضم چیزی که شتاب آرد و را
و افجهتین شربت و شتاب و گل و لای بالفتح و کسر جیم و ضم آن شتابنده عجل بالفتح نیک شتابنده و تاقه بچه
که کرده و به تشدید جیم گوساله عجل جمع عدل بالفتح داد و داد دهند و مرد صالح و شایسته گوهری داد و دادن
و برابر کردن چیزی به چیزی و مانند نظیر و قدیم و فریضه و برابری و راستی و پاداش دادن و بیودن و نام مردی
بسیار شنده و بهر جرم و سنگار و بالکسر مانند و یک طرفه بار که اثر افغانی تنگ گویند و بعضی گفته اند که عدل بالفتح
چیزی که نه از جنس و بالکسر مانند چیزی که از جنس و باشد عدل بهر تنگ هم تنگ برابر و در قدر و مرتبه
عدل گشتن از راه و میل کردن جماعت ترک کردن و از کشتن بازماندن فعل عاقل و دهمند و مشک که غیر عجل
راحتی تعالی برابر و شریک از عدل بالفتح نگویند و لام است کردن و افجهتین نگویند لام است افجهتین روزهای
سخت گرم عاقل لام است گفته و یک خون استخاضه نام آبی است وضعی است نام شهبان یا شوال در نهایت

عذر ال بالفتح و تشدید ذال سخت ملامت گردانند و تشدید ذال ملامت کنند گان جمع عذر ال عذر ال
 یکبار کردن کسی او جدا کردن و دور شدن از یکدیگر زن و شوهر متفق فرزندان و بالغم بی سلاحان جمع عذر ال
 و لغتین بی سلاح و لغتین بی سلاح شدن محصل بالغم طعام با لکین سرشتن مرغ و شمای خوب کردن کسی
 و کج کردن و سخت جبین نیزه و سخت بدن سر جبین است گرگ جبینان باد آب را چنانکه موج زند و
 حرکت کند و شفافین راه خاریا یا نایق تیز رفتار و وضعی است و بالکسر قبله است از جن جنو غسل قبله است
 و لغتین جبین طعم و شیرین و خوش آید ساختن حق تعالی کسی را بسوی خلق و حساب آب و قهقهه آب ان
 شود و لکین و آن آب گس است و بعضی گفته اند که آن بخاری است که مود می کند و در میان هوا نفوذ می یابد
 و آب میشود و غلیظ می گردد و مانند بنفشه برگها و درختان می افتد و آنرا گس می گویند و در خانه خود نگاه میدارند
 و گاهی بی چوبی گس نیز از خار و چوبان مردم می چینند و آنرا بنفشه و شیرشت گویند حاصل غسل گیرنده و نیزه
 سخت جبین و جبین محصل مرد سخت زننده و زود گرداننده دست را در زدن و جاروب عطار
 به مرغ که فالیه را بدان از جانی جدا کنند و قضیب تر و نیل عمل لغتین جمع و غسل بعضی مردان نیکو کاران نیزه
 جمع حاصل لغتین بنفشه در ووه و جی استخوان بنفشه گرگ و جی بنفشه دم اسب و بعضی است که گردان
 آن شتر را شکم روان شود و جی دندان محصل بالکسر که و تیر که شده و بعضی است محصل بالغم جمع حاصل لغتین
 کج ساقی و طازم چیزی محصل بالفتح باز داشتن پیوه از شتر هر کردن تنگ شدن کار کسی و سخت و دشوار شدن
 و بالکسر بسیار زشت بالغم اول و فتح دوم سختها و بالا و اواحد عضله بالغم و لغتین و بعضی است برادری
 که پیشه بسیار دارد و بعضی نیز گفته اند و پدر قبله است و کاک موش و پها که گوشت سطر باشد و در عضله و خداوند
 محصل شدن و بالفتح و کسر فاد مردی که پهای با گوشت سطر داشته باشد محصل بالغم کار دشوار و بیماری سخت
 محصل بالغم لغتین مردی از زوال و بی ادب کمان بی زده و پوشش و لغتین اسب شتر که دروغ نداشته باشد
 و قلاوه کسین ندر کشته باشد و مردی که سلاح ندارد و زن بی پیرایه عطل جمع و لغتین بزرگ جبین شدن بی پیرایه
 شدن زن و شخص دیگر و قامت و خوشه و خرماعطال خالی از پیرایه عطل بالفتح سوار شدن بعضی از سگان
 به بعضی و لغتین آنرا که حرکت شایخ دارند عطل بالکسر لغت است از تصرف در قافیه شتر و سوار شدن سگ
 و بعضی بر بعضی و جی سینه جی نشان براده عطل دست زن بیان پایی گوشت نه بخت از پهن کردن
 و سبکی آن و بعضی بر بیماری پیر میان دو پای بنزد و گاو نیز و غلی که میان نهفته و قضیب باشد و پیرایه گوشت

و لاجی آن عقل بالغ خود و دانش تمیز میان یکی و دیگری و خبر و کفایت از قوتی است لغیر از که بدان تمیز
 است یا کند و اغراض مصالح بدان آغاز آن وقت خفته کردن طفل است تا بوقت بلوغ قوت می گیرد و دیت
 و جامه سرخ که مروج را بدان پوشانند یا نوعی است از هار و حطوط و قلعه و دیوار و پناه و پست و بار و ساق شتر بهم چون
 دار و شکم را و دریافتن و دیت دادن کشته را و گذاشتن قصاص بیدیت و از جهتی کسی دیت و تا و آن پذیرفتن و
 او کردن و بیالافتن آموختن و زیستادن سایه بجان پناه بردن ساقط کردن یا از اسفایان و لغیر چنین کوفته شدن
 از او و حیجگی و بیافتنگی بای شتر و بختن جمع عقل عقول بالغ بیالای کوه رفتن آه و پناه بردن بجان و جمع
 عقل و بالغی داردی قابض که شکم به بند و عقول خردمند و آهوی بالای کوه رفته نام کوهی است عقول بالغ
 رسی که بدان باز و ساق شتر بهم بند و صدقه و زکوة یکساله و مردی شریف که چون اسپرید چند صد شتر فدا او میداد
 و نام مردی است و بالغ و تشدید قاف و لنگی شتر عقول مغلوب آب دریا و مروج آن دخم دادی و جوی و زمینی که راه در آن
 نتوان یافت گدایی است و کار پوشیده و شسته و عقول جمع و در عقول شتری است بنزدان و بفرستادن بای شتر و عقول
 و عقول نام کوهی است در توریت عقول بالغ و کسوف نام سپهری طالب که در آن شتر و به نسبت بفرستادن و عقول ایام
 ایشان نام جایی دیگر است و بالغ و فتح قاف و بی است به خورستان و نام مردی است و پدر قبیل است عقول بالغ
 و بالغ هر دو قاف وادی بزرگ و فراخ و یک توده بهر شسته و حوصله و سوار و شتر و فتح عقول بالغ و خست
 بهر نهان و چیدن و باز و افتن و در بند کردن و در دریافتن و در روی روغن و چرب در چرخان و جمع شتران
 و راندن شتر و بستن سر بند و ست شتر بازوی آن و بر روی خود چیزی گذاشتن در کاری را و پوشیده شدن کار و
 انداختن و گوش کردن در کاری و درون و بالکسر و بالغ نام کمال و بالغ و بالغ بدین قبیل است عقول بالغ
 رسی که بدان دست و بازوی شتر بند و نام مردی است عقول بالغ و تشدید نام مردی و پناه و پناه و پناه و پناه
 سال و حیث از بهر چیز و آنکه بسیار زیارت زن کند و بزرگ فریه و کشته شتر و خجسته و پناه و پناه و پناه و پناه
 در زدن دوم بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب
 اول خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب و دو بار خوردن آب
 چهار چنانکه مشهور است و بزرگانها را کور است در کام و سبب نیاید و عقول بختن نام مردی و کار کردن و کار چیدن
 و خشدین و اعراب دادن حال سیم را و بالغ و کسر سیم کار گذار و عقول بالغ و سبب بار کاندن عقول
 بالغ شتر بزرگ و دراز عقول جمع عقول بالغ و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان و در میان

عجیل آوردن بگریه عیال بالفتح جو کردن سبیل نمودن از حق و کم و زیاده شدن تر از و و سهل کردن آن و دشوار
شدن کار و غالب شدن بگری و متمم داشتن کسی را و افزون شدن و بالا رفتن و زیاده کردن و بر آوردن تمام
فرافض میراث و حساب نقصان در مال میراث و بسیار عیال شدن و قوت و نفقه دادن عیال و آواز بر دوش
بگریه و آنکه عیال کسی باشد و یاری کسی چوید و قوت و نفقه عیال و بختین آواز بگریه و بالکسر فتح و او اعتماد و تکیه کسی
و یاری که نتوانست عیال بالفظم قبیله نیست نام و وضعی است و بالفتح و تشدید و نام مردی است عاقل بادشاه
بزرگ و زنی که شود نذر و عیال بالکسر اولاد و زن و آنان که نگفل و تهدد حال ایشان و نمونش ایشان باید نمود
و نفقه باید داد و عیال بالفتح ناله تیز و عیال بالفتح تر از آن رفتن اسب و مرد و جز آن و در پیش شدن بگریه
و گردیدن بالفتح و تشدید یا مرد و جز آن اسب خویش خرام و بختین عرض کردن سخن خود بر کسی که نمی خواهد و میل
شنیدن ندارد عاقل در پیش عیال بالفظم درویشی و بالفتح و الضم سپه کردن و گردیدن * * *

باب العین مع الهم

عالم سال بد تشدید میم بهر رافرا رسیده و مردم عام خند خاص عیال بالفتح و ماندگی گران بالفظم آب بسیار عظم
بالفتح و رنگ و تاثیر کردن و باز داشتن از کار و باز بگریه شدن و گذشتن پاره از شب و شنیدن شریسته وقت غار
خفتن و سوی کردن در وقت نماز و خفتن رفتن و آوردن فرستادن چیزی در آن وقت و بالفظم نام مردی است و نام سستی
و بالفظم و بختین بنیون و شتی عظم بالفتح ناله که در وقت نماز خفتن بشیر دهد عاظم و رنگ کننده عظم بالفتح کسب
استخوان شکسته و کج بسته شدن آن و سست و خفتن و لاشه دان را استخوان شکسته یا استخوان دست شکسته
که دست نه بسته باشد عظم بالفتح استخوان پنج و م که اندر عجب و معصص نیز خوانند و بالفظم زیاده و شران خرد سال
عظم و دندان فرو بردن بچوب جز آن بجهت دندان بختی و سستی آن گزیدن و چا ویدن بجهت خوردن یا
از بر استخوان زیارت کردن کسی او جدا بنامیدن شمشیر برای از خون و لفظ نهادن بر حرف و بالفظم که نذر بانان دان
از دیوان و انسان عظم و بالفظم و بختین مردم غیر عرب و بختین همه و دانه خرا و انگور و دانه هر چیز عیال بالفظم
هر چیز و بالفتح و تشدید بچشم بشیره و پیر شو عظم بالفظم و بختین و بختین بختی و درویشی و کم کردن و منع کردن
و بالفظم اول و کسر دال در پیش محتاج عظم در پیش نیست شده و نادان و دیوانه عظم بالفتح و بی
از طبیب که در مدینه می باشد عظم بالفتح خوردن و گردیدن اسب جز آن بسختی و فرو مایگی کردن و شتام
را و زن شوهر را و از خود دفع کردن و بالفتح و کسر دال سخت گزیده و بختین دادی است همین گویای

عذرا هم بالفتح وتشدید ال کیک که مردم را می گزود و بالضم وتشدید ال در ضعی است خار دار یا بانی عرم
 بالفتح استخوان فایندن درخت فایندن ستور و بالفتح و کسر را در دهانه دسی که پیش رود خانه گردیده باشند و
 باران سخت و کلا گوش نر و فتنین گوشت و سیاهی پیرفیدی آمیخته عذرا هم بالفهم فایندن درخت و استخوان فتنونی
 و باز کوک بسیار بی شکر و آلودگی و استواری آن و استخوان و درخت که گوشت و پوست آن جدا کرده باشند
 عرم هم بالفتح و الضم غنیمت و آهنگس کردن و دل نهادن چیزی و بر جاده راه رفتن و قسم دادن کسی را و اولوایم
 یعنی خداوندان عرم و اولوایم از پیغامبران آنانند که در آن نهادند و ایستادند در امر خدا و ایتقالی بدانچه عهد کرده بودند
 و گفته اند که آن چنان بوده اند حضرت نوح و ابراهیم و موسی و عیسی گفته اند اولوایم آنانکه جبر و ثبات داشتند در
 کار یا و صبر بر بلا و اونی گفته اند که آن نژاد بودند حضرت نوح و ابراهیم و اسحاق و یعقوب و یوسف و ایوب و موسی
 و داود و عیسی عرم عذرا هم افسونها و آیات قرآن که برای شفای بیماران خوانند و فرائض خدا که واجب کرده
 بر بندگان عرم هم دشمن سخت عرم هم عوز هم بالفتح نافه کلان سال و زن عجز عضم بالفتح طبع داشتن و
 در آمدن در میان جنگ و صف کارزاری با کسب کردن عهد نمودن و بفتح تین خشک شدن بند دست قدم
 و کج شدن آن عضم بفتح تین نان خشک عضم بالفتح و زردن و کسب کردن و باز داشتن و جنگ در زن
 و نگاه داشتن و بالضم فله الیت و گوهری است و بالضم و الضمتین انترخا و خصائب جزآن و باقی مانده و بقیه
 هر چیز و بالکسر و فتح صاگردن بندها جمع عصمه بالکسر و الفهم و عصمتها جمع عصمه عضم فوی و چرک دلول که بر
 ران شتر خشک شود و بقیه هر چیز و انترخا و خصائب جزآن که باقی مانده باشد عضم صا هم بالکسر و ال مشک
 که بدان مشک پیر دارند و رسن دلو و مظهر و عروه و کوزه و مشرب و طرف باریکی هم و نام حاجب لوان بن
 عاصم باز دارند و نگاهدارنده و وضعی است بیلا و بذیل عضم هم بالفح بسیار خوار عضم بالفح سر آماج و
 بیل گندم پاک کن و قبضه کمان و بالضم و منفه شتر عضم هم بالفح بسیار خوار مراد و عضم مرموم عضم
 بالضم صوف جدا کرده و از هم واکرده و بضم تین هلاک شدگان و احدش عظیم و عالم عظم بالفح استخوان
 یا استخوان که بر گوشت باشد و بزرگ شدن و بالضم بزرگی و بیشتر چیزی و بدین معنی بفتح نیز آمده
 و بالکسر و فتح ظا بزرگی خلاف صغر عظیم بزرگ عظمها هم بالکسر استخوانها و بزرگان جمع عظم و عظیم و بالفح
 موضعی است بشام و بالضم و تشدید ظا و تخفیف آن بزرگ عظم بالفح و الضم نازا بزرگی و بالفح و ال کسر
 نوعی از بزرگ و کار و بالضم کلیم سرخ و هر جامه که سرخ باشد و بضم تین جمع عظمها هم بالفهم بالفح

ناز آینه و جنگ سخت و در دست و در نو و بیماری دشوار و ناز جوان استوار محقق ناز آینه از مرده
 وزن و یاد و در قیامت و جنگ سخت حکم بالفح کبار استوار است و در پشت مرد نهادن و در پشت از زیارت
 کسی و کسی گشتن و حمل آهوان و از دشنام کسی پس ایستادن و فریاد شدن شتر و پیله برداشتن آن اندرون
 پهلوان انتظار بردن و بالک تنگ بار و آنچه بدان بار بندند و بسا طلی که زن در آن ذخیره خود گذارد عکرم بالفح
 برگرفته و بالفح جمع حکم بالکسر عکرم بالفح و فتح کاف نام مردی عکرم بالفح کسر آنچه بدان بار بندند عکرم
 بالکسر آگاه شدن و دانستن و دانش و بالفح شکافتن لب بالا و نشان کردن و بفتحین شکاف لب بالا یا بکسر
 آن و کوه یا کوه دراز و نشان در قم چایه که کار ز و چون بر چایه کنند و است و آنچه بر نیزه به بندند و نیزه
 قوم و نشان و نام که مردان معروف بود حکم داننده و بفتح لام آفریدگان بتجاری و آنچه در میان فلک الاطلا
 باشد عکرم و انا و بالفح و فتح لام نام مردی است عکرم بالفح و باشد و بفتح لام نیز آمده و بالفح و باشد
 لام بسیار داناد و عارف به بسیاری مردم و بالفح و باشد و انا و عارف و نسب و چنانکه بدان رنگ کنند
 و علامه و علامی بسیار داناد و انا و برای تا نیست و نیست بلکه برای بهالفح است و یا آنکه دوبار درین
 صیغه مبالغه شده بر حق تعالی اطلاق نموده است شایسته ابهام نیست و نسبت عکرم بالفح عکرم و قاف
 خفیل و در خفیل منزله و هر چه تلخ باشد عکرم بالفح و فرغ نروا بسیار و موج و یا و تار یکی شرب و شتر استوار
 و شتر گزیده و کشته و ابله و شتر مرغ و گاو و پیله و مرغی است سفید عکرم بالفح عکرم و
 جیم و از عکرم بالفح شتر سخت و استوار عکرم بزین عکرم نام مردی است عکرم بالفح و باشد عکرم برادر
 و گرویی از مرد و جیم تمام و دراز و همه را فرا گیرنده و ابله بسیار عکرم بفتحین جمع عکرم بالفح همه افرار کردن
 عکرم دستار و خود و او و هر چه بر سر است و بفتحین بسیار و ابله و بی و هرگز چشم و خلقت در
 مردم و غیر آن و هر چه نام و شامل و مردم عام عکرم بالفح بقم با خون شباهت و نشان عکرم بفتحین درستی است
 و درین جهان که بازش سرخ رنگ باشد و شبیه می کنند بدان انگشت خضاب کرده را و اطراف
 خوب شنای و شتر چنانکه تاک انگور بدان آید و آن باشد و خار و دخت خار داری است و نوعی است
 از نوع عکرم بالفح شکار کردن و کشتی و زقار شتر و بالفح و فتح واو که کهای سیاه که بر آب شنا کنند جمع عکرم
 عکرم بالفح معنی است و بالفح و باشد و او اسب خوش رفتار که پنداری شنای کند و نام پدر و پیر و جوانی
 عکرم بالفح و فتح و نام مردی است عکرم بالفح از روی شمشیر شدن و تشنه شدن عکرم بالفح و فتح و

قمار بخوراند و نام سپی است **عرجون** بالضم جوب خرمایا چوبی که کج شده و خشک گشته و شاخهای او بریده باشند
 و گیاههای است عجمی درازی باخوبی موی و سپیدی رنگ و موی است و بالکسر یا نند و نظیر و سپید و هر چه کشته
 و بالضم فرمی و بعضی بنفشه گواریدن آب و علف در شکم ستور و بالفتح و کسین چارپای باندک علف پیسته کنند
 عسقلان بالفتح شهری است بساحل دریای م و عسقلان الراس طرف بالای عسقلان بالفتح کفین چیزی
 به برای و خواست خود عسقلان بالفتح پوست را در شوره نهادن بجهت باغی تا موی از وی بریزد و بنفشه پیراسته
 شدن پوست و خوابگاه شتر که در حوض دارا نگاه گوسفند نزدیک آب در حب العطن بسیار مال و فراخ باز و کشاده
 عسقلان بالکسر گین نمک که در پوست کنند تا گند نشود عسقلان بالضم سیراب شدن ناقه و ستر است آن
 ناقه را بعد از خوردن آب بار دیگر کردن آب و فروختن شتر عسقلان بالفتح بالای کوه رفتن و تغییر دادن و بدفره کردن
 گوشت و غیر آن و بنفشه گند شدن هوا و گوشت و خزان عسقلان بالفتح و تشدید فام دی است و اگر با خورند
 عسقلان بالکسر جوب خرمایا چوبی که کج شده و خشک گشته و شاخهای او بریده باشند
 عسقلان بالکسر جوب خرمایا چوبی که کج شده و خشک گشته و شاخهای او بریده باشند
 و سبب ایشان بجان الدی بنما الا علی حکمان بالکسر کردن حکم بالضم و فتح کاف نور و دشت که بهای کم
 از قریبی جمع عکله بالضم علم بنفشه علم بالضم علم بالضم بالفتح آشکارا کردن علمان بالکسر با هم کار
 و پیدا کردن و قلعه ایست نزدیک صنعاء علوان بالضم اول کتاب علمین بالکسر تشدید لام مکسور و بای
 مکسور تشدید و غفرهای بهشت جمع علیه و کتاب اعمال نیکان عسقلان بالکسر نام پدر موسی و نام پدر مریم
 و نام ابوطالب و بنیامین و بالفتح عمر بن جابر و عمر بن نذر و دو گوشت پاره او پنجه بر کام و بالضم فتح بهم
 ابو بکر و عمر بن عبد الحمز عجمی بالفتح میقیم شدن بجای و بعضی بنفشه گان و میقیم شنگان
 بجان علمان بالضم شهری است به بن و بالفتح و تشدید میقیم شهری است بشام عنوان عسقلان بالضم
 و بالکسر و بیاچه کتاب و نشان آن و اول چیزی و آنچه بدان دلیل گیرند چیزی و آنچه فهمیده و دریافته شود
 از چیزی عسقلان بالضم پیش آمدن و پیش رود ظاهر شدن و بالفتح ستور و پیش رود و فشار عسقلان بالفتح
 و تشدید و نون ظاهر شدن چیزی پیش رود و پیش آمدن و بالضم قهریده ایست و موی است و بالفتح و سکن
 نون حرفی است بعضی از طرف است بعضی به جانب عسقلان بنفشه میقیم شهری و پیش آمدن عسقلان بالضم
 آنکه قادر باشد بزرگ باشد شدن یا دشکم و بالکسر تشدید و نون نامرد و آنکه قادر نباشد بزرگ شود و بالکسر تشدید و نون نامرد

عثمان با کسر دال کلام و پیش روی و پیش روی و مقابله و شریک شدن و بیع و شرا یکی و
 طرف خانه و آنچه از آسمان ظاهر باشد در وقت نظر کردن بدان و رنگ ایشان و درک و بالفتح ابرو
 ابروی که آب نگاه دارد و وادی است و بالفتح و نشدید لون درنگ کننده و غیر عتقوان بالضم اول هر چند
 عتقوان اشبات النبات اول جوانی و اول گیاه تحول بالفتح یار دوستی بان جمع و مفرد آمده و یاری کردن و
 یاری و یفتخترین میان سال شدن عتقوان بالفتح جنگی که یکبار در آن کارزار کرده شود و زنی که در آشوبه باشد
 میان سال از گاو وزن و هر چیزی عتقوان بالضم جمع و شهری است بساحل ریای امین و زمین که باران در آن بارید
 باشد عتقوان بالکسر چشم یا چشم رنگ عتقوان بالضم جمع و بالفتح معقیم شدن بجای و بر آمدن از جای و کوشش کردن
 در کاری و بختاب دادن مراد کسی که در شکست شدن برگشت خزان عتقوان بالضم جمع و بالفتح معقیم و ثابت
 یکجا و مستند و کامل و شاخ و دخت که نزدیک تن باشد و جاره آدمی درگرم ناله عتقوان بالضم جمع و بالفتح چشم
 اعیان و عین جمع و اهل شهر و البخانه چشم رسانیدن بخیری و چیزی چشم رساندن و آدمی و یک کس
 و شهری است به ندیل و موضعی است بیلاد ندیل و دهی است بسام زیر کوه کلام و دهی است به زمین در آن شدن
 آب و چیزی که در میان زه کمان غلو کنند و در آن غلو الیه اخسته بیندازند و کرده و مال و حاضران به چیز و چیزی
 مشهور و گذشته هر چیز و دایره نامی باریک که بر پوست باشد و دید بان و جاسوس و دینار و زر و ذوات و نفس
 هر چه و حقیقت و ذوات قبله و پیشوا و ابر که از جانب قبله پیدا شود یا از جانب قبله عراق یا از طرف راست
 قبله عراق نمایان شود و آفتاب و شمع آفتاب و مرغی است و انگور و اکثر قوم و اکثر مال و جای بخشن است
 کاریز و باران چند روزه که بر طرف نشود و جای روان شدن آب چاه و دیدار مرد و بچی و میل در تر از و جای
 و چشمه آب و نصف دانگ از هفت دینار و نظر کردن و مفاک و جای یک زانو و برادر بدی و دایره و عین
 قتاده محالی که حضرت رسالت بناه صلح چشم او را بعد از آنکه بیرون آنکه بود باز بجای خود گذاشت و بدان
 چشم بهتر از چشم دیگر میباید و عین الشمس دهی است به مهر که در آنجا دخت بلسان میشود و بالکسر گاو و وحشی
 و زنان که سیاهی سفیدی چشم ایشان بکمال بود و جمع عینا و عینین خوب چشم شدن عینون بالفتح بسیار
 چشم زنده عین بالکسر و عینین جمع و بالضم جمع عین و نام کنای است در حکمت نصیحت شیخ ابو علی النوری
 ای سزای محامد غرض محامد است و عین غیر عین و فساد و ان و فساد و نام شهری است به زمین
 و دهی است به بحرین و عین البقر انگور سیاه گرد و آبی سیاه عینین بالفتح عین و لون و سکون هر دو یا دهی

بهر چهره و بالکسر و الفتح که بهی است نزدیک یا جدا که بران شیطان لعین ایستاده آوازده در انداخت که محمد صلعم
گفته شد عیال بالکسر و دین به چشم و آئین لاج و آئینی که در قلبه گاو و گاوین کنند برای شکار کردن پلین

باب العین مع الواو

عقو لعنتین و تشدید و او تکر و گردن کشی کردن و از حد در گذشتن و بغایت بری رسیدن عقو باضم
تجاری و فساد کردن عقو بالفتح شیر خورانیدن کوکبا عدد و بالفتح دویدن و ستم کردن بر کسی و برگردیدن در کار
و چوبتن به چوبی و در گذشتن از چیزی و ترک کردن و بالفتح وضم ال تشدید و او دشمن جمع و سفر آورده و
در مذکر و مؤنث احتمال یافته و بالضم و تشدید و او ستم کردن و از حد در گذشتن عفو و بالفتح نیز یک کسی
آمرن حبیب طلب چیزی عفو و بالفتح چیزی به چیزی نسبت کردن عفو و بالفتح طکان سال شدن و طبر شدن
گیاه و سخت شدن سیاهی شب و معنی موم نیز آمده عقو بالفتح دیدن شش شش از دور و قصد آن نمودن و
طعام شب خورانیدن کسی را و در وقت عشا چیزی خوردن و بالکسر فتح شیر که هنگام رفتن گوشت فربه صحرایا بعد
از آن آشامیده شود و عقو بالفتح بستان از خیم چیزی و جمع کردن گروهی را بر خیر و شر و بستاندن عقو
بالفتح پاره پاره کردن و بالضم و الکسر گوشت بسیار با آفتوان و جزویدن که بفارسی آنرا اندام گویند عقو بالفتح
بدست گرفتن و غالب شدن و سر و هر دو دست برداشتن و بهر سه حرکت و بالفتح و تشدید و او آنکه کسی
درخت کردن و دراز کند تا از بجز عقو بالفتح غلین کردن و هلاک کردن و زهر نوشاندن و از خیم باز گردانیدن
و دست نام دادن و غیبت کردن عقو بالفتح در گذشتن از گناه و اعراض نمودن از تقصیر کسی و ترک عقو
کردن و محو کردن نشان چیزی و بزرگ ترین و بهترین مال و بزرگ نیده و نیکوترین چیزی و فروتنی و ان
عطا و آب افروتن و زینتی و شهری که در وی اشعارت و زراعت نبود و خرگه و بدین معنی بهر سه حرکت
آورده و مرد در گذر از گناه کسی و خوردن شتر چراگاه را و موی شتر بسیار و دراز شدن چنانکه مقدر او را
پوشد و در ویش زیاد شدن پوشیدن گیاه زینتی را و بریدن بشم و آب در دنیا بدن چیزی که او را تیره
کند و بالفتح وضم فا و تشدید و او بسیار در گذر از گناه عقو چاه کندن و بلند شدن علم و کسره و داشتن
چیز را عفو بهر سه حرکت بلندی و بعنقین و تشدید و او بلند شدن عقو بالفتح مگر ای و خودی و فروتنی
عفو بالفتح اسیر گشتن و فروتنی نمودن و ظاهر کردن زمین گیاه را و آردن سنگ و بلندیدن چیزی را و
دشوار شدن کاری و نازل شدن امری یکسی و نگاه داشتن مشک آب از جهت بسیاری فاجعه آسمان

و یک کس از گروهی که از قبایل مختلف جمع شده باشند عموماً اکثر خرگنده داشته باشد.

باب العين مع الهاء

عینه الفتح والفتح والفتحین کم عقل شدن و حریفان شدن بدین چیزی و حریفان شدن باز کردن کسی حکایت کردن سخن کسی عتیه دل شده و بی عقل و همچنین معنوه عتیه الفتح و الفتحین دروغ و بهتان و سحر آوردن و بالفتح و کسر ضاد و رشت کلان و درخت خاردار دروغ و بهتان سحر و جادو کسی که کسی را بگردم آن کس بمرد عالم و فتنه گشته و بهوش شدن و در لاف افتاده و افتادن زحمت خمار و گرسنه شدن فرو رفتن چیزی آمدن رفتن از در و تیر و بیم عتیه الفتح گشته و حیران شدن و فتنه گشته و حیرانی در راه و نداشتن حجت و دلیل و دور بودن *

باب العين مع الهاء

عاقی از حد درگذرنده و کشتن و شکنجه عادی و شکن و از حد درگذرنده و پیدا کننده عاری به بهر حال
پیر کلان سال عاصی سگ که خون از و باز ایستد و گناه کار عاقی از سرگناه درگذرنده و در این سال عالی
علی بلند عاقی اسیر و خون روان عجب قمری بالفیض بساطهای گرانمایه و هر چیز که نقد یا باشد و تحقیق آن عجب
گشت عشتی بالفیض و الکسر و تشدید یا از حد گذشتن و بغایت پیری رسیدن عادی بالفیض و تشدید یا دوند
گروهی که برای کارزار آماده باشند و نام قبیل السیت و نام پسر حاتم طائی که از اصحاب رسول عم و از خواص عالی
ابن ابی طالب رضی الله عنه بوده و عمری بالفیض و کسر را برهنه و منی عشتی بالفیض و تشدید یا از حد گذشتن و کسر
طعام خفتن عشتی بالفیض و افروانی کردن عشتی بالفیض و کسر را برهنه و منی عشتی بالفیض و تشدید یا از حد گذشتن و کسر
خلافت بیان و راه نبردن بخیزی و عاخر شدن از استحقاق کام بخیزی و بالفیض نام برادر حدنان و

باب الغين مع الالف

غیر از زمین و کباب ماده و زمین بسیار درخت و نام آبی است و درختی است که میوه آنرا غیر از کبک و غیر
بالضم شراب کاکوس و میوه است که آنرا سبزه گویند و درخت آنرا غیر از کبک و غیر از کبک و غیر از کبک
بالضم و تخفیف است ای شمشاد و تشدید آن گیاه آب آورده و کف آب و هلاک شده و ورق و سبزه درخت
که با کف سیل آن میخورد یا سبزه درخت را با الفسخ طعام میخورد خلاف عشا و تشدید دال نام مردی غذا را با کبک خوردنی
که بدان نشو و نمای آن دوام بدن است و بچه های گوسفند و بز وید بخمینی شیخ غازی بر وزن غنی است غذا
بی بهره اول شتر و غیر از آنرا بالضم فسخ را مسافران و غیر از آنرا بالضم و فسخ را قرض داران قرض خوانان و غیر از آنرا

بالکسر برایش کسی که چهار پاند داشته باشد غراب الفتح و بی حمزه هر طایفه کنند و هر چه چسبیده باشد و سرش کمر
از ناهی بر آورند و بجه گاه و بجه هر چیز دلاغر غراب بالکسر فتن بر جنگ کفار غشاش بالکسر پرده و غلاف زین
و شمشیر و جزان غصنا الفتح جمع غصاة و آن دشمن است صحرای مانند دخت کنار غطاب بالکسر آنچه بران
پوشیده شود چیزی غطاب الفتح گران شدن نرخ کالا و ماهی است کوتاه و آنکه تیر را دور اندازد و تیری که در
بلند شود و دور رود و غصیه صابر بضم غین و فتح میم یکی از دو ستاره شعر می غما الفتح آنکه بی پوشش گردد
مفرد و جمع آمده و آنچه بسیار است اند تاعرق کند و بالکسر سقط خانه و جز آن که بالای خانه کنند غشاش بالفتح
فایده و سوزن نیازی نیست و بالکسر و غشی بالکسر گزنی بی نیاز غوشا الفتح بخ و درم بسیار و در آنچه مردم و یا به غشاش

باب الغنيين مع البائس

آفتاب همیشه چرخ غایب نیست بلکه هر گاه بخت و ایمان چیزی و آب آمدن شتر یک روز و شتر
 بودن یک روز و در هر هفته یکبار زیارت کسی که در آن و یک روز شتر آمدن و یک روز نیامدن و هر که یک روز نیامد و یک
 نیامد و بفتح یک روز در میان آب خوردن چهار بار و بالضم و رای مج زن که آبش از ساحل بگذرد و به صحرای ریزد
 زمین ششید غیب بفتح هر دو غنیمت است که گوشت بماند و گوشت او پنجه زیر دهن که آنرا طوق کلاه
 نیز گویند و بدین معنی است غیب فیه تحقیق غیب بالضم و فتح با و سکون یا مضمی است بدین معنی فاحیه السیت بر عامه
 غرب بالفتح و لو بزرگ و ظرف که در آن آب کنند و تیری تیغ زبان و تیری هر چیز و تیری رفتار است یا اول
 و است تیر و و جای فرو شدن آفتاب و ماه و جز آن در فتن و دور شدن و اول چیز و کسار آن و تیری یکی
 است در چشم که همیشه آب از آن روان باشد و نه ایستد چون ناسور و اشک جای روان شدن اشک
 و روان شدن اشک از چشم و آنکه که در چشم می شود و درم که در گوشه چشم می باشد و بسیار می آب و مان
 و تیری آب دمان و درختی است در عرب بزرگ و خار دار و در آب خوراندن و پیش چشم و پس آن فراق
 و دوری و بالضم بر آمدن از وطن و دور رفتن از جای خود و تحقیق و تحقیق است که آنرا بفارسی بده گویند و
 شراب زرد و لقره و جام نقره و قیج و بیماری است که گو سپند و بزرگ میشود و آبی که از دل و چک میمان و خون
 رها و کبودی چشم است و لوی آب گل و سهم غرب بطریق اضافت و بطریق صفت تیری که اندازنده آن
 معلوم نباشد و لغتین غریب و نام مضمی است و بالضم و نشاندیدای منفوح که می است بشام غروب
 بالضم فرو شدن آفتاب و ماه و جز آن و بیماری اشک و تیریهای دندان و آباری آن و بدین معنی جمع

عرب است غراب میان کومان و گردن شتر و میان دو دوش آن از گردن غراب جمع و غوارب الما
یعنی تیرهای موجهای آب غراب بالضم زانغ غرابان بالکسر جمع و تیرهای تیر و پنج و برت و لقب مردی است
و کوهری است و موضعی است بدشوق و نام آبی است و پس گردن و سر و طرف استخوان سرین است شتر و جز
که طرف استخوان ران پیوسته است و هر دو طرف را غرابان گویند و رجل الغراب چیزی است که بر پستان ناقه
بندند تا شتر چرخه شیر نخورد و گیاهی است که شیر النفع که آنرا بزبان بر بر اطرطال گویند و سبزه از آن بهق و برص
جرب است غریب دور و بیگانه و مسافر و هر چند دارد باشد غریب بالفتح سخت سیاه غریب جمع و
بالکسر نوعی است از انگور خوب غصب بالفتح بستن که فتن چیز را و فر کردن بر کسی بسجی و شدت و در
کردن موی و چشم از پوست غصب بالفتح گا و شیر و چیز بسیار رخ و سرخ غلیظ و سنگ سخت و بخت
خشم که فتن غصب بالفتح بسیار غصناک از انسان و مار کشنده و زن و شتر و دانه و ترش روی نام زنی است
غضاب بالکسر و الضم خاشاک که در چشم می افتد و بیماری است و آبله که بر بدن بر آید و بالکسر موضعی است
غلب بالضم باغهای بسیار ریخت که در خاشاک بیکدیگر پیوسته و در هم شده باشند و بالفتح و بخت
سطر کردن شدن و بالفتح و کسر لام مرد چیره و سطر کردن و بختین غالب شدن غلاب بالفتح نام مردی است
و نام زنی است و برین تقدیر تیزی است بکسر و بالفتح و تشدید لام مرد بسیار غلبه غالب چیره و بر دست و
نام مردی است و موضعی است پائین مصر غریب بختین فقلت و بی آگهی و فراموشی و بی قصدی غریب
بالفتح تاریکی و شب و اسب و جز آن که سخت سیاه باشد و مرد غافل و گران و ناگوار و گند فم و پوشش بسیار
بیشم غریب بالفتح ناپدید شدن این است و تشدید گمان پیشه بر بی بختین و بالضم و تشدید یای مفتوح ناپدید شدن جمیع

باب العین مع التام

غایبه ابریکه با ماد بر آید یا مادران با ماد غایبات و غوادی جمع غایبه شربدی و گزند غایبه تالیج
و سپان غایت کننده غایبه که و همهای پراکنده و انبوه و در هم و در آمیخته از هر طائفه غایبه زنی که زن
و جوانی بی نیاز باشد از زیور و زینت یا بی نیاز باشد بشوهر از مردان دیگر و زن جوان عقیقه و مستوره
که خواستش مرد داشته باشد خواه شوهر داشته باشد و خواه نباشد غایبه نهایت چیزی و ایت و علم
غایبه بیای موحده پیشه و نام جانی است بحجاز و زمین نشیب غایبه قیامت و شش و فوج و بیای
که در اندرون شود و چری که بالایی دسته شمشیر پوشانند و سائلان و زیارت کنندگان و دوستان که

و پیاپی زرد زرد غلامی بالکسر بر آبی که زرد زرد و جامه پوشند غلامی بالضم تیز شدن و بالفتح
تیز شدن و غلبه آن و بالکسر کوکان نزدیک میلون رسید و بیع غلام شکوه بالفتح مقدار یک تیر انداز
غلبت بفتح تین سه و غلبه کردن غلبه تین چیره و زبردست شدن غلبه تین بفتح هر دو غین
شتراب فتن و موصی است و بضم هر دو غین شور و غوغا و بدنه منی فارسی است شمشیر بالضم و تشدید بهم
از دوه و کار پوشیده و تیر دریا و تک هر چه شکار است بالفتح ابرغید و بالکسر غریبه ایز نهد و آن شتر شکوه و غلبه
است اقدان زمین و پنهان شدن و شستن از پنهان کردن و در شدن شمره بالفتح سختی و اندوهی مردم و بسیار
آب و بالکسر شکی شکار بالفتح انوه شدن مردم و بسیار شدن آب شمره بر آبی چشمه و ابر و اشاره کردن
و سخت فشردن شمره بالضم و تشدید نون آواز میانی چشمه مالی که از کفار بزرگ و بدست آرد و مراد است بفتح شمره خواه
گمراهی و چپا به آنچه پوشد چیرا و غالب شدن تک جاه وادی و غیبات الحجب اطراف جاه که آدمی
در آن پنهان شود غلبه بالفتح ناپدید شدن و بالکسر بدگونی پس مردم و کار شک باید و اکثر و بدستمال کنند
غلبه بالضم و بفتح بیشه و جنگل غیره بالفتح رشک بودن و بالکسر رشک و وصیت

باب الغین مع التام

تفاوت نام دارد است غلبت بالفتح مسکه و پیریم میختن غلبت بالفتح و تشدید تالا غلبه و تباها شدن چیز
و رفتن بم و خون از جگر و بدنه منی انداختن غلبت بالفتح گزیده شدن و پختن گزشت بالکسر گزشت
بالفتح آتش بریدن از آتش غلبه شست جو گندم بهم آید و بهر چه آید غلبه شست بالفتح فراد و فراد در سر
قبیل از زمین غواش بالضم فراد و فراد در غیاث بالکسر فراد و فراد غلبه شست بالفتح باران باریدن یا باران

باب الغین مع الجیم

بفتح فرود آمدن ابر آب غلبه هموار کردن و رسیدن فتن آب غلبه فرود آمدن آب غلبه بالضم و تشدید گزشت و از
و بفتح تین گزشت و از کردن و مرد و پیر شمره بالفتح و تشدید شدن و فرس غلبه البدان یعنی آب فراخ سینه

باب الغین مع الدال

غده و بالضم و فتح دال که بهای گزشت جمع غده و بفتح تین مرکب و طاعون شتران غمر و بالکسر و بفتح نوعی از
سوار و دانی که متوکل عباسی و سرمن را می اساخته و بفتح تین گردانیدن آواز در گلو و آواز طلب الکسر
بلند کردن نوعی از سوار و غم و پیر غم و بالفتح شمره بالفتح و بفتح شمره است بزرگ گزشت یعنی اوج شمره گزشت

و سفیدی تخم مرغ بالای زرد و الفتح الغرقه کوهستان در مینه که در اینجا درخت غرقه بسیار می باشد محمد
بالکسیر نام کار دو تخم شیر غدا و غم و جمع و بالفتح در خلافت کردن شمشیر و جز آن و پوشیدن عقیق کسی و بلند شدن
آب چاه و بسیار شاخ شدن درخت غرقه چنانکه خارهای آن نماید در حق آب چاه و فتنه بسیار شدن آب چاه و کم شدن
آب آن خاک گشتی بر و چاه که آب آن بجوشد و بر جرد و بدو بیهالیت غمید فتنه کج شدن گزین میس که در آن آن کج شدن

باب الفتن مع الذال

غذ بالفتح و تشدید ذال بر یکم کردن جراح است در وان شدن آن از تخم غا و تشدید ذال رگی است در چشم که
همیشه جگر از آن روان شود و نه ایستد فطنه یعنی غلیظ غا نذ کسرون گو و جای بر آمدن آواز و

باب الفتن مع الراء

خار شکاف کوه که بخانه مانند باشد و شکاف عمیق در کوه بسوی پستی و زمین پست و سوراخی که جانور صحرا
در آن مباد کنند و شکاف و جمع کثیر از مردم و برگ درخت انگور و درون دهن و نام مردی است و پیمانه البست
البل نسق را و آن صد فتنه است در شکاف و بدنه یعنی مراد فتنه است و در حقیقت است بزرگ کثیر الفتنه که
باز هرگز ندگی مار است و دروغ آن بجا نیست نافع است و غار از فرج و دهن و دوا سخنان که چشم در آن بلبا
خاکسوزین پست و فرو رفته از هر چه غمیر بالضم بقیه شیر در پستان و بقیه خون حیض و بقیه هر چه و بالکسیر
و پوست بر آوردن و فرا هم آوردن جراح است و بعد از آن شکاف تن و تباه شدن و بیماری که در درون چشم
شود و نام آبی است و دوا بیهالیت الغمر لای بزرگ که مانند آن یافته نشود و آنکه اول خدا کند و بعد از آن
بر کمر و از آن دافرا کند بگفته دیگری و بالفتح و کسر با جراحی که پوست بر آرد و به شود و بعد از آن به شکاف
و تباه شود و بالضم و فتح بانام مردی است و نوعی از ناهمی است و غیر الخوض و غیر اللیل بالضم و تشدید بقیه
آب در جوف و بقیه شب و درندگان و آیدگان و باقی ماندگان جمع غایب غمیر بالضم باقی ماندن و کثرت کردن
و در گردن شدن و آیدن غایب آید و روزه و باقی مانده و نام مردی است و غایب بالضم گرد و نام مردی است
غمر بالضم و فرومایه غمر بالفتح و فانی کردن آب چشمه خوردن و بالضم و فاق و فتنه بجای درخت سنگناک که
جانور در آن سوراخ نتواند کرد و سوراخهای گدازه در زمین و تاریک شدن شب و آتش میدن آب باران و
سیر شدن گو سفند در چراگاه در آن ستن گیاه و بسیار شدن زمین سنگناک در جایی و پس ماندن ناقه از شتر و حل
ثبت الغدر مردی که در جنگ جدال و جز آن ثابت و قائم باشد و بالضم و فتح و ال شهری است به برین غا و فتنه

غده و بالفج و غده را تشدیدال بسیار میوه غده بسیار از آب که از سیلابی زانده در صافی فرستاده
 باشد و شیر و نام مردی است و وادی است بدای مصر و بالکسر و تشدیدال بسیار میوه غده را گیسوهای ناخته
 جمع غده و بالفج و تشدیدال فریقین و دانه که مرغ در دهن بچه اندازد و شکاف زمین و جوی بار یکسایه
 شکن جامه و وز پوست و وضعی است بیادیه و تیزی شمشیر و بالکسر مرد کار از زانده و با تجربه کار و بالفج
 است که در آب میباشند و چیزهای اطل جمع غده و سیلابیها و نیزگان و شمشیر جمع غده و بالفج و بالفج
 و فریب و شکستهای جامه و جز آن جمع غده که مذکور شد و بالفج فریبده و دنیا و شیطان و اینها بدان غده و بالفج
 از ادویه غده و نیک ضامن جوان کار از زانده و بالفج و غده و بالفج و بالفج و بالفج و بالفج و بالفج
 فنج راجع غده و نیک آن گذشت غده و بالکسر کمی و نقصان در هر چیز و کم شدن و نقصان و کمی کردن و در هر
 سجود و کمی کردن در سلام و روش طرز و نمونه و اندکی از خواب غده و شمشیر و تیزی شمشیر و تیزی و تیزی و تیزی
 و تیزی که بدان تیزی دیگر است سازند و مقدار و مدت چیزی و کم شدن و شمشیر و کم شدن و شمشیر و کم شدن و شمشیر
 مرغ بچه را و بالفج کمی است به جامه غده و بالکسر کمی است و بالکسر کمی است و بالکسر کمی است و بالکسر کمی است
 و بالان بسیار و پاه و چشم بسیار آب و چشم بسیار آب و چشم بسیار آب و چشم بسیار آب و چشم بسیار آب
 و جماع کردن شتر و ناله بغیر شتر و پوشیده و شسته شدن کاری و بالفج و کسرین کاری پوشیده و شسته
 بختین آنچه با از خوب و حسن و چشم افکند غصه و بالفج گل چپنده و بالفج نام کمی است و بالفج و بالفج
 جعفر گل چپنده و دشتی است و نام آبی است قبیل طری را و بختین و تشدید و او شیر درنده و غصه و بالفج
 هر چیز حاضر و دست نمک و پیر بسته و دباغت کرده و پگاه رنده و طلب کار را و جوی خود غصه و بالفج
 از چیزی و باز و شستن و منع کردن کسی را و بریدن چیزی را و بر کسی مهربان شدن و از برای کسی باره از نالی
 او بریدن و بختین از زانی شدن بعد از تنگی و اگرانی غصه و شیر درنده و مرد و طبع و مرد و دشت و غصه و بالفج
 پوشیدن و آمر زیدن گناه و در آوردن و پنهان کردن متاع در ظرف خود و تازه شدن و راحت باز کردن
 بیماری و پوشیدن موی سفید بختاب و بدین معنی بفتح فانی آمده و یکی از منازل و آن سه کعبه است
 خرد و نیزان و چیزی است مانند جوال و موی زرد ساق و پیشانی زن و بفتح فانی آمده و بالفج و بالفج و بالفج
 و قلع البیت یمن و بالکسر بچه گا و جانوری است خرد و بختین گیاههای خرد و موی کردن و قلع و موی هر دو
 ریش و پوزه بر آوردن جامه عاف و پشته و آمر زنده و غصه و بالفج بسیار بختابنده و غصه و بالفج جمع و نامی است

از ماهی حق تعالی تخمیر بالضم و فتح قانام مروی است و بالفتح و کسر فاخته آهنی که تمام سر را بپوشد و بجم غیر فتح
 جرم و تشدید جم جمی که بیشتر که روی زمین را بپوشند یا جمی که باورای ایشان توان دید و جم غفیر نیز گویند عفار
 بالکسر پدید قبیل است از آن قبیل است الوذر و بالضم سوی زرد ساق و پیشانی و سوی گردن و قفا و
 سوی پرو و جانب را شرف بالفتح و تشدید ف بسیار پوشنده و آفر زنده و نامی است از آنکه حق تعالی عمر بالفتح آب
 بسیار و فرو کردن و بالا شدن آب بسیار و دانه می و کینه کردن و تشنه شدن و بالضم پیم نیز آمده و جو فرو فرار
 خوی و اسب نیکو و دریای بسیار آب و جامه تمام و جمیع کننده مردم و نادان و کارنا آفروده و بر سر حرکت نیز خوانده اند
 اغیار جم غفیر و عمر الفتح فراج چار و فرو فرار و بالضم غفران و بالکسر کینه و تشنگی و فحقین جمیع
 کننده و کجا آفرنده مردم و سر آفرنده و بوی گوشت کننده و چربی که بدست سپید و کینه و چربی که فتن محبت و کینه کردن
 و بالضم فتن را تشنه است غمره و قح که چک غافرتین خراب و زمین که زیر آب مانده باشد غلات عامر و کسی که خود
 در سختی و آهونی افکند غمیر گیاه سبز که در زیر گیاه خشک برآمده باشد غنچه از بالضم غلب محمد بن احمد البخاری صاحب
 تاریخ بخارا غنچه را بالضم فخر دال و ضم آن فربه و مطبوع و از کس و مبرم الحاح کننده و لقب مروی است غور بالفتح قهر
 و تگ به چرخ و زمین است و زمین تمامه و فرو یکی این آب فرو رفته در زمین و فرو رفتن آب و فرو رفتن چشم
 به خاک و نیزین غور شدن فرو شدن آفتاب و گرم شدن روز و منفعت رسانیدن و بالضم ناحیه است به
 ملک جمیع و پیمانه است اهل خوارزم را که بدان زمین را پیمایند و آن مقدار دوازده فرسخ است غویز بالضم و
 فتح و قانام آبی است قبیله بنی کلب را و غافره و غمیر بالفتح منفعت رسانیدن باران دادن آب خوانیدن باران
 زمین را و معنی جز و دیگر غافره و غمیر بالفتح بسیار رشک برنده بر اهل خانه خود و جز آن غمیر بالکسر غیر یکدیگر
 شدند و دنیا و کمال کردن و علامت اهل کتاب چون زنا را و پاچه زرد که بر جامه نزدیک بدوش و وزند و جز آن *

باب الثمین مع الزار

شعر بالفتح زکاب جمی که بر پالان بپزند و سوزن زدن و به سوزن دوختن و کم شیر شدن ناقه و یا می در رکاب
 گذاشتن و ادا عت ساطان کردن بعد از عصبان و دم فرو بردن ملخ در زمین بر آن خم دادن شاخه که در شاخه
 و خسته انگور بدوزند تا بان پیوند و غموز جمیع و فحقین نوعی از گیاه تمام که گیاه آن گیاه از خرمی مانند شعر سر بالضم و فتح را
 نام آن است شعرا بالفتح و قی است شمار ز ناقه کم شیر و ملخ که دم بر زمین فرو برده باشد برای شخم دادن شعر
 بالضم و تشدید ز کج زمین و کمر روی از شرکان که در وقت سلطان سخر و شرسان خرم کردن و سلطان را

و نبات کهنه و بدخواه شمشیر بختن تیرگی غشاش بالکسر الفتح ثبات بالکسر اول تیرگی و آخر آن و
چیز از آن غشاش بالفتح تار یک شدن شمشیر است و نیز فلن از بیماری پیری و بختن ضعف بختن بالفتح
تار یک شدن چشم از گرسنگی و تشنگی و بختن گفته اند که بهین جمله ضعف بختن که انی باشد و غیرین جمله ضعف بختن که عارض شود

باب الغین مع الصاد

غیر بختن بسیار شدن چرخ چشم غرض بختن بگو در ماندن طعام و جز آن بالضم و فتح صاد
جمع غرضه و معنی آن گذشت غرض بالفتح و بختن خبر و بختن بختن و سستی کردن در حق کسی و عیب
و شکرت بختن نکردن بختن روان شدن چرخ از چشم غرض بالفتح سوگو کردن در غم و نام قلمه است از
بختن قلمه خبر که حضرت پیغمبر صلعم از کفار گرفته و نام ستاره است و آن شعری غمیه صامت که دیده
نمی شود و شعری عبور که ستاره دیگر است دیده میشود غرض بالفتح در آب فرو شدن و ناگاه بر چیزی
فرو آمدن غرض بالفتح و تشدید او و بدیدار و فرو نشونده برای طلب مردار یا غایب آب فرو رفته

باب الغین مع الضاد

غرض بالفتح تنگ و پیش بند شتر بستن و از شیر باز کردن بزغال را پیش از وقت و پیر کردن طرف
از آب و کم کردن آن از پیری و نیمه کردن طرف و تازه چیدن میوه تازه بریدن و پیش بند و تنگ بالان
شتر مراد غرضه بالضم و بالکسر تازه شدن پیری و بختن نشانه تیر و خواست و قصد دل تنگ طول شدن
و ستوه آمدن و آرزو مند شدن و ترسیدن غرض بالفتح تازه دآب باران و نو باره و گوفه و هر چه سفید تازه باشد
غرض بالفتح و تشدید ضاد چشم خوابانیدن و فرو داشتن آواز و شکل کردن و بر داشتن کمره و نقصان کردن
و از قد کسی کم کردن و همچنین غرض بالکسر و جوانی و پیری تازه و بچه گاه و نو زائیده و شکوفه نازک غرض تازه
و شکوفه نازک غرض بالفتح و الضم میان بینی و غرض زمین بخت و منفاک و مر و سست از حمل
کردن و کلام پوشیده و دراز فهم و گمنام و خوا غرض بالضم بخت و منفاک شدن زمین و پوشیده و
غیر واضح بودن سخن غرض بالفتح زمین بخت و منفاک غرض جمع و سیر کردن و رفتن در زمین و شمشیر
در گوشت پنهان شدن و بالضم غرض غرض بالفتح و بالکسر غرض غرض بالفتح کم شدن آب زمین
فرو رفتن و فرو بردن آب کم شدن بخت کالا و کم شدن بزرگان و بچه تمام خلقت که از شکم افتد و بالکسر شکوفه

باب الغین مع الطاء

نخبط بالفتح و مست بر دهنه و منی گاه گو سفند نهاده که فرجه است یا لاغری و بالکسر نیکی احوال و شادی آورد
 بدون بحال کسی بی آنکه زوال آن خواهند از آن غنچه بی زمین هموار و نام وادی است و بالان شتر که بر روی
 هم و بپند غنچه الضمین سبع غوط بالفتح و نشید بطا غوطه دادن بآب غنچه آواز کردن شتر غوطه طاهره
 کردن شتر و آواز خر کردن غنچه و کشته شده و حقه کرده غوطا ط بالفتح مرغ سنگ خوار یا نوعی است از آن
 که پشت و شکم او تیره رنگ است و اندرون باله سیاه و بالضم اول سبع بالقیه سیاهی مشب سحر غوطا بفتحین خطا
 کردن در سخن و حساب جز آن و بعضی گفته اند غوطا خطا در سخن و غلت بتامی و لفظه خطا و حساب غوطا
 بالفتح خوار داشتن کسی او شکر محبت و عافیت کردن خوار داشتن دشمن بجا نیارد و در نهامت را داشتن چار بار
 و آب بسیار بجرعه خوردن و زمین پست مفاک غوطا بالفتح فرو شدن در چیزی و در آمدن چیزی در چیز و کندن
 زمین پست مفاک غوطا بالضم جمع غا اظ این فراخ پست مفاک بجا زد و کنایه گریز یا گریز گویند تا آنکه در سرگرمی آهسته آهسته

باب الغین مع الطاء

غاط بالفتح زمین درشت و ناموار و بالکسر فتح لام مطبری و مطبر شدن غلیظ و غلاط بالضم مطبر و درشت غلاط
 بالکسر جمع غوطا بالفتح اندوه سخت و غم دائم و بفتح تون نیز آمده و مشرف شدن بر مرگ و در محنت
 انداختن کار کسی را و دشوار آمدن کار بر کسی و سخت اندوه گین کردن کسی را غوطه بالفتح خشن
 آوردن و خشم یا خشم سخت یا تیزی خشم و اول آن و نام مردی است.

باب الغین مع الفاء

غاف و غفی است که میوه تلخ دارد و غراف بالضم فراغ سیاه و اگر کسی بسیار بر موسی سیاه درازد و بالان
 مرغ و نام مردی است غاف و غفی بانی غا و وف جوی که بر طرف کشتی بندند و حرکت دهند کشتی
 روان شوند و آنرا بالکشتی گویند غراف بالفتح بسیار کردن و بخشش و بخشیدن نهامت و اندانی و فراخی
 معروف بالفتح و غفی است که پوست را بدان پیرایند و بفتح را نیز آمده و پوست پیرهن بدان در بریدن
 موسی پیشانی و بریدن هر چه باشد نهامت آب برگرفتن و بخشیدن بسیار شدن شتر از خوردن و خست غوف و
 گیاه تمام با تمام سبز و تازه و بالضم و فتح راجع غوفه و معنی آن گدشت غراف بالکسر جمع غوفه و بیانه ایست برگ
 غریفانی و غیشه و درخت ابنوه در هم از جنس غشفت و غشفتن تاریکی غشوف و غشوفت بالضم
 بر سر خوانهای پهلوی و سر خوانان و اندرون بالای گوش و هر استخوان نرم که خورد شود و غشفتن بالفتح

شکستن چوب و شست انداختن سنگ گوش را شکستن آن و بفتح ضا و نیز آمده و البضم مرغ سنگ خوار
سیاه و بفتح تین تاریک شدن شب و سستی گوش درختی است بهند که بدخت خرمایند غاصف نیکو حال
غصص البضم بالکسر مهر و شیرین و جوانمرد و گیس و بجه باز محطفت بفتح تین فراخی چشم و درازی قرگان
تحت بالفتح و تشدید فافا آنچه خشک شود از برگ درخت تر غلاف بالکسر پوشش آئینه و تشبیه و تشبیه
و جز آن غلاف بالفتح غالیه کردن موی ایش و موی سر را و در غلاف کردن چیز را درختی است مانند درخت
نوف و البضم و بفتح تین جمع غلاف و بفتح تین ختنه ناکردن و فراخی عیش و فراخی سال غصص کرده
مرغان غیاف بالفتح و تشدید یا اگر ریش او بسیار دراز و کلان باشد

باب الغین مع القاف

عاق مرغی است آبی و کلاغ و کسر قاف حکایت آواز کلاغ غمیوق بالفتح شراب شبانگاه و آخر روز
غذوق بفتح تین آب بسیار غرق بفتح تین از سر گذشتن آب و تشبیه بسکون راست و کسر رام در آب
از سر گذشته غارق و غرق مردی که آب از سر او گذشته باشد غرقوق البضم و غرقوق لبضم غین
و نون و کسر غین و فتح نون مرغی است آبی سیاه دراز گردن و بعضی گفته اند کلنگ است یا شبیه
بدان و جوان سپید رنگ نیکو و نازک اندام و نامرت و غرقوق موی پیچیده و بهم تافته را نیز گویند غرقوق
جمع غشوق بالفتح تاریک شدن چشم و خشک ریختن و سخت سیاه شدن شب بالفتح سین نیز آمده
و حکایت باران از سحاب و ریختن شیر از پستان و بفتح تین تاریکی اول شب چیزی از خوردنی زبون چون
ارزن و جز آن غاسوق ماه و شب و پروین و قصب غساق بالفتح و تشدید سین تخفیف آن
چیزی سر و کنده چون زرداب و جز آن غشوق بالفتح زدن بر چیزی نرم چون گوشت و مانند آن غشوق
بالفتح با و از کسی جستن و بسیار کسی را بتا زایه زدن و هر ساعت آب اندامدن شردنی یکدیگر سوار شدن
خبر بر داده و بگشتن و هجوم کردن بر چیزی و باران که سخت بلند شود غفاق بالکسر فاقعه البضم غشوق
بالفتح و تشدید قاف خوشیدن دیکه شنیدن آواز آن و آواز کردن مرغ و آواز آب چون از جای فراخ بجا
تنگ روان شود و حکایت آواز کلاغ چون آواز کفش کنده شود و بالکسر حکایت آواز جوش دیکه غلقق بر در
صخره صافه غوک و گیاهی است که برگ آن پهن است و در آب می باشد و عیش نرم و مکان نرم و لب
خرماد برگ انگور که بر درخت باشد غلقق بالفتح و بفتح تین و در رفتن و در پهن و کرا و بیت و شکلی در

و شتر بر لایع را سرخ رنگ و بختین در بسته و بختین چیزی که بدان در را بزنند و آنرا سخلان نیز گویند
و لایع را کلبه آن خوانند و سخی و مالک شدن که در آن است و قبیله است که در آن و بهر حکام و عده
نهند و پیش شدن پشت شتر خاکیه بشود و بفتح و کسر لام سخن بسته و شکل علق بالفتح موصی است
و به تشدید لام نام موی است عمیق بختین هم گرفتار بالای زمین و کسر هم تیره و گیاه که از کثرت تری
بوی ناک و تباها گردد و عمیق بالفتح و کسر شتر دراز عمیق بالفتح شتر دراز و شتر دو بوی نکی .

باب الفین مع اللام

عزل بالفتح و کسر اینزه دراز و مرفرم اندام و سست خلقت غریبال بالکسر هر وزن و مرد سخن چنین
بمعنی و ف نیز آمده عزل بالفتح آهوه که حرکت و قرار آمده باشد و آفتاب شعلای آفتاب دم الغزال گیاه
است که بدان رنگ سرخ کنند و تحت الغزال قسم شکری است سفید و بفتح و تشدید را لیسان فروش غزل
بالفتح شدن و لیسان و بختین حدیث زنان و حدیث عشق ایشان کردن و سخن که در حدیث زنان عشق
ایشان گفته آید و سست شدن و باز ایستادن سگ از بیم آهوه بهر بجا از آن که بی او دیده و بدان رسیده
باشد و بفتح و کسر را موی که حدیث زنان و عشق ایشان کند غمسل بالفتح شستن و زدن کسی را چنانکه
او را در کند و بسیار جماع کردن با زن و بسیار سوار شدن بر باده و بالکسر مری که بسیار جماع کند و موصی
و بالضم موصی است و بالضم و بختین شست و شوی تمام بدن و شستن و بالکسر و الضم آبی که بدان شسته شود
و چیزی که شستی چون خطمی و گل زرد و مانند آن غمسل بالفتح و تخفیف سین و تشدید آن آبی که بدان چیزی
شسته شود و دست شود و شتر و چون خطمی و از خر و جز آن غمسل شسته شده و غمیل الا که لقب غمیل بن عامر
الرامی است که در راه شهید شد و چون جنب از خانه بر آمده بود ملائکه او را غسل دادند و غمیل بالفتح تمام
رو و در گرفتن آسمان را و بختین پوشیدن تاریکی شب همانرا غمیل بالضم بی خبر شدن فراموش کردن
از چیزی و گذاشتن چیزی و بفتح ناقه بی خبر و مرد بسیار بی خبر غمیل بالضم آنکه امید خیر و بیم شر از او نباشد و شتر
قمار کشان و علامت نصیب شسته باشد و هر چیزی که علامت نداد در زمین که در او اثر عمارت نباشد و قمار
بی داغ و مردی تجربه و آنکه از شتر قمار نصیب داد و او را نیز نداد و آنکه حساب ارد و شتری که قمارش محمول باشد
و شتر محمول و سر کین شتر و بختین بی خبری و فراموشی از چیزی مراد غفله و فراخی عیش و محافل
بیشتر و کول غل بالکسر تشدید لام کینه و کینه داشتن و بفتح در آمدن و در آوردن و بالضم بندی که بر گردن

و شنگی و شربت آن و سوسن در آن عسل کیده و شنگی و شربت آن و سوسن در آن و دانه خرمای نرم کوفته
 بهشت سوسن و شنگی و سوسن غلغول بالضم تخم آنست که در غنیمت و بالفج طعانی که در اندرون شکم
 بهر ذرات آن رود و گوارا شود و غلغول تشدید لایم زمین بهشت درخت ناک جای ستن درخت سلم و طلح و گیاهی است
 غلغول بالفج تباه کردن چرم و پوست را فروش داده و به پیچیده بجای نهاده تا نرم شود و موزان بریزد و خرد و میوه
 نیم رس جانی که در ستن تابرسد و بوسه شدن کسی را عرق کند و اصلاح کردن چربی را و بعضی انگور بر بعضی دیگر
 چیدن و بر ستن پاره گیاه به پاره دیگر و موضعی است و بختین تباهی زخم و تباه شدن آن از ستن عصا
 غلغول بالفج آگاه گرفتن و ناگاه برآوردن و هلاک کردن و کشتن و در سوسنی و دوری بیابان و درخت و شفت
 و زمین است و در غلغول طلح و خاک بسیار و موضعی است و بالفج ناک و سختی و با هر چه ناکه فرو گیرد و هر چه بدان
 عقار زایل شود و در مرکب و روی که خود را رنگارنگ در نظر نماند و روی که مردم را خورد و شمشیر سلطان و ساحر
 شحم اطل سینه و بوی او بلا غلغول الکسب همیشه نیستان و درختان و هر وادی که در آن آب باشد و بالفج شیر که
 زن در سینه گام تاج کردن بلفل بهر و آن بغایت مضر است و با زدی مطهر بر گوشت و گوشت و گوشت و گوشت
 و آب روان بر روی زمین که اگر شمشاد و درختی که بر چربی کشند و نام آبی است که در پای کوه ابوقیس روان است
 و گاه در آن درخت می شود و هر وادی که در آن چشمه روان است و آنچه نظایر نزدیک دیده می شود و در واقع
 و در باشد و نام چند موضعی است و علم جابه و جامه فسران *

باب الغین مع الیم

غیم بالفج بسیاری که اگر نفس آید و غیم بالفج پاره ازال نیکو دادن به کسی و بالفج نان ریزه که خورده شود غیم
 بالفج ازال نیکو پاره دادن و خوردن چیزی بدین وادی و سختی و سحر و بختین گیاهی است و بالفج و فنج زایل
 گیاهی دیگر است و غیم بالفج بدی ادا و پیوسته و شنگی و حوض چربی و هلاک و عذاب و غیم قرضدار و قرض
 غیم بالفج نادان و آنچه ادا اول لازم باشد مرا و است غیم بالفج تاریک شدن شب و بختین بسیار
 شب و شنگی و غیم و فنج سین پاری ای بر غیم بالفج ستم و وادی است و بختین همه جاذب
 بالیدن ستر و ستر و چیدن در شب غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول غلغول
 ر میوه باشد و بعضی گفته اند از وقت زادن تا رسیدن بجوانی عثمان و اعمه جمع و پیرو میوه غلغول بالفج تباه شدن
 شدن و بالفج و کسر نام تباه شدن غلغول بالفج و فنج لایم تصفیه غلام و نام مردی است و بالفج تشدید لایم کسور

جوی و جایی در کوه شنی از آب دریا و در آن دو است سوراخ که هر چه در آن می باشد فشرده بالفتح شادی
 خرمی فشرده بالکسر شک پر و گرمی از مردم و غرض از آن و بالضم خالی فشرده بالکسر در رخ و افرا فشرده بالفتح
 است سر و کوهی نام مردی علت خشک قرار ده بر سر حرکت و اگر در آن چایا تا سال او معلوم شود و فی الش
 به فشرده فشرده یعنی شخص او و منظور او بی نیازی کند از و اگر در آن فشرده نیک است و شدن نیک فشرده
 و نام شهری است نزدیک سجستان که الحال آنرا فراه گویند از آنجا است بالضم فراهی صواب الصبیان فشرده
 بالفتح پر و انچه شدن از کار می بالضم آب منی فشرده بالضم آب منی و در و خدا الیبت نزدیک کوفه فشرده
 بالفتح پر و از و گل خشک شده بعد از رفتن آب از زمین فشرده بالکسر پاره از چیز جدا کردن بالضم نوبت و فشرده
 راه بیان توده ریگ فشرده بالضم فشرده فصاحت بالفتح کشاده سخن شدن تیر زبان شدن فشرده همه
 خویشان نزدیک فشرده رسوائی فشرده بالکسر تشدید ضد و فقره فشرده افزونی و زیادتی خلاف فشرده
 و درج بلند فضله بالضم آنچه زیاده مانده باشد فضله بالضم زیاده مانده از چیزی و نام مولای حضرت رسول ص
 فشرده بالکسر آتشش و دین و اسلام و صدقه و زکوة و عید روزه فشرده بالکسر بر کی و حدیث فشرده
 نیک شدن و همچنین فشرده بالضم و فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده
 فشرده بالفتح فشرده شدن و دریا فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده فشرده
 همه فشرده سازند و پاره از سر نیزه صاع بیت حکام همه بالفتح خوش طبع شدن بالضم خوش طبعی فشرده از سر
 فشرده بالفتح و تشدید کات سستی ناتوانی و نادان شدن ستارگان گرد آمده و در سر شده پس سگ ساج که آنرا و کات
 عرب قصه الساکین بخوانند فشرده بالفتح بیابان خالی از آب و گیاه و برای فراخ فشرده بالکسر پاره و کات فشرده
 بالفتح حکیم و دانشمند شدن فشرده بالفتح چیزی در سیمان پاره زمین گرد و ریگ توده گرد و چوبک گرد و سیمان را
 که در سیمان در ک چرخ می کنند و چوب گرد که سرستون خیمه را بدان می گذارند فشرده بالکسر نگر می و کات و فشرده
 بالفتح کابری از لایه و ناگهانی فوت بالفتح نیست شدن رفتن چیز فشرده بالفتح نیستی فشرده بر وزن فشرده فشرده که آنرا
 روین در دنگ نیز خوانند فشرده بالضم آنچه در یک جوشش کند و بالفتح و تشدید و او بسیار جوشش ننده
 فشرده و فشرده خط شدن رای و ضعیف شدن آن

باب الفار مع الشار

افت بالفتح و تشدید را درخت فشرده و گیاهی است که از دانه آن در سال حطانان بپزند و بخورند فشرده

بافتن شخص کردن بکسر جان را غایب شکسته قمرش بافتن سرکین در شکسته فروت جمع و دل برهم زدن زنان
آبستن شکافتن جوال خرماد بر انداختن شدن آنچه در وی است زدن آدمی را چنانکه جگرش پاره پاره شود + +

باب الفار مع الحسیم

فالو فرج بافتن زال مع عرب بالوده ابا صبیح نیست و در اصل کلام عرب نیامده بلکه فالو ذوق و فالو زاده فالو
بکسر ناسر مشکله نافر بار در فرجه و نافر فرجه که بار دار باشد فرج بافتن کم کردن و شکستن آب گرم را با آب سرد
فرج بافتن و تشدید حیم راه کشاده میان دو کوه فجاج جمع و بالکسر خام و آنچه دهند و آنکه آنرا بطنج نشامی گویند
فرج بافتن میان هر دو پاکشاده دشمن در رفتار و جدا و دور بودن از کمان از قبضه فرج بافتن عورت و
اندام مخصوص رخنه و شکاف و جای سر و میان هر دو پای است شهری است بموصل و داشتن
از ده و ادا شدن عورت و جز آن و بالفهم شهری است بفارین بالکسر آنکه از پنهان ندارد و بعضی کمانی که
از چاه جدا و دور باشد و آنکه از پنهان ندارد و بعضی کشایش همیشه کشاده عورت بودن و بهم سر سید
و بهم سر سید کشیدن الیتین آدمی بواسطه کمانی آنها و بالفهم فرج را شکافها جمع فرجه فروج بافتن کمانی که
هر دو خانه او کشاده باشد و بالفهم جمع فرج و بالفهم تشدید را پیراهن کوچک و قبائی که از پس سر شکافته باشند
و پیراهن مالک آن بضم نیز آمده فارح کمانی که هر دو خانه اش کشاده باشد و نافر بواسطه سه شوت الیتین او کشاده باشد
و نه او را و شمشیر کرده دارد و فرج بافتن بالکسر نوعی از نشانههای شتر و موی است ببلاد طی فرج بافتن پاهای از هم
نهادن در رفتن فرج بافتن نام موضعی است و پیری در سنگاری یافتن قسمت کردن و در نیم کردن و زمین
شکافتن به جهت زراعت و خراج و جنیه مقرر کردن بالکسر پاهای است معروف و نیمه چیری و بدیهی یعنی لغت نیز
آمده و بالفهم فرزی و سنگاری و بعضی جوی خرد و کشادگی زندانهای پیش و کشادگی و دوری در میان
و قدیم فالو بکسر لام شتر حسیم دو کوهانه و تیر که نشان رسد و استر خاوستی نیمه بدن آدمی بواسطه الخطای که
بدان از حرکت باز ماند و اثر فلج گویند و پاهای است که آنرا فلج نیز گویند و نام درستی است فالو بالفهم و تشدید لام
کاتب نام موضعی است فرج بافتن معرب فکک بعضیین پاکشاده دشمن فرج نوعی از رقص اهل عجم که بعضی
و سترهای بعضی گرفته رقص کنند و آنرا آنچه گویند فرج معرب بودند فرج بافتن کرده مردم و جز آن و حیدن
بومی مشکب سر و شدن زور فرج بافتن فاو است شهری است به اصطلاح برکنار بیابان معرب فخره فیهر فرج
صیقل شرب پاهای شرب و آنچه بدان شرب است و فرج بافتن معرب یک معنی شارب و کرده مردم نیز است تشبیه

باب الفام مع الحامرا

فتح بالفتح كشاد كشایش نصرت آب روان از چشمه و جز آن و مفتوح کردن دار الحرب و مبداء الیست مشابه
 حجة النسخه اول نارانی که در بهار بار و وحکم کردن میان و کس و بختین در فواح کشاده و ششیش فواح سر شیش که
 غلات و پنجه که در پیش گذارند نداشته باشد فواح فتح کننده و قضا کننده قساح بالفتح و تشدید ناکم کننده و
 نامی است از نامهای حق تو که نام مرغی است فتوح بالفتح اولی آن بهار و ناکه که سوار است پستانش فراخ باشد و
 بالضم کشایه جمع فتح و فتح بالضم و سکون هم قبلیه الیست فحوج بالفتح نام پدر آن قبلیه است فحوج بالفتح و کسار
 اول از انضی که از زبان وی آید و شیش آوازی که از پوست آن آید چون بجای بساید فحوج بالفتح نام جوانی است
 در بهشت فحوج بالفتح گران بار کردن و ام کسی را فحوج گران بار و دشوار فرج بفتحین شادی و سرور و شادانی
 کردن و بالفتح و کسار انضادان فحوج بفتحین و فحوج کشاده و فواح فصح بالفتح دور در کام نهادن و فتح کشادان
 میان و دبا و عدول کردن از چیزی فحوج بالفتح فحوج فصح بالفتح کشاده سخن درست زبان شدن و آشکارا
 و واضح سخن گفتن و همچنین فصاحت و بالکسر عید ترسایان و فصح سخن درست و روان زبان درست کشاده و
 مردیز زبان و درست سخن فصح بالفتح آشکارا کردن عیب بدی کسی بختین سفیدی ته غایت سفیدی چشم
 سرخی داشته باشد و تیرگی که بزرگ غبار باشد فحوج بالفتح و فصح بالکسر حجت و رسوایی و فصح بالکسر و کسار
 فصح رسوایان که مال خود را خوب نگاه ندارد فصح بالفتح پس کردن و بصارت زدن انداختن زن بچه را و
 ترشیدن و پس باختن چوب را و بختین پنهانی سر و پنی و پستان شدن فحوج فصح بالفتح ناکه بزرگ شکم
 فحوج بالکسر فتح فحوج حلقه مقعد و بالضم و تشدید قات کل شکوفه از غنچه شکوفه هر چه فحوج بالفتح و تشدید
 باز کردن بچه سنگ شکوفه و ارشدن گیاه و بر حلقه مقعد زدن فحوج بالفتح شکافتن و مگر کردن و زیاد کردن
 و قیمت تا کسی بدان بهانه و شکاف فلوح بالضم جمع و بختین رستگاری و پروری مراد فلاح و نفع گاه
 در لب زین فلاح بالفتح رستگاری و پروری و نفع داندن و خیر و نیکی و طاعت سحر و اقامه دی است بالفتح
 و تشدید لام کشاد و بزرگتر فتح آشامیدن آب آب که تر از سیری فحوج بالفتح و میدان و منتشر شدن بوی
 مشک و بوی خوش و بعضی گفته اند بوی که باشت بوی خوش یا بوی بد و جوش زدن آب
 و و میدان خون و جوش زدن زخم از خون فحوج بالفتح و میدان بوی خوش و از زانی فصل بهار و فحوج
 و از زانی در بلاد بختین فراخ شدن فحوج بالفتح و کسار غارت بالفتح و تشدید یا دریای فراخ و

باب الفاعل مع النفاذ

فصل فی فحج بالفتح سست کردن انگشتان پای بوقت شکستن و بفتح کین سستی و نرمی اندام پا و پهن و نرم شدن
کف دست و قدم فحج بالفتح و تشدید غا و ادم سنگار فحج بالکسر فحج بالضم جمع و موضعی است بلکه سستی در هر
دو بدن معنی فحج بفتح کین نیز آمده و در میدان بوی داد از مرد خواننده و بدین معنی است فحج فحج مراد است فحج نیز
آمده و معنی آن که شست فحج بالفتح لبیک شکستن سرافحش مخدر است میل به حرب فرنگ و میل چهار
برازند هم شکسته را بهوار فحج بالفتح هر دو فخر و محراب پیر پی پی معنی آن در اصل عریض الخناج است یعنی غریب
پرفحج بالفتح چو به مرغ و بچه حیوان و شاخ نو برآمده از گیاه افراخ و فروخ جمع و کشتی که آمده برآردن از تخم
شده باشد که نزدیک است که خوشه خوشه شود و در غار و رانده شده و مقدم مرد نام مردی است و بفتح کین
تس و ویم را نکل شدن فحج بالفتح سست و نواوان شدن ندانستن و تباخی نشاء کردن در رای و ویران کردن
و باز گردانیدن شیخ و کلاخ و برگردانیدن غرم و برگرفته کردن و تفصل دست از جای خود و در شدن انداختن جای
و بر آن و فرا کشیدن کردن قرآن و مرد ضعیف عقل و ضعیف بدن و آنکه بجایست و بطلب خود نرسد اصلاح
کار خود کنند و بفتح کین تبا و فاسد شدن فحج بالضم مستم کردن و زدن سر را بدست فحج بالفتح زبان کردن
و بهیج فحج بالفتح سر شکستن و شکستن چیزی میان خالی و چشم کردن حبش و برآردن آب از دو حوض
فوضیخ شراب فوره خور و شیر و انگور و شیر یک آب بر و غالب زیاده باشد فوضوخ بالفتح شیر آبیکه
سست کند خورنده آنرا فحج بالفتح غالب شدن و فکر کردن و در شدن فوح و فحج با ویران شدن از آدمی و
مستور یا کسی و صیران کو مراد است فوج و بلند شدن باد و فیکه آواز درشته باشد یا آواز نداشتن باشد

باب الفامع مع الميراث

فأَوَّاهُ بِالْفَجِّ وَكَوْانَ هَمَزَةٍ تَالِ ارْخَا كَسْرٌ كَرْمٍ كِرْدَن و گُو شَت دُرُشْتِس بِرِيَان كِرْدَن دِر سِيدِن دِر و بَرِ
بِرِل دِبِدَل كِرْدَن خَوْف و ترس كَسِي رَابْعَتَحْتَبِت دِر دِر دِر دِل و نَالِيدِن اَز ان فَوَّاهُ بِالْفَجِّ و مَرْغَفَه
دِل اَز مُدِه بِر و زَانِ امْتَدِه جَمْع فَوَّاهُ بِالْفَجِّ و باداو بِعْنِي دِل نَادِر سِت فَهْرِ يَدِ بِالْفَجِّ آواز يا آواز سَخْت
يا آواز و دِر دِل كُو سَغْنَد و مَرْغَفَه او بِالْفَجِّ و نَشِير دِل سَخْت آواز كُنْدَه و دُرِشْت در كلام و متَكْبِر و صَبَّاح
مَرْغَفَه تَامَر فَهْرِ يَدِ لِقَم بِر و فَا بِلَنْدِ آواز و دُرِشْت دِر سَحْن و لِجَع بِر و فَا صَحْر اَوْزِين سَخْت و دُرِشْت
و زِين عَوَار فَهْرِ بِالْفَجِّ ثَمَّا و طاق ضَد زَوِج و افْراد و فرادى جَمْع فَمْرِ يَدِ يَكَاة و دِر بِرِك و بِرِغْوِي

نیز آمده و بر آن زدن و چیری بر آن رسیدن و قبیلۀ خرد از خویشان و برادران عرب قبیلۀ بزرگ را
 شعب گویند بعد از آن قبیلۀ بعد از آن عماره بعد از آن بطین بعد از آن فخر فخر الفتح و تشدید دال تنها و یک
 انداز و مذود جمع و تیر اول از تیرهای قمار عرب و چیریهای بزرگند و سخت راندن قلند الفتح بخشدین چیری بی
 رسالت و تاخیر دلی و عده و بسیار کردن عطا یا دادن پاره انسان و بالکسر حکم شتر افلاذ جمع و بالکسر فخر
 لام یا برنامی حکم و گوشت و پدای طلاء و نقره و جز آن جمع فلند بالکسر قول و بالضم عرب پولاد و همچنین فالوژ

باب الفارح مع الرام

قمار الفتح و سکون عجزه زمین کردن و دفن کردن موشان و احدیش قاره و بادبی که در باندی ستورگر و آید
 و ستورگر انگشت کند و بوی خوش که از شتر آید چون گل خوشبوی خورده باشد و آنرا قاره الا بل گویند و نافه مشک
 و بعضی گفته اند صواب است که بدین معنی بالف باشد قمار الفتح و سکون الف کشت که در میان بپوند
 اعضا باشد و بدان اعضا را الیتام بود فقیر بالضم نرم شدن بعد از سختی و ساکن شدن بعد از تیزی و سی
 آوردن کاری و نرم شدن سست شدن مفصل فقر بالکسر فخره میان انگشت سبابه ابرام و بالفتح نامنی
 است و فخره شستن گری آب بالضم خمره از بزرگ خمر که بر آن آرد بیزند و فخره سستی و نالوانی و گوشت میان
 مفصل که بدان اعضا پیوند یافته اند و مقدار معلوم از خوردنی قمار الفتح یعنی فقیر بالضم ابتدای نشاء قمار
 سست و آب نیم گرم و چشم که نظرش تیز نباشد قمار الفتح طش و جز آن از رخام یا فضا یا طلا و
 ظرفی که در آن شراب جز آن کند و قرص آفتاب موهنی است جماعتی که بر صدف مستند پس بر شمشیر خنجر گرفتن
 و جاسوس منری است فخر الفتح آب روان کردن سفیده صبح و آن سرخی آفتاب است و سیاهی شب و الفتح
 شدن بر معاصی و زنا و فخره جو آمدنی که گرم و خوشش احسان و آن بسیاری آن یعنی شین جمع فاجر و چور با نفس
 میل کردن از حق و میل کردن از دین جز آن از بیماری بد شدن کند شدن بیانی و دروغ گفتن دبی و فانی
 و تباهی کردن ضالم کردن نماز و بر الیحه شدن بر معاصی و زنا کردن بالفتح مرد پیکار فاجر کار بدکننده و الیاه
 و ساحر فحش بالفتح و کسر فخر و زن فاجره و بالکسر روزی از روزی که میان قریش و قبیلۀ قیس حرب افتاد
 بود و بالضم و تشدید جیم بدکاران فخر الفتح و فخره نازیدن بر چیری همچنین افتخار و بختن تنگ داشتن
 فخره بالضم نازیدن بالفتح بسیار نازنده و نافه بزرگ پستان و کم شیر و پستان مطر تنگ سوراخ کم شیر و خرت
 خردی از بزرگ تنه و مطر بزرگ و اسب بزرگ و دراز قضیب فخره گرانه و نیکو از چیری و غوره خمر کا لاری و بدان

الفتح فی کتبہ است و برون مغلوب شده در فقر و بالکسر و تشدید غایب کسوره بسیار نازنده و فی الفتح نازیدن
 و بالفتح و تشدید غایب است و برون مغلوب شده در فقر و بالکسر و تشدید غایب کسوره بسیار نازنده و فی الفتح نازیدن
 که جدا شده باشد از شتران قدر بالضم و بفتحین جمع قدر بالضم باز بستن شتران از شترانی قدر بالفتح باز بستن شتران
 از جماع و بفتحین بزرگ و برون مغلوب شده در فقر و بالکسر و تشدید غایب کسوره بسیار نازنده و فی الفتح نازیدن
 یا برون مغلوب شده در فقر و بالکسر و تشدید غایب کسوره بسیار نازنده و فی الفتح نازیدن
 دندان چار با تا سال او معلوم شود و بالفتح و تشدید را بسیار گزنده فقر بالفتح و تشدید را دندان استور و دندان و
 دیدن تا سال او معلوم شود و باز کاویدن و بفتحین کردن از کاری و گزیننده و گزینندگان جمع و منفرد آمده فقر
 و فقر و بالفتح یعنی فرار بالضم که نذکر شد و نیز فریدان و منفرد گفتن رگ و شناختن اسب و نیز فرور بالفتح نازیدن
 گزیننده از مرد فقر و بالضم و فقر نام مرغی است فقر فرار بالفتح مرد سبک بسیار گزنده فقر و بالضم و تشدید فقر
 بالکسر لقب مردی از قبیلہ بنی تمیم و بالفتح پوشیدن و گمنام شدن جامه و شکافتن عصا زدن بر پشت کسی و
 سینه یا پشت کسی بر آمدن اصل چیزی در مگو سفند آمده تا بصل و از سینه تاده نام مردی است و مانند عده چیز
 است که نزدیک به زار آدمی پیدا می شود و بفتحین کردن پشت شدن و بالکسر و فتح اشکافها قاریر راه فرار
 و مورچه سیاه که در سرخی باشد فقر بالفتح پیدا کردن معنی سخن و کردن چیز پوشیده مراد و تفسیر و نظر کردن
 طبیب بول بیمار را فشار بالفتح زبان و این فارسی است فطر بالفتح شکافتن و فریدن و آغاز کردن
 کاری و پیدا کردن چیزی که مانند آن نبوده و روزه کشیدن روزه دار و بالکسر انوار که شتران نماند شود و روزه
 کشائی و روزه کشینده و روزه کشانندگان مفرد و جمع آمده و بالضم و بفتحین سمار و بفتح سپید بزرگ که کشیده
 و چیزی از زبانی شیر وقت دو شیرین و بر آمدن دندان شتر و شیر و شیرین با نکشت سیاه و ابهام نام
 با طراف انگشتان دارد و نیز ناشده بختن فطور بالفتح آنچه بدان افطار کنند فطر از آن رسیده و ناخاسته
 ضد ضمیر چیزی که شتاب کرده نشود از رسیدن بدان سختی و بلا و بالضم و فتح طان نام مرد است و نام آبی است
 فطور بالضم شمشیر یک دران شکاف و زخم باشد و نه بر فقر بالفتح کشادن دمان و کشاده شدن آن گلی
 که شکفته باشد فقر بالفتح و بالضم احتیاج و درویشی و بالفتح بریدن بینی شتر چنانکه با شتران رسد تا رام شود و
 کشادن بطن و سوراخ کردن مهره شتر و تشدید بالضم جانب بالضم و فتح قاون جمع و بالکسر و فتح قاون
 مهره پشت جمع فقر و بالکسر و فقر قاون درویشی که احتیاج پشت او شکسته باشد فقر و درویشی که پشت

کلیک روزه و کفالت عیال داشته باشند مسکین آنکه هیچ نداشته باشند یا فقیر آنکه فی الجمله محتاج باشد و مسکین آنکه بسیار محتاج باشد یا فقیر آن است که زمین باشد و پیشه نداشته باشد و مسکین پیشه و را باشد اما چیزی بهم نرساند که کفالت او شود و مردی نیست شکسته و آبراه کار نیز در جوی گرداگرد مال فقهار الفتح استخوانهای مهره پشت از گردن تا کمر و سه بیت از قصیده زمام کوهی است و ذوالفقار الفتح فاشمشیر عاص بن مغنیه که روز گذشته شد در آن شمشیر حضرت رسول صلعم منتقل شد و از حضرت بامیر المومنین علی ابن ابی طالب صلعم منتقل شد و در مردی است فکله بالکسر اندیشه و اندیشه کردن الفتح فانیتر آمده و بالفتح و الکسر حاجت فکله بسیار اندیشه و بالفتح جوشیدن و یک و پنجاه و چنان و در میدان منتشر شدن بوی مشک موضعی است به یامه بالفهم نیز آمده و شمری است بر کنار دریای هند معرب پور و بالفهم نام مردی است و آهوی به جامع فانیتر فکله بالکسر سنگی که بدان جوز و غیر آن ساینده سنگی که مشت دست را بر کند و بدیدر قبیده الیست از قریشین و بالفتح و الفتحین جمع کردن بانه بی انزال و با دیگری انزال کردن و آن در شمع منعی است و بالفهم در سینه بود آن که در وجود در آن حج و یامه در می است که در آن شمس خورند و شش کند معرب به بالفهم و آن عربی است فمیر نوعی از طعام با آمد و شمشیر

باب الفار مع الزام

فهمه بالفهم بجای محله نکردن فخر بالفهم و بجای محله نکردن و زیاده شدن احسان کردن فراز بالفهم زمین بخوار در بین شیب جدا کردن چیزی از چیزی بالکسر راه در زمین بلند و توده ریگ فارز زبان فصیح و کلام روشن و واضح فخر بالفهم و تشدید زامیل کردن و تشنه شدن ترسیدن آهوی کسی را از جای خود کنند مرد سبک بچه گاوشی و بالفهم محله الیست به پیش پور فمیر تر شدن و روان شدن خوان از جراحت ظاهر بکس ترین و تشدید زامیل و بضمین و کسر فافحه لام جواهر کافی که گذاشته گردید یا جواهر طلق یا پس سفید که از آن دیگر سازند یا بریم آهن یا سنگ و مرد درشت و مرد بخیل و ریسمان و زنان بر دو کب پیچیده که شمشیر بدان آرد مانند قور بالفهم تر شدن و فیروزی یا فغان و رسیدن به خوبی و هلاک شدن فمیر و نام محلی است که اسود غشی را که دعوی نبوت در میان کرده بود کشت و او را فیروز دینی گویند و فیروز ابالفهم و یکسر فانیتر آمده شهری است بفارس مولد صاحب قماروس و دومی است در فارس نزدیک مرده و قمار است محکم با در بجان و دومی اظهار برات و دومی است نزدیک بکران و شهری است بهند و دومی

باب الفار مع السین

الفسخ و سکون همه بتفروغ جمع و شکافتن و تیز کردن و آهن و از آن قلم که در دهان بپاشند و
 طاعت تقاضای سیر که گردن بپوشد و شیری است عظیم به مغرب کثرت استعمال بالفح می خوانند و محسن
 تکبیر و تکرار محسن بالفح بیان زبان گرفتن و مسیدن آب و جز آن فدرس بالفح عینکوت
 فروغ و س بالفح و فتح دال و ادیه که در آن اقسام گیاه روید و ستانیکه آنچه در همه پستان باشد در آن
 موجود بود از درخت انگور و خرمای و جز آن و نام روضه السیت نزدیک به پایمه از بنی یسویع و آبی است
 از بنی بنیم نزدیک بکوفه و قلعه السیت به قزوین و نام بهشت و بعضی گفته اند طبقه اعلاهی بهشت و
 بعضی فادال آنچه برای مهمان آماده سازند در وقت فرود آمدن پیش او کشند فراولیس جمع
 فروغ و موضعی است نزدیک به مشق و نزدیک بحلب فرس بنفختین اسپ نر یا ماده افراش فروغ
 جمع و بالکسر گیاهی است و بالفح مردم ملک فارس بالفح افکندن شیر درنده شکادی را و فرو کردن
 و شکستن استخوان گردن کشتن و همیشه خوردن فرس گیاه را و پرازدن و نگه داشتن اسپ فرس
 چیتی که از چوب سازند و کشته شده و نام مردی است فارس سوار اسپ ضا و مذا سپ فارس جمع
 و ملکی است معروف که آتر یا پارس گویند یا مردم آن ملک که آتر افرس نیز گویند فارس بالفح
 خرمای است سیاه و شیر درنده و ابو فارس بکسر فاکنیت فرزدق است و شیر درنده و کنیت همچنین
 کعب صحابی پیغمبر صلعم فرالیس جمع فرلیسه و معنی آن گذشت فرناس بالفح سطر کردن در
 و به تانان و شیر درنده و مرد سخت دلیر و همچنین فرانس نام مردی است فرحاس بالفح سطر
 پس فرطس بالفح فا و ظا دهی است به بغداد فیس ضعف عقل و ضعیف بدن فسفاس
 بالفح هر دو فال بسیار نادان و گیاهی است بسیار بد بو و تشبه کند قطس بالفح خب درختان
 و پوست پاک نکرده و مهر و افسون که بدان کسی را بگیرند و رام کنند و پهن گردن آهن و گهفتن سخن
 کسی را بر روی و بنفختن پهن بینی شدن فطیس بالفح و تشدید طای کسور و طر قه بر فقتوس
 بالفح مردن فقتوس بالفح مردن و شکستن هیضه مرغ و پرازدن آنچه در آن است و تپا کردن گوشه زمین
 حیوان و بوی کسی را نیز کشیدن و بالفح و تشدید قاف بهند وانه فقتوس بالفح نام پدر قبیله السیت از
 بنی اسد نام مردی است فالحس بالفح حر لیس سگ خرس پیر نام مردی است از بنی شیبان که چون
 حصه رفیقیت او را میدادند حصه زن میخواست و بعد از آن حصه نام خود می خواست پس خوب به طبع

عینکوت
 بنی یسویع
 بنی بنیم
 بنی شیبان
 بنی اسد

مشهور است قلمی اسن بالکسر زشت و هیچ فلسس بالفتح پیشین یعنی درم زبان طوس جمع و بالکسر نام
 جی است قبله طری را و بفتحین بی بیافتن چیزی را فلاس بالفتح و نشاید لام پیشین فردش فطس بفحین فقر
 درویشی فانوس سخن چون و فانوس شمع را ازین جهت گویند که روشنی بیرون می دهد فقط اس
 بالکسر حوضی که در کشتی باشد و آب دست نشوی و مستعمل ایران جمع شود و طری که از تختهای چوب سازند
 و آب خوردن در آن بردارند و وقتی که آب خوردن بدان قسمت کنند فطس بالکسر مرد بین بینی و ناس از
 طرف ولادت خود و فطس بالکسر نوشته که در آن نوشتههای ابواب و فضول جمع کنند و عرب فطس بد

باب الفاص مع الشین

فطش بالفتح ثبت و جو کردن و گادین فطش بالفتح شکاف و زخم کردن و فراخ کردن چیزی
 فطش بالکسر از حد گذشتن بدی و سخن زشت گفتن و در جواب از اندازنه گذشتن فطش بسیار
 بیخبل و بسیار غلب و بهر بدیکه از حد گذرد و مر زشت سخن زشت کار فطش بالفتح و تشدید بسیار
 زشت سخن و زشت کار فطش بالفتح ضایع کردن کاری فطش بالفتح ریش کردن سرفروش بالفتح
 بساط گستران و گشت که برگ او بین و گسترده شود و فضایی فراخ و شران خرد و موهنی که در آن گیاه
 بسیار بود و زیرای خرد از زشت و بهریم و گیاه و گاد و گوسفند و آنچه برای بیخ کردن بکار آید و گستران
 و پر گندن و فراخ کردن کاری را اندک فراخ شدن و هموار شدن هم سطور و دروغ گفتن و نام وادی آ
 کسب یا سیر صلم یا بخاطر داده بود فطش بالفتح پر دانه چراغ فراشه مفرد و گل خشک شده بر زمین
 بعد از رفتن آب و جابهایی شراب و بنید و قطاری عرق و دورگی است سبز زیر زبان و دو آهین
 پاره است که بدان دهنه را به لگام پیوند کنند و بالکسر گسترانی از قالی و حصیر و جز آن وزن و گستران و کار
 فراخ کردن بر کسبه و شیان مرغ و جای بودن زبان و تنگ زبان و الفتح و تشدید بسیار طوفان اندازند
 فطش استواران بعد از تاج دادن بهفت شب و آن بهترین وقت بار کردن است بران و ناکه که نژاد
 باشد فطش بالفتح و تشدید پیشین بیرون شدن با دار مشک و شتاب و تشدید شیر از ناکه و آروغ
 دادن و سخن چینی کردن و پیروی دردی کردن و سینه و نادان و بار دخی است و لباس سطر و تنگ
 ریحان و جاسی جمع شدن آب و بالضم نام مردی است فطش بالفتح ناکه بهار گنده پستان و
 و بلا من سطر و مردیکه بهیتری باطل اند فطش بالفتح شکستن تخم مرغ بدست خرد فطش بالفتح و سکون

بایستی تخمانی سوار شدن خمر بر آه خرواز کردن و تکرار کردن و دیدن کسی آنچه پیش او نباشد و قریب

باب الفاس مع الصاد

فحص بالفحص کاویدن از چیزی و تفحص کردن و تکرار دیدن باران خاک را و شتافتن و دندان بین
کوک جبین و تشبیه ساختن مرغ سنگ خوار و زمین و وضعی که در آنجا مسکنت کند و نام چند
است در مغرب زمین فرض بالفحص بریدن و شکافتن و دیدن و رسیدن زخم بگ گلو و لرین شک
آب در گامی کردن فرایضه واحد و گوشت میان پهلوی گوشت شانه که همیشه می لرزد و الفصح جمع
فراض بالکسر سخت و درخت سحر و نام مردی است و بالفصح و تشدید را پدر گودی است از قبایله باله
فصل بالفصح و تشدید صا دگین و کسر و ضم نیز آمده فصوص جمع و یلند استخوان و مفصل و قطع کار و
حدقه چشم دانه درخت ثقل فصا ص بالفصح و تشدید صا دگین گرو نام دمی است و الفصح
تر شدن و روان شدن تری زخم و جدا کردن چیزی از چیزی و بیرون کشیدن و آواز کردن بلخ و گریستن
کوک بگریه ضعیف و خسته یک که گویا او را در غن داده اند فقص بالفصح شکستن تخم مرغ فقص
آهنی که آلات زراعت کردن کنند فقص بالفصح و تشدید فان خمره خام فقص بالفصح و فاضل شدن

باب الفاس مع الضاد

فحص بالفحص و صا و هاء که شگافتن چیزی ترچون خیار و خمره فرض بالفصح تعین کردن و چیزی
شخص کردن و مرسوم کردن و عطا دادن و اندازه کردن و بریدن و فرموده و واجب کرده خدای تعالی
و نوعی از جزا و سوزناکی سوزناخ گوشه کمان و بزرگ و سپهر و جوی از جویهای خانه و جامه و عطای مرسوم
مقر و جایی آتش زدن از آتش زنه و تیر مار فرض بالفصح پیر شدن گاو و بزرگ فاضل گاو
و هر چه کمان و بزرگ جسته باشد فرض بالفصح جمع فرض و آتش زنه و دانه جوی دانه کی از لباس فرض
تیر و کمان سوزنا کرده فرض الفاضل فرمودهای خدای تعالی از نماز دروزه و زکوة جمع فرایضه و علم قسمت
میراث فرض بالفصح و تشدید ضا شکستن چیز چنانکه از هم جدا شود و شکستن نهانه فضا ص
بالضم شکسته در نره و چیز فضا ص فضا ص بالفصح و تشدید ضا سیم گرو لقب مردی است و فضا ص
آب خوش روان و شکوفه که اول ظاهر شود و هر چیز متفرق و پراکنده فضا ص فضا ص بالفصح هر دو فاضل
پیر این فاضل فیض رود نیل و نه بصره و فاضل شدن خبر و آشکار شدن راز و بسیار شدن خبر

والباب رفتن برود بسیار شدن آب چنانکه از اطراف بریزد و مردن و برآمدن جان و اسب تیز و و غیر
بسیار فیاض جوی بر آب و جوامع در آب بپوشش و آب بسیار چنانکه از اطراف بریزد و فیوض باقیم
جمع فیض در آب بسیار شدن آب چنانکه روان شود و مردن و برآمدن جان *

باب الفار مع الطامر

فطر بالفتح تعصیر کردن در کاری ضائع کردن فوت کردن آن زیادتی کردن و غالب شدن سخن
بر کسی مرون فرزندان کسی در کوچه بپیش فرستادن رسول بسوی کسی و بستن نه شدن نخل تا آنکه
نزدیک رسد زان شوکوه آن و پیش رشتی کردن و پیش رفتن آب بر گرهی برای اصلاح حوض
و دلو و گاه داشت آن و شتاب کردن کسی و در گذشتن در کاری و زمان در وقت آمدن پیش کسی
بعد از مدتی و آن مدت زیاد و براندرده روز و کم تر از سه روز نباشد و زیادتی و غلبه حکوه خرد و یا سرشته ریا
و نشان است که بآن راه توان یافت و راهی یا مضمی است به تمامه نفیختن کسی که برای آب پیش
رو و یا اسباب آب خور از دلو و سب و پاک کردن چاه مفرد و جمع آید و آبی که بر آبهای دیگر پیش مقدم
باشد تا هر که پیش تر آید او را باشد و هر کاری و توانی که پیش فرستاده شود و هر طفلی که پیش از بلوغ
بسیار و بضمین تنم کردن و از حد گذراندن و کاری که در از حد گذرانیده شود و کار گذار شده و مانده و پخته
و بلند و آب تیز و در گذر زنده از مسپان دیگر فراط پیش رنده آب فراط باقیم و تشدید راجع و ستاره
از دو ستاره که پیش نبات النخس واقع اند و هر دو را خد طان گویند و فراط الفطاط پیش رفندگان مرغ
سنگ خوار سوی دادی و آب فروط باقیم پیش آمدن و سبقت نمودن در کار فراط باقیم پیش کسی
کردن و بیشتر سخن کردن و آبی که بر که پیش آید از قبیل او را باشد فراط باقیم شهرستان مصر کنند که
عمرو عاص او را بنا کرده بود و نیمه و چرخ بزرگ سر برده و جماع اند و از آن شهر فراط باقیم از ناخن بگیرند و بیدارند
فطاط بالفتح در پیش حیران شدن از شمشیر و فطاط ناگاه فطاط ناگاه کسی سیدن ناگاه کسی سخن خوب کردن *

باب الفار مع الطامر

فوط بالفتح توش بظراف و سخت دل و درشت سخن و آب شکسته که پیشترند و در بیابان بواسطه نباتان
آب خورند و فشردن شکسته کشیدن آب از آن فوط باقیم بدو شدن و درشت سخن شدن و
همچنین فطاط فطاط آب بنی مرویان فوط فوط برود بالفتح مردن و برآمدن جان و دادن جانرا *

باب الفار مع العین

فجمع بالفخ وروند کردن مصیبت زده کردن بحدون چیزی که بیس او عزیز و گریه باشد و دست کردن
 فاجع مصیبت زده و کلاغ سیاه که آنرا غراب البین گویند فجمع بفتح تخی بپزند دست و با س
 چنانکه گفت دست و قدم بگرد و در قمار بر پشت قدم و بلند می میان قدم فجمع بالفخ بلند می بالای هر چیز
 مهر و شربل قوم و مال و منفعت آماده و موی نام و شاخ و دست و کمان که از شاخ و دست سازند و کمانه
 که از شاخ شگافه نباشند و عصا بر سر زدن و بر تر شدن از قوم خود به بزرگی و جهال و لگام زدن اسب را
 تباراز بپزند و باز داشتن و مجرای آب بسوی شعب گوه و بالضم نام آبی است و موضعی است نزدیک بخرم
 و جانب مدینه مشرف و مردم که بوی سرب یار داشته باشند فجمع افرع ضد اصلاع و بفتح تخی اول شتیه ناقه و گوسفند
 که عرب برای بتان خود می کشند فجمع بفتح تخی جمع و نام موضعی است میان بصره و کوفه و بنیادی بوی بپزند
 و تمام موی سر شدن و شش و بدنه می بسکون را نیز آمده مفرد فجمع و چیزی که در مشک زیاد کند فجمع
 و الکسر و بفتح تخی بر سیدن فرار و سیدن فرار و سیدن پناه جستن و بفتح تخی بر سیدن بهم فجمع بالفخ فشار دادن
 رطب بدر آوردن از پوست و بالیدن چیزی با گشت تا نرم شود و دو اگر دو و عطا کردن چیزی و اگر دیدن
 کودک غلاف بر قنصیب چنانکه حشفه بیرون آید و دستار از سر و گردن دغا کردن چار یا بارش کم را و
 باز نهان کردن قلیع خیر شنیع و قلیع که در قیج از اندازه بگذرد و آب خوش و گوارا قطع بفتح تخی غلیم
 پنداشتن کاری را چنانکه طاقت برداشتن آن نباشد و پیر شدن ظرف و تنگ آمدن از کار
 فجمع بالفخ و الکسر سماروغ مفید و نرم و سخت و دیدن و بالفخ دزدی کردن و تیر دادن و سخت زرد و خالص
 شدن آئینه شدن و بحد بلوغ رسیدن کوک و خوردن از گریه و بالفخ چیزی بای بسیار سفید جمع افقع فجمع بالفخ
 سخت زرد شدن و خالص شدن فجمع بایند و فقا ح الفخم و الفخ مرد و سوز رنگ و همچنین فجمع بالفخ
 و تشدید قاف شربابی که از به و غیر آن سازند و می خورند و گاهی که چون تشنگ شود و سخت گردد مانند شامه
 چار پایان شود و بالفخ و تشدید قاف سخت ضعیف فقا فجمع جابهای آب فجمع بالفخ پیش انداختن
 از اندوه و غصبت فتن بجایی فجمع بالفخ شگافتن بریدن شگاف قدم و جز آن و بکسر زاده فجمع بالفخ
 جمع فجمع و بالفخ شمشیر برنده فجمع بفتح تخی فرفر شدن بسیار شدن مال و خیر و گریه و افزونی و تیزی
 مشک و زعفران و بکسر فرفر بسیار و افزون شود و همچنین فجمع بالفخ و بکسر بوی خوش فجمع بالفخ بکسر بوی خوش

و فان الحب برانده برك از دانه و فان الماس با شكا فنده سبيده و صبح از سياهي مشب فداق است
 شير پيخته شده و همچنين فاق و بالفتح و الكسره غلظت شدن و ترش شدن شير چنانكه بریده شود و بالضم و الكسره تخم مرغ كه شكاف
 شود و بجه از آن برآید فليق بالفتح كه شكفت و بجه است بر طاعت و رگ است در گردن و راز و منگي است
 پيش چشم و شير بالضم و تشديد لام مفتوح نوعي است از شكا لوي از شكا فنده فنديق بالضم فادوال ميوه است
 كه از اندك اندك بگويند و كاروان سركه بر سر راه باشد و نام نوعي است فنداق بالضم حقيقه حساب فنيق
 شير نيكي كه بر آن سوار نشوند و از آن نرسانند و غرير دارند فنيق بالضم شير نژاده فر به وزن نه است بر ورده
 فوق بالضم سوار سركه سبيدي ناهن بر راه اول كه از آنجا آمده باشند و نوعي است و نوعي از كلام و نام زن و
 جانيان و جاي زه از تير فوق الكسره قضيبت بالفتح بالا و تير قضيض تحت و فزون آمدن بلند شدن بر و كرا
 فواق بالضم بر آمدن با دانه سبيده و بر آمدن جمع يا نژاد يك شدن به بر آمدن و جمع شدن شير و پستان ناقه و باديك
 از سبيده بر آيد و حالتي كه در وقت نزوح شخص ايجاد ميشود و مقدار زمان ميان دو كشيدن كه ساعتی نهي كه فنداق شير
 را از شير فرو آيد باز آن ميان دست رساندن پستان كشادن بدان بالفتح نيز آمده فنيق بالفتح شير شدن طرف
 چنانكه از شير سركه بر و بالفتح نيز آمده و سبيده چيز بلفظه يعني بستوان كردن فنيق بالفتح فراخ و كشاده از
 هر چيز و شير نژاده چكو و بر گزیده قالق افزون و زايده بر کسی و بر گزیده از هر چيز و موضع پيوند سركه گردن فليق بالفتح
 فاولام لشكر فاول جمع و مرد بزرگ فيق بالفتح آواز ماكيان و الكسره كاف كه گرد و نيا محيط است و
 مرد دراز و نوعي است و شير كه ميان دو دو كشيدن و پستان جمع شود و بالفتح يا نيز آمده جمع فنيقه الكسره

باب الفار مع الكاف

فتك بهر كه گشت ناگاه گرفتن و ناگاه گشتن و مركب كاري عظيم شدن و عدد كردن و دير شدن و همچنين
 فتوك فرصت يا فتنه و كشتن يا زخم زدن کسی را و ايجاد كردن در كاري فاك نام پير و صاحب جرات و فتاك
 بالضم و تشديد لام جمع فديك بالضم نوعي است به خيبر فديك بالضم و فتح و ان نام موضعي است فركس بالفتح
 بالدين حاميه خوشه دشمن دشمن يا دشمن دشمن زن شوي را و شوي زن را و همچنين فرك بالضم و الكسره
 دشمني به دشمني زن يا شوي و دشمني باز بالفتح نيز آمده و نام دهی است و فنيق بالضم شستن بن گوشه
 و شستن شدن آن دهی است يا فنيق بالضم و الكسره فرك بالضم و الكسره فرك بالضم و الكسره فرك بالضم و الكسره
 و فاك كرده شده فارك فرك بالفتح زلي كه شوي دشمن دارد و فرك بالضم و الكسره فرك بالضم و الكسره فرك بالضم و الكسره

فواصل بالفتح و تشدید بر د و با قلا فرشت فواصل او اخر تابت قرآن بمنزله قوافی در شعر فواصل بخشین
 باسی بزرگ و عطانی بکوفیل بالکسر عرب بیل و حسین کران فیون اقبال جمع و بالفتح و بالکسر شست باری
 فیال بالفتح و تشدید یا بیل بان و صاحب بیل فایل رگ ران و گشت کناره سیرین فیصل بالفتح حاکم
 و حکم که فصل کند میان حق و باطل و بدین معنی حاکم را فیصلی نیز گویند +

باب الفاص مع المیم

فاصم بالفتح و سکون همزه سیراب شدن و شیر کردن شیر دانه از گیاه فاصم بالکسر و همزه کرده مروج و گیم و جاده
 که بر مروج کشند و عامه بیا خوانند به همزه فوم و نصبتین جمع فصح بالفتح خاموش شدن چنانکه جواب نتوان دادن
 و آب ساکن که رویان نهانند و بفتح و فتحین انکشت خفته یکی دامل شب یا سیاهی شب فاصم سخت سیاه
 و گو سپید آواز کننده فصح انگشت و سخت سیاه فصح بالضم سیاه رنگ شدن و گشتن کودک چنانکه گویند
 و بدین دو معنی است فحی بالضم و روان شدن آب چاه فصح بزرگ قدر و چیز بزرگ فصح بالفتح در ماندن و عا جبر
 در سخن و گرائی و حسنی زبان و کم فحی و مرزادان درشت و جفا کننده و چیز ترخ سیر رنگ یا آنکه سرخی اول بسیار شباه
 فدام جمع و بدین فدام گذشتن و بدین کوزه فدام بشتن فدام بالکسر و بالفتح و تشدید دال و بدین بدین جوس که بر
 دمان خودی بستند و فاق آب خوردن آنچه برای صاف کردن آب و شراب بر دین کوزه و ظرف گذارند و بالکسر و دستار
 فصرم بضم فاو از کننده موزه دوز فصرم بضم فاصینی موزه فصح بالفتح شکستن چیزی چنانکه جدا نشود و بدین
 و دیران شدن خانه فطام بالکسر جدائی و بدیدگی کودک از شیر قطع کردن از شیر باز شده و باز داشته از راه
 فطم بضمین جمع فاطم نانه که شیر بچه یکساله از وی باز کنند فطم بالفتح باز کردن و گویان از شیر و بدین کوزه جزان
 و باز داشتن از عادت فصح بالفتح آگنده و بر و بر کردن طرف از آب و مانند آن و بر کردن بینی از بوی خوش
 و رضی است با کلی است فصح بالفتح بستن گشادون بوی خوش سوراخ بینی را و بوسه دادن زن را و شیر خوردن
 بزرگانه و فتحین مقیم شدن بجائی و لازم شدن بدان و حریص شدن به چیزی فصح بالفتح و الفصح زنج بایک طرف شنج
 و بفتح آنچه جنبش زبان از میان دندان بیرون آید و فتحین بر شدن و درانها می پیش بالا این بیرون آمدن و
 بسیار خوش حال شدن و مال بسیار شدن و کم شدن و نصبتین دمان و بالفتح و کسر قاف مردان که در سخن بزرگان
 غالب شود فصح بالضم و فتح قاف و سکون یا گروهای از قبیله بنی کنانه فصح بهر سه حرکت دمان و تشدید بهم
 نیز آمده فوم بالضم سیر و خود و گندم و نان و هر دانه که اران نان پزند و گره پیار و سیر و دانه بزرگ فصح بالفتح

و استن و در یافتن و بفتح و نیز آمده و بعد فیه البیت و بفتح و کسر یاز و در یک در برابر فیه بفتح و سجدت
فیوم جمع فیهوم بفتح و تشدید شتری در مصر فیه بفتح فادلام مر و بزرگ و مر و بزرگ جاف و فیه و در آن بسیار است

باب الفاصح النون

فاران نام کوهی است که در تورست نزدیک است فلولون بضم از بودن و به فتنه افکنیدن و شکفت آوردن از
چیزی فتن بفتح و فتن و از بودن و شکفت آوردن از چیزی و گونه و حال کسر فتنه تا جمع فتنه و معنی آن
گذشت فتنان الکسر غلاف از چرم و پوست که در پای می کنند و بفتح و تشدید تا در و شیطان و فتنه الکسر
وزرگر و همیشه در فتنین فقره باکش در آورده و سیوف فتنان گمراه کننده شیطان فتنان جوانان و جوان
مردان و فتنین دهان و تشدید در فتنین رنگی است سرخ و قصر بزرگ بلند قدین بضم و فتح دال
دهی است فدان بفتح و تشدید دال و تشدید آن گاو یا دوا گاو که با هم بند برای قلبه راندن و کاشتن
و آن قلبه را می که بر گاو بند برای قلبه رانی فدانین تشدید دال جمع و معنی فدانین به تشدید دال گذشت
در فدان فیه بفتح و کسر فای دوم دارونی است معروف فدان بضم جای آن بختن که درین کنند
و آن غیر تنور است وانی که در آن پخته را فنی گویند و نیز فنی یعنی مرد و دشت غلظه و سنگ فربه آمده
فران بفتح نام گی است و بفتح و تشدید شتری و جمع در عرب زمین فرین بضم و فتح رادی است بشام
و کسر تشدید کسوه و معنی آن فرزان الکسر عرب فرین فرزانه و فراین جمع فقر فدان و سنده
ایست نزدیک قطب فقر فدان بضم فزان و هر چه بدان فرق کنند میان حق و باطل و سحر و صبح و قریب و
شکافه شدن در باو لوم الفزان در زبده فرین کسر فاد و سین شم شمر فرا سن بضم فاد و فتح را و کسین شمر
فحرون کسر فاد و فتح بفتح فاد و فتح فحرون بفتح کندی کوهی فرعون الکسر فحرون بفتح
و لیدین مصعب که معاصر موسی عم بوده و لقب هر که یا شاه مصر شود و هر که کشتن مستمر باشد و بعضی گفته اند نام
پدر مصر را پس او فحش بضم می است بمصر فاشان دهی است بیرون فطن هر سه حرکت و فتنین و فتنین
زیرک شدن و نیز کی و بفتح و کسر طارن کن دانا و بر وزن عدل و عصفه نیز آمده و همچنین فاطن و فطین و
فطن بفتح فطن بضم جمع فطان الکسر و الفهم کم کردن فلان فلانة بضم کما یا از آدمی و باب
دلام کتابها هم گاه یکی را فل و دورا فلان و جمع را فلون فتن بفتح و تشدید و فلان و گونه و نوع از
چیزی و راندن فتن بضم شخ اقلان جمع افانین جمع فوران جوشیدن فیضان فتنین

مزان در یکجه شدن آب از بسیاری فاش شدن خبر قبحین بالفح سد اب + + +

باب الفار مع الواو

فاو بالفح و سکون همزه زدن شگافتن سر نیز خم شمشیر و شگافتن بر چیز و شگافتن میان دو کوه فجو بالفح و در بودن زه از کمان فزو بالفح پوسیدن پوشیدن و پوستین فشو بالفح کوز دادن لقب گرویی از قبیلہ عبد القیس فشو بالفح و لغتین و تشدید واو فاش و آشکار شدن خبر و منتشر شدن بوی چیزی فصوصو بالفح فرخ شدن مکان و در میان نکردن درم فطو بالفح سخت زدن فصوصو بالفح و غین مجمر شگوفه خفا و بچنین فاعبه ففوقو پس کسی رفتن موضعی است فاو از شیر باز کردن کدک و گره شمشیر زدن مسافرتن عاقل شدن بعد از نادانی و کبر و بغتین و تشدید واو و کمره کمره آب که از شیر باز کرده باشند یا آنکه کبساله شده باشند ففوقو بالفح سکون

باب الفار مع الهمام

فاره مزربک فوه بختین سخت شاد شدن و شهر است معروف نزدیک جستان اما اصح است که آن فراموش شدن صحابه و لغت و کسر ارم سخت شاد مزین و فارین جمع فقهه در یافتن و دهن چیزی و علم دین و شریعت و لغت و کسر ارم دانشمند و بچنین ففیه فکاه بختین خوش طبع و ظریف شدن و سخت شاد شدن فاکه و فکاهه بالفح و کسر کاف شادان و خوش طبع و ظریف فوا که سو با جمع فاکه و بعضی گفته اند فوا و انگور و انار باشد و این ففوا ففوه بالفح و فوا دکان افوا جمع و بختین فرخ و ان شدن بالفح و تشدید واو مفتوح رو و ک که آنرا زاناس نیز گویند +

باب الفار مع الیاء

فری بالفح شگافتن چیزی و دروغ گفتن و بالفح و تشدید یا دروغ گفته شده و از خود ساخته شده +

باب القاف مع الالف

قباء جائد لانی معروف بغیر مره گیاهی است و خم کردن چیزی و بالفح و بی حمره موضعی است نزد یک مدینه بی همزه نیز آمده و موضعی است میان نکه و لجه و بغیر حمره شهری است بقرعاه قبیطی بالفح و لانی است معروف و آنرا قبیله و قبایط بالفح و تشدید یا نیز گویند قبیله شمری بالفح شمر بزرگ و شمر بزرگ و آنرا قبیله است در دیار چیزی سخت بزرگ خلقت و نام شاعری که معروف بفضاحت است و گویند در فصل الکوبر با جمعی از طر فاف شعرا باغی در آمدن کمر حاج در میان آمد قبحی گفت + اللهم صبر و جهه و اقطع غلظه و انتقمی من ذمیه + و از طایفه سیاه کن روی او را و بر گردان او را و از خون او بیا شام مرا چون این خبر به حجاج رسید در حال به احتضار او را و

قباب بالغش رسکون بهره طعام آب خوردن و آشامیدن با تمام خوردن و آشامیدن قباب بالغش
 و بالغش با این قبضه گمان و خانه گمان و مقدار چیزی و همچنین قیاس بالکسر قیاس بالغش فریاد و غوغا کردن
 و نحو موت و جنگ پتروده شدن گوشت و پوست خرا و خشک شدن ایشان جز است قیاس بالغش
 هر دو قاف شکم و بالکسر صدنی است دریائی قباب بالغش و تشدید با شنیدن آواز دندان بر دندان خوردن
 و شتر ز آواز کردن دندان شیر که بر عهد یکدیگر زند و همچنین قیاس بالغش خشک شدن گناه و بریدن و زشتی کردن
 و شتر و بار که درون حبیب پیر این کنند و سوراخی که در آن محور و لابی می کرد و یا سوراخ میان بکبه و دلو و
 چوبی که در میان بکبه دلو پدید آمد و پس پادشاه و خلیفه و امین دولت و سرین و بالکسر سخنان پیران
 از پشت میان دولت و شیخ قوم و بالغش زبان باریک میان جمع قباب بالغش و تشدید با قیاس بالغش
 میان و بالغش و فتح قباب بالغش قلوب است بزمینه و شمشیر نیز بر آن و بینی بزرگ و فربه و بالکسر
 سرفه است به سرفه و شکله است به پیشاپوش و مضمی است در بر گذر حاجیان بصره و دوی است باین مهر
 و لغت و با نوع اهی است و جمع قباب بالغش و تشدید با شتر زنده و مضمی است با ذی بجان قباب بالغش
 هر دو قاف دروغ گوی و شتر مست آواز کننده و اندام فراخ زن و خلیل چوبی و مضمی است که بدان جا حاضر کننده
 و ببار گو آواز دندان نزد همچنین قیاس بالغش بالکسر روده آلات و ساز و شناخت گاو آب کش اقباب
 جمع و بعضی گفته اند که اقباب آنچه از پی و جز آن کرد روده و شکم پیچیده است و در دمار قیاس بالغش خوردن
 روده و پیه بران و لغت میان بالان یا بالان خرد و بقدر کوان شتر و بسکون نازیده و بالغش و کسر تا تنگ شود
 و زود غضب قیاس بالغش کلان سال و عجز و سرفه کردن و آنکه او را سرفه گیرد قیاس بالغش مغز و آب
 و شتر و مردم قریب بالغش نزدیکی و نزدیک شدن و مضمی است و بالغش و آردن شمشیر در غلاف و نشان
 غلاف برای شمشیر و بالغش و لغت میان که و لغت میان بالیدن اندر دگر و سیر شب برای فرد و امین فردا بکار آید
 و بالکسر و فتح را متشکما جمع قریب قریب بالکسر باریک نزدیک شدن و نیام شمشیر یا نظر فی که شمشیر یا نیام در آن
 کنند و بر داشتن باریک جماع و بالغش نزدیکی قریب کشتی خرد که بهلوی شتی بزرگ دارد برای برادران
 ستور و آنکه شب طلب آب کند و قریب العفوه نام طاعی است معروف که بطعم نوش شده که برنگ بد که بر
 این رنگ زده است چندان سر برنگ زد که بر زپس بدین لغت شتر و شتر قریب نزدیک اهی رنگ زده
 مدام که قریب باشد و بالغش و فتح نام دوی است و لقب پیرا مضمی و لقب رئیس خواجه قریب بالکسر و فتح طاعی

چیزی بسیار کم قصبه بالفتح خارج بار و لغتین یعنی درختی سخت شدن قنار بسیار
 قصبه بالفتح چیزی درخت و سخت و تنه ای خشک که در دهان ریزه شود و روان شدن آب قصبه
 بالفتح سخت شدن قصبه آب آواز آن قصبه بالفتح آمیختن و زهر دادن و کمره رساندن
 و تپه کردن آلودن به چیزی و کسب نیک نامی و بدنامی کردن و شروع گفتن و سرزنش کردن جلادان
 شمشیر و زایل کردن پوشش و بالکسر نام مردی است و گیاهی است و مردی خیر و زنگ شمشیر و خبر آن
 در هر دین معنی لغتین نیز آمده قصبه شمشیر نیز زرد و زنگ رسیده و لو که در فقری است بهین
 قصبه بالفتح بریدن و باز داشتن نیز از آب پیش از سیراب شدن و بالضم پشت در روده اقصا
 جمع و لغتین بی و هر گیاهی که میان خالی و کمره دار باشد و مشوره و بهر چه که مانند آن میان کاواک باشد
 چون آخوان و آنچه از نقره و بهر میان کاواک سازند و آخوان انگشت و گلو و مخخ و نفس و گاهی شمشیر و
 مجرای آب چشمه و مجرای اشک و جامه نازک از کتان و مروارید آید و زیر جوش آب مرقع به پاوت
 و به جای کمره و ابوه های جواهر فی الحدیث و بهر چه در طبیعت فی الجمله من قصبه قصاب بالضم
 قصبه صاد جمع تعاب یعنی نای و پیچنی و بالفتح های زن و برنده گوشت و روده و همچنین قاصد و قاصب
 یعنی زرد آواز کننده نیز آمده قصبه بالفتح قناریه و چوب زردن و بریدن و بهر درختی که بلند و بسیار شاخ
 باشد و شاخهای که بریده شود بر ساخن تیر و کمان و درختی است که از آن کمان سازند و گیاهی است
 قصبه شاخ درخت و نافه رام نشده و بهر شمشیر نازک و شمشیر نیز و تازیانه و کمانی که از شاخ درخت
 سازند و وادی است بهین و یامه نام مردی است قاصب شمشیر نیز قاصب جمع قطب بالفتح در زمین
 رود چنان افکندن میان دو آب و در ترش شدن بریدن و جمع کردن و آمیختن شراب آب و قصبه
 آوردن بگردن ظرف یک گوشه جال و گوشه دیگر گردن و بهر چه آن جمع شدن گره های و میان دونه
 گردن افکندن و بهر تیر حرکت میخ که آسمان بران می گردد و بالفتح ستاره ایست که قبله مسجد بران بنا کنند
 و سید قوم و پس سالار که مدار کار برد باشند و مدار اصل بهر چه قطوب بالفتح روی ترش کردن و در زمین
 و بالفتح ترش و دیر درنده قطاب بالکسر آمیختگی و گردن میان جامه قطرب بالضم دزد و موش گرد
 موسی ریخته و جابل و بدول و مفید و معروف نوعی است از نایل و لیا و سکان خرد و جیان خرد و مرغی
 و بهر چیزی که تمام روز در حرکت می باشد و بعضی گفته اند که آن گری است سبزه که بر روی آب در حرکت می

و لقب داشتندی است بخوبی تا که در سبب و بهر در طلب علم می بود و قسب بالفتح کاسه جوین بزرگ
 یاقدهی که یک کس اسیراب کند قلب بالفتح دل و خرد و خالص هر چیزی و میان لشکر و منزل است از منازل
 و آن ستاره است بزرگ که بر قلب عقرب واقع شده و برگردانیدن و بازگشت کردن جابه و جزآن بزرگ
 و چیزی بدل رسیدن مغرور خست خرمایر و کشیدن و میزاندن شمشیر شدن غوره خرمایر و بالفهم دست بر خنجر
 و مار سفید و مغرور خست خرمایر بزرگ آن و بهر معنی بالفتح و الکسیر آمده و بالفتح و تشدید لام مفتوح مرد جلد
 و آن بزرگ و ایندین کار و الفتحین کشنگی کتب قلمیپ چاه یا چاه کند گردن گرفته سنگ خبر آن قالب
 بکسر لام گرداننده و از گون کننده و غوره خرمایر سرخ گشته و بزی که رنگ او غلاف رنگه دارد و بالفتح لام کالبد
 کفش خست و زر و فقره و جزآن و بکسر لام نیز آمده قالب بالفهم گوشت و در دوزن بجای گشته شتر علی الفهم
 قسب بالفهم غلاف نصیب چار یا چار بانی که شمر دارد چون است جزآن مادیان بزرگ قسب ابر و جماعه و دم و قوس
 بالفتح زین کردن شکافتن مرغ بیضه خرمایر و بالفهم خرمایر بالفتح سپید پتیرگی لک و که بزرگ و شتر کلان

باب القاف مع التام

قافله کاروان از سفر باز گردنده قافله زن شایسته دوزنی که بچه زایان دوزنی که بچه را پرورش کند و شب
 خسته و شب آینه قافله پس سرور پی آینه و کلمه آخر که شعر آن درست نباشد قافله طبعه قافله
 بنیاد دوزن شسته قافله بد خلق و پلیدی قافله درات جمع قافله حاشه زمانه و شخصی و گوینده چیزی و قافله
 قافله فرمان بریده و دو خانانده در نماز و خاموش قافله شیشه و هر چه در آن شراب و غیر آن قرار
 گیرد و حد و چشم و بول امراض که پیش طیب برند قافله زمان قیامه قیامه بالفهم بوسه و بالکسر کعبه و چیزی که در آن
 جهت رو کند در نماز و بالفتح چوبک که در میان سوراخ که در و یک چرخ کنند قفیه بالفهم قاف و فتح ای می شده و قفیه
 بالفهم مرغ چکار که آنرا پس تو نیز گویند و عوام آنرا ابابیل نامند قفیه بالفتح یک کف دست بالفهم و سیم چیز
 و بدست گرفته شده و سینه از یک مشت از چیزی قفیه بالفهم و تشدید یا بنیای گرد بر آورده چون گنبد و هر چه مثل
 گنبد یا زنده چون قبه سپهر و قبه عمارتی مانند آن قباب بالکسر جمع و قبه الاسلام بصره و قبه الشاه بالکسر هزار خانه
 شکسته قفیه بند شمشیر و کار و سوراخ یعنی نوک قباله بالفتح ضامن شدن با و بول یعنی با و صبا آمدن و
 و یکی کردن قفیه بختین قیام و نشانه سیاهی قفای بالفتح و تشدید یا بنیای چمن و در و قفیت
 بالفتح و تشدید یا بنیای برترین سخن چینی کردن و دروغ گفتن و خوش ساختن و دروغ به بیان قفیه فاسد و

کردن و دعا خواندن و استخوان خاموش شدن و در نماز فقطرة الفتح نیک بستن پس تمام کردن یک بزرگ و بنای بلند قنات کاریز و نیزه و استخوان مهره پشت قنیه بالکسر مایه قنایه بالفتح راضی شدن بادی که قنیه بر وزن بکینه ظنی که در آن شراب کنند قنایه بالکسر نهی است بر پستی عانی عرب قنیه بالضم تشدید نون سرکه و بالای چیری و بالکسر نادر لیمان درونی است که آنرا با ناری سبز رنگ بند قنیه زرد و دیگر از لیمان قوت بالضم خوردنی قنیه بالفتح یکبار استخوان دیگر بر خاستن قنیه بالفتح و تشدید را و تحفیت آن زنبیل خرا و کماند از آن است قنیه بالضم پاره کرد که از گریبان پیرایس و غیر آن بدون آرد و هر چه گرد بریده شود از پاره و غیر آن یا خاص است پوست و چیریکه بریده شود از اطراف چیری و چیری که از اطراف آن بریده شود و منقش است به نجره و درینه قاهره شهر قدیم بدین مصر قیل و قال که خواب کردن چاشنگاه قنیه بالفتح کنیزک قنیه بالکسر پیاپی نهاد و جایگاه که گاه و درخت در آن نروید جمع قنیه

اب القاف مع الجيم

فوج الفتح عرب کبک فوج واحد فوج بالکسر و تشدید وزن مفتوح شهری است معروف هند که سلطان محمود غزنوی آنرا فتح نمود و اینج بالقوم مفتوح نام جاری است معروف که در روده بهم میرسد و فتح و ضم قاف و کسر لام نیز آمده .

باب القاف مع الحاء

[illegible]

و اطراف گیاه تازه قروح بالفتح ریش کردن خسته کردن در شبها برون آمدن و حق پیش آمدن و شکسته شدن
 و خورند و کمر سخت که شتر بخار را بکشد و بالضم نام وادی است وادل بر چیز و شش شب در سیر راه در خم رساندن
 و پوشیدن تازه که بدن را بروج کند یا اگر بالفتح بجز است سلاح باشد و بالضم در آن و بفتحین ریش بر آمدن و
 بر آمدگی آید که در ک قروح بالضم جمع قرحه و بیدار شدن حمل نافه را و تمام شدن شدن شتر چون آب و شتر
 و مانند آن قروح ریش بر چیز خالص قراح بالفتح خالص از هر چیز و آبی که نیامخته باشد در وی بست بجز آن
 در زمینی که آب درخت نداشت باشد باز سبی که از برای زراعت و نهال شانیدن باشد و بالضم همی است و شتر
 قوطیت قرح بالکسر تخم پاییز و دیگر هزار و دیگرین بار و بالفتح توایل در دیگر کردن بگذشتن شتر و بجز آن بول
 انداختن بکن بول سنگ و بالضم و فتح و نام کوپی است و بول و ملک است و بول و نام و پناهی است از
 پادشاهان عجم و قوس قزح که این که در هوا ظاهر شود و آنرا کمان است و کمان شیطانی گویند و آنرا قوس
 قزح بهشت آن گویند که قزح ما خود است از قرحه بالضم یعنی راه زرد و سرخ و سبز یا آنکه بلند است یا خود از قرحه
 است یعنی ارتفاع یا منسوب است بکلیه موکل ابر یا منسوب است به پادشاهی از پادشاهان عجم قراح
 بالضم بیماری است که بگو سفندان امیر قراح بالکسر عا بر چیز که بالفتح خر کلان سال و بضمین زردی اندران
 و نذر شدن آن مراد قراح بالفتح قرح بالکسر گندم و بست خشک خوردن چنانکه دوا می شک خورد قروح
 بالضم سیر آوردن شتر بعد از آب خوردن و گذشتن آب قراح بالکسر و الضم دو ماه سرای سخت قرح بالفتح خم در آب
 چیز را مانند چکان و بجز آن و کلید است کردن بر آ در و سیراب شدن شتر و سیراب شدن از آب بخت بیانی
 و بزور داشتن بر خوردن آب قراح بالضم و نشاندن کلید در آن و کج قوح بالفتح بریم و دیگر شدن
 و زخم و خا و راجاروب کردن و موشی است نزدیک مدینه قحج بالفتح زرد آب دریم شدن و زخم

باب القاف مع الحاء

قحج بانگ کردن گشن خوردن چیز خشک بر چیز خشک گندن و خست مراد قحج و خر کلان سال و نذر
 و فی میان خالی قحج بالضم موشی به بین و نام شاعری است قوح بالفتح تنه شدن اندرون و اوسطه بیماری

باب القاف مع الدال

قحج و قحجین چوب پالان و نالیدن شتر و خوردن دخت قحج و قحج بالفتح و قحج بالضم و قحج بالضم و قحج بالضم
 قحج بالفتح خوردن و قحجین با و رنگ و بخت گفته اند چیزی است شبیه بخیار یا نوعی از آن و بالکسر شتر

قند بالفتح و تشدید ال به دراز انگشتن و دراز ابرو بدین از پنج بیداری کوتاه کردن سخن بیداری میانان بالادست
 و قطع و اعتدال و پوست بنفشه که در آن طرف سازند قند و بالکسر جمع و بالکسر دال که از چهار خم و پنج بدرازا ببردند
 و ناز از فطری که از پوست سازند و زاه و جاعله مردم که هر کدام به هر ای خود و سر خود باشند و بالضم ای است و در
 درای شور و بالفتح و تخفیف دال حرفی است بمعنی تحقیق و تقلیل و بمعنی پس نیز آمده قند یک گشت خشک کرده
 و گوشتی که بدرازا بریده باشند جامه کنند و بالضم فتح دال نام آبی است در جاز قند و بالضم و دی است که در شکم
 بهر سرد و فتح خال پشت و موش کالان دشتی قند و بکسر قات و فتح دال ابرهای مختلف جماعت مردم جمع قند
 قند و بالکسر بوزنه که از آب پی نگویند و بالفتح که در کرون کسب کرده که در کرون روغن در شکم چیز کوتاه و بالضم و پیوسته
 شدن از روی غیر و جبر شدن موی و بر جم پچیدن بشم و ندر شدن و بشم بر جم پچیده و ندر شده و بشم و بشم
 و شاخ خبر با برگ آن در کرده باشند و خورد شدن دندان و فاسد شدن مژه مصطکی و ناند آن و بالفتح و
 را بر برهم نشسته که بجا شده و بالضم و فتح را موی است قند و بالضم کنه و بکسر قات و قند و بکسر قات و قند و بکسر قات
 آهنگ کردن در آبی راه در است رفتن و شکستن چوب میانه زدن و میانه بون در به چربی وصله دادن و بالضم
 بر است قصیده و مرو که فربه باشد و نه لاغر و بالضم و بالکسر فتح صا دال از پنج شکسته جمع قصیده بالکسر و بالضم و بالضم
 پیشکسته قصیده شکسته و فربه و پوست خشک پاره از شعر ریاده از شکسته و بالضم قصیده قاصد شکسته
 کننده و نوزد یک میانه و انسان قند و بالضم شستن شستن از سر شستن و جلوس شستن از خوابیدن و بالفتح
 جوان که نخست در بار بر داری و سواری آمده باشد قصیده بشم بنفشه که پیر است که در ده باشد و جوشی که از این
 پشت آدمی در آید و نعلنج قاصد نشسته و زنی که از حیض فرامیگردن باز مانده باشد و نعلنج که دست بوی رسد
 قند بالفتح نوعی از دستار بشم و تخمین به سر انگشتان بای رفتن و بشم رفتن ستور و میل که در آن چشم
 و دست ستور بجانب راست قند بالفتح نافتن کسین و خزان و بالکسر یکب روز و نوبت آب در چهار روز و قند
 رسن نافه و بشم چنین مخلوط قند بالفتح شستن قلا ده در کرون کرده از پوست و خشت و خزان برای قندی
 و چیز که در گردن شکر کنند بر آفرانی قند بالفتح شکسته قند و بالفتح و تشدید دال شکسته و جلالی خود
 بالفتح از پیش کشیدن ستور و خزان و بالضم اسپان و تخمین کشنده را کشیدن بقصاص و درازی کردن
 و پشت قند و بالفتح اسب رام شده بکشیدن قند و بالضم زنایان پیر از زادن باز مانده و دستور و دنیا و
 جمع قاصد قاصد کشیدن و کشیدن از پیش کشنده ستور و خزان چنانچه سمانی از پس رانده و بینی که در آن

پیشینه دارند که که سیدی زمین باشد و چون کسی که کار از او را بخت نمند و سواره اول از نباتات انقضی صحرای قهند
بالفتح سپید و شیر درنگ و نوعی از میوه‌های انگلیش خیزد و در بچه گاؤ و گوسفند و بالکسر یک کلان سال و نفختین موشی است
قندی بالکسر مقدار مراد است قاصد و بالفتح بند قیود و اقیام جمع و نام کسی است و دال که سرنای بالان بهم فرزند و
دال شمشیر و قید الفرس داعی که برگردان شتر نمند و قید الا و اید کسی که وحش بدوین در یابد و
قید الاسمان گوشت پنج دندان که آنرا لته گویند.

باب القاف مع الذال

قیما و بالضم پدر نو شیران قدر و بالضم قاف و فتح ذال برای تیر جمع قنده بالضم قدر بالفتح و تشدید
ذال تیر را بر کردن قنده بالضم قاف و فاف و فتح فاف نیز آمده خار پشت و پس گوشت شتر و جانی که گیاه
در آن بسیار و انبوه دیده شود و رنگ و درخت که در میان رنگ باشد.

باب القاف مع الراء

قار قبر و شتران و با که بزرگ اران و درختی است تنخ و دهی است بجا نیمه شتر قمر بالفتح گو قیود جمع و در گور
کردن و بالضم و فتح بای تخفیف و مشد و مرغیت معروف و احش قبره و آنرا در فارسی چکاوک گویند قمر
بالضم و نفختین کرانه و کازه صیاد و بالکسر نوعی از پر کمان که برای تیر بدین سازند بانی که بدان هدف زنند و بالفتح
بوی برای برادران و تنگ عیشی و نفقه بر عیال تنگ کردن و نفختین گرد و غبار و احش قره و بالفتح و کسر متکبر
قمر و بالضم تنگ عیشی و نفقه بر عیال تنگ کردن و بالفتح نجیل و تنگ کننده بر عیال قمار بالضم بوی برای
بوی خود و بوی دیگر قتیله برای تیغ زره و پیری یا دل پیری قدر بالفتح انداز چیری و انداز کردن و در
دیگ چیری یا تنگ کردن و توانا شدن و بزرگ داشتن و شمت روزی و توانگری و بی نیازی و طا
و بالکسر دیگ و نفختین قضا و حکم و نهایت و انداز چیری و طاقت بسکون دال نیز آمده و انداز کرده خدا
تعالی بر بنده مراد است تقدیر و کوتاهی کردن و بالضم و فتح را توانا جمع قنده قدره قدره و در توانا چیر بخته شود
در دیگ و هر دو نام از انعامی الهی است قدر بالضم میانه قدر و در بنیزه و شکرش و طباخ و خوان سالار و نام
مردی که نامه صالح بانی کرده بود و او را قدر این سالف گویند و ما بزرگ و بالفتح و نفختین بلیدی
و بالفتح و کسر ذال بلید قدر و بالفتح زنی که از بلید پیدا و باشد و ناقة که از شتران بر کمان نشیند قمر و بالضم
خمش شدن چشم و بالفتح آب سرد قمر نیز آنکه چشم او خشک شده باشد از حبه شادی قمر بالضم سیدی یا سیدی

فصل سیم در بالفتح هو و ج و خزان که در آن هوا شود و آب سرد و یخین و کون و نور و جاسه قرار بالفتح آرام و قشور
 بالضم کشتی دراز و بزرگ قشور بالفتح بستم بر کاری داشتن و گزینی از تبدیله بجدیه قاسم زرد بکاری دارند و قشور
 بالکسر پوست درخت و حیوان جز آن و پرورده چیزی خلقی باشد یا غرضی و هر چه پوشیدنی باشد و بالضم و اکا و باری
 مقدار یک شیر بالفتح کوهی است و شوم و شستن کسی را و پوست باز کردن از درخت و حیوان و خزان و بالفتح
 و کسر شین میوه و خزان که بسیار پوست باشد قشور بالضم و فتح شین پدر قبیله الیت از هزارن قاشور
 سال قحط که از غایت قحط هر چیز او پوست بر کند و شوم و بد فال و اسب و هم از ده اسب که پس بهم رسد
 دو و آنرا قاشور و شکل نیز گویند قشور بالفتح داردنی است که بر روی مالند تا روی صاف نشود و بالضم و
 جمع قشور و فتح قاف و او و سکون شین زنی که او را حیض نیاید قاشور پوست باز ننده و نام فحش است
 از شتران که در عرب بشومی مثل است قشور عصای درشت و مرد و از ریش قشور بالفتح گوشک یعنی
 خانه بزرگ که از سنگ جز آن سازند و کوتاهی و باز داشتن و شبانگاه کردن پرده فرو بستن و کوتاه کردن
 و کوتاه شدن و ستادن بجائی و از آن در گذشتن و پسند کردن به چیزی و جاسه ستان و گازی کردن
 امیکش تا یکی بر پوشانی و کوتاه کردن نماز و کم کردن موی و مقصود کردن کلمه خلاف مار و بختین و بخت
 درخت خرا و خزان و باز ندهای آن دین گزینهای مردم و شتران جمع قصره و خشک که بیج کردن بهم میرسد و
 خشک شدن کردن و در کردن آن و بالکسر صا و کوتاهی خلاف طول قصیر کوتاه و آبی که از غزنی پیش
 خود بسته دارند و بجزر گذارند و قصیر آنکه پیش معروف بود و در شناختن او احتیاج بکمر جدا باشد و بالضم و
 فتح صا و شمرست کنار دریای بمن از طرف زمین صر و دهی است بدشتی و جزیره است کوچک که مقام ابل
 است قصور بالضم عاجز و فرو ماندن از چیزی و شبانگاه شدن و فرو نشستن مسکن شدن در و غضب و
 رسیدن بخیری و گذشتن آن جمع قصر صا بالضم یا بالان و غایت چیزی و بالفتح بار چتر آهن و چوب و
 بالکسر و بیج کردن کوتاهی موی و خزان و جمع قصر بالفتح و شدید صا و گذر قاصد کوتاهی کشنده و آب سرد
 قشور بالفتح باران قطار جمع قطره واحد و چکیدن آب و خزان و چکانیدن و بر یک نسق و بقطار رفتن شتران
 و موضعی است میان اسطر و لبره و دهی است میان شیراز و کرمان و بالکسر س گداخته یا نوعی از آن
 نوعی از جامهای بر دود و بالضم که راه اقطار جمع و چوب خود و خزان که از و بخت سازند و با اصطلاح ریاضیدین خط
 که از مرکز دایره گذرد و بختین وزن و حساب کردن و پیچیدن یک یک بار از غله و خرا و باقی را وزن نکردن

و در آن حساب گرفتنی شهری است میان قطیف و عمان که شیب قطره بالکسر و شتران قطرات بفتحین
 بدان منسوب است قطره بالفتح آنچه در بینی و گوش جز آن چکانند و بالضم فتن و شتافتن و سخت انداختن
 را و جانده و خانی گرفتن بهر پیرا و روان شدن چکیدن آب و جز آن قطار بالکسر شتران قطار شده و بر یک
 فسق رونده قطره بالکسر نام سنگ اصحاب گفت و پوست شکاف نه خربا بالقطعه سپید که بر پشت دانه خربا بود
 و خربا از آن روید یا شکاف دانه خربا یا رسته که در میان شکاف بود و در آن قطار بالکسر قهر بالفتح گنج
 و از پنج کاویدن بجز و بقر و عنق چیزی رسیدن و انشامیدن آنچه در کاسه بود و خوردن است که از نه و بریدن محل از پنج
 دانه اختن کس و نام اختن بجز و کاسه قهیر و رنگ قهیر بالفتح و رنگ و الفتح و تشدید عین چاه عین قهیر
 بالفتح زمین خالی از آب و گیاه و نان بی نان خورش و از بی کسی رفتن و اگر سینه و شکم خالی ماندن و بجز کاوی
 که از نادر بهر دانه برای راحت کردن بفتحین کم شدن مال بی نان خورش شدن طعام و بالفتح و کسر فاکم موی
 و لگ و بهمان بی آب و گیاه قهار بالفتح است بنامینه شکم و جز آن دانه بی انحرش قهیر بالفتح طعام بی
 نان خورش و زبیل طرف بزرگ از بزرگ خربا که خربا دان کنند و آبی است بر آه شام قهیر بالفتح و تشدید فای
 معصوم غلات شکم و نخل و گیاهی است قطره بالفتح قاف و طار و سخت هم چندین قاف بالضم قطره بالکسر و فتح
 میم و کون طاشتر قوی فربه و موه و کوزه و صندوقی که در آن کتاب نگاه دارند و ظرفی که در آن شکر و مانند آن کنند و قطره
 بتا نیز آمده قهر بالفتح غالب شدن در قمار کسی فتن کردن بالضم چیزی را روشن و سفید جمع افر و جمع قوی نیز آمده
 چون روم در وی و موضعی است اطراف ملک و گیلان و جبال قمر کو بی چند است از آن موضع بطرف جنوب که فتح
 آب نخل است و بفتحین خیره شدن چشم از دیدن برف و از لگرسن سپیدی و بر شدن شتر از گیاه و آب و بهر آن
 در مشابیه و خواجیدن بعد از آن و بنو قمر و بی است و سوغکی مشک که از تابش مهتاب در آن رسد و ماه بعد از
 شیب تا آخر دانه شب بلال گویند قهیر هم بازی حریف و بالضم و فتح میم بصغیر قمر و قهیر گرهی است قطار بالکسر
 بر در دانی با هم بگرد و بافتن و باختن چیزی بگرد و بالفتح و صافی از بلاد هند که خود قاری بدان منسوب است
 قهیر نام مولای حضرت علی ابن ابی طالب قهیر بالکسر گیاهی است قهر بالفتح قاف دمای کوتاه و بنای مثلثه
 نیز آمده قهیر لوزن بخیل مجوز سرب کنده بهر قهیر بالکسر سغنی و بلاد سغنی است خاکستر رنگ قطار
 بالکسر یک پوست کاو چرخ و گفته اند که آن مقدار هزار دینار است و از مخازن جیل منقول است که قطار
 یک هزار و دویست و چهار است و از قهیر و نیم مقدار است و بعضی گفته اند یکصد و بیست و سه

یا صدر طلال از طلا و نقره و مقدار چهل اوقیه از طلا یا نقره و نیست دینار یا بنقداد هزار دینار یا بنقداد هزار درهم
 قیور بالفخ بر سرهای پای رفیقان آنکسی آوازهای نشود و فریب دادن شکار را و بار چرخه گرو از میان چرخه
 بریدن و خندن کردن زن را و رسن نیکو و دانه پنبه و پنبه نو قهر بالفخ چیره و غالب شدن قهار بالفخ و تشدید
 بسیار چیره غالب نامی است از نامهای حق تعالی قهر بالکسر و قهار چیزی است که بر شتی ما و خیم و مشت را
 مانند و بعضی گفته اند که این زفت است و بیان آن گذشت قیور بالفخ و تشدید یا مجهول النسب قیور بالفخ
 و تشدید یا حصا قیور و قوش و نام مردی است و نام شتر شاعری است یا اسب آن نام دهی است . .

باب القاف مع الزا

قهر بالکسر کوتاه و خلیل قهر بالفخ چیستن و بی آرام شدن بعضی از آن کس را قهر بالفخ و تشدید
 نیز انداختن چنانکه پیش دست افتد قهار بالفخ بیماری گو سپند و سرفه بیشتر قهر بالفخ معرب کردن قهر
 بالکسر نگه است شرح که اگر می که در پیشه ملک این میا باشد فشرده و جوشانده می سازند قهر بالفخ گز
 خاک با گشتان و بریدن و پشته خاک و زمین درشت و بالفخ روغن دان حمام قهر بالفخ و تشدید
 ز ابریشم و جستن دل تنگ و گرفته شدن و تشکر دن از چیزی و بالفخ دوری از چرخ و آلودگی و بر
 حرکت مردیکه از آلودگی مادی کندی قهر از بالفخ مار بزرگ و مارهای کوتاه و بالفخ و تشدید ز ابریشم و تشدید
 بالفخ و تشدید ز دوری کننده از معاصی و معائب قهر بالفخین مرد بزرگ و دور از عیوب قهر بالفخ بزرگ
 چیزی را از آب و جز آن و آتشامیدن آنچه در ظرف باشد قهر بالفخ چیستن مراد قهر در مردن قهر بپایان
 است مقدار و از ده صاع و از زمین مقدار یک صد و چهل و چهار گره شری قهار بالفخ و تشدید فاسد
 که در آن بنشینند و زنان در دست پوشند یا یوری است که برای دست و پای سازند و آهنی است
 در هم دیگر رفته که بر آن باز شکاری می نشیند قهار بالفخ نوعی از آتشامیدن است و زدن و انداختن و
 شادی کردن و جستن و تنگ شدن و مرد سبک و ناتوان رو کا ویدن زمین بعضی قهر بالفخ چرخ کردن
 و گرفتن چیزی با طراف گشتان و بختن چیزی زبون بی قیمت و مرداکس بی غیر قهر بالکسر خرد کوچک
 قهر بالفخ ریگ توده بلند و ریگ پشته کرد و خرد قهر بالفخ چیستن و حالبه است از صوف سرخ و بر بنفشه
 نیز آمده قهر بالفخ قاف و با و دال نام چهار نوعی است معرب گفته در .

باب القاف مع السین

قهرس بالضم نوعی است نیکوترین مسما و جزیره الیبت عظیم مردم قهرس بالفتح التشن گرفتار و
 والنش از کسی است ظاهر نمودن و بالکسر اصل پنج چیزی و بفتح تین باره التشن که از التشن بسیار گرفته شود
 و زودگشتی کردن و التشن نمودن گشتن و بالفتح و کسر نامی که زودگشتن و التشتی کند ماده را مراد قهرس
 قاهرس کسر با شهری است بنحیب قاهرس مرد نیکو روی و پاکیزه لون و نام پادشاهی است محب کاوش
 و ابو قاهرس کنیت نعمان بن منذر قهرس بالضم و فتح بالتصغیر قهرس نام مردی است و ابو قهرس نام کوهی است
 و این کوه را همین نیز گویند زیرا که حجر اسود را در آن بمانند گذاشته بودند و نام مردی است که نخت در آن کوه
 خانه کرد و نام قلعه الیبت از حلب قهرس بالضم و بضم تین پاک و پاک شدن و کوهی است عظیم به نجده
 مقدس نام شهر قهرس خلیل نام هر بنی در روح القهرس نیز گویند و قهرس اسود و قهرس نام دو کوهی است
 و بفتح تین مطل و طاس شهری است نزدیک حمص و بفتح تین و بالفتح و فتح و ال کاسه بزرگ قهرس
 مرارید قهرس بالضم نام مردی است و مراد که بقدر مرارید از لقمه سازند و سنگی که در جای ریختن آب
 حوض نصب کنند و بدین معنی بالفتح و تشدید دال نیز آمده و سنگی که در حوض شتران اندازند تا آب میان
 بقتیم رسد قاهرس کشتی بزرگ و جزیره الیبت بالکسر و بضم الیبت به راه قهرس بالفتح و بضم تین
 بر کشته شمشیر و بالفتح و تشدید دال بسیار پاک و مبارک و نامی است از احمای حق تعالی و بفتح نیز آمده
 قهرس بفتح تین پیش کوهه زمین و کوهه پس را نیز گویند و هر دو کوهه زمین را قهرس و بضم تین گویند و سکون را
 نیامده الا بضرورت شعر و فارسیان سکون را استعمال کنند قهرس بالفتح و بضم تین سخت و چیزی سرد
 و سخت سرد شدن سرما و سردن آب و بالکسر تهای خود و بفتح تین افسرده و بسته شده و بسته شدن افسردن
 و سخت شدن سرما قاهرس قهرس سرهای سخت و چیزی که نه و افسرده و بسته شده قهرس
 بر سه حرکت و مشهور کسر است کاغذ قهرس جمع و بالکسر نشانه و شتر گندم گون و دختر سفید رنگ و دراز
 قاست دردی هر چیز و نافه جوان و بر و مری قهرس بالفتح و بضم تین است بهر دو کاغذ و بدین معنی بالکسر
 نیز آمده قهرس بالضم و الکسر یعنی کوه قهرس بهر سه حرکت و تشدید سین چنان چیزی و در پی آن تین
 و سخن چینی کردن و تمامها را کردن سطور و الفتح صاحب شتران که از شتران خود جدا نشود و در پس و مهر
 ترسیان در علم و همچنین تیس بالکسر و تشدید سین نام شهری است بنویس مصر که در آن جامه خوب میشود
 و بالفتح نام مردی است موجود و بلند و در زمان جاهلیت که آنرا قهرس بن صاعده نیز گویند قهرس بالفتح

ناکه تنهای چو کند قناس بالضم معدن آهن است بارینه که از آهن آن شمشیر خوب میشود و نام کوهی است
 قنطاس بالضم و الکسر تر از دید است ترین تر از و یا تر از وی عدل این در اصل روی است و بعد از آن آمده
 قنقش بالفتح شراب بوی ناک بفتحین بر آدن سینه و در آدن پشت ضد جرب بفتحین قنقش بالفتح مردن
 بستن دست و پای آهو و موسی اگر قنقش و کشیدن چیزی از کسی و اگر قنقش از روی غضب مراد قنقش
 بالضم طایفه است به کرمان مانند کردان بفتحین بلند شدن سربل قنقش بالفتح رس سطر کشی که از لیس خرم
 برگ آن و خزان می سازند و آنچرا گلو به یکدیگر بر آید از طعام چیری و این یکم تر و آنچند و بار و رسته بار آید آنرا
 فی گویند و قنقش یا سرد و سرد و نیکو و بسیار آتشامیدن بنیند و غشیان و بر خورگی در آن انداختن حوی آب
 و جام شراب از غایت چیری قنقش بالفتح و تشدید لام دریای موج زن دالال قنقش بالفتح بخیل
 بالکسر و تشدید لام کلیسیا که ابریه و صناعه وین ساخته بود و حکم کرد که هر سال مردم بدانجا بیایند آخر مردی از
 عرب در آنجا طهارت کرد چون ابریه خبر داشت با انتقام آن لشکری از رسته با فیل محمود نام و فیلان دیگر متوجه
 ویان کردن که بشند حق تعالی به برکت قرب و ولادت حضرت رسول صلعم و حرمت کعبه شکر از مرغان
 فرستاد که دمار از روزگارش بر آورد و چنانچه قرآن مجید بآن ناطق است و آن سال را عام الفیل گویند و در آن
 سال تولد حضرت رسالت پناه صلعم شد قنقش بالفتح غوطه خوردن در آب و غوطه دادن و انتظار کردن
 به چه و شکم و بالضم و تشدید میم مفتوح مرد و شریف قنقش بالفتح و تشدید میم مخم قنقش قنقش در جای ظرف
 ترین از دریا و آب بسیار از دریا و نام کتابی است معروف در لغت از محمد بن یعقوب فیروز آبادی قنقش
 بالفتح چاهی که از کثرت آب در آن بهمان شود قنقش بالفتح اصل بالکسر نیز آمده و بالکسر ای سر و
 بفتحین فی اندک و گلیای است خوب و کثیر النفع که بعد سی آنرا اسن گویند قنقش بالفتح سردار آب
 بسیار از دریا و بالضم و فتح میم ناهیه السیت بزرگ نزدیک خراسان و یکی است بالکسر قنقش بالضم و فتح
 نون سرخ و آهن در سخنان بر آمده میان دو گوش اسب و جاوه راه قنقش بالضم صومعه ترسایان خا
 صیاد در اندن سگ و اوای است و بالفتح مکان و گز که بآن مساحت کنند و آنچرا از شراب در طرف خرابجا
 و نام برجی است سبقت کردن اندازه کردن چیزی به چیزی و قنقش قنقش مقدار دو کمان عربی یا مثلاً
 و گز و بفتحین خمیدگی پشت و خمیده شدن پشت و بالفتح و کسر و او ریگ توده بلند و زمانه و شوهر و روستا
 اوقش قنقش بالکسر لام بر وزن نیم برش قنقش قنقش مرد یا بزرگ و سطر و شمشیر خرد و زن ضمیمه که

که در وقت بران ظاهر باشد قیاس بالکسر مقدار و اندازه و همچنین قیاس و بالفتح اندازه گرفتن چیز را و اندازه
گرفتن چیزی به چیزی و بهر قبیله است از بی مصر که آنرا قیاس غیلان و بالفتح غین گویند و نام دو پدر از دو
قبیله طی و نام پسران عامری عاشق لیلی و شهری است به مصر که بنام بانی آن موسوم شده و جزیره السیت به بحر
عالم مصر کیش قیاس بالکسر اندازه گرفتن میان دو چیز برابر کردن با کشتی قیاس و جمع ووس نیز آمده

باب القاف مع الشین

قشش بالفتح کسب کردن و آوردن و پیوند دادن چیز را به چیزی قشش تصغیر قشش و
آن جانوری است دریایی که جمیع جانورهای دریایی از آن می ترسند و شتر سوار نام قبیله السیت معروف و پدر
آن قبیله نصر بن کنانه است از اجداد حضرت رسول صلعم و نام مردی است که صاحب قافله عرب قشش
بالفتح و تشدید شین بعد از اغری ضرب و نیکو شدن آدمی و ستور و فریه و نیکو یافتن ستور و آدمی را بعد از لاغری
و خوردن از پنجه او از آنجا و چیدن و خوردن آنچه بر آن دست یافته شود از طعام بر خوان و جمع کردن چیز
و بشتاب و شیدن نافه را و دست ملک کردن چیزی را چنانکه تر کشیده شود و رفتن رفتار لاغر آن
و خرمای بز لون و دلو بزرگ قشششش بالفتح چیزی صید شده از زمین که آنرا القافله گویند قشششش بالفتح
جمع کردن و سران کردن خانه و جزآن و گردانیدن سرچوب سومی خود و بجای سواری مانند هوج و خوشن
قشششش بالفتح سرچوب قشش و گرفتن و جمع کردن و افتادن و زدن بعصا و شمشیر و بشتاب و شیدن
و بشتاب انداختن آنچه در پستان باشد و بسیار حیا کردن و بختن زدن قلاشش بالفتح کوچک و
گرفته و تنگدل شده و به تشدید لام کلمه فارسی است قشششش بالفتح جمع کردن آنچه بر روی زمین باشد از چیزهای
میزه ریزه و خرد شده قماششش بالضم متاع و خست خانه و چیزهای ریزه ریزه و خرد شده و مردم سفله و فاسد و
چیزهای بز لون قوشش بالضم مرد ریزه اندام و خرد شده معرب کوچک و در ترکی بعضی جانور طکاری آمده

باب القاف مع الصاد

قصص بالفتح سر انگشتان گرفتن چیزی را و باز داشتن از آب خوردن پیش از سیراب شدن و حیوان
نر بر ماده و بند و شتر کرون و کشیدن آنرا و بالکسر عدد بسیار از مردم و اصل و جمع شدن نگاه و رنگ بسیار
و بالفتح نیز آمده و بختن در شکم و در جگر و در گرفتن از خوردن خرابه نهاد و بهم آمدن و بسته شدن
رحم نافه و شادمانی و بزرگی نازک سر و بزرگ شدن نازک سر و بالفتح و کسر با شادمان و آنکه از خوردن خرابه

در پیش گرفتن و فصول بالفج بشتاب گذشتن و چهار و سب کردن خاز و سپاری از دل کسی را و دیدن قهرص
 بالفج کردن یک و گرفتن گوشت آدمی سرگشت و بهریدن و گرفتن و قهرص کردن از خمیر بالفج نام دومی
 است بزین غسان قیاص کرمی است مانند پشه و شیر که زبان گز و یا شیر ترش که بر آن شیر تازه بسیار
 برده شد تا ترشی او برود و قهرص نوعی از نان خوش فصول بالفج و تشدید صا بر پی کسی رفتن و خبر دادن
 و مردن سنانیدن کسی را بخون و مردن رسیدن و تیریدن موی و تشم و بهریدن بر مرغ و پیدا شدن استنی
 گو سفند و سپاس و سینه یا سینه یا میان سینه یا استخوان آن فصول بالفج جمع و آنچه از تشم بز و گو سفند
 بریده شود و فصول بختین مراد فصول جمع معانی که مذکور شد و قصه و بهر کس قات و دفع صا جمع قصه و
 معنی آن گذشت فصول بالفج کشنده را بعضی گفته گشتن و آنچه داده باشند باز ستاندن و بالفج موی
 پیشانی و کوهی است و بالفج دخی است که گس شهان از بخورد و از آن شهان حاصل شود و بهر سه حرکت نهایت
 دستگاه موی از پیش سر باز قفا و سر پیوند هر دو سرین بالفج تشدید صا و تشم خوانان فصول به تشدید صا
 قصه خوان و بر پی کسی آمده و خبر دهنده فصول بالفج مردن بر جای خود بی حرکت و جنبش از بجا فصول
 بالفج بیماری گو سپند که در حال کشید فصول بالفج در نفس کردن و دست و پا بستن آهوان از زیر یک شدن
 باز چرخ به پاره دیگر بلند شدن و بلند بر آمدن و بالفج کوهی است بکرمان و دومی است به بغداد و بختین آنچه
 مرغ و چش در آن کنند و ظریفی است که در آن گندم کرده بخور من ببرد و تشم و تشنگ و حرارت گلو و ترشی معده
 از خوردن آب بر خرقا فصول بالفج بز کوهی و بیماری است که در حیوانات هم میرسد و قوا هم آنها شک می سازد
 فصول بالفج جستن چیزی و بر آمدن سایه و بر آمدن آب در چاه و بالفج تشماده جوان و تشماده که بر آن هوا
 نوان شد و تشماده دراز پا و دست و آنچه تشماده فصول بالفج جستن اسب جز آن و بهر تشماده
 و جز آن هر دو دست خود را یکبار و گذارن یکبار و حرکت دادن و بهر جانیدن در یکاستی را بوج و فصول
 بشتابهای کوچک و گسهای کوچک که بالای آب استاده می باشند و می که از جبهه بر آمده باشد و فصول
 بالفج و الک حرکت دادن موج دریا کشتی را و بهر دشتن اسب و جز آن هر دو دست و بهر زین گذارن
 و چون این عادت شود آنرا قاص بالفج گویند و الکسر جنبگی و اضطراب و بی آرامی فصول بالفج چار
 که زیر سوار بجد و هر دو دست بردارد و شیر دهنده و آنکه مضطرب و بی قرار باشد و کوهی است به خمیر و بهر
 قلمه البیت و آن قلمه را نیز فصول گویند فصول چهار پا که زیر سوار بهر دو تشم و تشم و غلات دل و پیراهن

بعضی گفته اند که بعضی بر این پند و اگر از صفت باشد آنرا قیض گویند و بعضی بالکسر اصل و پنج و بالفتح شکار کردن
و بعضی شکار و بنوعی پس بران معنی عذران قیض بالفتح شکار و اصل شکار کننده خنجره و نامی فان جمع
قاله قوس بالضم قصبه السیت به سعید مصر که در دایره مصر بعد از شهر قسطنطین از آن فرار فرستاد و بزرگ تر شهر
و نصیبیت و بی است دیگر قیض بالفتح افتادن نر از پنج و حرکت و خشن شکم *

باب القاف مع الضاد

قیض بالفتح گرفتن به پنجه و گرفتن خلاف بسط و بشتاب رفتن مرغ و بشتاب راندن و میرانیدن و بفتح
انچه از امثال مردم گرفته میشود و بالضم تشدید بای مفتوح حیوانی است مانند کشف قبالض تیز و دیر راننده
و مرغ پرده قیض تیز و قرض بالفتح وام دادن و پاداش دادن و بریدن و شعر گفتن و مردن یا تیز و
شدن بر مردن و میل کردن بهین و بسیار و میل کردن از حیوانی و هر چه پیش فرستاده آید از نیکی و بدی
و بکسر نیز آمده و انچه داده شود برای آدای قرض قیض شعر و شوار شکر که از گلو بر آرد قیض بالفتح و تشدید
ضاد سنگ ریزه ناک شدن طعام و سنگ ریزه در کالوی دندان مانند بکارت زایل کردن و سوراخ
کردن مردار و قیض بفتح تن سنگ ریزه خرد و خالی که بر فرش افتاده باشد و بکسر ضاد طعام سنگ ریزه که
قیض سنگ ریزه بزرگ قضا ض بالکسر سنگ که بعضی از آن بر بعضی چیده شود قیض بالفتح جنبانیدن
چوب را و چوب خرم داده قوض بالفتح ویران کردن بنا قیض بالفتح شکافتن و شکافته شدن مانند
و عوض و پوست خشک کردن بهیض یا انچه از بهیضه بر آید از بجه و آب *

باب القاف مع الطاء

قیض بالفتح جمع کردن و فرا هم آوردن و بالکسر ایل مصر که آباد و اجداد ایشان در مصر بوده اند خلاف بسط که از
اولاد یعقوب در آنجا نشو و نما یافتند و بشتاب قطیه بالضم کتان ابریک سفید و غیر آن که به قیض منسوب است
و بکسر نیز آمده قیض بالفتح خشک سال و سخت زدن و استادن باران و بالضم گیاهی است قیض بالضم باران
استادن باران قیض بالضم گوشت قرطه و احد و شعله تشن و گیاهی است مانند اسپست نام مردی است
و نام شمشیری است و بالکسر شمشیری است از گند ناکه اثر اکراش مانده گویند قراط بالکسر گوشت را جمع قراط و چراغ
و شعله چراغ قراط بالضم و بالکسر نازنین و جل شکر بالان بر نیز آورده اند قیض بالفتح بیدار و جو کردن
و بر گنده و جدا کردن و بالکسر واد و عدل عادل و نصیب یا به انداختن و در زخمی و تراز

و انچه

قشر ایله بالکسر نیم دانگ اصل آن قراط بالکسر و تشدید است مثلن نار و دیار نیز که جمع آن قراط است مثل
از نایر و تشدید قاصد و قراط و قراط بالکسر و تشدید و درون مختلف میگردند و درون و درون نصف و درون و درون

باب القاف مع الظاهر

قراط بالفتحین بر کسخت سلم که بدان پوست و باغی کشند یا عثری است که از آبغشند و شیر آن بگیرند و آنرا
آقای گویند و در قمری که شش قمری یعنی ادم یعنی قوج یعنی که بین قراط بسیار میباشد قراط چینه قراط قراط
بالفتح و تشدید و تشدید آن قراط بالفتح که می بینان آن از طلوع شتر تا طلوع سهیل سخت گرم شدن روز و نیم شتر کجا

باب القاف مع العین

قاصد یعنی تپه و ارتفاع و اقوام جمع قاصد و بعضی گفته اند که قاصد نیز جمع قاصد است قاصد بالضم
در کشیدن غار نیست و سر در گیاه کشیدن و در زمین رفتن و سیر نمودن و بینی فشاندن نوک غیر آن و
تیره شدن روی از حالت و جدا شدن از نایان قاصد بالفتح یعنی فشاندن نوک و جز آن و بالکسر یعنی
و آواز نایل و سر فرو کردن در سجود و بالضم ایله که بر بدن آید قاصد بالکسر یعنی فشاندن بالضم یعنی فشانی
و سر فزادین و پیمانه ایست بزرگ و لقب مردی که آن بهمان اوضاع که در بالفتح و تشدید با نوک بدول
سخت استین که جوی خورده قاصد بالضم خوار شدن قاصد بالضم ایله که بر تن بر آید قاصد بالضم
عنان زدن اسب و باز داشتن کسر از کسر و فتنان ضعیف شدن چشم و کم سخن و شتر گین شدن
زن و بد چشم شدن اسب نزدیک شدن ال قاصد بالفتح آسبی که حاجت آید و العنان زدن تا
باز آید و مرد زایل قاصد بالفتح فتنان گفتن و بد گفتن و دشنام دادن و فتنان فتنش و پلیدی و دشنام
قاصد بالفتح که و یا کدی ترو فال زدن بقصد و غالب شدن بقصد و کوفتن و در زدن عصاب سر و تمام
خوردن آنچه در کاسه باشد چنانکه لب کاسه بر پیشانی خورد و گشتی کردن و فتنان ریختن موی سر بر جلوه
و قبول کردن مشورت را و باز آید و خالی شدن دگانه از مردم و خدم قاصد بالکسر یعنی کشیدن
مخل و بیکدیگر قاصد زدن و شمشیر زدن قاصد بر لیت و مانند و برگزیده و بهتر و شتر زدن و شتر که آید بر آید قاصد
بالضم سبک شدن و شتر رفتن آید و در گشتن قاصد فتنان بر آید ای ابرنگ قاصد و شتر آن خورد
و شتر آن سر کوه کنه قاصد بالفتح پستهای خشک و خانه که از پوست سازند و در کردن با دابر او
آید که درون قاصد بالکسر کاسه بزرگ قاصد بالفتح فرو خوردن مردم در آب را و شتر شتر او و نیکو

خامین شتر شکار ادرسیان و دناخن سپید شدن و تشنگی نشاندن آب و خوار و صغیر را نشستن و بهر یک
دست زدن و نیزه و خرد کردن گوشت که بناله و بزرگ نشود و قصصی که گوشتی که بریزد و خورده باشد و کلان نشود
قطع بالفنج بریدن خفه کردن خلق را و بالفنج میانی نفس را که افتادن بکسی و دوسه و ناسه که از فریبی باشد
و الکسر تاریکی اخگر شب بگیم خرد کبر بالان شتر اندازد برای سوار و بیگان خرد و گناه که در شیر نشاند و بالکسر و فشق
پار جمع قلع قلع برنده و شیر ترش و بریده قلع بالفنج و الکسر و خورده و خورده و خورده و بالفنج ستاده و
و بریده شدن آب و رفتن مرغ از سر و سر بر گرم سیر یا عکس آن بالفنج و تشدید طایرندگان قطع الطین راه زدن
قطع ریمه گو سپیده گاو و زارانه و آنکه از ضعف یا فریبی تواند بر سخت قطع بالفنج و تشنگی زدن و بریده شدن
و ستان آنها و سیری شدن آب چاه رفتن مرغانی حشی از سر و سر بر گرم سیر یا عکس آن و همچنین قطع
بالفنج قطع قلع الکسر آرد سلاح و رفتن در زمین مراد و قطع و بالفنج نام مردی در راه از یاسه بکوفه در راه و
و خردی خشک و تب لرزه قطع بالفنج که کشیده شدن دست و پای جز آن و بالفنج آنکه گشتان او بر گشته باشد
جمع اقطع قلع بالفنج تو شتران شبان و نام حدی که از وی از زیر خالص خیزد و قلعی منسوب بدان و بر کشته
و از منصب کسی را انداختن و الکسر یا دبان کشتی و بختی و سست پای شدن و دشتی و دپار پای بزرگ انداز
جمع قلع و الکسر نام سست پای و بی آرام قلع الکسر یا دبان کشتی و قلعها و بالفنج کل تراشه و خاک در او شده
که سماروغ در زیر او برآمده باشد و نوعی از بیماری است و علتی است که در دهن پیدا شود و دهن از آن می شود
و اکثر طفلان را عارض میشود و بالفنج و تشدید لام سر سنگت عمل دارد و حوان قلع بالفنج غرور زدن و شکستن و
فکر کردن و خوار گردانیدن و بهر غرور زدن چشم و بین را و الکسر و بناله شتر را و بناله هر میوه که بهر میوه پیوسته
است و بختی و کوان شتر و آنکه بناله بر یک چشم برقی آید و سطرپی که در یک بازوی اسب میباشد
و کس که بود و بزرگ و ظرف سترکس که در آن روشن می ریزند و خلاف قلع بالفنج است و خوار و
نیاز نودن در سوال و پسند کردن و رضا نمودن میل کردن ستر سحر آگاه و خوارگاه و بالفنج بیدار قلع و راضی
قانع پسند کننده بچینی خوار و الحاج کننده در سوال قلع الکسر برده و پوش که بر بالای مقعد باشد و طلق
برگ خرا و بعضی گفته اند قلع مراد و مقصود است قطع بالفنج باز کردن و بطرف میل کردن
بالکسر طبعی از بزرگ خرا قلع بالفنج برستن نمر برآمده و همچنین قلع الکسر

قاف حرف معروف و کوه گرد اگر درین گفته اند که آن از مرد است و هیچ کوی نیست که از وی
 در آن رگی نیست و قاف الرقیه پوست کردن بز و موسی آویخته کردن بنر قحط بالکسر کاسه سر و قح
 و بالفتح بر کاسه سر زدن و آب خوردن بکاسه چوبین و خوردن و آشامیدن آنچه در کاسه باشد قحافات بالضم
 سیاه که هم چیز را برود و همچنین قحاف و حفاف قحافت باران سخت قحوف بالفتح سنگ انداختن و قح
 و دشنام دادن بز و دوبری نسبت کردن کسی را و همچنین بضمین بسیاران فراخ در اندازنده مردم و منزل و درد
 بالضم و فتح زال کنکار جمع قذقه بالضم قذراف بالکسر تیزی رفتار قرف بالکسر پوست خیزی و قرف الزخیران
 سوخته تهنه زاده و بالفتح ظرف از پوست دباغت کرده شتر و گا و کدر آن قلیه توال بخته بگزارند و پوست
 باز کردن و دهنمت کردن عیب کردن و کسب بدی یا نیکی کردن و سرحاحت و پیش تازه کردن قراف
 بالکسر آب نوش کردن بگناه و بزان و جماع کردن قراط بالفتح چیزی در پیچیده و جامه مخمل که آنرا قطیفه گویند
 قرقف بالفتح هر دو قاف ثواب نام شده کتاب ترسیان در سه اقنوم قشفت بالکسر آنگاه متغیر شده و بگرم
 برگزیده باشد از درویشی یا از آفتاب و بختین سوختن روی از آفتاب و متغیر شدن روی از درویشی
 و تنگی سگش قصف بالفتح شکستن با دشتی را و شکستن به چرخ و دشتک زدن و بازی کردن
 و صفت غریب رعد و بختین پوشیده در دشتک شدن دشت قاصف شکسته و با دشت و دشت
 سخت آواز قصف غریب رعد و آنچه بریزد از دشت و باگ نشرد و در دشتک قصف بختین
 نگی و باری قصفیف خیف و لاغ قطف بالفتح بریدن خوشه انگور و چیدن میوه و خراشیدن و
 آهسته برادره رخن ستور و بالکسر میوه و بختین گیاهی است که برگهای او بهین میباشند و آنرا اسفناخ می
 و برین گویند قطف بالضم خراشیدگیها و میوه با جمع قطف و بالفتح ستور تنگ گام آهسته و قطفیت
 موضع است به بحرین قطاق بالکسر وقت در رودن چیدن انگور قطاق بالفتح چادرنای پیچیده جمع قلیفه
 و جامه نای مخمل و لوزینه و نان لوزینه و لقیه که از خمیر سازند و آنرا لقیه قطاق گویند و عرب آنرا کاف گویند
 و قطاق گویند قعاف بالضم سیل که هم چیز را برود قعاف باران دشت قعوف بالفتح از بن کین
 دشت را و خوردن آنچه در کاسه باشد و اوف قحفت بالفتح و تشدید فائده و سبزی خشک شده
 درین بلند قفاف بالکسر جمع قفوف بالضم خشک شدن جامه شسته و علف و بر خاستن موسی بر از ارام
 از ترس و بزان و سیم زدودن میان انگشتان قفاف بالفتح و تشدید فائده و سیم زدودن قفیف گیاه

قلفت بالفتح مجریدان فلفه یعنی غلاف سر بر و خراشیدن و سخت و کل سرختم برداشتن و سپردن کردن و کشیدن
کشتی در دریا رفتن در زبانی آن قلیفت غلاف خرا قلف یعنی خردی گوش و درختی آن و سببیک
کردن سب قلیفت کرده مردم و آب و باره از سبب قفاوت بالضم کالان یعنی و انبوه در دریا رفتن
در قلیفت که خنجر باشد قوا صفت مردم بسیار انبوه که از کشت انبوهی گویا بعضی را بعضی را می شکستند
قوت بالضم بالای گوش و قوت الرقبه سوی آویخته کردن بز و بالفتح بی شناختن و بی بردن قلیفت بی شناس

باب القاف مع القاف

قاف مرد بسیار در قرق بالضم و فتح با و کان لقال معرب کریم یعنی کلبه قرق بالضم پوشش است
معرب کریم قرق بالفتح آواز ماکیان و بالکسر مخ و اصل زبون عادت و خردان از مردم و باری است و آن چنان
است که بزین نیست چهار خط بکشند و در آن سنگ ریزه نالند و طفلان بپازند و آن مشهور است و بالفتح
و کسر و فتح آن جامی هموار و بختین سیر کردن در زمین هموار و در میان قلق یعنی بختین اضطراب و بی آرامی
قوق بالضم مرد بسیار در آواز مرغی است آبی دراز کردن و اندام زن و بالفتح نام پادشاهی است از پادشاهان و
و نایز قوقیه بدان منسوب است و آواز کردن ماکیان و قوت مست شدن و طلب کردن خروس قیق لکسر
نادان و سبک عقل و کوه قاف و بالفتح آواز ماکیان

باب القاف مع اللام

قبل بالفتح زمان پیش از زمان چیزی یعنی بعد بالضم و بختین پیش چیزی و اندام پیش یعنی دبر و اول چیزی
و باین کوه و بختین گروهها جمع قبیل و بختین بلندی زمین که پیش باشد و در آمدن هر دو پای دبر و آن کوه
پاشنه و بی اندیشه و استخفاف سخن گفتن و میل کردن سر شاخ گاو و گوسفند لطیف روی و بر لبه کردن در و
و کردن و اول چشم شدن و آتش میدان قشر آب الا چنانکه از سر او فرویزد و چو کهای کرد میان سوراخ که در
در کنگنه و مهره که بر گردن اسب بنزد به جهت چشم زخم و جهت افسون و عیان و پیش روی و بدین معنی
بکسر قاف نیز آمده و بالکسر و فتح با نبرد و جانب و طاقت قبول بالضم پیش آمدن و زدن پادشاهیا
و دلو را بچاه انداختن و بالفتح پذیرفتن و با و صبا و زنی که بچه زن بر می گیرد و می پرورد و قبیل پذیرفتار
گروه مردم زیاد از سه گروه چون روم و فرنج و عرب قبل بختین جمع در شده که در حین تافتن او دست
بطرف سپید و روی آورده شود و و نا بکار و شناسنده قوم خلاف و سپرد و قلیفت و بر آب و پیش زنی که سپرد

عورات حاله بری گرد و رفت ولادت قیبال کردیم هاجم قبیله دیارهای کله سرو آن چهار استخوان باشد قیبال
 بالکسر دوالی کبر طول تعلین دوزند و آن دو تا باشد و شرک دوالی کبر عرض دوزند قیبال پیزینده و سال آنیده
 و ستر و اور پسندیده و ضامن قتل بالفتح کشتن و نیکو دشتن چیزی را و آسختن شراب و بالکسر و شستن و شستن
 اقبال جمع قبیله کشته شده زن باشد باید قتل بالکسر اتم شش کردن کارزار نمودن و بالفتح تین و حبه
 قحول بالضم شک شدن قحول بالکسر پیر سال خورده و بالفتح و کسر حای مهله و سکون آن پیر پوست
 استخوان خشک شده و فحشین خشک اندام شدن و بد حال شدن قحال بالضم بیماری گو سپند قذال
 بالفتح پس سر از و طرط سر و بنا گوش اسب قذال بالفتح جو کردن و در پس سر زدن قذال عمل بالضم قاذون
 و فتح ذال شتر جسم و فربه قریل بالفتح درخت بی خار و به کرفاف و میم شتر گره بخنجر قمر ایل شتران در کوه
 و موتی بند زان قمرل بختین لنگی زشت قصل بالکسر و صا و مهله موضعی است و فزویه قفل بالضم معروف
 و بالفتح آنچه خشک شود از درخت و فحشین بازگشتن از سفر و از جانی قفیل درخت خشک و گیاه است
 قفول بالضم از سفر بازگشتن و خشک شدن قفال بالفتح و تشدید فاقفل گرد نام عالمی است از
 علای اندر هب امام شافعی قلیل اندک جمع و مفرد آمده و کوتاه و لاغر قفل بالضم و کسر و تشدید لام کمی و
 بالکسر لرزه و داده خراکه نهام بر وید و زبون و ضعیف باشد قلال بالضم اندک و بالکسر و و بلند کی بجز
 هر دو جمع قله و نیز قلال چه بای استاده کرده شده برای تاک انگور و برای سایه کردن چیزی قلاقل بالضم در
 قاف اسب و مرکب و به کسر هر دو قاف گیاهی است که تخم سیاه دارد و از غایت سختی کوتاهی شود
 و منه المثل و کک حَبُّ الثَّلَاقِلُ قفال بالکسر رنگ کردن و جنبانیدن و همچنین قلفله و بالفتح جنبش قمل
 بالفتح سپس و فحشین سپس شدن و شکم کلان شدن و بالضم و تشدید میم مفتوح کنه و بلخ و بدین معنی جمع
 قمله است قفقل بالفتح هر دو قاف پیرانه بزرگ ز نام تاج کسری قمدیل بالکسر معروف و تنادیل جمع و بالفتح
 کلان سر و راز و همچنین قندل بالفتح قوافل سپان باریک میان و گرد و هم از سفر بازگردنده جمع قافله و قوافل
 از خرجه قودل بالفتح گویا قول بالفتح گفتن و گفتار و بالضم و تشدید و او گویندگان جمع قافل و بالفتح و فحشین
 گویندگان قوال به تشدید و او مرد زبان آورد و بسیار سخن قائل گوینده و قیل و کله کننده قیبال بالکسر نام
 گویا است بلند در بادیه قیفال بالکسر رگ سرار و که برای بیماری چشم قصد کنند قیقل بالضم نام مرکب
 و مثر و قیل و کله کنندگان و نیم در شراب خوردن و ملک و ما و شاه بلغت یمن و لقب بادشاهان یمن

اقبال جمع و قیل وقال گفتار نیک و بد و خوب و بد است .

باب القاف مع الهم

قشام بالفخ غبار قاشم سیاه مراد افتخار قشوم بالفخ بلند شدن غبار قشوم بالفخ پاره ازاله به کس
دادن و بالفخ و فتح تاب بسیار عطا و جامع نیکو بینا و غیرات و نام پیر حضرت حبش جوی از نامهای گفتار
قشام بالفخ ماده گفتار و کنیز و غنیمت بسیار قشوم بالفخ پیر و ثروت و بالفخ جامی ملاک و سال سخت و قحط
و تنگی و فتح الطریق دشواریهای راه و نور دیدن بیابان و نزدیک شدن به چیزی قشوم بالفخ ناگاه خوشتر
از کارهای آلوده بی اندیشه و در آمدن در چیزی قدوم بالفخ از سفر باز آمدن و از بهای آمدن و بالفخ تیشتر
و بسیار اقدام کننده و نام موضعی است که ابراهیم در اینجا ختنه خود کرده بود و به تشدید دال نیز آمده و ثلثه است
به بین و در بی است بحلب کوهی است بمدرینه قدوم بالفخ نام بی است و بالفخ دیرینه و کند و پادشاه
و سرور و مقدم بر مردم از وی شرف بالفخ نیز آمده و بالفخ و تشدید دال پیش روی چیزی و باز آیدگان از سفر
و از بهای قدوم از سفر آورنده و قدوم الانسان سر آمدی قدوم بالفخ پیش آمدن و بهترین پیش رفتن و الکسر
و فتح دال دیرینه و کند شدن و کنگش و بختن بای و پیش پای و اثر و سابقه کار و عمل از خیر و شر و گداز و بی از
اشرار و اختیار که حق تعالی بدو رخ و بهشت پیش فرستد و منه الحرف و بختی کفایت کرب العیزه و منها قدومه
و قدوم صدق نشانه نیک سابقه خیر و بالفخ و کسر دال بسیار اقدام کننده بر کاری و بالفخ و فتح دال گرد و بی از
به بین و موضعی است قدیم کند و دیرینه و الکسر و تشدید دال کسور پادشاه و سرور و پیشوای مردم از رو
شرف و قشوم کسراف و طاف و ضم بر دو آن تخم و صغر قشوم الکسر بر دو رنگین و منش از صوف یا پرده تنگ
یا پرده سرخ قشوم بالفخ شیر نر یا شتری که هنوز گشتی نکرده باشد و صغر و بالفخ درختی است مثل خیار از رو
سطبری و سپیدی که در میان دریا رود و بختن بخت آرزو مند گشت شدن قشوم بختن فرو باگی و
فرو با یگان منفرد و جمع آمده قشوم الکسر فرو با یگان قشوم بالفخ بخش کردن اندازه کردن و نوبت میان
زنان نگار داشتن و الکسر بر و بخش چیزی و بختن سوگند قشوم بالفخ خوبی و همچنین قشوم به تشدید
سین بخش کننده قشوم خوب و جمیل و بهم بخش کس و ضد چیزی و قشوم یعنی قسمت کننده در لغت
عربی نیامده قشوم بالفخ شکستن و بختن شکستن دندان و بالفخ و کسر صا و زو و شکسته و بالفخ و فتح
صا و انکه بر چه بید پاره پاره کند قشوم بالفخ خوردن دستور علف و جوار و خاییدن و خوردن چیزی و خورده

شتر را بهم بدان بزند و شتر بسته باشد و دیگر ویدر قبیلک است از زمین داران قبیلک است او پس قرنی را
 ویدر ستر و شتر و ویدر ستر شدن ابر و قرنی را بدو هم چون قران یکسر مقدار شتر چیری به چیری و
 بهم آوردن حج و عمره و بهم آمدن دو ستاره در بری به یکدیگر و دو شتر را بهم خوردن و یک جفت تیر را بر ویدر که شتر
 یک کس باشد و کسی که دو ستاره دران بهم بسته باشند قرون بالضم جمع قرن و بالفتح ناقه که شتر گرد و آرد و در پستان
 میان دو شتر کس و ستوروی کننده و ستم پای بر جای دست نهند در رفتن و شتر که از او بهم نهی چون خسید و نام
 در پستان پیش و دو پس را بهم نزدیک آند و دو شتر را بهم خورده قران پیسته شده با چیری جمع قرینه بالفتح
 قارون ابن عم موسی که بواسطه سوء ادب با موسی حق تعالی او را بر زمین فرود و قرطبان بالفتح و پوست
 قارن مرد با تیر و شمشیر و آنکه حج و عمره با هم گذارد و بفتح را نام سپر کاوه آهنگر قران بالضم و در تیر خوراندن است
 کردن و کلام الهی که بر پیغامبر مصلح فرود آمد و آنرا الفارسی بنی گویند قرابان بالضم چیری که در راه خدای تعالی آید
 کنند و بدان تقرب جویند بخدای تعالی و بهم نشین و خاصه ملک و بفتح نیز آند و آنکه نزدیک شدن و نیز کنایه از اجتماع
 باشد و بالفتح قحی که نزدیک به بر شدن باشد قضبان بالضم و آنکه شناختن جمع قضیب قطران بالکسر و الفتح و
 یکسر طار و لی سیاه که بر شتری مالند و گویند آن روغن درخت عرعر است قطلون بالضم اقامت کردن و جای
 قاطن مقیم طان بالضم و تشدید طان جمع قطلین مقیم و چاکران قطلن بالضم و بضمتین بنه و بنیدله و بفتحین
 میان و دران مرغ و استخوان میان بر و دوسرین و پنج دم مرغ و کوی است قحین بالضم و فتح عین ماله که روی از
 بنی اسد قحین بالفتح گو سپند از زلفا و ج کردن و بفتحین و تشدید فون موضع قفا قفان بالفتح و تشدید فا
 معرب کبان قلون بالضم قاف و لام جمع قله به تخفیف لام و معنی آن که است قلمستان و دیوش و دیوش
 و بی نیز و قطبان نیز آمده قحان بالضم هر دو قاف در بای عظیم و عدد و پیا قحین سنوار و قنوالن بالکسر
 خوشه خرا تا زه جمع قنواست و دو خوشه خرا و بدین معنی تشدید قنواست قرن بالکسر و تشدید قران بنده که پیر
 مادر او بنده باشد جمع و مفرا و آند و در عرف فخر بنده که در رفیت کامل باشد خدر و برو مکاتیب قرن بالضم
 آستین پیراهن قتان بالفتح کوی است در بنی اسد و بالضم لوی بغل و آستین پیراهن قشطن بالکسر
 هر دو قاف نوعی است از موش دشتی دراه نمای و آب شناس صحرا قهرمان اقام بکارهای کسی و
 خزانه دار و وکیل و نگار دارند آنچه در تحت تصرف اوست و این لفظ در اصل فارسی است و صاحب طبع موش نکر
 نموده و در نمای آورده است قین بنده و قره ایست برین آهنگر و آهنگر گری و نیک کردن چیزه و قره ایست

شکات حرف قیام بالکسر کینزگان سرود و گو جمع قنیه قیجان بالکسر زین هاسه هموار جمع قیام قیروان الفتح قات و ضم را سوب کاروان و شهری است به مغرب +

باب القاف مع الواو

قبو بالفتح ضم کردن حرف را قنوا بالفتح خدمت کردن قدو بالفتح خوشبو و باغره شدن گوشت قسرو بالفتح بزرگ شدن پشته قسوه قسج جوین دکاسه که سگ در آن آب خورده و بن درخت که آنرا کاواک کنند و در وی بنشیند و چوبی که عصار بدان چیز را افشرد و در وی کشد قلعو بالکسر شتر جست رفتار و بالفتح گندم و گوشت و مانند آن بر تابه بریان کردن و پیش رفتن و بازی کردن به قله و قله بالفتح و تخفیف لام چوبی است که آنرا چوب دیگر دود می اندازد آن چوب را مقلد گویند و بعضی هر دو چوب را قله گویند قنوا بالکسر خوشه خرما + + +

باب القاف مع الهمام

قاه فرمان بردار و اطاعت قسمه بالفتح باب فرو رفتن و بر آمدن و سر برداشتن شتر از آب خوردن قاهه شتر سر در هوا دهنده قهه بالفهم و تشدید میم مفتوح جمع قوهه بالفهم شیرازه گردانیده +

باب القاف مع الیاء

قیدی بالفتح خوشبو کردن طعام و گوشت را قذمی بالفتح بیرون انداختن خاشاک قاری خواننده قسی بالکسر و تشدید یاء جمع قوس قاسمی سخت دل قساسی بالفتح و تشدید یاء شمشیر منسوب به ساس آن معدنی است از معدن آهن قاصی به نایت رسیده قاضی گذرانده دام و جز آن و توانا و حاکم و زورمند قفی بالفتح و تشدید یاء چیزی پسندیده از طعام که برای همانی نگاهدارند و همان عزیز قلی بالفتح بر تابه بریان کردن چیزی را و نیز قلیا که از آن صابون پزند قانی سنج قیرو طی بالکسر موم و روغن +

باب الکاف مع الالف

کند الفی همچنین کمری به تخمین مرغ جباری که نه باشد و آغاز خواب کردن ابتدای خواب کمر بالکسر کرایه و او را کمر کسری تخمین جامه پوشیدن ناضی کسی مضارع یکسی از باب علم کفاه بالکسر و خبر دادن و ماهر به خبر کردن کفاه بالفتح بر روی در افکندن باز گردانیدن کلا بالفتح گیاه خوردن و پاسبانی نمودن و بتار یا زدن و سبیل نهادن دام و بسیار شدن گیاه در زمین و گردانیدن نگاه دچری و به پایان رسیدن هم الفی تخمین گیاه و با گیاه نشدن زمین کلام بالکسر و الحمد پاسبانی کردن و بالفتح و تشدید لام جای بستن کشتی که آنرا

گویند و کنار هر جوی آب موصی است در صوره که کشتی گاه است کلاه بر وزن قبول مرد و هست بنیم که غایت غالب باشد و جوی
کالی کبیر لام نیست نقد کلی بضم کاف و فتح لام کرد و جمع کلمه بضم کشتی بضم کاف و هم می شود و پیوسته و هر دو یک می باشد و صنعت

باب الکاف مع الباء

کبیر بر وزن غریب مخزون و شکسته از غم و بد حالی کب بالفتح و تشدید با بر روی افکندن و غلو کردن
رسمی آن کب کب بفتح هر دو کاف نام کبی است کب بضم الباء بضم یک است بنوه شده و بر نیم و
بالفتح گوشت بدر از ابریده برای بران کردن کتاب بالکسر و بسته و نام کتب بضم و بضمین جمع و حکم
و اندازه و فرض کرده و واجب گردانیدن و تقدیر کردن و نوشتن و آزاد کردن بنده مال و برین وجه کب
نوشته شود که درین مدت این زر بدفعات رساند اگر برساند آزاد شد و اگر از ادای آن بر تمام عاقل باشد
غلام است و پاره زر که داده از خواجه باز خواست ندارد و بضم و تشدید تا نویسد گان تیغ و بر کرد که در آن زمان گان
اندازند و بدان کودکان تیر اندازی آموزند و کتب و پیرستان کتابت جمع و بدین معنی تخفیف است تا نیکو آید
کتاب لشکر جمع کتبه کتاب دانای منشی نشر که آنرا دیگر گویند و نویسنده کتب بالفتح فرام آورده
و حکم کردن و گرد کردن نوشتن و در نوشتن ختن و نوشتن و آماده کردن و دانایان جمع کتابت کتب
بالفتح گرد کردن و بختن نزدیکی کشیب قوده رنگ گرد آمده و بلند شده کذب بالکسر و بالفتح و کسر زال و روغ
گفتن و در روغ و بالفتح واجب شدن و در رنگ کردن کذاب بالکسر و تشدید زال و روغ گفتن و بالفتح بسیار
و روغ گویند و ب بالفتح بسیار و روغ گویند بختن جمع کتب بفتح کاف و زون تره ایست که آنرا نام
رومی گویند کرب بالفتح اندوه نفس باز گیر در سن دلو و بی آرام کردن اندوه کسی را و نیز یک شدن
اقتاب بغروب و شش بمردن و بارگران بر نهادن و رسن بافتن و تنگ کردن بنزد بر بندگی بد شود و بران
خاک برای کاشتن و بختن بی آرام و اندوه گین شدن و بیخ مای شاخ و خست خرا منور و جمع اندوه کسب
ورزیدن و گرد آوردن و طلب روزی و جبران کردن و بضم کنجاره و روغن کسب بالفتح نام کمی
است کعب بالفتح شتالنگ که آنرا قاب پای گویند و پاره روغن و گره بند مای فی کعب جمع نام
و دیگر قبیله که بی اکعب بن کلاب و دیگر بر اکعب بن ریمه گویند کاعب ناریستان و همچنین کعب
بالفتح کاعب جمع کعب بضم ناریستان شدن و شتر و شغالنگها جمع کعب کلب بالفتح و ال
بر شک و دهن و مسک و کیدانه و بند شمشیر و قلاب آهنین که مسافر نوشته دان از روی آینه

و سنده الیست که آنرا کلب الجبار گویند و دو وال دو طرف نوشته دان و اگر بی از قضا عتد و کلب العرس
خط میان اینست اسب که آنرا خطاره پشت گویند و بفتحین سخت شدن سر و دیوانه شدن سگ خزان
و سختی سر و دیوانگی ستور و بدی و حرم جنگ و بفتح و کسر لام سگ خزان که دیوانه باشد کلاب سگ
جمع کلب و نام پدر قبیل از قریش که آنرا کلاب بن مره گویند و نام پدر قبیل از هوازن که آنرا کلاب بن
ربیع گویند و بالفهم نام آنی است و بالفهم و تشدید لام آنهی که بر یا شته موزه کنند برای راندن اسب آن را
سماز گویند و بفتح سکبان کلوب بالفهم و تشدید لام آنهور آننگران و همچنین کلاب بالفهم و تشدید لام
کلابیست جمع کلبیست بالفهم و فتح لام تصغیر کلب نام مردی که آنرا کلب بن وائل گویند کلب بفتحین
شوخ گرفتن دست و آبله که در دست پیداشد و از کار و گیاهی است معروف که از آن رسن سازند کلبه
بالکسر فخر یا کوب بالفهم کوفه فی دست و لوله او اب جمع کوب سنده روشن و بزرگ هر چیزی
و کل مرغزار و خوشنمزی آنین و کودی که نزدیک بلوغ رسیده باشد و آب بسیار کوا سبب جوارح و اعضا
که بان چیزی کسب کنند کوا کوب بالفهم کوی است معروف کوب بفتحین شرخ خالص نگ شدن شتر

کلب بفتح ک و بضم ک
کلب بفتح ک و بضم ک
کلب بفتح ک و بضم ک
کلب بفتح ک و بضم ک
کلب بفتح ک و بضم ک

باب الکاف مع التام

کعبه که آمدن سال کعبه بضم هر دو کاف گره اسپان و بفتح هر دو کاف نگویند که درن و بر رو
افکندن کعبه بفتح نام داردی است که آنرا کباب چینی گویند و در طعام کنند برای خوشبختی کایه
بافتخ و در همه بد حال و پریشان حال شدن کعبه بکسر گویند و در زور و فقره خالص کعبه بکسر و شستن
کعبه برون چینه لشکر و نام قلعه الیست از قلعه های خیر کشفه و کثافته سطر شدن و فراهم شدن
کعبه بکسر شدن کافیه دروغ وزن و دروغ گوی که کعبه بکسر و گوشت که در فزونی از آن کعبه
کند که اسسته بالفهم و تشدید رای اسم و تخفیف آن جزوی از کتاب و باره از کلام الله که اسسه طبع که بر سر جا
نهند و سر پوشی که بدان سر خم بپوشند و نواز کشش بزرگاری که امانت جمع کعبه بالفهم اندوه کعبه بالفهم گوی
و بفتح و تشدید زانو بت و دولت و جعت کعبه بکسر بالفهم کشیز کعبه بکسر جابه پوشانیدن و جابه و جعت
پوشیدن کعبه بکسر بالفهم و فتح سین نان پاره کعبه بکسر بالفهم کعبه بکسر حلقه سرجوب تاراف
کعبه بکسر تاروی کنند و جاهی که بجه و دیگر راه داشته باشد و بی که در ستره پیچیده باشند کافیه منوعی است
در یاب و بر سرخی بصره کعبه بکسر بالفهم کاه کعبه بکسر کاف و فتح عین مطهر بکسر کعبه بکسر بکسر

و کعبه

و سواد گرفتن کفالت بالفتح خاص شدن کفارة بالفتح و تشدید باو باشند و گمانی چیزی که برای خبر گمانی
و هر چند کافیه باشد بدید فایده باز دارند کفیه بالکسر و تشدید و اوم و گوشت بن دندان و پله تراز و و خطا کرد
مانند دایره که بر دست نقش کرده باشند و هر چیز مستند بر و سخاکی که در آن آب جمع شود و بالضم چیز دراز و شسته
پیر این کفالت بالکسر جمع که نگاه و جمع که نگاهها و بدین معنی جمع گفت است کفالت بالفتح مانده باشد
و کند شدن دبی بدربدی مادر دبی فرزندان کسی که میبرد و پدر و پسر نگیرد و کلا و بوزن و معنی حر است
کلفه بالضم ریخ و نصیبت در گسترخ کلمه سخن و قصیده و قصه و شهادتین باصطلاح سخن بدین کلمه می است
منفرد که معنی داشته باشد و باصطلاح متظفین که فعل اگویند کلمه بالکسر و تشدید لام حالت و کیفیت و پاره پاره
که بدان از پیشه خود را نگاه داشته شود و چشم سرخ که بسبب مودج کنند و بالفتح خنجر کنند و بالضم تاخیر کردن و قصه زان
موش کل کلمه بالضم کرده و بر زیر ترین ابرو و پایین خانه کمان و حصه و پوستی که در زیر دست و خفاک
آگشی باشد و به تشدید لام و با همگی کلمه بالفتح و تشدید میم و با جزدی کینیت بالضم و فتح میم و سبب سرخ
و شراب نام شاعری است کما بالفتح سمار و غنیمت کلیسای ترسیان گمانسته بالضم آنچه بجا آورد و پیش
باشد کینیت بالضم نامی که در اول آن اب یا ام یا این باشد چون ابوالمعالی و ام کلثوم و این حجب گفته
بالفتح و تشدید لون منگو و تشدید بالضم صفر که در پیش خانه باشد یا بر بالای در سر باشد کمانیه بالکسر سخن و تشدید
و پوشیده سخن گفتن گمانه بالکسر کشش تیر و قبیله ایست کویت بالضم زرد و طبل نقر و کوره بالضم گوشه و
شهر و جای آتش کوفه بالضم یک سرخ و شری است معروف کویت بخشندگی و بزرگی و شکوفه
و ستاره کوه بالضم و الفتح و تشدید و او سوراخ و دیوار خواه ظرف و دیوار رسیده باشد یا نه و بعضی گفته اند
در پیش خانه کوه بالضم و مویه شدن گمانه بالفتح خبر غیب گفتن و فال زدن گمانه بالکسر زبیری
و زبیر شدن کیفیت چگونگی کینیت و لون مراد کون *

باب الحاف مع الثام

کسب است بالفحش پیوه اراک که نیک بخت باشد و آنچه نرسیده باشد آنرا بر برگزیند کسب است بالفحش بدو
و فاسد شدن گوشت کشت بالفحش و تشدید زهر دانه و کشیدن بالفحش که در کسب است بالفحش و در کسب
و غم دانه و انداختن کسب کسب بالفحش و شوق است بزرگ در حال طائف و شلایت که آنرا مار چوب و
بلیون خوانند و در قلیه کنند و بالفحش و تشدید زهر دانه و تشدید بالفحش که در کسب است بالفحش و در کسب

100

باب الکاف مع الجیم

کاف بفتح کاف و نون گیاهی است که آنرا عروسک در برده گویند و صاحب قلموس گوید صمغ و شقی است که بویستان برات روید که بفتح و تشدید جیم ماری کردن به کج و کج بالضم و تشدید جیم چربی است که طفلان از بار مای کرباس مدروسازند و بدان بازی کنند که بفتح جیم شیری است و دوی است به وینور و بالضم و فتح سیم مشدود عرب کمره کشیج بالضم شسته سطح کمال کتاب بالای جامه و نیز ناز می بندند و عرب شقی کلج بفتح جیم و ن در دلیه کو سبج بفتح سوب کو سبج بالضم نیز آمده و ماهی آکنی و بهاره می زند و ناقص در ناز سطور کند و

باب الکاف مع الحام

کح بفتح حنان باز کشیدن ستورا تا از رفتن باز ایستد و شمیر زدن و باز گردانیدن کسی را از کاری و حاصی و بالضم نوعی از قدرت سیاه که از کشاکش وقت فشردن روان شود و آن بولون ترین فرد و حاصی کح بفتح خوردن و سیر شدن و خاک انداختن و بکبری و جامه پیر کشیدن و آواز کسی که بالضم و تشدید حاصی و خالص کاوح کارکننده و گوشش کند که کح بفتح و زدن و کاری کردن از برای خود خیر یا شر و گوشش نمودن و ریج کشیدن در و جبر آن خمر کشیدن و تباه کردن آن یا بروی خود کاری کردن که شکست و معیوب نماید و برای عیال خود کسب کردن کح بفتح خانه رفتن در رفتن و بازین را چنان خاک ازان برداشته شود و عاجزی و فحش زدن و تنگ شدن و دست و پای از کار انداختن کح بالضم بیماری است که شتر افتد و کسب عاجز و بر جای مانده کح بفتح از کمر استخوان پهلوی و فاسی از تشنگی گویند و دشمنی بهمان داشتن و پیرانده کردن گرویی را در آوردن چار یا دهم را در میان دو پای و خانه و رفتن و جماع کردن با زن و از آب دور کردن و فحش در و پهلوی کشاکش بالکسر و پهلوی کشاکش دشمنی که دشمنی در دل دارد و ظاهر کند کح بفتح نام شمیری است از هفت و شمیر که بقیس بر سر مکر سلیمان فرستاده بود کح بفتح و بروی شمیر زدن و بوسه دادن و بعضا زدن و کشیدن عنان چار یا دهم از چربی دور کردن و چهل شدن و تبدیل شدن کفیف کفو و شوهر زن و همچو به و حاصی کرناگاه کح بالضم روی ترش کردن کالچ ترش روی کلالح بالضم روی ترش کردن و صالی فخر در روزگار سخت کح لکام کشیدن سطور را

باب الکاف مع الخاء

کح

کافح بفتح بی هم چربی است ترش مزه که اکثر الفارسی الکامه گویند معرب کامه و صاحب کفر گویند
 اکثر ایچا نیز گویند کافح بفتح ک و سست بیرون کردن و تکبر نمودن کماخ بالضم کبر و عظمت و بفتح
 شهری است بروم کوخ بالضم خانه‌ای که روزی نداشته باشد اکواخ جمع *

باب الکاف مع الدال

کوه و برون قبول عقبه و شوار کبابه بفتح رسیدن چیزی به جگر و نیز جگر زدن و بدست گرفتن
 و چیز ایراد دادن شکستن و بفتح کاف و کسر با و سکون آن جگر کبابه جمع و کبابه السماء بیانه آسمان و کبابه
 قبضه آن و ففتحین سختی کباب و بالضم درد جگر که بفتحین نام ستاره ایست و میان کتف و پشت و بدین
 به کسر تا نیز آمده که بفتح و تشدید ال بیخ و سخنی کار و اشارت کردن با انگشت و ریخ و ثعب دادن که بید
 زمین کوفته که و بفتح چاه و شوار آب و مرد ریخ کشش که و بالضم نام فعلی است که و بفتح کردن این
 و اصل فارسی است و راندن و بالضم نام گروهی است معروف که اوج کمر وید و بالکسر ریخ در کمر انهای جمله باند
 از خرا که دید هیچ کسا و بفتح اندوای متاع و جز آن کامه و کسید متاع و باز در بی رواج که بفتحین جایی
 دشت بی سنگ که بفتح اندوه نهانی و ففتحین اندوه گین شدن و بفتح و کسر میم اندوه گین و ففتحین کید
 محام و بالکسر گرم کردن عضو بیار چه گرم یا چه بوس یا بسوس گرم و همچنین تکمید کنه و بالضم ناسپاسی
 و بفتح نین که از وی چیزی سرور وید و مرد ناسپاس و کافر نعمت که بفتح بریدن که بفتح نوعی است
 از ناهی که و بفتح نزدیک آمدن کاری بشدن و باز داشتن کید بفتح بداند نشیدن و بی کردن و
 دران کردن و بانگ کردن کلاغ و دیدن آن و حالفن شدن زن و کارزار خون *

باب الکاف مع الراء

کبر بالکسر بزرگی و بزرگ شدن و همچنین کبر یا و بالکسر دفع با کلال سال شدن کلال و ففتحین میوه ایست
 که از آن آچار سازند و بالضم و فتح با جمع کبری کاه و کسر بزرگ کباب بفتح بزرگ شدن و بالکسر بزرگ
 جمع کبر و بالضم بزرگ و بالضم تشدید بالکسر بزرگ کبر بفتح و الکسر کو بان کبر بالضم چهره شدن برکت
 بالکسر بزرگی و بالضم و الکسر بسیار و ففتحین پیر و خست خرا کبر و کما شتر بسیار و همچنین کثرت بالضم
 کدر و ففتحین شیری و تیره شدن و خنثی است خوشنود که بندی آنرا کیوره گویند و شتر است آن
 از دام و بدوری و خصیه و دیگر امراض و بوی است و آن شتر بسیار شتر است که از گونا گوری که بوی

با حق تعالی شش چو شریک که آمده و مکرر دال سکون آن تیره که بالفتح و تشدید باز گشتن و باز گردانیدن و
 رسن که بر دخت بیا و نیزند و بدان بالا روند و رسن بالان در سن با و بان که در جمع و بائی که زمین را گستان بخود
 کشیده باشند و لغتم نیز آمده و بالفهم بیانه ایست و آن دوازده و سق است و هر سق سق است و سق است و سق است
 و تشدید ظل نیز گفته اند که و بالفهم و اگر دیدن و جمع که نیز آمده که بر سر آواز گلوی خفته کرده و آواز کردن آن که را
 به تشدید را باز گرداننده و باز گردنده و تشدید جمله بر زده و لغت حضرت علی کسر بالفتح شکستن و بر
 فراهم آوردن مرغ و قوت فرو دادن و بالکسر شقه فرو دین خیمه و استخوان که بر آن گوشت کم باشد و استخوان
 باز و از جانب آریخ و لغت نیز آمده و حرکت زیر دانی و حرکت زیر و تشدید و بالکسر و فتح سیدن پاره جمع کسره
 کسره و بالفتح زمین بلند و است و بالفهم جمع کسره کسره بالفهم نیز میز کسره کسره کسره کسره و عقاب
 کسره بالفتح دندان سفید کردن شتر و قسم کردن مردم کسر بالفتح چوب گوشه گمان و میان چنین کردن کسر بالفهم
 ناگردیدن و ناسپاسی کردن و بالفتح پوشیدن و کوزه بزرگ کفور بالفهم ناسپاسی کردن و همچنین کفران و
 بالفتح بسیار ناسپاسی ناکرده کافور غلات غوره خرا و طلای که اول بر دخت خرابا باشد و دار و لی است
 سفید پوشیده معروف و نام چشمه ایست در بهشت کافور پوشاننده و ناکرده و ناسپاسی آنکه به بالای
 جلد پوشیده باشد و دریای بزرگ و جوی بزرگ و بزرگ و شب تاب بکفای جمع کسر بالفتح غلبه کردن بر کسی
 به بزرگی و سرفراز شدن و بالفهم کاف و دال درونی است معروف و آن شیره و دختی است و در کوزه قد
 و دشت و بزرگ کور بالفتح گشتن و افزونی و بیج و ستار و پیچیدن آن و شتر و گاو بسیار و لغت گفته اند
 مقدار صد و پنجاه و کوزه یا کوزه من الکوز یا الکوز یعنی پناه می بریم بخدا از نقصان بعد از پادشاهی و
 انگی بعد از بسیاری و بالفهم کوزه آهن گرداننده بنور و بالان بابا ساز و ساقی آن واحد کوزه کوزه بالفتح
 مرد بسیار خیر و گرد و غبار بسیار و مرخص شده و جوی است که بهشت و حوض کوشه برین بهشت و توقف که بهشت
 گوشت کسر بالفتح بر آن روز و بانگ بر زن قهر کردن کسر بالفهم هم به تنگ آن که آنرا منع گویند و نام کوهی است

باب الکاف مع الزام

کسر بالفهم خیر چنان کوزه بالکسر جمع و نام مردی است و بالفهم و تشدید را ناس و مجمل و مرد استاذ
 و حاذق و بازی که بسته باشند تا که نرکند یعنی بر یا بریزد و چرخ و بازی که بسال دوم در آمده باشد
 که از بالفهم شک شدن کردن از سخته سرا و شیشه یا کوزه سرتنگ و هر دو معنی به تشدید را نیز آمده

و بالکسر گویند بزرگ که در حین ششبان بر دارد و بالضم و تشدید را نیز آورده که بالفصح و تشدید را نکات
کردن و تنگ گرفتن کار کسی و خشک شدن از سر او و مردن خود و خشک و کوفته و کز آید و کز آید
بالضم درم تندخوی کفر بالفصح گنج نهادن و گنج نهاده کنوز جمع کنایه بالفصح آوان خرماد بالکسر و ضم گذرد
گوشت کوز بالضم کوزه گیران و کوز از جمع و نام مردی است و بالفصح گرد کردن و نوشیدن آب بکوزه

باب الکاف مع الیسین

کاس بالفصح و ک و این عربی فصیح نیست بلکه فارسی است که آنرا بعضی عربی کلام آورده اند و
کاس بهمه شراب جام شراب بعضی مطلق جام نیز آورده کوزس جمع کبیس بالکسر خاک آبپاشتن چاه و
جوی و سر بگریان کشیدن کالوس آنچه لیشب مرد خسته را فرو گیرد و این مقدمه صریح است کپاس
بالضم بزرگ سر کس بالفصح لیشب رفتن سوز کردن بار و بالضم خم شدن کد اس بالضم عطسه کشیدن
و عطسه دادن آن کادوس فالی که بعطسه دادن گیرند و آنکه از کوه فرو و آید و آنرا شوم دانست
کرس بالکسر سر گین بریم نشسته و اصل هر چیز کرباس بالکسر جامه که از لیسبان سفید بافتند
محراب کرباس بالفصح کرباسی منسوب بدان کرباس بالکسر و یاسی و نقطه بالا خانه و در خانه کرب و کرب
بالضم کله بزرگ از سپان و استخوانهای منفاصل که دو گانه باشد چون دو کتف و زانوها و گردن لشکر و
استخوان فقره میان هر دو شانه کرفس بالضم کاف و فاف سکون را پنبه و بالفصح کاف و را و
سکون فاشه ایست مانند اجو این بهندی اجمود گویند و از خویش یکی آن است که مردم گزیده
چون بخور و فی الحال بمیرد و کپیس بنید خرماد گوشت که بر سنگ تفسان خشک کنند و بگویند از
جست زاد سفر کلس بالکسر صابون کناس بالکسر خوابگاه آهرو و پنهان شدن او در آن و بالفصح
و تشدید نون خاکروب کنندس بالضم کاف و وال لیشمای گیاهی است اندر گوش زرد و بیرون
سیاه است فی آورده و شکم را ننده و را ل کنند بهن است و چون بایند در زینی در هند عطسه آورده
چشم را روشن کند و بشین کچ نیز آورده آتالین محله فصیح تر است کنش بالفصح خانه رفتن و بالضم
تشدید نون سببه سیاره و بعضی گفته اند خمسه متحیره کناس مجید تر سیان جمع کفیس
بالفصح سوزیر کردن و برشته های رفتن ستور و بالضم طبل محراب کوس که پس بالفصح کوتاه و
پدر قبیله ایست از عرب کپیس بالفصح زیر کی و زیر کشدن و بالکسر و بالفصح و تشدید یا زیر کشدن

باب الکاف مع الشین

البفتح کوفه و مستور و محجب لشکر کبابش بالکسر جمع کشش بالفتح خراشیدن و بک کشیدن
در طلب روزی به بهجت عیال مضطربان از کسب و سخت راندن مستور کشش بالفتح و بفتح کاف و
کسر اشکیده مستور نشواری زنده چون معده مردم را و فرزندان خود و عیال مردم کشیش آواز پوست
انفیج چنانکه فیج آواز نفس او و اول آواز شتر کشش بالفتح مرد سبک و کافی کشش بضم کاف
دال مرغ عقبن و دارولی است که آنرا کند گویند کشش تا فتن یا چپا و نرم کردن مسواک درشت

باب الکاف مع الصاد

کریص نیز در طلب بوسه گیری که بکشش نیز با خورده مطلق نیز چنانچه کمان چوبه کصیر لرنه و بچیدن بر خود

باب الکاف مع الضاد

که ارض آب فحل که ماده از رحم بیرون اندازد و چرخ باد و نور دای ارم کر صه بالضم واحد

باب الکاف مع الطاء

کشفه بالفتح پوست کردن و جل از پشت ستور بر گرفتن و برهنه کردن و پرده برداشتن

باب الکاف مع الظاء

الکظ بالفتح تشدید طاء بخانیدن و در اندوه افتادن و شسته پیدا کردن کظا بالکسر از حد گذرانیدن
و شستن و عداوت با یکدیگر و در جل کظا موعظت دشوار کرمط بالفتح دشوار آردن کار بر کس

باب الکاف مع العين

کفتح لیم و سال و جزآن که تمام باشند کفتح بالضم و فتح تا بجه رهاه در ولیم کفتح بالکسر جمع کفتح بالضم
شدن مستور و قیام گرفتن از شیر و غیره کفتح بفتحین آب باران استاده و بار یک ساق شدن و بدان
آب خوردن کفتح بالضم آب میان خوردن از جوع و جزآن که افع بالضم چنانچه گویند و گاه و جزآن و طر
چیزی و بزی کوه و گره اسبان لفظ است که آن اسبان را فراهم آرد که سوج بالضم استخوان پیوسته
از طرف منفرد که آنرا ناسفل گویند کفتح بالفتح سپیدی گرداگرد پشته سبب دان مویهای آویزان باشد
که بر سر دست و پای سبب و خراشید بالای تن و آب بر وزن پشته است و تا شیراز گرداند و بفتحین گردی
از بین کفتح بفتحین شکاف و حرکت باقی شکاف غرض که حرکت باشد کفتح بالکسر خواه و بفتحین کفتح

الفتح که گفتی و منقبض شدن و نزدیک آمدن کار و میل عروب کردن ستاره و نرمی و فروغی کردن
 کسوف و بختین برگرفتن انگشتان کسوف الفتح استخوان بند دست بطرف انگشت ابهام که از نزد اعلی
 و همچنین کاع و بر ساق دست رفتن سنگ در رگ از گرام کسوف الفتح ترسیدن از چیزی +

باب الکاف مع الفاء

کاف حرف معروف به تشدید فایز و ازنده و شتر دندان سوده شده از چیزی گفت الفتح استخوان
 او و کرانه پلان بر یکدیگر بستن و دوست را در بستن و بلند شدن سر شاه و نوعی برادر رفتن و بالکسر شانه
 و الفتح و کسر تیره آمده و بختین بین شدن شانه و بین شانه شدن و نوع علی است که در شانه پیدا می شود و گفتی
 ستور از در و گفت کتاف بالکسر حتی که بدان دست را در پس بند کتاف طبع کر سفت بضم کاف
 سین پنه و لیقه دوات کسوف الفتح بریدن عروق شتر و پی کردن آن و پاره کردن جابه و پوشیدن
 ستاره و جز آن و بالکسر پاره و پاره ای چیزی جمع و مفرد آمده و بالکسر سین جمع گفته بالکسر یعنی پاره خیز
 کسوف بالفتح گرفتن آفتاب راه و بد حال شدن و ترش روی شدن و بخیل شدن و در عرف کسوف
 در آفتاب گویند و خسوف در راه کاسف پوشنده و بد حال و ترش روی کشف الفتح کشاده و بر سر
 کردن و بختین مویهای گردیده مانند دانه و پیچیده شدن هم اسب کاشف پیدا کننده و بر سر
 کننده کشف الفتح ناکه بستن کشف بالکسر بستن شدن ناکه و الفتح و تشدید شین بسیار
 پیدا کننده و نام نفسیری است معروف کشف الفتح و تشدید فایز و باز ایستادن و باز ایستاده کردن کسی
 و دوباره دوختن جابه اسب یکدیگر و با بنای شدن و خرف و نعت و ساقط کردن حرف همفهم از کلمه و قیاس
 باشد چون نون فاعلاتن و مفاعیلن و کف الذئب و کف الاسد و کف مریم نام گیاهها است و بیان
 کف الخشب گذشت کفوف بضم هم سوده کوتاه شدن دندان شتر از پیری کفای الفتح مانند و انداز
 چیزی در روز و روز گذارد و هر چه کفایت شود و متغی سازد از طلب فی الحدیث اللهم انزل فی آل محمد کفایا +
 و بالکسر فر گرفتن هر چیزی کلف الفتح حریف و شیفه شدن از چیزی و بختین کجده روی یعنی رنگ دنیا
 سیاهی سرخی که بر روی ظاهر شود و سیاهی روی ماه کلف الفتح فراز گرفتن چیزی از گاه داشتن و یاری
 کردن برگردیدن و بر سر شتر خیره ساختن از شاخ و درخت و بالکسر غری است که شبان در آن ادوات
 و آلات نگاه دارد و بختین کرانه و جانب پناه و بالکسر کفای جمع گفته الفتح نهانخانه و پوشیده

شدن و بختنشدن کریم بختنده و جوان مرد و از گناه در گذرنده کریم بالضم کریم و بالکسر جمع کریم و لقب
 ابو عبد الله که در وقت سلطان محمود غزنوی استخراج نمود و از هر مذابی چیزی اخذ کرد و مطالعه کرد امید بدان مقصود
 اند و بالفتح و تشدید بسیار کریم کریم بالفتح بدندان شکستن و بختن کوناهی و سبطی لب اسب خرد و کونا
 بینی و انگشتان کریم بالفتح ناله که دندانهایش مانند باشد از پیری کسم بالفتح بدست مالیدن و پاک کردن
 چیزی خشک کستم بالفتح بینی از بین بردن و بختن نقضان کظم بالفتح خشم فرو خوردن کظم خشم فرو خورده
 و خشم فرو خورده شده کظم بالفضم خاموش بودن دراز نشواری باز استخوان شتر کاظم خشم فرو خورده و لقب
 امام موسی بن جعفر کرم بالفتح پوز شتر بستن و سخرت بستن و بوسه دادن کهام پوز بند شتر کلم بالفتح
 خسته کردن و بالفتح و کسر لام سخنجام جمع کلمه کلام سخن گفتن و سخن و بالکسر و تشدید لام سخن گفتن کلمو هم بالفضم
 و کلام بالکسر تنگی ناگشایم بالفضم برگوشت روی و خسار کلیم هم سخن بالکسر اجراحت کرده شده کلم بالفتح
 چند و بسیار و بالفضم و بالفهم و تشدید میم استین الکام جمع و بالکسر خلاف شکوفه و بالفتح مقدار چیز و استین
 کردن جابه او و بن شتر بستن ناگزیر و سرخ راوشیدن کهام بالکسر ران تریبان بند ناگه و کهام بالفتح گردان
 کوم بالفتح جستن سب جران برادین بالفضم کله شتر کهام بالفتح تیغ کند و ران کند و کبک کلیم کمان و بختن کهام

باب الکاف مع النون

کین در پیچیدگی لب لو و دوم باره بخیزدن دوختن لب لو و در پیچیدن آن و باز گشتن از چیزی ناپیدا کردن
 چیزی را و فرجه شدن کبان بالفضم بیماری شتر و بالفتح و تشدید یا شتر بیماری کشتن بالفتح چسبیدن اثر سبزی
 گیاه در پوز شتر و بختن جرب و در گردن کمان کمان بالفتح و تشدید تا معروف و جابه آن معتدل است
 و حرارت و برودت و بالفضم کرمی است کدن بالکسر نهالین که زن و بروج زیر خود دهند کدون جمع و دوان
 حریفان کمران بالکسر بر باد بپایه گفته اند یک موضع است به بادیه و بالفضم شهری است نزدیک دریا و بحر و
 نزدیک سیراف و بالفتح و تشدید را محله البیت باصفهان شهری است نزدیک بیت و قلعه البیت بمصر
 کمران و بختن قریه البیت بطوس و یک طلق و صابرا کوبد مرغی است که آنرا حاری نیز گویند
 و لباسی شود و خراشند کراوین و کمران جمع کفن بالفتح رشتن صوف و جران و بختن جابه کمران
 بالفضم ناسبی کمران بالفضم نهان شدن و بالفتح ناله که بستی خود نهان دارد و بالفتح و تشدید میم کلم
 نهان کمان نهان شونده در کارزار و جران کمن بالکسر و تشدید لون پوشش آکنان و آکنه جمع و بالفضم

پوشیدن و پنهان داشتن چیزی را کانون کش دان و دو ماه از ماههای رومی یکی را کانون الاول و دیگری را کانون الاخر گویند کانون اسب بالائی که بار بر دارند و شخصی که زیر یک و تیر نهیم باشد کوفان بالضم بنام شهر کوف کوان بالفتح بودن و هست شدن و همچنین کینوخته کا همن فال گوی کهمان بالضم و شایسته و پختن حج و نام در قبله نیست کین بالفتح گوشت اندرون اندام زن کیان بالفتح بدرقارے کردن و نام شخصی است کیان بالکسر جمع کائن و سمع الکلیان نام کتابی است در علم طبیعه و معنی آن شنیدن احوال موجودات است کائن موجود و باشنده *

باب الکاف مع الواو

کیو بالفتح آب از کوزه ریختن و سیر کردن و راندن اسب و روشن خاد و خاشاک و براف و مثل آن در خاکستر کشیدن آتش کفو بکبابه سخن گفتن و کنیت کردن کسی را *

باب الکاف مع الهام

کره بالفتح ریج سخنی و بالضم ناخوشی و اطمینانی گفته پختن کور مادر زاد شدن گفته بالضم یا این چیزی و فکار *

باب الکاف مع الیاء

کاوی بزبال محمد و خشی است خوشبو که آنرا کد نیز گویند و در پند بسیار میباشند و هند که آنرا کثوره گویند و شراب کاوی برای خدام و جدری و مانند آن بسیار نافع و قانع دانه آن در صفاست و آن غراب یا شتراسب کد نیز گویند که یکی بالضم کلک کرونی بالفتح و تشدید از فرشته مطهرت تخفیف آن است کرسی بالضم تخت کوچک که فارسی آنرا سخل گویند که را بیسی که باس فروش کسانانی نام شخصی است قاری بخوبی مشهور که کثر کسامی پوشید کانی لب شوره رمضان گفته کمی و لیر کاوی را گفته کی بالفتح و تشدید یا دلغ و داغ کردن و گردیدن و نیز نگریستن *

باب اللام مع الالف

لبا بر وزن عنب فله و آن شیری است که بعد از زادن بچه حیوان دو شند لطفی و سختی و درخ آتش زبانه زنده لهما بالکسر دیدن و رسیدن و کارزار کردن کوکو بالضم بر دلام و درید بزرگ و مردارهای بزرگ جنس است و توتة بتا صفوان و ابوالو غلام مخیر و شعبه قابل محترت عمر لوار بالکسر علم الوبه جمع الوبات جمع الوبه لوبیا وانه ایست خروزر و یک به باطلک آنرا سپاه چنگ گویند لاوی سخنی و نام بستر و طبیعه نام است *

باب اللام مع الباء

لباب گیاهی است که بر درختان می پیچد و از اعشش بجان گویند لباب باضم غالص هر چیزی لباب
 باضم و تشدید با عاقل شدن و تشدید درخت و غالص هر چیزی و مغز بادام و جز آن لبوب جمع و عقل و دل لباب جمع
 بالفتح برابر شدن و زدن تشبیه بر موهنی از گردن که مقتل است و بالکسر موهی که لازم کاری باشد لبیب
 عاقل لبیب بفتحین حال مدوال زیر شکم آب که کبیرش به تنگ بسته باشند و دیگرش بسپیده نبند و موهی که
 بر آن نهند در یک تنگ بسیاری از دیگر لبیب لبوب استوار و پای بر جای بودن چسبیدن لا تشبیه
 با بر جای و استوار چسبیده لبیب بالفتح باک فریاد و راه فرار و همچنین لا لبیب بالضم ثابت شدن
 استادن چسبیدن بچیزی لا لب لازم و ثابت و چیزی چسبیده لبیب بالفتح زدن و گردیدن فراهم آوردن
 چسبیدن بچیزی و لبیدن غسل لبیب استوار شدن تشبیه در نیام چنانکه توان کشید چسبیدن بچیزی
 بر استخوان از لاغری و بالکسر تنگی جای کوه و انکه چیزی بکسی دهد لبیب بالفتح رفتن آب دهن و بالفتح لازم و
 عین بازی کردن لا لب بازی کننده لبیب بالضم آب دهن آب غلیظه که از داری غلیظه اندیده بر آید
 مثل لباب بزرگ و لباب النخل غسل و لباب الشمس مانند تار که درخت را که پدید آید لبیب بالضم و لبیب
 معجزه مانده شدن و بر خوردن لبیب بالفتح بفساد آوردن و تباهی فلکدن میان قوم و پیرای زرد در سینه
 مرغ و همچنین لباب بالضم لقب بفتحین نامی که دلالت بر روح یا دم کند و لغازی آنرا باز نامه گویند لبیب بالضم
 لبوب واحد و همچنین لب و لایه لبیب بفتحین تشبیه شدن در بانه آتش و غبار بالا رفتن و بالکسر تشبیه کافه کوه
 دره تنگ که در میان دو کوه باشد لبیب بالضم و لبیب بالفتح زیاده زدن آتش و از رفتن آتش

باب الالام مع التام

لباب بالفتح خوردن شدن لبیب نام جانده است وزن عاقله لبیب بالفتح و تشدید با موهده کناره کردن که
 کشتن گاه است لبیب بالکسر خشت و شتر و گوشت شیر دار لبیب بالکسر موی یا چشم جمع شده و موی پشت
 و شانه شیر درنده لایه و لوبه سنگستان لبیب بالفتح و تشدید تا کردن پشت و مانند آن و استوار است
 به چیزی و چسبانیدن لبیب بالکسر و تشدید نامی مثلثه گوشت گرداگرد دندان لبیب بالفتح سینه که لب
 لبیب بفتح هر دو لام لبیب در دهن گردانیدن و شوریده سخن گفتن و سخن در دهن گردانیدن چنانچه ظاهر
 نشود و لبیب بالضم و تشدید چیم میان دریا و در ترین موضع دریا و دریای ثروت و بالفتح آواز و غوغا لبیب بار
 نگاه کردن بگونه چشم لبیب بالکسر موی ریس و لبیب العین نام گیاهی است لبیب بالضم و بالفتح طعمه بازان

از سنگار او و بوی جامه که بپوشد باند و نویسی بخانه خوشبوی چند که بجا کنند و بوی سینه لذه بالفتح و تشدید ذال
 مزه و شراب لذاته خوش مزه یافتن که وجه چسبندگی لاصحه صیغه بالضم و تشدید یا دزدی کردن لطافه
 باریک و نیک شدن و نازک و کوچک شدن لطیفه نیکو و چیز نیک لاجیه صیغه بکسر عین معمله و فتح بای حط
 درختی است از قسم زقوم که شیر سوزنده و قتال دارد لجه صیغه بالفتح یکبار بازی کردن و بالکسر یک نوع بازی کردن
 و بالضم بازی چون نرد و شطرنج لغته بالفتح لغزین و بالضم آنکه او را مردم لغت کنند و بالضم و فتح عین آنکه مردم با
 لغت کنند لغته بالضم لام و فتح عین اصوات و کلمات که مردم از اعراض خود بدان تعبیر کنند لغات و لغون جمع لغات
 بعین صیغه سخن باطل ذلت بهیوده گوی لافطه دریا و برزاده و سیاه و خردس لفاطه بالضم آنچه از دهن
 انداخته شود لغت بالفتح گردانیدن و پیاپی کردن و بالکسر نگاه کردن و صیقل کردن و شستن و نیمه چینی لفاطه بالضم و
 تشدید قاف مرد بسیار گوی و خارج جواب لفاطه بالفتح هر دو لام سخت آوردن کردن مرغ لفلان که از الفارسی نکات
 که بپزد لقاوه بالفتح علی است که روی آبی را میگوید و معلول لغت لقاوه گردانیدن و ماده شتری که زود آبش میشود
 و عقاب ماده لقاوه بالکسر شتر ماده و در شا لقاوه بالضم چیزی انداخته شده که بر چیده شود و ضالع نگر دو وقت پیدا
 شدن صفا شس باورسد لقاوه بالفتح طفلی که از راه بر دارند و بر پرورند لقاوه بالضم چیزی برون و بی قیمت لقاوه
 بالفتح و تشدید برق و یکبار آنکه در آن چیز را مفرقه بالضم و فتح میم درای صیغه عیب کننده لقاوه بالفتح روشنی
 و بالضم گروه آدمیان و سپیدی که بر سر باشد و پاره از گیاه که خشک شده و سپید شده باشد و پاره از عضو که
 مانده و وضو و غسل لقاوه بالفتح و تشدید می چیزی آنکه در دوای و زان و بالکسر موی که از بنا گوش گذشته باشد
 لاقه تزه لوت بالفتح بر سیده چیزی سخن گفتن و گردانیدن و باز داشتن لوقه بالفتح سوختن و سستی کسی
 لواقه بالکسر غلام کردن و از راه پس رفتن زن بام و لوقه بالفتح ملامت کردن لواقه به تشدید و او سخت
 ملامت کننده لواقه به تشدید و او سخت رنگ روی گرداننده و سیاه کننده لوقه بالضم روغن تازه لوزقه
 بالفتح و نبر از صیغه گوشت پاره ایست که در درون دهن بر سر حلقوم که مجرای طعام است می باشد لیت بالفتح
 باز گردانیدن و باز داشتن و بالکسر بکسر روی و هر دو طرف را لیتان گویند و نقصان کردن و لیت بالفتح تا کلمه
 ایست که در وقت آذوی چیزی گویند و بهارسی آن کاشکی باشد لیت و لقاوه بالکسر آنچه بر چیزی چیده لیت
 صوف و مانند آن که در دوات کنند و چیزی سیاه که در کل کنند و لیت لام در دوات کردن و همچنین لیت

لغت و لپهاش درنگ کردن لاسیث درنگ کنند لوش بالفتح دستار سپیدن و آلوده کردن و توانا و
قوی شدن و نهاده گرفتن و اگر گشتن و لغتین سستی لغت بالفتح تشنه شدن و همچنین لهات و زبان بزرگ
آوردن سنگ از شنگی و ماندگی لیسث بالفتح شیر درنده و عنکبوت که گس را میگیرد و بالکسر گیاه انبوه +

باب اللام مع الجیم

لج بالفتح ستیزه کردن لج بالفتح و تشدید آواز کردن و کشتی میان لجه در آمدن و ستیزه کردن بالفهم آب بسیار و زهر
موضع دریا و شمشیر لجلج بالفتح آنکه زبانش در سخن ماند و سخن درست گوید و شرطی مشهور که برود علم شرطی
مثل زنند و این همان قولی مشهور است که از اعظم ندای و خفا و عیسای بوده و عامر آنرا لجلج گوید لجلج بالفتح استوار
شدن شمشیر و زبانه و در چری بسته شدن و چسبیدن و کار و خزان در غلاف کردن جای تنگ و هر چه تنگ باشد لجلج بالفتح
چسبیدن و بالفتح و کسر چسبیده چون سریشم و جزآن لجلج بالفتح خیلدن چری لجلج و سوزانیدن و در آوردن لجلج بالفتح
بکنج و آن خوردن لجلج بالفتح چری آنکه که خورده شود لجلج بالفتح شینگی کردن و حریر شدن و بر غلغله شدن +

باب اللام مع الحاء

لح بالفتح یک کف دست بر پشت زدن کسی را نرم نرم و بر زمین زدن چری الفتح بالفهم
گردانیدن و سوم و ششم زدن للاح بالفهم تشدید فاعلی از بویید فی چون با دخن که زرد شود للاح بالفهم به لغتین السبتر
شدن و همچنین للاح آستن و آنچه نخل را بوی کشتی دهند لقوق بالفتح شتراده که از زادن آدوده
یاسه ماه گذشته باشد و از آن آدود للاح گویند للاح جمع لواح آستن جمع لواح و آستن کنندگان و
بدین معنی جمع للاح است للاح بالفهم لکرتین و دین به نظر سبک لوح بالفهم هوا میان زمین و آسمان بالفهم
شاید آدمی و جزآن هر چه پهن باشد از استخوان و چوب و نخه و دود بدن درنگ و گونه که داندین سفر مردم
را داشته شدن و درخشدن برق و پیداشدن ستاره و جزآن للاح بالکسر سپید و گاو دشتی +

باب اللام مع الخاء

لخ بالفتح آلودن و در بدی انداختن و به بدی شتم کردن لخواخ بالفتح داردی که چری نالند +

باب اللام مع الدال

لد بالفهم بسیار مال و جزآن و مردم انبوه و آنکه به سفر رود و از جای خود دور شود و آخرین که گس از
اگر گسهای لقان عا و بالکسر نزد و صوی انبوه میان دودوش و لغتین پشم و صلیق و سینه گرفتن شتر

از بسیاری خوردن گیاه لمیدر جوال خرد و نام شاعری است معروف لیدر بالفق شکان کرانه گور و شکان
یک کرانه گور و بالفق نیز آمده لیدر و لغتین سخت نمودن شدن و موضعی است بشام لیدر بالفق و تشدید
وال جبال و خصوصیت کردن و بالفق جبال کشکان لیدر و بالفق جبال کننده و همچنین الدب تشدید
لیدر کرانه وادی و کرانه کردن و دار و که در کرانه دمان ریزند و بدین معنی است لیدر و بالفق لیدر بالفق شیر
کشدن تخم بچه و لیسیدن غسل و لغتین سیرن نیز آمده لغت بالفق و غین معر گوشت کرانه کردن و بالفق برادر است
آوردن ستور و چون لیدر و لغتین چرک جیسیدن بجای لمیدر ستور نازده شده لیدر و بالفق کرانی بار
و دفع کردن و لاغر کردن چار یا و کران شدن بار چینی و سوجن بخوری +

باب اللام مع الذال

لیدر بالفق خواستن چیزی لیدر از آن که یکبار داده باشند و لیسیدن سنگ ظرف را و خرد کردن ستور گیاه را لیدر نیز
خوش مزه لیدر و بالکسر بیکر بپناه گرفتن لیدر و بالفق پناه گرفتن و کرانه وادی الواض جمع لیدر و بالکسر پناه گرفتن

باب اللام مع الراء

لیدر بالفق لیدر از آن شتر که بالفق جیسیدن و لغتین لیدر و بالفق مرد و بخیل تنگ خوی لیدر و بالفق و تشدید زناخت
کردن و جریانی لیدر و لغتین و لغتین معر جیسیدن و سوزان و شوش کالان شقی لیدر و بالفق لیدر زدن بر سینه لیدر
بالفق عیب کردن و اشارت به چشم کردن و زدن و سوزان لیدر و بالفق و تشدید سیم عیب کننده و چشم اشارت کننده
لیدر و بالفق و لغتین در میان قوم شدن و لغتین سپیدی موی یا سیاهی و شست و نیزه بر سینه زدن
و لیدر بر زدن شتر بچه و بره پستان مادر را بوقت یکیدن لیدر و بالفق با دلم لوزة یکی +

باب اللام مع السین

لباس بالفق پوشیدن جامه و بالفق پوشانیدن کار بر کس و لغتین تاریکی بار و شانی و بالکسر جامه و پوش
لباس بالکسر جامه و پوشش و لباس الرجل زن و لباس المرات مرد و لباس التقوی شرم و جامه و شست
و سطح لیدر و بالفق زره و پوشش لیدر و لیسیدن لیدر و لیس ناتوان کننده گوشت لیس بالفق و تشدید
سین خوردن ستور علف را السماس بالفق علف نوریسته لیدر و بالفق کوفتن و سخت بیایی بدن
لغس بالفق سیاه لبان که لب ایشان از غایت سرخی بسیار زنده جمع احس است و لغتین سرخی
لب که بسیار زنده لغس بالفق عیب کردن و لغتین خوردن دل و تبا شدن و لغتین اول و کسر قاف

مردم را لقب نموده و افشوس کننده و بدی اندازنده میان مردم لا قس عیب کننده لمس بالفتح لبسودن
و جاع کردن لماس بالفهم حاجت لوس بالفح چشیدن لواس بالفح چشیدن لودوس چشیدن لوس
بالفتح لبسیدن لیس بالفح فعل اضی است یعنی نیست لیس بالکس روت دبی غیرت * * *

باب اللام مع الصاد

لخاص بالفح سختی و بلاد اندر او سختن به چیری لخصه تنگ لخصه کوشن گوشت گرفتن بشیم
و پستان بید گوشت که شیر از وی بد شواری بیرون آید و کبر خاتیر آمده لخص بالکسر تشدید صا در
مقصود جمع لخصه بفختن دندانها و شانهها بهم نزدیک شدن لوص بالفح گردانیدن چیز به چیز که میگویند

باب اللام مع الضاد

لفض ملاض بالفح ر به سب زید *

باب اللام مع الطاء

لوط بالفح و تشدید طاح لوط بالکسر جمع چسبیدن به چیری و لازم بودن بکاری و منکر شدن حق کسی را
و برده فرو شدن دوم بمیان ران در آوردن شتر لوط بالفحین اقتادان رندان و خرویه شدن و ازین پنج
دندان لوط بالفح چیرا به چیری برابر کردن و برابری کردن با چیری لوط بالفحین بگ و فروش لوط
بالفهم گوئی است لوط از زمین برگرفتن و دانه چیدن و سخن چیدن و بختن سبزه و چیده و لفظ المعده
ریشه ای زر که یافته شود لفظ سبیل خوشه چیده لفظ بچه انگنده و جزآن که بر دارند و لوط بالفح چیدن بگل
در گرفتن اندودن ف و عمل قوم لوط کردن و روا که بدوش کنند و بالفهم بنمایم لوط بالفح چسبیدن بالکسر است ف و لفظ

باب اللام مع الظاء

لظ بالفح تگرستن بگوشت چشیم لظ بالفح گوشت چشیم لظ برون افکندن از زبان و سخن گرفتن
لظ زبان گردان در آوردن بعد از طعام و آب لبسیدن لظ بالفح چیری اندک * * *

باب اللام مع العين

لزع بالفح سوختن کسی را و سوختن دادن کسی را لزع گزیدن مار و کثرت طبع لبسیدن
و چیش پای زدن پس کسی بفختن سپیدی درون لهما و آن بیشتر در مردم بسیار بود و در سخن دندان
مردم و چنانچه بخواهد لعا بالفهم گناه ناک در اول رستن لعا بالفح هر دو لام نام گوئی است و شراب

لشون بفتح تین لعوق بالفتح لیسیدن و لعوق الاصبع کنایه است از خوردن لعوق بالفتح دارد و جز آن گوشت
 شود و لعوق بالفتح فراهم آوردن در زجابه بدوختن و بالکسر کناره درز لعوق بالفتح و تشدید قاف بیستم
 زون تعلق بالفتح هر دو لام زبان و مرغ لکک تعلق مرغ لکک از آن لعوق بالفتح باب
 کردن و چشم بالیدن لقا چیز اندک لواحق پیوسته بدینا چیز لواق بالفتح چیز اندک
 لعوق بالفتح سپید شدن و بفتح تین سپید سپید شدن و بکسر سپید لهماق سفید و گاو سپید
 لعوق بالفتح بر سپید سیاهی بردوات و بر سپیدانیدن و نیکو کردن و اصلاح دادن سیاهی جز آن *

باب اللام مع الکاف

لکک بالفتح لککین و کار آمیخته در هم و آمیختن لکک با انگبین و جز آن لکک بالفتح در آوردن
 چیزی در چیزی و سپیدن بهم لک بالفتح و تشدید کاف زون و کوفتن چیزی هستی مخ که با آن پوست
 رنگ کند و بالکسر خاله و نقل لک باشد که با آن و سینه چیزی و مانند آن چیزی وصل کنند لک بالفتح غشایدان *

باب اللام مع اللام

لعل بالفتح تین و تشدید لام امید و شاید لعل شب و بچه مرغی است که آنرا گردان گویند *

باب اللام مع الهم

لاجرم یعنی ناچار لام بالفتح و سکون همزه برابر نهادن و بهم آوردن جراحت و زهرها لام مفرد و
 بالفت نیز خوانده اند و بالضم ناکس و بخیل بودن و بالکسر صلاح و اتفاق میان دوس و یا بدل بنه نیز
 لیم ناکس و بخیل لواهم بالضم و ده همزه بر نامی راست کرده تیر لیم بالفتح بر سپید کردن لیم بالفتح و هم
 دادن و داننا بند بر دمان نهادن و کوفتن شتر سنگ را بهم و شکستن و خون آلوده کردن
 سنگ شتر را لاهم و سه و همزه و آنکه دمان بند دارد و لیم بالضم جمع لشاهم بالکسر دمان بند لاهم
 بالکسر معرب لکام و آنچه زنان بوفت حیض بندند لیم بالفتح گوشت و لحم پاره از آن لحام و لحم
 و الحمان بالضم جمع و گوشت خوردن و گوشت از استخوان باز کردن و آرزو مند گوشت شدن و درین
 آگینه و جینی و جز آن کردن گشتن و بالفتح و کسر عا آرزو مند گوشت لاهم گوشت خورنده و عا
 گوشت لاهم بالفتح و تشدید حا گوشت فروش لیم کشته شده گوشت ناک لیم بالفتح گوشت
 از زمین و بالضم نوعی است از ماهی که هم بالفتح آواز سنگ و جز آن که بر زمین افتد و پاره زدن

جامه و موزه را در زدن و کوباج را بدست زدن تا پهن شود و اضطراب کردن و دست بر سپین زدن زنان در زدن
 لدا هم با کسر بار زدن جامه و موزه را لدا هم جامه بار زده لدا هم بار زنده لدا هم بفتحین جمع لازم و محمان
 خوشنای لدا هم بفتحین لازم بودن به چیزی و گفت نمودن چیزی کسی را لزوم بالضم لازم بودن به چیزی لزوم بفتح
 و کسر هم نامی که لازم باشد کسی را لزوم آنچه همیشه باشد به چیزی لطم بفتح ط با زدن لطا هم با کسر یکدیگر ط با زدن
 زدن لطم بفتح اسب سفید و دانه یکطرف روی او سفید باشد و آنکه پیر و دادر و مرده باشد و شتر بکوه سبیل
 دیده باشد و اسب هم ازده اسب که بکوبد و از زدن لقا هم بالضم کف در مان شتر و با کسر روی بند لقم بفتح خروادن
 کسی را چیزی که بخت او نباشد لقم بفتح و مان راه را بستن بفتحین میان راه لکم بفتح مشت زدن لکام بالضم نام
 کوی است در شام که ادبار الدار را بجا جمع میشود لقم بفتح و سکون هم حرف نفی و با کسر و فتح هم چیزی را و بفتح و فتح
 هم جمع آوردن نیکو کردن اصلاح نمودن عرب گوید لکم الله شفته و جمع کنه می توانی بر آنگذاری و در خوردن بخش خود و
 بخش با آن خوشای خود و گناه صغیره کردن هم بفتحین زلت و نزدیکی گناه و گناه صغیره نوعی از جنون لوم بفتح کوبیدن
 و سرزنش کردن لوم بفتح فرو بردن و خوردن و همچنین التهام و تلمم لیم سختی لوم بفتح و لهما هم بالضم لشکر
 بسیار لهما هم استخوانهای زیر نمرنگ گوشت جمع لمرته لازم است کننده + + +

باب الايام مع الفون

لین بفتح شیر خوانیدن زدن بضا و انداختن و با کسر شتمای خام بنه واحد و بفتحین شتر لبان جمع و در کردن
 کردن از لبش و شیر در شدن لبش فاقه و بفتح و کسر شتمای بنه واحد چون کلمه و کلم لبان بالضم نام کوی است
 معروف نزدیک جبل عال لبین پرورده شده لاین شیر خواننده و خواننده شیر لبان بفتح سینه یا میان
 سینه و بفتح کنند و با کسر شیر دادن و عرب گوید مواخو بلایان امیر و لا یقال لبین و ظاهر از وضع لبان که
 مشهور شده بدین معنی است لبون بفتح شیر و لبین بالضم و الکسر جمع و ابن اللبون و بنت اللبون بجه و سانه
 سه سال و آند که لبون بالضم کران رفتن ناقه و بفتح ناقه کران رفتن لبین بالضم و فتح جیم نقره و بفتح و کسر
 جیم برگ از شاخ افتاده لبون بفتح شتر و لبون بفتح و کسر و آواز گرانیدن و آواز الحان و لبون جمع و خوش خواندن
 فزان و فزان و میل کردن و فزان کردن در سخن و گفتن چیزی و غیر آن اراده کردن و بفتحین زیر کی و زیر ک شدن
 لبون بفتحین گنده شدن مشک لبدان بفتح و ضم ال نیزه نرم و هر چه نرم باشد و معنی نیزه مرادف عند
 نیزه و لزل بفتح سخته و لبون بفتحین اگر آرد آن قوم بر سر جاه بجهت آب و اینوی کردن در هر کار

لسان زبان و سخن و لغت قومی و زبانیه تیر از ولسن و السنه جمیع ولسان الصدوق ثنائی نمیک و دست
 ولسان العصاره بار دخت ام که بفارسی آنرا زبان کجوشک گویند ولسان الشور ولسان الحمل هر دو نام گویای
 است ولسان القوم کلمه چین و سخن گذارلسن بالکسر لغت دروزمره قومی و بالفصح بزبان گرفتن کسی را و بالقصم
 زبان آوردن جمیع السنه و لغتین زبان آوردن و فراعنت و کسر سیدین زبان آوردن و نصیح احسن بالفصح نازدن
 و در کردن از نیکی و رحمت و لغزین کردن لغتین لغزین کرده شده و از رحمت رانده شده مفرد و جمع آمده و
 سخن کرده شده و گریه درنده و لغزینی که در پانزده لغزین بر پا کنند بخت و خوشی بیور و آنرا شرس نیز گویند
 لغزان بالکسر بگره لغت کردن لغزین نمودن و کسر شرح لغان است که شوه بر زن را شوم بر نکند و گواه در میان
 نباشد وزن مرفعه پیش قاضی برود و قاضی حکم کند که شوه چهار بار بشهادت دهد که درین قول صادق است و
 لغت خدا بر و اگر کاذب باشد بعد از آن زن نیز چهار بار بشهادت دهد که شوه برش درین قول کاذب است و غضب
 خدای تعالی بر آن باد اگر شوه برش درین قول صادق باشد بعد از آن قاضی در میان ایشان لغزینی کند و قرائت
 مجید بدین معنی ناطق است و بالفصح و تشدید عین بسیار لغزین و لغت کننده لغزین بالفصح فهمیدن و دریافتن
 و گرفتن سخن از کسی و بالفصح و کسرافت زود رسیده و در پانزده لغزین بقتحین در مانگی به سخن مراد لغت
 و لغزینی شمه در آن را گویند و کسرافت کند زبان مراد لغزین لغزین بالفلف ملفوظ بعد از لام و کسرافت و
 تخفیف زن و تشدید آن حرفی است که برای تدارک چیزی آرد بفارسی را و لیکن گویند لغزین بالفصح و سکون
 نون حرف لغزینی که بر مستقبل داخل میشود و معنی آن هرگز لغزین بالفصح گونه و رنگ چون زردی و سبزی و مانند آن
 و نوعی از خرم از برون لیس بالکسر نرمی ضد خشونت و بالفصح و تخفیف یا تشدید یا کسر آن نرم و تشدید او بالکسر
 جمیع لیسان بالفصح تن آسانی و فراغت و بالکسر نرمی کردن با هم و بالفصح و تشدید یا بهجیدان *

باب اللام مع الواو

لحم بالفصح و سکون حای مملو است از یوب از کردن و زشت کردن و از چیزی را از چیزی لغزین بالفصح و سکون
 گفتن و بانگ کردن سگ سخن باطل و سگ کند که بقصد دل نباشد و بچه شکر که از غایت خردی لالائی نباشد
 که خون بهادند لغزین بالفصح معلول بعلت لغزین کردن و از این لغزین بالفصح بازی کردن و بگشتن از چیزی و جماع کردن
 زن فرزند چیزی که از عمل خیر باز دارد و جماع را هم نیز گویند و لغزین افسانه ها و حکایات و سرود و غنا و مانند آن *

باب اللام مع الهمزة

لا اله الا الله تعالی لیسیم بالفصح در پرده رفتن

باب اللام مع الیا مر

لانی مر وایه های بزرگ لچی بالفصح و تشدیدیم و یادریای ثروف پر آب لچیمانی بالکسر مرد بزرگ ریش
لوزعی بالفصح مر و افیت نیک لاسی غافل شونده و بازی کننده لی بالفصح و تشدید یا گروانیدن تافتن و پیک
چیزی و گروانیدن بان گوای غیر آن و مدافعه کردن در دام و دم ضعیفان ریمان تابیدن در کو و آبس کرده که کردن

باب الیم مع الالف

ما و می جای گرفتن مو و می بالفصح و فتح همزه و تشدید دال او کرده شده در سانبده شده ما مر آب
سیاه حج حاجی همزه حرف لغی است و کلمه استقام واسم موصول و بتبیب معنی او نیست و چه چیز است آنچه
مستحق خورسته شده پیشانی آرنجوده شده و در بلا افتاده شده همرا با یک گروانیده شده متشبی لیس خوانده
مستثنی آرزو کرده شده متشی کی و هر وقت مشوی بالفصح حاجی آرام و قرار متشی دو و بالفصح و تشدید تائی متفوح
و زان کرده شده متشی بالفصح افزون تر تائیت اشل مجر می بالفصح روان کردن و روان کرده شده و بالفصح حاک
روان شدن مجر می بالفصح تشدید زاپاره پاره کرده شده مجلی بالفصح تشدید لام آشکارا روشن کرده شده
محی بالفصح لیتن و بالفصح فتح حاوی می شدد جای لیتن و روی انسان و جز آن محششی انچه بر کناره او
چیزی نوشته شود و یا ساخته شود محلی بالفصح تشدید لام زینت داده شده و صفت کرده شده همچو پنهان
مخلی را نکرده شده و خالی کرده شده مدار او محیا با و هو اسما بالفصح رعایت کردن و صلح و دوستی نمودن و
در کلام فارسی نارا زانها افتاده و در عربی بتا مستقل است مدحی بالفصح تشدید دال دعوی کرده شده و آرزو
داشته شده مدحی بفتحین غایت و نهایت و بالفصح کار و جمع مدیه بالفصح مدرسی بالکسر شاخ گاو و گوسفند
که بدان شانه کنند و گاهی از آهن نیز سازند مدرسی بالکسر جونی که بدان خرمن جو و گندم پاک کنند عزا و
بالکسر زن و مرد بیگانه را بهم جمع کردن و تنها گذاشتن ایشانرا هرام بالکسر جدال و ستیزه کردن مدرسی
بالفتح جای چریدن و چراگاه و گیاه سبز مدرسی بالفصح بیمار آن جمع مریض مدرسی بالفصح و همزه در آخر بزرگ
میشیم سر موده که بخلق پیوسته است و آن مجرای طعام است و اما صاحب قاموس بر وزن امیر آورده و بالفصح
گوارا شده مدرسی بالفصح ثابت کردن و ثابت کرده شده و جای ثابت کردن مدرسی بالفصح و تشدید با
برورده شده و تربیت کرده شده مرقضی پسندیده عزا یا افزونیا مدرسی بالفصح تشدید زلفن مسام

بالفتح شام مصطفی بر گزیده شده مضامیر بالفتح روان شدن مصیبتی بالضم بر وزن برزلی رو گشتن کنند
 سطل یا شتران سواری معنی بالفتح قصد کرده شده و آنچه از لفظ فهمیده شود معانی بالکسر جوی آب که از بستر
 فرو رانده و روده معنی بالفتح منزل و مقام و جای سعادت مردم معانی جمع معانی بالضم وزن دل لام بلند گردانیده شده
 معنی پوشیده شده و گور کرده مقصدی پیش از آن که سیروی آن گروه شود مقهور و خوانده شده مشتق معنی تقاضا کرده و
 خورسته شده مکه و بالضم صغیر مرغ و خزان مکه و بر وزن معظم خرد و یا و کنار جوی ملو و بالکسر بر سر
 ملا بر تختین و در بنه صحرا و آشکارا و بی بهره گروه و مردم اشراف و بزرگ و خلق و خوی ملای بالفتح و استیجا
 بالضم پناه گاه ملتقی بالضم جای رسیدن و پیوستن ملحق انداخته شده معنی بالضم خبر دهند و معنی بالضم خوانده شده
 و ناکرده شده و مرادف نذا نیز آمده و برین تقدیر مصدر معنی است یا در اصل مناراه بوده و از آن حضرت نموده اند
 چون مدارا و موااسا و فارسیان منادی بالکسر دال بطریق امام خوانند چون موی و عیسی چنانکه قاعده ایشان است
 منایا بالفتح هر گاه جمع مینه معنی بالکسر مضمی است در کمال بالضم اسید یا جمع مینه است بالفتح مقدار و اندازه
 و برابر و من که در وزن و سنجیدن معتبر است و بمعنی منازل نیز می آید و برین تقدیر مخفف منازل است موسوی استر و
 نام بنیامیری است موسیا بالضم دارونی معروف موسی بالفتح مرکبان موسی بالفتح آزاد کننده و آزاد کرده و
 شرا و از هر پسر عم و یار و دوست و همسایه و هم عهد موسی بالضم و تشدید شین جابجایک لغزش کرده محمدی
 بالضم بریده کرده شده و بالکسر آنچه برودید نهند و نیز کسی نیزند چون طبع و مانند آن محمدی و بالکسر بسیار بریده
 معنی گوارا شده و مبارک کرده شده همراه بالضم و فتح و تشدید یا بختی زنده همسایا آورده و ساخته شده
 معنی بالفتح گاوان و حشی و بار را جمع همة و بر نایدی همة و آخر عیبی که در قریح و کاسه پیدای شود

باب المیم مع الباء

مائب به بنه جای بازگشتن مائب به بنه جاجتا متما مائب بالفتح بازگشتن و جای بازگشتن
 متما لب عیب و از بون مائب بالضم باو کش داده شده تشقیق بالکسر آنچه بدان چیز پراست
 کنند مجذوب کشیده شده و بوده شده مجیب بالضم جواب و بنده محاب بالضم جواب داده شده
 مجرب بالضم و بکسر رای مشد از باینده و بفتح را از نموده شده محلب بالکسر آنچه شیر در و و ششند
 محراب بالکسر بالا خانه و صد مجلس و طاق درون مسجد که بطرف قبله باشد محلب بالکسر محکال مرغ و در
 که آن غله و غلف در و نه محلب بالفتح راه و جای رفتن و بالضم طلاء و طلاء از روده شده و بالضم تشدید

ای مفتوح نوازند و کرده شده مذاب بالضم که اخته شده هر حسب بالفتح فراج شدن و فراجی سال و
 جای فراج هر حسب آنچه بر آن سوار شوند مرکب جمع و همچنین مرکب هر حسب بالکسر نوازان و شتی دراز
 هر حسب بطوبه تا که چیزی در هر حسب بالضم و بکسر قافیه چشم دارند و تر سنده مستحب بالضم و
 تشدید با بگریده و دوست داشته شده مستحب جواب داده شده مستطاب پاک آمده و خوش آمده
 مسکوب آب روان کرده شده بر روی زمین مسکوب رسیده شده مشیبه بالفتح پیر شدن و سفید
 شدن بوی مشرب آشامیدن و جای آشامیدن مشرب جمع مشرب آب آشامیده شده
 مشرب آب پیخته شده مصایب کارهای ناخوش و عالمی ناخوش مصایب رسیده و جواب گوینده
 مصاحب بالضم محبت مصایب بالضم و فتح عین شتر گشتن نام مرزی امصایب بالضم و فتح لام مشد
 جامه که نقش صلیب داشته باشد مصحوب همراه کرده شده مضرب بالفتح زدن و رفتن جای زدن و بالکسر زدن
 مضروب زده شده مضرب بالکسر زخمه که بدان ساز نوازند و آواز زدن و مرد بسیار زنده مضرب
 بالضم و کسر انباشتاد آواز مطیبه بالضم و تشدید یا و کسوره بوی خوش کننده و پاک و خوش کننده چیزی
 بفتح پاک و خوش کرده شده محجب بالضم و کسر چشم خوش آئینه و در محجب خودی اندازنده محجب بالضم و کسر
 را بیان کننده و اعراب دهنده و خمش گوینده و بفتح را اعراب داده شده و آشکارا بالضم و فتح عین تشدید
 مفتوح از عین یعنی آورده شده مصایب بالضم و تشدید زال کسوه عذاب کننده و بفتح ذال عذاب کرده شده
 مصایب بالضم و تشدید قاف کسوره از پس آئینه مصایب بالفتح غایب شدن و غایب شده و بالضم و تشدید
 یا و مفتوح غایب کرده شده مضرب بالفتح و کسر را جای فرود رفتن افتاب و جز آن و بالضم و کسر را دور
 روزه چیزی خوب آورنده مششبه به برگرفته شده متعجب بهر نواز و ایهامی تنگ کرده متعجب بالفتح
 استادن بجای و جای استادن متعجب بالفتح و کسر کاف و خوش آدمی و مشروب باز و کشته و زمین و
 چهار پرچ بعد از قادم متعجب بالفتح مرتبه و مقام و اصل بالضم و تشدید باینجه شده متعجب به
 حال در سینه رسیده متعجب بهر جای داشته شده و حرکت نصب داده شده مصایب بالضم
 باز کرده بسوی حق تعالی متعجب نسبت کرده شده متعجب و متعجب بجای و جمیع برگزیده متعجب
 بالضم و کسر لام و اگر زنده و بفتح لام جای و اگر دیدن و اگر دیده شده و کسر کاف گرفته
 سواران خواهی بخشش نواز و ایهامی خرد آید متعجب بالضم و کسر جمیع و بفتح جمیع

واجب کرده شده مواعظ با نفی کاری و ایام بیاده و هربالغ و هر سبک که بخون و ترس از او بآورد
از و ترسند و هربالغ و ترسند یا جاسی و زیدن با و معذب با نفی و ترس با و زوال بجهت شد و پاک کرده شده و
زال پاک کننده هربالغ و ترسند یا جاسی و زیدن با و معذب با نفی و ترس با و زوال بجهت شد و پاک کرده شده و

باب الیهم مع التماس

درین فصل لغات مصدر و فاعله و لغات دیگر از هم جدا آورده شده و در هر قسم پیش از آن نیز رعایت
کرده شده مواعظ با کسی برادر و یا کسی مبارزه با کسی معارضه کردن مبارزه با کسی با کسی اندیشه داشتن از
چیز مبارزه نازیدن بجزیره بجزیره بجزیره با کسی فتن و با کسی چیزی و از آن بجزیره با و دانش
دادن محاذات برابری واقع شدن محاذات فرو گذاشتن کردن و با کسی معارضه کردن و بخشش محاذات
استثنا کردن و از چیز به چیز بزرگ کردن محاذات حکایت کردن مدارات آشتی و مدار کردن مراعات
چرا کردن و نگه داشتن و گوش فرا داشتن و گوشه چشم نگریستن مسامحات با کسی بابت فتن و با کسی کسی
از آن کردن و از آن کردن با کسی مساوات برابری کردن مصافقات با کسی دوستی با اخصا شدن
مصفاة پیچری مانند شدن و شبیه بودن پیچری مساوات با کسی دشمنی کردن و چیزی بیایی کردن
معاظمت چیزی با کسی از آن خدمت کسی کردن مصفاة گران خسردین و تیر و در انداختن مصفاة
و مصفاة و مصفاة بکسی کشیدن مصفاة پادشاه دادن ملاقات به دیگران دیدن و چیزی رسیدن
ممارات با کسی آلودن و خصومت و مدار کردن و شبیه کردن محاذات با کسی رفتن مساوات با کسی گریز
ند کردن موااساة یاری کردن و مال و تن با کسی غم خویشی کردن مواطاة با کسی موافقت کردن مواطاة
و فاکر کردن موالا با کسی دوستی داشتن و بیایی کاری کردن و بیایی بچرخ کردن مهاجرات به دیگران رجوع کردن
مجاوبه با دیگران چیز کشیدن و با دیگران نزاع کردن و کشیدن چیز به مجانبه از چیزی دور شدن
مجاوبه کسی جواب دادن مجاورت با کسی جنگ کردن مجامعت با کسی شمار کردن محاطیت با کسی
سحق و حکایت کردن ملاجعت با کسی بازی کردن مرا قیمة چیزی از کسی چشم داشتن و از کسی
ترسیدن مشاجعت با کسی بدی کردن مشاجره با کسی شراب خوردن مصاحمت و مقاربت
با کسی نزدیکی نمودن و نزدیکی شدن پیچری مصفاة به شمشیر زدن مال بکسی دادن برای تجارت و ترس
آن به شکرت باشد مطایفه با کسی خوش طبعی و مزاج کردن مصافقت با کسی غلبه کردن مصافقت با کسی غلبه

کردن دلی در پی کردن و غیبت یافتن معا صبیحة با کسی شتم کردن معا لبة غلبه جستن بر کسی مكا اتمبة
 به دیگر نامه نوشتن و بنده العوض الی او کردن معا سببة با کسی خوشی داشتن و بهم دیگر باندن و شبیه یکدیگر کردن
 معا صبیحة با کسی شتمی جنگ آشکارا کردن معا دبة بجای به دیگر باندن معا اتمبة با کسی جستن برای جنگ
 در جزان موا طبة و موا کظمة و موا صبة و اینم بر کاری استادان محاقمة اتمبة چیزی خواندن و اتمبة سخن
 گفتن معا حقة خالص گردانیدن معا حقة با یکدیگر کاویدن و تفحص کردن محاقمة حدیث گفتن و محاقمة
 کشیدن و معا لجة در میان کردن محاقمة بهم آییختن و موا حقة چیزی را چیزی جفت و قرین کردن و موا
 گاه برین پای دگاه بران پای استادان و گاه دین کار دگاه آن کار کردن و موا حقة بسوی جستن کردن معا حقة
 نزاکت کردن معا حقة با کسی آسان کار فراهم گرفتن و فرود گذاردن نرمی کردن با معا حقة از طرف راست در آمدن
 آشکار و غیر معا حقة دست به دیگر گرفتن معا حقة آشتی کردن و مطار حقة با کسی سخن در افکندن و معا حقة
 چیزی آغاز کردن و با یکدیگر در بار کشیدن و کشودن و با یکدیگر نزاکت کردن معا حقة با کسی بر و بر و جنگ کردن
 و کسی را بوسه دادن و معا حقه کاری در می شدن معا حقه با چیزی را کشیدن و با کشیدن و شتمی کردن
 و در شتم دادن معا حقه نکاح کردن معا حقه از کسی دور شدن و کسی را دور کردن و معا حقه با کاران
 کارزار کردن و گوشش کردن معا حقه با کسی حس کردن معا حقه مخالفت افکندن میان قایلها
 شتم مشا هرة دیدن و با کسی در جای حاضر بودن طار حرة با کسی حله بردن معا حرة بازگشتن
 معا حدة با کسی یا روم صاحب بودن معا حدة معا حدة با کسی عهد و میثاق کردن معا حدة
 با کسی ستیزه کردن و با کسی برابری کردن و جدائی کردن معا حدة ریخ چیزی کشیدن معا حدة
 کسی را سوگند دادن و با کسی شعر خواندن موا حدة با کسی دعه کردن ملا حرة به یکدیگر نگاه گرفتن
 معا حدة با کسی جنگ کردن و دشمنی آشکارا نمودن معا حدة شتافتن موا حرة با کسی مشورت کردن
 معا حرة پیش گرفتن و پیش رفتن معا حرة جماع کردن و بخود بکاری شدن معا حرة
 با مرد کردن و با مرد کاری کردن معا حرة با کسی روبرو جنگ کردن و با کسی دشمنی آشکارا کردن
 و با او از بلند چیزی خواندن و در شتم دادن و بلند سخن گفتن معا حرة همایگی کردن و در مسجد مجمل در
 شدن و زنهاردان کسی را و دادن معا حرة کسی را در حصار کردن و معا حرة در خطرا افکندن کسی را و با
 اگر بستان و چیز معا حرة آییختن و ثابت شدن در مکان و پنهان شدن در موضعی مسافرة سفر کردن

مسافرة با كس افسانه گفتن مسافرة چيزي اويشانيدن مسافرة با كس بيدار بودن و بيدار
 مسافرة با كس خلاف كردن مسافرة ماه چيزي دادن مسافرة با كس كاشكردن و مسافرة
 مسافرة با كس در يك جا چسپيدن و با همدگر شغرفرواندن و با همدگر معارضة كردن در شغرفرواندن و با همدگر
 مسافرة در كار با صبر كردن و با كسي معارضة كردن در صبر مسافرة تاوان جرم رساندن و باز رفتن
 مسافرة با كس خوشي كردن بزن دادن يا بزن كردن مسافرة با كس يار بودن مسافرة با كس
 بودن و دو جا به در هم پوشيدن و باز ن ظلمت كردن يعني زن را گفتن كه پشت تو چو پشت مادر من است و اين طلاق
 است كه قبل از ورود شرع به نكاح بوده است و بعد از ورود شرع اين حرام شده و كفارت ساقط ميشود و طلاق نسبت
 مسافرة با كس زندگاني كردن مسافرة پيوسته شغرفرواندن و پيوسته متصل كاري بودن و ملازم شدن چيزي را
 و با كس نزد حاكم رفتن براي اظهار فقر و بزرگي حسب مسافرة ترك كردن كوتاهي را لايف و مسافرة و لا كبره
 مسافرة با كس فقر و فاقه شدن كردن در بزرگي و همز مسافرة با كس عجز كردن و بزرگي كردن و با كس در برابر
 مسافرة با بيم گريستن در چيز و با هم بحث كردن در چيزي و نظير آوردن چيزي را مسافرة با كس نزد حاكم رفتن
 براي اثبات بزرگي حسب مسافرة با كس معارضة كردن در بزرگي و كارزار كردن موازنة پياني روزه
 داشتن و يك روز يا دو روز روزه كشودن و اول يك زانوي خود بزرگين نهادن شتر در وقت نشستن و اين
 زانوي ديگر بزرگين نهادن موازنة در بزرگي كردن و ياري دادن مسافرة با كس آسان گرفتن و كس را
 بسو چپ برون مسافرة از كسي جدا شدن و از جاي خود دور شدن و از يك مظهر به ديگر مظهر رفتن
 مسافرة با كس براي جنگ بيرون رفتن و با كس جنگي كارزار كردن موازنة از يك بگر بگر گذر نشستن
 مسافرة كار كس و اگدا شدن و پيش گرفتن در كاري و از پيش رفتن كسي چنانكه ديگر با و نرسد
 مسافرة فرصت چشم داشتن و چيزي نزديك شدن موازنة با كس گرفتن همچو السه با كس
 همچو السه شيد كسي بودن در شكل و صورت همچو السه از كسي چيزي ربودن و در مسافرة كسي تعليم گرفتن
 موازنة با كس قياس كردن مكالمه با كس بزرگي معارضة كردن موازنة با كس باطن كسي دانستن
 و با همدگر شيا بهت داشتن و بكاري در رفتن موازنة جماع كردن و هم ديگر ساييدن موازنة
 با كس و او شنيدن و از كاري رنج بردن و دريان كردن موازنة مكاس كردن و رنج يعني
 تشوش كردن موازنة كسي را حسد بردن در چيزي و با كسي معارضة كردن در رنجبت چيزي

مقصود از قیاس با کسی بفرقه معامله کردن مضافاً عطفه یکی را در کردن و افزون کردن مقدار قیاسی بجماع کردن و
 امتیختن بجزی ملاطفت با کسی ناکو کردن منافع صدقه بدویم کردن مضافاً عطفه با کسی بجزی ناکو کردن و عطفه
 آن نه مشاهده و حضور آن مضافاً عطفه با کسی جنگ الیتاد و با کسی معامله بیک حد الیتاد و مضافاً عطفه با کسی بجزی
 کردن و یاری کردن مضافاً عطفه نزدیک ببلوغ رسیدن زن یا مرد و منافع بقیه با کسی بجزی گرفتن در و بدین مضافاً
 در دیده بجزی نگرستن مضافاً عطفه تا بهم گردستی با اخص و دشمن و با هم دوست بودن مضافاً عطفه ننگ و نگر
 مطابقاً عطفه فراهم آوردن و چیز بیک حد و بهم نشتی کردن برابر آمدن مضافاً عطفه دست در کردن و هر گردن مضافاً عطفه
 جدائی کردن از یکدیگر مضافاً عطفه دوری کردن موش و حوائی در سوراخ رفتن مضافاً عطفه در کار استواری کردن
 و عود بستن مضافاً عطفه با کسی هم کار بودن و بهم نشت شدن و لائق آمدن مبارکته بکثرت کردن مدارا کثرت بیاری کردن
 مشارکت با کسی ابتزازی کردن مضافاً عطفه با هم بگریختن مضافاً عطفه کارزار کردن و بهم گردن را با لیدن و جنگ
 مبارزه با کسی بجزی بجزی بدل کردن مبارزه با هم بگریختن کردن مجادله با کسی کاویدن و حضور کردن
 مجادله با کسی کوئی کردن مجادله با کسی یکی فسادانی کردن مضافاً عطفه در کاری یا در جانی خود را بگریختن
 مضافاً عطفه بکسی کتابت نوشتن پیغام فرستادن مضافاً عطفه آسان گرفتن مضافاً عطفه کلمه مانند و هم شکل شدن
 مضافاً عطفه با چیزی برابر آمدن و برابر کردن مضافاً عطفه با محبوب خود بازی کردن و با هم نگرستن مضافاً عطفه از
 بهر گردن مضافاً عطفه با هم بگریختن مضافاً عطفه در فضل و عوی افزونی کردن مضافاً عطفه با هم بگریختن
 کردن و در بر کردن و برابر شدن و تعلین را در ال کردن تا پای دران کنند و کرم النسب شدن از جای
 مایه و در و پاره گوش گو سپند بیدن چنانکه از هم جدا نشود و از اینجا گویند شانه مقابله کارزار کردن
 و کشتن بجزی است نه قوله تعالی قاتلهم الله مضافاً عطفه تاخیر کردن و منع کردن مجادله با کسی مکر و خیانت
 مضافاً عطفه دفع الوقت کردن و فرصت نمودن و در و دراز کشیدن کاری مضافاً عطفه بجزی مانند شدن مضافاً
 و منافع با کسی برابری کردن در تیر اندازی مضافاً عطفه پیوستن و پیوسته کاری کردن مضافاً عطفه نزد حاکم
 رفتن برای دفع خصومت مضافاً عطفه با کسی دشمنی کردن مضافاً عطفه با کسی جنگ کردن مضافاً عطفه تنگی ناکو
 بر کسی مضافاً عطفه با کسی آشتی کردن مضافاً عطفه بیکدیگر دشنام دادن مضافاً عطفه و چیز را بهم بگریختن
 چنانکه حد را بگریختن مضافاً عطفه از بهم بگریختن مضافاً عطفه با کسی بعلم معارضه کردن مضافاً عطفه با کسی مکر و خور
 و با کسی بجزی قیمت کردن و بخشیدن مضافاً عطفه چندی از کسی بگریختن مضافاً عطفه با کسی سخن گفتن و جواب دادن

ملازمته پیوسته بودن بجائی یا به نزد کسی ملائمت و چیز را فراهم آوردن مناسبت با کسی ندیده کردن
 مهربانیت از بهر دیگر جدا شدن محبت و نیت با کسی دوستی داشتن با خلاص محبت شسته با کسی دوستی کردن
 ملائمت به پوشیدن و خیانت و نفاق کردن در سخن گفتن ملائمت به کسی قرض دادن و چیز را بکسی فروختن
 هراپشتمه با کسی گرویدن هراپشتمه خرمای بروخت بوده را بخر با پیچیده پیچیده بکسی فروختن و این هراپشتمه
 شرعاً محبت به کسی به نقد معامله کردن و در بر و چیز را دیدن معقارته با بهر دیگر نزدیک شدن و نزدیک
 گردانیدن جمع شدن و دو گوشت یک بیک درجه و دقیقه ملائمت یک دیگر را لعنت و نفرین کردن هراپشتمه
 با بهر دیگر دشمنی کردن معارفت با کسی هم در آن و با هم چیزی بخوریدن میامتنه بدایرین رفتن و کسی
 بسوی راست بودن مسامحت به چیزی بکسی دادن و یکسال ندادن و دخت خرمای یکسال بار آوردن و یک
 سال نیاوردن مسامحت با کسی نادانی و شک کردن در راست و اشتن مشک و خبر آن و هر دم از آن آب
 خوردن مسامحت با کسی روبرو سخن گفتن مسامحت و مسامحت به چیزی شبیه بودن و مسامحت به چیزی
 نزدیک کردن نیز آمده و الله اعلم مع التواضع غیر باب الدفاعات هو الکلمات بر گردندگان و شهرت
 قوم و باد و بانی و زین نگاه شان مختلف باشد متجاوزات به سایرگان بهر دیگر محذرات به تشدید صواب
 و تحذیرات آن زنان بهر دیگر و مستوره و زنان شوهر کرده تحذیرات و مقصودات زنان در پرده شده
 یعنی مستور است هراپشتمه شمشیر و تیغ های باریک کرده شده هر زن هر آه با کسی و بهر چیز آئینه همراه
 بیکان کرد و سیم گاؤ و گو سپند و تیر و نشانه مستشیرات بلند شد و بلند کرده شد و بهیضه فاعل و
 مفعول آمده و نیز سر بالا افتاده شد و تا افتاد فاعل و مفعول آمده عام از آنکه موباشد یا رس و غیر آن اما در
 شعر امر القیس و غزلیه مستشیرات الی الکلی مراد موباشت درین شعر فاعل مفعول هر دو خوانده اند یعنی
 مستشیرای ارتفع و مستشیره ای رفعتی و لایستندی مسحاة بالکسر می که آن کل از زمین برکنند شکلات
 یا کسر و نه فرائح که در جراح و قندیل گذارند مصطلات بالکسر و حسیست مصحاة بالکسر نام ظریفی است
 مصحاة بالکسر نیز آن چیز را صاف کنند و نه بالا برند و کفگیر و در بالای بینی استخوانی است شبیه بکفگیر
 آنرا نیز گویند مصحاة بالضم و فتح صاف و تشدید اگر سفندی که در قی ند و شند تا شیر بسیار در دستش جمع
 شود و گو سپندی که سر پستان او به بند تا شیر جمع شود مصحرات بضم میم و کسر صاف و بر آنکه نزدیک باریدن
 باشند و شمشیر است بنا کرده شد و بلند برشته شد و بلند کرده شد و صفا کرده شد و مصحرات

بالفم و فتح عین و کسر قاف مستند و فرشتگان روز و شب که از عقب یکدیگر آیند و شتران ماده که در پس
 شتران جمع شده باشند بگرد و خوض با انتظار آب غرون و دیگران معضلات اوزان و معنی مشکلات
 مقصود ازنی که هر دو اندکشن یکی شده باشد از غایت مباشرت و کثرت جماعت عمارت مرگ و
 مرگ انباشت بالفم و مدینه بلند بر دشتها و کشتهای بادبان بلند کرده شده منشاء نامحسوس است
 منشاء و منشاء بالفم و کسر عصاره مو است بالفم انچه بی جان باشد و زمین بی خدایند و در بارش
 آتش زبندگان و آتش بر آوردندگان از سنگ اسبانی که عمارت سنگ نهند و از آن آتش بر جهد
 حمله بالفم کا و وحشی و سنگ بلور و آفتاب و بالفم آب منی که در رحم نافرمانه باشد ماهی است
 مایکات جمع ماهی و نایه اند مقرب بالفم در و پیش در و پیش شدن مشابه بالفم عجیب
 خرد و نقیصه مشرب و مرد طاعت مشابه بالفم باز گشتن گاه و منزل و دامگاه صیاد مشرب بالفم
 و کسر بالفم نده و باز دارند و ثابت کننده و الفم ثابت کرده شده و بالفم و تشدید بابر جای دارند
 مجرب بالفم سال قحط و سال تنگ میشت هر چه پایگاه و استاد نگاه و سگوه و نشانه که در کوه
 صحرا کرده باشند هر چه بالفم و فتح زاده و محو و تخفیف با کلوخ کوب و تشدید بایر گشته اند اما اول
 درست تر است چه از به تشدید با است چون همه به بدل شود با تخفیف گردد و مسرب بالفم و
 ضمیر ماوی که مانند خط از سینه نماند بر آمده باشد و الفم را چراگاه مسقیمه بالفم که سنگ و گرسنه شدن
 مسیت بالفم کسر با داخل در روز سبت و آنکه حرکت نکند مسیب و سفت مرده و بی هوش و آنکه
 سبات داشته باشد و معنی سبات گذشت مسیطه و مسیطه بالفم و بالکسر و کانی که بران نشینند و
 شال شده در کانی که در میان بران نشینند و شراب خورند بسین و بهاد هر دو آمده مسرب بالفم طری
 که از آن آب خورند و بالفم یک مشت آب و بالا خانه و کنار آب و جای آب خوردن مصایبه بالفم و
 مصیبه بالفم که می رسد مقربه نوشی مشربه هنر و آنکه بر طار لشکرها از غنای چار و در آنک
 و بالکسر آه کوه هو به بالفم وضعی است که در آن جبهه طیار در بین حار نه نشینند و غنای مو به مشرب
 و بهر تیر آمده مایه صد مسیت بالفم مرده و زین خراب مشوشه پر گنده شده و بهر بالفم و بهر
 سخن ناپیدا گفتن و حروف بی نقطه و اعراب نوشن و سخن در بین گردانیدن و بهر بالفم و تشدید و بهر
 راه راست میر جبهه چراندان و بهر بالفم جان دلی و خون هر و حبه بالکسر با و زن و بالفم و زید گاه پای

شماره که بر دهم و نال اسب زنده در ستم در کشتن گاه محققه و بالفتح و نشد به نشین متعادل می میشتند زنگانی و پنج دران
زنگانی کنند محققه زنگانی و اگر سینه بشن محققه به اصداء و ملک بیک طرف و این گردانیدن محققه به تمام دران
و ب گردانیدن محققه بالفتح و آتش بد صا و حله عروس و بالکسر خبری بلند که عروس را بران نشانند و جلوه دهند و شمس
بالضم موسی که از نشان نگون افتاده باشد و بالفتح و نشد به نشین زنی که شماره کند گیسو کسی که عروس آید و چنین
بسطه محققه بالضم آنچه از فائده گیرند و کابین آن مجامعه بالفتح که سنگی و اگر سینه شدن و شوخی کردن و معنی
اول احوال است و معنی ثانی صحیح است هر لحظه بالفتح و جوی که در زیر بار کنند و در کس آنرا بر دارند و بر پشت چار یا
نهند محققه بالکسر محققه بالفتح و بفتحین باز و نشین دار چندی شدن و غزیری و باز دارند گال و بد معنی
جمع بالغ باشد محققه بالکسر خبری و اول رفتار اسب و اول روز و نام صمغ درختی است که در روم به نامند و آن در شمس
است یا بس و سائمه میوه سائله را بهندی سبیل اس گویند مراغه بالفتح و بیست و بادریحان و شتری است بهی بر بوع
جای غلطیدن شتران و لقب مادر جبر شاعر که در مراغه شتران متولد شد یا اگر فروق و در این لقب ملقب گردید
یعنی مراغه مردان است محققه بالضم باره گوشت محققه بالکسر بی که بران چیز از زمین بر گیرند محققه بالکسر و نشد به نشین
مانند بهی خبری است که دران بیماریان و بزرگان نشینند محققه تازه وستان میوه دار محققه ترسیدن همسایه
و دوری میان و این صیغه ماخوذ است از سرف یعنی نای کردن زیرا که چون راهبر به بیابانی رسد خاک بگیرد و بگوید
تا معلوم نماید بر راه است یا راه گم کرده پس کسره استعمال نام بعد و دوری میان منازل شده محققه زده
که دو حلقه در دو حلقه در هم بافته باشند محققه بالکسر کف گیر محققه بالکسر جاری که بر ستر اندازند محققه بالضم و
فتح بر و باز آن را غریبان منسقمه بر وزن کمنه آلتی که بران بنا کرده شود و منسفت بغیر باید محققه بالکسر
قلاوه و گردن بند محققه بالکسر و نشد به نشین قاف جائه کوب و باون و سته و سنگی که بران چیز را ساند و هر چه بران چیز
سایده شود محققه بالکسر بالش مطر محققه بالکسر جوی که بان پنبه و شیم زنده تا دامن شود و چکش آهن گران
و نعل بتان ملحقه بالکسر محققه و فاشق منطقه که بر بند ماسکه فوت نگاه دارند ماسکه بالضم آنچه بران
شک جویند و لقیه خبری و لغ و چاه سخت کل و بالفتح و روغن تازه و بفتحین و ست بر بن غیر لغره و بالضم فرقت
سین خیل مسکت بالضم و کسر کاف خاموش کننده مضحکه بالفتح اگر بر و نشد به نشین بلکه بالضم و نشد به نشین
و بفتحین ملک ساخته شده و غیر ساخته در خاطر دینی و کردار و اطاریا ملوک و آنچه راسخ و شکم گم و در و در
که خلاف حالت مملکت تمام مقام پادشاهی مشاعه بالضم گوش و بینی و جز آن بر بدن و عقوبت که دران

مجله بالفتح و تشدید لام نام کتاب محله منزل و مقام دم محاله بالفتح جز بزرگ که بآن آب از جای کشند
 و مهر پشت و کمر و حایه و چاره و گریز و لام محاله نام چاره و گریز محله منزل هر نامه آب زیر مسئله در خواستن دم
 رسیدن و چیزی که از آن پرسیده شود مسئله بالکسر و فتح سین و تشدید لام حوال دوز مسئله معروف و
 آنرا مشغل نیز گویند مسئله کار دیار مصداق بالکسر و منصلاست مرد چست و چالاک مسئله
 بالکسر التثنی که بدان شمشیر و کار و پاک کنند و بالفتح نام مردی است مسئله بالکسر بچان مسئله بالفتح سنگی که
 بدان آب بخشش کنند و آن سنگریزه باشد که آنرا در طوقی انداخته بر آن آب ریزند تا این که آن سنگریزه فرو
 شود پس هر یک آن مقدار آب بخشش کنند و این در وقت کمی آب می کنند و بالغم نام کاسه چشتم و سفیدی و
 سیاهی و این مقله نام مردی است خطاط که تبارخ سه صد و ده بجزی از خط مغلی و کوفی و غیر آن بخشش خطا خطا
 نموده برای هر حرفی طرز خاص قرار داد و اسامی آن ابن است ثلث و توقع و محقق و نسخ و سحان و رفاع بعد
 بحرو و ابام استادان و در خط دیگری تعلیق از رفاع و توقع و تعلیق از نسخ و تعلیق استنباط نموده و تبارخ گویند
 محقق است اگر این مقله زنده شود و ترانه قلمش را به مقله بردارد و مقاله گفته و گفتن محله هر نامه
 بالکسر و فتح و بالفتح خاکستر گرم و خاک گرم بلیه گرمی تب مشرکه فروه آندگاه و بایگاه مسئله بالغم نام
 و استیگی محله بالکسر که حامت کردن محله حای حکم کردن مستقیمه زنی که بر دست خود نقش سون
 نماید مسومه بالغم و تشدید و او چهره زنده شده و نشان کرده شده مسئله بالفتح میم دلام نام محالی است
 مسئله بالغم بالغم نام مردی که کد آب که دخی پیغامبری میکرد و مشیقه برده که در و بچه میباید و یا بچه از شکم بر
 می آید مسئله بالغم بالغم میانه خلاف موجب و اسب یک رنگ و دری که بسته باشند و بالغم و تشدید
 میم سفوح خاموش کرده شده مسئله بالکسر ال مشد و پیش روزه و پیش کننده مسئله بالغم بالغم بخشش
 پیش فرستاده و بالفتح و ال پیش داشته شده مسئله بالفتح کارزار و جنگ گاه عظیم علامه عتاب و کبر
 علامه بالغم و کسر لام و تشدید میم مفتوح حادثه دنیا و محنت سخت مؤنه باسیناج محبت چون نفقه و نوشتم
 سفر و سنج و محنت مانده بالفتح و کسر هزه و تشدید نون جای یقین و ثبوت چرت مسئله استواری و
 استوار شدن و انجیرستان مسئله حای جمع شدن بول آدمی و حیوانات مسئله بالکسر ال حقه کردن
 مسئله بله و آنرا بخشش مدینه شهر و کنیز و نام جای بخت رسول صلعم و اصحاب رفاه مسئله بالفتح نرمی و
 نرم شدن و عادت کردن بکاری و سخت شدن و نام وضعی است و نام ماده شتری است مسئله بالغم بالغم

و فتح را قبیده البت اقبال بینی نیم مستحقه بالکسر انچه بدان سنگ را شکند مستحقه بالکسر و خای مجروح و یکی
است مطبوعه گوشتی که تپا بر بیان کند مطبوعه بالفتح و کسر و داشت بدون جای گمان برون محو نه بالفتح
بایری دادن مستحقه بالفتح چیزی اندک و چیزی بسید معرکه جای انبوهی لشکر و مردم مکانه جای و
جایگه شدن کشته بالفهم قدرت و توکلگری و بالکسر تخم شومبار منته بالفهم و تشدید برون قوت و نیرو و بالکسر
مکمل و احسان کردن با کسی موضوعه بجواهر آراسته ذره دو حلقه و حلقه یافته مروءة بالفتح گوئی است
در که منظره و سنگ سفید در شنده مروءة بضمین و مروءة بضمین و تشدید و او مردی یا خود از مرگ است
مسیبوت علت سبابة داشته شده و متعنه سبابت گذشت و مرده و بهوش ملکوت پادشاهی
و تصرف در چیز و عالم ملکوت عالم ادراج و عالم ملک عالم اجسام موات بالفهم مرگ و بالفتح چیزی که روح
نداشته باشد فریغی که مالک نداشته باشد موات مرگ موقوف است وقت کرده شده مشروط و شیء انچه از
جای بلند افتد و به میرد مدینه بالفهم کار و هر شیء بالکسر شک و گمان هر شیء شکر که برای مرده گویند و او صاف
او شمارند هر شیء بر تشدید یا افزونی یا شمیته روزه و شتراده بسیار بچه وزن بسیار فرزندان و مال نامحق یعنی
کما و گو سفند و جز آن مطبوعه بالفتح و تشدید یا شتر سواری معقیت بالفهم نوادگاه و مکنه و درزی و بهر مسمیت
بالفهم میرانده شمیته بالفهم امید و آرزو و در زای آبتن شدن ماده شتر و آن ابتدای زنان رفتن نر بر و باشد تا
پانزده روز و بالفتح و تشدید یا مرگ منایا جمع ماهیته حقیقت چیزی مسمیت بالفتح مرده و همچنین مسمیت بالفتح و
کسری می باشد و بعضی گفته اند مسمیت به سکون یا آنکه مرده باشد و مسمیت به تشدید یا آنکه نزدیک به مردن باشد

باب المبرح المشار

مبحث کاودین مباحث جمع مشت بالفتح و تشدید ثا دست بهندیل یا گیاه المالدین تا پاک شود و دستها
المالدین دوست رسانیدن پیچری و تراودین مشک آب و دود بروغن و جزآن مثلث بالفتح سلم سلم
و نار سموم از چهار نار ساز و بالضم و تشدید لام مقوم سلم کرده شده و سلم گوشه و سلم یک کرده شده و شیر آلود
و جزآن که در بخش آن بچشیدن رفته باشد و یک بخش مانده باشد و لقب ادریس عم جزآن حکمت و
هم نبوت و هم سلطنت و تشدید و لهذا ایشان را هر سه مثلث گویند مجتث بالضم و سکون جیم و فتح تا و
تشدید ثا از پنج برکنده و از پنج برکنده و بحر لیت در وزن استفعلن فاعلان استفعلن فاعلان و چون بعضی
اجزای او را تغییر دهند فاعلن فعلا تین فاعلن فاعلا تین شود و هر مشت بالفتح المالدین و سموم و چیز در آب گذارن

با کنگار و لبیدن طفل انگشت را مستقیم فرارخواه صفت بالفج عیب ناک کردن دلی آب و کردن
 کسره را و بالیدن دار و و نیسانیدن آن در آب و زدن کسی را زدن که سخت نباشد و بالکسر نیک گشتی گیرنده
 و اندازنده کسی را صفت بالفج وافی است و آن پوست پنج ناز صحرایی است صفت بالفج
 فرار و رس و بالفج گاهی که ابلان بد و برسد و او را بر زمین اندازد و همچنین صفت بالفج در گاو
 و انتظار کشیدن و در گاو آهستگی و بالفج نموده صفت بالفج بجز زبانی کسی را از کاری باز داشتن
 و بزبان و عده دادن و بدان و فائز و وقت آمیختن تاریکی شب پر شنی آفتاب صفت بالفج سون
 چیزی در آب و نیسانیدن و در کردن مورو ش به میراث گرفته شده میراث از مرده باقی مانده + + +

باب السیم مع الجیم

ماح بالفج و سکون هترة آب سوز و تلخ و شل و برف زده و شل و الفواد کسره دل ماح بالفج و نشید جیم
 و انداختن شراب و خوراندن آن را خن بر چه باشد و چکیدن لفظه از قلم ماح باشد جیم بری خوراندن آدمی رفته باشد و از غایت
 پیری تواند نگاه داشت مردانی که که آب زدن آن میرفته باشد ماح بالفج و انداختن شده و بالان و عمل عصاره بر چرخ ماح
 بالفج و ببالیدن و توان پذیرش و جاع کردن ماح را به ماح ماح بالفج و سکون ذال معده کسره یا بر قبیله السیت از مین ماح
 بالفج چراگاه موح جمع و بچراگداشتن سوز و گذشتن و جیرا باهم قال الله تعالی + موح الجیرین + و
 انداختن ناقه بچرا بعد از آن که خون بسته شده باشد موح المخطا موحی است بخراسان و موح رطاب
 موحی است بشام و یوم المرح روز جنگ و بفتحین جنیدن خاتم در انگشت و در آمیختن و در هم شدن
 و آشفته شدن کار و دین و از اینجا است موح و موح و به جهت مناسبت موح را بکون را نیز خوا
 اند موح آیمخته و در هم شده ماح شعله آتش که دو نداشته باشد موح بالفج الکیین و آیمختن
 شراب و جران و بکسر و فتح را و تشدیدیم نزه کوتاه ماح بالفج آیمختن چیزی به چیزی و کیفیتی که از
 آیمختن چیزی به هم رسد و آنچه شراب را بدان آیمزند و سرشتی و کیفیتی که از امتزاج چهار عنصر هم رسد
 موح و اج بالفج زنی که بسیار نشوهر کند موح بالفج زنی که یکجا قرار نگیرد موح بالفج آیمختن موش
 آیمخته و آب و خون بهم آیمخته موح جمع و لطیفه موح آب مردوزن بهم آیمخته موح بالفج
 سوزبان موح جمع و منه لبته الموح موح بالفج و الکسر زبان و محل بر آمدن و بالفج و تشدید
 سفوح جامه البت نفیس موح بالفج بشتاب رفتن و بر زدن بچه شتر پستان مادر را موح

بالفتح وضم عین اسپ و خرو با تیره و و بالضم و فتح و او و تشدید بیجم کج و ناز است متفرج بر وزن محسن باکیان
چون در و بر وزن محرش دو کشته اندوه و بر وزن محرش نه زیر که فرهاد از بلج بالفتح بلیب که فتن کوچک
بستان را و یکیدن شیر را بلج بالفتح لام چیزی که معماران بران کل را بر دیوار اندازند بحرب ماله مشرعی جبهه
و از جای برخاسته مندرج در بیم رفته مندرج در آنکه در چیزی منهاج بالکسر راه رست و چنین
منج بالفتح و نام کتابی است منهاج جمع متفرج بیل کردگاه وادی اطراف رست با جیب موزج موزج
موزه موزج بالفتح حرکت و اضطرار کردن بر آمدن آب ببالا و بر آمدگی آب و پاره آب که در حرکت است
اسواج جمع مواج بالفتح و تشدید و او بسیار موزن منهاج نیزک غلیظ جمع بالضم و فتح منهاج بجزه و معنی آن که

باب الیم مع الحمار

متفرج آب کشیدن از چاه و بر آن و بلند شدن و دراز شدن چیزی و دراز کشیدن و انداختن
شاسش و بر آن در نا کردن ماسح آب کشنده متفرج بالفتح آب کشنده و چاهی که از آن آب بیست
لکان کشیدنی دو و عقبه و در مجروح بالکسر جوبی است سس هلو که بران لیست را آغشته کنند و ترسانند و سینه
ایست و بضم میم و فتح جیم و و ال مشد و متفرج شرابی که آمیخته و مخلوط باشد به چیزی مجروح بالکسر کنایه
مجروح خون فصد کرده شکر در نقطه ایام جا بلیت می خوردند مج بالفتح و تشدید حابه که نه و گفته شدن
حابه و بالضم زده بیضه صحاح بالفتح و تشدید حاکم به سخن دل خوش کند کسی را مدح سبوح و بشارت
و چنین مدح بسیار سنایش کننده مدح بهختن بهم سبوح و دران در رفتن مج بالفتح سخت
شاد شدن مج بالکسر و تشدید سخت شد و همچنین مج بالکسر مراح بالکسر شادی و چشم بسیار شک
و بالفتح بجای راحت و آسایش و مراح الماراح کتابی است در علم صرف مروح بالفتح شادان مروح
بالضم صاحب احت و نشاط اسپ پنجم ازده اسپ مروح بالکسر جوبی که در زیر انگور گذارند و درخت زرا از این
بردارند مروح بالفتح خوش طبعی و طرافت کردن مراح بالضم خوش طبعی و زائل کرده شده اسم معمول از ناحیه
و بالفتح و تشدید بسیار مراح کشنده و بالکسر با هم دیگر خوش طبعی کردن مروح بالضم و فتح زای اول و کسر دوم
دو کشته مسح بالفتح دست مالیدن و مسح و موزه کردن و جماع کردن و به شمشیر بیدن و بالکسر ملاس
اسباح و مسح جمع و بختن برودن بهم سبوح بالفتح و روی که بچیزی نماند ماسح و مسح
بچیزی رساننده و شتری که آرنج او سبب و خون آلوده شود مسباح بالفتح و تشدید سین بسیار پیامیده

مسیح دوست و بسیار مساحت کننده در دروغ گوی و پاره لغت در بر بی سکه که سکه اش ساینده باشد و عرق انگار
 یک چشم و یک ابرو ندارد و لقب عیسی عم و لقب جمال و بعضی گفته اند لقب جمال مسیح بر وزن یکین است و
 مسیح بر وزن صحیح لقب عیسی عم مسطح بالکسر نون خیمه و زمین هموار و بالفصح موصی که خبر یا بکنم در آن اندازند تا
 خشک شود مستراح بالفصح موصی و بجای کسیش و فراغت مستیح طلب حاجت کننده مسیح گدازگاهها و جایگاه
 ترس و خوف دشمن مشروح روشن کرده شده مشروح بالفصح و کشید راسی کسوره شمره شمره کننده و بالفصح
 شمره شمره کرده شده مصوح بالفصح رفتن و کمنه شدن جامه و رنگ گردانیدن شکوفه و کوتاه شدن سایه و
 منقطع شدن و سپری شدن و ناپدید شدن و در خاک رفتن مصباح بالکسر جرایع و پیاله که در و صبوی خور
 و شتراده که صباخ پدید چون آفتاب بلند تر شود بچرا و در مصباح چیزی که بدان صلاح چیز نادرند و صفای
 مصباح بالفصح عیب کردن و آبروی کسی بردن مطرح بجای انداختن چیزی مطراح جمع مطرح بجای اقبال
 فطر مصطح بالفصح کسرای شد و فرحت و بهنده و داروی مقوی دل متطاح بالکسر کلید متطاح جمع متطاح
 بالکسر کلید و بالفصح خزانه متطاح جمع متطاح بالکسر پاشادی کننده متطاح جمع متطاح بالکسر نمک و
 شیر خوارگی و پیر و شور و شیر شتر طعام مخروج کرده و بالفصح شیر دادن بچرا و شور و خور اندیدن شتر و نمک
 طعام کردن و نمک بخور چیزی دادن و به نزال طپیدن مرغ و ملای از اینجا مأخوذ است و بفتحین اما س پاشیده
 اسپ بالفصح و فتح لام سخنا می خوش و نمکین جمع ملحه بالفصح و بالفصح و کسر لام حای مشد و الحاح کننده ملح
 نمک سود و نمکین و چاه شور و بالفصح و فتح لام گروبی است از قبیل خراعه ملایح بالکسر جمع بلع و بالفصح نمکین
 و بالفصح و کشید لام شتیان و بالفصح و کشید لام شور گیاه ملوح بالفصح شور شدن ملایح شور ملوایح بالکسر
 چار بانی که زود تشنه شود و مرغی که بدم بنده برای صید مرغان و آنرا بفارسی پادیم گویند ملحاح بالکسر پلان
 شتر که دو شش شتر را گیرد و سحت الحاح و مبالغه کننده متطاح بالفصح دادن متطاح بالفصح نوحه کردن متطاح شتر
 قمار که نصیب ندارد متطوح بالفصح شتر ماده که نرستان شیر دهد و همچنین حمان متطوح بالفصح و فتح لون و قاف
 مشد و پاک کرده شده و کسر قاف پاک کننده ملح بخش شده میح بالفصح دادن و خواستن و
 خزان رفتن و مسوک کردن و شفاعت کسی کردن نزد سلطان

باب المیم مع الحاء

ملح بالفصح و کشید خا مخرا استخوان و مخه پاره ازان و داغ و خالص چیزی ملخ بالفصح بزرگ شدن

مصرخ بالفتح مالدین رونق و جزآن و درخت و چوب زبرین کشش زنه که آنرا نند اسفل گویند و چوب بالا را عفار
 بفتح عین همزه و زنه اعلی گویند مصرخ بالکسر و تشدید را نام ستاره ایست مشهور در فلک سبعم که بقاری آنرا بهرام
 گویند و تیر چهار پر و نشانه مصرخ بر گردانیدن صورت بصورتی بدتر از صورت نخستین و رفتن فزیه چتر
 مسیح زشت بی نمک و گوشت بی فزه و هر چه بی فزه باشد مشتایح پیران حج مشخ مصرخ بالضم فرایزنده
 مطبخ بالفتح جای پختن و بالکسر طن پختن و آله پختن و بالضم هم و فتح ط و کسر بای مشد اول پنجه سوسمار و جوان
 آگنده گوشت ملخ بالفتح زمار سخت و دور رفتن و سخت رفتن و گردن کشی کردن و در کار باطل درشت کردن
 و کشیدن و در آن ملخ گوشت نیزه منفخ و منفاح بالکسر دم آنگران مشتایح بالکسر پنجه آن نوکی

باب الیم مع الدال

ما و بالفتح و سکون همزه گیاه نرم و نازک و جنین گیاه و شاخ از غایت نازکی و سیرابی میسر و بالکسر سوزان
 و بالضم و فتح رای مشد و سر کرده شده و نام نجوی است مشهور و دیگر سر کرده شده مسجد بالفتح بزرگی و بزرگوار شدن
 و علف دادن چهار بار چنانکه سر شود و غلبه کردن بر کسی به بزرگی و نام مادر قبیلہ السبت که بنو مسجد بدو منسوب اند
 مسجد و صاحب بخت و درزی و نام حکیم سنائی غزنوی میجو و بالضم بسیری و فراخی رسیدن شش مسجد و بزرگوار
 و گرانی و همچنین جادو میجو و بالضم و تشدید رای مفتوح برهنه کرده شده و کبیر را برهنه کننده مسجد و بالضم و تشدید ال
 کسور نو کننده و بفتح دال نو کرده شده مسجد بفتح هم و کسر رای منشأه فوقانیه مقام و اصل و جای ماندن و بودن
 مسجد بفتح هم و کسر حاد سکون یا برگردیدن و جای برگردیدن محاسن استالینها و خصلتها میبک مسجد و سستوده
 و نام فیلی است که ابریه او را بر سر کبیا آورده بود مسجد بسیار ستوده شده مسجد بالکسر اس که آن علف در و نه
 مصفوف و مخموم مسجد و دانسته شده و تعبیر کرده شده مسجد و بالضم و کسر دال مشد و تیر کننده و در کننده و بفتح
 دال تیر کرده شده و در کرده شده مصفوف و درخت پاک کرده شده از خار حد بالفتح کشش و آب نیزه آب سیل و
 بسیاری و افروزی آب خلاف حذر و کشیدن و داد و رد و دات کردن و در گراهی فرو گذاشتن و آرد و بر آب
 افشاندن به شتر دادن و در از شدن چیزی و عملت دادن و انداختن نظر بسوسه چیزی و خالی کردن علف نویسنده
 و در اصطلاح اهل سیاق چیزی و دراز که بالای حساب نویسنده و در النهار یا بیزی روز و وقت چاشتگاه و در عصر
 رسید نگاه نظر و بالضم بهمانه ایست و آن دور طل است یا یک رطل و ثلث یا پری دو کف و آدمی شویقیه
 چون هر دو کف را دراز دارد و پیر ساز از چیزی و صاحب قاسوس گوید چیزی که آدمی تحقیق پری دو کف را ملوق

آن پناه یافتند و جمع مرد و بختین باوری و پاور مدید کشیده شده و دراز و بجز دوم از سحر عروض و آبی که
 آرد و یا بخور یا جو بر آن پاشند و بخورد و شتر دهند و موضعی است نزدیک مکّه و گیاهی است مدید بفتح میرویم
 جوئی آب در سن مدا و بالکسر سیاهی که بدان نویسند و سرگین و روغن چراغ و نمونه و طریقه هر و بفتح بی
 شدن و از حد در گذشتن و بالفهم بی ریشان جمع امر و بختین بدست مالیدن و در آب خیسانیدن و تر کردن چیزی
 را و نرم کردن و میوه تازه را که بختین و تشدید ال گردانیدن و قبول نکردن هر مدید بفتح میرویم و کسش و بیرون
 رونده از فرمان خدا تعالی هر و بختین جمع و خرابی به شیر شتر کرده و نام قفل و نام قلعه ایست و بالفهم اراده چیزی
 کنند و کسب و تشدید بسیار کسش هر و بالفهم بدستبیل از زمین و اراده کرده شده و بفتح کردن هر و بالکسر
 و تیر چرخ و آهن و بهنجار هر شد بفتح راه راست و بالضم و کسشین راه راست نماینده هر مدید کسبیم
 و فتح یا جای نشانیدن شتر و غیر آن و جای که خراباشک کنند هر صمد بفتح جای نگاهد اشت و موضع و چشمه شربت و اتفاقا
 چیزی مراد جمع هر صمد و بالکسر راه گردان انتظار کسی هر مدید افزون و افزون کرده شده هر و بفتح افزون
 کردن و توشه و اندام فراده و احد هر و بالکسر آنچه در آن توشه کنند مسد بفتح نیک بیدن لیسان و قوی خلقت
 گردانیدن بختین ریش و دخت خراب و لیسان لیف خراب و برگ خراب و لیسان بشم شتر و پوست شتر مسد و
 بالکسر خیک انگبین مسجی بفتح و کسیریم و بفتح نیز آمده عباد گاه و بفتح جیم پیشانی و جای سجده دادن مستحق سرنگی
 و آلودگی چیزی کشنده مسد بفتح جمع مسجد و اعضای هفت گانه مسد بفتح نگیه گاه و بالفهم روزگار و سپهر خوانده
 و خطی است که قبیله و کسیر بنویسند و بالفهم تشدید لون مفتوح بر افراشته شده مشتمل بر جای حاضر شدن ملائک و نگاره
 مشتمل بر و آنچه بر آن گواه شود و در عرفه مشید بفتح کج کرده شده و استوار و محکم کرده شده و بالفهم و فتح شین
 و تشدید بای مفتوح کج افراشته و بلند کرده شده و مسد و بفتح بالای کوه مسد بفتح یکیدن و خوردن آب
 و بان و شیر لیسان و جماع کردن مطر و بالکسر نزه کوتا که بدان مید کنند و بالفهم و فتح طای مشد و کسر را تقیم
 و بر یک و تیر و مطر و ورانده شده مسد بفتح عباد گاه و منزل و باوای مردم معصوم و قرار داده شده و در بسته
 شده مسد بفتح عباد گاه و بالکسر بای که آن خاک بردارند و بالفهم تشدید بای مفتوح راه نرم و هموار و رام
 و شخص بنون گشته و مرد اکر ام نموده معاد و بفتح جای بازگشت و عالم آخرت مسد بفتح رفتن و سیر کردن
 و بنزدی برودن چیزی و تازه و تر و نازک و دوده و حبست و چالاک و ستیزه و شتاب بختین و تشدید ال
 نام مردی از اجداد رسول صلعم و گوشت زیر شانه و جای بای سوار و بالفهم و کسر عین آلوده کشنده و بفتح عین

آماده کرده شده محمدر و سمره شده و چیز اندک محمدر بالضم و فتح عین و بای موحده تنگ بوی و بدخوی محمدر
 بالکسر باز و بند و اس که بدان درخت و گیاه بریزد و بالضم و تشدید مضاد مفتوح جابله که علم بر باز و دارد و شتری که
 بازوی او داغ کرده باشند و یکس مضاد خرمای ناچخته که خشکی در طبیعت در یک جانب او ظاهر شود محمدر
 بالکسر باز و بند و خجری که قصاب بدان استخوان برزد و دوال و جز آن که در بازو کنند و خجری که در ویدن
 درختان بکار در آید محمدر جای بستن و پیوند دادن و بالضم و فتح قاف مشد بسیار بسته شده و سخن
 و فاضل محمدر بالضم می و هم محمدر و بیان و همچنین معاف و بالفتح مواضع محمدر بالفتح بنا بر و درن و زان
 گردانیدن و بسیار خوردن آب و شیر خوراندن کودکان و شیر خوردن بچه شتر و موسی پیشانی اسپ کشدن تا کوه
 سفید بر آید و شیر ترش و صبح شرخ و بسیار زانک و باد بخان و سپیدی پیشانی اسپ که از موسی کشدن شده
 باشد مقفوق و یافته شده مقفوق میان رنده و حد وسط نگا دارنده مقفوق و بالکسر لیسان که در لجام و چهار
 بندند و آنرا الفارسی پالنگ و کوتل کش گویند مقفوق بالفتح نشستن و شست گاه و دیر و بالضم لنگ و
 پستان دختر که نوبر آید باشد مقفوق و مقفوق و بالکسر کلید متفایده جمع مقفوق بالفتح موضع حمام کردن
 شیر از و شش و بالضم و تشدید لام کسور پیرو و بفتح لام اسپ و شتری که نشانی ببری و علامت قربانی بر گردان
 آن بسته باشند مقفوق بالفتح دهی است بشام و شراب مقدی که از غسل سازند منسوب است بدان مقفوق
 بالضم و تشدید نون مفتوح بست به شکل آینه و همچنین مقفوق و مکر و بالضم ستان و مقیم بودن بجای و بالفتح
 فاقه که شیر و کم شود مکار و بالفتح بدخواستن مله بفتحین تازگی و خوشندی روی مله و بالضم و فتح تاد حلا
 پناه گاه مله بالضم و کسر ح از راه حق برگزیده و فاسق بهین طبع بالضم و فتح لام و بای مشد و بهر یک
 محمدر و بالضم و تشدید رای مفتوح نهایی و دشان و ساه و بلند و هموار هموار گسترده شده و نیکو کرده شده
 هموار محمدر و کشیده شده محمدر بالضم و فتح تاد تشدید دال کشیده و دراز شده محمدر بالضم و کسر میم و تشدید
 دال بد و رنده مشفرو تنها مشفوق بسته شده مشفوق و بهر یک چیده و همچنین منصف بالضم و فتح
 نون و ضا و مشد مشد و بالضم و فتح نون و کسر دال مشد و پرده درنده و عیب انگار اکنده مشد و
 دوست داشته شده موحده بفتح میم و کسر عین زمان و عده و عده کردن و جای و عده مولد کسور لام
 زمان و لادت و جایی لادت مولود و زائیده شده و بفتح زمان زائیدن نیز آمده موحده و بالضم و کسر
 جای آب خوردن و آب خوردن محمدر و کسور دال درین و بهر معنی که برای کسور

میبا و هموار سازند و با کسر شتر و بساط و فرشش میبچا و با کسر و عده کردن با بهر گیر و زمان و عده
و موضوع و عده میبلا و با کسر زمان و ولادت میں را بفتح چلیدن و حرکت کردن و خرا میبدن و میل
کردن و طعام دادن و خوردنی آفودن برای حیال یا برای کسی دیگر و بمعنی غیر نیز آمده مراد آن پیر +

باب البصير مع الزوال

سجده و فریده شده مشغول با کسر لغزین مشغول مستقر مکتوب و حج و همچنین مشغول با کسر مشغول و نیز حج مشغول
با کسر سنگ که آن تنه و کار دین کند معهود بالضم و کسر او مشغول تعویذ فروش معهود و حبای بنیاه و بنیاه دادن
ما و بالفح دروغ گفتن و نیز زدن و دراز کردن اسپ است خود را در دیدن ملائک بالفح بنیاه گاه و به تشدید لام
دروغ گو که گوید و نکند و بتجنیف لام و تشدید ز ال چیز نامی که نذ جمع نذ مکرر و مشغول بالضم ابتدای زمان می بیند
بالفح و کسر یا شهری است نزد یک پسر و از اینجا است قاضی مجتهدین می بیند و مشهور در فارسی دال محله است *

باب السهم مع الرام

فاز بالفتح و سکون همزه ششمی کردن و فساد انگیزان کما شتر بالفتح و مدحه آنرا دشت سنای تنیک و کارهای
پسندیده یا پور ششم درامدین و جز آن ماثور نقل کرده شده ماحور اجوده شده ماحور خرابات موحتر
بالضم و سکون همزه و فتح خا و بناله چشم و بالضم و فتح همزه و تشدید خا و پس داشته شده و منزلی است از
منازل قمر میسر و در پذیرفته و مقبول الطاعة و نیکی کرده شده همبدر اسراف کننده متبشر بالضم و
فتح تا و تشدید با مفتوح بالاک کرده شده مبر بالفتح و نای مشتاق کشیدن ریسمان و جز آن و بریدن
چیزی و انداختن و جاع کردن مجر بالفتح و سکون جیم لشکر گران و خریدن چیزی بر یک که در شکم چهار پای باشد
و بتختین نشسته نشدن و گران بار شدن داده گو سپند از بچه که در شکم او ست مجر بالفتح جای نشستن نشدن
مجاز جمع مجر بالکسر و الضم انچه همزه آتش در آن کنند و انچه بوی خوش در آن بسوزند مجر و ر آیه دار
مجدر بالضم و تشدید دال اکبر اکبر در آیه داشته باشد مجدر و انچه از آن تر سیده شود محظوظ حرام کرده شده
و منع کرده شده محضر بالفتح سبجل قاضی و کسی که غایب را به نیکی یاد کند و باز رفتن گاه آب محضیر بالکسر
اسبب بسید دوزخ محظوظ نظیره کرده شده محشور جمع نند گاه مردم روز قیامت محشور محشور کرده شده
محشور بسینه کرده شده و مانده شده محج بالکسر وستان دگوشه چشم که از نقاب منکشف شده باید باشد
و بالفتح که در اگر چشم و شهر دولايت مجاز جمع مجر و گر فراج مجور بالکسر و چون دولايت که دولايت بدان

و همچنین مسما بالکسر ویراگترینند جنگ و چیز دراز و بالضم و تشدید عین مفتوح اینجا قیمت او بالا رود
 مسما بالکسر بیکی که بجا است فرو برند تا خود او معلوم شود مشعر بالفتح افسوس داشتن و بالضم و
 و تشدید نهای مفتوح رام کرده شده مسطر بالکسر الکی که بد آن سطر را درست کنند و بالفتح جای سطر
 مسجور بر کرده شده و افزونند و گرم کرده شده مسطح بالضم و تشدید را استوار و روان مسطح بالفتح
 رای مجرب و کسر آن بلند شده قاع و مفعول برد آورده مستشار بالضم آنکه با او مشورت کنند مسطح بالضم
 فریه و آنکه با کسی مشورت کند مشهور و بشیده شده و پوشانیده قال الله تعالی و حججا با مشهور مشعر بالفتح
 نشانه و حاسه از حواس عشر و بالکسر نیز آمده مشاعر جمع و مشعر الحرام موضعی است در آنکه مشعر بالفتح و حال
 و بالکسر جوی که حایه را بر آن اندازند و جوی که در موج باشد مشاعر جمع و بالضم و فتح شین و تشدید جیم مفتوح
 جامه که صورت درخت داشته باشد مشعر بضم میم و سکون شین و فتح میم دوم و کسر نهی و تشدید را
 کوه بلند مشعر بالکسر لب شتر مشکور پسندیده و ستوده مشهور بالکسر و فتح و او جوی است که آب آن
 را میگیرند مشاعر جمع مشاعر بالفتح خانه یکس الکین و همچنین مشاعر و بالضم اشارت کرده شده مصر
 بالکسر شهر مصر جمع و نام شهری است معروف در حد میان دو چیز و مصران کوفه و مصره و بالفتح بزرگشتان و تشدید
 شیرینی که در بستان مانده باشد و بقیه شیر بستان و بالضم و کسر صا و کسر رای شد و استاده بر یک چیز مصر
 بازگشت و بازگشتن و جای بازگشت و روده مصران بالکسر جمع مصور بالفتح داده بزوانه که اندک شیر باشد
 و همچنین ماصر مصدر و راکه در سینه داشته باشد مصدر و صا و تشدید و جای بازگشتن و بدر آمدن و
 آنکه که از آن افعال و صفات اشتقاق کنند و بالضم و فتح و ال شد و مقدم داشت شده و شیر درنده و حیوان
 سخت سینه مصطار بالکسر میدان و اسب میان باریک و جایی که حیوان را دارند و فریه سازند و آن قدر
 مدت که حیوان در آن فریه شود و آن چهل روز باشد مصطار بالضم نهان کرده شده و بالضم و تشدید ییم اسب فریه
 کرده شده مصطار برای مشدوبی چاره مصطار بالضم ترش و زبان گزنده شدن شیر مصطار بالضم و فتح و نام
 پدر قبیل است ماضر شیر ترش زبان گزنده مصطار بالفتح باریک و بشتاب رفتن اسب و بفتح تین باران
 و بالفتح و کسر طابافنده و همچنین ماضر مصطار بالکسر رشته بنایان که بآن بنار است کنند مصطار جوی
 مهارت و بالضم و کسر نهی مشد و ظاهر کننده و بفتح طهارت کرده شده مصطار بالکسر و یک مصطار
 بالفتح داده و کرده مردم که با هم زندگانی و معاشرت کنند معاشر جمع مصطار بالضم و فتح کاف مصطار

و یکسکاف لشکر کش محذور را بکسر کرده و پوششش معافیز جمع قال الله تعالی و اولو القربى معافیزه معیارا بکسر
پیمان و اندازه و پیکشی گرفتن زر و سیم و آنکه راست گرفتن تر از و معصوم بکسر کایه رنگ کرده شده معصوم
ننگ است معجز بکسر روی پوشش و جامه البیت یعنی و آنچه از لیلیت خرابا مانده جوال بافتد معطر خوشبو کرده شده
معطر از زن و مرد بسیار عطر معطر بکسر زن و مرد بسیار عطر نوزده معطرهای فراخ آب علفی باضم و فتح میهم
مشد کلان سال آبا دان کرده شده معطر باضم و تشدید را بکسر شتی و آنچه بدان عبور کنند و باضم
و رای مشد و تغییر کرده شده و کسر باضم کننده معطر باضم و تشدید را بکسر احتیاج بخوبی داشته باشد و روی سوال بداشتم
باشد قال الله تعالی و اولو القربى معافیزه معیارا بکسر معطر باضم و تشدید را بکسر احتیاج بخوبی داشته باشد و روی سوال بداشتم
غاری که در کوه باشد معطر باضم و تشدید را بکسر تیره رنگ معطر باضم و تشدید را بکسر تیره شده و باضم صمغ مانند عسل
شیرین که از چوب درخت روان شود و انب بوی بد دارد و باضم و تشدید را بکسر تیره شده و باضم صمغ مانند عسل
خود معطر غرق شده معطر باضم و تشدید را بکسر تیره شده و باضم صمغ مانند عسل
باضم و کسر فاکرینده و آنکه کاری کند کسی که از آن بگریزد و شگافنده کسر شتی بشیر و بکسر و فتح فاکرینده و تشدید
اسپی که نیک بگریزد یا اسپی که بر آن نیک توان اگر بخت از جانی معطر باضم و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
صبر و کوفتن و بختیدن تلخ شدن و ترش شدن شیر و بختیدن و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
قرار کننده معطر باضم و تشدید را بکسر قرار داده و تشدید کرده شده و بکسر قرار داده و تشدید کرده شده و تشدید کرده شده
باضم و کسر دال مشد تشدید و اندازه کننده و بختیدن دال اندازه کرده شده و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
مقدور و باضم و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
پوست در کرده شده معطر باضم و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
و گل شمع و نوع درختی است که در جمع و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
بسیکال و حیدر که در گزشت و آنکه صفر ابرو غالب شده باشد معطر باضم و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
رنگند و جایی گذاشتن منار بالفتح نشانه و علامات مناره و احد و میل بلند انماره گویند بواسطه آن که علامت
است برای راه و غیر آن منشمار بکسر از منقر بکسر کنگ که بکن سنگ را شکند و باضم و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر
سنگ سر و پد قبیل از ششم منشمار بکسر نول مرغ که بدان دانه چینه و آنچه بخار بدان چینه را سوراخ کنند
منشمار بکسر نول مرغ گوشت خوار در همه اسب که از صدرا و و بست باشد و مقدور به لشکر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر و تشدید را بکسر

کاف الکاکر کننده و بفتح کات الکاکر کرده شده و ناشناخته و ناشایسته شده و نام ملکی است از دولک سوال فتح
منحر بالکسر پیش سینه و بفتح قز ناگاه منحر از بسید کرده شتران منحر بالکسر و الفتح سوراج یعنی و همچنین منحر
منحرج منقش بر آگنده منشور بر آگنده کرده شده و فرمان مناشیه جمع منشور و زنا سفته و چیز بر آگنده منضم
بر زبان و باران منضم بالکسر جای بلند که از چوب گل و جز آن سازند و واعظ و خطیب بران و عظم و خطبه خوانند اسم
الک است از منبر معنی بلندی مناجیه هو اخر بالفتح شکافندگان آب در وندگان در آب محور بالفتح راه و موج
زردن و جنبیدن گشتن و بالضم با و گرد با خاک که آنرا با و بر میدارد و می گرداند موقور تمام کرده شده و هر چه بالضم و کسر
بیم جرت کننده و فتح بیم جرت کرده شده و زمان و مکان جرت همچو گذارشته شده و باقی پیوده قال اللہ تعالی
اتخذوا هذا القرآن موعزا و همما بالکسر سخت پیوده گو و بسیار گو و هر بالفتح کابین و کابین کردن و بالضم اسپ کرده
و استخوان که بالای سینه اسپ میباشد و مهره ماده که همیشه زن آزاد و همما بالکسر چوبی که در بینی شتر کنند ماسه استاد
و حاذق میسر بالفتح طعام و غذا از جای آوردن برای ابل و عیال یا برای فروختن و فائده دادن ماسر آنکه برای عیال
طعام از جای آورد و فائده پیونده میسر بالفتح و کسین قرار و قرار باختن و بالضم میم و فتح یا و سینه شده آسان کرده شده
و کسین آسان کننده میسر بالفتح آسان و آسان شدن مصدر است بر وزن میسر بالکسر نیز جامه و شلوار

باب المیم مع الزام

میسر از آهیزه و جای طهارت میسار از بالضم آنکه کسی به جنگ بیرون آید میسیر جدا شده و محارز بالفتح راه
و جای گذشتن و کلمه که در غیر معنی مستعمل شود و منحر بالفتح و تشدید از فصل و جای بریدن و حرز بالفتح آهسته بچگال
گردن و بریدن و پاره بکنان از همی هر کس میان چیزی و محل استاده کردن چیز هر بالفتح و تشدید از بکیدن و بالضم ترش
شیرین و بالکسر فزونی مضرز بالضم و فتح ط و تشدید از زینت داده شده و طراز کرده شده مضرز بالفتح بزبکی یا بسیار
و همچنین میسار از زینت و ماغزه بزاده و محارز بالفتح و تشدید عین خداوند بر معوز بالکسر جامه که منته محارز
جمع مضرز بفتحین سخت شدن زین و جز آن و چیزی درشت و زمین سخت مضرز بالضم و کسر را جدا کننده و بفتح
را جدا کرده شده و محارز بالضم جدا شده میسیر جدا کننده و بفتح یا جدا کرده شده و مضرز و همما بالکسر آهن یا بر سر
تیز که در پشت موزه پیوندمی کنند بر اسب را ندان اسب و آنرا همیشه گویند محور بالفتح موزیر و کیمه محور
بالفتح و تشدید و او کیمه فروش میسر بالفتح جدا کردن

باب المیم مع السین

ماس بالفخ و سکون همزه فساد کردن و بدی افکندن میان گروهی و بافت مرو حجت و شتاب و سکت و
 بمعنی الماس نیز آمده یا لوس انچه از آن امید بریده شده باشد و بعضی نامید در لغت نیامده بلکه بدین معنی است
 مجلس کسب لایم جای نشستن و بفخ نام نشستن مجلس پرستندگان ماه و آفتاب و آتش پرستان محوسی
 و صاحب قاموس گوید محوس نام مردی است خردگوش که دین محوس پیدا کرد و عرب پنج گوش مجلس بالفخ و تشدید
 سین محل حبستن رگ محروس گنبد آشته شده مدحس بالکسر نیزه و بالفخ و فتح قال شده بجای آن پیش قوم در باقا
 و بجای آن کس که گرم کند و گوشت بر میان کند مدروس کهنه شده و باید پدید شده مدارس بجای های دی
 گفتن جمع مدرسه مدرس بالفخ مرد بسیار مهارت کننده و در مان کننده و تر کردن خرد آب و جز آن دانگشت
 خائیدن کوک و دست به بندیل پاک کردن در دوش و خوی و بختین رسن و رسن در آو بختن از دلو مدراس بالکسر
 مهارت به چیزی بالکس کوشیدن و از کاری بچ دیدن و در مان کردن مدراس بالکسر سنگ که بجا اندازند تا آهسته
 شود که آب در آن هست یا نه و نام مدی است مدراس بالکسر سنگ که در رسن بسته در چاه اندازند و بدان لای چاه را
 بسوزانند و آبها را برکشند تا چاه از لای پاک شود یا سنگ که بر لیسان بنهند و بجا اندازند تا آب یا عمیق آن معلوم
 شود مدرس بالفخ و تشدید سین بسودن و دیوانه شدن و دیوانگی مدریس بالفخ شودن مدراس بالفخ بسودن
 و جمع کردن مدراس بالفخ کار شوریده مدروس بالفخ آب نه شیرین و نه شور و باز هر معطل بالفخ و کسر طما
 و فتح آن بینی مدرس بالفخ جمع کردن و بالیدن و دلیری کردن و نیزه زدن مدراس بالفخ و تشدید عین دلیر و
 پیش آئینه در جنگ مدرس بالفخ جای نشان دادن نهل معطل و مقناطیس سنگ آهن را مدرس
 بالفخ در در کردن روده و نیزه زدن مدرس بالفخ شوریدن و بهم برآوردن دل مدروس بالکسر چیزی که در آن کمان
 نهند و لیسانی که سپاه را وقت دیدن و پیشی گرفتن بر یکدیگر از آن رسن سر دهند و بضم میم و فتح قاف
 و او و مشد چیزی خمیده مانند کمان مقیاس بالکسر اندازه و انچه بآن اندازه چیزی گیرند مدرس بالفخ عمارت
 که سر آنرا بصورت قرناساخته باشند و قرناس بالفخ بینی گوه مدرس بالفخ میم و فتح قاف اول کسر ثانی مرغا
 است که طوق سیاه مائل بسفیدی دارد چون کتور و لقب حکم مصر و اسکندریه که بجزفت ایمان آورده بود
 و او را از صحابه شمرده اند و لقب هر که پادشاه مصر اسکندریه شود مدرس بالفخ کس و تشویش کردن و تنگی گذشتن
 و ربع و همچنین مکاس بالکسر و خراج و باج گرفتن و خراج و ده یک ما کس و یک گیرنده و خراج رستمانده
 مدرس بالفخ خاک کشیدن و سخت اندن و بختین آینه شده شدن تاریکی شب بارشنی مدرس بالفخ و

ملاطس بالکسر ننگ بزرگ که بان استخوان خراش کنند و اشتر نر سخت جاع ملاطس و ملاطس صبیح همسوس
 در لوانه و دست رسانیده شده مشخوس بدخبت مشخوس بجای حجه شتر کرکین مشهوس مردانک گوشت +
 مشهوس نگو نسا کرده مشهوس بالکسر نر جبت سبک مشهوس کمنه و فرسوده مشهوس بالضم آنکه
 محرم و همراز باشد مونس بهدم دارم دهنده مشهوس بالفج ستر نشیدن مهر اسن بالکسر ننگ میان کاوا
 که در آن چیزی گویند و اشتر سخت خوار مهر اسن جمع مشهوس بالضم اندازه گیرنده و در اصل مهنده بوده
 زار آبستن بدل کرده اند و به آن در مهنده نگو خواهد شد مونس بالفج خراسیدن و نام درختی است +

باب المیم مع الشین

ماش معروف میباشند آنکه رنگ خاک را بکشد مشهوش دلال که میان مشتری و بالغ سودا بر است
 کمنه و لبین مهنه نیز آمده مشهوش بالفج و تشدید شین آسمانی که بدست گردانند محمش بالفج سوزش و خشن
 آفتاب پوسته و جز آنرا و تر نشیدن پوست را و جروح کردن و بالفج و تشدید شین جنبش زار و از جنبش زان
 کنند و بالکسر آنچه جنبش را بانی می برند و آهن پاره که آتش را بان حرکت دهند و مرد و شجاع که جنبش آورنده
 لشکر باشد محاشش بالکسر قومی که از بهر فبایه گرد آمده باشند و نزدیک آتش با یکدیگر سوگو کنند و خورند و خورند کنند
 و بالضم سوزنه و بالفج رخت و به تشدید شین جمع محشه است یعنی مقود مدوش حیران کرده شده
 مدش بفتح شین شست شدن و نرم پی شدن دم گوشت شدن مرعش بالضم و الفج و فتح عین مهر
 نوعی است از کبوتر که بلند و در تر می رود و در هوای گوید شعرم بهبه همان رسید است + مانند
 کبوتران مرعش + مرعش بالفج و غین بهبه شهری است در شام مرعش گیاهی است که آنرا مرعش
 گویند و معنی آن در اصل مرزه جوش است یعنی گوش موش بواسطه شباهت آن بگوش موش و همچنین
 مرزه جوش مرش بالفج خراسیدن و شکافتن پوست بنارخن و زمین که روی آن باران خراشیده باشد
 و خراسیدن موش جمع مشش بالفج و تشدید شین دست پیچری مالیدن تا پاک شود و پاره شیر و شیرین
 و پاره را گذاشتن در پستان و سر استخوان نرم را خاییدن و گرفتن چیزی بی یکدیگر و چیزی در آب خیساییدن
 مشاش بالضم ترین نرم و استخوانهای نرم که توان خاییدن و گرفتن چیزی مشاشه واحد و نفس +
 فلان طیب المشاش یعنی کریم النفس مشیش استخوان برآمده مشمش بکسر و دوم زروا و بالفج او
 نیز آمد مشوش بالفج دستاریم که بدان دست پاک کنند و بالضم و تشدید پاره مفتوح بریشان کرده شده

و یکسر او پیرایشان کنند مجاش معیش زندگانی کردن و آنچه بدان زندگانی کنند معاش حساب
زندگانی جمع معیشت منفیش آنچه جائز خواب و خفت در آن کنند مفارش جمع و کرم المفاش اکثر ازان بر کار
تزیج و نویسی کند منقوش از بهر جدا کرده شده منقشاش منشا نشا یکسر آنچه بدان موی عینی و جوان
بر کنند و آنرا بفارسی مویچه گویند معیش بالفح آهختن یستم با موی و شیریز با شیر گویند و بهمان و بهمان
پاره چیزی و پیدا کردن پاره دیگر و همه شیرستان دوشیدن

باب المیم مع الصاد

محص بالفح پای زدن آن موی بدو ج و دیدن و خالص و بی غش کردن زرب گداز و بالفح و کسر حارسیان
نرم و زره گمان محض گردیدن از چیزی و جای گردیدن و اشتر استوار و قوی و همچنان مجموع محض بالفح و
فتح میم شد بران کرده شده محصل یکسر لام دوست خالص که دوستی و صحبت را از شایسته بریا خالص سازد
و به فتح لام خالص کرده شده محصل بالفح و تشدید صاد یکیدن مخصوص بالفح مرغی که آزاد و به گرم جان
گرفت و سداب پر کرده و سرکه پرورند و طعمی که از گوشت یا کبوتر بچه و چونه مرغ با سرکه بزنند و بالفح نیز کرده
مصاحص بالفح خالص هر چیز و اصل هر چیز و نام گیاهی است مصاحص بالفح میم که ترکیب حاصل و
سخت و محکم بود محص بالفح رگ پی در هم پیچیدن چنانکه بای بدو آید و کام خرد نهاده برادر رفتن مانند مرد
بای بسته محص بالفح در کردن روده و پیچش کردن ناف و بفتحین شتران نیک سپیده مفراص و
مفراص بالفح مفراص نفقه بر مفحص گردیدن از چیزی و جای گردش مقللاص بالفح شتر می که در آبستان
غریبه باشد مقصود مرغ بال بس بریده و حین طیران و افقادن مقصود بالفح قاف و تشدید صاد
مفراص مقصود بالفح سنی که آن هر دو دست چار یا بنزد در وقت دوشیدن ملص بفتحین لغزنده
و آسانیدن چیزی چنانکه از کف را شود ملخص پاک کرده شده و آشکار کرده شده متمص شمشا یکسر شفاش که
آن مویچه محص نام مناص گر بختن و باز پس شدن و خوش را باز کشیدن و گریزگاه موص بالفح شستن

باب المیم مع الضاد

محص بالفح شیر خالص هر چیز خالص و خوراندن شیر خالص و دوستی خالص کردن محص
صاحب شیر خالص محض حیض آمدن و حیض و اندام زن که جای حیض است محض بالفح دوغ زدن
و جنبانیدن دلو در جاه محض بالفح دوغ مسکه گرفته و همچین محض محض بالفح در زهر گرفتن

ماده شتران کسین و این مخاض و بنت مخاض شتر بجز بیسالی دوم درآمده هر صحن بختین بیماری و بیمار شدن
و سست نظر شدن چشم از کثرت نگاه بایندهای مختلفه مروض بالفتح ریاضت داده شده و رام نموده شده
هر صحن جای گو سپند هر صحن چینی که بدان جامه را گویند مروض بالفتح و تشدید ضاد سوزانیدن و بدرد آوردن
جراحت کسی را و سوزن بر سر چشم را و سوزن اندوه کسی را و بالکسر کلمه است که در نفی استعمال کنند مراد است
مروض بختین سوزن از مصیبت و همچنین معنیض معوض بالفتح و بختین خشمناک شدن و دشوار
آدن بر کسی مروض جای عوض و پیداشدن چیزی و بالکسر جامه که برده را در آن جلوه دهند و عرض کنند بر
خریدار مروض بالکسر تیرنی بر که آنرا تیرگز گویند معارضین سخنهای پوشیده غیر صریح مقوض کار کسی و گفتار
شده و کسر او کار کسی و گذارنده مروض بالکسر کاغذ بر و جامه بمقارضین جمع معقبض بالفتح دسته چوب
و بر وزن منزل و مقعد و نیز دسته چیزی که بست گرفته شود چون شمشیر و عصا و مانند آن مروض بالفتح و
تشدید را بریده شده مخض و مخاض بالکسر ظرفی که در آن ماست کنند و جنبانند تا ماست شود
مروض بالکسر بایر مروض منقبض بالکسر آله پنبه زدن منقبض آنچه بآن غلبه براد و پنبه پاک شود و بایر آله آتش گویند

باب المیم مع الطاء

مخطو بالفتح کشیدن کمان جزان و بیرون گذاشتن تیر از چیزی و انداختن آب بینی مخطو بالضم آب بینی مخطو طابا
گو سپند یا تیری که عادت او باشد که از پتان او شیر اندک افتد و همچنین مخطو مخطو طابا خراشیده و پوست
را کرده و مخطو الحجیه در از ریش و مخطو الوجه در از روی مخطو طابا کسر سوزن مخطو طابا کسر و فتح خا و تشدید
طابا خوب خط کش و همچنین مخطو طابا مخطو طابا آنچه در آن خط کشیده باشند و جوانی که خط ریش او دیده باشد
هر طابا بفتح میم و باو کسر آن جای بسین و بالکسر چیزی که بآن ستور را بندند هر طابا بفتح موی کردن و بالکسر
گیم از صوف و خروخرانکه بپوشند مروض جمع و بالضم برای نرو مردم کم ریش روزان جمع امرط است و بختین
تیرنی هر طابا بالضم و مرطو طابا کسر جمع هر طابا به چیزی بسته شده مسمط بر وزن مخطو آنچه بر دال زین او بسته
باشد و سوا لیکه جواب داده نشود و حکمزدان و شعریکه در هر بیت اوسه قافیه یا زیاده باشد مسمط
فر و نیزیدن چیزی از جانی و بدست بردن آوردن آب فعل از رحم مادران ماسط گیاه شور که شکم چار بار
را اند آب شور و هر چه شور باشد شکم را ند مسمط آب تیره بوی ناک که در حوض مانده باشد مسمط افتاد
و جایی افتادن و مسمط الراس جای که سجه از شکم مادر بر زمین افتد و بالضم و کسر قاف اندازنده و خطا کننده

در سخن و در متین مسما قوط متاعهای زبون جمع معطوف بالضم طری که در آن سهوا کنند معطوف طری
 و ندانند کلید مسما احوال بالکسر کفگیر معشوط بالفتح شانه کردن و شانه فرو کردن و بالضم شانه و بفتح و کسر شانه آلوده
 امشاط جمع و استخوانهای پشت پای و شانه کتف و نام گیاهی است که آنرا مشط الذنب گویند مشطوط و مشطوط
 بالکسر شتر و آنچه بدان عضو می رانند موط بالفتح و تشدید کشیدن چیزی و بر کشیدن ابرو از یکدیگر و جز آن
 معطوط آب غلیظ که در یک حوض مانده باشد معطوط بالفتح کشیدن چیزی و بفتحین ریخته شدن موی
 و بی موی شدن اندام معطوط بالفتح کشیدن چیزی و کشیدن کمان و جز آن معطوط بالفتح بر زمین زدن گوی
 و مانند آن تا بر جسد بدست گرفته شود معطوط بالضم لاغر شدن شتر مثقال بالفتح رسن سخت تابیده و بند
 گواره ماقوط شتر لاغر مردی که به سنگ نیز مائل زند ملوط بالکسر دزد و آنکه نسب او معلوم نباشد و بالفتح
 بگل بر آوردن دیوار و بفتحین تنگ ریش شدن ملوط بالکسر گلی که آن خشت و سنگ دیوار بر آوردند
 و پهلوی بنا ملوط بر دوازده شتر ملوط بجه در شکم مادر بی موی شده ملوط بالکسر کنار دریا و رودخانه و
 آبهای عصاران و شگافیکه در میان شتر واقع شده باشد و شکستگی سر که بدماغ رسد معطوط چیزی در آب ریخته شده
 معطوط بالفتح جو کردن در حکم و در شدن در کردن و رفتن و دفع کردن و راندن میا ط بالفتح دفع در جز کردن

باب المیم مع الظا

معطوط بالضم و تشدید تا بند پیرفته معطوط طری بهره و صاحب بخت معطوط نگه داشته و یاد داشته
 شده معطوط بالضم بیدار معطوط بفتحین خار و جز آن در دست خلعیدن معطوط بالفتح و تشدید ظا
 انار دشتی و انار گوی معطوط بالکسر بدی کردن و مشارعت و دشمنی نمودن ملوط ط بالکسر
 مباله کننده در الحاج و همچنین ملوط بالضم و کسر لام و تشدید ظا *

باب المیم مع العین

میشمع بالکسر شتر میشمع فروخته شده و خریده شده مشمع بالفتح بلند شدن آفتاب و دراز شدن
 و بر خور دار شدن و منفعت گرفتن از چیزی مراد متوع بالضم و چه بیدار و راجع آمدن بوزن *
 مشمع بالفتح بر خور داری یافتن و بر خور داری دادن و بی نیاز شدن از کسی و خست و مایحتاج
 خانه و آنچه بدان منفعت گیرند و نفع اندک و چیز اندک و زبون مائع دراز از هر چیز در سن نیکو یافته
 و ترازوی راجع آمده و بنده بسیار سرخ مشمع بر رفتن مشمع بالکسر احق و چیزی زبون و بالفتح خود را

بیشتر آغشته جمع خرمای بیشتر آغشته مدسح بالفتح تنگ بجای و محل درآمدن نای گلو در استخوان منک
 سینه و بالکسر اینهمای مدسح بالفتح پاره از غیر گرفتن و پاره را پنهان داشتن و شاش انداختن و مشهور
 شدن بدروغ گفتن مدسح بالفتح و تشدید زال آنکه راز گاه نتواند داشت و مردوبی و فاد و روغ گوی و آنچه
 بگرد و بر جاناند مدسح و بگز پیوده شده مدسح بالضم و کسر را بارانی که مقدار یک ذراع نم زمین فرو
 برود و بفتح را آنکه مادر او اشرف باشد نسبت به پدر هر گاه راتع جمع صریح منزل بهاری و چهار چار
 و بالضم و فتح را و تشدید بای مفتوح چهار گوشه هر باج بالکسر چهار یک غنیمت که مهر شک برای خودی ستانند
 و اول باران بهاری و شتری که در بهار زاید هر صریح بر وزن بیع آبادان و چراگاه فراخ آب و علف هر صریح
 بالضم و فتح را مرغی است هر فروغ بلند داشته و برداشته شده و حرکت پیش داده شده و رفتار تیر مرغی بفتح
 سیم و ضا و پستان و جای خوردن شیر و بالضم و کسر ضا درن شیر دهنده مراضع جمع هر دو هر صریح و هر نیمه
 کشت زراعت جمع هر صریح بالفتح شتاب رفتن است آب هر صریح و کاشته شده هر صریح بالضم زود گذشتن
 مسح بالکسر یا شمال مسح بالکسر گوش دوخته که در میان دل و باشد مستقوق بالضم و فتح دال امانتگاه
 و پناه گاه و کسر دال امانت نگاه دارند مستقطع بالضم و فتح تال تال گاه آب مشاع بالضم بخش ناکردن
 و فاش کرده شده مشاع بالفتح گرد کردن و گو سپند را درن بفر و ختن و دوشیدن و کسب کردن در لود
 و بسیار خوردن مشایع بالضم یا خبر چیزی پیوسته و همراه و مصاحب مصحح بالفتح چنانکه دستور دهم را و بهر
 زدن و آب سرد درن پستان ناقه را و شتاب رفتن و انداختن مادر بچه را و درخشدن برق و خزان و تابان
 شیر از پستان و همچنین مصحح بالضم در رفتن و پشت دادن و همچنین مصحح بالفتح ماصح و خشنده و
 پشت برکننده و رنده و آب شور و چیزیکه متغیر شود مصحح بالکسر بسیار فصیح و بلیغ مصحح جسع
 مصحح بالفتح قلم و کاریز و آبگیر و حوض و چاه که برای آب سازند مصحح جمع مصراع یک جانب در و نیمه
 بیت شعر مصراع بالفتح افکندن و جای افکندن و بالکسر ارف مصراع مصحح بالفتح خوابگاه مصحح جمع
 مطلع بر آمدن کوکب و خزان و جای بر آمدن و کسر لام نیز آمده مطلع جمع و بالضم و کسر لام واقف کننده کسی
 و بالضم و تشدید ط واقف شونده مطلع بالفتح رفتن و خوردن مطلع بالفتح ماندن خوب تر با و است خشیاب
 شود مع یعنی ما صممع زنی که مال خود بکشد و بدین معنی بپناه گاه و بالضم و تشدید ز را دیر و بدل مقاصح
 سر زینها و زاینها و عصا و مانند چوگان از این ساخته مشقطع بالکسر کانه که بدان زگران خیر نامی ندانند

مخاروف جایبای کسر مروف بالضم و کسر وال از بی در آورنده و از بی در آورنده و بفتح وال از
بی در آورنده شده و از بی در آورنده شده و بفتح را و تشدید وال مفتوح ردیف کرده شده و مرفوف بالضم میم
فتح را باطل و تنویر کرده شده و از آیش داده و مرفوف آنکه بی اندازه خرج کند مشرف دیده در
شونده و از بالا نگاه کننده و بلند و بفتح میم در اجای بلند و مشارف الارض اعلی زمین و مشارف الشام
دری است چند در زمین عرب نزدیک شام که شیش مشرفی بفتح الف و سوب است بدان و بالضم و فتح شین و فتح
رای شده مشرف داده شده مشعوف بعین محله و مجیه و یانه و فیه مصحف بالضم و الکسر چرب
که در محققها و رسالهها جمع کرده شود مصحف به تشدید فایه ستادون گاه در بگ مصاف جمع مصرف صر
که در گاه مصحف کسر نون شد تصنیف کننده و بفتح نون کتاب مضاعف و چند کرده شده
و افزون کرده شده مصحف بالضم و کسر فاء معانی کننده و میل بهند و نسبت کننده مطرف بالضم
و الکسر چار و خزا علم و بفتح اسپ که سر و دم او سپید باشد یا سیاه و دیگر اعضا برنگ دیگر و گو سپیدی که
دم او سیاه باشد و دیگر اعضا سپید مطاف جای گشت و طواف مطرف و فتح انچه در ظرف گذاشته شود
معارف آشنایان معروف بالضم و کسر رای شد شناساننده و تعریف کننده و بفتح را شناخته شده
و تعریف کرده شده معارف بفتح میم و کسر رای منقولات آلات لهو چون رباب و بزرگان معارف بالضم و
تشدید فا باز داشته شده از حرام و غیره برانیده شده و بفتح فاعفور کرده شده معروف شناسنده حق و قبول
کننده آن معروف بفتح میم بکف دست آب بر دارنده مکفوف باز داشته شده و نابینا معروف
بالضم و کسر آنکه پیدا و بنده باشد و مادر او را یا مادرش عرب و پدر غیر عرب معروف کسب کننده چیزی
ملاحظ چهار در جمع محفله مملووم مشیت بلند و زیاده متعاف بالکسر متعاف مرغ و مانند
صدف چیری که از دریا بیرون می آید و آنرا گوش ماهی می گویند متعاف بر وزن منبر الی که بدان دانسته یا
شود متعطف بالضم خم شده و متعطف الواوی گردش گاه رودخانه متعطف بالفتح میم و صاد
تیمه راه و بالکسر متعطف جمع و بالضم و کسر صاد داد و بنده متعطف و ظیفه داده شده

باب الیهیم مع القاف

ماق بفتح و سکون بنه گریستن و نواق پیدا کردن از گریستن چنانکه کودکان را شود و کچ چشم که طرف بینی باشد
موق بالضم و سکون بنه گریستن که بغیر طرف بینی باشد ناحق سخت گرم متصدق صدقه ستاننده

و صدقه بدهند محقق بالفتح کاهیدین و کاهانیدن و نیست کردن و سوزانیدن و سوزنیدن که با چوب پرا و سخت گرم
 شدن و بکرت کردن محراق بالضم و بهر تنه حرکت نیز آمده سبب است از آن جهت که بیجان نیز کرده و بار یکدیگر
 کرده محراق بالکسر دره که از کراس هم پیچیده یکسی زنند مذاق بختیفتان جشیدن و جشیدن گاه مشتق است
 از فوق و به تشدید ذال که مخلص باشد در محبت مذاق آتیشین شیر آب و آتیشین و سستی با طبع و غش
 مذاق شیر آتیشیه آب مرق بالفتح شورا کردن در دیگ و پوست بوی گرفته و سوز و کین کان خردیگاه
 و سوزی از پوست باز کردن و بیرون شدن از دین و بختیفتین شورا با مرقه پاره ازان و آفتی که در کشت پالیز
 افتد مروق بالضم بیرون گذاشتن تیر از نشانه مارق از دین بیرون روده و کنایه دینی قاتلانه نرم شده
 مارق بالضم و تشدید راجع مرقش بالضم و فتح فاجای یکیدن و یکسر فاکتیه کننده مرقش بالکسر آنچه و
 بفتح نیز آمده و بالفتح و کسر آنچه بر و تکیه کنند به مرق و کاری که ازان فاکتیه حاصل شود و نادران خانه که ازان باران
 ریزد مروق بر وزن نظم شراب پالوده و صاف کرده چنانکه اصلا در غش نبود از غایت صافی همراهی بالضم
 آنکه نزدیک به بلوغ رسیده باشد مرق بالفتح جامه دریدن و پاره کردن و پینال انداختن مرغ و بالفتح و کسر
 پارهای جامه دیده فرقه واحد مرق بالفتح و الکسر نیز و مرق جای لغزیدن مستغرق غرق شده و
 همه را فرا رسیده مشتق بالکسر گل سرخ و بالفتح بشتاریدن و بشتاب خوردن و بشتیدن و دریدن جامه و مرق
 شانه کردن و حجت و دوشن و کشیدن دال و مانند آن نادر از دین شود و بختیفتین رسیدن البین بهم و بختیفتین
 و امن بدامن مصداق تصدیق کننده چیزی و آنچه موافق صدق چیزی باشد مصداق بالکسر مرق
 دال است جمله درست رفتار و بالضم فتح صاد و کسر دال شد و باور دارنده و گردنده و صدقه ستاننده مضبوط
 جای تنگ مطلق از بند را کرده شده و روان کرده شده و بالکسر لام را کشنده و بالضم و فتح لام شد و طلاق
 داده شده مطلق بالکسر مردی که زن را از بسیار طلاق بد معیوق دوره معیوق بالضم دور شدن
 معلاق بالکسر آنچه آن چیزی در آویزند معالین جمع در جل و معلاق مرد سخت خصومت و کینه و معلاق
 و معلاق قفل و قلاب در که آن در را بندند معلاق بالکسر شش نصیبی که در قمار فرض کنند و بالضم و فتح
 لام بسته شده معوق سخت شدن و دراز شدن مطلق بالضم و کسر لام هر که چیزی نایب از داز را غر و غیر آن
 معوق بکسر و فتح آن میان سر و جدانده گاه راه براه دیگر معوق بالفتح و تشدید قاف نگا فتن درخت شدن
 و هند از معلق بالفتح و کسر لام آنکه زبان چالوسی کند و در دال خلاص نهشته باشد ملاعق و چه بهر جمع ملعقه

مستحق بر چیزی نیست و خواهاده ملحق پس سید و خواهاده مستحق است با یک میان و دختر کشیده با یک
مستحق با یک و نشاید زمین مفتوح باشد یک کرده شده به کل شیخ مشرق دیده شده و بر گفته کردن
در بدن و برین تقدیر صد است قال الله تعالی و فرقه کل مرقی و نام شامی است مستحق با یک شریک سخن
مستحق با یک و کسر طایفه سخن گفتن و با کسر فتح طایفه میان بند مستحق با کسر فلاح بزرگ منافق
در روی مولف با فتح و کسر شایق و بیان و عهد موقوف با کسر نادانی و احمق و سر موزه و با فتح از آن
چیزی مولف با فتح و کسر با یک شد گاه موافق ساز گاری کننده موقوف با فتح سید که یک یک نیا میخندد و بنوی

باب الیم مع الکاف

مساک نجسته و برکت کرده شده مشک با کسر باقیانده خنده زن و لوار و شیخ محرک جنباننده
مساک با فتح ستیزه کردن و با فتح و کسر ستیزه کننده و همچنین عاکی با کسر و فتح حاله سودن خطه
و سنگ که بر آن زر و سیم عیار کنند شریک با کسر و با فتح مرار سنگ مساک راه مساک با کسر مساک
مشک و با فتح پوست و همچنین سینه طایفه و پوست سنگ پشته مساک بخیل مساک با فتح بخیل
شدن و جای کرباب در آن است مشک با کسر زنی که سبب بخندد مساک و پس افکندن و ماییدن و برادر
و در از انداختن مساک با فتح و مساک با کسر مشک گاه مشک با فتح و نشاید کات یکیدن ملکوک
با فتح و نشاید کافه چنان است و آن شد که با یک است و یک یک من و هفت ثمن من باشد و من در طول است و طول
در آله اوقیه و اوقیه یک استار و دوازده استار و استار چهار مثقال و نیم مثقال و مثقال یک دریم و سه سیم
و در ششم دانق و دانق و دوقراط و دوقراط و طسوج و طسوج و وجه سوس و وجه سوس و دریم که چیزی است از چهل
هشت جز و دریم ملک با کسر با کسر پادشاه شدن و با فتح سخت کردن خیمه وزن خواستن و با کسر و کسر چیزی شدن
و آنچه حق کسی بوده باشد در راه راست و همچنین فرشته و آب و آنچه قائم شود با کسری و با فتح و کسر لام پادشاه ملوک
جمع ملکات ملک و ملکات شاه زبوران ملک خدا و چیزی ملک با کسر و نشاید لام جمع ملکات
با کسر اصل چیزی و آنچه با کسر قائم باشد چیزی ملک و جمع ملکات مقامهای پادشاهی
مشک عبادت گاه و جای قربانی حاجبان و کار حج مناسک جمع

باب الیم مع اللام

مکول خوردنی و خورده شده و رعیت موحل و صحت داده شده موحل بر وزن معظم است و ششم از ده

در حساب اصحاب کسری هم آورده است و در صورت محال سوخته و در بسیار مال میبند و در محبت شده و در اول کرده
میشود از آنکه در وقت غایت غلبی باشد متعادل میان در از این میان متنوسل نزدیک جوینده مستفصل
نیکی کند و نزدی جوینده بر اقران خود متعادل دست بدست گرفته شده مثل بالفتح شکله کردن یعنی
گوش و بینی و جز آن بریدن و مانند شدن چیزی به چیزی و بالکشد و بختین مانند و صفت و حال و در شان و فقه
که مشهور شده باشد مثال بالکشد و کالبد و بشر مثل الضم و بختین جمع و فران امثال مثل جمع مشهور بالفتح هم
ایستادن و بر زمین چسبیدن مثقال بالکشد و زر و دینار و آن مقدار در هم و ثلث سیم در هم و سیم در هم
بافتح هر یک بسین دست و پای و آید بر آوردن انکار و آید محال جای جولان نمودن محول بالکشد نوع جای است
پوشیدنی که آنرا صادره گویند و هر محمول فخر آورده و در نیم کرده محمول بالفتح و فتح هر دو هم برابر محمول بالفتح
مرد و بدی و خشکالی و تنگی و استادن باران و قحط رسیدن مردم و سعایت کردن پیش سلطان و زمین بی باران
محول ماحل زمین و شهر قحط رسیده محال بالفتح خرج بزرگ و دلو بزرگ و بالضم ماحل و بالکشد مکرر کردن
و استاده شدن باران و خشک شدن گیاه و سعایت کردن پیش سلطان محتمل بالفتح مکرر و چیده کننده محتمل
بضم هم و سکون حای جمله و فتح ثانی مثلثه نام شاعری است که او را محتمل بن الحواس گویند محتمل بالفتح حای جمله
مردم و هنگام محصل حاصل کننده محصل حاصل کرده شده محمل بالفتح باگیر و بروج محامل جمع و محتمل
و فتح سیم و ال شمشیر محمل بالفتم و تشدید و او کسوره گرداننده محمل بالفتم و تشدید هم معنی که چهار دست و پا
او سفید باشد محمل بالفتم مکرر و چیده کننده و حواله کننده محمل به تشدید لام حای فرد آمدن و بکسر حاشی که شستن
حج و وقت ادا کردن قرض محامل بالفتح آثار و علامات و جایهای خیال و گمان بودن محتمل و اول خوار کرده
فرو گذاشته محتمل بالفتم صاحب تخت متکبر محمل بالکشد مرد و خرد و نام و کم گوشت و ذوال چینه نیز آمده و محمل
بافتح و آمدن و جای آمدن و بالفتم در آوردن و جای در آوردن و بالفتم و کسر خاجیل محمل بالفتح ستوه آمدن
از نگار داشت ستور و جز آن و ستور آمدن از بخش کسی بختین ستوه آمدن از پوشیدن و نگار داشت از و در خواب رفتن
پای و شست شدن چیزی مراحل مثلها جمع مراحل بالفتم و کسر بسین فرستاده و بفتح بسین فرستاده شده و
شده محمل بالکشد یک بسین بزرگ محمل شعر و خط و بید گفته شده و تفسیر که از معنی یعنی و یکی از مناسبات
کرده شود محمل بالفتم و تشدید حای مفتوح جامه که در و ستور بالان نقش کرده باشد محمل به تشدید و هم کسوره
در حای پیچیده مسل بختین راه آب مستعمل به تشدید لام حای غلظه محمل بالفتم و تشدید هم

سبیل کرده شده و سبیل قبایله با هم سبیل بالکسر و بان و زبان نیز گویند و نام دردی است و خنجره و حلقه
 که در طرف الکام میباشند و هر دو را مسجلمان گویند **مسائل** ششبر از نیم سبدن کشیده و مرد بیماری
 سبیل داشته **مسائل** بالفتح و تشدید لام حواله دوز با جمع مسئله بالکسر **مسائل** جای روان شدن آب
مسائل بالضم و کسر با آلا بر زمین کشنده **مشاعل** جمع مشاعل شغل شغل و کار با **مصل** بالفتح
 نرود بدن آب باز ناست و چکیدن زرد آب از جراحت و کشش و دروغی که در کینه کشند **مستقل** بالکسر الی که
 بان کار و شمشیر و جز آن روشن کنند و بالضم و تشدید فاف روشن کرده و زرد و ده شده **مضمحل** بالضم و تشدید
 لام نیست و مضمحل به معنی مطلق بنفختن و رنگ کردن در دادن و دم و پس افکندن کار **مطل** آنکه علت سیرز
 دارد **مطل** سبیلان کننده و در سایه آورنده و بفتح لام در سایه کرده شده **معل** بالفتح بر دادن و خانه کشیدن
 خرد غیر آن و شتاب فتن و شتاب کردن در کار و بریدن و قهقه کردن **معیل** بالضم بسیار عیال معامل بالضم
 و کسر لام شد و سبک بینه و بیماری دور کننده و بفتح لام سیراب کرده شد و سبب گفته شده **معلول** سیراب و
 علت یافته و این کلمه بر زبانها شائع و مستعمل است و در کلام عرب نیامده و بجای آن علیل را استعمال کنند **معضل**
مشکل کاخ سخت فرو بسته پوشیده **محل** بالفتح دوری و جای دور **محل** شتاب کرده شده **معل** بالکسر
 کشنده آهنی که بان سنگ می نماند و بالضم و تشدید واو و کسره و عتاد گفته و بفتح واو و تشدید تکبیر کرده شده **مغزل** بالکسر
 و در مغل بنفختن در شکم ستور از علف یا خاک خوردن و بدر دادن شکم ستور **مغسل** جامی غسل و از خود آن
 چیزی شستند و آل کردن چیزی را بشویند **مغسل** بالفتح و کسیرین جای شستن مرده **مغسول** شسته شده و نام
 مبتذل و مهمل که از نزاکت و ملاحظت خالی باشد **مفصل** بالفتح و کسر صاد پیوند نام و جای جدا شدن و میا
 کوه و بر وزن منبر زبان و بالضم و تشدید صاد و مفتوح جدا و او کرده و تفصیل داده شده **مفصل** پیوند او جای
 جدا شدن **مفضال** بالکسر و لب یا احسان و فضل و بخش **مفضل** جای زبون بی آستین کردن یا مردی را
 کار در خانه پوشد و مرد بسیار فضل و بالضم و فتح ضاد شده و آنکه او را تفضیل داده باشند **مقل** بالفتح سخن چینی کردن
 و بد گفتن کسی را پیش کسی و کسب بخت بچیزی و فرو بردن آب و جز آن و بالضم صنف است معرون و میوه
 و خنجر است مانند کتار و بالضم و کسره فاف و تشدید لام در کشش و اندک کننده و بر دارنده چیزی **مقول** بالکسر مرد
 زبان آورد و بسخن **مقول** بالکسر زبان و بهر بخت بخت و پادشاهی است از پادشاهان **مقیل** بالفتح جدا
 آسایش کردن نیز و در آسایش کردن نیم روز عم از آنکه خواب نماند یا نباشد **مقتل** بالفتح کشیدن و جان کشیدن و زبان کشیدن

و مقبل حیوان جانی که چون هرنیب بر باجارسد می الحاح میزد و لعل و مقبل الرجل یعنی کفیه که کل بالفتح کم شدن
 آب چاه و جمع شدن آن در میان چاه که کل بالضم سر مردان و بالکسر میل سر مرد و بالضم و تشدید صای مفتوح سر کشیده
 الحاح بالکسر میل سر مرد و استخوان دراع که کل تاج بر نهاده شده و طبع کرده شده مل بالفتح و تشدید لام
 ضمیر در تشن کردن و جامه دوختن و سر شدن ملال بالفتح اندوه ناک شدن و ستوه آمدن از چیزی بالضم می
 ملل یعنی تشن اندوه و تکی در نام جانی است ملول بالفتح نان در خاکستر پخته و اندوه ناک متحمل الکسر و صی که در آن
 غلبه دارد متحمل بالکسر بر زمین و بالضم میم و خا و فتح آن افصح است منوال الکسر صی که پارچه را وقت بافتن بر آن بچیند
 و بجنف الف نیز آمده و عربا گوید و نیم علی مراد از حد یعنی برابر است اخلاق ایشان متحول بجنه شده و کتابی است
 و اصول فقه شافعی میم جل چشم آب خود در چراگاه و حرا و آتش میدن و منری که در میانان باشد و منوی که در آن
 آب خور باشد منهال الکسر مردی که بسیار آب و بیشتر از بار اول و بسیار در غلبه آرد کسی را و نوده را یک بلند که از
 طرف آن یک میر بخته باشد و کوه و غایت در سخاوت و بدین معنی منهل نیز آمده متحمل الکسر دستار و دستارچه و
 بعضی گفته اند دستار خوان و دستارچه که بر میان بندند متحمل آنکه سخن کسی را بر خود بندند متحمل بالضم و تشدید لام
 کشاده شده ملول بالفتح باال شدن و بچینن ممول و بالضم شکایت موله واحد حمل بالضم مس که اخته در رک
 نرب و یم در رواب و بفتقین استنگی و درنگ همیل بر وزن مبر خفیف و بر وزن نزل رحم باقصای آن یاد آن
 آن باجای ولد و بر وزن مظم کسی که ادر گفته شود که ادر ترا کم کند و مرد پر گوشت آنا سیده و مهر و دل را گفته شده
 همیل بالفتح فرور بخته در آن و بدین معنی مشتق از میل است و جای شرس و خوف و بجنه از ممل باخود است
 مراد ممل میل بالفتح خمیدن و بنیدن و جور کردن و بالکسر قد در نظر ازین و قلم خسته خاک میل سر میل خمینت
 و کمال و شدت فرنگ علامت است گین که از بهر نشان فرنگ بر سر راه کنند و از فرنگ ساز گویند و بچینن گین خمیدگی

باب الیم مع الیم

ما شکر گناه ما تم مصیبت و زمانی که با هم جمع شوند در کار خیر یا در کار شر میهم بالضم و فتح را استوار و محکم
 و جامه آنکه تار و پود او را محکم بافته باشند و کسر را به ستوه آورده میهم بالضم پوشیده و فرو بسته میهم بالکسر
 بسید تم کینه میهم بالکسر در آن متهم بناز و خمت برورش یافته متعلم آنکه چیزی آموزد متعلم بالضم
 محکم تابیده مشرکم بر نهشته میهم بالضم و تشدید سین کسر نسبت جسم کننده به چیزی و به فتح مدین یک
 داشته شده و جسم ساخته شده محرم بالفتح میهم در آن که در مردم راه دارد و صاحب بر حرام شده وقت

موقوف هم بالضم وفتح قاف و کسر او مشهور است و از زده و قیمت کننده هم قسم الف و کسر بین جای بخش کردن هم
 سوگند خورنده و بالضم و تشدید بین کسر و نیکو کننده و بخش کننده و بفتح بین نیکو کرده و بخش کرده و همچنین ترمیم مکرر هم
 بالضم و کسر را بزرگوار دارند و فوارنده و بفتح را بزرگوار داشته و فوارنده و تشدید را تعظیم داشته شده مکه هم شتری که
 در پیش یکجا بسته باشند و کلام بالکسر چیزی که بر بدن شتر بنزد تا گله و مکتوم پوشیده شده مکه هم مرد گرفتار
 اندوه و چشم فرو خورده مکه هم بالضم و کسر از التزم چیزی کننده و بفتح از التزم کرده شده و موقوف است مابین در
 و حجر اسود که محل اجابت دعا است خاقانی گوید مع موضع بوسه بجزر جای دعا مکه هم بالضم و کسر لام و تشدید میم فرزند
 و گناه و صغیره کننده و کودکی که نزدیکی با او باشد مکه هم علامت کرده شده مکه هم بالضم و کسر از علامت مکه هم
 بالکسر و احمق و سطر فربه و سنگی که بآن استخوان خراش کنند و احمق مکه هم کنیت شپ است مکه هم بالکسر و تشدید
 که بآن خراش کنند مکه هم بالفتح کارزار یا جمع مکه هم بالضم و فتح و اکثر دوزی او گوشت شکار باشد و مردی که
 بقوی و استه باشد و نوع جانبه است مکه هم آنکه علت برسام دارد منهر خم و مهر خم از جنگ گرفته شده
 منجم مالدار نعمت و همزه منجم بالفتح و کسر بین شش شتر و جای رد و اگر در منجم بالضم و تشدید میم فراهم
 آورده شده چیزی منظم هم در هم پیوسته و سخن نظم کرده منجم بالفتح خفتن و جای خفتن منجم بالکسر
 آهنی که در آن زبان ترازد باشد و بالفتح معدن و منبع چیزی و بالضم و تشدید میم کسور بسته شناس و احکم
 بر بخوم کننده و بفتح جیم آنچه بچند دفعه ادا کرده شود و به بخوم حکم کرده شده منجم حر لیس و سیر نشده
 از طعام منجم بالکسر مرد بپوشش مکه هم بالفتح برسام یافتن و بالضم موم انگبین و علت برسام
 مکه هم هنگام چیزی و جای جمع شدن مکه هم نشان کرده و داغ کرده شده مکه هم بالضم و فتح و
 و تشدید میم تیار داشته شده و کسر را در اندوه و غم اندازنده و امر مهم کسر را کار سخت و تشدید میم
 بالکسر خوبی و نشان جمال و آلتی که بآن داغ کنند شتر را

باب الیم مع الثول

ماران نرمنی و نیزه نرمن بالضم جمع ماران بهیضه مور و نام پدر قبیلہ الیمت از تیره ماعون
 آب دمای علاج خانه چون تبر و تیشه و آلات کار و آنچه بدان مونت جویند مان بالفتح مونت کسره
 بر خود گرفتن و داشتن و نیک اندیشه کردن و مهیا کردن و چیزی برانست رسیدن و امانت میان نان
 و تهی گاه و سبلی که بآن گل از زمین برکنند مازر لولن گیاهی است خشک مسهل مکه هم خفتن گاه

مانش و میون بالفج دروغ گوی مبدین بالفم آشکار کننده و آشکار شده و بالفم و تشدید یاری معنوی
 بیان کرده شده مبدطان بالکسر آنکه شکم او دائم بزرگ باشد از بر خوردن مبطون آنکه به یاری شکم
 دارد متدین دین دارد متفق و متین محکم و استوار متکلن دست یابنده و جای گرفته و اسمی که هر
 اعراب بر دارد ممشن بالفج بر پشت زدن و جامه کشیدن و رفتن و مرد و سخت پشت و پشت زدن و سخت
 و مبدین بر تیر تا میان تیر ستون و منان بالکسر جمع ممشن بالفج بر مثانه زدن و بفتحین سلسل البول شدن
 مجنون بالفم بی باکی کردن و مشغولی کردن و بیباکی ماحسن بیهابک و مسخره مجان بالفم و تشدید جیم جیم
 مجان بالفج و تشدید جیم رایگان محسن گل در یک چاه بیرون آوردن و پاک کردن و بکسریم و فتح حاجج
 محنت و مسخره آن گذشت مجنون آنکه ادراعت استسقا باشد محزون غناک محران بالکسر آنکه بسیار
 نمکین شود محصن بالفم مرد که خدا و پیر بزرگ محضین جمع محجن بالکسر عصائی است مانند چوگان محاسن
 نیکوینا جمع حسن است بر خلاف فحس محسن جماع کردن و گریستن و از چاه چربی بالا کشیدن و مرد دراز
 محمول بکنار بر داشته شده و ذخیره کرده شده و جزوی از اجزای بیت که حرف ثانی ساکن آن افتاده باشد
 محزون در خانه نهاده محمرن خزینه عدل بالفج ایستادن و بالفم و فتح وال جمع مدینه مدرسن
 شهر را فنام شهری است که پای تخت نوشیروان بوده مدولن بالفم همیشه بودن بر جای مدین الفج بیم
 و یادهی است که در آن حضرت شعیب می بود و بفتح بیم و کسر ال و سکون یا بنده و قرضدار و مرد داده
 شده و خوار کرده شده مدیولن قرضدار مدریان بالکسر آنکه بسبب قرض کند مدامثالن دو باغ سبز
 سیراب که از فایت سبزی بسببای زند مدسین بالفم روغن دان و چاه خرد آب گیر که در کوه میباشد
 مدزولن بالکسر دو طرف مقدر و هر دو طرف گوشه کمان مرحولن بهر سه حرکت و سپس دانشنگان
 مرثان بالکسر کمان سخت مران بالفج و تشدید را موشی است و بالفم نیز مرزبان بالفج و ضم ز
 سوار دلیر و سردار قوم عرب مرزبان به سکون را یعنی نگهبان مرز مروان بالفم نرم شدن و سخت شدن
 دست در کار دعوت کردن مران بالفج دست و پای مستور بر روغن چرب کردن بسبب سودگی و پوشیدن
 و بالفج و کسر حال و غمی مرحان بالفج مر و اید خرد و بفتح یسیر آید و ظاهر این معنی پارس است
 زیرا که در لغت عربی یافته نشده هر گرن بالکسر ظنی از سنگ یا از گل که در آن چیزی نشویند مروان بالفم
 و کسر ال تاریک و بیرون مبرودک لیثم و پنبه مران بالفم باران و ابر سپید مرز و واحد و حجب الزمره

مشغول بالضم و پس روی شدن و رفتن و دیگر کردن چک از چیزی و بالفتح زمین عمان مسخوین محتاج
 کرده شدگان مسخوین بالکسر سوان مسخوین بالضم و تشدید و او مکتور نشان کنندگان و بالفتح و او نشان
 کرده شد با مسخوین در بند کرده شده مسخوین بالکسر و الفتح آن که هیچ ندارد یا آنچه کفایت او نموده داشته
 باشد یا آن که فقر او را از حرکت و قوت باز داشته باشد و خوار و ضعیف مساکین جمع مسکین بکسر کان
 موضعی است به کوفه و بالفتح کاف مثل و کسر نیز آمده مسخوین بر وزن محسن فربه از روی خلقت و بر وزن معظم
 فربه کرده شده و کسر هم ثانی فربه کننده مسخوین بوی ناک و گنده و صورت کرده شده و روشن کرده شده
 و مسخوین الوجه آن که روی و بینی او دراز باشد مسخوین بالکسر و فتح سین و تشدید زدن فسان و سنگ که بان
 کار و نیز کنند و بالضم و کسر سین بر سال خورد مسلمان بالضم بجای آب جمع مسیل مستهمان بالضم خوار
 ذلیل مشخوین پیکر کرده شده و رانده شده مشخوین بالفتح تافته شدن و بتازانه زدن و بشمشیر زدن و پوست
 و اکردن و برودن و بریدن مشخوین بالضم و کسر دال آهوی ماده که از شیر دادن بچه بی نیاز شده باشد و نشان
 جمع مصهران بالکسر لهره و کوفه و بالضم رودخانه مصارین جمع دروهای آومی و جز آن جمع مصیر مضامین
 معانی و بجهای شتران و کسبان و جز آن که هنوز در پشت پدر باشند و چون در شکم مادر آیند آنرا ملا فیح گویند
 مصخوین غایب و نخل کرده شده مطحان بالکسر بسیار نیره نزنده مطاعین جمع مطعون نیره زده شده
 مطحون بالضم و تشدید چیم چینی در تاب بریان کرده مطهین آرمیده و از فاضلین زمین بخت و مامون مطحان
 به تشدید زدن جایهای کمان بردن معین بالفتح روان شدن آب و اندک و آسان و نام مردی است که سیم
 معین بالفتح آب روان و بالضم پاری دهنده معان و مکان جای معدن بالکسر و فتح دال تیرگی
 بدان سنگ شکند و بالفتح و کسر دال کان زرد و جواهر و مکان داصل و مرکز هر چیز معان بالفتح هر دو سیم
 سخت گرم و سختی گرمی مشخوین زیان رسیده مختلون در فتنه انداخته شده و آرموده و سوخته شده
 و بعضی فتنه نیر آمده مقحورن بسته شده مقشورن پیوند یافته مشخوین بالضم سر بر داشته شدگان
 مقشورن بالضم و کسر را نانی دارنده مقشورن جمع مقشورن یعنی ترک کرده شدگان و فراموش
 کردگان مکتون پنهان داشته شده مکتون پنهان شدن نگاه و کپین گاه مکتان جمع مکتان بالفتح و کوفه
 کاف و کسر آن سینه سوسمار و ملخ و مانند آن مکتون صاحب منزلت و در تیره ملوان بالفتح تین شب و روز
 مکتون بالکسر و فتح با گاو و شتر و غالب غشت و کسر با کله پیر دارد مشخوین بالکسر حار آرمیده و بالفتح حا

از مود شده ممنون منت نهاده شده و نقصان کرده شده لقوله تعالی **اللهم اجرکم بغير حساب** مستحقون باز از اندک
و بسیاران بکسندگان من بالکسر یعنی از وجهی بر نیز آمده و بالفتح کسی و آن کس که بکسیت جمع و مفرد می آید و بالفتح و بکسر
نون وزن معلوم در انگبین و هر معنی شیرین که برداشت جمع شود و بکسیت داون و منت نهادن و بریدن و نقصان کردن
و بی قوت کردن و مانده شدن و مانده گردانیدن ممنون بالفتح زیاده و مرگ و برنده توانائی و کم کننده قوت و
ربیب المنون حوادث روزگار منان بالفتح و تشدید نون انعام کننده و منت نهانده و اسمی است از اسماء
الهی منجوان بالفتح و لایب مناجین جمع مواتان بالفتح زینی که هیچ نوبت محمور و مرزوع نشده باشد و باضم
مرگ کا و گو سپند و سایر مویشی و بفتح تین غیر ذی الروح ضد حیوان موات من آنکه در داور این دانند
مروطن بالفتح و کسرها جای جنگ موان بفتح موانت و ما محتاج کسی بر خود گرفتن میهمین گواه و قریب
نگاه بان و مهربان مهربان بالفتح معرب مرکبان همان بالضم خوار کرده شده همین بالفتح خوار و ضعیف
و بالضم خوار کننده میبدان بالفتح و بالکسر نیز آمده زمین فراخ و جای وسیع و محل السیت به نیشا پور میسران تراز
و موازین جمع ذمام برجی است میسسان بالفتح نام موضعی است بلاق میسین بالفتح دروغ گفتن و دروغ

باب السمع الواو

ما و بالفتح و سکون بنزه کشیدن پوست تاکشاده و دراز شود متوکشیدن مجبوا و بالفتح و تشدید و اوز و در
شده محو سترون و پاک کردن چینی از چینی مرو و بالفتح سنگ سفید براق که آتش از آن بدر آید و نوعی از
ریاحین و داروئی است و نام شهری است مشهور مرو و بالفتح و تشدید و او امید داشته شده مضبوط بنشین
و تشدید و اوز و فتن و گذشتن و بالفتح میسر نیز آمده و بیشکی گرفتن محو و بالفتح فرامی ترسیده محو و بالفتح ماییدن
و جلادادن چیزه در روشن و پاک کردن دندان و نگهداشتن مگو و بالفتح آواز کردن مرغ محو و بالفتح
رقیق شدن شیر غردنی و شمشیر بار یک شیر رقیق یراب و نام خردی است *

باب المبرح الهام

ششماه انداخته بودند بهرگز متوجه روی بر چیز می کننده مده بختین ستون ماده ستانده مره
بختین تباوه و فاسد شدن چشم از که در آن سر سه مسکویه بر وزن سیبویه یقینا یعقوب کند می که از آن
خوش خلقه او را مسکویه می گفتند یعنی زنی مشک از آن می آید مشتبه پوشیده مکر و نه ناخوش
بکره بالضم و کسر آنکه کسی را بنا خوشی بر سر کاری دارد و بفتح آنکه او را بر سر کاری دارند مکره

بالضم و تشدید و او مفتوح نراند و کرده و آراسته مشعره یک گردانیده شده و دور گردانیده از پیشینها موهوم
مییم بالفتح بسیار شدن آب چاه و بسیار آب شدن چاه موجب غریب و پسندیده و آنچه لبوی آن روی
کرده شود موهوم بالضم غلبوت و آبی که بصحرای روان باشد و بالضم فرخ و او و تشدید لام و اله و تشدید کمره
شده مصر مکن مهمه الفتح هر دو میم بیابان مهمه جمع +

باب المیم مع الیا

مایمی بالفتح و سکون همره سخن چینی کردن و فتنه انگیزان و فساد کردن و کشیدن پوست تا فرار شود
ما فی آمدن گاه و آمده شده و بمعنی آینده کقوله تعالی و آنه کان و عده ما یکا میمی بنا کرده شده مبتدای آید
مستولی بر سرکاری باشند و دوستی دارند و مثالی دو تاهما و سبع الثانی قرآن و فاخته محلی بضم میم فتح
چیم و کسر لام مشدد ظاهر کننده و اسپ پیشین ازده اسپ و این ده اسپ در معنی فسل گدشت مجوسی آید
پرست و آتش پرست محلی بالفتح سترن محتومی گرد گیرنده و احاطه کننده محشر میمی بالضم هلاک کننده و سرور کننده
مدی بالفتح آب ندی را بدو آوردن از رحم و چار یا بچراگاه فرستادن و آب سپید که از قنبره بیرون آید
بهنگام ملاعبت بازن و به تشدید یا نیز آمده حری بالفتح دو کشیدن و بیرون آوردن باران از بار و ستور اگر
راندن و دست بر زمین زدن ستور برای نشاندن یا انکار چیزی حرث میمی بیثروت ستاننده مرضی پسندیده
حراقی نرد با نجام مرقاة مردمی بالضم و کسر دال و یای مشدد و چوب آبرو که ملاح در دست گیرد و شتی
بدان راند و به تحقیق یا هلاک کننده مسمی بالفتح بیرون دست در رحم داده و آب منی بدو آوردن یا آب تن
نشود مساومی بالفتح بدیها و بالضم برابر مسللی بضم میم و فتح سین و کسر لام مشدد اسپ سوم ازده اسپ
و کسر میم مرضی است که در آن گویا جوال و در بدن میخلانند منسوب به مسله مشتی بالفتح فتنه و چار
فرزند شدن و بسیار چار بار شدن مشتر میمی خرنده و نام ستاره ایست حروف مششوی ایران کرده شده
مصلی و احما مصلی صلوة فرستاده و نماز کننده و در آتش آرنده و کسی که در بی اسپ پیش و و و
مضی بالضم و تشدید یا گذشتن و رفتن و مصی به همره در آخر روشن کننده چنانکه گذشت مطوی
پیچیده شده مطاوی شکند و نور و جامع مطوی است محالی بلندیا و برگیره و بدیها و برگیره
جمع محالاست معاری مناقب غازیان کذا فی القاموس مقتضی پیرو مقتضی گذارده شده
مقتضی خواهند مکاری خرنده و گراید و پهنه ملی بالفتح و تشدید یا زبان دراز و پاره از زبان

ملاسی بازیها منشی بالفتح اندازده کردن و به ثید یا آب پشت منشی باز داشته شده منشی جمع و منشی
بالضم خبر دهنده منشی فراموشی کرده شده منشی بالضم و کسرال نداء کننده و کسران یعنی نداء استعمال کنند
و لغاده عربی یعنی بفتح دال باید انا یا کشتن فارسیان منخار است چون منشی عیسی لیلی چنانکه درخت منادی کند

باب النون مع الالف

بعضی بضمین بیرون آمدن از جای اجمالی و همین معنی اراده کرده اعرابی که گفت حضرت رسالت پناه صلعم
یا نبی الله یعنی بر آئینده از آنکه بمیدینه و حضرت رسالت پناه صلعم پیروانکار نمودن و بسیار بختن آگاهی و خبر نمودن
بضمین بر آمدن و از جای خود بر آمدن و آماس کردن رئیس و مطلع شدن بر کسی و بالیدن و رسیدن شدن
و خبر دهنده بر آمدن شجاعتی بالفتح رسیدن و شتافتن و پیشی گرفتن شجاعتی بالضم و فتح جیم بزرگواران بزرگواران
نمودن بختن بخشش و نعم و بعضی مردم را بدعت خواندن و بعضی را بخواندن نداهم بلکه آواز کردن نداء
بالفتح در زیر خاکستر کردن و در آتش کردن کماح و نان و گوشت و گریه و ناخوش شدن ندامت بالضم و
فتح دال و ندامتی بهشتیان هر دو جمع ندیم و ندای جمع ندان بهشتیان نیز آمده نمری بالفتح و بضمین
تجارتی افکندن میام قوم و حمله کردن نمراس بالفتح و الکسر حجتین نمر بر ماده نسا بالفتح راندن و بانگ بر زدن شتر را
و تاخیر کردن و زان دادن نسا باله و الکسر تاخیر در عمر و باز پس انداختن دام از کسی نسا بالفتح و بی بار
است کشیده از سرین تارکان و ساق نسا بالفتح آفریدن و نوید شدن نسا بالفتح بدو شدن و بانگ بر زدن
شتر را نسا بالضم و فتح قاپاره از علت پرانگنده رسته نسا بالفتح و بد پاک شدن و پاک و الکسر پاکان کما است
یا ز کردن پیش کیمیا بالفتح با کج که مابین دو باد یا میان باد صبا و باد شمال وزود باد کج یعنی آنکه از محل وزیدن
چهار باد شهر وزد چهار است یکی آنکه میان صبا و جنوب وزد و آنرا از سبب نبر او یابی تحتانی گویند و هم آنکه میان
صبا و شمال وزد آنرا باید و یکبار گویند سیوم آنکه از میان شمال و دوز و آنرا جریا بوزن کیمیا گویند چهارم آنکه میان
جنوب و دوز و آنرا هیفت بالکسر گویند چهارم آنرا افراش کردن و زیاده شدن رخ و بلند شدن و رسیدن
نور بالفتح بکراتی بر خاستن و افقادن و عزیب کردن منزلی از منازل قمر و طلوع کردن مقابل آن منزل نوامیر بالکسر
نوعی بختن شمر و جز آن نوازه واحد و بی تاب بختن از اینجا است امام نوادی شرح صحیح مسلم و در می منزل +

باب النون مع الیاء

ناب دندان نسا و حشر ماده شتر کلان سال و بعضی خالص نیز آمده اما بدین معنی فادسی است نجیب بالفتح

زمین باند سحابة شتر نادر است ز قمار و شمشاد و دشت و جاهی بلند و حوض و جوی و دستکاری و درختن با جوی
 دستکاری یافته و شتر نادر است ز قمار سحابة بالفتح و چیزی سخت نگین قال صلعم و در قمار سحابة الشلال بالفتح
 سحابة بالکسر حرفت و در و گری بالضم تراشیده بوسه بچشمه صفتی چون که در آن شست دنی نباشد و شیری که بار
 دروغن آید بخت باشد و گدازه در شعله بالکسر دادن چیزی که عوض آن ستانده باشند و دعوی کردن قرض
 حسد و شستن بی عوض شحافه بالفتح لاغر و باریک شدن نخچه و نخچسته بالفتح شتر شست و جوی سخت
 بالفتح ترشیدن ناحیه و نهاده بالفتح و بالضم گوشه زمین و کنار چیزی نخوخته بالضم بدینچشمه بالضم
 گزیده و منتخب شحافه بالفتح بزرگی و کبر شحافه بالضم سبوس نخچه بالضم و فتح خایشش بینی اسب و در آن
 و بالفتح و کسر خا پوشیده و درینده شحافه و شحافه بالضم بزم که از گویا آید ندوده بالفتح مجلس و جمع شدن
 سگاه مرموم و بالضم آب غریزه گاه شتر نادر بالضم فیه و شینون ندوده بالفتح تری ندر اهسته بالفتح بشیر
 ندرده بالضم تنهائی و گوی ندر اهسته بالفتح در شدن از بدی شتر بته بالضم مالکی و شکوفی و فرصت و وقت
 حصول چیزی نادره سختی و حادثه شتر نادر بالفتح کیار نزول کردن و مرضی است معروف از قسم ز کام
 و نام شخصی است شتر نادر بالضم آب منی مرد و شتر نادر بفتحین سپیدی یکجانبه ناحیه و سپیدی هر دو
 جانب ناحیه را شتر نادر گویند شتر نادر بالکسر منسوب شدن چیزی شتر نادر بالکسر و بالضم زنان جمع است
 و معروف نادر شتر نادر بفتحین آدمی نفس شتر نادر بالفتح و تشدید سین نیکه انانایان بالضم شتر نادر
 آنچه نقد نباشد و بنام دور و عده کرده باشند شتر نادر بالضم آنچه از وی نوشته بر دارند شتر نادر بالفتح طری
 که در روز و گویا رود و بالکسر سپینه بند شتر که از دال باشد شتر نادر بالکسر است و جوی کردن گم شده
 شتر نادر بالفتح بدیدار آن و نویدار شدن و خواسته و جوان شدن و آغاز کردن و آفریدن شتر نادر بالفتح
 بدیدار آن و مست شدن و بالکسر جوی یافتن و غیر این شتر نادر بالضم تراشیده بوسه و جوی ناحیه
 اول ساعتی شب و طاعتی شب که در شب کرده شود و مردی که شب میزباید و عادت کند که شتر نادر
 معزیز و افسونی که برای آید شتر نادر و برای دوزخگان و دوزخ کند تا شتر نادر را کند که در آن
 باد یا که پراگنده ابره اند و باران یا که پراگنده کند گیاه اند تا شتر نادر است که شتر نادر و در آن
 کنندگان و درندگان از منزلی منزلی و ملائکه حمت نصافه بالفتح خدمت کردن شتر نادر بفتحین
 انصاف و داد نصرة بالضم یا بی نصافه بالفتح پند دادن و نکو خواهی کردن نصیحه اند و نصیر شتر

[illegible]

در سخن باریک لطیف نکات بالکسر جمع لکایه بالفح کرند بدین رسا نیدن بحراحت بالقتل لکایه بالفح
 واری ونگی و در سندی لکایه لفتین جمع نکلته بالفح بوی خوش نمیده سخن چینی و حرکت و آواز نرم و مفرقه
 بالفح و فتح را با شش نماد جمع نکلته بالفح موج و ریشی است که در پهلو پیدا میشود و سخن چینی کردن و
 سخن چین و بالفح جنبیدن و بالفح و کسریم زمین بر موج و فرش و غله یعنی اسباب حرکت نوا
 بالفح خسته خرازدان پنج دم و نیت و مراد حاجت نوره بالفح و فتح و او ایک و مشهور بالفح نون و سکون و او
 است نوبه بالفح و فتی چری و کار سخت و مصیبت کسی رسیده نهامه پان نهیمه بالفح پان و خرد و بکسر
 و تشدید اکثر کشتی که نهامت نوبی رسیده باشد نهیمه بالفح بر جاستن و راه سر بالا نهیمه بالفح حرم و بهمت
 و قصد چری کردن بهمت بانگ کردن غیر نیایه بالکسر بخای کس لیسادن نهامه بالکسر ناری کردن نیایه
 صادره و اقامه نیت بالکسر تشدید با عزم کردن در دل گرفتن حاجت گذاردن نکلته و یار شدن حاجت مراد در دل گرفته

باب النون مع الشا

نیش بالفح کاویدن زمین بخت نشت بالفح و تشدید تا فاش کردن خبر نشت بالفح و دیدن
 و فی المثال لا بد لکسر در آن نشت ناچار است صاحب دروسینه را که از دایان فضل اندازد نشت
 بالفح نشتن نکت بالکسر آب انکرون از رسن و ستن عهد دنام مردی است

باب النون مع الجیم

نیاج بالکسر زاده نیاج زادگان جمع نیجه نیج بافتن جامه نیج بافته شده نیج بفتختن و شین مجه راه گذار
 نیج بالفح رسیدن پیوه و پختن به چری چون گوشت در نیج و ماده نیج بالفح سفیدی خالص و سپید
 شدن و بفتختن فریاد شدن شمر دل زدن اگر گوشت بیش نیج بالفح راه پیدا و کشاده و بفتختن دمه و تاسه و راه

باب النون مع الحام

نیاج بالکسر و بالفح بانگ کردن سنگ و آب و مشهور فهم است نبوح بالفح فریاد و آواز از قبیل و آواز سنگان
 نیش بالفح تر کشیدن و همچنین نبوح و بیرون زدن خوی جمع بالفح و نیاج بالفح غیر زنی و بران
 حاجت نیج بانگ و آواز شک نوح بالفح رفتن فراخ نوح بالفح آب چاه کشیدن و بفتختن جایی که
 بیشتر آب او کشیده باشند نوح بالفح چاه کم آب نوح شمر دور نوح بالفح جامه و ختن و بالفح
 پند دادن و نیک خواستن نوح بالفح راست شدن سخن و نوح و خالص شدن و بالفح خالص شدن

حک

و عسل یک ناصح درزی و عسل پاک و خالص و جز آن و نصیحت کننده نصیحت کننده نصیحت کننده نصیحت کننده
 بالکسر شده که بدان چیزی از زرد و نام مردی از قاریان نصیحت نصیحت آب با شستن و کم از شیرانی خوردن آب
 بیرون آوردن از چیزی و آب دادن و شکافه شدن درخت برای بیرون آمدن برگ و انداختن و با شستن
 از چیزی و دور کردن چیزی از خود و لغتین جوفض الضاح جمع ناصح شتر آب کش نواصیح جمع نصیحت نصیحت نصیحت
 تشدید خدا آب کشنده بیشتر برای نخلستان و جز آن نصیحت عرق و جوفض الضوح بالفتح نوعی از خوشبوی
 فطخ بالفتح سر زدن گاو و گوسفند و جز آن لطخ آنچه پیش آید و بر کسی شود از مرغ و آب و جز آن خلاف تعبد
 و آبی که بر پیشانی او و داسره باشد و آن نزد عرب مکروه است و اگر یک داسره باشد مکروه نیست ناطح هر چه بر
 آید از مرغ و آب و سر و زنده و کار دشوار و منزل اول از منازل که آنرا شتر طین گویند فطح بالفتح دیدن بوی خوش
 و لک زدن نافه و جز آن دشمن زدن و زدن با و و دال بیکر چیست خون از گن ففوح بالفتح نافه که یک در شستن شیر او
 روان شود و گمانی که تیرا و دور رود نکاح بالکسر جمع است کردن و عقد زنا شوی کردن نکاح زن کننده و زن شود کننده
 و جماع کننده و زن شود و مردی که زن داشته باشد نکاح بالفهم و الکسر کلمه الیست که زبان در وقت زنا شوی گویند
 و مردان خطب گویند نواطح سختی نافع بالفتح نوحه کردن و بالفهم نام پنجاهم است نباح بالکسر نوحه فراری کردن

باب النون مع الخاء

نبح بالفتح آبله گوسفند و بدوستی که از کار کردن آبله پیدا کند و بنج گیاه بویا نصح بالفتح بر شستن و بر کردن
 ناصح درای آواز کن و آواز اضطراب آب بر کانه نصح بالفتح و تشدید ناصح زفتن و سخت رازن و تشدید
 نوا اینده شوند نزد صدمه ستاننده تا با ایل صدقه برساند نسخ کتاب نوشتن و نیست گردانیدن نصیحت بر شستن
 از چشمه و جوشیدن بر چه باشد و بوی دادن چیزی نصیحت بالکسر یکدیگر آب زدن و بالفصح و تشدید خدا و باران
 بیا ب بالفتح درویدن و با و از مقصد بیرون کردن و لغتین آسیده شدن ففاح بالفتح و تشدید فامر و بالکسر
 سخت در زنده نفوح بالفتح دارو که در بینی دهند ففح بالفتح شکستن سر تا داغ و سوراخ کردن ففاح بالفهم آب بنایب سر

باب النون مع الدال

نجد بالفتح زمین بلند خلاف خور و زمین تهاشته تا عراف سجاده بالکسر و بنجد و بالفهم جمع دراهم یا اوارش خا
 بنجد جمع و عرق و غلبه کردن بشجاعت و لغتین خوی کردن از ماندگی و بنج و بنج و بالفهم و ضمیم و
 آن دیر و مردانه بنجد دیر و بنج کشیده بنجد و بالفهم نکره که با بگیرد و بالفهم بن الی بنجد قاری است مشهور

مشهور بالفتح تا به شتری که چون انگشت در بینی او کنند شیر وید بخیر بگفت کردن بینی تا شتر استخوان کاواک که
 از او آواز آید و یک تن نذر بالفتح جدا افتاد و تنها و غریب شدن نذر بالفتح پیمان و پیمان لب لغتین
 بهم نذر بهیم کردن و ترساننده شتر بالفتح اندک بهیمه شتر بالکسر بدر قبیله است شتر و بالفتح از آن کم فرزند
 شتر بالفتح کرگس و نام بی است و عذ و میان شتر گو سپند و بر کردن بازگو شتر را بمقتار و شتر طایر
 ستاره است که گویای پرونده واقع ستاره است که در نظر حیوان می نماید که فرو می آید از بالا تا سورا
 جراحی که بشود و بهما نیز آمده فشر لوی خوش و گیاه خشک و گاه به شتر شدن و بریدن خوب پاره و شتر
 و فاش کردن خبر و بختن بر انگه و بر انگه گان جمع و صفر آمده و بر انگه شدن گو سپند در شب برای چای
 فشر بالفتح باد هموار شتر لغتین جمع و لغتین نیز آمده و بالضم زنده شدن و لوم الفشر روز رستخیز
 قصه یاری دادن و یاری دهندگان جمع ناصر و پدر قبیله است از بنی اسد و یاریدن باران و عطا دادن
 قصه یاری ده قصه بالفتح زو پدر قبیله است از قریش اضمار بالضم زو و خالص هر چیز و قبح از چوب کر
 قصه بالفتح زو یا فقه و پدر قبیله است از یهود و خبر و چیزی تازه تا فخر تازه و بسیار نیز و درخ و عمارت
 تا طور و ناظر نگهبان باغ و انگور و اطر جمع لفظ بختن نگریستن در چیزی بتامل و چشم داشتن و بختن
 ناظر نظر کننده و دیدبان و نگهبان و ناظران دو رنگ چشم از دو جانب که انگشت از آن آید فخر تا فخر ناظر
 نظر کننده و نظر کرده شده و نگهبان قصه بالفتح بر جوشیدن خون و همچنین لغور بالضم و رفتن و شتر ناظر
 در آمدن گیس بپینی شتر و انگه کالی آرام گیرد قصه بالفتح در خشم شدن و بر جوشیدن و یک قصه بالضم و فخر
 غین مرغی است ریزه قصه بالفتح گروه گروه بازگشتن حاجیان از منا و غلبه دن و اسامیدن و لوم
 روز بازگشتن حاجیان از حج و آن روز روز از دهم و الحجه است و فخر فایز آمده و بختن گروه مردم از تاده
 لغور بالضم رسیدن و همه یکبار پیش آمدن کاری لغه فوجی که یکبار پیش روند تا فخر لغت کننده و عطا
 لغور بالفتح دانه چیدن مرغ و هور در میدان و عیب کردن و ستور از آن بپانگ و انگشت کردن
 تا فخر تیرگیه بر نشانه رسد تا فخر لغور فخر لغت میفاک و چاباک دانه خرم از ناودان و اصل و حقیر مکرر لغت
 و لغتین ناشناسی و گفت نکیه انکار و متکرر و نیکر و فخر شتر پسرده و گور شتر بالکسر نام مردی
 و بالفتح و کسر بهیم بپانگ لغور و لغتین جمع و پدر قبیله است و بختن بپانگ زبان شدن لغت
 بالضم و فتح بهیم پدر قبیله است از بنی قیس و بالفتح و کسر بهیم آمده و بهیم ظاهر خالص لغور لغت

تجلیس دو لایب که سواد او فراخ باشد نفس بافتح و سکون دال وضع آن مرد بزرگ و بختین
 بزرگ شدن و نیز زدن نفس بافتح و تشدید بدن را زدن شتر و خشک شدن لیسنا س بافتح و بومرد
 و نوعی از خلق که بر یک پا می دهند نفس بافتح نمک پاک شدن و نمک و استن تجلیس کردن تا نفس
 جاسوس لطیف طبعی باطنی بافتح خواب شدن و خواب با بیداری خواب تا عین خواب کنند
 نفوس بافتح شتر و شتر بافتح جنتیم زدن چیزی را دکان و خون و تن نفس بافتح و تنم نفوس
 بافتح جمع و جنتیم بر آنچه بدان پوست را دباغت کنند و ذات هر چیزی نفوس که کتب علی نفسیة الشریفة و بختین
 و م النفس جمع و غرضه و فراخی کار نفس باکسر غبت کردن به چیزی و خواستن بطریق معارضه و مناقشه و تنم
 کردن و خولی که بعد از زدن ظاهر شدن ظاهر شود و زمانی که نور آینه باشند جمع نفس و نفیس مال بسیار و غیر
 قیمتی و پسندیده و گرانمایه تا قوس چوب تر سا که بوقت نماز خود نوازند نفس بافتح تا نفس زدن و عیب
 فسوس کردن و باکسر سیاهی که بدان نویسنده نفس باکسر دردی که در انگشتان با دست به هم رسد و مرد
 حاذق و استاد نفس بافتح نول را کردن و بافتح باز کردن بیماری و بفتح نیز آید و باکسر نیز می آید و باکسر
 که اسفل او اعلی سازند و مرد ضعیف تا موس صاحب راز و جبرئیل و کاره صیاد و کمر و حیل نهانی نفس
 بافتح پنهان داشتن راز و راز گفتن و باکسر جانوری است که از داری کشد و در زمین مهر بیا شد و بختین
 شدن روغن نفوس بافتح بینیدن پیرایه و گیسو و جز آن در اندن نو اس بافتح و تشدید او آنچه اضطرار
 کند و سست شود نفس بافتح بدندان پیش گزیدن و گزیدن مار و بختین نو س از مرغان و

باب النون مع الشئین

تاش بافتح و سکون همه تاخیر کردن پیش بافتح کفن و زیدین در نفیب بر کردن تا پیش بافتح
 و تشدید کفن و تشش بافتح برون آوردن خار و مانند آن از جای تشش بافتح بر آب جنت صید و چیزی
 که نخزند بهای زبانه خواستن بی خواش خریدن تا دیگری نخرد و اگر آوردن سست پریشان و را و تشاب
 رفتن تا جش آنکه بر اند صید را تشش فرو رفتن آب در زمین و آواز جوشیدن آب تشش بافتح و
 تشدید تشش بدست درم سنگ و آن نیم اوقیه باشد که چهل درم است و پنجم درم را زاده گویند و تشش حرکت
 جش تشش برداشتن و خانه با عرو و بی مرده را سر بر خواهند و نبات تشش بخت سنده در میان
 را تشش و سده را نبات گویند و آن ده تا سست صغری و کبری تشش بافتح پنجم زدن نفوس

بالضم شب چهر کردن ششتر و گو سپندی شبان نقشش بالفتح نکاشتن و خارا ز پای بردن کردن و
برکنندن عوی بمنقاش و بخارزدن خوشه خرماتازه و طرب شود نکشش بالفتح بفر رسانیدن چاه را
و بپزی کردن چیزی را کشش بالفتح نقطه های سیاه و سپید و کبیریم گاو سیاه و سپید کشش بالفتح
گزدن مار و بدندان پیش گرفتن و نهش الیدین پستور یک نوشش بالفتح فریفتن کسی را و نیکولی
رسانیدن کبسی و گرفتن چیزی بدست نوشش بالفتح سخت گیرنده .

باب النون مع الصاد

شخص بالفخ ما وخرایش شخص بالضم بن کوه شخص بالضم لاغرضش از بیری ناخص
لاغرضه از بیری نشخص بالضم وراشدن چیزی از جای نشخاص بالفخ ابلند برآمده و مشک
بیر آب نفس بالفخ و تشدید صا و نیک را ندان و رفتن شتر و برداشتن حدیث و خبر کسی و نیک باری
کردن در پیرسیدن تا غایت آنرا ندانند و برداشتن و بلند کردن چیزی لغص بالفخ خوردن مانع گیاه زمین
تا عجز نام مردی است و صاحب قاضی موس گوید این غلط است که جبری کرده و هیچ کس از اهل لغت نقل
نکرده لغص لغصین بجز در تمام نارسیدن و در سیراب ناسدن شتر و ناخوش بخشیدن و کار تمام نشدن
تقصا بالضم یا بخندیدن لغص بالفخ کم کردن و کم شدن و کمی نکوص بالضم بازگشتن و باز
استادن از کاری و پس بارفتن شخص بالفخ موی به جیدن و یا کسر نوعی از گیاه نمیدهند گیاهی که بعد از
خوردن ای باز دید لغص بالفخ باز پس شدن گشتن و خوشتر شدن بازگشتن همچنین بالضم کوه خرو لغص نوعی و حرکت و

اسم الزمان مع الضاد

[illegible]

گیاه و دروا شدن مرغ بوقت پریدن ناسمض بچه مرغ که بال تمام درست کرده باشد و گوشت بازوی
اسب نوض بالفتح ز قلن در شهر نادر بکنان شاخ و میخ و جز آن و پوز میال سرب ششتر +

باب النون مع الطاهر

نمونه بالضم برآدن آب از زمین و چاه بنویس از مردم و آبی که از قعر چاه برآید بنویس بالک در زیر
شخط بالفتح بنی نشانن آدمی نشا ط بالفتح شادمانی نمودن نشیط شادمان و نام مردی بنام شاد
گاو دشتی نشوط بالفتح نوعی از ماهی و چاهی که به یک کشیدن دلو بر سر آن آید و همچنین الشا ط بالفتح نشیط بالفتح
کردن مار و بریدن اندوه کسی را از جانی بجائی و آب بر کشیدن از چاه بی چرخه دگره آسان کنادن لطمنا ط
بالفتح هر دو نون دراز لظا ط جمع ماعطال گزوی است از قبیله همدان و نام گزوی است لفظ بالفتح و الکسر
روغنی است معروف و کسر میخ تراست و بنجین آبله کردن دست لفظی بنی نشانن ماوه نیز لفظ بالفتح
لفظ کردن حرف را و بالضم و فتح قاف جمع نقطه لظا ط بالکسر جمع نقطه و بالفتح و تشدید قاف نقطه زن نقطه کنند
مط بالفتح نوعی از باد و گستردن انما ط جمع دگره که بر یک کار باشد و طر و طر لظا ط بالفتح در او خن آید
سینه شتر و توشه آن که در وی خرمانند و از شتر در آورند و هر چه از جانی در آورند و شتر و میان پشت و سرب
نیم ط بالفتح رگ دل و رگ ناظر گ پشت نیا ط بالکسر رگ دل و جانی و بخش کمان و میان دور کشنده + + +

باب النون مع الطاهر

نمونه بالضم بر خاستن قنیه بک خط بنجین شتا فتن +

باب النون مع العين

نمونه بالضم برآدن آب از چشمه و جز آن شمع بالفتح درختی است که از آن گمان میخورند و از شاخه
آن تیر سازند و شمع بالضم گواریدن طعام و طلب نکوی و آب و طلف شدن شیر خوردن جامه رنگ را و اگر از آن
سخن و بند و دار و بالفتح آب و طعام گوار و شیر کوک و آرد و کباب و خج سر و کرده چون دوع ششور را خورند
ماز و فر به شوش شمع بالفتح آرد و شستور را برائی فزی دادن شمع بالفتح خون سیاه و خون اندرون و آرد و جو
که بشتر دهند شمع بالفتح قبیله ایست از عین و از آن است ابراهیم شمی و الک استر و آب بنی انداختن
و به شمع رسانیدن کار در داخل کردن دوتی و نصیحت را با کسی شمع بالضم و بالفتح مفر مهره پشت که
آنها حرام مفر گویند شمع بالفتح کشیدن چیزی از جایی خود و بر کشدن و مانند شدن به پدر و کشیدن کمان کشدن

و بختین می روی رنگی بر و با نوب پیشانی نافع شتری که اگر در مندرج گاه و جای خود باشد شروع بالغیم بر او غنیم
 انکار و بالغیم به که قهر او نزدیک باشد شتر مرغ غریب و جاه که قهر او نزدیک بود شتر مرغ اسپان و شتران که از قهر
 کشیده باشند و زان که به گنگان داده باشند شروع بالغیم به کسی در چیزی کوشیدن و آرزو مند و آرزو مند
 و بالغیم و تشنه را کشنده در گی که بسوی آب و اصل کشد و فی الشمل العرق نزع بالغیم به کسی که در تنگ است و تسویه و
 تسووع بالغیم گوشت این و دندان در در شدن شروع بالغیم دارو دینی و دمان بختین و سخن تلفیق کردن و بالغیم
 و آردی در بینی و دمان بختین نفع بالغیم خالص شدن رنگ سخت سپید شدن و پیدا و روشن شدن کار ناصح
 خالص از هر چیز و جالب سپید باز و یا نزع خالص نفع بالغیم نوعی از جامد های سپید نفع بالغیم و بالغیم و بالغیم و بالغیم
 و نفع طالبان و کام و دشمنای کام نفع سود و سود کردن نفع بالغیم گردن نفع و بختین تشنگی نشان دادن و یک
 بای کرد آمدن آب و آنچه در جاه گرد آمده باشد از آب درین که خاک پاک و خوش دارد و در آن آب باشد نفع
 بالغیم آنچه در آب نرگند چون مویز و خرا و جز آن و بالغیم گرد آمدن آب در جای و بلند شدن آواز و فریاد و معانی ابر و
 رسیدن و کوشیدن و شتر کشیدن به جهت آن و بر آید و باور داشتن خبر نافع نفع نفع نفع نفع نفع نفع نفع نفع
 چاه بسیار آب و آب میو که کرده باشند و آب استاده و با نفع فریاد و شیر خالص که سر دهند و خوردن نفع نفع نفع
 و صیافت های مسافر و ستورانی که به جهت آن کشند نفع بالغیم شتابانیدن در کاری و بختین پست رفتن
 بینی نوع بالغیم گونه و بالغیم تشنگی نافع تشنه + +

باب النون مع الغین

نفع بالغیم ظاهر شدن شتر نیکو گفتن کسی بی آنکه در اصل شتر او بوده باشد و همچنین نفع بالغیم نفع بالغیم نفع بالغیم
 با گشت نزال و غیره زدن و بالغیم و کسر شتر دشتی نفع بالغیم نفع بالغیم و فساد انگیزان و غیره انگیزان میان هر دو
 حتمی کردن نزال نفع بالغیم حتمی نزال و طعن کردن سخن آموزانیدن و سوزن زدن بر دست جهت نشان و نفع
 و نحوه زدن کسی چنانکه بهوش شود و تلفیق کردن شروع بالغیم دارو دینی و دمان بختین و بالغیم دارو دینی بختین

باب النون مع الفار

نات بالغیم و سکون هنر و خوردن طعام و سیراب شدن شتر نفع بالغیم نفع بالغیم نفع بالغیم نفع بالغیم نفع بالغیم
 کس را و بختین گپها و سو بها و جز آن بدست خود چیده جمع تنفسه نجف بالغیم فرستادن و فراخ
 شدن و بختین جای بلند که آب بدان نرسد بخاف جمع و پاشند در دام موشی است معروف که در فن

حضرت علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه است سحافات بالکسر بن قصب بزرگ تاشنی کند نجف
 تیر بین و مکان نجف لاف و زار شفت بالفح و بجای مجبه آله بر آوردن نرفت بالفح بنه زدن و بر
 باریدن آسمان و جبهت برداشتن دست و پای بنور رفتار نداشت بالفح و تشدید ال بنه زن نداشت
 بنه نداشتی کرده و همچنین مندوز نرفت بالفح همه آب براه را کشیدن و همه آب چاه خشک شدن و دست
 گردانیدن و رفتن خون کسی را تمام خون رفتن و بریده شدن جفت کسی در خفا و موت و پوشش برودن و بالفح
 فتح را شراها و آبهای اندک جمع نرفته نشت بالفح بر کردن بنا و علف و پاشیدن غله بر باد و خون
 و جز آن و بختن شتری است معروف که آنرا خشک نیز گویند نشت بالفح شتری که گیاه را از پنج بر کند و بخورد
 و آبی که در ویدن شمشیر خود بر زمین نهد یک ارد نشت از و سخن پنهان و نشان دندان خود نشان کند بر چوب
 و اندامهای نوحه آنکه نوبی ریخته شود نشت بالفح و بختن بخور کشیدن جامه عرق را و کاغذ سیاهی را و حوض
 آب را و بر چیدن و کشیدن آب را از هر چیز و سنگهای سیاه سوخته و سنگهای با قمار نصف بالکسر نیمه درستی
 و برود معنی بالفح نیمه رسیدن هر چیز و نیمه روز شدن و بختن زن و مرد میان سال فقه متکاران
 جمع نصف نصیف معجز و غیر خیری و پیمان الیت و آن نصف مد است نصافات بالکسر ختم کردن
 نصف ممر آب و نصف جمع نصف بالفح همه پستان را کشیدن شتر بجهت نصف بالفح عیب
 آلوده شدن و تباها شدن و تهمت نموده شدن و شکسته شدن سرخا که هر جفت بخور رسد و بختن به آلودگی عیب
 گوشوار با جمع نطفه است بختن و بالفح و فتح طایع نطفه و بالکسر نام مردی است ناطف
 حوالی است نطوف بالفح ششی که تار و زار آن باد و نطفه پاک

باب النون مع القاف

نشق بالفح نوشیدن و بار و خشت کنار و کسر نیز آمده بنقه واحد نشق بالفح فشان زن و جنبانیدن و بر کردن
 و بسیار بچیدن زن و زود آبتن شدن و بیرون آمدن آتش از آتش نره تاق زن بسیار بچ و شتری که
 زود آبتن شود آتش زننده از آتش نره و آبی که سوار را افشانند و جنبانند شرق بختن سبکی و چستی و بریدن
 و شتاب نمودن شریق جبهت رفتار نشق بالفح معنی الظم و ترتیب دادن و بختن رشته دندان
 و جز آن که برابر و هموار باشد و سخن زینت داده و مره در رشته کشیده نشق بالفح پوشیدن و در دام افتادن
 آید و بختن بوی و بالفح و کسر شین مردی که در کاری افتاده باشد که از آن کار خلاصی نیابد نشق بالفح

دارد و کسی که در بینی افشانند لطف بالضم سخن گفتن ناطق سخن گوی و مالدار مال جاندار از قسم حیوان محلا
 صامت نطق بالکسر که در میان بند مردان و جامه ایست که زنان می پوشند لطف بعین جمع و نطق باطلاح
 ریاضین قوسی از فلک النوری گوید سه هزاران دایره که در دوزخ و آسمان و لطف نطق بالجمع بانگ کردن
 دراع و سپان و آواز کردن شبان که سپند را و همچنین فعل بالضم بعین جمع بانگ کردن ناطق نفوق
 بالضم مردن ستور نفاق بالفتح روان شدن و رواج یافتن متاع خند کساد و بالکسر دوری کردن و جمع نفقه
 نیز آید نفوق بعین سبزی و تمام شدن خرج و نیست شدن و بربیدن و روان شدن آب و جز آن و راه
 باریک و سوراخ نقب نفوق بالفتح نبشتن مفرق و تفرقه بضم لون و را کسر هر دو بالش خرد و نهالین پالان
 شدن جمع نوق بالضم شتر ناد جمع ناطق بالفتح و تشدید و در ارض شتر دمدی که اصلاح کار کند
 نواهاق مخارج آواز خرد گل و چمن ماهی است ماهی خرد استخوان روی اسب نهیق بالفتح و نهاق
 بالضم آواز خرد آواز کردن آن نهیق بالفتح جای بند شلوار و جانوری که از پوست آن پوستین سازند ببر و
 معرب نه نیاق بالکسر جمع ناطق و سر برای کوه نهیم بالفتح بلند تر جاس در کوه

باب النون مع الکاف

ناباک جمای بلند نواک جمع شک بالفتح بلند شدن و بختن زمین پشتمای خرد و همچنین ناباک
 شرک بالکسر و سکون زای جمع قضیب سوسمار و بالفتح طعنه زدن و عیب کردن و نیزه زدن شرک بالفتح
 و تشدید زاریب کننده و طعنه زنده نسک بالفتح شستن و پاک کردن و بالضم عبادت کردن قربانی کردن
 و بعینین قربانیا و همچنین نساک بر و جمع نسیکه عبادت کننده و در راه خدا قربانی کننده
 نوک بالضم نادانی و نادان جمع نوک نهسک بالفتح کینه و فرسوده شدن جامه پوشیدن و مبالغه کردن در
 طعام و مبالغه کردن در ریخته و لاغر و ضعیف کردن تب و بیماری کسی را نهیمیک شیر و دیر و شمشیر نیز و برنده
 نهیمیک بالفتح جماع کردن ناک جماع کننده نهیمیک بالفتح و تشدید یا سخت جماع کننده نهیمیک نیزه کوتاه نیاک جمع

باب النون مع اللام

نارچیل معرب نارکیل که آنرا خور میگویند نال ریشه که در میان قلم میباشند و مردبایشش شیل بالفتح
 نیز نال بالکسر جمع و آگاهی و فضل و استیلا و تیر انداختن و غالب آمدن به تیر اندازی و به صلحت شتر قیام نمودن
 و از آن سخت ستور نامل تیرگز نبال بالفتح و تشدید یا تیر دارد و با حقان نامل خرب و بزرگ بزرگان

دوم و خردان ایشان بنیال بختین جمع نعل بالفتح کشیدن پس پایکی و فریاد کشیدن چو برآید و میباید شتر مرغ کردن
 آب بپزند و در میان دهن کنند و بفتح تا نیز آمده نعل بالفتح خاک از چاه ببردن آردن نعلین بگین نخل
 بالفتح نسل داد و فرزند زده و انداختن چیزی و به نیزه فراخ از دم زدن و شکافتن پوست را و باز کردن پوست
 بختین فراخ چشم شدن نخل بالفتح کس گدین و بالضم عطیه و بالکسر کامین زن دادن بی عوضی و طلبی و پیدا کردن
 نامیدن کامین را و دعوی کردن و سخن کسی بردگیری بسین و بالکسر و فتح حاندیب ای باطل و خشکها جمع نخل
 نخل بالفتح بختین و درخت خرا و بختین نخل واحد نخل بالفتح از جای بجای بردن و بردن نخل از نخل
 فرومایه نخل بالضم آنچه پیش منمان فروداخته پیش آرد از طعام و جز آن و در آردن و دخل نخل فروداخته
 شزال بالضم آب مرد و بالفتح و کسر لام معنی امر است یعنی فرودا و بالکسر فرودا و کروه با هم در کار زار نسل
 بالفتح فرزند زده و زادن و پراندن مرغ و افتادن آن و بختین بشم و وقت ریختن سقور شدن و پیشی گرفتن
 سر قوم و جامه از کتف افتادن و بشتاب و دیدن و بختین شیر که از پستان بی و کشیدن برون آید نسل
 نسل گداخته و از سوم جدا شده و آنچه از بر و بشم و جز آن بفتند و بختین نسل بالضم نسل بالفتح گشت کشیدن
 از دیک نسل گشت بی توالب بخت نسل بالفتح بیکان و تیغ و کار و نیزه نسل و نسل جمع نسل بالضم
 زایل شدن رنگ خا از دست و خضاب از ریش و برون افتادن بشم از ستور و موسی از خضاب و در ماندن
 بیکان بجای نسل پیچید میان سر و گردن نسل بالکسر تیر اندازی کردن با هم و بسخن و شتر مرغ کردن +
 نسل بالضم آب جو شیده بداد و بجای ریختن و بالفتح آب جو شیده بداد و که بر اندامها ریزند تا حل گردد
 که شراب بدان بیامید نعل بالفتح معروف که آنرا می پوشند و زمین درشت که سنگها را از وی درخشند و بی که
 که بر گوشه کمان زنند و نعل السیف آهن بن نیام شمشیر نعل صاحب نعل نعل بالفتح و شمشیر نعل نعل
 نعل بالفتح گفتار نیز و نیزه و نام میوه ای است که در مدینه می بود و نام درسی در از ریش که حضرت عثمان
 را بدان تشبیه کردند نعل بختین تپاه شدن پوست و نسل بکسر غنیمت و پوست خراب و ضایع
 شده و کینه در شدن و سخن بدی کردن و شباهتی کردن میان مردم نعل بالفتح عطیه و عبادتی که واجب نبود و بختین
 غنیمت و گیاهی است و بالضم و فتح فال بعد از سه روز غوه ماه سه روز دیگر نعل بالفتح از جای بجای بردن
 و موزه و نعل کهنه و جامه و پارچه زدن و دوختن و بکس کردن نیز آمده و بالضم آنچه بر شراب و جز آن نعل و بختین
 بری که از تیری بر تیری نهند و سنگشان با درخت و بیماری شتر که در ستم او بهم میرسد و حاهره ای و دیگرها

حاجه جاب نقیل راه و نوعی از رفتار نکال بالفتح عقوبت نکال بالکسر بند و این دهنه لگام و مرد راه برو
مرد از نوده قوی و بختین مرد و لیر در است و قوی و از نوده نکول بالضم باز ایستادن از دشمن و از سر گذر
نما کل تر سنده و بختین دل و از سر گذر باز ایستاده کل بالفتح بوجه و دانهای فرو که بر اندام ظاهر شود و اطمینان آنرا
نخوانند بالفتح و کسر هم بی قرار بی آرام و عیب کننده و سخن چین لول بالفتح نور دیدن و عطا دادن و اجرت کشی و
رو و خانه روان و چوبی که بر آن پایه بچید وقت بافتن مراد و منوال بالضم طایفه ایست از سیاهان نوال
بالفتح عطا و بختین نال و جواب نوال در یاد مرد بسیار عطا و نام با دشمنی از یاد دشمنان عرب نهش بالفتح
اگر و جرج و نام وی است نهمل بالفتح و بختین نخست خوردن و تشنه شدن و سیراب شدن
ناهل تشنه و سیراب نمل بختین جمع نیمل بالفتح در یافتن بالکسر و در مصر

باب النون مع المیم

نیم ناله نریم و از دادن گمان و شیر بچو هم بالضم شکار گان و بریدن گیاه و ستاره و دران و شاخ و پدید شدن
مردم بدست بچم ستاره و گیاه بی مایه و نام پروین و بدین معنی الف و لام لازم آن باشد و اصل وقت معین و بخت
بچم بالیدن و شخ کردن و نام و بچمان بچم بختین بچمانی و بچمان شدن بچمان و حریت شراب و
بخت آن و بختین بخت گان نسیم با نریم و اول باد که در بخت گیر و نسیم بختین مردم نسیم بختین و خست که از وی
گمان کنند و خال خال شدن پوست گاو و بخت آن و بدین مردم در کاری با کسی بختین آنچه بر نقطه های سیاه و بید
باشد نظم بهر پدید شدن در بختین جواهر برشته و سخن را وزن و تریب دادن و شعر و رسته مراد و در گره و نام
سکه و کب از جواهر نظام بالکسر برشته جواهر درشته که در بخت بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان
مصر خالکی که در بخت بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان
بوس و بالکسر و بختیم بچمان است و بختین چهار انعام جمع و بسکون میم حرفی است یعنی آری و بکسر نون و بختیم
جمع نغمه و معنی آن گزشت انعام بالفتح شتر مرغ و بچمان که بر پهنای سرها گذارند و بختیم بچمان که در بختیم
کنند و بختیم بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان
نغمه بالفتح سخن آهسته گفتن و بختین آواز گاه جمع نغمه نغمه بالفتح عتاب کردن کسی ناله و دشمنی کار و عیب
کردن و در دست اندازن و بختیم بچمان بختیم بچمان بختیم بچمان بختیم بچمان بختیم بچمان بختیم بچمان بختیم بچمان
نزدن و حرکت کردن بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان بچمان

نغمه

تجارت سخن چینی اجمع بنمید لوم بالفتح خواب کردن و خواب تمام خواب کننده بنام بالکسر جمع و لیل نام شب
آرمیده ششم بالفتح خریص کردن و بیکور آمدن و بانگ بر چار پا زدن و بعضا زدن و انداختن و آواز کردن
شیر درنده و فیل و فاخته ششامی طعام شدن و سخت خریص شدن و طعام و کسیر با خریص طعام ششم خریص و آواز
و فیل تمام بالفتح نام مرغی است نیم بالکسر نود و نهمی یک که از وزیدن باد شود و پستین کهنه و نام درختی است

باب النون مع النون

نخن بالفتح گنده شدن و گندگی و بوی ناخوش نجران بالفتح تشنه و سوراخ استانه در که باشد در بران
می گردد و شهری است درین زمان بالفتح پشیمان نروان بفتحین جستن نسیان بالکسر فراموش
کردن و ترک نمودن و بالفتح هر که بسیار فراموشی داشته باشد نسوان بالکسر زنان نشوان بالفتح
ست نهران نام دهی است در شام که نصاری در آن می باشند و جمع نهرانی نیز گفته اند چنانکه روم و روی
فرنج و زنجی و هند صاحب محتاج گوید نصاری مع نهران است نطرون بالفتح لوله ارمنی نهران بالفهم
چار بایان جمع نم نام ملک عرب که آنرا نهران بن منذر گویند و نام امام اعظم ابوحنیفه کوفی و نهران بالفهم رودخانه
است که بطن طائف می رود و آنرا نهران الاراک گویند نون ماهی و دوات قیصری تیغ و نام شیر کتا
و حرف معروف و ذوالنون لقب یونس پیغمبر است بنم لالان بالفتح وضم دال کابوس نهران
بفتح نون و بر سر حرکت را و بالفهم هر دو سه ده اعلی و اوسط و اسفل میان بغداد و واسطه

باب النون مع الواو

نحو بالفتح و بفتحین و تشدید او و در شدن و دایس جستن از زخم شمشیر و بجائی قرار نگر فتن و موافق
نیامدن و کار نکردن نحو بالفتح راز گفتن و بوییدن بوی دهن و خواستن و غایط کردن و شایخ خوش است برین
و پوست از گوشت باز کردن دراز و سرگین و آنچه از شکم بیرون آید نحو سوسوی دراه و مانند و علی که اعراب
کلام عربی بدان دانسته شود و قصد و آهنگ کردن و برگردانیدن و نام مروی است و بنحو قوی از بوی
که بدو نوب اند و بالفتح به مجلس جمع کردن مردم را و به مجلس مردم رفتن و شش کردن و پدید شتر باین
آب خوردن اول دوم شرو بالفتح جستن نضو بالفتح سوسوی پیشانی گرفتن نضو بالکسر شتر لاغر بزان
چوب تیر یا شمشیر پیکان و جابه کهنه و بالفتح و بفتحین و تشدید او و زایل شدن رنگ خضاب نطو بالفتح و
شدن نطو بالفتح مغز از استخوان بیرون کردن بالکسر استخوان با مغز نطو بفتحین و تشدید او و استخوان

کردن و برآوردن گیاه از زمین و بالیدن آن نهو بصفتین و تشدید او باز دارند *

باب النون مع الیاس

شبه بالفج اگر گاه شدن و بصفتین و کسر یا شهرت یافته و یا پدید شده که معلوم نشود که کدام وقت باید پدید شده که ناگاه پیدا شود و نام مولای پیغامبر صلعم باید و پیغمبر بزرگوار و مشهور بزرگی گفته بالفج را ندان چاره باز داشتن شره بالفج و کسر را پاک خالی و دور و بزرگوار و بلند است نفقه بصفتین کند شدن در رفتار و در کار و بد دل شدن نافه کند رفتار و کند ادا رک و مانده شده نفقه بصفتین و نفقه بالفج و یا فتن و گوش سخن کردن و از بیماری بر شدن نافه از بیماری بر شده نفقه بالفج بزرگوار شدن و سطر و فوی و بلند شدن *

باب النون مع الیاس

نامی بالفج و سکون همه در شدن و اصلاح آوردن بی خبر دهنده و مشرف بخلق و پیغامبر محمی بالفج و تشریف یار از گفتن و هم از ناحی شهرت رقتار و رهنده محمی بالکسر شک و فتن ناحی قصد کننده و گرداننده نامی ندی مجلس جمع شدن گاه مردم و دو دمان نامی فراموش کننده نسبی چیز فراموش کرده شده چیز برون که در منزل سفر آنرا انداخته باشند بدان التفات نکرده در کوی پاک کردن جیف زنان قضی با نفهم و تشدید یا شمشیر کشیدن و پیشی گرفتن دستور بر دیگر ستوران و جابه بر کردن و گذاشتن تیر و بالفج موضع بیکان نریا بلبل جای بر تیر و موضع کردن که باین مثانه باشد تا سر و تیر تو تراشیده که هنوز بر و بیکان نهاده باشند یعنی بالفج خبر مرگ بکس دادن و اظهار شهرت کردن بر کسی و خبر مرگ و بالفج و تشدید یا خبر مرگ دهنده و همچنین نامی نفی بالفج را ندان و رانده شدن و سست کردن و نیست کردن و کفر و تشدید یا آنچه میبازد و یک وقت خوش و آنکه نبرد از کتب و آنچه میبازد ستم نامی اسپان از سنگینه و جز آن را آنچه بر دارد با دوز خاک و جمع کند نیز هیچ در خان مراد لغیان و هری که از بزرگ خراسانند و آنکه فشب بیاید از لشکر عظیم و عده و تشدید نفی بالکسر فر استخوان و پیچ چشم بالفج و تشدید پاکت خالص محمی بالفج چیزی بر چیزی نهادن و خبری بکس است و آوردن و نسبت کردن چیزی به چیزی و بر داشتن و رسانیدن سخن بر وجه صلاح و بالفج و تشدید بر بیم خیانت و عیب عداوت و طبیعت و فلس و در ارم محسوس که در آن سر از زیر پروده باشد نامی از کوشش کننده لواصی و هیای ایشان و بزرگان قوم جمع ناصیه لواصی طرفها و گوشها نفی بالفج باز داشتن و منع کردن و بالکسر بعضی از آب سبیل که جاری مانده باشد و لقیق نیز آمده نامی باز دارند لواصی باز دارندگان جمع ناصیه نفی بالکسر و تشدید یا آنچه و خام و بالفج پیچ *

باب الواو مع الالف

و یا بر وزن تنایه باز شدن زمین و یا بر همره و غیر همره مرکب عام که سبب است و یا بر همره سد و تقطیع بالضم سترار
و جوی بالفتح بجان و در زمندال و جوی بفتحین سوده شدن ستم سترور در ستم یافتن ستر و ذرا باز شدن
و عیب کردن و رمی بفتحین آتش از آتش نه بیرون آوردن و علتی است و طلق عالم و رقاقا کبوتر
و سطحی بالضم فاضل تر و میانه و انگشت میانگی و شمار بالکسر جا بهای رنگین جمع و شنی و ضحوم بالضم در
وروی شستن بر آن نماز و بالفتح آبی که در آن دست دروی شوند و ضحی نیکو و پاک و طای بالفتح رفتن و پاک
بر زمین نهادن و یا مال کردن و بالکسر و همره با کسبه و افتت کردن و جامه که بر بروج و جز آن بیدارند یا جامه
بکستر و قار بالفتح فریاد و غوغا کردن در بغل گرفتن و آواز و غوغا بالکسر و همره باران و طرف و غشا
بالفتح سختی سفر و عسار زمین نرم رگستان و غا بالفتح جنگ و آواز و غوغا و قار و عده بجا آوردن و قار
بالکسر و الفتح آنچه آن نگا دارند و سپهر و کمار بالکسر سر بند خنک کوزه و سر بند هر چه باشد و لای بالکسر دوستی داشتن
و بیانی کاری کردن و دوستی و بالفتح میراث بنده آزاد و یاران و دوستان و فی بفتحین بستن شدن و مانده شدن

باب الواو مع الباء

و اب بالفتح و سکون همره شرمه شدن و سر در کشیدن از شرم و شتر بزرگ و ستم مخاک دار و شیب
بالفتح و وثب بالضم و وثب بر جستن و چوب لازم شدن و شرا و ار شدن و افتادن و مردن و فرو شدن
آفتاب و مقرر شدن و جوی طپیدن دل و جیب بالفتح مرد بدل و جیب بفتحین تنبیه شدن
اصل و سبب بالفتح بسیار شدن گیاه در زمین و بالکسر گیاه انبوه و سبب بفتحین بیماری و صعب
بالضم همیشه بودن و اصعب همیشه و دائم و شدید و طب بالفتح مشک شیر که از پوست بچه شیر خوار سازند
و مرد سخت دل بد عهد و طوب بالضم پیوسته بودن بر کاری و غیب بالفتح مردم نادان و متاع
سقط و شتر فریه و اغلب البیت ظروف خانه و قف بالفتح مخاک در سنگ که آب در آن گدازد و نادان
و در رفتن به چیزی و فرو شدن آفتاب و جز آن و کب بالفتح بیای خاستن و کوپ بالفتح آه و فاقه و فراق
کام و لوپ بالضم پیستن در سبیل و هب بالفتح بخشیدن و اب به تشدید بسیار بخشنده و
همچنین فایده و تا از برای مبالغه است و سبب بالفتح دای مرادف و دلیل

باب الواو مع الثام

و شیرازه و سستی و دلقه که بان نیزه زدن آموزند و سپیدی پیشانی اسب و پرده که باین هر دو سوراخ بینی می باشد
و شتره بفتح رکی که در اندرون سر درگمی باشد و پرده که باین هر دو سوراخ بینی می باشد و اگر دگر چیزی و شمشیر
درشت و گنده گوشت شدن و شقیقه پیمان و عدد و حقیقه بفتح افادن و شبانه روزی یکبار خوردن و یکبار
دوشیدن و چوبه بضم بدل شدن و چاره کوتاه شدن سخن و جامه روشن شدن و غبار شدن و غبار شدن
و خداوند جاد و بزرگوار می شدن و چشمه بهرته حرکت و او موضع بالای رخ آدمی که بلند برآمده باشد و نبات جمع
و بالغ و کسیریم یعنی که آنرا کوفته سازند و بروغی چرب کنند و بخورند و چشمه بالکسر قبله و موعظی که روی بطرف او باشد
و چشمه زن بر روی شناس خدایند جاد و زن خوب شکل و چشمه لرزنده و تر سنده و طنده و حله یگان
شدن و تنه شدن یکی شدن و ششسته خالی و اندوه و تنهایی و زندگی و خامه بفتح و شور و گران شدن
بدگوار و ناسازگار شدن و دوا و آرزو کردن و روزه گلگون شدن و وعده بفتح و بفتحین همراه سپید
و ولیمه امانت و رانده میراث یافتن و میراث بردن و روزه بضم نگ گلگون و بفتح کل و رطبه
بفتح تینی که در راه نباشد محل لاکت و رطبه بالکسر زب و رسته بفتحین میراث برندگان و از روزه گناه
بردارنده و رسته بفتحین آفتاب پرست و سیمه برگ گیاهی است که بان موی رازنگ کنند و آن برگ
گیاه نبل است و ساد و بالکسر زب و ساطعه بفتح بزرگوار شدن و سامه بفتح نیکو روی شدن
و سوسمه بدی کارخانه و اب در دل انداختن و آواز زدن و آواز زدن بد و اسطه در میان بوده و میانجی و اسطه
بهترین بر هر وجهی که در میان فاده کنند و سیله نزدیکی و دست آویز و هر چه بسبب آن نزدیکی جویند چیزی
و سخته بضم فراخی و شسته بفتح قطره باران و یک سخن و اشتمه زنی که بر دست زن دیگر بسوزن نقش کند
و شسته زنی که بر دست او بسوزن نقش کند و شتمه زنی که بر دست او شسته و شسته و شسته بفتح
در مع گفتن و از کسی عیبی باز گفتن و بسیار فرزند شدن و زانیدن و صافه بفتح خدمت کردن و بختکاری
رسیدن کودکان و صوفه نزدیک گردانیدن روی بپند چشم و برقع و صافه بفتح و لکسر و صی شدن و
پیرستن چیزی و چیزی و بپوسته گیاه شدن زمین و بهم پیوستن گیاه و صیفه اندیز و صیفه زین فراخ و فراخی
و گویند ماده که هفت نوبت یک ماده زانیده باشد و نوبت هشتم یک نوبت دیگر ماده نیم زانید و درین زمان گویند قد و
آغا که یعنی بپوشد و یک نوبت را یک ماده و اندک اندک کنند و این در زمان جا بلیت بود و در اسلام منع شد و صیفه
کثیر و اصله زن موی بپوشد کننده و مستوفه زنی که طلب موی بپوشن کنند و فی الحقیقه و لکن الله اعلم

و صفت بالضم عیب و صلاحه بالضم بریند و خوشی و بالفتح باره چیزی و اصیغه زنی که گیاه در دهم پوسیده بوده باشد
 و ضاعفه فریاد شدن و ضعیفه زبانی کردن و بار درخت و آنچه مردم نمند از آل صدقات و گیاه و زمان درخت
 و ضعیفه بالفتح نهادن و ضاعفه بر وزن لطافه نیکو روی شدن روشن روی شدن پاک و خالص بی عیب شدن
 و اصیغه دندان که نمایان بوده باشد در وقت خندیدن و ضعیفه کرده آدمیان و طعام ماتم و قدری از خشکیش و گیاه
 و طافه نرم شدن فراش و نشستن گاه و پال شدن جای و گرفتن قال صلعم باللام است و طافه علی الصخر و طایفه
 غزازه پنبه و غیر آن نوعی از خوردنی و طایفه چیزی که برای کسی مقرر شده باشد و اصیغه زن فریاد کننده و یاد دارنده
 و نگهدارنده و این معنی است قول باری تعالی اذن و اصیغه و فافه بالکسر نزدیک پادشاه رفتن بر روی و فافه
 مرگ و وقت زمان و هنگام چیزی و زمان چیزی و فافه نگه داشتن و فافه و قوت و قوت و فافه سخت شدن
 سم و سخت روی شدن و بی شرم شدن و قیغه بدگونی از عقب مردم کردن و بدگونی از پس مردم و کارزار
 و چایک آبی که در سنگ بوده باشد و افقه خواب و حال و کار و سختی جنگ و حادثه زمانه و قیامت و فافه
 سختی جنگ و کاله بالفتح و الکسر و کلیل شدن و فافه شدن و لافه زایدن و لافیه بالفتح باری که
 و بالکسر حاکم شدن دلی کسی شدن و پارسیدن و دوست شدن و یاری و پادشاهی و جمع شدن گان برای یاری
 کردن و منفرد و جمع آمده و لولته بالفتح هر دو او و او را میگفتن و لپیده و تکر و کینک و لیحه صاحب مرد
 دوست و لیحه حامی و غزازه پشم و صوف و لپمه طعام عروسی و لاله بالفتح ترسیدن و زبنت و
 ترس و اسیبه است و دریده و از هم افتاده و هره زمین دشت و شیب وین فراخ +

باب الواو مع النون

و رث بالفتح میراث بردن و میراث یافتن و ارث میراث برنده و طث بالفتح سخت زدن پای بر زمین و ارث
 و طس و عث بالفتح ناقص کردن کسی را بحسب بزرگی زمین بغایت نرم چنانکه پای در آن فرو رود و
 استخوان شکسته و لث بالفتح زدن بعضا و چنان و عث و باران اندک و عهدی اختیار و عهدی که توار

باب الواو مع الجیم

و شج بالفتح و سکون نهای سه نقطه سطر و درشت و حیوان کننده گوشت و جج بالفتح و تشدید جیم و اونی آ
 که آنرا اگر ترکی گویند نام شهری است به طائف و جج بالفتح صلح افکندن میان قوم و صلاح آوردن
 و خون کشان ستر و گد و جج اسب زدن و بریدن رگ و جج و بختین رگ کردن و همچنین و جج

واحدگی و چیدگان و تنها و غیر بالفیض لایحه از رفتار شتر و او با کسر دست داشتن و بالفیض از نو کردن و
 خواستن و در هر سه حرکت و تشریف دال و کسبی داشتن و بالفیض به کوی است و بالفیض نام بی و برید
 رگ کردن و در آمدن و در و با کسر یازده از خواندن و به آن کرد طیفه باشد و به آب آمدن و آب آبگدان
 از مردم و شتر و شنگان و تفرقه لایحه و نشوق الحریقین الی جبهه و در راه و منزل و نوبت حب و نوبت تفتیش
 سرخ رنگ و اسب گلگون و ارد در آئینه در راه و در الشفقه او یخته لب و وارد الشفقه در از روی ساق
 و و ساو و با کسر باین و ساید و وسد لغتین سبع و صد و شش در و گیاره که پنجاهی آن هم نیز یک باشد
 و طر یختین استوار کردن و پای بر جای کردن و گران سنگ گردانیدن و ثابت داشتن و بجای داشتن و سخت
 بزمین انداختن و طائر و قاعده بنار و اطر ثابت و غیر بالفیض تفرید دادن و این در شتر مستعمل شود و چنانکه ایضا
 و در عهد و شتر و غیر بالفیض خدمت کردن کسی را بجهت خوردنی و خاکش فرود بیاورد و خادم قوم و ضعیف و بجهت و تیری
 از تیرهای فاکر که از الفیض نیست و غیر از بخان و کورک و غیر بالفیض بر سولی پیش کسی نهند و سیرکوه و یک و
 جمع و افندیز آمده و افند بر سولی پیش کسی رفته و آنکه بر یک پنجیب سوار شود و شتر پیش رود و در جمع نفوذ
 و او فاجع الجمع و افران بلندی و در خسار و قو و بالفیض افر و فتنه شدن انش و همچنین و قد و وقید و بالفیض
 و نیزم و آنچه بدان انش افر و زرد و قواد بالفیض و تشریف قاف شد ازین و افر و فتنه و افر و کبر قاف بر افر و زنده شد
 و که بالفیض قصد کردن و کا و با کسر سکن که بوقت دو ششیدن بر گا و بندند و کد بالفیض و یختین فرزند منفرد و
 آمده و با کسر پنج و اید کورک و بنده و لایحه و دله و با کسر جمع و لایحه جمع و لیده و معنی آن که شست و الی
 پدر و گو سپند آستن و مد یختین سخن گوی شب و با کسر زین های بست جمع ویده و

باب الواو مع الدال

و چند جایک آگیر که در کوه میباشد و جاد جمع و قدر بالفیض موجب زدن و شستن چیزی را و شست گردانیدن
 و غلبه کردن خواب و ضعف کردن از بسیاری عبادت یا بیماری و قهید لاغری و قوت

باب الواو مع الراء

و از بالفیض و سکون عمره ترسانیدن و به یختین چشم شتر و چشم ناک شدن و بار بالفیض زمین عاد و تیر
 با کسر ترا و طاق و بالفیض واکس کینه و بالفیض کینه کشیدن و کم کردن از حق کسی و طاق کردن و به یختین
 گمان و تار سار و تار جمع و بالفیض و کسر تار کشنده حق کسی و شتر با کسر ستر نرم و همچنین و تار بالفیض و یختین آستن

در گرم کردن از سینه پنهان نشود و بسیار کشنی کردن سخن و جگر بالفج و از روی که در دمان ریزند و جگر بختین
 بکسیرن و بکسر جگر تر سنده و جگر بالفج و الکسر غار کفند و جگر بالفج کینه و بختین کرانی است صرخ در زمین سپید
 و کینه در شستن و قور بالفج گذشتن و ترک کردن و آذر ترک کننده و زر بالفج پناه و کوه و الکسر کرانی و گناه و پناه
 جامه و سلاح اوزار جمع و برداشتن و بار بر پشت و غلبه کردن و زیر معروف و آنکه در بار برداشتن با کسی ترکی
 باشد و شتر بالفج روشن و نیک کردن و ندان و پیریدن چوبه اژه و صحر الکسر عدد و قبالة و عهد نامه و جگر بختین
 چکر چربی و بوی ناخوش و چکر ناک شدن و طر بختین حاجت و عر بالفج و شور و اندکی از احسان و سختی کرانی
 و کینه و خشم و طر بختین پیر شدن سینه از خشم و کینه و در غلبه با کسی و فرمال بسیار و تمام بسیار کردن
 و قور تمام شدن و قور بالفج کرانی گوش و گران شدن و گران کردن گوش را و شکافتن استخوان و با کسی
 با خبر و استر چنانکه و سبق بار شتر و قار بالفج آهستگی و آهستگی کردن و قور بالفج آهسته و قور بالفج
 در کوه مرادف و قوره و کر بالفج آهسته مرغ و کور جمع و به آهسته در آمدن و در دیدن آهسته و آهسته
 و پیر کردن مشک و اگر مرغی که در آهسته باشد *

باب الواو مع الزا

و جگر بالفج کوتاه کردن سخن و جگر و موخر سخن کوتاه و جگر بالفج و جگر چیز اندک و نیزه و جگر زدن
 و سوزن زدن و آهستن و زدن و از مرد سبک کم عقل و ز بالفج و کشیدن از ابائی مخفف اوز و شتر بختین
 جای بلند و سختی اوز از جمع و جگر بالفج اشارت کردن و پیش رفتن و قور بالفج و بختین شتاب و سوزن و جگر
 بلند و کر بالفج پشت زدن و سوزن و نیزه زدن و دفع کردن و هر بالفج بهر دست زدن و سخت زدن *

باب الواو مع السین

و جگر بالفج آواز نرم کردن و کوفتن دل در دل ماندن چیزی و آواز نرم و آهسته بدل در آینه و ورس
 بالفج اول گیاه که روید و پوشیده شدن بر کسی و پوشانیدن و رفتن و ورس بالفج گیاهی است زرد
 مانند اسپرک و ورس حانه رنگین بوس و سوا س بالفج اندیشه بد که در دل خلود کند و آواز نرم
 سبک و صیاد و آواز پیرایه و هر آواز نرم و نام دیو و الکسر اندیشه بد در دل افکندن و طیس تنور آهسته
 و حمی الوطیس سخت گرم شدن تنور یعنی سخت شدن تنگ و کارزار و طیس بالفج بمزه زدن و سختی
 زدن سوزن خود را و شکستن و قس بالفج پوست باز کردن از جراحت دریش و کوفتن جگر بختین

و کس بالفتح که بدان و کم کردن و بفتحین کمی و لاس بالفتح و کشید لام گریه و مس بالفتح
کوفتن و سپردن و سخن چینی کردن و سخن چینی دراز و لیس بالفتح و ای و این کلمه در محل استخفاف گویند

باب الواو مع الشین

و تش بالفتح و تهای دو نقطه اندک در بون از هر چیز و تش بالفتح جانور دشتی و تشی و احد و تشک و خالی و
گرسته و تش مردزون و فرومایه و روش بالفتح گرفتن و طعام خوردن و خوانده بطعام حاضر شدن و تش
خوردن و خوانده بطعام آمیزه و روش بالفتح نام راویست از رواه قرا و سواش بالفتح سبک تش بالفتح نام روی

باب الواو مع الصاد

و صیص خشن و و ص بالفتح سخن انداختن و و ص بالفتح سوراخ کردن پرده بمقدار چشم که از روی بگذرد
و و ص بالفتح روی بند خرد و سنگ در میان زمین و صا و ص جمع و قص بالفتح کردن شکستن و بفتحین
کوتاهی کردن و کوتاه شدن آن و تش همیشه خرد که بآن تش افزونزد بین و دو نقطه نصاب زکوة که زکوة بر آن
واجب نشود و قص آنکه گردش شکسته باشد و صیص بالفتح شکستن و سخت پامال کردن و سخت انداختن

باب الواو مع الضاد

و ضض بالفتح جستن و نیزه زدن و ضیض نیزه زده شده و قض بالفتح کتاب و قاض بالکسر تیر آسمان
چرین که برای تیر سازند جمع و ضه و مض و میض و رمضان و ضیض برق بی آنکه پراگنده شود در برابر

باب الواو مع الطاء

و طوط بالفتح ضعیف رای شدن و همچنین و طط بالفتح و بفتحین و الطط ضعیف و بدل و طط بالفتح باز داشتن
و طط بالفتح پیدایش سفیدی موی و سخت نیزه زدن چنانکه گذار شود و طط بالفتح بفتحین و طط
بالکسر بدر کردن گوشت از میان گوشتدان و طط بالفتح میان چیزی و بفتحین میان رفتن و میان
در است و برگزیده و برگزوار و طط میان و برگزوار و آنکه در نسب میان و در محل رفیع باشد و طط
بافتن میان رفتن و بالفتح نوع خانه ایست که از موی و پشم سازند و شتر ماده که بسیار شیر دهد چنانکه یکبار
طرف پر شود و واسطه نام شهری است معروف و واسطه الکوریث بالان شتر و واسطه الکوریث بالان شتر
واسطه و طوطا ط پرستو که از اخطاف نیز گویند و طوطا ط ضعیف و طوطا ط رانیر گفته اند و طوطا ط شاعری است
معروف و طوطا بالفتح آنگاه که در زمین سخت یا گوه که در آن آب گردد و طوطا ط چنانچه و طوطا ط چنانچه

و انداختن و رفتن خروس بر یکایان و یوم الو قیطار و در جنگ میان سی نیم و بکین وانی و هرط بالفتح برین
نشیب و نام موضعی است که عمر دین عاص را بود

باب الواو مع الطاء

و شرط بالفتح شکستن استخوان و منخ چوب پاره درین دسته نیز دیشه کردن تا استوار شود و ششیر طاجیه
آرسمان که متفرق باشند و ششیر طاجیه ای زنده که بکار نیاید و عظم بپزدادن و عظم بپزد همسند
و عظم جمع و کظ بالفتح دفع کردن و آراستن و اگر کظ دفع کننده

باب الواو مع العین

و جمع بفتحین در وندی و در خوری جامع جمع در بخور و در دمنده شدن و جمع در ذکاب و واع بالفتح پرورد
و وجمع و وواع ن انسان و ترک کننده و واع امانت جمع و وایعه و وجمع بفتحین مره سپید که از دیر
بیرون آید و قلنداران می خوانند و بعضی گفته اند از جنس مذهب است در آن که می باشد و وجمع بالضم و الفتح
بذل شدن و حقیق و کوبک شدن و بالفتح پر نیز کار شدن و بفتحین پر نیز کار شدن و پر نیز کاری در سنده و بفتح
و او و کسر را پر نیز کار و تر سنده و بدل و کوبک و ضعیف و وجمع بالضم بدل شدن و حقیق و کوبک شدن
و وجمع بالفتح بازداشتن و اول و آخر را لشکر را فراهم آوردن و وجمع باز دانه و سک و مهند و سالار لشکر که
بهترین دارد و سلطان و حاکم و وجمع بالضم بر انگشتن کسی را بر چیزی و وجمع بالضم فراخی و نوگرمی و دسترس و
توانائی مراد است و دست و بفتحین آب فراخ کام و بفتحین و ساع بالفتح و سلیح فراخ و نام آبی است و وجمع
فراخ و عظم کننده و در پاره پیری و نامی است از اعضای حق تعالی و شمع بالفتح به بالا بردن و وجمع بالفتح
داروی که در دهن ادرین کنند و شمع درخت خشک که افتاده باشد و شاخ ریزا و گیاه و بافته از ریشه درخت خرد
و خزان که بر بام خانه افکند تا گل بر سر آن بریزند و بچین از درخت و چوب که برگردانده شود و شمع بالفتح
و شمع و آن غلوه را بسمان و بفتح طعام باشد و وجمع بفتحین مرغی است خرد بر آب کجنگ و بعضی گفته اند بچ کجنگ
و وجمع بالفتح نهادن چیزی در جایی و از ایندین و امانت نزد کسی گذاشتن و کتاب رفتن و متقه انداختن از سر
و بفتحین موضع و موضوع و از مرتبه خود افکندن چیزی را و بالضم در آخر طر آستان شدن زن و بچه که در آخر طر ششیر
و وجمع خرمای تر که خشک ناسته و ظرف نگارند و فرایه و ناکس و امانت و اضع نموده چیزی درین بی
و وجمع باز و درختها و ششیر گیاهها جمع و ضیعه و وجمع بالفتح رویه و در زیرک و وجمع آزاد و غوغا

شدن موی آن و نوش عیش شدن و کوتاه شدن موی گویا شتر و موی شتر او و طفت بفتح کوا که کردن
 پای بند شتر و پیرای کردن و طیف با یکی ساق و در این شتر و سب و خزان که در زیر مرغ است و طایف
 در زیر نا انعام و در مژده کار و ذکر و مانند آن جمع و طیفه و طفت بفتح و طین بجه ضعف بصیر و چیزی که بر شکم
 بر نر نرند ناگشتی نکند و طفت بفتح و سبب از علاج و پیمان و دوا داشتن مطلع شدن بر چیزی و توقف کردن
 چیزی را بر فقر و قوت داشتن و پیمان دادن و ایستاده کردن دوا داشتن و اقف ایستاده و دانسته چیزی که
 از انصار و طفت بفتح و چکیدن باران از سقف خانه و چکیدن آب از چیزی و طیفه که بر سران می نشیند و طیف
 گار شدن و عیب ناک شدن و گناه و عیب که آن گناه و کاف با کسر با آن خردا سب جوان و کوف
 بفتح شتراده بسیار شیر و کیفیت پیاپی چکیدن باران از سقف و چکیدن آب از چیزی و لاف با کسر
 کردن و نوعی از دیدن و با هم آمدن قوی و پیاپی آمدن و سهفت و سهفت بالیدن و سب شدن گیاه برگ برادران

باب الواو مع القاف

و لوق بالضم ملک شدن و همچنین و لوق بالضم اعتماد و استواری و لوق بفتح و الکسر بند
 و لوق استوار و لوق بفتح بریدن و باران و نزدیک شدن و آرام یافتن به چیزی و گشتن و گشتن مادیان
 و به پیچیده است و لوق با کسر و ذات و و طین بفتحین بلای که و و روی دارد و گویا از هر دو جانب می آید
 و ووق و ووق مادیان گشتن خواه و اوق تیز و ووق بفتح برگ از دخت چنیدن و برگ برادران
 درخت و بالضم سالما که باران در آن نباشد اوراق جمع و بالکسر و الفتح و فتح و او و کسر ادرم و سیم مسک که جمع
 و مسفر آمده و بفتحین برگ درخت و کاغذ بریده و لوج و ان و ل از درم و وینار و گو سپند و شتر و حیران و پاره خوانا
 که گردنده بر زمین افتاده باشد و راق بفتح بخی زمین از گیاه و زمین سبز و گیاه و بفتح و تشدید کاغذ بر
 و ووق گفته و مر و ب سیم و لایسند و سق بفتح و گردن در لادن و بار کردن و بار گرفتن و سق
 شدن شتراده و بفتحین بار شتر و مقدار شفت صاع و اسق شتراده بفتح و ساق بالکسر جمع و شوق
 بفتحین قدیر کردن گوشت و جالوزی است که از پوست آن بوستین سازند و آن بوستین را نیز گویند و شوق
 گوشت قدیر کرده و اسق بکسرین نام سگی و نام دی است و عاق بالضم او از شکم شتر در وقت رفتن و
 آواز غلافه قفسیه چایه در وقت برآوردن قفسیه همچنین و عوق بفتح و کسرین بنحو وفاق
 با کسر ساز گاری کردن و وق بفتح موافق آمدن و ساز گار شدن و ساز گار دهن شونده و وقواق بدل

و نام درختی است و بعضی گفته اند نام جای است و لوقی بالفصح شتافتن و بهر شستن در درخت گشتن و زدن شمشیر و نیزه و نیزه
و نوعی از زمانه و موقی بالفصح دوست داشتن و امقی است دارند نام و است که عاشق غدر بود و موقی بالفصح و شستن کنند

باب الواو مع الکاف

و ک بالفصحین مردم و چربی گوشت و فربهی باکیان و راک بالکسر مانند شش چربی که در پیش بالان شیر بندد و در
بالضم بر پهلوی خفتن و بر سرین نشستن و رک بالفصح و کسر اسیرن و کی طرف لان و لبکون را نیز آمده و رک بالفصحین
جمع و سک بالفصح و الضم شتافتن و شتاب و شتاب بالکسر بالکسر بگیر شتاب کردن و نیک شتابیدن و نیزه روی
و چینی و عک بالفصح نیزه تیپ و ضعیف کردن کسی را و کوک بالفصح بدل و فرسوده و بچک کلاه و حرم پاک
خطاب یعنی ترم است متر و یک یک یعنی وای ترا و یک یک بختن لام نیز آمده + + +

باب الواو مع اللام

و ال بالفصح و سکون حمزه و و ال بالفصح پناه و پناه بردن و ول بالفصح باران بزرگ قطره باریدن و سخت و
و شور شدن و گران و ناگوار شدن و بال بالفصح ناگوار و دشوار شدن و ال قبله البیت و باران بزرگ قطره
و پیل و شور و ناگوار و پشیم و عظمی بزرگ و شل بالفصحین رسن از لیف خزا و شیل لیف خزا و نام مرد
و چینی عصا هم آمده و چل بالفصحین بر سپیدن و کبر حرم ترسیده و حل بالفصحین گل و لای و در گل و لای افتادن
و وائل آینه و آرمای فقره جمع و ذیل و ول بالفصحین جانوری است مشابه به سوار و مستقر و و سئل و سائل
جمع وسیله و معنی آن گدشت و شل بالفصحین بیابانی و آب اندک و نام کوهی است به تهرامه و چکیدن آب و آب
چکان شدن خانه و جزان و شول بالفصح سسته اندک و کی فائده و بهره و بالفصح نافه که از آب تان او شیر چکاند آب سیک
شیر و اشل آب چکانده و چکنده و صل پیوند پیوستن و ضد پیوند کردن و شل و انیز و وصول
رسیدن و اصل به چینی پیوسته و پیوند کننده و نام دی که و صائل جامعای خطوط یابی و صال بالکسر
پیوستن و کاری پیوسته کردن و عل بالفصح پناه و چاره و کسر عین مرد قوی و بر کوهی و عل داد و ال جمع
و عل بالفصح بر درخت رفتن و نهان شدن و عل بالفصح در مجلس شرب ناخوانده آمدن و نهانی که ال
خورد و مرد و فر و اب و آن که بخورد و خورنی خدمت کند و چاره و کسر عین بد غذا و اخل آنکه ناخوانده مجلس شرب آید
و قل بالفصح دخت مقل و بر آردن بر کوه و همچنین و قل و کسر قاف و ضم آن آبی که در کوه و رنگ لایح سبک
و هر چیز که بر فله کوه بر آید و کل بالفصح کار یکسی گنا شستن و همچنین و کل بالفصح و شستن مرد عاقل که اند عاقل و عاقل

بهر مردم و گذارد و کمال بالفیض و الکسر کلامی کردن و بر زمین و کبکسل انکه باو کاری نگذاشته شود و بل بالفیض دکنی بجای مغرب
که مراد از ان باشد و بدیل آوردن چیزی بی قصد و احتیاج نرسیدن و غلط و سهو کردن و بل بالفیض دایمی سختی و درها و فاضل و اوستی

باب الواو مع الهمزة

و اُم بالکسر و نه مزه بزبون کتاب موافقت کردن و مساوات کردن و قلم بالفتح کو غنن و شکستن و فراسم آوردن
و در وین و شیمم گنده گوشت و جوام بالفصح خاموش شدن از اندوه و ششم و سخت گرم شدن و سخت
غلیظ شدن و چشم سخت گرم و بجای مملو نر آید و چشم بفتحین نشانها و بنا مارا بهارها و صحراها و وحشته و امد
و ساحم بالکسر نام جانور است که دشوار آبتن شود و آنچه آرزو کند زن آبتن برای خوردنی و چشم بفتحین آرزو
کردن آبتن چیزی را از طعام و همچنین و ساحم بالفصح و چشم بالفصح و قدر کردن و بالفصح و کسر خاک را و دشوار کردن
و ناسازگار شدن و همچنین و ساحم بالکسر جمع و خواهم بالفصح ناگوار شدن و دشوار و ناسازگار شدن و همچنین
و ساحم بالفصح در الوای اطراف دو و بریده شدن در الوای آن و گوشه های مثل تالیل در رحم ناکه که از ولادت اند
باز دارد و ساحم بالکسر شکسته در دوا جمع و نه مته بالفصح و ساحم بهمها و نند که بره بیت الله فرستند جمع و نه مته
و ساحم بفتحین آگس او را جمع و ناسیدن و ساحم الفصح یعنی پرا باند بینی او و غنن کد و ساحم بالفصح بر روی در
افتادن در خوردن و شیمم گوشت خشک و سوسمار و مرغ و جز آن و سوسه و سبزی دسته کرده و مرد بسیار گوشت
و ساحم بالفصح نشان کردن و داغ کردن و نشان و ساحم بالفصح بیکو روی او خوب صورت شدن و همچنین و ساحم
و شیمم نگووی و شیمم بالفصح نقش و نگار و ساحم بالکسر جمع و نام شهر است در مایه و نقش کردن بر دست و جز آن
بسوزن و ساحم بالفصح عار و عیب و شگاف و ساحم بالفصح گوشت برشته نهادن و جز آن و بفتحین تخمه و بوزیا
و جز آن که بر آن گوشت نهند و ساحم الفصح کینه و حرص او خام جمع و کینه در شدن و جز غیر حق دادن کسی را و ساحم بالفصح
کشیدن دندان و باز داشتن کسی را از حاجت و باز گردانیدن و غلیظ کردن و خوار گردانیدن و زدن و قهر کردن و پامال
کردن زمین و خوردن گیاه آن و ساحم بالفصح غلیظ شدن و غلیظ کردن و پامال کردن زمین و گیاه آن خوردن و شیمم بجای
گرسن و پامال کردن آن و ساحم بالفصح رفان دل بسوی آنچه بی قصد آن دکان بردن و بفتحین غلام کردن و حساب جز آن که بکشد

الكتاب الواو مع النون

وین سگی است در دل که چون برید شود صاحبش میبرد و روشن بالفیض برگ دل زند و توان بالفیض دائم شد
واشن دائم و نایب و شاهی مثلثه نیز آمده و آب روان دائم و روشن بختین برت او نان جمع و جبران

و تشدید یابیم آمده و نیز کسر دال و تشدید یا در پشت غر از خ مانع و مغر آمده و رمی بالفتح بیرون آمدن الش
از گفتن نه و خوردن ریم و چکر اندرون آردی را واکنده شدن مغر در استخوان و فربه شدن و سیمی باران
اولین بهار و شمی بالفتح رنگ کردن جامه و جابه رنگین و اشعی در روغ گوی و سخن چین و شاه جمیع و صنی الفتح
پیوستن تشدید یا انگه یا پیچی چیست که شود و عی بالفتح یا دو گرفتن و نگه داشتن جمع شدن ریم در جراحت و بسته
شدن استخوان شکسته و اعی نگاهدارنده دیدارنده و فی بالفتح تمام شدن و بسپار شدن و اقی تمام و بسپار
واقی نگاهدارنده و پی پیتر کننده و تر سنده و زنی که پشت اسب یا جراحت نکند و نام مرضی است که نما
ص و نیز گویند ولی بالفتح نزویک شدن و دم بار باران آمدن و بسته پدید باران دوم بعد از سیمی و دوست
و دوست دیدار و نزویک مشکف کار کسی و الی حاکم و نزویک و فی بالفتح سست شدن و کند شدن و باز
شدن و سستی شدن و دیده شدن و شگافه شدن مشک و جران *

باب الف

بابی حمزه حرف تشبیه است و بمعنی بگریز آمده و حمزه نام حرف معروف از حروف تنجی مام بکسر حمزه یعنی بگریز
دیده هوای ای یعنی آنچه ما را بالفتح غبار و گرد که اندر زن پیدا میشود در شعل آفتاب همچو آسمان بکسر
که میدان کسی را و بجای کردن حرف تنجی را و بهجت شعر در زن شود هر را همدام با کسر زن را بخانه
و مستان و بخانه آوردن همدی بالضم راه تشبیه و راه است همدایا چیزانکه به تحفه برند جمع به هم همدی و
همدایا بکسر و در به هم همدایا بضم سحر به دوستی که درن همدایا بالفتح لفظی است که برای را ندان اسپ گویند و حرف
تشبیه است و به تشبیه لام حرف تشبیه است یعنی چنانچه همدایا بکسر و در حمزه قطران و المیدن آن بیشتر و گردان
معنی بالفتح عط و دوان و گردان عطام و بکسر عطامی بر وزن قریب گوانده و آنچه بی منت حاصل شود و
بکسر و فتح دال و کسر آن و با و موحد و حمزه و غیر حمزه کاسنی هوای آن و گردان و دوست داشتن و بی فرزند شدن
در و حال و غرضی از فاصره و چه که بگریز نداشت و آنچه از وی خواستش باشد سچا بالفتح حمزه و غیر حمزه کارزار و
الفتح طنیت و ماده عالم قابل عاود و نکال است در اصل معنی چنبه است تشبیه داده اند ماده عالم را بان و بچشم دیدن بگریز آمده

باب الباء مع الباء

همسب بالفخ و تخفیف بالیعنی بخش و پندار و سلمنا و بالفخ و تشدید با بیدار شدن و روان شدن نیزه و شمشیر
مهر و ب مهر و ب بالفهم و زدن باد و همچنین بیت و آدن و استادن بکاری و بالفخ با دگر و اگر همسب است

بنشای طرقتی شتر هلاب بالفخ و کشیدن میوه چیدن و بالفخ و لغتین موی سرگان و سلسل میا و هلاب و جمع لغتین
برگی که بنشاند و جوهر گسرد و کو و جز آن هلاب بالفخ ریشته و بیزه جامه و برگی که بنشاند و هلاب لغتین صفاد و پاک
هلاب لغتین که تخمین و گویند و کالکارت و کالکارت و نیست و اگر کسی که از و بگریزد و نیست و اگر کسی که با و بگریزد
جوید یعنی هیچ نیست و اصلا اعتبار ندارد و هلاب بالفخ شروع کردن در سخن و حدیث کردن با و از بلند و بارانیدن
باران و زمین و پشتها و بارانهای بزرگ قطره میوه و احد و همچنین هلاب بالفخ و با کسر و فسخ فساد و تشدید با اسب بسیار
خوی کننده هلاب روز باد و باران هلاب بالفخ موی درشت و موی دُم اسب موی خوک و گنده و سطر و بالفخ
سخنی روزگار هلاب بالفخ موی درشت و موی دُم اسب موی خوک و گنده و سطر و بالفخ
با کسر کسی که آنرا بنشاند یا نیز گویند هلاب بالفخ دوری و دور شدن و مرد و حقی بر کسی و فروغ آتش و خوشین
و بر آگهیخته شدن نر بر ماده و هلاب بالفخ بد دل و تر سنده و همچنین هلاب بالفخ تشدید یا + +

باب الباء مع النون

هاست بکسر تا ستم فصل است یعنی این سخن پیش از این در دایره گرداگرد ماه که آنرا آخرین ماه گویند مائمه سر
 پیشانی و مهر مرغ شیب بر که آنرا بوم گویند و تن مرده و به تشدید میم چهار پاد جنبده زمین مائده خشک شده
 و فرو مرده و زمین بی گیاه که گفته اند که در آن روز که مائده مائمه چهار پاد جنبده زمین مائده خشک شده
 معنی آن گذشتا به پخته بکسر و افح بخشدن و بالفتح و تشدید باروان شدن تشدید و نیزه در مضر و ب و ساعت و
 از زمان و بکسر و افح بای مشد پاره جابه به پست بالفتح زدن و بی عقل شدن و بدول شدن گوشت را می گویند
 به پوه گرد و غبار هوا جمع هشا نام مفعلی است به پخته بر سر پاشنه نشستن بهتات بالفتح با و تشدید
 مرد و بار و جبهت است بالفتح و تشدید تا یک سخن گفتن و بسیار گفتن و دریده شدن جابه در زیر پندیدن و شکستن
 به پوهه بالکسر گذشتن و جدا شدن به پخته بالفتح خفتن و بالضم و فتح جیم احق غافل به پخته بالفتح و تشدید و سختی برای
 رستان به پخته ماست پدایه راه نمودن و راه رست گرفتن به پخته بالفتح خفتن فرو افتاده و باطل شد و ایام
 و فتح و ال فرو افتاده و باز پخته شده پدایه بالضم شتی و آیدمگ هدیه بالکسر کار و جبهت و سپید و بالفتح و فتح
 و تشدید یا آنچه از روی محبت برای دوستان به پخته فرستاد و تشفیفت یا نیز آمده و شتر و چار پا که برای کسی مفضل
 برند تا قربان کنند پدایه بالضم راه نمایان جمع نادای هر است بالفتح و دریده شدن و نیک سخن گوشت و به پخته
 کردن و فتحین فراخ شدن و درین فراخ بهرا قوه سخن آب و مثل آن به پوهه بکسر و افح را جای و کاسته

بلاست بالضم م شدن و سست شدن عضو آدمی ناست بالضم م شده و لهوشت بالکسر فتح با حین همیشه بالفتح جندین از کسب چیزی

باب الهام مع الجسیم

هج بالفتح آسان آسان شدن پستان شتر و زدن بعضا و جبران و فرو رفتن چشم و هجج بالفتح هر دو بلفظ است که هر یک را
را ندان گویند که سید هجج وادی مغاک و عشق و زبان آتش و برافروختن آن هرجج بالفتح آشوب و فتنه و شش
و بسیار گفتن و در آفتاب گفتن و غلط کردن خبر و بسیار رفتن است بسیار مجامعت کردن و بختن کشتن گلی شتر از سختی
سر و از قطل آن که بر آن مالیده باشند هرجج بختن آواز عدد و آواز خوش و نوعی از سرود و ترانه و نام بخیر از سر و
هجج بالفتح بیک و خواب خوردن شتر چنانکه گشتن بکند و بختن بگسائی بریزه و گو سپند لاغر و مردم فرومایه و نادان
و احدی هجج بالضم مادی سخت جمع به جابر بالفتح و بختن در ازنی و شتاب و نادانی و شتاب کردن و نادان و
در از شدن به هجج بالکسر و کجاوه که زنان در آن سوار شوند هجج بالفتح عمار و بر انگیزه شدن و بر انگیزش هجج
هجج بختن هجج بالکسر خشک کردن گیاه و زرد شدن آن و کار زار کردن و یوم الایحاج روز کشتش
نایج شتر نر که آرزوی جماع داشته باشد و غضب

باب الهام مع الدال

هسید شکستن خنفل و پختن و چیدن آن و همچنین تهید و ایتنا و خنفل یادانه آن و همچنین هسید و در زبان
گفته که هسید خنفل که چیده شود و شکسته و پخته شود در قوط برای خوردن و این درست تر است چنانچه هسید منفول
است و همچنین هسید مصدر است بمعنی منفول هوا پذیرنا نیکه خنفل چنبد در قوط سال برای خوردن و اگر کسی هسید بود
در قوط هسید و بالفتح و نشد پیرام جانی است در بلاد بخی تهیر و هجج و بالضم شنب خنفل و شنب بیدار داشتن و همچنین هجج
هسید بالفتح و نشد دال شکستن و پیران کردن و شکستن اندوه و مصیبت کسی او سست کردن و نشد که کسی را
بقوت و نیروی و مندی و پختن و کیم و بالکسر و ضعیف و بدل هسید از دوار و جبران و وقت فرو دادن و او نشد دال
آوازی که از دایره و اهل ساحل بشنوند و از آن گاهی زلزله پیدا شود و هسید بالضم هر دو معنی است معروف که اثر افارسی
بوک گویند هسید بالضم هر دو و بالفتح که هسید است از بین هسید بالضم شیر بسته و بختن الهی نیز آمده هسید بالضم
فتح دال بیاری که در چشم پیدا شود و بواسطه آن آب ریزد هر دو بالفتح گوشت پختن و هر کردن و شکستن و در زبان
و طعن و عیب کردن و زنگ زرد کردن چیز را و زرد چوبه که آنرا اودی بالکسر نیز گویند هجج و بالضم فرو مردن آتش و
کند شدن جامه و بیگانه شدن زمین و اگر گیاه خشک و جابریکانه هستند بالفتح بریدن و بالکسر نرم زنی است که معاش

و مقدار دویست عدد از شتر و غیر آن را بنویس از جمله منقول است و در قاموس گوید صد شتر را یازده انهد یا کم از صد
 بشود و هندوان در زمانی که مسی بهند باشند بهند میزند سری است به چستان که آنرا عوام آب هرن و همن گویند و بود
 بالفیج تو بر کردن و بهیج بازگشتن و کار نیک کردن و بهود شدن و بالفیج نام پیغمبری است و نام سوره الیس و بهود و
 توبه کنندگان و بهیجی جمع مائد است و فحشین کوهانهای شتر بوده واحد

باب الهام مع الذال

هز بالفیج و تشدید ذال بشتاب بریدن و بشتاب رفتن و بشتاب خواندن هز و بالفیج بر نده هر نده
 بکسر را و با جوسی که آتش برافروزد و خدمت آتش که کند معرب بهیرید

باب الهام مع الراء

ما را افتاده و نندم شده بهیج فحشین گوشت گرفتن بهیج زمین بهوار بهود جمع بهیج بالفیج و تشدید یا باجم
 و بوزنه و همچنین بهیج بهیج بکسر سخن بهیج فاده و شکفت و سختی و بهیج تر سختی سخت تاکید است بهیج بالفیج بهیج
 و جدائی کردن و بهیج فحشین بهیج و تنگ بر کشیدن شتر را و بالفیج سخن بهیج و بهیج گفته اند بالفیج
 و بالفیج بهیج و فحشین نام شهر است که خواران بسیار میشود و چهار بکسر سخن پالان شتر و زه که آن بهیج
 بالفیج و فحشیم بهیج است از احوای غریب از آنجا است شیخ علی بخویری که در بلد لاهور آسوده است بهیج شود گیاه تنگ
 و شکسته و گرامی نیز در حوض فراج و بکسر و تشدید بهیج و عادت ماجر بهیج کننده و قبیل الیس و بفیج بهیج نام
 ما در همیل عم و آنرا آجر نیز گویند بهیج بالفیج و فحشین باطل شدن خون و حق و مانند آن بهیج پیرانگ و بانگ
 کردن بکسر و تشدید و در شیری که بالای او خوات شده باشد در زیر آن زرد آب باشد بهیج بالفیج بهیج و فحشین
 و فحشین بهیج و تشدید ذال بسیار بهیج و همچنین همدار بکسر بهیج و تشدید اگر بهیج بالفیج
 که است و دشمن و خواندن گو سپند و معنی لا یعرف هرا من بر در باب باگدشت هرا بالفیج بهیج شدن
 شتر و بهیجی که پوست سر را بریزاند مهر بهیج بانگ سگ از سر او خواران و کراهیت آمدن از شر آب و
 جز آن بهیج بالفیج بفضا زدن و خسته کردن بهیج بهیج بکسر و فحشین زانیر در نده مهر شاخ و خست شکستن و
 سبیل دادن بهیج بهیج بهیج و تشدید و تشکسته و همچنین بهیج بکسر و فحشین سخت شکفت و تشن
 بهیج بهیج آب و تشک و تشکیدن و دادن چیزی بهیج بهیج بالفیج و تشدید بهیج بسیار گوی و همچنین مهر و مهار

باب الهام مع الراء

همه بالفج و تشدید را جنبانیدن و بهتر از جنبیدن هم میزدن باد و جنبانیدن درخت را هم از جنبانها
 هم از جنبان و همچنین هم از باغهم هم از باکسر قبلیه الیت هم بالفج بچشم اشارت کردن و فشردن به پنجه
 و چرخ آوردن در کلمه عیب کردن و زدن و سوختن یا خردن یا ز عیب کننده و به چشم اشارت کننده هم از
 باکسر معرب اندازه چون در کلام عرب فطال بالفج نادراست باز باکسر دادند + + +

باب الهام مع السین

باجس بالفج آواز و سخن نرم که شنوده شود و فهم کرده شود و چیزی در دل در آمدن یا جیس در دل در آورنده
 باجس بکسر با و اروا به هوس بالفج راندن هوس بالفج کوفتن و بکسر را اگر به و شیر زننده هوس
 باکسر شیر زننده هم هوس بالفج شبانی که همه شب پاس دارد و گوشت خورنده هوس بالفج بیماری سل
 هوس بالفج بیماری سل شدن و لانگ کردن و برون عقل هوس بالفج آواز نرم و نرم کردن آواز و تشدید
 جنبیدن هوس بالفج شیر نرم رونده برای گرفتن و بید هوس بالفج کوفتن و بسیار خوردن و نوعی از قمار
 و نرم راندن و چرخ کردن شتر درشت گردیدن و بختن دیوانه شدن و عشق مفراط داشتن به هوس این چهار
 که در دل خور کنند و بهر اندازه هوس بالفج رفتن و داشتن و بختن دادن لشکر را و بختن حساب نیز گری از غلبت گاو و بختن

باب الهام مع الشین

باشش باکسر هم حاشیه کنار و این لغت مولد است و اصل نیت همیش بالفج کسب کردن و گرد آوردن
 باشش بالفج شتر و باکسر سگان را در هم انداختن برای جنگ همیش بالفج و تشدید شین برگ ریختن از
 درخت برای خوراک گو سپند و نرم و ناچسبیده و آب پی که عرق نکند و مرده شده روی در جل پیش پس شادان
 و بکروم ششاش بالفج و تشدید شین شادی کننده ششش نرم و شادان و گو سپند و به و شیر ماده بسیار شش
 بشششش بالفج گو سپند و شیر همیش بالفج مرد شتاب کار و چست و زیر زدن شدن باغ و پس و پیش رفتن
 مردم و نرم رفتن شتر هوش بالفج جنبیدن و بر آیمختن و فتنه کردن و قوترا خواندن و عدد بسیار از هر چیز
 پیشششش بالفج جنبیدن و بر آیمختن شدن به فتنه و دو شیدن + +

باب الهام مع الصاد

ببص بالفج شادمان شدن و بکسر با شادمان هم بص بالفج آواز تشدید صا و فشردن چیز را بص
 بضم هر دو اگر گم حصیص بکسر و همی از قمر بشش +

باب الهام مع الضاد

بفتح بختین و انهای خرد مانند آله بفتح الفتح و تشدید ضا و شکستن و کوفتن مضیق شکسته و کوفته و همچنین مضیق
بفتح مضاض و تشدید ضا و شکسته بفتح الفتح شکستن استخوان بعد از بستن آن و باز گردانیدن بیماری *

باب الهام مع الطاء

بسط بفتح فزو آوردن و لاغر کردن و نقصان کردن بسط و فرو آوردن و کم شدن بکامتناع و لاغر شدن
از بیماری و نقصان شدن و کردن و بفتح شتر لاغر و همچنین بسط و زمین سر اشیب بسط بفتح طعن
کردن و بگفتن و بهم آیتختن و بالکسر و فتح را گو سپندان ماده بزرگ جمع بسط بالکسر بسط بفتح ستم کردن
و بی اندازه گرفتن و کار باطل کردن بسط بالکسر سختی و عرب گوید و وقع القوم فی بیابان و میابان ای نمی شده *

باب الهام مع العین

بفتح بختیم بختیم که در آخر نتایج زائد بفتح بالکسر یا غوار بفتح بختین احمق و مشکب و بفتح بختیم بختیم
از تصدیری و اوان شدن بفتح پاره از شب بفتح بالکسر در اوان بفتح بختین شتافتن در اوان
شدن بخوی و خون و جز آن بفتح آنکه زود بگریه رود بفتح بختیم شتافتن بفتح پاره از شب بفتح بختیم
چشم بجزی انداختن و اوان برداشتن بفتح بختیم آرمیدن و استادن بفتح بختیم سرفه کردن
بفتح بختیم خروشدن و بی بصری کردن و در بصری شدن و در بصری بفتح بختیم تیز رفتار و مرد در بصری بفتح
بفتح بسیار بصری و سخت شتابنده و بصری کننده بفتح بختیم روان شدن اشک و آب از جای و همچنین بفتح بختیم
و بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم
بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم بصری بفتح بختیم

باب الهام مع العین

بفتح بختیم بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم

باب الهام مع الفاء

بفتح بختیم بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم
بفتح بختیم بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم
بفتح بختیم بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم
بفتح بختیم بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم بفتح بختیم

و تشدید آتش تنگ بی آب و گشت از وقت در و در گذشت که در اندازوی ریخته باشد و نوعی از ماهی خرد و نشان
عسل که در غسل نباشد و فیهب لب تاب رفتن و سبک شدن و آرمیدن و در خشیدن به قاف بالفتح و تشدید
سایه تنگ و باد آرمیده و پیر این تنگ و باریک و همچنین به قاف به قاف بالضم باد گرم و آن باد نیست
که از جانب یمن در هر جهت بالفتح باد گرم و بختن باریکی میان *

باب الهام مع القاف

هتق بالفتح و بذال معجه شکستن هتق بالفتح ریختن هتق بالفتح و کسر زاره سخت آواز
هتق بفتح تخمین گیاه تازه و نرم هتق بالفتح ستر مرغ *

باب الهام مع الکاف

هتک بالفتح پرده دیدن هتک بالفتح و تشدید ناپرده در و فاش کنده هک بالفتح و تشدید
کاف تشدید و جز آن زدن و فرو ریختن و خراب شدن چاه و بعضی باران نیز آمده هلوک بالضم
شدن و همچنین هلاک و بالفتح زن بر و افتاده بر مرد هک بالضم نیستی و بختن نیست کردن فرین
فرو افتاده در میان در کوه و هلاک شده و هر چه فرو افتد هلاک نیست شده و نیست کنده هوالک و
هلاک بالضم و تشدید لام جمع و نام انگری است هلوک بالفتح نادان و حیران شدن *

باب الهام مع اللام

هیل بفتح تخمین بی فرزند شدن و کم کردن فرزند مادر او بالضم و فتح بانام بی است که در کعبه بود و کاسر
فتح با تشدید لام مردم و شتر گران سنگ سال خورد هیل بالفتح صیاد فریبده هیل بالفتح زنی که در
فرزند نماند هیل و هیل بالفتح باریدن باران و روان شدن اشک از چشم و بالفتح و کسرتانی ابر بسیار
بارنده و بالضم و تشدید ثانی ابرهای بارنده هیل بالفتح زمین است میان کوه هیل بالفتح زن فاحش هیل
بالفتح زاکر در چیزی را و فرو افکندن لب شتر را و بختن افتاده شدن لب شتر را وسطه جرات و کسرتانی شتر
در از لب همچنین بدل هیل کبوتر نر و اکو کبوتر و قمری و جز آن و بانگ کردن آن هیل بالفتح شاخ در
فرهشته از بسیاری میوه هیل بالضم زمین پشته خورد و مرد سبک و تیر سبک بذلیل جمع هیل بالضم
و فتح ذال گروهی است از بی تیم و نام مردی است هیل منسوب بدان هر طالع بالکسر و از هر قل کسرها
و قاف و بالکسر و فتح را لقب پادشاه روم و آنرا عظیم الروم نیز گویند هیل هویای افتاده هیل سخن

بسیوده و مسخرگی کردن و لاغر کردن پهلوان با بضم لا غرض شدن و لا غرضی و بالفتح و تشدید از مسخره و همچنین بازل
ماطل ابر بسیار بارنده هم قیل شتر مرغ جوان هلال بالکسر ماه نو تاسه شب و بعد از آن قمر گویند و سیرینه و شانه
و آب انوک که در تنک چاه و مشک انداخته و گوشه سنگ آتشیا که شکسته بود و قید الیبت از هزاران و چتر
و آهن پاره یا چوبی که بآن فراهم آورده شود هر دو طرف چوب پالان شتر را هلال بفتحین شتر و اول باران
هلال بفتح هر دو مانهر معرب هلال و جامه تنگ بافته هلال آب بسیار صاف هلال بالفتح و سکون
لام آیا و نیست و بدستی هلال بالفتح کردن شدن اشک و همچنین همول و هلال و بفتحین شتر و گویند
که روز و شب بی شبان بچرا گذارشته باشند نقش بفتحین آنکه در شب بی شبان گذارشته باشند نه
در روز و آبی که ادا مانعی نباشد هر که خواهد بردارد و نصف خرم که از زخمت کشیده شود و بالکسر کسی
از کسانی اعراب و جامه کنه از موسی و جامه مرغ هلال بر وزن زار است از هر چیز دزین غیر آبادان
که تنگ گاه باشد بر وزن شداد و زیر نام صحابی است ماطل شتری یا سبان بچرا گذارشته هلال و همول
و ما مل و هلال بفتحین و بالضم و تشدید میم منفوخ و هلال بالکسر و هلال بر وزن سکری جمع همول بفتحین و سکون را
و فتح چیم تیز رفتار و نافه و شتر مرغ و هر چو آن سبک رو همول بالفتح ترسانیدن هلال بالفتح تیز رو و مردان
درشت بی نشان دزین نام هلال بالفتح فروختن و روان کردن و مال بسیار و ریک و بالکسر و روئی است
که از ترافله و مال گویند همول بالفتح شکوه و اسب در از چشم و بنای بلند و معبد و سبایان و خانه گویند

باب الهام مع المیم

همیم بالفتح شکستن دندان ازین بفتحین شکسته شدن دندان همیم بالفتح بچشیدن همیم بالفتح کاسه بزرگ تمام
شیر پستان خود شنیدن و دیران کردن خانه و ازین بر کردن همیم در آمدن بکسی و چیزی که با خوش آیدش و چشم
فرو رفتن و ناگاه بر سر چیزی در آمدن و ناگاه بر سر چیزی در آوردن چیزی و بالفتح بادی که خانه را دیران کند
همیم بالفتح دیران کردن و بالکسر جامه کنه و بفتحین آنچه از کرانه چاه پیچیده باشد و باطل همیم بالفتح
و اشتاب خوردن از نام بالفتح و تشدید ذال شمشیر بریده و همچنین همیم بالکسر همیم بالفتح گیاهی است سفور
و بفتحین بری و گنبد اهرام جمع و به کسر اهرام سخت پیر و نقش و عقل و نام مردی است مار هم شتری که گیاه
سفور خورده اهرام بالکسر نام مردی است همیم بالفتح شکستن و همچنین همیم و شکسته از هر چیزی و به کسر از باران
که نه الیه همیم آواز رعد همیم بالفتح شکستن چیزی و شکسته کردن نان و بسین معمله نیز آمده ما همیم

شکسته در کاسه و شکسته کننده و لقب بعد حضرت رسول صلی الله علیه و آله در خط برای نغز اشکندی کرد
 به ششم گياه خشک و پوئیده و مرد ضعیف بدن بهضم بالفج شکستن بهضم بالفج گوار شدن طعام و کم کردن
 از حق کسی و ستم کردن و شکستن چیزی و بالکسر زمین است اسفام و مضوم جمع و لغتین بیلو بهیم در آمدن
 و نوعی از بوی خوش یا مضوم جوارش که طعام را گوارا کند بهضم اول بر خردا و ستم کرده شده و غنچه ناشکفته و
 زن نازک سترین و بار یک میان و لطیف اندام بهضم لغتین سخت گرسنه شدن و یکس قاف مرد سخت گرسنه
 و بالکسر فتح قاف و تشدید میم در یا و مرد بسیار خوار بیا بالفج و ضم لام و تشدید میم یعنی بیا بهیم بالکسر و تشدید میم
 پیر فانی و بالفج اندوه هموم جمع و گداختن بیماری تن را و قصد کردن و در خواب کردن کوک را با و از خوش و
 بالفج و تخفیف میم صیغه ضمیر است یعنی ایشان که عبارت از گروه مردان باشد بهضم بالفج مرد بزرگ و ستم
 و ستم ما هموم بیه کلاه و کوهان شتر بهیم نرم رفتن بههم بالفج جمع بهم و بالفج چاه آب ما هم به تشدید میم
 تارک سر و احش نامه و چند هوام بالفج و تشدید میم بار و مورد و کردم و حشرات الارض جمع نامه بهیم بالفج شکسته
 و گرسنه شدن و عشق و کوسوی چیزی کردن و غیر راه راست رفتن و سخت تشنه شدن و بالکسر مردم و شتران
 سخت تشنه قال الله تعالی فی شانهم شرب الیمیم سیاه بالفج تشنگی سخت و دلا انگلی و عشق و بجاری که شتران
 بیدار میشود از غایت تشنگی و بالفج یک نرم دروان و بالکسر شتران تشنه به ششم شتران و یک توده سرخ و نام مردی
 است بهیم بالفج شیر درزه و مرد قوی بهیم شتر مرغ دراز و آواز سوج دریا و آواز قلمه گلوفرو بزرگ + + +

باب الهام مع النون

همین بالفج و هم نون بالفج چکیدن اشک و باریدن باران یا شستن ایر بارنده و همچنین نون بالفج
 بهجران بالکسر از کس بریدن و جدائی کردن همچنان بالکسر زمین پاک وزن کر میه و بزرگوار و شتران پدید
 موی و شتر سپید موی جمع و مفرد آمده همچنان جمع بهچمین ناکس فرود میه و انگه پدرش از او مادرش کینرک
 باشد و شتر بزرگ و چیزی زشت و آبی که پدرش عربی و مادرش غیر عربی باشد و اسب پالان یا حشر و خمر
 نارسیده که او را بشوهر دهند و کمره داده از هر حیوان بهر حال لغتین از زبان شتر مرغ در راه بدان
 بالفج آشتی بهرون بالفج آرمیدن و آرام دادن بدان بالکسر بدان و احسن بدن لغتین جمع بدان
 لغتین سپیده گفتن و سخن بهیوده بهر حال بالفج عقل و بهوش و لغتین دو کینه است و در صر قديم و بسیار استوار
 که در طوفان و طغیان خراب نشسته و تشدید میم لغتین که بهیچ گنبد گنبد است و بهر استواری آن دو گنبد مثل زنند

خاقانی گوید مع حصن بغایت فزون از بهران و خرم بهران بالکسر و تشدید از قبیلہ البیت هووان
 بفتحین خطاکرون بلایون بالکسر گنای است که آنرا بفارسی مارچو گویند بهمنزان بالفتح قبیلہ البیت
 از بین بفتحین و ذال معجمه شهری است معروف معرب بهمان بدل نموده به میان بالکسر نام شصت و یکم
 که در آن زکند معرب به میان بالفتح و بفتحین روان شدن اشک و آب و جزآن و بهمن بهمان و بهر گن
 شتر و ستور بحرگاه بهمان بفتحین آرامیدن و آرام دادن بهمن بالفتح و تشدید فون نالیدن و گشتن بفتحین
 و چیزی و قضیب مرد و اندام زن و به تخفیف فون نیز آمده و بالفهم صفت ضمیر است یعنی گروه زنان با و در آن
 نادن به و این جمع بهون بالفتح آرام و آسایشی کردن و سبک شدن و بچین هووان و بالفهم خوری و نام مرد
 به و در آن بفتح نادر از اخبار و مرغی است هووان جمع و نیز هووان قبیلہ البیت از بنی قیس به میان بفتحین بر گن
 جنگ و جزآن بهمن بالفتح و کسر بای شد و آسان و سهل به میان بفتحین و جزآن شدن * *

باب الهام مع الواو

به و بفتحین غم بر فاشن کردن و فرو بردن آتش به و بفتحین و بهر کسی گفتن به و بفتحین آرامیدن
 به و بفتحین پیورده گفتن و بشتاب بریدن به و بفتحین زدن به و بفتحین فوس داشتن و بهمن فوس
 و سخره داشته شده به و بفتحین گرسنه شدن و بهمن خیزی و بهر بخت به و بفتحین مرد و بهر

باب الهام مع الهمام

همیم بالکسر کلمه استراة و استطلاق و فی الصراح یعنی دیگر بگو مراد از آیه بالکسر

باب الهام مع الیاء

ما جی بهی گفته خروف و بهر گنده بهی بکسر نادر از تشدید یادست بند و بهر خری خوب بادیدار بهی
 بالفتح سیرت و بالکسر نیز آمده و سیرت نیکو داشتن و چار پای قربانی که بکسر فرستند و تشدید یا بهید و دعوس و شتر
 و مردی که او را فری نباشد و زنی که بخانه شوهر فرستاده شود ما و می آرام گیرند راه نمایند و پیکان تیر و کردن
 و گادی که در میان خرمن گاه دارند و دیگر گاه آن کرد اگر و اگر دانند تا خرمن نرود کنند بهی بالفتح ریختن آب
 در آن از جای بلند و گریختن چار پا و بهر گاه رفتن در بکردن چار پا بهوی بالفتح و الفهم و تشدید یا فرو افتادن
 و از بالا فرو آمدن و سراشیب رفتن و باره از شیب *

باب الیاء مع الالف

مضمون خاتم الطبع مطبوع اهل طبع نگاری قبول بارگاه علم نری مولوی محمد علی صاحب
 منتخب الی بیان منتخب چهار پرتو بیان محدث محمودیت که فلک فلک از قاصدش جابجاست و سحر زخار
 از بیعت قلمش حکمتش قطره آبی انسان را بساطت انبیا ادراک یارانی جهانگیری کشور معانی بخشد و زبان را
 اغات و کشف اصطلاحات گردانید و صحیح کلام و قراح مراد نعت محمدت است که گمشدگان تیره نشنا
 به نفع چراغ هدایت و انوار هدایت از راه حجب بصر اطاعتت رسانید و به تیغ دمی که بر اثبات جوهر نبوت
 جبران قاطع است گردان کرد و دشمنان از سر برید و تحفه صلوة و سلام بجهاب آل و اصحاب آن خیر الامم که
 سرچشمان محفل نبوت و مفتی الارب مآرب کرامت از یاد زین بود متکشفان لغات عریض و مسدود کان
 مصطلحات تازی را معلوم کرد و درین زمان اشرف آوان کتاب بقول اولی الالباب مخزن الکوف افادات
 مستطاب المصنفات که بر احاطه لغات بی نظیر است قاطع و بر انفاکس معضلات حجت است
 سطح اگر چه مره بعد مره این شاهزادیه از یو طبع پوشیده و کسوت الطبع در کیشین لیکن باری اولی
 فصیح آراسته گردید و گاهی کسی برفع اسقاط و رفع اغلاط نکوشید ازین نظر اهل نظر آن غرض بصر بود
 و بهر آشک از چشم اغنا خند اکنون از او دید که کثرت تشبیهان ازیال خواست نگاری و تشبیهان جمال طلبکار
 مجمع محاسن صفات و کمالات پندرت بیجا تحفه مستقیم مطلع نمیشد لکن بحسب ایمای فخر التجار سر از درگاه
 منشی قول مشهور مالک مطبع او در اختیار نمهند که در مطبع خود که مطبوع طابع ارباب طابع است بزیب و زینت
 نفی زوایا نام نام ثابت فواید الا کلام با حاشی سر و اراستفاع بر تو افکن آینه الطباع گردد و چون خطوط
 بر بر جبر فلوب زینت اشرا که نیندازد این غیر بر تقصیر نگار افرا نام محمد اشرف علی صاحب الامای واجب الجرا کمال
 و الاستقام حکم المامور خود و کشته نزل بر تصحیحش نمود و بنا برین تصحیح عقدای خطای مطبوعه را بر کشت و از دست
 شکوک و اغلاط را کمرسی بجان بست و از نسخ مطبوعه نقلی قدیمی تصحیح را نگار بست که از عیوض و عیاض بمشاطل صحیح بیاد آید که
 و بهر آنکه از این کتاب بپایانده بهمنظور جلوه گر شد و نگار آن از هر سو در آورده و در دست تمام دست برداشته
 هر که او را دید از دل بپسندید و بهر تو نظر در دیده گردید پس اناس از ناظران یاد دانش و فرهنگ آنکه اگر حاجی تبدیل و تغییر
 بهر حرف در این باره از تو از دست خطی پاکیزه کار و خطی صحیح بپسندید که این هم عیبش نیست و از این کتاب
 نمایند که انسان را از هر دو زبان و از هر دو خطی که در این کتاب است که در این کتاب است که در این کتاب است

في فهرست ابواب منتخب اللغات

١٠٠	باب الف مع الكاف	٥٩	باب الف مع الميم	٤٨	باب الباء مع العين	»	باب التاء مع الفاء
١٥	باب الف مع الباء	٦٢	باب الف مع الزين	»	باب الباء مع القاف	٩٤	باب التاء مع الطاء
١٤	باب الف مع التاء	٦٥	باب الف مع الواو	٤٩	باب الباء مع الكاف	»	باب التاء مع الطاء
٢١	باب الف مع الشاء	»	باب الف مع الهاء	»	باب الباء مع اللام	»	باب التاء مع العين
٢٢	باب الف مع الجيم	٦٦	باب الف مع الياء	٨١	باب الباء مع الميم	٩٩	باب التاء مع الخين
٢٣	باب الف مع الحاء	»	باب الباء مع الف	»	باب الباء مع الزين	»	باب التاء مع الفاء
٢٣٧	باب الف مع الخاء	٦٨	باب الباء مع الباء	٥٣	باب الباء مع الواو	١٠٠	باب التاء مع القاف
»	باب الف مع الدال	»	باب الباء مع التاء	»	باب الباء مع الهاء	١٠١	باب التاء مع الكاف
٢٦	باب الف مع الذال	٦٩	باب الباء مع الشاء	»	باب الباء مع الراء	١٠٢	باب التاء مع اللام
»	باب الف مع الراء	٤٠	باب الباء مع الجيم	٨٣	باب التاء مع الكاف	١٠٣	باب التاء مع الميم
٣٢	باب الف مع الزاء	»	باب الباء مع الحاء	»	باب التاء مع الباء	١٠٤	باب التاء مع الزين
٣٣	باب الف مع السين	»	باب الباء مع الخاء	٨٤	باب التاء مع التاء	١٠٥	باب التاء مع الواو
٣٤	باب الف مع الشين	٤١	باب الباء مع الدال	٨٥	باب التاء مع الثاء	»	باب التاء مع الهاء
٣٥	باب الف مع الصاد	»	باب الباء مع الذال	»	باب التاء مع الجيم	»	باب التاء مع الياء
٣٨	باب الف مع الضاد	٤٢	باب الباء مع الراء	»	باب التاء مع الحاء	١١٥	باب التاء مع الف
٣٩	باب الف مع الطاء	٤٣	باب الباء مع الزاء	٨٦	باب التاء مع التاء	»	باب التاء مع الباء
٤٠	باب الف مع الظاء	٤٥	باب الباء مع السين	»	باب التاء مع الدال	»	باب التاء مع التاء
٤١	باب الف مع العين	٤٦	باب الباء مع الشين	٩١	باب التاء مع الدال	١١١	باب التاء مع التاء
٤٢	باب الف مع الغين	»	باب الباء مع الصاد	»	باب التاء مع الراء	»	باب التاء مع الجيم
»	باب الف مع القاف	»	باب الباء مع الضاد	٩٥	باب التاء مع الراء	»	باب التاء مع الدال
٤٣	باب الف مع القاف	»	باب الباء مع الطاء	»	باب التاء مع السين	»	باب التاء مع الراء
٤٤	باب الف مع الكاف	»	باب الباء مع الظاء	٩٦	باب التاء مع السين	١١٢	باب التاء مع الطاء
٤٥	باب الف مع اللام	»	باب الباء مع العين	»	باب التاء مع الضاد	»	باب التاء مع السين

[illegible]

باب القاف مع السين	باب الكاف مع الراء	باب اللام مع الدال	باب الميم مع الجيم
باب القاف مع الصاد	باب الكاف مع السين	باب اللام مع الزال	باب الميم مع الحاء
باب القاف مع الضاد	باب الكاف مع الشين	باب اللام مع الزا	باب الميم مع الخاء
باب القاف مع الطاء	باب الكاف مع الصاد	باب اللام مع السين	باب الميم مع الدال
باب القاف مع الظاء	باب الكاف مع الضاد	باب اللام مع الضاد	باب الميم مع الزال
باب القاف مع العين	باب الكاف مع الطاء	باب اللام مع الضاد	باب الميم مع الراء
باب القاف مع الفار	باب الكاف مع الظاء	باب اللام مع الطاء	باب الميم مع الزا
باب القاف مع القاف	باب الكاف مع العين	باب اللام مع الظاء	باب الميم مع السين
باب القاف مع اللام	باب الكاف مع الضاد	باب اللام مع العين	باب الميم مع الشين
باب القاف مع الميم	باب الكاف مع الكاف	باب اللام مع العين	باب الميم مع الصاد
باب القاف مع النون	باب الكاف مع اللام	باب اللام مع الفار	باب الميم مع الخاء
باب القاف مع الواو	باب الكاف مع الميم	باب اللام مع القاف	باب الميم مع الطاء
باب القاف مع الهاء	باب الكاف مع النون	باب اللام مع الكاف	باب الميم مع الظاء
باب القاف مع الياء	باب الكاف مع الواو	باب اللام مع اللام	باب الميم مع العين
باب الكاف مع الف	باب الكاف مع الهاء	باب اللام مع الميم	باب الميم مع العين
باب الكاف مع الباء	باب الكاف مع الياء	باب اللام مع النون	باب الميم مع الضاد
باب الكاف مع التاء	باب اللام مع الف	باب اللام مع الواو	باب الميم مع القاف
باب الكاف مع الشا	باب اللام مع الباء	باب اللام مع الهاء	باب الميم مع الكاف
باب الكاف مع الجيم	باب اللام مع التاء	باب اللام مع الياء	باب الميم مع اللام
باب الكاف مع الحاء	باب اللام مع الشا	باب الميم مع الف	باب الميم مع الميم
باب الكاف مع الخاء	باب اللام مع الجيم	باب الميم مع الباء	باب الميم مع النون
باب الكاف مع الدال	باب اللام مع الحاء	باب الميم مع التاء	باب الميم مع الواو
باب الكاف مع الزا	باب اللام مع الخاء	باب الميم مع الشا	باب الميم مع الهاء

CALL No. { ٨٩٢٥٤٣٠ ٤١٢٤		ACC. NO. ١٣٤٢٢	
AUTHOR		عبد الرشيد الحسن	
TITLE		مفتوح الفات	
11/3/39			
THE BOOK MUST BE CHECKED AT THE TIME OF RETURN			
			

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

